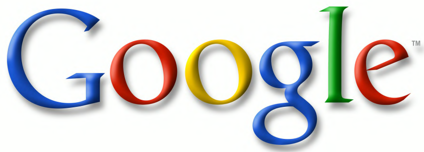

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

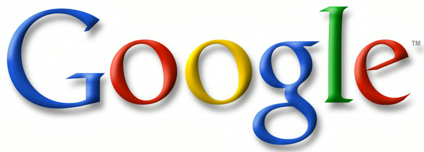
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Dette er en digital kopi af en bog, der har været bevaret i generationer på bibliotekshylder, før den omhyggeligt er scannet af Google som del af et projekt, der går ud på at gøre verdens bøger tilgængelige online.

Den har overlevet længe nok til, at ophavsretten er udløbet, og til at bogen er blevet offentlig ejendom. En offentligt ejet bog er en bog, der aldrig har været underlagt copyright, eller hvor de juridiske copyrightvilkår er udløbet. Om en bog er offentlig ejendom varierer fra land til land. Bøger, der er offentlig ejendom, er vores indblik i fortiden og repræsenterer en rigdom af historie, kultur og viden, der ofte er vanskelig at opdage.

Mærker, kommentarer og andre marginalnoter, der er vises i det oprindelige bind, vises i denne fil - en påmindelse om denne bogs lange rejse fra udgiver til et bibliotek og endelig til dig.

Retningslinjer for anvendelse

Google er stolte over at indgå partnerskaber med biblioteker om at digitalisere offentligt ejede materialer og gøre dem bredt tilgængelige. Offentligt ejede bøger tilhører alle og vi er blot deres vogtere. Selvom dette arbejde er kostbart, så har vi taget skridt i retning af at forhindre misbrug fra kommerciel side, herunder placering af tekniske begrænsninger på automatiserede forespørgsler for fortsat at kunne tilvejebringe denne kilde.

Vi beder dig også om følgende:

- Anvend kun disse filer til ikke-kommercielt brug
  Vi designede Google Bogsøgning til enkeltpersoner, og vi beder dig om at bruge disse filer til personlige, ikke-kommercielle formål.
- Undlad at bruge automatiserede forespørgsler
  Undlad at sende automatiserede søgninger af nogen som helst art til Googles system. Hvis du foretager undersøgelse af maskinoversættelse, optisk tegngenkendelse eller andre områder, hvor adgangen til store mængder tekst er nyttig, bør du kontakte os. Vi opmuntrer til anvendelse af offentligt ejede materialer til disse formål, og kan måske hjælpe.
- Bevar tilegnelse
  Det Google-"vandmærke" du ser på hver fil er en vigtig måde at fortælle mennesker om dette projekt og hjælpe dem med at finde yderligere materialer ved brug af Google Bogsøgning. Lad være med at fjerne det.
- Overhold reglerne
  Uanset hvad du bruger, skal du huske, at du er ansvarlig for at sikre, at det du gør er lovligt. Antag ikke, at bare fordi vi tror, at en bog er offentlig ejendom for brugere i USA, at værket også er offentlig ejendom for brugere i andre lande. Om en bog stadig er underlagt copyright varierer fra land til land, og vi kan ikke tilbyde vejledning i, om en bestemt anvendelse af en bog er tilladt. Antag ikke at en bogs tilstedeværelse i Google Bogsøgning betyder, at den kan bruges på enhver måde overalt i verden. Erstatningspligten for krænkelse af copyright kan være ganske alvorlig.

Om Google Bogsøgning

Det er Googles mission at organisere alverdens oplysninger for at gøre dem almindeligt tilgængelige og nyttige. Google Bogsøgning hjælper læsere med at opdage alverdens bøger, samtidig med at det hjælper forfattere og udgivere med at nå nye målgrupper. Du kan søge gennem hele teksten i denne bog på internettet på `http://books.google.com`

L. Dan. A. 69 f. 1

L.L.

Denmark
20
1683

BEQUEATHED TO THE UNIVERSI
BY SIR PAUL VINOGRADOFF 19

Maitland Library K.25

Samling

af

Love og Anordninger m. v.

af mere almindelig Interesse,

udgiven efter Indenrigsministeriets Foranstaltning.

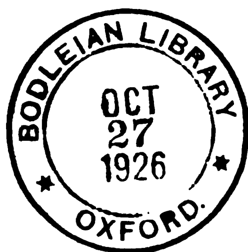
1870—1874.

Priis 3 Kr. 45 Øre heftet.

Kjøbenhavn.

Trykt og forlagt af J. H. Schultz.

1875.

BODLEIAN LIBRARY
OCT
27
1926
OXFORD.

Indhold.

Forkortelser:

A.	betyder	Anordning.
B.	—	Bekjendtgjørelse.
F.	—	Forordning.
K.	—	Kundgjørelse.
L.	—	Lov.
P.	—	Plakat.
Pat.	—	Patent.
R.	—	Reskript.
Regl.	—	Reglement.
Resol.	—	Resolution.

K. om at den ved Anordning af 30te Juli 1873 givne Tilladelse til ved Siden af det franske Gramsystem fremdeles at benytte den hidtil gjældende Sølvvægt eller Kølnsk Vægt ved Handel med Guld, Sølv og andre ædle Metaller samt Ædelstene og ægte Perler skal bortfalde fra den 1ste Januar 1875 at regne. (Indenrigsministeriet). 1 Juni. Nr. 82.

Vi Christian den 9de osv. G. v.: At Vi i Henhold til § 2 i Lov indeholdende Bestemmelser om Vægten for ædle Metaller af 16de April 1873 allernaadigst ville have fastsat, at den ved Anordning af 30 Juli 1873 givne Tilladelse til, ved Siden af det i Medfør af fornævnte Lov indførte franske Gramsystem, fremdeles at benytte den hidtil gjældende Sølvvægt eller Kølnsk Vægt ved Handel med Guld, Sølv og andre ædle Metaller samt Ædelstene og ægte Perler skal bortfalde fra den 1ste Januar 1875 at regne.

Som Følge heraf ophører fra samme Tidspunkt al Justering og Omjustering af de nu brugelige Sølvvægtslodder.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

B. ang. Udfærdigelse af Statsobligationer i Kronemynt og med Renteterminer til 11te Marts og 11te September m. m. (Finantsministeriet). 19 Juni. Nr. 89.

I Henhold til Lov af 28de Februar 1874 om Bemyndigelse til at udstede Statsobligationer med Renteterminer til 11te Marts og 11te September saavel som til Myntloven af 23de Mai 1873 bekjendtgjøres herved Følgende:

1. Fra den 1ste Januar 1875 vil Finantsministeriet ved Udbragninger af *Indskrivningsbogen og ved* Ombytninger

19 Juni. af ældre uopsigelige Statsforskrivninger i Reglen ikkun ud-
Nr. 89. give nye uopsigelige 4 pCt.s Statsobligationer lydende paa 5000, 2000, 1000, 500, 400 eller 200 Kroner med Kupons, ligesom og de Indskrivningsbeviser, der fra den Tid udstedes, ville lyde paa Kronemønt. Efter Vedkommendes Valg kan der erholdes Kuponsobligationer eller Indskrivningsbeviser med Rentebetaling enten til 11te Juni og 11te December eller til 11te Marts og 11te September. Ved Overgang fra den ene til den anden af disse to Slags Rentetermines godtgjøres ¼ Aars Renter ved Fjerdingaarets Udløb.

2. Kronemønt-Obligationer med Rentebetaling til 11te Marts og 11te September kunne af dem, der maatte ønske det, fra den 1ste September d. A. erholdes i Statsgjældskontoret ved Uddragninger af Indskrivningsbogen eller ved Ombytninger. De nye Obligationer udleveres saavidt muligt strax, naar Begjæring fremsættes.

3. Om Bytning af Rigsmønt-Obligationer mod Kronemønt-Obligationer med Rentebetaling til 11te Juni og 11te December efter den 1ste Januar 1875 vil kunne ske strax i Statsgjældskontoret, maa bero paa, hvorvidt Statskassens Beholdning i Kronemønt-Obligationer til enhver Tid tillader det.

4. Til Indskrivning i Kronemønt med Rentebetaling til 11te Marts og 11te September kan Indlevering allerede nu finde Sted.

5. I øvrigt forblive de hidtil gjældende Regler saavel om Indskrivningsvæsenet som om Ombytningerne uforandrede.*)

3 Septbr. **B. ang. en ny Tarif for Accisеafgiften i Kjøben-**
Nr. 119. **havn.** (Indenrigsministeriet).

I Henhold til de i § 2 i Lov om Havneafgift i Kjøben-

*) See navnlig Lov 31 Marts 1858 om Indkaldelse og Ombytning af ældre Statsobligationer og de der anførte Bestemmelser. See endvidere *B. 24 Novbr. 1874 (Nr. 151) ang. Statsobligationer i Kronemønt.*

havns Havn af 31te Marts d. A. indeholdte Bestemmelser 3 Septbr.
angaaende Omsætning fra Rigsmønt til Kronemønt af de Nr. 119.
i Bekjendtgjørelsen af 13 Juni 1864 indeholdte Taxter for Opkrævningen af Akciseafgiften i Kjøbenhavn har Indenrigsministeriet under Dags Dato fastsat, at den omhandlede Afgift fra den 1ste Januar 1875 at regne vil være at opkræve efter følgende Tarif:

1. For Varer, der svare Indførselstold efter Vægt:

		Kroner.	Øre.
Kogsalt:			
— raat urent Stensalt i Stykker...	100 Pd.	„	0,21
— andet....................	100 Pd.	„	0,3
Sukker (Post 227, 228 og 229 i Lov af 4de Juli 1863)..................	100 Pd.	„	6,3
Alle andre Varer, der svare Told efter Vægt:			
— hvis Tolden ifølge Lov 4de Juli 1863 udgjør 1 ß. eller derunder pr. Pd.	100 Pd.	„	2,1
— — — — fra 1 ß. exkl. til 2 ß. inkl. pr. Pd.	100 Pd.	„	4,2
— — — — fra 2 ß. exkl. til 8 ß. inkl. pr. Pd.	100 Pd.	„	13,0
— — — — over 8 ß. pr. Pd....	100 Pd.	„	58,0

2. For Varer, der svare Indførselstold efter anden Maalestok:

Parapluier og Parasoller med Overtræk af Silke eller hvori Silke findes....	1 Stykke	„	2,1
Parapluier og Parasoller med andet Overtræk samt uden Overtræk.	1 Stykke	„	1,0
Hatte og Huer af saakaldet italiensk Straa eller flækket andet Straa........	1 Stykke	„	2,1
Hatte og Huer lakerede, saavelsom af Voxdug, af gummeret eller oliet Tøi eller af Sælskind	1 Stykke	„	1,0

Hatte og Huer af Silke eller med Ydertøi, som for den største Del bestaar af Silke eller

Septbr.
Nr. 119.

		Kroner.	Øre.
med Silke blandet Stof	1 Stykke	„	2,1
Spillekort	1 Spil	„	0,21
Lomme- og Dameuhre samt Kronometre, saa og sammensatte Værker til deslige Uhre og Kronometre	1 Stykke	„	4,2
Drikkevarer:			
— Mjød og Øl paa Flasker	100 Potter	„	8,3
— Vin og flydende Vinmudder, Cider og Most, Rosinvin og anden Frugtvin saa og flydende Frugtsaft uden Tilsætning af Spiritus, eller med ikke større Tilsætning af Spiritus, end der er fornøden til deres Konservation, samt Limonade, paa Flasker	100 Potter	„	17,0
— andre Spirituosa:			
— paa Flasker	100 Potter	„	17,0
— ellers	1 Virtl.	„	1,0
— Eddike paa Flasker......	100 Potter	„	8,3
Æbler og Pærer	1 Tønde	„	2,1
Tjære	1 Tønde	„	2,1
Stenkul.......................	1 Tønde	„	0,52
Klaviaturinstrumenter..	Af Værdien ¼ pCt.		
Vogne:			
— Vogne til Sporveie med eller uden Axler og Hjul:			
— Lokomotiver	1 Stykke	60	„
— Draisiner	1 Stykke	1	„
— andre:			
— til Personbeforbring samt Tendere	1 Stykke	14	„
— ellers	1 Stykke	5	„
— andre Vogne til at fremføre ved Hestekraft:			
— *helt eller* halvt dækkede...	1 Stykke	1	„

		Kroner.	Øre.	3 Septbr Nr. 119.
— andre	1 Stykke	„	33,0	
Rolle- og Slibesten indtil 14" i Diameter	1 Stykke	„	0,17	
over 14" indtil 20" i Diameter	1 Stykke	„	0,35	
over 20" indtil 32" i Diameter	1 Stykke	„	0,69	
over 33" indtil 41" i Diameter	1 Stykke	„	1,4	
over 41"	1 Kubikfod	„	1,4	
Tømmer og Træ, uforarbeidet	100 Kubikfod	„	10,0	
— tildannet Hus- og Skibstømmer, samt lignende tildannet Tømmer og Træ til andet Brug, der ifølge sin Beskaffenhed ikke egner sig til Fortoldning efter Vægt	100 Kubikfod	„	21,0	
Baade	Af Værdien ¼ pCt.			
Ubenævnte Varer	Af Værdien ¼ pCt.			

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

B. ang. Betalingen for Kopier af de i Indenrigsministeriet beroende, Matrikulen vedkommende Kort og Dokumenter. (Indenrigsministeriet).

15 Oktbr. Nr. 134.

For Kopier af de Matrikulen vedkommende Kort og Dokumenter bliver Betalingen fra den 1ste Januar 1875 at erlægge med nedennævnte Beløb:

I. Kopier af Matrikulskortene:	Kroner.	Øre.
1) Kopier af Kort i 1/800, pr. Lod eller Grund	„	50
og desuden pr. Tønde Land	„	50
2) Kopier af Kort i 1/4000:		
a) uden paategnede Taxter, pr. Tønde Land	„	5
b) med paategnede Taxter, pr. Tønde Land	„	10
3) Kopier af Kort i 1/20000, de saakaldte minorerede Kort, pr. Tønde Land	„	1

5 Oktbr.
Nr. 124.

	Kroner.	Øre.
Dog bliver i overnævnte Tilfælde den mindste Betaling for et Korts Udarbeidelse at bestemme saaledes, at der for et Kort i 1/4000 uden paategnede Taxter mindst vil være at erlægge	1	33
medens der for hvert af de øvrige nævnte Kort mindst vil være at betale	2	„
4) Udviser Kopierne ikke hele Matrikulsnummere, men enkelte vanskeligere Partier af Hovedkortet f. Ex. Byplanen, erlægges desuden for et saadant Kopikort i Forhold til det foraarsagede Arbeide et Tillægsgebyr, der kan stige indtil	20	„
5) Kopikort, som rekvireres i Henhold til Bestemmelserne i Loven af 6te April 1850 § 5, meddeles uden Betaling, naar Begjæringen fremkommer igjennem de stedlige Myndigheder.		
6) Lithograferede minorerede Kort i 30 Exemplarer, pr. Tønde Land..	„	2
dog intet Kort under	8	„
for hver 10 Exemplarer flere end 30..	2	„
II. Attestationer af indsendte Korts Overensstemmelse med Matrikulskortene, pr. Tønde Land	„	1
dog saaledes, at ingen Attestation meddeles for en mindre Betaling end....	1	„
III. Overførelse af Matrikulstaxterne paa Kopier af Matrikulskortene, som tidligere ere udfærdigede herfra, pr. Tønde Land	„	5
dog saaledes, at Betalingen i intet Tilfælde bliver mindre end	1	„

Saafremt den Eiendom, for hvis

	Kroner.	Øre.
Vedkommende Kopikort skal udfærdiges (I) eller Overførelse af Matrikulstaxterne paa Kortet finde Sted (III), har et Tilliggende af 48 Tønder Land eller derover til een Tønde Hartkorn, bliver den anførte Betaling imidlertid at nedsætte til det Halve, medens dog Betalingens mindste Størrelse bliver uforandret.		
'. Udskrifter:		
1) af den gamle Matrikuls Protokoller saavel som af Arbeidsjournalerne til den nye Matrikul, for det første Ark...	5	„
og for hvert af de følgende Ark...	1	50
2) af Beregningsprotokollerne, naar Udskriften meddeles fuldstændig, for det første Ark..........................	2	„
og for hvert af de følgende.......	„	60
naar kun Hovedsummen af enhver Eiendoms virkelige og boniterede Areal meddeles, for det første Ark......	5	„
og for hvert af de følgende Ark...	1	50
3) af den nye Matrikul, derunder indbefattet Kjøbstædernes Matrikul, for det første Ark..........................	2	„
og for hvert af de følgende Ark...	„	60

15 Oktb. Nr. 134

Begjæringer om Udfærdigelsen af noget af de nævnte kumenter skulle til Ministeriet indgives skriftlig og skulle jos indeholde en paalidelig Angivelse af den paagjældende ndoms Matrikulsnummer samt af Stedet, Byen, Sognet Herredet, hvorunder den i Matrikulen er antegnet.

hvilket herved bringes til alminbelig Kundskab.

6 Novbr. Nr. 142. **L. ang. Ophævelse af den den kongelige Mønt i Kjøbenhavn tilkommende Eneret til at foretage Guld- og Sølvsmeltninger m. m.** (Finantsministeriet).

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den den kongelige Mønt i Kjøbenhavn efter Plakat af 18de September 1821, jfr. Plakat af 15de Juli 1817, tilkommende Eneret til i Hovedstaden at foretage alle Guld- og Sølvsmeltninger med den dertil knyttede Forpligtelse til at udføre alle saadanne Smeltninger for Private ophæves, hvorhos de i Plakat af 4de November 1761 og 23de Januar 1769 givne Bestemmelser om Kjøb og Salg af Guld eller Sølv bortfalde, og bliver det fremtidig Enhver tilladt at foretage Guld- eller Sølvsmeltninger saavel for sig selv som for Andre.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

6 Novbr. Nr. 143. **L. om Fritagelse for Brug af stemplet Papir til de Obligationer, som udstedes for Prioritetslaan, der optages i Anledning af forskjellige Jernbaneanlæg m. m.** (Finantsministeriet).

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Forsaavidt der, for at tilveiebringe den fornødne Kapital til de Anlæg, som nævnes i Lovene af 16de April 1873 angaaende Meddelelse af Koncession paa Anlæg sigtende til at tilveiebringe Dampfærgeforbindelse mellem Sjælland og Sverig, af 23de Mai 1873 om Sidebaner til de jydsk-fynske Jernbaner, af s. D. om Bemyndigelse for Regjeringen til at meddele Koncession paa forskjellige Jernbaneanlæg paa Sjælland og Falster og af 31te Marts 1874 om en Jernbane fra Vemb Station til Lemvig eller dens Havn, optages Laan mod Prioritet i de paagjældende Anlæg, kunne de

tillingsmænds Alderdomsforsørgelse og deres Nr. 144.
rs Enkeforsørgelse. (Finantsministeriet).

Følge af Overgangen til Kronemønt har Finants-
et fastsat følgende Regler med Hensyn til Beregningen
i Regulativet af 19de November 1870 omhandlede
i Bestillingsmænds Lønninger.

btidige Lønningsafdrag blive, forsaavidt og saalænge
kulle forhøies paa Grund af vedkommende Bestillings-
Oprykning paa større Lønning, fra 1ste Januar
behandle efter Møntlovens § 18, saaledes at Af-
Fjerdingaars Beløb omsættes fra Rigsmønt til
ønt, og hvis dette da ikke bliver deleligt med 3,
overskydende 1 eller 2 Øre at indeholde i Fjerding-
ldste Maaned.

æder derimod Lønningsforhøielse, bliver — samtidig
nningsforhøielsen, hvis denne finder Sted fra Be-
n af et Fjerdingaar, men ellers fra Begyndelsen af
gende Fjerdingaar — Lønningsafdraget at beregne
5t af den nye aarlige Lønning, men dog med saa

24 Novbr. **B. ang. Statsobligationer i Kronemønt.** (Finants-
Nr. 151. ministeriet).

Angaaende de i Finantsministeriets Bekjendtgjørelse af 19de Juni 1874 ommeldte Kronemønt-Obligationer bekjendtgjøres herved endvidere Følgende.

1) De nye Kronemønts-Obligationer af den fra Kreditors Side uopsigelige indenlandske Statsgjæld til 4 pCt. Rente udgives i efternævnte Serier:

med Renteanvisninger, som forfalde til 11te Juni og 11te December:

Litr.	A	paa	5,000	Kroner	med	lilla	Undertryk,
—	B	—	2,000	—	—	rød	—
—	C	—	1,000	—	—	gul	—
—	D	—	500	—	—	grøn	—
—	E	—	400	—	—	blaa	—
—	F	—	200	—	—	graa	—

med Renteanvisninger, som forfalde til 11te Marts og 11te September:

Litr.	P	paa	5,000	Kroner	med	lilla	Undertryk,
—	Q	—	2,000	—	—	rød	—
—	R	—	1,000	—	—	gul	—
—	S	—	500	—	—	grøn	—
—	T	—	400	—	—	blaa	—
—	U	—	200	—	—	graa	—

saaledes at Undertryksfarverne for Rigsmønt-Obligationerne blive vedligeholdte for de samme Værdier i Kronemønt-Obligationerne med begge Slags Renteterminer.

2) Renteterminerne ere anførte i en for oven paatrykt Linie, til venstre: Forrentes 11te Juni og 11te December, eller til høire: Forrentes 11te Marts og 11te September. Paa Siden til venstre er trykt: Med denne Obligation følge Renteanvisninger indtil 11te Juni 1895, eller — indtil 11te

September 1895. — Obligationernes Text er den samme som ved Rigsmont-Obligationerne. 24 Novb Nr. 161

3) Renteanvisningerne, som medfølge i løse Ark, have ligeledes samme Indhold som hidtil. Numrene ere trykte med 6 Tal, saaledes at Pladsen for de Tal, som Numrene have mindre end sex, er udfyldt fortil med Nuller. Under Renteanvisningerne af alle Slags er Navnet „Chr. Ring" trykt i Faksimile. De halvaarlig forfaldende Renteanvisninger ere forsynede med Numre, paatrykte øverst til venstre og i omvendt Stilling nederst til høire, fra 1 til 41 paa Anvisningerne for 11te Juni 1875 og følgende Terminer, og fra 1 til 42 paa Anvisningerne for 11te Marts 1875 og følgende Terminer. Anvisningerne er noget større end Rigsmont-Obligationernes, da der kun er trykt syv, i Stedet for otte, i hver af de sex perpendikulære Rækker paa Halvarket.

4) Papiret saavel til Obligationerne som til hvert Halvark af Renteanvisningerne er forsynet med et Vandmærke, hvori Ordet FINANTS-MINISTERIET er anbragt i Midten, og hvoraf Dele ere synlige i hver Renteanvisning.

5) Med Indfrielsen og den videre Behandling af Renteanvisningerne til Kronemont-Obligationerne bliver at forholde paa samme Maade som med Renteanvisningerne til Rigsmont-Obligationerne.

6) De udgivne Rigsmont-Obligationer med dertil hørende Renteanvisninger vedblive at gjælde og behøve ikke at ombyttes; men de ville fra 1ste Januar 1875, efterhaanden som de indkomme til Finantsministeriet, blive inddragne, saaledes at Kronemont-Obligationer i deres Sted sættes i Cirkulation. Dersom Rigsmont-Obligationer alligevel maatte blive begjærte ombyttede mod Kronemont-Obligationer, kan dette ske; men det maa, som bemærket i Bekjendtgjørelsen af 19de Juni 1874 Nr. 3, bero paa, hvorvidt Statskassens egen, selvfølgelig *begrændsede Beholdning* i udfærdigede

24 Novbr. Kronemønt-Obligationer til enhver Tid tillader det, om
Nr. 152. Summen kan [illegible] i Statsgjeldskontoret, eller om Rigsmønt-Obligationerne foreløbig maa indleveres mod Interimsbeviser. Indirekte gjennem Ombytning af Kupons-Obligationer paa Rigsmønt til Omskrivning med Kupons-Obligationer eller Indskrivningsbeviser paa Kronemønt kan ikke finde Sted.

7) Naar Rentetrminerne for Kupons-Obligationer ved Omskrivning eller Indskrivning ønskes forandrede fra 11te Juni og 11te December til 11te Marts og 11te September, eller omvendt, og der altsaa bliver at godtgjøre ¼ Aars Rente ved det mellemliggende Fjerdingaars Udløb, maa Indleveringen altid ske med en Skrivelse til Finantsministeriet, og Vedkommende modtager da i Statsgjeldskontoret en Anvisningsattest, efter hvilken han, naar Renten er bleven anvist, kan hæve denne ved Finantshovedkassen eller, hvis det maatte ønskes, ved en anden Kasse, som udbetaler Renter af Statsobligationer.

30 Novbr. L. om Erstatning for den ved Brandvæsenets
Nr. 153. Slukning- og Redningsforanstaltninger bevirkede Skade, forsaavidt angaar Kjøbenhavn og Landet. (Justitsministeriet).

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den Skade, som i Ildebrandstilfælde bevirkes ved Brandvæsenets Seluknings- og Redningsforanstaltninger, betragtes ogsaa i Kjøbenhavn som Brandskade, og bliver den, forsaavidt som den rammer Marker og Haver, den paa disse voxende eller i samme nedlagte Afgrøde eller levende Hegn, saavel i Kjøbenhavn som paa Landet at erstatte af Stedets Kommunekasse.

t mulig og senest 8 Dage efter Branden at fremsætte
aastand i Kjøbenhavn for Magistraten og udenfor samme
n stedlige Kommunalbestyrelses Formand, som derefter
at drage Omsorg for, at Erstatningens Størrelse fast-
, enten i Forbindelse med de til Bestemmelse af Brand-
paa faste Eiendomme stedfindende Taxationer eller ved
e i Kjøbenhavn af Magistraten og udenfor samme af
edlige Kommunalbestyrelse særlig dertil udmeldte Mænd.
udmeldte Mænd erholde i Dagpenge i Kjøbenhavn
4 Kroner og paa Landet hver 2 Kroner for hver halve
beregnet til 6 Timer, der medgaar til Forretningen
eisen, og mindst for en halv Dag, samt fri Befordring
net til 1 Kr. 33 Øre for hver løbende Mil, naar
stedet ligger en halv Mil eller derover fra deres Hjem.
enge og Befordringsgodtgjørelse udredes af Kommune-
.
nne Lov gjælder ikke for Færøerne.
orefter alle Vedkommende sig have at rette.

om Forbud mod Efterligning af Mynt og 30 Novbr.

15 Oktbr.
Nr. 134.

	Kroner.	Øre.
Dog bliver i ovennævnte Tilfælde den mindste Betaling for et Korts Udfærdigelse at bestemme saaledes, at der for et Kort i 1/4000 uden paategnede Taxter mindst vil være at udrede..........	1	33
medens der for hvert af de øvrige nævnte Kort mindst vil være at betale......	2	"
4) Udviser Kopikortet ikke hele Matrikulsnummere, men enkelte vanskeligere Partier af Hovedkortet f. Ex. Byplanen, erlægges desuden for et saadant Kopikort i Forhold til det forøgede Arbeide et Tillægsgebyr, der kan stige indtil	20	"
5) Kopikort, som rekvireres i Henhold til Bestemmelserne i Loven af 6te April 1850 § 5, meddeles uden Betaling, naar Begjæringen fremkommer igjennem de stedlige Myndigheder.		
6) Lithograferede minorerede Kort i 30 Exemplarer, pr. Tønde Land..	"	2
dog intet Kort under..............	8	"
for hver 10 Exemplarer flere end 30..	2	"
II. Attestationer af indsendte Korts Overensstemmelse med Matrikulskortene, pr. Tønde Land.....................	"	1
dog saaledes, at ingen Attestation meddeles for en mindre Betaling end....	1	"
III. Overførelse af Matrikulstaxterne paa Kopier af Matrikulskortene, som tidligere ere udfærdigede herfra, pr. Tønde Land	"	5
dog saaledes, at Betalingen i intet Tilfælde bliver mindre end............	1	"

Saafremt den Eiendom, for hvis

	Kroner.	Øre.
Vedkommende Kopikort skal udfærdiges (I) eller Overførelse af Matrikulstaxterne paa Kortet finde Sted (III), har et Tilliggende af 48 Tønder Land eller derover til een Tønde Hartkorn, bliver den anførte Betaling imidlertid at nedsætte til det Halve, medens dog Betalingens mindste Størrelse bliver uforandret.		
r. Udskrifter:		
1) af den gamle Matrikuls Protokoller saavel som af Arbeidsjournalerne til den nye Matrikul, for det første Ark...	5	„
og for hvert af de følgende Ark...	1	50
2) af Beregningsprotokollerne, naar Udskriften meddeles fuldstændig, for det første Ark..........................	2	„
og for hvert af de følgende.......	„	60
naar kun Hovedsummen af enhver Eiendoms virkelige og boniterede Areal meddeles, for det første Ark......	5	„
og for hvert af de følgende Ark...	1	50
3) af den nye Matrikul, derunder indbefattet Kjøbstædernes Matrikul, for det første Ark..........................	2	„
og for hvert af de følgende Ark...	„	60

15 Oktb.
Nr. 134

Begjæringer om Udfærdigelsen af noget af de nævnte kumenter skulle til Ministeriet indgives skriftlig og skulle jos indeholde en paalidelig Angivelse af den paagjældende ndoms Matrikulsnummer samt af Stedet, Byen, Sognet Herredet, hvorunder den i Matrikulen er antegnet.

hvilket herved bringes til alminbelig Kundskab.

6 Novbr. Nr. 142. **L. ang. Ophævelse af den den kongelige Mønt i Kjøbenhavn tilkommende Eneret til at foretage Guld- og Sølvsmeltninger m. m.** (Finantsministeriet).

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den den kongelige Mønt i Kjøbenhavn efter Plakat af 18de September 1821, jfr. Plakat af 15de Juli 1817, tilkommende Eneret til i Hovedstaden at foretage alle Guld- og Sølvsmeltninger med den dertil knyttede Forpligtelse til at udføre alle saadanne Smeltninger for Private ophæves, hvorhos de i Plakat af 4de November 1761 og 23de Januar 1769 givne Bestemmelser om Kjøb og Salg af Guld eller Sølv bortfalde, og bliver det fremtidig Enhver tilladt at foretage Guld- eller Sølvsmeltninger saavel for sig selv som for Andre.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

6 Novbr. Nr. 143. **L. om Fritagelse for Brug af stemplet Papir til de Obligationer, som udstedes for Prioritetslaan, der optages i Anledning af forskjellige Jernbaneanlæg m. m.** (Finantsministeriet).

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Forsaavidt der, for at tilveiebringe den fornødne Kapital til de Anlæg, som nævnes i Lovene af 16de April 1873 angaaende Meddelelse af Koncession paa Anlæg sigtende til at tilveiebringe Dampfærgeforbindelse mellem Sjælland og Sverig, af 23de Mai 1873 om Sidebaner til de jydsk-fynske Jernbaner, af s. D. om Bemyndigelse for Regjeringen til at meddele Koncession paa forskjellige Jernbaneanlæg paa Sjælland og Falster og af 31te Marts 1874 om en Jernbane fra Vemb Station til Lemvig eller dens Havn, optages Laan mod Prioritet i de paagjældende Anlæg, kunne de

Hoved- og Partial-Obligationer, der udstedes for deslige Laan, udfærdiges paa ustemplet Papir og transporteres uden Brug af stemplet Papir. 6 Novbr Nr. 143

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Tillæg til Regulativet af 19de November 1870 for Bestillingsmænds Alderdomsforsørgelse og deres Hustruers Enkeforsørgelse. (Finantsministeriet). 9 Novbr Nr. 144

Som Følge af Overgangen til Kronemønt har Finantsministeriet fastsat følgende Regler med Hensyn til Beregningen af det i Regulativet af 19de November 1870 omhandlede Afdrag i Bestillingsmænds Lønninger.

De hidtidige Lønningsafdrag blive, forsaavidt og saalænge de ikke skulle forhøies paa Grund af vedkommende Bestillingsmands Oprykning paa større Lønning, fra 1ste Januar 1875 at behandle efter Møntlovens § 18, saaledes at Afdragets Fjerdingaars Beløb omsættes fra Rigsmønt til Kronemønt, og hvis dette da ikke bliver deleligt med 3, blive overskydende 1 eller 2 Øre at indeholde i Fjerdingaarets sidste Maaned.

Indtræder derimod Lønningsforhøielse, bliver — samtidig med Lønningsforhøielsen, hvis denne finder Sted fra Begyndelsen af et Fjerdingaar, men ellers fra Begyndelsen af det følgende Fjerdingaar — Lønningsafdraget at beregne til 5 pCt. af den nye aarlige Lønning, men dog med saa stor en Nedsættelse, som behøves, for at de maanedlige Afdrag kunne blive lige store og derhos hvert udgjøre et lige Antal Øre, saa at f. Ex. Afdraget af en Lønning paa 800 Kroner fastsættes til 39 Kroner 84 Øre aarlig eller 3 Kroner 32 Øre maanedlg. Nysnævnte Regel gjælder ogsaa for Beregning af Lønningsafdrag, som først tage deres Begyndelse med eller efter den 1ste Januar 1875.

24 Novbr. **B. ang. Statsobligationer i Kronemønt.** (Finants-
Nr. 151. ministeriet).

Angaaende de i Finantsministeriets Bekjendtgjørelse af 19de Juni 1874 ommeldte Kronemønt-Obligationer bekjendtgjøres herved endvidere Følgende.

1) De nye Kronemønts-Obligationer af den fra Kreditors Side uopsigelige indenlandske Statsgjæld til 4 pCt. Rente udgives i efternævnte Serier:

med Renteanvisninger, som forfalde til 11te Juni og 11te December:

Litr.	A	paa	5,000	Kroner	med	lilla	Undertryk,
—	B	—	2,000	—	—	rød	—
—	C	—	1,000	—	—	gul	—
—	D	—	500	—	—	grøn	—
—	E	—	400	—	—	blaa	—
—	F	—	200	—	—	graa	—

med Renteanvisninger, som forfalde til 11te Marts og 11te September:

Litr.	P	paa	5,000	Kroner	med	lilla	Undertryk,
—	Q	—	2,000	—	—	rød	—
—	R	—	1,000	—	—	gul	—
—	S	—	500	—	—	grøn	—
—	T	—	400	—	—	blaa	—
—	U	—	200	—	—	graa	—

saaledes at Undertryksfarverne for Rigsmønt-Obligationerne blive vedligeholdte for de samme Værdier i Kronemønt-Obligationerne med begge Slags Renteterminer.

2) Renteterminerne ere anførte i en for oven paatrykt Linie, til venstre: Forrentes 11te Juni og 11te December, eller til høire: Forrentes 11te Marts og 11te September. Paa Siden til venstre er trykt: Med denne Obligation følge Renteanvisninger indtil 11te Juni 1895, eller — indtil 11te

September 1895. — Obligationernes Text er den samme som ved Rigsmønt-Obligationerne. 24 Novb Nr. 151

3) Renteanvisningerne, som medfølge i løse Ark, have ligeledes samme Indhold som hidtil. Numrene ere trykte med 6 Tal, saaledes at Pladsen for de Tal, som Numrene have mindre end sex, er udfyldt fortil med Nuller. Under Renteanvisningerne af alle Slags er Navnet „Chr. Ring" trykt i Faksimile. De halvaarlig forfaldende Renteanvisninger ere forsynede med Numre, paatrykte øverst til venstre og i omvendt Stilling nederst til høire, fra 1 til 41 paa Anvisningerne for 11te Juni 1875 og følgende Terminer, og fra 1 til 42 paa Anvisningerne for 11te Marts 1875 og følgende Terminer. Anvisningerne er noget større end Rigsmønt-Obligationernes, da der kun er trykt syv, i Stedet for otte, i hver af de sex perpendikulære Rækker paa Halvarket.

4) Papiret saavel til Obligationerne som til hvert Halvark af Renteanvisningerne er forsynet med et Vandmærke, hvori Ordet FINANTS-MINISTERIET er anbragt i Midten, og hvoraf Dele ere synlige i hver Renteanvisning.

5) Med Indfrielsen og den videre Behandling af Renteanvisningerne til Kronemønt-Obligationerne bliver at forholde paa samme Maade som med Renteanvisningerne til Rigsmønt-Obligationerne.

6) De udgivne Rigsmønt-Obligationer med dertil hørende Renteanvisninger vedblive at gjælde og behøve ikke at ombyttes; men de ville fra 1ste Januar 1875, efterhaanden som de indkomme til Finantsministeriet, blive inddragne, saaledes at Kronemønt-Obligationer i deres Sted sættes i Cirkulation. Dersom Rigsmønt-Obligationer alligevel maatte blive begjærte ombyttede mod Kronemønt-Obligationer, kan dette ske; men det maa, som bemærket i Bekjendtgjørelsen af 19de Juni 1874 Nr. 3, bero paa, hvorvidt Statskassens egen, selvfølgelig *begrændsede Beholdning* i udfærdigede

24 Novbr. Kronemønt-Obligationer til enhver Tid tillader det, om
Nr. 153. Byttningen kan ske strax i Statsgjældskontoret, eller om Rigsmønt-Obligationerne foreløbig maa indleveres mod Interimsbeviser. Indsendelse gjennem Amtstuerne af Kupons-Obligationer paa Rigsmønt til Ombytning med Kupons-Obligationer eller Indskrivningsbeviser paa Kronemønt kan ikke finde Sted.

7) Naar Renteterminerne for Kupons-Obligationer ved Ombytning eller Indskrivning ønskes forandrede fra 11te Juni og 11te December til 11te Marts og 11te September, eller omvendt, og der altsaa bliver at godtgjøre ¼ Aars Rente ved det mellemliggende Fjerdingaars Udløb, maa Indleveringen altid ske med en Skrivelse til Finantsministeriet, og Vedkommende modtager da i Statsgjældskontoret en Anvisningsattest, efter hvilken han, naar Renten er bleven anvist, kan hæve denne ved Finantshovedkassen eller, hvis det maatte ønskes, ved en anden Kasse, som udbetaler Renter af Statsobligationer.

30 Novbr. **L. om Erstatning for den ved Brandvæsenets**
Nr. 153. **Slukningss- og Redningsforanstaltninger bevirkede Skade, forsaavidt angaar Kjøbenhavn og Landet.** (Justitsministeriet).

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den Skade, som i Ildebrandstilfælde bevirkes ved Brandvæsenets Slukningss- og Redningsforanstaltninger, betragtes ogsaa i Kjøbenhavn som Brandskade, og bliver den, forsaavidt som den rammer Marker og Haver, den paa disse voxende eller i samme nedlagte Afgrøde eller levende Hegn, saavel i Kjøbenhavn som paa Landet at erstatte af Stedets Kommunekasse.

Skulde paa Landet den Erstatning, hvorom der saaledes 30 Novb
bliver Spørgsmaal, i et Aar udgjøre mere end 33 Øre pr. Nr. 153
Tønde af Kommunens samlede Hartkorn, bliver det Overskydende ved Aarets Udgang at godtgjøre Kommunekassen af Amtsrepartitionsfonden.

Den, som vil paastaa Erstatning af Brandvæsenet, har snarest mulig og senest 8 Dage efter Branden at fremsætte sin Paastand i Kjøbenhavn for Magistraten og udenfor samme for den stedlige Kommunalbestyrelses Formand, som derefter have at drage Omsorg for, at Erstatningens Størrelse fastsættes, enten i Forbindelse med de til Bestemmelse af Brandskade paa faste Eiendomme stedfindende Taxationer eller ved tvende i Kjøbenhavn af Magistraten og udenfor samme af den stedlige Kommunalbestyrelse særlig dertil udmeldte Mænd.

De udmeldte Mænd erholde i Dagpenge i Kjøbenhavn hver 4 Kroner og paa Landet hver 2 Kroner for hver halve Dag, beregnet til 6 Timer, der medgaar til Forretningen og Reisen, og mindst for en halv Dag, samt fri Befordring beregnet til 1 Kr. 33 Øre for hver løbende Mil, naar Mødestedet ligger en halv Mil eller derover fra deres Hjem. Dagpenge og Befordringsgodtgjørelse udredes af Kommunekassen.

Denne Lov gjælder ikke for Færøerne.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

L. om Forbud mod Efterligning af Mønt og Pengesedler m. m. (Justitsministeriet).

30 Novb
Nr. 154

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Forfærdigelse af saadanne Gjenstande, som ved deres Form og øvrige Udstyring frembyde en væsentlig ydre Lighed med inden- eller udenlandske Mønter eller Pengesedler, med Statspapirer eller med andre paa Ihændehaveren lydende Obligationer eller *Aktier med dertil hørende* Kupons,

30 Novbr. er, selv om dermed ikke er forbunden nogen svigagtig Hen-
Nr. 154. sigt, forbudt enhver Uvedkommende.

§ 2. De Gjenstande, hvis Forfærdigelse her i Landet i Medfør af § 1 ikke er tilladt, forbydes det ligeledes at indføre saavel som at sætte i Omløb her i Landet.

§ 3. Overtrædelser af denne Lov ansees, forsaavidt høiere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Straf af Bøder fra 10—200 Kroner, og blive de i Strid med denne Lov forfærdigede eller indførte Gjenstande at konfiskere og tilintetgjøre. Sager angaaende Overtrædelse af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

30 Novbr.
Nr. 155.

L. om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. (Justitsministeriet).

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Første Afsnit.

Om Dødsfaldets Anmeldelse og om de almindelige Betingelser for Skifterettens Overtagelse af Dødsboers Behandling.

Kapitel 1.

§ 1. Naar Nogen afgaar ved Døden, skal derom uopholdelig gjøres Anmeldelse til Stedets Skifteret, som paa Forlangende og uden Betaling meddeler Attest om Anmeldelsen. Ligets Begravelse maa ikke finde Sted, forinden saadan Attest er forevist.

Anmeldelsespligten paahviler den Afdødes Ægtefælle, hvor saadan gives og er nærværende; i andet Fald de tilstedeværende myndige Arvinger og, hvor saadanne ikke findes, den, hos hvem den Afdøde har været til Huse, eller de myndige Medlemmer af samme Husstand.

§ 2. Forsømmelse af den i foregaaende Paragraf foreskrevne

Anmeldelse belægges under en offentlig Politisag med en 30 Novb
Bøde til Statskassen af 20—200 Kroner. Samme Straf Nr. 15[illegible]
paalægges den Præst, som foretager Jordspaakastelse eller anden Begravelsesceremoni, uden forud at have ladet sig forevise Skifterettens Attest.

§ 3. Ved Anmeldelsen, som kan ske enten skriftlig eller mundtlig, bør det saavidt muligt opgives, hvor den Afdøde havde Bolig eller Opholdssted, hvem Arvingerne ere, samt hvor Efterladenskaberne forefindes.

Det paahviler saavel Anmelderen som Andre, hos hvem en Afdøds Efterladenskaber bero, med tilbørlig Omhu at bevare disse, indtil Skifterettens nærmere Bestemmelse kan erholdes.

§ 4. Adgang til at forlange offentligt Skifte har enhver Arving, om ogsaa de øvrige Arvinger ere enige i at ville dele Boet selv. Derimod kunne Legatarer ikke forlange Boet taget under offentlig Skiftebehandling, og ei heller Kreditorer, undtagen i de Tilfælde, hvor saadant hjemles ved Reglerne om Konkurs.

§ 5. Uden Hensyn til Arvingernes Forlangende blive Dødsboer, med den af § 10 flydende Indskrænkning, at tage under Behandling af Skifteretten:

a) naar ved Skiftets Begyndelse nogen af Arvingerne paa Grund af Alder er umyndig;

b) naar nogen af Arvingerne ved Skiftets Begyndelse er umyndiggjort, med mindre den Umyndiggjorte har i sædvanligt Formuesfællesskab med ham samlevende Ægtefælle i Live, i hvilket Tilfælde Værgen i Forbindelse med denne kan tiltræde Boet paa den Umyndiggjortes Vegne;

c) naar ved Skiftets Begyndelse nogen af Arvingerne er fraværende udenfor Riget, eller hans Opholdssted ikke vides, og han heller ikke har befuldmægtiget en Anden til i Boet at varetage sit Tarv; vides det ikke, om en eventuelt arveberettiget *Person, hvis Opholdssted ikke kjendes*, har over-

30 Novbr. levet Arveladeren, kan Boet dog overtages til privat Skifte,
Nr. 155. naar der er forløbet en Tid af 5 Aar, siden der sidst havdes Efterretning om ham, eller naar de i Forordningen af 11te September 1839 §§ 14 og 15 omhandlede Betingelser, under hvilke en bortebleven Persons Arvinger ville kunne procedere til at erholde Nytten og Brugen af dennes Formue, ere tilstede med Hensyn til ham.

§ 6. Skifteretten har fremdeles, uden Hensyn til Arvingernes Forlangende, at behandle saadanne Dødsboer, som ved gyldig Villiesbestemmelse af den Afdøde ere henviste til offentlig Skiftebehandling. Selv om en Arvelader efterlader sig Livsarvinger, skal det være ham tilladt ved Testament at anordne offentligt Skifte eller at indsætte Testamentsexekutorer uden dømmende Myndighed. Saadan Bestemmelse kan med Virkning for hele Fællesboet træffes af den længstlevende Ægtefælle, der hensidder i uskiftet Bo.

§ 7. Have Arvingerne overtaget Boet til privat Skifte og Deling, indtræder offentligt Skifte ikke, forbi Forholdene senere under Boets Behandling forandre sig derhen, at offentligt Skifte maatte være indtraadt, hvis de havde været saaledes ved Dødsfaldet.

§ 8. I Tilfælde af Uenighed imellem Arvinger, som have begyndt privat Skifte, er enhver enkelt af dem berettiget til at fordre Boet opgjort og delt ved Skifteretten i Overensstemmelse med Reglerne for Behandlingen af Dødsboer, i hvilke Arv og Gjæld vedgaas.

§ 9. Er offentligt Skifte begyndt, men Grunden til saadan Behandling bortfalder, forinden Boet sluttes, kunne Arvingerne fordre sig Boet udleveret til privat Skifte og Deling, naar de alle ere enige herom, dog kun med de anmeldte Kreditorers Samtykke, hvis de ikke fyldestgjøres, eller Sikkerhed stilles dem for, at de ville blive fyldestgjorte til Forfaldstid, og, forsaavidt Kreditorerne ere blevne indkaldte, først efter Udløbet af den dem satte Frist.

des Midler til at dække andre Udgifter end Begravelses-
rne, kan Skifteretten strax udlægge, hvad der findes
, til den, som har bekostet eller vil bekoste Begravel-

ınner Skifteretten ifølge de ved Dødsanmeldelsen
jende Oplysninger, at Boets Formue er mindre end
:oner, og at Gjælden ikke overstiger dette Beløb, finder
aar der er een eller flere myndige Arvinger, og disse
som Værgerne paa de umyndige Arvingers Vegne
erklære at ville vedgaa Arv og Gjæld, ikke offentlig
behandling Sted, selv om dette ellers ifølge Reglerne
vilde være nødvendigt. Bestemmelserne i §§ 77—80
kke Anvendelse i saadanne Boer.

1. Om Fremgangsmaaden, som Arvinger, der ønske
ytte deres Ret til at skifte og dele selv, have at bruge,
: Beviserne, som de i saa Henseende have at forskaffe,
i øvrigt de nedenfor i Kap. 7 givne Forskrifter.

Andet Afsnit.

Om offentligt Skifte.

30 Novbr. under hvilken Skifteretten ved Forsegling eller paa anden
Nr. 155. hensigtssvarende Maade har at tage under sin Varetægt, hvad der findes i Boet, ligesom den har at drage Omsorg for, at de Boet tilhørende Gjenstande, som findes i andre Retskredse, tages under Forsegling eller under Varetægt af Stedets Skifteret. Foresundne paa Ihændehavere lydende Værdipapirer skal Skifteretten snarest mulig foranstalte noterede paa Navn, forsaavidt saadan Notering kan finde Sted. Erfares det, at den Afdøde har havt Noget udestaaende hos Andre, bør med Hensyn dertil træffes fornøden Foranstaltning.. Ting, som skjønnes at tilhøre Andre, og som disse kunne forlange strax udleverede, blive ikke at inddrage under Behandlingen.

§ 13. Den i foregaaende Paragraf omhandlede Begyndelsesforretning kan dog opsættes til strax efter Begravelsen, forsaavidt Skifteretten ikke i de foreliggende Omstændigheder finder Betænkelighed derved.

Naar Betingelserne for, at den længstlevende Ægtefælle kan hensidde i uskiftet Bo, eller for, at Arvingerne kunne tiltræde Boet uden det Offentliges Mellemkomst, vel ikke strax ved Anmeldelsen ere tilstede, men det dog kan forudsees, at de inden kort Tid ville kunne opfyldes, kan Skifteretten give en kort Udsættelse med Forretningen, forsaavidt Boets Eiendele skjønnes ikke at være udsatte for at forvanskes eller forkomme.

Det har sit Forblivende ved Bestemmelserne i Forordningen om Kasse- og Regnskabsvæsenet i Almindelighed af 8de Juli 1840 §§ 52 og 53.

§ 14. Skifteretten har snarest mulig efter Boets Overtagelse at anstille Undersøgelse om Arvingerne og Legatarerne, samt at give dem særskilt Underretning om Dødsfaldet, forsaavidt dette behøves. Saadan Underretning meddeles paa den Maade, Skifteretten i hvert enkelt Tilfælde anser for hensigtsmæssig, og det er den navnlig tilladt at benytte

Meddelelse ved anbefalet Brev. Hvis der iblandt foranførte i Boet interesserede Personer findes Umyndige, har Skifteretten at gjøre de fornødne Skridt, for at Værger snarest mulig kunne blive beskikkede for dem, forsaavidt dette ikke tidligere er skeet. For fraværende Arvinger, hvis Opholdssted ikke kjendes, eller som ere saa langt borte, at Boets videre Behandling ikke findes at burde udsættes, indtil deres Bestemmelse kan indhentes, bliver der ligeledes, forsaavidt ingen Fuldmægtig giver Møde for dem, efter Skifterettens Foranstaltning i Overensstemmelse med Reglerne i Forordningen af 11te September 1839 § 6, jfr. § 7, at beskikke Værger, der i enhver Henseende have samme Ret og Pligt og ere samme Kontrol underkastede som Værger for Umyndige.

30 Novb Nr. 155

§ 15. Enten i Forbindelse med Begyndelsesforretningen eller snarest mulig derefter skal Skifteretten foretage Registrering af Boet og i Forbindelse dermed lade iværksætte Vurdering af det, ved hvilken Leilighed ogsaa Boets Indgjæld og Udgjæld optegnes, forsaavidt om samme paa den Tid haves Kundskab, og det ikke skjønnes hensigtsmæssigere at udsætte dette, indtil Gjennemsyn af Boets Regnskabsbøger og Papirer har fundet Sted, hvilket saa snart som muligt bør iværksættes af Skifteretten, saaledes at der gives Arvingerne Leilighed til at være tilstede.

§ 16. Begyndelses- og Registreringsforretninger udføres af Skifteretten i Forening med to Vidner, hvilke under Eds Tilbud have at vurdere Boets Eiendele, forsaavidt der ikke hertil udfordres særlige Kundskaber, i hvilket Tilfælde kyndige Vurderingsmænd blive at udmelde af Skifteretten. Dersom det senere under Skiftet forlanges, lader Skifteretten Vidnerne bekræfte den stedfundne Vurdering med Ed, som modtages i en Skiftesamling. Paa Steder, hvor Omstændighederne gjøre det tilraadeligt, kan efter Justitsministeriets nærmere Bestemmelse et fast ansat Retsbud i Stedet for de

0 Novbr. tvende Vidner benyttes til at foretage Vurdering af Indbo
Nr. 155. af mindre Betydenhed, ligesom med Justitsministeriets Billigelse faste edsvorne Vurderingsmænd og Vurderingskoner for Retskredsen kunne ansættes af Skifteretten til at foretage alle Vurderinger af Løsøre. Paa Landet kan Skifteretten lade Begyndelses- og Registreringsforretninger i Boer efter Gaardmænd, der kun ere Brugere, samt Husmænd og Andre, der ere stillede lige med dem, saasom Haandværkere og mindre Handlende, udføre af Sognefogden med to tilkaldte Vidner. Disse Forretninger indføres i en særskilt af Amtet autoriseret Protokol.

Ved de i denne Paragraf omhandlede Forretninger blive, saa vidt det kan ske uden Ophold, Arvinger og Legatarer at tilkalde. Skifteretten har enten ved Registreringsforretningens Slutning eller, navnlig forsaavidt Forretningen er udført af Sognefogden, i en særskilt Skiftesamling, der afholdes snarest mulig derefter, efter Forhandling med dem at tage Beslutning om saadanne Foranstaltninger i Boet, som ikke taale Opsættelse, og at opfordre dem til at erklære, om de ville overtage Ansvaret for den Afdødes Gjæld eller ikke. Til at afgive denne Erklæring kan der tilstaas dem en kort Betænkningstid. Er der umyndige eller fraværende Arvinger, for hvilke Værger ere beskikkede ifølge § 14, afgives Erklæringen paa deres Vegne af disse; dog kan Skifteretten, uagtet Værgerne erklære at ville vedgaa Arv og Gjæld, modsætte sig dette, naar den antager, at der vil blive paaført den Umyndige eller den fraværende Arving Tab ved at overtage Gjældsansvaret.

§ 17. Naar der fra de Arvinger, som have været tilstede ved den i forrige Paragraf omhandlede Forretning, erholdes Erklæring om, at de ville overtage Gjældsansvaret, eller de i alt Fald ikke afgive en modsat Erklæring, men der er fraværende Arvinger, fra hvilke ingen Erklæring haves,

tning, der kan gives ved anbefalet Brev; dersom ikke
vingerne eller Legatarerne kjendes, eller nogen af dem
r bekjendt Bopæl eller Opholdssted inden Riget,
r Indvarslingen for deres Vedkommende ved en
; Indkaldelse, der indrykkes to Gange i de for Skifte-
:gjørelser i Almindelighed bestemte Aviser.
eretten bestemmer Varslet efter et Skjøn over, hvad
)vert enkelt Tilfælde er nødvendigt; dog bør det i
ikke være kortere end 1 og ikke længere end 6 Uger.
i. I den i foregaaende Paragraf omhandlede Skifte-
skal Skifteretten give Arvingerne og Legatarerne
tning om Boets Formuestilstand, saa vidt Oplysning
haves, hvorefter Arvingerne opfordres til at erklære,
ville overtage Ansvaret for den Afdødes Gjæld eller

der ikke, enten ved den i § 16 omhandlede Sammen-
ned Arvingerne eller ved den i Overensstemmelse med
berammede Skiftesamling, fra alle Arvingerne faas
ng om at ville vedgaa Gjæld, og naar der heller
rlanges Konkursbehandling i Henhold til Konkurs-
§ 145, behandles Boet i Overensstemmelse med

30 Novbr.
Nr. 155.

Første Underafdeling.

Om Behandlingsmaaden i Almindelighed.

§ 19. Naar Arv og Gjæld ikke vedgaaes, ere Kreditorerne stemmeberettigede i Boets Anliggender saa længe, indtil de ere fyldestgjorte, eller behørig Fyldestgjørelse sikkres dem. Fra dette Tidspunkt af blive derimod Arvingerne at anse som dem, der have Raadighed over Boet. Reises der Tvivl om, hvorvidt Nogen, der som Fordringshaver møder i en Skiftesamling, forinden Fordringerne ere prøvede, bør erkjendes som saadan, har Skifteretten ved at benytte de Oplysninger, som paa Forhaand kunne haves, at afgjøre, hvorvidt den Mødende kan stedes til Stemme. Denne Afgjørelse er uden Indflydelse paa den senere Prøvelse af hans Fordring.

§ 20. Vedgaaes Arv og Gjæld ikke, skal Indkaldelse, indeholdende udtrykkelig Tilkjendegivelse herom, strax udstedes til Kreditorerne, jfr. dog § 43.

Skifterettens Pligt at meddele visse Fordringshavere eller Andre særlig Underretning om Skiftet vedbliver fremdeles ligesom hidtil.

§ 21. Indkaldelsen til Kreditorerne bør tillige indeholde Opfordring til Arvinger og Legatarer, forsaavidt disse ikke allerede kjendes og deres Opholdssted vides, om at melde sig inden samme Frist; dog kan Indkaldelsen i Forhold til dem ikke medføre nogen Pligt til at melde sig under deres Rettigheders Fortabelse. Den træder i alle Henseender i Stedet for den nu foreskrevne Indkaldelse af Arvinger med Aar og Dags Varsel, og hvor den lovmedholdelig kan undlades (jfr. § 43), er Skifteretten ikke pligtig at vente nogen vis Tid med Boets Opgjørelse og Slutning.

§ 22. Indkaldelsen skeer ved en 3 Gange i de for Skiftebekjendtgjørelser i Almindelighed bestemte Aviser indrykket Bekjendtgjørelse med 8 Maaneders Varsel, naar den

Skifteretten finder det rigtigt, kan Indkaldelsen tillige
ıtgjøres paa anden hensigtsmæssig Maade.
r det sig, at den Afdøde har havt Kreditorer udenfor
a eller paa Island eller Færøerne, bliver der dog
: udstede ny Indkaldelse, men saadanne Kreditorer
fordre deres Krav tagne i Betragtning, forsaavidt de
ıe dem inden Forløbet af det længere Varsel, som
være givet ved Indkaldelsen. Efer slig Anmeldelse,
n endelig Opgjørelse er affattet, kan Skifteretten, naar
kjender, at den udstedte Indkaldelse har givet for
arsel, om fornødent, gjenoptage de allerede afsluttede
ıf Skiftebehandlingen. Dersom Anmeldelsen først sker,
t Boet er sluttet, maa den stedfundne Skiftebehandling
'es til Omgjørelse, hvorefter der da under den fornyede
dling bliver at tage behørigt Hensyn til de inden
et af 6 Maaneder fra den sidste Bekjendtgjørelse af
delsen lovlig anmeldte Fordringer.
har sit Forblivende ved den gjældende Rets Regler
n Pligt, som Indkaldelsen paalægger Kreditorerne til
de sig under deres Fordringers Fortabelse, samt om
n, hvorpaa Indkaldelsens Virkning afbrydes.

) Novbr. benytte anbefalet Brev. Varselet, Tiden og Stedet bestem-
r. 155. mes af Skifteretten.

§ 24. Med det under Forhandling værende Anliggende og Boets videre Behandling i Henhold hertil forholdes i Reglen paa den Maade, som de mødende Stemmeberettigede (§ 19) forenes om, dog at Skifteretten kan nægte sin Godkjendelse af en Værges Erklæring, naar den skjønner, at den tagne Beslutning vil skade Myndlingens Tarv. Saalænge den for Fordringernes Anmeldelse bestemte Frist ikke er udløben, bør Skifteretten dog ikke tage Beslutninger til Følge, som stride mod endnu ikke anmeldte Kreditorers Interesse. Det følger i øvrigt af sig selv, at Skifteretten ikke bør godkjende Beslutninger, hvorved de Stemmende gjøre Indgreb i Nogens Ret.

I Tilfælde af Meningsulighed mellem de Mødende tilfalder det Skifteretten at tage Beslutning om de omhandlede Punkter. Retten har herved at tage det størst mulige Hensyn til de fremsatte Meninger, men den er dog ikke bunden ved dem, hvorimod den, forsaavidt ikke anderledes bestemmes i denne Lov, har at handle efter sit eget Skjøn om, hvad der bedst tjener Samtliges og især de Fraværendes og Umyndiges Tarv.

§ 25. Udebliver Nogen fra en Skiftesamling, til hvilken han lovlig er kaldet, er han afskaaren fra at gjøre nogen Indvending imod Hensigtsmæssigheden af de angaaende Boets Bestyrelse i samme tagne Bestemmelser. Derimod kan den Udeblivende selvfølgelig ikke anses for at have givet Afkald paa nogen Rettighed eller Fordring.

§ 26. Møder paa Skiftesamlingen ingen Stemmeberettiget, har Skifteretten at tage Beslutning angaaende det paagjældende Anliggende efter eget bedste Skjønnende om, hvad der er hensigtsmæssigt. Dog kan Skifteretten, naar Omstændighederne tale herfor, indkalde en ny Skiftesamling, forinden endelig Beslutning tages.

7. Salg af Boets Eiendele bør i Almindelighed ske 30 Novbr.
fentlig Auktion, der da foretages paa den for tvungen Nr. 155.
n foreskrevne Maade og har de til samme knyttede
ıger. Dog kan Salg underhaanden finde Sted, naar
let af de mødende Stemmeberettigede med Skifterettens
lse og under Iagttagelse af Reglerne i § 24 første
, jfr. § 25, deri ere enige, eller naar Skifteretten med
ı til Gjenstande, som ere udsatte for Forbærvelse eller
Værdi ved at henligge, bestemmer det.
!8. Statsobligationer, Kreditforeningsobligationer,
ktier, Jernbaneaktier og deslige offentlige Værdipapirer,
ıve Kurs paa Kjøbenhavns Børs, blive at sælge til
s Kurs, i fornødent Fald ved en Vexelmægler, med-
: Kreditorer eller Arvinger ville modtage dem i Udlæg
kursværdien.
Boet i øvrigt udestaaende Fordringer, der ikke ere
Beskaffenhed, at de kunne gives Kreditorer eller Ar-
i Udlæg efter deres fulde Paalydende, og det for-
t Fordringernes Usikkerhed, det Ophold, Boet vilde
:d deres Inddrivelse, eller af andre Grunde ansees for
ıdeligt at bekoste Søgsmaal i Anledning af samme,
e bortsælges ved offentlig Auktion, forsaavidt Boets
mmende ikke ville lade sig dem udlægge pro rata eller
›m en Værdi, for hvilken En eller Flere af dem ville
ge Fordringerne.
!9. Afhændelse af Boets Eiendele foretages ved Skifte-
s Foranstaltning, saasnart dette efter Omstændighederne
nsigtsmæssigt, og navnlig ere Kreditorerne, saalænge
Fyldestgjørelse ikke er sikkret, berettigede til at forlange,
: skrides hertil snarest mulig og i Reglen uden at af-
Indkaldelsesfristens Udløb. Er Kreditorernes Fyldest-
se sikkret, bliver det ved Arvingernes Stemmegivning
Skifterettens Bestemmelse i Henhold til Grundsæt-

30 Novbr. Nr. 155. ningerne i § 51, jfr. §§ 47, 49, 60 og 63, at afgjøre, naar og hvorvidt der skal skrides til Afhændelse.

§ 30. Skifteretten har at udføre samtlige til Boets Behandling hørende Forretninger; dog kan den forlange, at en Inkassator skal antages. Denne vælges af Boets Vedkommende med Stemmeflerhed i en tilvarslet Skiftesamling, men Skifteretten har at paase, at den Antagne stiller betryggende Sikkerhed.

§ 31. Inkassator har at affatte Forslag til Auktionskonditioner for Boets Løsøre og forelægge disse for Skifteretten; ved de Løsøreauktioner, som holdes over Boets Eiendele, bliver han som Selvskyldner ansvarlig for, at Beløbene af de af ham antagne Bud blive indbetalte til Skifteretten inden 4 Uger efter den i Auktionskonditionerne givne Betalingsfrists Udløb. Det kan ogsaa af Skifteretten overdrages Inkassator at indkræve Boets udestaaende Fordringer, hvilke dog, saa snart de indgaa, blive at indbetale til Skifteretten.

Inkassators Vederlag for hans ovennævnte Forretninger bestemmes ved Overenskomst eller, i Fald en saadan ikke er afsluttet, ved Skifterettens Beslutning.

§ 32. I Kjøbenhavn, saavel som uden for Kjøbenhavn, naar et mindst Halvdelen af de mødende Stemmeberettigedes Krav repræsenterende Flertal derom er enigt, kan der antages en Kurator for Boet, forsaavidt Skifteretten dertil finder Føie ifølge Boets Størrelse og Beskaffenhed. Den, for hvem et Flertal af den anførte Beskaffenhed i en Skiftesamling erklærer sig, bør i Reglen vælges, med mindre Skifteretten finder særlige Grunde til at nægte Valgets Godkjendelse, i hvilket Tilfælde den efter eget Skjøn vælger Kurator. Denne har som Medhjælper under den hele Skiftebestyrelse at bistaa Skifteretten med Korrespondance m. m., hvorhos han, dersom der ikke er antaget en særskilt Inkassator, tillige har at overtage dennes Forretninger. Ingen,

r i Tjenesteforhold til eller er ansat i Skifteretten, 30 Novb
jes til Kurator eller uden alle Vedkommendes Sam- Nr. 158
tages til for Betaling at indkræve Boets udestaaende
jer eller at udføre de i § 33 nævnte Forretninger.
. Forinden der er givet Boets Vedkommende Lei-
l at vælge en Kurator, saavel som naar Vedkommende
beslutte Antagelsen af en Kurator, er Skifteretten
: til under Administrationen af Boet at benytte
nden Hjælp, som maatte behøves til Udførelsen af
Boet vedkommende Forretninger, der ikke efter de
jældende Regler paaligge den, saasom Sagførelse,
e og Tilsyn med Boets faste Eiendomme, begyndte
ıgers Tilendebringelse, Gjennemsyn af Boets Bøger
rer o. s. v.
Vederlag, som tilkommer Kurator eller Andre, der
til at udføre Noget for Boet, bestemmes i Tilfælde
hed af Skifteretten.

Anden Underafdeling.

en offentlige Skiftebehandlings Indflydelse :dringshavernes Stilling, naar Gjældsansvar ikke overtages af Arvingerne.

. Fra den Tid, et Dødsbo er overtaget til offent-
ebehandling, skulle alle Fordringer paa den Afdøde
d Hensyn til hans Efterladenskab fremsættes for
en.
gjælder det Anførte ikke, naar Sag imod den Af-
begyndt derved, at Stævning lovligen var ham
thi i saa Fald er Boet pligtigt at taale dens
lse og Paadømmelse ved den Ret, ved hvilken den
er anlagt.
. Ved et Dødsbos Overgang til offentlig Skifte-
ıg taber Arrest, som maatte være gjort i de til det
Gjenstande, *sin Virkning, ligesom ogsaa* al Adgang

30 Novbr. bortfalder til, i Anledning af Fordringer paa den Afdøde
Nr. 155. eller med Hensyn til Efterladenskaberne, at lade afholde Arrest eller til at søge Fyldestgjørelse igjennem Exekution og Tvangsauktion.

Dog fortabes ikke Retten til ifølge Udlæg, opnaaet før Dødsfaldet, at søge Fyldestgjørelse i det Udlagte, ligesom ogsaa den, der førend Dødsfaldet har faaet Assætning, bevarer sin Ret til i sin Tid at faa Udlæg og derefter søge Fyldestgjørelse i det Assatte. Det er en Selvfølge, at heller ikke de, der kunne afhænde de dem til Sikkerhed tjenende Gjenstande uden foregaaende Retsforfølgning, saasom Haandpanthavere eller Statskassen som Panthaver for krediterede Toldafgifter i de en Oplagshaver betroede Oplagsvarer, jfr. Forordningen af 1ste Februar 1797 § 75, ere udelukkede herfra.

§ 36. Ved Skifterettens Beslutninger og Kjendelser bestemmes, hvad der med Hensyn til Boets Behandling og Udlodning bliver at iagttage og derunder, med de i § 34 gjorte Undtagelser, hvorvidt de mod samme fremsatte Paastande skulle antages eller ikke. Derimod har Skifteretten ikke Ret til at tilpligte Nogen at indbetale Noget i Boet eller at udføre Noget for det eller til i øvrigt at paakjende Boets Fordringer paa Andre. Dog kan Skifteretten, hvor Nogen har anmeldt Fordring i Boet, paakjende dettes Modfordringer, forsaavidt de kunne komme til Afdrag i dets Gjæld, ligesom den, naar Nogen paastaar Udlevering eller Overdragelse af Gjenstande, der findes i Boet, kan gjøre saadan Udlevering eller Overdragelse afhængig af, at Vedkommende opfylder sine Forpligtelser i den Anledning mod Boet. Ogsaa kan Skifteretten, naar Noget er udbetalt af Boet mod skadesløs Kvittering, afgjøre, om dette i det Hele eller for en Del paa Grund af senere Oplysninger eller Omstændigheder bør tilbagebetales.

§ 37. Enhver, som har Noget at fordre eller paastaa

:d Anmeldelsen erhverves alle de Rettigheder med Hen·
il Renter, Afbrydelse af Hævd eller Forældelse og desl.,
ellers flyde af Paaklage for eller Indkaldelse til Forligs·
iissionen eller Paatale til Thinge.

38. Naar den ved Indkaldelsen til Kreditorerne givne
er udløben, har Skifteretten inden en Maaned derefter
rfatte en Liste over de anmeldte Fordringer, om forno·
med Angivelse af deres indbyrdes Orden, og derpaa
relægge denne bilagt med Anmeldelserne i en behørig
: Skiftesamling. I denne Samling gjennemgaas Listen
:med de Bemærkninger, som Boets Kurator, hvor en
ın er antagen, eller Skifteretten har fundet Anledning
: knytte til samme eller da fremsætte, og Boets Ved·
ıende opfordres til at erklære sig over Fordringerne.
remt de ville gjøre Indsigelse mod nogen Fordring
den en saadan anviste Plads i Ordenen, skulle de være
ige at fremkomme med disse under Samlingen eller
inden 4 Uger efter samme og dernæst uden Ophold
lge dem videre. De Fordringer, mod hvilke ingen
igelse er fremsat inden den foranførte Tidsfrist, betragtes
anerkjendte. I den nævnte Samling har derhos Fag·

30 Novbr. drager Omsorg for, at Boets Tarv i slige Tilfælde varetages
Nr. 155. enten ved Kurator eller, om fornødent, ved en antagen Sagfører.

§ 40. De afsagte Kjendelser kunne ikke, medmindre de paagjældende Parter frafalde Paaanke, eller vedkommende Kjendelse ifølge sin Gjenstand er upaaankelig, lægges til Grund for Boets videre Behandling, førend Paaankefristen er udløben, uden at Paaanke er iværksat, jfr. § 88.

Skulde Kjendelsen blive forandret eller annulleret ifølge en senere iværksat Paaanke, tages behørigt Hensyn hertil ved Boets videre Behandling og i fornødent Fald ved Omgjørelse af det Foretagne, hvor Skiftet ikke endnu er sluttet, men efter den Tid maa enhver Forandring søges iværksat ved Paaanke af Udlodningen.

Lignende Regler gjælde om de i Anledning af Paaanken afsagte Overretsdomme.

§ 41. Ville en eller flere af Boets Vedkommende paaanke en i en Tvist, hvori de ikke ere Boets Modparter, afsagt Skiftekjendelse eller Dom, ved hvilken Boet vil lade det bero, da have de hertil Adgang, forsaavidt der ikke mellem Boet og Vedkommende er sluttet Overenskomst om Tvistens Gjenstand, og Sagens Paaanke ikke udsætter Boet for Tab af Rettigheder, som ved Kjendelsen eller Dommen maatte være det tilkjendt.

§ 42. Boets Vedkommende, som ved Paaanke i Henhold til foregaaende Paragraf have forøget Boets Masse, ere berettigede til at forlange de herpaa anvendte Bekostninger erstattede af Boet, forsaavidt de ikke overstige den Forøgelse, som Boet derved vinder. Er Boet sluttet, naar den endelige Dom falder, tilfalder det ved Paaanken Vundne den eller dem, som have iværksat den, indtil deres Bekostninger ere dækkede; med Overskuddet forholdes der efter de i tredie Underafdeling givne Regler.

Tredie Underafdeling.

Om Dødsboets Slutning og Opgjørelse.

§ 43. Viser det sig, at der i et Dødsbo ikke findes Midler til at dække andre Udgifter end Begravelsesudgifterne, kan Skifteretten strax slutte et saadant Bo ved at udbetale eller udlægge til den, som har bekostet Begravelsen, hvad der findes i Boet. Er det Overskydende ikke mere, end at det skjønnes at ville medgaa til Dækning af privilegerede Fordringer, kan Skifteretten udlægge Boets Beholdning til disse efter deres Orden og Beskaffenhed og dermed slutte Behandlingen.

§ 44. Saasnart som de i § 38 omhandlede 4 Uger efter Listens Fremlæggelse ere gaaede, har Skifteretten at iværksætte Udlodninger til Kreditorerne i Overensstemmelse med Reglerne i Konkurslovens 14de Kapitel.

Ligeledes blive Forskrifterne i bemeldte Lovs 1ste, 3die og 5te Kapitel at anvende i de her omhandlede Boer med den Lempelse, der følger af Forholdets Natur.

§ 45. Befindes der at være Overskud at arve, efter at Kreditorerne ere fyldestgjorte, har Skifteretten at skride til Udlodningen af Boet til Arvinger og Legatarer, saasnart i øvrigt Boets Formue er samlet og indkommet.

§ 46. Et Dødsbo behøver ikke at henstaa usluttet paa Grund af Forpligtelser, der ere afhængige af Betingelser, om hvis Indtrædelse der først længere hen i Tiden kan faas Vished, hvorimod der, naar Boet i øvrigt er færdigt til Udlodning, afsættes det Fornødne til saadanne Fordringer. Det, som senere maatte vise sig at være ufornødent til Fordringens Fyldestgjørelse, udlægges da ved en Efterlodning til Vedkommende.

Heller ikke skal det være til Hinder for et Dødsbos Slutning, at den Afdøde har Arv henstaaende i uskiftet Bo eller anden saadan i Henseende til Størrelsen uberegnelig Fordring,

30 Novbr. som maa henstaa i ubestemt Tid, hvorimod en senere Gjen-
Nr. 155. optagelse af Skiftet ogsaa for saa vidt forbeholdes.

§ 47. Enhver enkelt Arving er berettiget til for sin Arvelod at fordre Udlæg efter Vurdering, dog ikke i faste Eiendomme; Værgens Paastand herom paa en Umyndigs Vegne godkjendes af Skifteretten, naar saadant skjønnes at være til den Umyndiges Gavn. Forlange flere Arvinger Udlæg i den samme Ting, bliver det ved Lodtrækning at afgjøre, hvem der skal have Fortrinet. Den længstlevende Ægtefælle er berettiget til at forlange Udlæg efter Vurdering ogsaa i faste Eiendomme for sin Boslod og Arvelod i fornødent Fald mod at udbetale Arvingerne det Beløb, hvormed den faste Eiendoms Vurderingssum efter Fradrag af de paa Eiendommen hvilende og af den Længstlevende overtagne Behæftelser overstiger den Længstlevendes Boslod og Arvelod. Opstaar der Strid mellem længstlevende Ægtefælle og Arvinger angaaende de Ting, som ønskes udlagte, har den førstnævnte Fortrin til at vælge.

Med Hensyn til den længstlevende Ægtefælles Ret til at beholde det hele Bo eller større Dele af Boets Eiendomme udover dens Boslods og Arvelods Størrelse, komme i Forhold til Arvingerne de nedenfor i § 60 jfr. § 63 givne Regler til Anvendelse.

§ 48. Ville vedkommende Lodtagere i Boet, naar Udlæg efter Vurdering af hele Boet eller enkelte dertil hørende Gjenstande skal finde Sted, ikke erkjende den under Registreringen stedfundne Vurdering for Regel, staar det enhver af dem aabent at forlange en formelig Vurdering af de Ting, som formenes at være urigtig ansatte. Denne Vurdering iværksættes af Mænd, som Skifteretten efter forudgaaende Meddelelse til alle Vedkommende udmelder hertil, og blive, saafremt det forlanges, at beedige i Skifteretten.

§ 49. Forsaavidt Beløb, der paa Skifte tilfalde Nogen, skulle inddrages under Overformynderiets Bestyrelse, m

r ikke uden Samtykke af Justitsministeriet for saadanne 30 Novbr
løbs Vedkommende gives Udlæg i udenlandske Pengeef- Nr. 155
ter, som ikke kunne noteres her i Landet, eller som kunne
figes til Udbetaling under saadanne Former, at der kun
d Vanskelighed kan erholdes Kundskab om Forfaldstiden,
er hvis Renter maa indkasseres i Udlandet.

§ 50. Boets Slutning kan foregaa i en Skiftesamling
d Opgjørelse til Skifteprotokollen, og naar da alle Ved-
mmende erklære sig tilfredse med Opgjørelsen, ske Udtæl-
igerne med det samme.

Hvor denne Fremgangsmaade efter Boets Beskaffenhed
'e kan benyttes, bør Skifteretten, saasnart Boet er modent
rtil, optage det til Slutning og forfatte et Udkast til Op-
ørelse, hvortil den har en Frist af i det Høieste 6 — eller,
ar den bestaar af flere Medlemmer, 12 — Uger fra Op-
gelsesdagen. Udkastet bør, dersom ikke alle Vedkommende
klære, at de antage det, efter foregaaende offentlig Bekjendt-
ørelse, henlægges hos Skifteretten til Eftersyn og Overveielse
14 Dage, inden hvilken Frists Udløb enhver heri Interes-
ret kan henlede Skifterettens Opmærksomhed paa mulige
eil og Mangler i det. Finder Skifteretten den fremsatte
emærkning grundet, berigtiger den Udkastet i Overensstem-
else hermed; men i modsat Fald, saavel som naar ingen
ndvending fremkommer inden Fristens Udløb, affattes den
delige Opgjørelse i Overensstemmelse med Udkastet, og
kiftet sluttes, saaledes at Forandring deri kun kan ske ved
aaanke.

Udtællinger i Henhold til Opgjørelsen foregaa først, naar
aaankefristen (§ 88) er udløben, uden at Paaanke af den
sket, eller alle Vedkommende frafalde Paaanke.

Kapitel 4.

m Behandlingen af Dødsboer, i hvilke Arv og Gjæld vedgaas.

§ 51. Naar Arv *og Gjæld vedgaas,* bliver der at for-

30 Novbr. holde saaledes med Boets Behandling, som de myndige
Nr. 155. Arvinger og de Umyndiges eller Fraværendes Værger ere enige om at begjære, dog at Skifteretten kan nægte sin Godkjendelse af en Værges Erklæring, naar den skjønner, at den tagne Beslutning vil skade Myndlingens Tarv.

Er der Uenighed mellem Arvingerne, eller udeblive de alle, naar Beslutning paa Skiftesamling skal tages, tilfalder det Skifteretten at tage fornøden Bestemmelse. Retten har herved at tage det størst mulige Hensyn til de fremsatte Meninger, men den er ikke bunden ved dem, hvorimod den har at handle efter sit Skjøn om, hvad der bedst tjener Samtliges og især de Fraværendes og Umyndiges Tarv.

§ 52. I de heromhandlede Boer behøver Indkaldelse til Kreditorer ikke at udstedes, med mindre nogen Arving forlanger det. Naar ikke alle Arvinger ere myndige og tilstede, bør Indkaldelse dog udstedes, med mindre Skifteretten efter de foreliggende Omstændigheder anser det for unødvendigt.

Boet maa ikke deles mellem Arvingerne, med mindre de anmeldte Kreditorer samtykke, hvis de ikke fyldestgjøres, eller Sikkerhed stilles dem for, at de ville blive fyldestgjorte til Forfaldstid, og, forsaavidt Indkaldelse udstedes, først efter Udløb af den ved samme givne Frist.

§ 53. Efter Boets Deling og Skiftets Slutning hæfte Arvingerne En for Alle og Alle for En for den Gjæld, som har været anmeldt og krævet betalt i Boet forinden dets Deling; for anden Gjæld, forsaavidt den ikke er bortfalden som uanmeldt, hæfte Arvingerne kun i det Forhold, hvori de ere berettigede til at tage Arv, med mindre de ifølge Overenskomstens Indhold ere En for Alle og Alle for En forpligtede, eller den Afdøde har været regnskabspligtig for Kongens Penge, Børnepenge, Fattiges Penge eller Kirkepenge, og Arvingerne have delt Boet uden først at aflægge saadant Regnskab.

54. Naar Arv og Gjæld er vedgaaet, kan der gjøres 30 Novbr.
i de til Boet hørende Formuesgjenstande, ligesom der Nr. 155.
kan søges Fyldestgjørelse ved Exekution og Tvangs-
n, naar et behørigt Exekutionsgrundlag er tilstede.
, som forud for Boets Overtagelse maatte være gjort
il det hørende Formuesgjenstande, træder atter i Kraft,
m den ikke var bleven afbrudt.

55. Den, der vil gjøre nogen Fordring paa den Af-
gjældende for derefter at søge Exekution i Boet, kan
ge Retssag mod Arvingerne ved Retten paa det Sted,
Boet behandles.

ingerne ere pligtige at give Møde efter Stævning,
dt for Skifteretten med Varsel beregnet efter dens
dskontor, forøget med et Tillæg af 14 Dage; det er
rettens Pligt at meddele dem Underretning om Stæv-
l.

56. Ved de heromhandlede Boer bliver der i øvrigt
holde efter de i foregaaende Kapitel givne Regler, for-
t ikke denne Lovs Bestemmelser medføre andet.

Kapitel 5.

Behandling af Dødsboer, naar der er en efterlevende Ægtefælle, som personlig hæfter for Boets Gjæld.

57. Naar der i Dødsbo er efterlevende Ægtefælle,
hæfter for Boets Gjæld, blive, forsaavidt Boet ikke
behandles som Konkursbo enten ifølge Længstlevendes
ring eller paa Grund af Konkurslovens § 145, neden-
de Regler at følge, hvad enten Arvingerne ere den
es Udarvinger eller Livsarvinger, hvorimod de ovenfor
ehandlingen af Dødsboer i Almindelighed givne For-
: blive at følge, naar Dødsbo skal skiftes, og den over-
e Ægtefælle ikke hæfter for Boets Gjæld.

58. Naar den længstlevende Ægtefælle, som er an-
g for Boets Gjæld, *skal skifte med den Førstafdødes*

30 Novbr. Arvinger, har Skifteretten at sørge for, at der ikke be
Nr. 155. ſker videre Standsning i Boets Benyttelse af den Paa
dende end høiſt nødvendigt.

Kun forſaavidt der er ſærlig Grund til at befrygte den Længſtlevende, medens Skiftet ſtaar paa, utilbørlig forrykke Boets Tilſtand, kan Skifteretten enten af egen S eller ifølge Opfordring af Arvingerne eller disſes Va træffe de fornødne Foranſtaltninger til at fratage den Læ levende Raadigheden over Boet og overgive denne ti god Mand, der da ſom Værge beſtyrer Boet, medens S varer.

At ſaadan Foranſtaltning er truffen, bliver at kundg ved Thinglæsning og ved Bekjendtgjørelſe i Aviſerne de om Umyndiggjørelſe gjældende Regler.*)

§ 59. De af den Længſtlevende opgivne Arvinger af Skifteretten at underrette om Skiftet i Overensſtemm med Reglerne i §§ 14 og 23. For fraværende Arvi eller Legatarer, hvis Opholdsſted ikke kjendes, eller ſom ſaa langt borte, at Boets Behandling ei findes at b udſættes af Henſyn til dem, bliver der, forſaavidt i Fuldmægtig møder for dem, efter Skifterettens Foranſtalt at beſkikke Værger, der have at varetage deres Tarv Skiftet.

§ 60. Skiftet bør grundes paa den Længſtlevendes Opgivelſe af Boets Indgjæld og Udgjæld, forſaavidt d erkjendes af de tilſtedeværende Arvinger eller disſes Va og Skifteretten ikke paa de Umyndiges eller Fravære Vegne finder nogen ſærdeles Anledning til at betvivle Rigtighed. Men ſelv naar Opgjørelſen ikke fra alle S erkjendes for rigtig, bør dog ingen Afhændelſe af B Eiendele finde Sted, men disſes Værdi alene under An delſe af Reglerne i § 48 anſættes af uvillige Mænd, lig

*) See Pl. 10 April 1841 § 1.

der med Hensyn til de anmeldte Fordringers Rigtighed i Reglen kun bliver at anstille saadan Undersøgelse, som af Skifteretten skjønnes efter Omstændighederne at være tilstrækkelig, saasom ved at afspørge Kreditorerne o. s. v. 30 Nov Nr. 15

Den længstlevende Ægtefælle er berettiget til at beholde det hele Bo samlet eller udtage faste Eiendomme, Skibe og hvilkesomhelst andre Effekter af Boet, uden Hensyn til om disses Værdi overstiger dens Boslod og Arvelod, naar den er villig til i fornødent Fald at give Medarvingerne Udlæg med det Beløb i Penge, som deres Arvelodder efter Vurdering befindes at udgjøre.

§ 61. Den Længstlevende er ikke pligtig at indkalde Kreditorerne, selv om der efter dennes Opgjørelse bliver et Overskud at arve, saalænge Boet ikke ifølge Konkurslovens § 145 eller den Længstlevendes egen Begjæring behandles som Konkursbo.

Arvingerne efter den Førstafdøde blive ikke ved at modtage Arv eller Vederlag herfor ansvarlige for Boets Gjæld. Om det dem saaledes Udlagte eller Udbetalte, i Tilfælde af Boets Utilstrækkelighed, af Kreditorerne kan forlanges tilbage givet, afgjøres efter Konkurslovens Forskrifter om Retshandlers Afkræftelse paa Grund af Konkurs.

D. L. 5—4—9 og 10 ophæves herved.

§ 62. Den Omstændighed, at den Længstlevende paa den heromhandlede Maade skifter med den Førstafdødes Arvinger, indskrænker ikke Fællesboets Kreditorer i at forfølge deres Ret mod den Længstlevende ganske paa samme Maade, som om ingen Skiftebehandling fandt Sted.

Er Raadigheden over Boet ifølge § 58 frataget den Længstlevende, bliver der af Boets Bestyrelse at drage Omsorg for, at de lovlige Krav paa Boet behørig fyldestgjøres, ganske i Overensstemmelse med, hvad der gjælder i Tilfælde af Umyndiggjørelse.

§ 63. I Henseende til *Skifte mellem* en Afdøds Børn

10 Novbr. eller Børnebørn og den Længstlevende af disses Forældre
Nr. 155. eller Bedsteforældre, samt efter den Længstlevendes Død mellem dennes Børn eller Børnebørn og den efterlevende Stedfader eller Stedmoder, Stedbedstefader eller Stedbedstemoder vedblive de hidtil gjældende Regler at være i Kraft, saaledes at, naar Børnenes eller Børnebørnenes Arv ikke kan udredes, uden at sælge det af Boets løse eller faste Gods, som den Længstlevende behøver enten til sin Næringsdrift eller til dagligt uundværligt Brug, kunne de Umyndiges Arvelodder forblive henstaaende hos den Længstlevende mod Sikkerhed i det hele Bo ifølge thinglæst Skifteextrakt.*)

Kapitel 6.

Om Skifte af Fællesbo i Tilfælde af Skilsmisse eller Separation.

§ 64. Naar Skifte af Fællesbo i Ægtefællers levende Live finder Sted ved Skifterettens Hjælp, har denne at drage Omsorg for, at Skiftet ikke medfører videre Standsning i Boets Benyttelse af Manden, end Hustruens Tarv nødvendig kræver. Kun naar der er særlig Grund til at befrygte, at Manden vil forrykke Boets Tilstand, kan Skifteretten enten af egen Drift eller paa Hustruens Begjæring træffe de fornødne Foranstaltninger til paa den i § 58 bestemte Maade at fratage Manden Raadigheden over Boet, indtil Skiftet er sluttet.

§ 65. Boet bliver paa sædvanlig Maade at registrere og vurdere, og dets Eiendele blive derefter at afhænde paa den i §§ 27 og 28 angivne Maade, med mindre Parterne begjære deres Lod i Boet, være sig i Løsøre eller fast Eiendom, udlagt efter Vurdering. Kunne Parterne ikke forenes om Delingen, bliver det ved Lodtrækning at afgjøre, hvilke af Eiendelene der skal udlægges enhver af dem, dog at den,

*) See Plakat 19 Aug 1823, 13 April 1824 og Lov 26 Mai 1868 *om Forvaltningen* af Umyndiges Midler § 12.

der har indbragt en Gjenstand i Boet, er fortrinsvis berettiget til at erholde den udlagt. 30 Novbr. Nr. 151

§ 66. Naar Rigtigheden af den af Manden opgivne Gjæld bestrides af Hustruen, har Skifteretten ved Kjendelse at afgjøre, om der af Manden er oplyst det Fornødne, for at Gjældsposten ved Opgjørelsen af Boet kan tages med i Beregning.

§ 67. Har Manden efter Skilsmissen eller Separationen disponeret over Boets Eiendele eller indkasseret Boets Fordringer, er han pligtig at aflægge Regnskab til Skifteretten for det, han saaledes har oppebaaret.

§ 68. Indkaldelse til Kreditorerne bliver ikke at udstede, med mindre Manden begjærer det. Hustruen bliver ikke, ved at modtage Udlæg for sin Lod i Boet, ansvarlig for dets Gjæld. Om hun er pligtig at tilbagegive det Modtagne til Kreditorernes Fyldestgjørelse, afgjøres efter Konkurslovens Regler om Retshandlers Afkræftelse.*)

§ 69. Den Omstændighed, at Manden skifter med Hustruen paa foranførte Maade, indskrænker ikke Boets Kreditorer i at forfølge deres Ret mod ham ganske paa samme Maade, som om ingen Skiftebehandling stod paa. Er Raadigheden over Boet ifølge §§ 58 og 64 frataget Manden, bliver der af Boets Bestyrelse at drage Omsorg for, at de lovlige Krav paa Boet behørig fyldestgjøres ganske i Overensstemmelse med, hvad der gjælder i Tilfælde af Umyndiggjørelse.

Naar det begjæres af Manden eller af nogen Fordringshaver i Henhold til Konkurslovens § 145, bliver Fællesbo, som i Tilfælde af Skilsmisse eller Separation er taget under Behandling af Skifteretten, at behandle som Konkursbo.

§ 70. Hæfter Hustruen personlig for nogen Del af Fællesboets Gjæld, komme Bestemmelserne i §§ 66, 68 og 69 første Stykke for saa vidt til Anvendelse med de fornødne Lempelser.

*) See den nævnte Lovs 4de Kapitel.

10 Novbr.
Nr. 155.

Tredie Afsnit.

Om privat Skifte.

Kapitel 7.

§ 71. Ville Arvingerne i de Tilfælde, hvor dette efter det Foregaaende er tilladt, selv overtage Boet uden Skifterettens Mellemkomst, have de for denne at tilkjendegive deres Villie i saa Henseende samt forelægge den de Oplysninger, som den maatte anse fornødne. Dog vil der i Reglen ikke være at affordre de sig meldende Arvinger efter Loven Bevis for deres Opgivende om Slægtskabsforholdene, medmindre Skifteretten maatte finde Grund til at betvivle Rigtigheden deraf, i hvilket Tilfælde Retten kan forlange, at Arvingerne skulle fremskaffe Oplysninger, der bestyrke Rigtigheden af deres Opgivende. Paastaas det, at de i § 5 nævnte Betingelser for ved Skiftet at forbigaa en Person, der vilde være Arving, hvis han havde overlevet Arveladeren, ere tilstede, har Skifteretten at prøve de i saa Henseende fremførte Oplysninger, og derefter træffe Afgjørelse, samt, hvis det tillades Arvingerne at behandle Boet privat, at paalægge dem snarest mulig at udstede Arveproklama (§ 22) med saadant Varsel, som Skifteretten bestemmer. Dersom Arvingerne fremstille Personer, som kunne give Oplysning om de Omstændigheder, som skulle oplyses, for at det kan tillades Arvingerne at skifte privat, skal Skifteretten være berettiget til at afhøre disse samt, dersom det skjønnes fornødent, lade dem bekræfte deres Forklaring med Ed.

§ 72. Naar Arvingerne ikke fremkomme med Begjæring om selv at overtage Boet eller ikke forskaffe de af Skifteretten i saa Henseende forlangte Oplysninger, eller de ikke i det i § 71, næstsidste Punktum, omtalte Tilfælde udstede behørig Indkaldelse til Arvingerne inden den fastsatte Frist, bliver Boets Behandling at fremme i Overensstemmelse med *Reglerne om offentligt* Skifte. Finder Skifteretten derimod,

at der er fremkommet de efter Omstændighederne fornødne 30 Novbr
Oplysninger for at kunne tillade Arvingerne selv at over- Nr. 155
tage Boet, afholder den sig fra at paabegynde Skiftebehandling. Arvinger, der senere maatte melde sig, ere beføiede til at fordre Boet overtaget til offentligt Skifte, men kun efter, at de have ført fuldstændigt Bevis for deres Arveberettigelse, hvis denne ikke anerkjendes af de andre Arvinger.

§ 73. Skifteretten kan paa Begjæring af mødende Arvinger opfordre ikke mødte myndige Arvinger, der have bekjendt Opholdssted, til at erklære, om de begjære offentligt Skifte, med den Virkning, som ved Opfordringen udtrykkelig bør betydes dem, at de, hvis ingen Erklæring afgives, ansees for at ville overtage Boet til privat Deling med de øvrige Arvinger. Naar Paagjældende i dette Tilfælde undlade at indfinde sig paa Skiftet eller at sende Fuldmægtig for sig, har Skifteretten at beskikke en god Mand til at varetage deres Tarv ved det private Skifte. Arvingen underrettes om den trufne Foranstaltning. Naar han møder eller lade møde, ophører den beskikkede Mands Hverv.

§ 74. I det i § 71, næstsidste Punktum, omtalte Tilfælde maa Boet ikke deles, forinden Indkaldelsesfristen er udløben, eller den paagjældende Arving har ladet møde paa Skiftet. Skeer det desuagtet, blive de delende Arvinger overfor den forbigaaede Arving solidarisk ansvarlige for det Tab og den Skade, han derved maatte komme til at lide.

§ 75. Naar samtlige myndige Arvinger saavel som de Umyndiges eller Fraværendes Værger, efter at Boet behørig er registreret og vurderet, eller efter at den Længstlevendes Opgjørelse af dets Indgjæld og Udgjæld ifølge § 60 er befunden rigtig, fremsætte Begjæring om at erholde Boet udleveret til videre Behandling og Deling, kan Skifteretten uden Hensyn til Boets Størrelse tilstaa dette, naar der ikke i særlige Love eller i Arveladerens gyldige Villiesbestemmelse er noget til Hinder derfor, og Skifteretten efter Boets Be-

30 Novbr. skaffenhed, Arvingernes personlige Forhold og de øvrige
Nr. 155. forhaandenværende Omstændigheder finder, at de Umyndiges eller Fraværendes Interesse ikke herved udsættes for Fare; naar dertil findes Anledning, kan Skifteretten til yderligere Oplysning herom indhente nærmere Erklæring fra vedkommende kommunale Myndighed eller troværdige Mænd, som ere bekjendte med Forholdene. Udleveringen kan dog kun finde Sted med de anmeldte Kreditorers Samtykke, hvis disse ikke fyldestgjøres, eller Sikkerhed stilles dem for, at de ville blive det til Forfaldstid, og, forsaavidt Kreditorerne ere blevne indkaldte, først efter Udløbet af den dem satte Frist.

De myndige Arvinger overtage i de i foregaaende Stykke ommeldte Tilfælde overfor de Umyndige eller Fraværende et solidarisk Ansvar for Efterlevelsen af Bestemmelserne i § 78 samt for den behørige Tilbagebetaling af udbetalte Beløb i Tilfælde af, at Skifteretten anordner dette i Henhold til § 80.

De i denne Paragraf omhandlede Regler komme i det Hele ikke til Anvendelse, naar der kun er umyndige eller fraværende Arvinger.

§ 76. Opstaar der imellem Arvinger, der selv skifte og dele, Strid desangaaende, kan Sagen, naar Parterne ere enige derom, indbringes for den Skifteret, som i Tilfælde af offentlig Skiftebehandling skulde have behandlet Boet, til Afgjørelse efter de almindelige for Skifteretssager gjældende Procesregler. Skifteretten mægler da Forlig mellem Parterne.

§ 77. Ethvert Bo, der deles uden Skifterettens Mellemkomst, uagtet ikke samtlige Arvinger ere myndige og, personlig eller ved Fuldmægtig, tilstede i Riget (jfr. §§ 5 b., 7 og 75), bør saavidt muligt være sluttet inden 1 Aar fra Dødsfaldet. Medens det derhos i øvrigt ved privat Skifte beroer paa de paagjældende Arvinger, hvorvidt de ville udstede *Indkaldelse* til Kreditorerne, bør dette i de her omhandlede

Tilfælde kun undlades, naar den Afdøde efter hans Livs- 30 Nov
forhold ikke kan formodes at have staaet i nogen ualmindelig Nr. 15
Forbindelse formedelst Handel eller deslige.

§ 78. I de i foregaaende Paragraf omhandlede Boer forfattes et Dokument, som bør indeholde Fortegnelse over Boets Indgjæld og Udgjæld, Beregning af Arvelodderne og Forklaring om, hvorledes Enhver for samme erholder Udlæg, hvorved bliver at bemærke, at der udenfor det i § 63 omhandlede Tilfælde ikke uden Skifterettens Samtykke kan gives Umyndige eller Fraværende Udlæg for deres Arvelod paa anden Maade end i rede Penge. Dette Dokument, ledsaget af Bevis for, at de Beløb, som skulle indgaa i Overformynderiet, ere afgivne til samme, bliver, efter at være underskrevet af samtlige Arvinger eller Værger, snarest mulig at indsende til Skifteretten, som har at gjennemgaa det. Hvis Retten ikke i de Umyndiges eller Fraværendes Interesse finder noget at erindre derved, paategner den Dokumentet sin Godkjendelse og lader Afskrift af det indføre i Skifteprotokollen eller lader det vedlægge denne. I modsat Tilfælde har Retten paa den i § 17 bestemte Maade at kalde samtlige Arvinger eller Værger for sig og opfordre dem til at erklære sig nærmere over Opgjørelsen samt eventuelt berigtige dens Udsættelser. Befindes de hertil uvillige, kan Skifteretten ved Kjendelse erklære den stedfundne Opgjørelse og Deling for ugyldig samt strax overtage Boet til Behandling og Deling i Overensstemmelse med Reglerne for Behandlingen af Dødsboer, i hvilke Arv og Gjæld vedgaaes.

I det i § 63, 1ste Stykke, omhandlede Tilfælde bliver Udbrag af den i nærværende Paragraf omhandlede Opgjørelse at thinglæse paa samme Maade og mod samme Betaling som ellers Skifteextrakten. Udbraget skrives ligesom Opgjørelsen paa ustemplet Papir.

§ 79. Ligeledes kan Skifteretten, dersom Arvingerne ikke have sluttet Boet inden *1 Aars Forløb,* *uden* at herfor af

0 Novbr. dem anføres nogen tilstrækkelig Grund, overtage Boet til
Nr. 155. Opgjørelse og Deling paa den i foregaaende Paragraf angivne Maade.

§ 80. Naar Skifteretten i Henhold til Bestemmelserne i de foregaaende Paragrafer overtager og deler Boet, ere Arvingerne forpligtede til at tilbageføre, hvad der maatte være udlodbet til dem, forsaavidt Skifteretten anser saadan Tilbageførelse for nødvendig til Berigtigelse af Skiftet.

§ 81. Med Hensyn til Arvingers Retsforhold indbyrdes samt til Legatarer og Kreditorer ved privat Skifte, saavel som med Hensyn til Retsforholdet mellem den længstlevende Ægtefælle og den Førstafdødes Arvinger og mellem Ægtefæller indbyrdes ved privat Skifte har det i øvrigt sit Forblivende ved den gjældende Rets Regler i Forbindelse med de af nærværende Lovs Bestemmelser, som efter deres Beskaffenhed ere anvendelige derpaa.

Fjerde Afsnit.

Tillægsbestemmelser.

Kapitel 8.

§ 82. De om offentlig Skiftebehandling af Dødsboer givne Regler blive med de Lempelser, som følge af Forholdets Natur, at anvende i andre Boer, saasom Interessentskabsboer, der komme under Skiftebehandling, uden at indbringes under Konkursbehandling efter Konkurslovens § 145.

§ 83. Dødsboers Behandling ved Skiftekommissarier og Testamentsexekutorer med dømmende Myndighed bortfalder, forsaavidt angaar de Boer, der først tages under Behandling, efter at denne Lov er traadt i Kraft.

Forinden Exekutorer uden dømmende Myndighed overtage et Boes Behandling, maa de forsynes med Udnævnelse hertil. Denne meddeles, forsaavidt der i øvrigt intet er at erindre i Sagen, navnlig mod Exekutorernes Paalidelighed og Veder-

hæftighed, i Kjøbenhavn af Overpræsidenten og udenfor Kjøbenhavn af Amtmændene, naar Exekutorerne ere indsatte i et lovformeligt Testament. Derimod bliver Spørgsmaalet om Udnævnelsen at afgjøre af Justitsministeriet, naar der ansøges om Exekutorer, uden at de ere indsatte i noget lovformeligt Testament, saavelsom naar en i et Testament indsat Exekutor er afgaaet ved Døden eller ikke kan eller vil behandle Boet, uden at nogen Anden i Testamentet er nævnt til at træde i Stedet for ham. Det forbliver i øvrigt ved de hidtil gjældende Regler om Exekutorernes særlige Pligter og Forhold, dog at de med Hensyn til Boets Behandling have i det Hele at følge Bestemmelserne i nærværende Lov. 30 Novbr Nr. 155.

§ 84. Søgsmaal, som gaa ud paa at gjøre Arverettigheder eller Fordringer paa Legater og Dødsgaver gjældende, saavelsom Søgsmaal, hvorved Fordringer paa Arveladeren gjøres gjældende mod Arvingerne som saadanne, kunne anlægges ved den Ret, som i Dødsøieblikket var den Afdødes Hjemthing.

§ 85. Søgsmaal til Tilbagebetaling af, hvad Nogen som Arving eller Kreditor i et under offentlig Skiftebehandling staaende Bo ifølge foreløbigt Udlæg eller endelig Udlodning, som senere i det Hele eller for en Del er funden urigtig, har modtaget, kan anlægges ved Retten paa det Sted, hvor Skiftet holdes.

§ 86. I de Tilfælde, hvor Arvinger eller Kreditorer i Medfør af §§ 55 og 85 kunne søges for Retten paa det Sted, hvor Boet behandles, eller hvor Sag i Medfør af § 84 kan anlægges ved den Afdødes Hjemthing, staar det Sagsøgeren frit for at indkalde Modparten til Forligsmægling for Forligskommissionen sammesteds, dog at Indkaldelsen for de Personers Vedkommende, der bo udenfor Kredsen, sker med mindst 14 Dages Varsel.

§ 87. *Det bestemmes efter de hidtil* gjældende Regler,

30 Novbr. hvilken Skifteret det tilfalder at behandle et Bo. Dog
Nr. 155. skal det, naar en Dansk, som ikke har Bopæl her i Landet, er afgaaet ved Døden i Udlandet, og der ikke der foretages Skifte efter ham, være Justitsministeriet tilladt at henvise saadant Bos Behandling til den indenlandske Skifteret, som findes hensigtsmæssigst at kunne behandle det.

§ 88. Paaanke af den tilendebragte Skiftebehandling maa iværksættes inden 12 Uger, efter at Skiftet i Henhold til Reglen i § 50 anses som sluttet.

Kjendelser eller Beslutninger, der forefalde under Behandlingen, kunne gjøres til Gjenstand for særskilt Paaanke, som maa iværksættes inden 12 Uger efter Afsigelsen. Boets Behandling bliver dog ikke desto mindre at fortsætte, men Skifteretten har i saa Fald at drage Omsorg for, at den Paaankendes Ret ikke foregribes ved Boets Behandling medens Paaanken staar paa.

Opreisning bevilges aldrig, efter at der er hengaaet Aar og Dag efter Paaankefristens Udløb.

§ 89. Naar Skifteretten ikke efter foregaaende Erindring tilbørlig fremmer et Bo, kan Justitsministeren beskikke en Anden til at behandle samme; det skal da uvægerlig, under Tvangsmiddel af Suspension og Tiltale til Embedsfortabelse, overleveres til den saaledes Beskikkede, hvem den paagjældende Skifteforvalter vil have at tilsvare Vederlag for hans Arbeide efter Justitsministerens Bestemmelse, foruden at være Tiltale undergiven til Straf og Erstatning efter Plakat 21de April 1824 § 1.

Med Hensyn til Boer, som behandles af Testamentsexekutorer, kan Justitsministeren, naar der fra nogen af de Interesserede i Boet fremkommer Klage over Boets utilbørlige Forhaling, og Klagen, efterat der er givet Testamentsexekutorerne Leilighed til at yttre sig over samme, findes begrundet, bestemme, at Boets Behandling skal gaa over til den ordentlige Skifteret.

§ 90. Skifteretterne ere fremdeles, forsaavidt de inde- 30 Novbr.
sidde med Boernes Midler, undergivne de hidtil gjældende Nr. 155.
Regler angaaende Regnskabsvæsenet i Dødsboer og Konkursboer, ligesom det har sit Forblivende ved de gjældende Bestemmelser i Henseende til Tilsynet med Skifternes Fremme, Revisionen af Skiftebehandlingen og de dermed forbundne Oppebørsler, samt Tilsynet med, at de Midler, som skulle indgaa i Overformynderiet, virkelig indkomme. Nærmere Forskrifter i de anførte Henseender samt de med Hensyn hertil fornødne Tvangsmidler kunne fastsættes ved Kongelig Anordning.

§ 91. Tilladelse til at forblive hensiddende i uskiftet Bo meddeles for Fremtiden uden for Kjøbenhavn af Skifteretten, dog med Adgang til at bringe dennes Afgjørelse af den fremsatte Begjæring ind for Overøvrigheden.

§ 92. Forsaavidt Embedsmænd, hvem nogen Del af Skifteforvaltningen eller Tilsyn med samme er betroet, maatte findes pligtige at udrede Erstatning til Private i Anledning af deres Embedsførelse i saa Henseende, være sig i Døds-, Konkurs- eller andre Boer, er Statskassen ansvarlig for saadan Erstatnings Udredelse, dersom den ikke kan faaes hos vedkommende Embedsmænd eller i deres Bo.

§ 93. Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1875 samtidig med Lov om Betalingen for de til Skiftevæsenet henhørende Forretninger. Den er anvendelig ikke blot paa de Boer, der fra den Dag tages under Behandling, men ogsaa paa de Retshandlinger, der efter den Dag maatte forefalde i de under Behandling værende Boer, forsaavidt ikke Forholdets Beskaffenhed maatte udelukke saadan Anvendelse.

Regjeringen bemyndiges til ved Kongelig Anordning at sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særegne Forhold maatte findes hensigtsmæssige.

Hvorefter alle *Vedkommende sig have at rette.*

30 Novbr. **L. om Betalingen for de til Skiftevæsenet henhørende Forretninger m. m.** (Finantsministeriet.)
Nr. 156.

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Afsnit 1.

Om Betaling for Skifterettens Virksomhed.

§ 1. Af de Boer, som omhandles i Lov af 25de Marts 1872 om Konkurs m. m. samt i Lov af Dags Dato om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v., erlægges der en Afgift, naar de behandles af de almindelige Skifteretter eller af Exekutorer eller Skiftekommissærer, forsaavidt Boets Behandling ellers vilde have været at foretage af den almindelige Skifteret.

Fritagne for Afgiften ere dog Boer, hvis Formuemasse — for Dødsboers Vedkommende efter Udredelsen af Begravelsesomkostninger — ikke udgjør 400 Kroner.

§ 2. Afgiftspligten indtræder, saasnart Boet er taget under Behandling, hvorved i denne Henseende forstaas for Konkursboers Vedkommende Konkursens Begyndelse (jfr. Konkurslovens § 50) og for andre Boers Vedkommende den første Forretnings Paabegyndelse.

Kontinuationsskifte betragtes som nyt Skifte.

§ 3. Afgiften udgjør:

a. af Boer, i hvilke Arv og Gjæld vedgaas (Kap. 4 jfr. § 8 i Lov om Skifte af Dødsbo m. m.), samt af Dødsboer, i hvilke den efterlevende Ægtefælle skifter med den Førstafdødes Arvinger, $^1/_3$ pCt. og af alle andre Boer $^2/_3$ pCt. af Boets hele Formuemasse uden Fradrag af Gjæld eller deslige,

b. desuden af de Boer, hvis beholdne Formue udgjør 400 Kroner eller derover, $^1/_2$ pCt. af den beholdne Formue.

I følgende Tilfælde finder en Nedsættelse i Afgiften Sted: 30 Novbr Nr. 156

1. Naar en efter Skyldnerens Begjæring fremkaldt Konkursbehandling bortfalder i Medfør af § 50 i Lov af 25de Marts 1872 om Konkurs m. m., erlægges kun ¼ af den under Ltr. a paabudne Afgift og, naar et Konkursbo udleveres til Skyldnerens fri Raadighed i Medfør af bemeldte Lovs § 98, kun ¾ deraf, forsaavidt Udleveringen sker senest i den første Skiftesamling efter Proklamas Udløb.
2. Naar et Dødsbo udleveres Lodtagerne til videre Behandling eller den længstlevende Ægtefælle til Hensidden i uskiftet Bo, erlægges af den under a og b omhandlede Afgift kun ¼, hvis Udleveringen finder Sted paa den første Skiftesamling, ½, hvis den finder Sted derefter, men dog ikke senere end paa den første Skiftesamling efter Proklamas Udløb, og ¾, hvis den maatte ske paa et fildigere Trin af Behandlingen, men forinden Boet er optaget til Slutning.

Naar den længstlevende Ægtefælle forbliver hensiddende i uskiftet Bo med umyndige Lodtagere, er den Paagjældende herefter fritagen for at erlægge nogen Kjendelse eller Afgift udenfor det i ovenstaaende Nr. 2 nævnte Tilfælde. Den Kjendelse, som i Henhold til den hidtil bestaaende Lovgivning er betalt for at sidde i uskiftet Bo, bliver i sin Tid at afkorte i de Gebyrer, der blive at svare efter nærværende Lov, naar Boet kommer under Skiftebehandling; dog finder ingen Tilbagebetaling Sted af, hvad der engang er betalt.

§ 4. Afgiften forfalder til Betaling ved Skiftets Slutning for de Boers Vedkommende, som behandles til Ende af Skifteretten, Exekutører eller Skiftekommissærer, der hver for sig ere ansvarlige for Afgiftens rigtige Beregning og Indbetaling i disse Boer.

Overgaar Boet til at skiftes og deles af Lodtagerne selv

30 Novbr. forfalder Afgiften, for hvilken Lodtagerne En for Alle og
Nr. 156. Alle for En ere ansvarlige, til Betaling 6 Maaneder efter Boets Overgang til saadan Behandling; dog kan der, forsaavidt de efter Forløbet af denne Frist oplyse, at det endnu ikke har været dem muligt at beregne Afgiften, af Skifteretten tilstaas en yderligere Frist til Afgiftens Berigtigelse. Skifteretten (i Kjøbenhavn Skifteskriveren i Landsover- samt Hof- og Stadsretten) har at føre Tilsyn med Afgiftens Indgang fra Boer, der skiftes og deles af Lodtagerne selv; disse sidste have — forsaavidt de ikke allerede i Medfør af § 78 i Lov om Skifte af Dødsbo m. v. skulle indgive den i bemeldte Paragraf omhandlede Opgjørelse — til den Tid, da Afgiften forfalder, at afgive til Skifteretten en paa Tro og Love affattet Fortegnelse over Boets Indgjæld og Udgjæld og den beholdne Formue, hvilken Fortegnelses Indlevering kan fremtvinges ved Dagsbøder. Det samme gjælder, naar Boet efter at være taget under offentlig Skiftebehandling, udleveres den længstlevende Ægtefælle til Hensidden i uskiftet Bo.

§ 5. Angaaende Kontrollen med Skifteafgifternes rigtige Indgang har det i øvrigt indtil videre sit Forblivende ved de hidtil gjældende Regler; nærmere Forskrifter i saa Henseende og de for disses Overholdelse fornødne Tvangsbestemmelser kunne fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 6. For de enkelte af Skifteretten udførte Forretninger, Skiftevæsenet vedkommende, erlægges der kun i følgende Tilfælde Betaling:

a. for Affigelse af Decision i Dødsboer, som skiftes og deles af Arvingerne selv eller som behandles af Exekutorer, — hvad de sidstnævnte Boer angaar dog kun, forsaavidt der ikke af Boet betales Afgift efter ovenstaaende §§ 1—3 — erlægges en Betaling af 1/6 pCt. af Gjenstandens Værdi, dog i intet Tilfælde under 4 Kroner;

b. for Skifterettens Virksomhed i Anledning af Begjæring

om at faa et Bo taget under Behandling, som ikke har saadan Behandling til Følge, betales 12 Kroner foruden Betaling til Vidnerne (jfr. § 7); 30 Novbr. Nr. 156.

c. for Skifteakts Udfærdigelse betales 1 Krone for hvert Ark, samme udgjør; for Udskrifter af Skifteprotokollen eller de i Skifteretten fremlagte Dokumenter betales 75 Øre for hvert Ark; for Attester, der fordre Extrahering eller Koncipering, betales 3 Kroner uden Hensyn til Arketallet.

For Udfærdigelser til Skifterettens egen Brug ligesom for de i § 63 i Loven om Skifte af Dødsbo m. v. nævnte Skifteextrakter erlægges ingen Betaling.

Hvor Betaling finder Sted efter Arketallet, komme Bestemmelserne i §§ 158 og 160 i Sportelreglementet af 22de Marts 1814 til Anvendelse.

Skifteakt udfærdiges kun paa Forlangende, og Betalingen for samme udredes af den, der har begjært Udfærdigelsen; den skrives paa samme stemplede Papir, som bruges til Domsakter.

d. for Skifterettens Virksomhed i Medfør af § 78 i Loven om Skifte af Dødsbo m. m. betales 1 pro mille af Boets beholdne Formue, dog i intet Tilfælde under 4 Kroner.

§ 7. Udenfor Kjøbenhavn tilkommer der de Mænd, der af Skifteretten benyttes som Vidner ved Boers Behandling, hver 1 Krone, hver Gang Retten sættes. Naar de eller Retsbudet efter § 16 i Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. benyttes som Vurderingsmænd, tilkommer der hver 2 Kroner for hver halve Dag, Forretningen varer, dog aldrig mindre end 2 Kroner; samme Betaling tilkommer der de med Justitsministeriets Billigelse fast ansatte edsvorne Vurderingsmænd og Vurderingskoner.

For Kjøbenhavn ordnes *Forholdet af* Justitsministeriet.

Skifteretten fastsætter Betalingen for de af samme udmeldte

30 Novbr. særlig kyndige Vurderingsmænd, saavel som for Sognefogden
Nr. 156. og de af ham medtagte Vidner.

§ 8. De i foranstaaende §§ 6 og 7 omhandlede Betalinger erlægges efter Skifterettens nærmere Bestemmelse saavidt muligt forud for eller umiddelbart efter den paagjældende Forretnings Udførelse.

Det fornødne stemplede Papir til de i § 6 c. nævnte Udfærdigelser har Vedkommende at levere eller betale, forinden Udfærdigelsen paabegyndes.

Afsnit 2.

Almindelige Bestemmelser.

§ 9. Ved Udregningen af de Udgifter og Kjendelser, som ifølge de foranstaaende Bestemmelser skulle svares, afrundes Beløbet af Boernes Formuemasse eller beholdne Formue til hele og halve Hundreder, saaledes at hvad der er under 25 Kroner bortkastes og 25 eller derover regnes som 50. Det samme finder Sted med Hensyn til den i § 6 a og d nævnte Værdi ved Beregningen af den der fastsatte Betaling.

§ 10. Befindes Nogen i de i § 4 ommeldte Tilfælde mod bedre Vidende at have afgivet en urigtig Opgjørelse til Skade for Statskassen, erlægges Afgiften eller Kjendelsen af den fordulgte Del med det dobbelte Beløb, foruden at Vedkommende ifalder den Straf, som den almindelige Straffelovgivning maatte medføre.

§ 11. Samtlige Afgifter, Betalinger og Bøder efter denne Lov — med Undtagelse af de i § 7 nævnte Betalinger — tilfalde Statskassen.

§ 12. Bestemmelserne i §§ 1—11 træde i Kraft fra 1ste April 1875 samtidig med Lov af Dags Dato om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. og finde Anvendelse paa alle de i nysnævnte Lov samt i Lov af 25de Marts 1872

ɔoer, paa hvilke Bestemmelserne i §§ 1—11 saaledes
Anvendelse, i Statskassen.
:t Tab, der herved paaføres de sportellønnede Rets-
tillægges der dem, saalænge de forblive i det samme
uden at sættes paa fast Løn, en aarlig Erstatning
kassen, beregnet efter den Indtægt med Fradrag
:., som Retsbetjenten efter Gjennemsnit af de sidste
ıtsaar aarlig har havt af Skifteafgifterne. Opgjø-
ɔe Beløb, der herefter blive at udbetale, forelægges
ıinisteren, ved hvis Resolution det har sit Forblivende.
:edes i Stedet for disse Afgifter udredede Erstatning
d Pensionsberegning at behandle efter samme Regler
Indtægter, i hvis Sted den er traadt.
ıes tillægges der de for Tiden under Kjøbenhavns
ımission ansatte tre Assistenter saavel som de samme-
Tiden ansatte Bude en billig Erstatning af Stats-
r det aarlige Tab, de maatte lide ved Gjennemfø-
denne Lov. Erstatningens Størrelse fastsættes ved
lige Finantslov. Den kommer ikke i Betragtning
sionsberegning.
. Forsaavidt Bestemmelserne i denne Lovs §§ 1—11

30 Novbr. § 14. Naar Lov af Dags Dato om Skifte af Dødsbo
Nr. 156. og Fællesbo m. v. med mulige Lempelser udvides til at gjælde for Færøerne, træder denne Lov ogsaa i Kraft for disse Øer paa den i foranstaaende § 12 nævnte Maade.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

1 Decbr. **B. af Lov af 19de Februar 1861 om Brugen**
Nr. 159. **af stemplet Papir med Angivelse af de Forandringer i samme, som følge af Lov af 21de Marts 1874 om Gjennemførelsen af det ved Lov af 23de Mai 1873 fastsatte Møntsystem for Stempelafgiftens Vedkommende.** (Finantsministeriet).

I Medfør af den Regjeringen ved Lov af 21de Marts 1874 om Gjennemførelsen af det ved Lov af 23de Mai 1873 fastsatte Møntsystem for Stempelafgiftens Vedkommende, § 8, givne Bemyndigelse til at lade Lov af 19de Februar 1861 om Brugen af stemplet Papir optrykke og bekjendtgjøre med de efter bemeldte Lov af 21de Marts d. A. gjældende Taxter, bekjendtgjøres herved i Henhold til allerhøieste Resolution af 30te f. M. efterstaaende Optryk af

Lov af 19de Februar 1861

om

Brugen af stemplet Papir,

med Angivelse af de Forandringer i samme, som følge af Lov af 21de Marts 1874 om Gjennemførelsen af det ved Lov af 23de Mai 1873 fastsatte Møntsystem for Stempelafgiftens Vedkommende.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Alle Dokumenter, som lyde paa Penge eller Penges
ved hvilke nogen Forpligtelse indgaas eller over-
er nogen Adkomst, Fordring eller Rettighed erhver-
overdrages, ere, forsaavidt de ikke ved denne Lov
g undtages, underkastede Stempelafgift efter deres
og Værdi.

Stempelafgiften for Dokumenter bestemmes enten
Henførelse under en af 2 almindelige Klasser, for
:terne bestemmes i Forhold til Gjenstandens Værdi,
den særlig for visse Dokumenter foreskrevne faste
oldsvis stigende Taxt.

Taxterne for det til de 2 almindelige Klasser hø-
mplede Papir beregnes:

: Klasse med $^2/_3$ pCt (64 ß. for hvert Hundrede
) af Gjenstandens Værdi,

n Klasse med $^1/_6$ pCt. (16 ß. for hvert Hundrede
) af Gjenstandens Værdi[1]).

ır den i § 18 i Montloven af 23de Mai 1873 givne
el for Omsætningen af den nuværende Mynt til
nye Mynt, ved at anvendes paa disse Taxter,

1 Decbr.
Nr. 159.

Der udfærdiges stemplet Papir under følgende Numre[3]):

Tarif-Nr.	For Dokumenter af 1ste Klasse, som angaa:	Kr.	Ø.	Tarif. Kr.	Ø.	For Dokumenter af 2den Klasse, som angaa:	Kr.
1	ikke over	12.	50		5	ikke over	50.
2	som angaa	25.			15	som angaa	100.
3	—	50.			30	—	200.
4	—	100.			65	—	400.
5	—	150.		1.		—	600.
6	—	200.		1.	30	—	800.
7	—	250.		1.	65	—	1000.
8	—	300.		2.		—	1200.
9	—	350.		2.	30	—	1400.

Betalinger gaa over til Betalinger, der ere at udrede i den nye Mønt, saaledes:

at der for hver Rigsbaler erlægges 2 Kroner
— — 48 Skilling — 1 Krone
— — 24 — — 50 Øre
— — 12 — — 25 —,

og at mindre Beløb end 12 Skilling betales med dobbelt saamange Øre, som der skulde være erlagt Skilling.

Er en Betaling bestemt saaledes, at det er ved en Multiplikation af et Beløb i den nugjældende Rigsmønt eller ved en Sammenlægning af flere saadanne Beløb, at den Betaling kommer ud, som efter Retsforholdets Beskaffenhed skal udredes under Et, bliver Betalingens Hovedsum at udregne efter den gamle Møntberegning, inden Omsætningen til den nye Mønt foretages efter den ovenstaaende Regel."

[3]) Her er, for at undgaa unøden Vidtløftighed, i selve Lovterten indført den i L. 21 Marts 1874 § 1 givne Bestemmelse om, under hvilke Numre der skal udfærdiges stemplet Papir, og den tilsvarende Bestemmelse i L. 19 Februar 1861 er som Følge deraf udeladt. Ligeledes er i nærværende Aftryk af Loven i det Følgende alle Summer angivne med det nye Møntbeløb uden nærmere Bemærkning, forsaavidt Omsætningen har kunnet foretages umiddelbart i Henhold til de ved Møntlovens § 18 og ved Lov 21 Marts 1874 givne Regler.

Tarif-Nr.	For Dokumenter af 1ste Klasse, som angaa: Kr.	Taxt. Kr. Ø.	For Dokumenter af 1 Deel 2den Klasse, som Nr. 15 angaa: Kr.
10	— 400.	2. 65	— 1600.
11	— 450.	3.	— 1800.
12	— 500.	3. 30	— 2000.
13	— 600.	4.	— 2400.
14	— 700.	4. 65	— 2800.
15	— 800.	5. 30	— 3200.
16	— 900.	6.	— 3600.
17	— 1000.	6. 65	— 4000.
18	— 1100.	7. 30	— 4400.
19	— 1200.	8.	— 4800.
20	— 1300.	8. 65	— 5200.
21	— 1400.	9. 30	— 5600.
22	— 1500.	10.	— 6000.
23	— 1600.	10. 65	— 6400.
24	— 1800.	12.	— 7200.
25	— 2000.	13. 30	— 8000.
26	— 2400.	16.	— 9600.
27	— 2800.	18. 65	— 11200.
28	— 3200.	21. 30	— 12800.
29	— 3600.	24.	— 14400.
30	— 4200.	28.	— 16800.
31	— 4800.	32.	— 19200.
32	— 5400.	36.	— 21600.
33	— 6000.	40.	— 24000.
34	— 7200.	48.	— 28800.
35	— 8400.	56.	— 33600.
36	— 9600.	64.	— 38400.
37	— 10800.	72.	— 43200.
38	— 12000.	80.	— 48000.
39	— 13500.	90.	— 54000.
40	— 15000.	*100.*	— 60000.

1 Decbr.
Nr. 159.

Tarif-Nr.	For Dokumenter af 1ste Klasse, som angaa:	Kr.	Tart. Kr.	For Dokumenter af 2den Klasse, som angaa:	Kr.
41	—	17400.	116.	—	69600.
42	—	19800.	132.	—	79200.
43	—	22200.	148.	—	88800.
44	—	24600.	164.	—	93400.
45	—	27000.	180.	—	108000.
46	—	30000.	200.	—	120000.
47	—	33000.	220.	—	132000.
48	—	36000.	240.	—	144000.
49	—	39000.	260.	—	156000.
50	—	43500.	290.	—	174000.
51	—	48000.	320.	—	192000.
52	—	52500.	350.	—	210000.
53	—	57000.	380.	—	228000.
54	—	63000.	420.	—	252000.
55	—	69000.	460.	—	276000.
56	—	75000.	500.	—	300000.
57	—	82500.	550.	—	330000.
58	—	90000.	600.	—	360000.
59	—	97500.	650.	—	390000.
60	—	105000.	700.	—	420000.
61	—	112500.	750.	—	450000.
62	—	120000.	800.	—	480000.
63	—	129000.	860.	—	516000.
64	—	138000.	920.	—	552000.
65	—	147000.	980.	—	588000.
66	—	156000.	1040.	—	624000.
67	—	165000.	1100.	—	660000.
68	—	174000.	1160.	—	696000.
69	—	186000.	1240.	—	744000.
70	—	198000.	1320.	—	792000.
71	—	210000.	1400,	—	840000.

Tarif-Nr.	For Dokumenter af 1ste Klasse, som angaa: Kr.	Taxt. Kr.	For Dokumenter af 2den Klasse, som angaa: Kr.
72	— 222000.	1480.	— 888000.
73	— 234000.	1560.	— 936000.
74	— 246000.	1640.	— 984000.
75	— 258000.	1720.	— 1032000.
76	— 270000.	1800.	— 1080000.
77	— 285000.	1900.	— 1140000.
78	— 300000.	2000.	— 1200000.
79	— 315000.	2100.	— 1260000.
80	— 330000.	2200.	— 1320000.
81	— 345000.	2300.	— 1380000.
82	— 360000.	2400.	— 1440000.

Angaar et Dokument en høiere Værdi end 360,000 Kroner af 1ste Klasse eller 1,440,000 Kroner af 2den Klasse, beregnes Taxten ved Stemplingen med ²/₃ pCt. for 1ste Klasse, med ¹/₆ pCt. for 2den Klasse, uden at Papiret faar Nummer. Lyder et Dokument paa en Sum, hvortil der ikke svarer noget Stempelnummer, kunne flere Stykker Stempelpapir sammenlægges, efter Reglerne om Paategningen i § 6, idet de sammenlagte Stykker i det mindste maa lyde paa en ligesaa stor Sum som den, hvorpaa Dokumentet lyder.

§ 4. Alt stemplet Papir skal være mærket med Kongerigets Vaaben med Krone; Aarstal anbringes ikke, hvorimod Papirets Taxt og Tarifnummer angives paa samme. Indenrigsministeriet[1]) bestemmer, hvorvidt og hvorledes det stemplede Papir forsynes med Underskrift.

§ 4. [1]) Med Hensyn til, at Indenrigsministeriet i denne Paragraf og flere Steder i det Følgende nævnes som det Ministerium, under hvilket de Stempelpapirsvæsenet vedrørende Forretninger henhøre, bemærkes, at disse nu ere underlagte Finantsministeriet og særlig varetages af Generaldirektoratet for Skattevæsenet.

1 Decbr. For Vexler og visse andre Dokumenter indrettes efter
Nr. 159. Indenrigsministeriets nærmere Bestemmelse Papir af særegen Form og Beskaffenhed. Iøvrigt skal det stemplede Papir i Reglen bestaa af hele Ark, med Vandmærke, og samme Stykke kunne benyttes til alle Dokumenter, der ere stempelpligtige til Taxtens Beløb, hvad enten de efter deres Beskaffenhed høre til de med særligt Stempel belagte eller under en af de to almindelige Klasser[2]).

§ 5[1])…….

§ 6. Forhandling af Stempelpapir og Stempelmærker sker ved dertil antagne Kommissionærer; nærmere Regler i denne Henseende gives ved kongelig Anordning, og Indenrigsministeriet lader bekjendtgjøre, hvem Forhandlingen paa de enkelte Steder er overdragen[1]). Retsbetjente og Øvrigheds-personer skulle derhos være forsynede med eller pligtige til at skaffe det til Udskrifter eller Attester hørende Stempelpapir eller Stempelmærker, forsaavidt saadanne ere anvendelige, saaledes at Udskrifter og Attester kunne erholdes udfærdigede med behørigt Stempel, imod at dette betales forud.

Flere Stykker stemplet Papir til en lavere Taxt kunne sammenlægges og benyttes i Stedet for eet Stykke til den lovbestemte høiere Taxt, men Forhandleren skal da give hine Paategning ved Siden af Stemplerne om, at de saaledes i Forening gjælde i Stedet for det høiere Stempel.

Ved Kjøb i større Partier af Stempelmærker og af stemplet Papir til 5, 10, 15, 20, 30, 35, 65, 70 Øre, 1, 2, 3 og 4 Kroner kan ifølge Indenrigsministeriets nærmere Bestemmelse tilstaas Rabat af indtil 4 pCt.[2])

[2]) Se B. 24 Marts 1862.

§ 5. [1]) Til hvilke Taxter der vil være at udfærdige Stempelmærker, bestemmes af Finantsministeren (Lov af 21 Marts 1874 § 6). Dette er skeet ved en B. af 19 Decbr. 1874.

§ 6. [1]) Se Kongelige A. 11 Marts 1862 og 13 Marts 1863 samt B. 24 Marts 1862 og 25 Marts 1863.

[2]) Jfr. B. 24 Marts 1862.

§ 7. Dokumenter, som skulle forsynes med Stempel, indsendes i Kjøbenhavn til Indenrigsministeriet; udenfor Kjøbenhavn kunne de afgives til vedkommende Øvrighed, som derefter sender samme, ledsagede med de fornødne Oplysninger, til Amtmanden, der enten bestemmer Taxtens Størrelse eller i Tvivls Tilfælde indhenter Ministeriets Resolution, og udleveres da Dokumenterne til Vedkommende paa den dem nærmeste Amtstue i Amtet imod Afgiftens Erlæggelse[1]). 1 Dec. Nr. 11

§ 8. Stemplet Papir, der ikke har været underskrevet og som er blevet beskadiget, tilsmudset eller ved Feilskrift ubrugeliggjort, kan erholdes ombyttet med stemplet Papir af samme Taxt, naar intet Stykke, hvorpaa noget Skriftligt kan have været udfærdiget, mangler[1]). Ligeledes kan under sidstnævnte Forudsætning Taxtens Tilbagebetaling bevilges.

Indenrigsministeriet skal dog være bemyndiget til at godtgjøre det stemplede Papir ogsaa for underskrevne Dokumenter, naar det kan skjønnes, at de ikke have været benyttede eller at de ved indtrufne Omstændigheder ere blevne ubrugelige.

Godtgjørelse af erlagt Taxtbetaling kan kun ske ved Hovedkontoret i Kjøbenhavn, Ombytning derimod saavel der som hos de antagne Forhandlere, i begge Tilfælde mod Erlæggelse af en Kjendelse til Statskassen af 8 Øre for hvert Stykke Papir.

§ 9. Dokumenter, som ere underkastede Stempelafgift, skulle enten skrives paa behørig stemplet Papir eller, med Iagttagelse af de desangaaende nedenfor nærmere foreskrevne Regler, belægges med saadant, stemples eller, i de Tilfælde hvor saadant er tilladt, frigjøres ved Paaklæbning af Stempelmærker.

§ 10. Belæggelse med stemplet Papir af et paa ustemplet Papir oprettet stempelpligtigt Dokument skal ske senest

§ 7. [1]) Jfr. B. 24 Marts 1862 og 25 Marts 1863.

§ 8. [1]) Jfr. B. 24 Marts 1862.

1 Decbr. inden 3 Uger efter dettes Udstedelse (jfr. dog § 90 Litra a),
Nr. 159. forsaavidt ikke Dokumentet er bestemt til at opfyldes inden en kortere Frist, i hvilket Fald Belæggelsen maa ske inden Udløbet af denne. Det stemplede Papir bør, efter nærmere af Indenrigsministeriet desangaaende foreskrevne Regler, vedhæftes Dokumentet og derhos kasseres ɔ: ved en Paategning, umiddelbart under Stemplet, om dets Anvendelse gjøres uskikket til at benyttes paa anden Maade[1]). Belæggelse kan for Private kun ske ved en Retsbetjent, Notarius publicus, Øvrighedsperson eller Sognefoged, der med sin Underskrift under den nævnte Paategning bevidner, paa hvilken Dag Dokumentet tilligemed Belæggelsespapiret er ham forelagt. Embedsmanden eller Sognefogden er berettiget til for enhver saadan Udfærdigelse at beregne sig en Kjendelse af 33 Øre og pligtig til mod en saadan Betaling at besørge den. Offentlige Myndigheder og Embedsmænd kunne under deres Segl vedhæfte stemplet Papir til deres Embedsudfærdigelser, imod at de selv paategne Papiret, til hvilken Udfærdigelse det henhører. Tilsidesættes nogen af de her anførte Forskrifter, behandles Dokumentet som skrevet paa ustemplet Papir.

§ 11. Naar et paa ustemplet Papir oprettet Dokument ikke inden 3 Uger efter dets Udstedelse — eller, hvis det er bestemt til Opfyldelse inden kortere Frist, da inden Udløbet af denne — indleveres til Thinglæsning eller fremlægges i nogen Ret, maa Stempling, for at Ansvar kan undgaas, begjæres ligeledes inden de fornævnte Tidsfrister ved Dokumentets Indsendelse til Indenrigsministeriet eller vedkommende Øvrighed som i § 7 bestemt[1]). Foruden Taxten bliver i disse Tilfælde samme Kjendelse at erlægge som ved Belæggelse. Skulde i enkelte Tilfælde særlige Omstændigheder være til Hinder for Dokumentets betimelige Indsendelse eller Belæg-

§ 10. [1]) Se B. 24 Marts 1862.
§ 11. [1]) Jfr. B. 24 Marts 1862.

kan Indenrigsministeriet eller Amtmanden, naar herom 1 Decbr.
fornævnte Frister gjøres fornøden Anmeldelse, tilstaa Nr. 159.
ængere Frist.

12. Stempelmærker kunne benyttes til stempelpligtige umenter, der udfærdiges af eller indgives til Embedsmænd, ere beskikkede eller stadfæstede af Kongen, saa og til umenter, der, saasom Stævninger og Indlæg, ere be- e til at fremlægges i Retten. Fremdeles skal Indenrigs- teriet være bemyndiget til at indrømme Bestyrelserne Assurancefelskaber, Laanebanker, Lotterier eller lignende etninger Ret til at benytte de anordnede Stempelmærker e af dem udfærdigede Policer og Beviser, saa og til ved nne Mærker at frigjøre de til dem af Indretningernes torer udstedte Gjældsforskrivninger, naar samme Besty- r underkaste sig de nærmere Regler med Hensyn til Efter- saa og de Mulktbestemmelser, som af Indenrigsministeriet n Anledning maatte blive givne. Derhos skulle Stempel- ker overhovedet kunne benyttes, naar en lignende Frem- gsmaade iagttages som den, der er foreskreven med yn til Belæggelse med stemplet Papir. Af vedkommende ebsmand, Ret eller til Stempelmærkers Benyttelse beret- e Bestyrelse bliver det at paase, at hvert enkelt Stempel- ke behørig kasseres.

vorvidt Stempelmærker kunne benyttes ogsaa udenfor venfor særlig fremhævede Tilfælde, bliver nærmere at mme af Indenrigsministeriet, der ligeledes har at give ærmere Regler for Stempelmærkernes Anvendelsesmaade Kassation[1]).

Afsnit II.

Almindelige Bestemmelser angaaende Stempelpligten.

13. Et Dokuments Stempelpligt beroer paa sammes

[1]) Se B. 24 Marts og 24 Mai 1862.

1 Decbr. Indhold eller Beskaffenheden af det eller de ved samme
Nr. 159 stiftede Retsforhold, og Dokumentets Form er for saa vidt ligegyldig. Som Følge heraf blive Deklarationer, Beskrivelser af Forlig, Beskikkelser og Notarial-Instrumenter saavel som Udskrifter af Retsprotokoller, der begrunde en Rettighed eller Forpligtelse, hvorom der ikke i Forveien er oprettet noget Dokument paa behørig stemplet Papir, stempelpligtige efter den til Indholdet og Beskaffenheden af den begrundede eller yderligere stiftede Forpligtelse eller Ret svarende Taxt. Naar en ny Kontrakt afsluttes til en Rets- eller anden Protokol, f. Ex. naar der til en Skifteprotokol afsluttes en Leiekontrakt, bliver derhos inden 3 Uger, under det almindelige Strafansvar for Overtrædelse af Stempelpligten, at tage Udskrift paa behørig stemplet Papir efter Kontraktens Indhold og Beskaffenhed.

Overensstemmende med den ovenanførte Regel blive ogsaa ensidige Tilstaaelser, der indeholde et kontraktmæssigt Tilsagn, at stemple som Kontrakter, hvilket dog ikke finder Anvendelse paa Udtalelser i Kjøbmands- eller andre Breve, hvorved Handel om Kjøbmands-, Fabrik-, Haandværks- eller Sædevarer, saavel som om andre Produkter afsluttes, eller hvorved Regningers eller Kontokuranters Rigtighed anerkjendes, uden at formelig kontraktmæssig Vedtagelse finder Sted.

I Henhold til ovenstaaende almindelige Regel vil fremdeles en skriftlig affattet, af Parterne underskreven foreløbig Overenskomst kun da kunne passere paa ustemplet Papir, naar den inden den i §§ 10 og 11 for Belæggelse og Stempling foreskrevne Frist afløses af en formelig, paa behørig stemplet Papir udfærdiget, Kontrakt.

§ **14.** Indeholder et Dokument flere selvstændige, hver for sig stempelpligtige Retshandler, skal Stempeltaxten beregnes for enhver af dem. Saadanne Bestemmelser eller Vedtagelser, der kun angaa Bipunkter i eller ligefrem tjene den *ved samme* Dokument ordnede Hovedretshandel, medføre

derimod ingen yderligere Afgift. Dette kommer saaledes 1 Decb. til Anvendelse med Hensyn til en i selve Dokumentet Nr. 15. indført, til den i samme omhandlede Retshandels Ordning og Fremme sigtende, Fuldmagt[1]), Straffemulkter, Erstatningsbestemmelser m. v. Ligeledes bliver i Tilfælde af, at Sælgeren af en Eiendom forbeholder sig visse Rettigheder eller Brugen af visse Dele af Eiendommen uden særligt Vederlag, Intet derfor at tillægge Kjøbesummen; betinger Sælgeren sig derimod visse Dele af den solgte Eiendom til Brug imod Betaling, da er den Forening, han indgaar med Kjøberen, for saa vidt en Leiekontrakt, og Taxten for det stemplede Papir bliver da tillige at bestemme herefter.

Med Hensyn til Sikkerhedsstillelse ved Pant eller Kaution samt Vedtagelse af Renteydelse gjælde særegne Regler (jfr. §§ 52 og 58).

§ 15. Kun eet Exemplar af et Dokument er stempelpligtigt. Bekræftede Gjenparter og Duplikater kunne skrives paa ustemplet Papir, men paa samme bliver at anføre, hvilket stemplet Papir der er brugt til Hovedexemplaret. Undladelse af en saadan Paategning medfører altid en Bod af 2 Kroner, og Gjenparten eller Duplikatet bliver derhos at stemple efter Indholdet, saafremt ikke Hovedexemplaret paa Anfordring forevises, eller det ved Udskrift af Embedsprotokoller eller paa anden betryggende Maade oplyses, at samme har været skrevet paa behørig stemplet Papir. Amtmanden, og i Kjøbenhavn Indenrigsministeriet, kan under Tvang af en daglig Mulkt til Amtsfattigkassen, i Kjøbenhavn Fattigvæsenets Hovedkasse, paalægge Ihændehaveren af Hoveddokumentet at forevise samme for den Øvrighed, hvorunder han hører.

Fra Reglerne i denne § undtages Slutsedler og Vexler, jfr. §§ 36 og 54, dog at der med Hensyn til Kopier af

§ 14. [1]) Jfr. herved Noten til efterstaaende § 48.

1 Decbr.
Nr. 159.

Tarif-Nr.	For Dokumenter af 1ste Klasse, som angaa:	Kr.	Taxt. Kr.	For Dokumenter af 2den Klasse, som angaa:	Kr.
41	—	17400.	116.	—	69600.
42	—	19800.	132.	—	79200.
43	—	22200.	148.	—	88800.
44	—	24600.	164.	—	93400.
45	—	27000.	180.	—	108000.
46	—	30000.	200.	—	120000.
47	—	33000.	220.	—	132000.
48	—	36000.	240.	—	144000.
49	—	39000.	260.	—	156000.
50	—	43500.	290.	—	174000.
51	—	48000.	320.	—	192000.
52	—	52500.	350.	—	210000.
53	—	57000.	380.	—	228000.
54	—	63000.	420.	—	252000.
55	—	69000.	460.	—	276000.
56	—	75000.	500.	—	300000.
57	—	82500.	550.	—	330000.
58	—	90000.	600.	—	360000.
59	—	97500.	650.	—	390000.
60	—	105000.	700.	—	420000.
61	—	112500.	750.	—	450000.
62	—	120000.	800.	—	480000.
63	—	129000.	860.	—	516000.
64	—	138000.	920.	—	552000.
65	—	147000.	980.	—	588000.
66	—	156000.	1040.	—	624000.
67	—	165000.	1100.	—	660000.
68	—	174000.	1160.	—	696000.
69	—	186000.	1240.	—	744000.
70	—	198000.	1320.	—	792000.
71	—	210000.	1400,	—	840000.

1 Decb
Nr. 151

Tarif-Nr.	For Dokumenter af 1ste Klasse, som angaa:	Kr.	Taxt. Kr.	For Dokumenter af 2den Klasse, som angaa:	Kr.
72	—	222000.	1480.	—	888000.
73	—	234000.	1560.	—	936000.
74	—	246000.	1640.	—	984000.
75	—	258000.	1720.	—	1032000.
76	—	270000.	1800.	—	1080000.
77	—	285000.	1900.	—	1140000.
78	—	300000.	2000.	—	1200000.
79	—	315000.	2100.	—	1260000.
80	—	330000.	2200.	—	1320000.
81	—	345000.	2300.	—	1380000.
82	—	360000.	2400.	—	1440000.

Angaar et Dokument en høiere Værdi end 360,000 Kroner af 1ste Klasse eller 1,440,000 Kroner af 2den Klasse, beregnes Taxten ved Stemplingen med ²/₃ pCt. for 1ste Klasse, med ¹/₆ pCt. for 2den Klasse, uden at Papiret faar Nummer. Lyder et Dokument paa en Sum, hvortil der ikke svarer noget Stempelnummer, kunne flere Stykker Stempelpapir sammenlægges, efter Reglerne om Paategningen i § 6, ibet de sammenlagte Stykker i det mindste maa lyde paa en ligesaa stor Sum som den, hvorpaa Dokumentet lyder.

§ 4. Alt stemplet Papir skal være mærket med Kongerigets Vaaben med Krone; Aarstal anbringes ikke, hvorimod Papirets Taxt og Tarifnummer angives paa samme. Indenrigsministeriet[1]) bestemmer, hvorvidt og hvorledes det stemplede Papir forsynes med Underskrift.

§ 4. [1]) Med Hensyn til, at Indenrigsministeriet i denne Paragraf og flere Steder i det Følgende nævnes som det Ministerium, under hvilket de Stempelpapirsvæsenet vedrørende Forretninger henhøre, bemærkes, at disse nu ere underlagte Finantsministeriet og særlig varetages af *Generaldirektoratet for Skattevæsenet.*

1 Decbr. For Vexler og visse andre Dokumenter indrettes efter
Nr. 159. Indenrigsministeriets nærmere Bestemmelse Papir af særegen Form og Beskaffenhed. Iøvrigt skal det stemplede Papir i Reglen bestaa af hele Ark, med Vandmærke, og samme Stykke kunne benyttes til alle Dokumenter, der ere stempelpligtige til Taxtens Beløb, hvad enten de efter deres Beskaffenhed høre til de med særligt Stempel belagte eller under en af de to almindelige Klasser[2]).

§ 5[1])…….

§ 6. Forhandling af Stempelpapir og Stempelmærker sker ved dertil antagne Kommissionærer; nærmere Regler i denne Henseende gives ved kongelig Anordning, og Indenrigsministeriet lader bekjendtgjøre, hvem Forhandlingen paa de enkelte Steder er overdragen[1]). Retsbetjente og Øvrighedspersoner skulle derhos være forsynede med eller pligtige til at skaffe det til Udskrifter eller Attester hørende Stempelpapir eller Stempelmærker, forsaavidt saadanne ere anvendelige, saaledes at Udskrifter og Attester kunne erholdes udfærdigede med behørigt Stempel, imod at dette betales forud.

Flere Stykker stemplet Papir til en lavere Taxt kunne sammenlægges og benyttes i Stedet for eet Stykke til den lovbestemte høiere Taxt, men Forhandleren skal da give hine Paategning ved Siden af Stemplerne om, at de saaledes i Forening gjælde i Stedet for det høiere Stempel.

Ved Kjøb i større Partier af Stempelmærker og af stemplet Papir til 5, 10, 15, 20, 30, 35, 65, 70 Øre, 1, 2, 3 og 4 Kroner kan ifølge Indenrigsministeriets nærmere Bestemmelse tilstaas Rabat af indtil 4 pCt.[2])

[2]) Se B. 24 Marts 1862.

§ 5. [1]) Til hvilke Taxter der vil være at udfærdige Stempelmærker, bestemmes af Finantsministeren (Lov af 21 Marts 1874 § 6). Dette er skeet ved en B. af 19 Decbr. 1874.

§ 6. [1]) Se Kongelige A. 11 Marts 1862 og 13 Marts 1863 samt B. 24 Marts 1862 og 25 Marts 1863.

[2]) Jfr. B. 24 Marts 1862.

§ 7. Dokumenter, som skulle forsynes med Stempel, indsendes i Kjøbenhavn til Indenrigsministeriet; udenfor Kjøbenhavn kunne de afgives til vedkommende Øvrighed, som derefter sender samme, ledsagede med de fornødne Oplysninger, til Amtmanden, der enten bestemmer Taxtens Størrelse eller i Tvivls Tilfælde indhenter Ministeriets Resolution, og udleveres da Dokumenterne til Vedkommende paa den dem nærmeste Amtstue i Amtet imod Afgiftens Erlæggelse[1]). 1 Decbr. Nr. 159

§ 8. Stemplet Papir, der ikke har været underskrevet og som er blevet beskadiget, tilsmudset eller ved Feilskrift ubrugeliggjort, kan erholdes ombyttet med stemplet Papir af samme Taxt, naar intet Stykke, hvorpaa noget Skriftligt kan have været udfærdiget, mangler[1]). Ligeledes kan under sidstnævnte Forudsætning Taxtens Tilbagebetaling bevilges.

Indenrigsministeriet skal dog være bemyndiget til at godtgjøre det stemplede Papir ogsaa for underskrevne Dokumenter, naar det kan skjønnes, at de ikke have været benyttede eller at de ved indtrufne Omstændigheder ere blevne ubrugelige.

Godtgjørelse af erlagt Taxtbetaling kan kun ske ved Hovedkontoret i Kjøbenhavn, Ombytning derimod saavel der som hos de antagne Forhandlere, i begge Tilfælde mod Erlæggelse af en Kjendelse til Statskassen af 8 Øre for hvert Stykke Papir.

§ 9. Dokumenter, som ere underkastede Stempelafgift, skulle enten skrives paa behørig stemplet Papir eller, med Iagttagelse af de desangaaende nedenfor nærmere foreskrevne Regler, belægges med saadant, stemples eller, i de Tilfælde hvor saadant er tilladt, frigjøres ved Paaklæbning af Stempelmærker.

§ 10. Belæggelse med stemplet Papir af et paa ustemplet Papir oprettet stempelpligtigt Dokument skal ske senest

§ 7. [1]) Jfr. B. 24 Marts 1862 og 25 Marts 1863.

§ 8. [1]) Jfr. B. 24 Marts 1862.

1 Decbr. inden 8 Uger efter dettes Udstedelse (jfr. dog § 90 Litra a),
Nr. 159. forsaavidt ikke Dokumentet er bestemt til at opfyldes inden en kortere Frist, i hvilket Fald Belæggelsen maa ske inden Udløbet af denne. Det stemplede Papir bør, efter nærmere af Indenrigsministeriet desangaaende foreskrevne Regler, vedhæftes Dokumentet og derhos kasseres ɔ: ved en Paategning, umiddelbart under Stemplet, om dets Anvendelse gjøres uskikket til at benyttes paa anden Maade[1]). Belæggelse kan for Private kun ske ved en Retsbetjent, Notarius publicus, Øvrighedsperson eller Sognefoged, der med sin Underskrift under den nævnte Paategning bevidner, paa hvilken Dag Dokumentet tilligemed Belæggelsespapiret er ham forelagt. Embedsmanden eller Sognefogden er berettiget til for enhver saadan Udfærdigelse at beregne sig en Kjendelse af 33 Øre og pligtig til mod en saadan Betaling at besørge den. Offentlige Myndigheder og Embedsmænd kunne under deres Segl vedhæfte stemplet Papir til deres Embedsudfærdigelser, imod at de selv paategne Papiret, til hvilken Udfærdigelse det henhører. Tilsidesættes nogen af de her anførte Forskrifter, behandles Dokumentet som skrevet paa ustemplet Papir.

§ 11. Naar et paa ustemplet Papir oprettet Dokument ikke inden 8 Uger efter dets Udstedelse — eller, hvis det er bestemt til Opfyldelse inden kortere Frist, da inden Udløbet af denne — indleveres til Thinglæsning eller fremlægges i nogen Ret, maa Stempling, for at Ansvar kan undgaas, begjæres ligeledes inden de fornævnte Tidsfrister ved Dokumentets Indsendelse til Indenrigsministeriet eller vedkommende Øvrighed som i § 7 bestemt[1]). Foruden Taxten bliver i disse Tilfælde samme Kjendelse at erlægge som ved Belæggelse. Skulde i enkelte Tilfælde særlige Omstændigheder være til Hinder for Dokumentets betimelige Indsendelse eller Belæg-

§ 10. [1]) Se B. 24 Marts 1862.

§ 11. [1]) Jfr. B. 24 Marts 1862.

gelse, kan Indenrigsministeriet eller Amtmanden, naar herom inden fornævnte Frister gjøres fornøden Anmeldelse, tilstaa en længere Frist. 1 Decbr. Nr. 159

§ 12. Stempelmærker kunne benyttes til stempelpligtige Dokumenter, der udfærdiges af eller indgives til Embedsmænd, der ere beskikkede eller stadfæstede af Kongen, saa og til Dokumenter, der, saasom Stævninger og Indlæg, ere bestemte til at fremlægges i Retten. Fremdeles skal Indenrigsministeriet være bemyndiget til at indrømme Bestyrelserne for Assurancéselskaber, Laanebanker, Lotterier eller lignende Indretninger Ret til at benytte de anordnede Stempelmærker til de af dem udfærdigede Policer og Beviser, saa og til ved saadanne Mærker at frigjøre de til dem af Indretningernes Debitorer udstedte Gjældsforskrivninger, naar samme Bestyrelser underkaste sig de nærmere Regler med Hensyn til Eftersynet saa og de Mulktbestemmelser, som af Indenrigsministeriet i den Anledning maatte blive givne. Derhos skulle Stempelmærker overhovedet kunne benyttes, naar en lignende Fremgangsmaade iagttages som den, der er foreskreven med Hensyn til Belæggelse med stemplet Papir. Af vedkommende Embedsmand, Ret eller til Stempelmærkers Benyttelse berettigede Bestyrelse bliver det at paase, at hvert enkelt Stempelmærke behørig kasseres.

Hvorvidt Stempelmærker kunne benyttes ogsaa udenfor de ovenfor særlig fremhævede Tilfælde, bliver nærmere at bestemme af Indenrigsministeriet, der ligeledes har at give de nærmere Regler for Stempelmærkernes Anvendelsesmaade og Kassation[1]).

Afsnit II.

Almindelige Bestemmelser angaaende Stempelpligten.

§ 13. Et Dokuments Stempelpligt beroer paa sammes

§ 12. [1]) Se B. 24 Marts og 24 Mai 1862.

1 Decbr. Indhold eller Beskaffenheden af det eller de ved samme
Nr. 159 stiftede Retsforhold, og Dokumentets Form er for saa vidt ligegyldig. Som Følge heraf blive Deklarationer, Beskrivelser af Forlig, Beskikkelser og Notarial-Instrumenter saavel som Udskrifter af Retsprotokoller, der begrunde en Rettighed eller Forpligtelse, hvorom der ikke i Forveien er oprettet noget Dokument paa behørig stemplet Papir, stempelpligtige efter den til Indholdet og Beskaffenheden af den begrundede eller yderligere stiftede Forpligtelse eller Ret svarende Taxt. Naar en ny Kontrakt afsluttes til en Rets- eller anden Protokol, f. Ex. naar der til en Skifteprotokol afsluttes en Leiekontrakt, bliver derhos inden 3 Uger, under det almindelige Strafansvar for Overtrædelse af Stempelpligten, at tage Udskrift paa behørig stemplet Papir efter Kontraktens Indhold og Beskaffenhed.

Overensstemmende med den ovenanførte Regel blive ogsaa ensidige Tilstaaelser, der indeholde et kontraktmæssigt Tilsagn, at stemple som Kontrakter, hvilket dog ikke finder Anvendelse paa Udtalelser i Kjøbmands- eller andre Breve, hvorved Handel om Kjøbmands-, Fabrik-, Haandværks- eller Sædevarer, saavel som om andre Produkter afsluttes, eller hvorved Regningers eller Kontokuranters Rigtighed anerkjendes, uden at formelig kontraktmæssig Vedtagelse finder Sted.

I Henhold til ovenstaaende almindelige Regel vil fremdeles en skriftlig affattet, af Parterne underskreven foreløbig Overenskomst kun da kunne passere paa ustemplet Papir, naar den inden den i §§ 10 og 11 for Belæggelse og Stempling foreskrevne Frist afløses af en formelig, paa behørig stemplet Papir udfærdiget, Kontrakt.

§ 14. Indeholder et Dokument flere selvstændige, hver for sig stempelpligtige Retshandler, skal Stempeltaxten beregnes for enhver af dem. Saadanne Bestemmelser eller Vedtagelser, der kun angaa Bipunkter i eller ligefrem tjene den *ved samme Dokument* ordnede Hovedretshandel, medføre

derimod ingen yderligere Afgift. Dette kommer saaledes f. Ex. til Anvendelse med Hensyn til en i selve Dokumentet indført, til den i samme omhandlede Retshandels Ordning og Fremme sigtende, Fuldmagt[1]), Straffemulkter, Erstatningsbestemmelser m. v. Ligeledes bliver i Tilfælde af, at Sælgeren af en Eiendom forbeholder sig visse Rettigheder eller Brugen af visse Dele af Eiendommen uden særligt Vederlag, Intet derfor at tillægge Kjøbesummen; betinger Sælgeren sig derimod visse Dele af den solgte Eiendom til Brug imod Betaling, da er den Forening, han indgaar med Kjøberen, for saa vidt en Leiekontrakt, og Taxten for det stemplede Papir bliver da tillige at bestemme herefter.

Med Hensyn til Sikkerhedsstillelse ved Pant eller Kaution samt Vedtagelse af Renteydelse gjælde særegne Regler (jfr. §§ 52 og 58).

§ 15. Kun eet Exemplar af et Dokument er stempelpligtigt. Bekræftede Gjenparter og Duplikater kunne skrives paa ustemplet Papir, men paa samme bliver at anføre, hvilket stemplet Papir der er brugt til Hovedexemplaret. Undladelse af en saadan Paategning medfører altid en Bod af 2 Kroner, og Gjenparten eller Duplikatet bliver derhos at stemple efter Indholdet, saafremt ikke Hovedexemplaret paa Anfordring forevises, eller det ved Udskrift af Embedsprotokoller eller paa anden betryggende Maade oplyses, at samme har været skrevet paa behørig stemplet Papir. Amtmanden, og i Kjøbenhavn Indenrigsministeriet, kan under Tvang af en daglig Mulkt til Amtsfattigkassen, i Kjøbenhavn Fattigvæsenets Hovedkasse, paalægge Ihændehaveren af Hoveddokumentet at forevise samme for den Øvrighed, hvorunder han hører.

Fra Reglerne i denne § undtages Slutsedler og Vexler, jfr. §§ 36 og 54, dog at der med Hensyn til Kopier af

§ 14. [1]) Jfr. herved Noten til efterstaaende § 48.

1 Decbr. Vexler forholdes overensstemmende med hvad ovenfor er
Nr. 159. foreskrevet.

§ 16. Naar et Dokument, paa Grund af at det slutter sig til et andet, paa behørig stemplet Papir udstedt, Dokument, kan udfærdiges paa ustemplet Papir eller paa stemplet Papir til ringere Taxt, end der ellers skulde benyttes til samme, bliver ligeledes og under samme Ansvar, som i § 15 anført, i et saadant Dokument at henvise til dette andet Dokument.

§ 17. Et lovlig paa ustemplet Papir udstedt Dokument bliver, med Undtagelse af de nedenfor i §§ 90 og 91 omhandlede Tilfælde, ikke stempelpligtigt, fordi det indtales for eller fremlægges i Retten eller for nogen Øvrighed.

§ 18. Ei heller bliver der Spørgsmaal om Omstempling til en høiere Taxt af et fra først af rettelig paa en ringere Sort stemplet Papir oprettet Dokument paa Grund af, at dets Gyldighed udstrækkes ud over en vis Tid. Denne Regel kommer dog ikke til Anvendelse med Hensyn til Stemplingen af saadanne Dokumenter, for hvilke der, saaledes som for Testamenter, er anordnet et foreløbigt fast Stempel.

§ 19. Paategninger paa allerede oprettede Dokumenter, herunder indbefattede saadanne, hvorved der gives Panteret eller hvorved tidligere Pantsætning af rørligt Gods, der ikke er bleven thinglæst i rette Tid efter Forordningen af 28de Juli 1841 § 1, ratihaberes, kunne udfærdiges uden Brug af Stempel, naar deres Indhold er af den Beskaffenhed, at de fra først af kunde have været indførte i Dokumentet uden at medføre Forpligtelse til Brugen af høiere Taxt. Som Følge heraf kunne ogsaa Paategninger om yderligere Kaution eller Forrentning gjøres paa et Dokument, naar dette allerede er stemplet til den Taxt, som er anordnet for Dokumenter, i hvilke saadanne Betingelser findes.

Disse Bestemmelser om Paategninger finde ikke Anvendelse

paa særskilte Udfærdigelser, der blive at behandle som Deklarationer og som saadanne at skrive paa stemplet Papir til Taxt 1 Krone, om end deres Indhold er af den ovenomhandlede Beskaffenhed i Forhold til Hovedbokumentet. Er dettes Taxt lavere end 1 Krone, skal til en særlig Udfærdigelse dog kunne bruges samme Taxt som til Hovedbokumentet. 1 Decbr. Nr. 159

Er Paategningen eller den yderligere Udfærdigelse af et saadant Indhold, at Indførelsen af sammes Bestemmelser i Hovedbokumentet vilde have medført en høiere Stempelforpligtelse for dette, bliver Paategningen eller den særlige Udfærdigelse stempelpligtig til en Taxt, svarende til Forskjellen mellem det stemplede Papir, der er brugt til Hovedbokumentet, og det, der skulde have været brugt, hvis hine Tillægsbestemmelser havde været optagne i samme, — en særlig Udfærdigelse dog ingensinde til en lavere Taxt end 1 Krone, medmindre den for et Hovedbokument af tilsvarende Indhold foreskrevne Taxt maatte være ringere, i hvilket Tilfælde den kan benyttes.

§ 20. I det Tilfælde, at en Kontrakt af Parterne ophæves, og der herom oprettes en skriftlig Overenskomst, hvorved den ene Part betinger sig en Godtgjørelse for at lade Kontrakten gaa tilbage, bør denne Overenskomst, hvad enten den paategnes selve Kontraktsdokumentet eller særskilt udfærdiges, stemples, ifølge Reglerne for Gjældsbreves Stempelforpligtelse, efter Størrelsen af den betingede Godtgjørelse i Penge eller Penges Værd. Betinges ingen saadan Godtgjørelse, og dog angaaende Ophævelsen oprettes en skriftlig Overenskomst, kan denne, uden nyt Stempel, tegnes paa selve Kontrakten, der ophæves, hvorimod den, hvis den særskilt udfærdiges, bliver at skrive paa stemplet Papir til Taxt 1 Krone som en Deklaration. Den ved Skjøde eller andet Adkomstdokument fuldbyrdede Eiendomsoverdragelse kan imidlertid *ingensinde ophæves ved Paategning* paa Dokumentet

1 Decbr. eller ved Udstedelsen af en Deklaration, men et nyt Skjøde
Nr. 159. udfordres for at tilbageføre Eiendomsretten til den tidligere Eier, ligesom en Kontrakt derom er at anse som en Kjøbekontrakt. Om Ophævelse af Sameie gjælde de i § 35 indeholdte Bestemmelser.

Oprettes ingen skriftlig Overenskomst angaaende en Kontrakts Ophævelse, men den ene Part dog i den Anledning faar Godtgjørelse i Penge eller Penges Værd, kan han herfor meddele sin Tilstaaelse paa selve Kontrakten, uden at saadant medfører nogen Stempelforpligtelse.

§ 21. Ved Bestemmelsen af den Værdi, hvorefter Stempelpligtigheden skal beregnes, gjælde i Almindelighed følgende Regler:

a) Beregningen skal altid ske i dansk Rigsmønt[1]); for andre i Handelen forekommende Pengesorter skal det tilsvarende Beløb i Rigsmønt[1]) opgives i Dokumentet, eller ved Paategning paa dette, eller bestemmes af Amtmanden eller Ministeriet. Med Hensyn til de sædvanligst forekommende udenlandske Pengesorters Beregning bekjendtgjøres af Indenrigsministeriet, saa ofte dertil findes Anledning, en Fortegnelse over deres Værdi i Rigsmønt, hvilken bliver at følge uden Hensyn til den til enhver Tid gjældende Kurs[2]).

b) Naar den Forpligtelse, der stiftes ved et Dokument, angaar flere Alternativer, skal det af disse, som bestaar i rede Penge eller nærmest kan ansættes til Penge, tages i Betragtning ved Bestemmelsen af det stemplede Papirs Taxt, om end dette Alternativ blot skulde være nævnt som det subsidiære, der skal komme til Anvendelse, hvis det, der udgjør Forpligtelsens egentlige Gjenstand, ei opfyldes.

c) Naar et Dokument skal stemples med en forholdsvis stigende Taxt efter visse bestemte Beløb, som dets Værdi

§ 21. [1]) Se den i foranstaaende Note 1 til § 3 anførte § 18 i Møntloven af 23 Mai 1873.

[2]) Jfr. B. 24 Marts 1862.

omfatter, medfører enhver Overskridelse af det paagjældende Beløb den fulde Taxtforhøielse. 1 Decbr. Nr. 159.

d) Naturalydelser anslaas, forsaavidt de høre til dem, hvorpaa der sættes Kapitelstaxt, til Rigsmontpenge[3]) efter den før Kontraktens Oprettelse sidst satte Kapitelstaxt for det Sted, hvor den Eiendom, som Kontrakten angaar, er beliggende, eller, naar denne Regel ikke er anvendelig, for det Sted, hvor Kontrakten er oprettet. Andre Naturalydelser, paa hvilke der ikke sættes Kapitelstaxt, vurderes efter de ved Kontraktens Oprettelse gangbare Priser i Egnen.

e) Værdien af Ydelser eller Indtægter, hvis Størrelse paa den Tid, Kontrakten oprettes, ikke bestemt kan opgives, fordi den er afhængig af tilkommende Begivenheder eller Forhold, saasom Andel i en eventuel Afgrøde, Forhandlingsprocenter og deslige, skulle af Kontrahenterne angives efter bedste Skjønnende, eller, hvis de vægre sig derved eller ansætte den aabenbart for lavt, bestemmes af Øvrigheden.

f) Naar Stempeltaxten for et Dokument skal beregnes, i det Hele eller for en Del, efter Totalbeløbet af aarlige Ydelser eller Indtægter, der ere betingede eller tilsagte for bestandig eller for flere end de paa Dokumentets Udstedelsestid levende Personers Levetid eller for et bestemt Tidsrum, der ikke er kortere end 25 Aar, bliver Totalbeløbet at ansætte ligt med det 25-dobbelte af eet Aars Beløb. Ere Ydelserne eller Indtægterne betingede eller tilsagte for en Enkelts eller flere paa Dokumentets Udstedelsestid levende Personers Livstid eller anden ubestemt Tid, er den stempelpligtige Værdi det 5-dobbelte af eet Aars Beløb. Er Beløbet ikke lige stort hvert Aar, tages Gjennemsnitsbeløbet som Enhed.

g) Forsaavidt et Dokument angaar Penge eller ansætter Vederlaget for en modstaaende Ydelse i Penge, lægges det eller de saaledes opgivne Pengebeløb til Grund for Værdi-

[3]) Se den i foranstaaende Note 1 til § 8 anførte § 18 i Møntloven af 23 Mai 1873.

1 Decbr. beregningen, medmindre det oplyses, at et Proformaværk
Nr. 159. for at besvige Statskassen er tilstede, eller at de anførte Vederlagssummer ikke staa i noget passende Forhold til den sande Værdi af den modstaaende Ydelse, i hvilket Tilfælde det stemplede Papirs Taxt beregnes efter denne. I alle Tilfælde, hvor Dokumentets Gjenstand ikke ligefrem angaar Penge, eller hvor Stempelværdien ikke umiddelbart angives i en enkelt bestemt Pengesum, bør Parterne derhos, under en Mulkt af 2 Kroner — foruden andet Ansvar, naar urigtigt stemplet Papir findes benyttet — enten i selve Dokumentet eller i en Paategning paa samme paa Tro og Love opgive, hvorledes de for det stemplede Papirs Skyld beregne den samlede Værdi efter de enkelte Ydelser, der i denne Henseende maa komme i Betragtning. Den saaledes af Dokumentets Udsteder eller Udstedere opgivne stempelpligtige Værdi bliver, navnlig forsaavidt angaar Vurderingen af Naturalydelser, hvorpaa der ikke sættes Kapitelstaxt, og deslige, at anse for den rette, naar den ikke i nogen paafaldende Grad afviger fra Egnens eller Tidens Priser; hvis dette derimod er Tilfældet, ansættes Værdien af Øvrigheden efter bedste Skjønnende, og det samme gjælder i det ovenanførte Tilfælde, hvor den betingede Vederlagssum antages i betydeligere Grad at afvige fra de modstaaende Ydelsers sande Værdi. Ligesom de Paagjældende imidlertid kunne indanke Sagen for en høiere Øvrighed, saaledes skulle de og være berettigede til at lade den omstridte Værdi bestemme ved lovlig Taxationsforretning. Omkostningerne ved en saadan bæres af Vedkommende, der har forlangt den, medmindre Taxationsmændenes Ansættelse til deres Fordel afviger 10 pCt. eller mere fra den, som Øvrigheden har udtalt sig for, i hvilket Tilfælde Omkostningerne afholdes af Statskassen.

Afsnit III.

De enkelte stempelpligtige Forhandlinger og Dokumenter.

Dokumenter vedrørende Familie- og Arveforhold.

§ 22. Ægtepagter, der angaa Penge eller Penges Værd, stemples efter 2den Klasses Taxt efter Værdien af, hvad der fra den ene eller begge Parters Side ifølge Ægtepagten holdes udenfor Formuesfællesskabet; er Gjenstanden ikke af Pengeværdi, anvendes stemplet Papir til Taxt 2 Kroner. — Saafremt der i en Ægtepagt indeholdes Bestemmelser om, at den ene af Ægtefællerne eller dens Arvinger efter den andens Død skal have Noget af dennes fra Fællesskabet undtagne Formue, bliver Dokumentet, forsaavidt slige Bestemmelser angaar, hvad enten de ere gjenkaldelige eller uigjenkaldelige, først i sin Tid ved Opfyldelsen efter Vedkommendes Død at stemple som Testamente.

§ 23. Separationsforeninger eller Overenskomster mellem Ægtefæller angaaende de Vilkaar, hvorpaa de under Forventning af eller med Øvrighedens Samtykke ville ophæve deres Samliv og Formuesfællesskab, kunne skrives paa ustemplet Papir, forsaavidt de kun gaa ud paa en Fordeling af den fælles Formue eller paa at fastsætte de Bidrag, som den Ene for Livstid skal yde til den Anden. Forsaavidt derimod den ene Ægtefælle paatager sig en bestemt, udover Bidrag i levende Live gaaende, Gjældsforpligtelse ligeoverfor den Anden, eller der stilles denne Pant, Kaution o. s. v., bliver Stempel at benytte efter Beskaffenheden af disse yderligere Transaktioner.

§ 24. Testamenter — herunder indbefattede ogsaa gjensidige Testamenter — skulle foreløbig opreites paa stemplet Papir til 2 Kroner, naar det, hvorover der raades, ikke kan anslaas til mere end 8000 Kroner; er Værdien høiere, da til Taxt 8 Kroner. Tilføielser til eller Forandringer i et allerede opreitet Testamente kunne paategnes

1 Decbr. dette eller udfærdiges som **Kodiciller** uden Brug af nyt
Nr. 159. Stempel, forsaavidt der ikke ved samme enten raades over en ny Del af Testators Formue, eller denne ganske eller tildels tillægges andre Personer eller de samme Personer i et andet Forhold; er dette Tilfældet, ere Tilføiningerne eller Forandringerne derimod stempelpligtige som Testamenter.

Fra de ovenanførte Bestemmelser gjøres alene Undtagelse med Hensyn til Testamenter, der oprettes i Felten, hvilke fremdeles skulle kunne skrives paa ustemplet Papir uden Brug af det ovenomhandlede foreløbige Stempel; derimod bortfalde de med Hensyn til Testamenter, der oprettes af Selveierbønder, hidtil indrømmede Stempelafgiftslettelser for Fremtiden.

Mulkten for et forefundet paa ustemplet Papir oprettet Testamente er kun dobbelt Betaling. — Notarius publicus har ikke at anholde og indsende ustemplede eller urigtig stemplede Testamenter og Kodiciller, der forelægges ham til Bekræftelse.

§ 25. Naar testamentariske Bestemmelser, efter Testamenter alene eller i Forbindelse med Kodiciller, træde i Kraft efter Testators Død, skulle de forsynes med Stempel af 1ste Klasse efter Værdien af det, der efter dem falder i Arv, saaledes at Beløbet af, hvad der efter Loven vilde have tilkommet hver Enkelt af de testamentariske Arvinger eller Legatarer, fradrages ved Beregningen.

Gjensidige Testamenter mellem Ægtefolk stemples efter Værdien af det, der tillægges den Længstlevende udenfor det ham eller hende som Boslod eller Arv efter Loven tilkommende; gjensidige Testamenter mellem Andre end Ægtefolk efter Værdien af det hele den Længstlevende ifølge Testamentet, udenfor det lovbestemte Arveberettigelsesforhold, tilfaldende Efterladenskab. Er der flere end tvende gjensidige Arvinger, stemples Testamentet i Overensstemmelse hermed ved hvert Arvefald ifølge samme.

en stempelpligtig Disposition over selve Kapitalen eller
mmen, i hvilket Tilfælde Stempelafgiften, der ikkun
at erlægge een Gang, beregnes af denne Værdiover-
:, hvorhos den strax ved Testators Død bliver at
af og afdrage i Kapitalværdien, saa at den til Rente-
rugsnydelse Berettigede kun kan fordre Rente eller
af den paagjældende Kapital- eller Værdigjenstand
:adrag af Stempelafgiftsbeløbet.
ved et Testamentes eller en Kodicils Udfærdigelse
faste Stempel fradrages ikke ved Værdistemplingen.
Testamentes Konfirmation fritager ikke for Efterstemp-

:mentariske Dispositioner, hvorved den Længstlevende
ældrene i Henhold til et ældre Testament eller For-
illægger Døttre lige Lod med Sønner ogsaa i den
rstafdøde forinden 1ste Mai 1858 faldne Arv, ere
: for Efterstempling.
5. Testamentariske Bestemmelser, hvorved der efter
ningen af 21de Mai 1845 § 18 tillægges den efter
Hustru Ret til at hensidde i uskiftet Bo, eller om,
: Arvekapitaler skulle sættes fast, kunne indføres i et

1 Decbr. sin Andel af Stempeltaxten for Testamentet i Forhold til,
Nr. 159. hvad der ved dette tillægges ham udenfor den ham efter Loven tilkommende Arv. Naar privat Arvedeling finder Sted, indestaa imidlertid samtlige Arvinger, een for alle og alle for een, for det hele Afgiftsbeløb, der beregnes efter den af Arvingerne, i fornødent Fald paa Tro og Love, opgivne stempelpligtige Værdi, og bliver at erlægge senest inden Aar og Dag efter Dødsfaldet, medmindre Indenrigsministeriet bevilger en længere Frist paa Grund af særlige Forhold. Overskiddes Fristen, bliver Afgiften at betale med det dobbelte Beløb, og dersom det nogensinde skulde befindes, at Nogen ved Dølgsmaal har søgt at unddrage sig fra Afgiftens Erlæggelse, da betales dens Beløb sexdobbelt. Anmeldelse om Efterstempling skeer i Kjøbenhavn til Indenrigsministeriet, udenfor Kjøbenhavn til Amtmanden, og Afgiften betales derefter enten til Indenrigsministeriet eller paa Amtstuen. — I Tilfælde af offentlig Skiftebehandling har Skifteretten at indeholde og indbetale Afgiften ved Skiftets Slutning.

§ 28. Udlæg til den længstlevende Ægtefælle eller til Arvinger og Legatarer kan gives paa ustemplet Papir eller ved Paategning paa den Førstafdødes eller Arveladerens Adkomstdokumenter og andre Værdipapirer, saa og Testamenter benyttes som Adkomstdokumenter, alt dog kun for saa vidt Vedkommende ikke derfor skal tilsvare Boet eller Medarvinger noget Vederlag, da i dette Tilfælde stemplet Papir bliver at benytte eller Stempelafgift at betale efter Vederlagets Størrelse og Overdragelsens Beskaffenhed ifølge de nedenfor med Hensyn til Skjøder og Transporter af Gjældsbreve givne Regler, ligesom derhos og de derfor af den længstlevende Ægtefælle, vedkommende Arving eller Legatar særlig udstedte Forskrivninger blive stempelpligtige efter sammes Beskaffenhed og Gjenstandens Værdi. Derimod *kommer den* alt i Eiendommen indestaaende Gjæld, som *Ægtefællen*, Arvingen eller Legataren overtager i Forbindelse

is Gjæld ved Paategning paa de derfor udstedte
enter eller ved særskilte Erklæringer uden Brug af
et Papir.

29. Arveforeninger og Dødsgaver behandles
ensyn til Stempling i enhver Henseende efter Reglerne
stamenter. Dog blive Arveafkald, eller Dokumenter,
d en Arving fraskriver sig Ret til at arve, strax og
senere Omstempling, at udfærdige med Stempel som
ældsskreve efter Værdien af det, hvorpaa der gjøres
; sker det mod Vederlag, kan dettes Størrelse lægges
und for Stemplingen, naar det skjønnes ikke i nogen
lig Grad at afvige fra den sandsynlige Værdi af det,
aa der gjøres Afkald (jfr. § 21 Litr. g). — Det
skal og gjælde med Hensyn til Beviser for modtagne
forskud.

30. Oprettes mellem Arvingerne særskilte Doku-
er, hvorved een eller nogle af dem til andre overdrage
af den ham eller dem tilfaldne Arv, blive de at
e efter Overdragelsens Beskaffenhed og Værdien af,
der tillægges enkelte Arvinger udover deres Arvelodder.

1 Decbr. Foreninger enten mellem Arvinger, hvorved disses Andel i
Nr. 159. Arven eller deres indbyrdes Retsforhold overhovedet omordnes, eller mellem Arvinger og Trediemand, bliver en saadan ny Kontrakt stempelpligtig og Udskrift deraf at tage paa behørig stemplet Papir efter sammes Indhold og Beskaffenhed i Overensstemmelse med Reglerne i § 13.

Skiftebreve stemples med 1ste Klasse efter Størrelsen af det, der falder i Arv, og bæres Afgiften alene af Arvingerne. Det samme gjælder om Samfrændeskiftebreve.

Udnævnelser af Samfrænder og Tilsynsværger, Beskikkelser af Værger og Kuratorer stemples til Taxt 1 Krone. Afkald til Overformynderier og Værgemaals-Afkald efter D. L. 3 — 17—30 ff. stemples som Gjældsbeviser, jfr. § 52 a.

Dokumenter angaaende Overdragelse af Eiendom (Kjøb og Salg, Bytte og Mageskifte samt Gave).

§ 31. Kjøbekontrakter angaaende faste Eiendomme skulle udfærdiges med 1ste Klasses Stempel, men kunne da fuldbyrdes ved Skjøde uden yderligere Stempelafgift, idet Skjødet skrives paa eller ved dets Thinglæsning sammenhæftes med Kontrakten, eller det paa anden Maade oplyses for og af Retten paa Skjødet attesteres, at behørig stemplet Kjøbekontrakt har været oprettet. Udstedes Skjøde paa en fast Eiendom uden foregaaende Kjøbekontrakt, bliver det at stemple efter 1ste Klasses Taxt.

Som Kjøbekontrakter og Skjøder blive ogsaa at anse Kontrakter angaaende Overdragelse til Arvefæste og Arvefæstebreve, forsaavidt Arvefæsteren har Ret til at sælge og pantsætte den paagjældende Eiendom.

Undtagelsesvis skulle de i Loven af 4de Juli 1850 om Begunstigelser ved Afhændelser af Bøndergods til Brugerne eller deres Børn og Svigerbørn[1]) hjemlede Stempellettelser *fremdeles* staa ved Magt, dog saaledes, at de deri omhand*lede Kjøbekontrakter* og Skjøder stemples til Taxt 1 Krone.

§ 31. [1]) *See ogsaa* L. 24 Febr. 1865 og 18 Juni 1870.

§ 32. Naar Skjøde, som Følge af Overdragelse af 1 Decb. Retten til at erholde saadant, bliver at udstede til en Anden Nr. 15 eller Andre i den oprindelige Kjøbers Sted, og der ved Skjødningen skal svares Stempelafgift paa Grund af, at der ikke angaaende det første Salg er oprettet skriftlig Kjøbekontrakt paa behørig stemplet Papir — t. Ex. naar den ved Auktion erhvervede Ret til at erholde Skjøde paa en fast Eiendom for hele dennes eller enkelte Deles Vedkommende overdrages til Andre inden Auktionsskjødets Udstedelse — bliver Stemplets Taxt dog at beregne efter den oprindelige Salgspris, uden Hensyn til om Eiendommen ved senere Overdragelse i det Hele eller forholdsvis er solgt til en høiere eller lavere Pris. Forsaavidt, i Tilfælde af en Deling af den solgte Eiendom, flere Skjøder skulle udstedes, maa det til den Ende i de enkelte Transporter eller Overdragelsesdokumenter eller ved Paategning paa samme af Vedkommende bemærkes, i hvilket Forhold den enkelte Del skal ansees at staa til den hele Eiendom i Henseende til den for denne givne Sum, hvorefter Skjødernes Taxt beregnes; i Mangel af saadan Bemærkning bliver Skjødet for hver enkelt Del stempelpligtigt efter det Halve af den oprindelige Kjøbesum for den hele Eiendom.

§ 33. Den stempelpligtige Værdi bestemmes efter det for den solgte Eiendom betingede eller givne Vederlag — jfr. dog § 21 Litr. g. — hvad enten dette alene bestaar i en een Gang for alle bestemt Kjøbesum eller alene eller tillige i aarlige Afgifter. I Henseende til Beregningen af Værdien af Afgifter, der bestaa i Naturalydelser eller hvis Beløb ikke bestemt kan opgives, saa og til Kapitaliseringen af Afgifter, der ere betingede for 25 Aar eller derover eller for et ubestemt Tidsrum, forholdes efter de alminbelige Regler om Værdiberegningen i § 21 navnlig dens Litr. d—f. Oprettes der om nogen enkelt Afgift, saasom Aftægt, særskilt Kontrakt paa behørig *stemplet Papir* mellem Kjøber og

1 Decbr. Sælger, bliver saadan Afgift dog ikke at medregne ved Be-
Nr. 159. stemmelsen af Stempeltaxten.

Til de Afgifter, der komme i Betragtning ved Beregningen af Vederlagets Størrelse, henhøre ikke Bankhæftelsen, Skatter, Tiender og andre offentlige Afgifter, som udredes af Eiendommen. Værdien af Jordskyld, Arvefæsteafgifter, ældre Aftægtsydelser og andre lignende vedvarende Byrder tages derimod med i Beregning, selv om de allerede inden Eiendommens Afhændelse maatte være lagte paa denne, og det samme gjælder med Hensyn til de Statskassen tilhørende halve Kjøbesummet, der indestaa i visse Eiendomme paa de forrige Rytterdistrikters Godser. I Kjøbesummen medregnes ogsaa enhver anden paa den kjøbte Eiendom hvilende Pantegjæld, som Kjøberen overtager, saavel som de Udbetalinger, som han ellers i Anledning af Kjøbet forpligter sig til at gjøre til Trediemand for Sælgeren, hvad enten der iøvrigt af Kjøberen strax skeer kontant Udbetaling eller han, i Overensstemmelse med Reglerne i § 63, derfor udsteder Forskrivning. Dette gjælder da ogsaa med Hensyn til Beløbet af de alt forinden Salget forfaldne Afgifter eller Renter, som Kjøberen paatager sig at betale i Sælgerens Sted. Til den stempelpligtige Værdi blive dog ikke at henregne de ved Dokumenternes Udfærdigelse og Thinglæsning eller iøvrigt ved Salget, navnlig i Tilfælde af at samme skeer ved Auktion, foraarsagede Udgifter, om Kjøberen end maatte paatage sig at afholde disse.

Forsaavidt Besætning, Inventarium eller andre rørlige Gjenstande uden særskilt Værdiangivelse sælges tilligemed en fast Eiendom under een Kjøbesum, betragtes denne, som om den helt var betinget for fast Eiendom.

§ 34. Kjøbekontrakter om rørligt Gods, med Undtagelse af Skibe, stemples efter Reglerne for Gjældsbreves Stempelpligt, jfr. § 52, idet Værdien beregnes efter det betingede eller givne Vederlag.

Kjøbekontrakter om Skibe, saavel som Skibsskjøder, forsaavidt ingen Kjøbekontrakt har været oprettet paa behørigt stemplet Papir, blive at stemple efter 2den Klasses Taxt. Har behørig stemplet Kjøbekontrakt om Skib været oprettet, kan Skibsskjøde, under Henvisning dertil, udfærdiges uden Brug af Stempel. 1 Decbr Nr. 159

§ 35. Ophævelsen af Sameie kan ske ved Paategning paa det eller de Dokumenter, der hjemle Sameierne Adkomst til Sameiets Gjenstande, eller forsaavidt saadanne Dokumenter ikke haves, ved Udstedelsen af en gjensidig Deklaration (jfr. § 65), under Forudsætning af at Sameiets Gjenstande deles imellem Sameierne i samme Forhold som det, hvori de vare lodtagne i Sameiet. Naar dette derimod opløses paa den Maade, at en eller flere af Sameierne erholde en større Andel i alle Sameiets Gjenstande end den, hvorfor han eller de tidligere vare lodtagne i dette, udfordres der til saadan Eiendomsoverdragelse Stempelpapir efter 1ste eller 2den Klasses eller den for Gjældsbreve foreskrevne Taxt, eftersom den angaar faste Eiendomme eller Skibe eller andet Løsøre, beregnet efter Værdien af, hvad den ene eller de flere Sameiere erholde udover deres tidligere Anpart.

§ 36. Hvert Exemplar af Slutsedler, som udstedes af Mæglere paa Kjøbmandsgods, Varer, Skibe, Vexler eller Børseffekter, skal udfærdiges paa stemplet Papir til Taxt 5 Øre, forsaavidt Gjenstandenes Værdi ikke overstiger 1000 Kroner, og i andet Fald til Taxt 15 Øre. Til samme Taxter blive skriftlige Meddelelser fra Mæglere til Parterne om afsluttet Kjøb og Salg at udfærdige, forsaavidt der ikke udstedes Slutsedler. Den Mægler, som gjør sig skyldig i Overtrædelse heraf, bliver at anse med Bøder eller efter Omstændighederne Bestillings Forbrydelse paa samme Maade, som i § 87 er bestemt med Hensyn til Embedsmænd, der gjøre sig skyldige i Efterladenhed med at opfylde de dem i Henseende til Stempellovens *Overholdelse* paahvilende For-

1 Decbr. pligtelser. Enhver, der modtager et Exemplar af en ikke
Nr. 159. tilbørlig stemplet Slutseddel eller ifølge det Ovenanførte stempelpligtig Meddelelse, ifalder fremdeles Mulkt af 40 Kroner, jfr. dog § 79, og skal derhos vedkommende Mægler være ansvarlig for dette Mulktbeløb, hvis det ikke skulde kunne erholdes hos Parterne eller nogen af dem. — Slutsedler paa Skibes Befragtning blive i Henseende til Brugen af stemplet Papir at behandle som Slutsedler paa Kjøb og Salg. — Med Hensyn til Transporter paa Slutsedler se § 62 Litr. f.

§ 37. Kontrakter om Bytte og Mageskifte stemples efter 1ste Klasses eller en ringere Taxt, eftersom Gjenstanden er urørligt eller rørligt Gods, og med de i §§ 31—34 foreskrevne nærmere Bestemmelser, men kun efter Værdien af det Gods, som fra den ene Side overdrages, og da, hvis Bytte-Gjenstandenes Værdi er forskjellig, efter det, som har den største Værdi. Naar behørig stemplet Mageskifte-kontrakt er udfærdiget, behøves ikke yderligere Stempel til Skjødet for den ene Eiendoms Vedkommende, og navnlig for dens, efter hvis Værdi Kontraktens Stempel er beregnet, idet Skjødet, ligesom ved Kjøb angaaende faste Eiendomme, enten kan paategnes Kontrakten, eller denne vedhæftes det særlig udfærdigede Skjøde, eller paa dette meddeles Attest om, at behørig stemplet Mageskiftekontrakt har været oprettet. For den anden Eiendom skal derimod udstedes særskilt Skjøde eller Mageskiftebrev efter 1ste Klasses Taxt efter Reglerne for Skjøder. Er behørig stemplet Mageskiftekontrakt ikke iforveien udfærdiget, blive Skjøder at udstede efter 1ste Klasses Taxt for hver Eiendom især efter sammes Værdi.

§ 38. Kontrakter om Livsgave stemples ligeledes paa samme Maade som Kjøbekontrakter, efter Gjenstandenes Værdi efter 1ste Klasses eller en ringere Taxt, eftersom det Bortgivne bestaar i en fast Eiendom eller rørligt Gods. Det fornødne Adkomstdokument paa en ved Gave overdragen

fast Eiendom bliver fremdeles som Skjøde at udfærdige med 1 Decbr. Stempel efter 1ste Klasses Taxt, forsaavidt behørig stemplet Nr. 159 Gavekontrakt ikke iforveien er oprettet, men kan, hvis dette er Tilfældet, paategnes Kontrakten eller vedhæftes denne uden Brug af yderligere Stempel.

Dokumenter angaaende Overdragelse af Brugen af Ting (Leie og Forpagtning, Fæste, Skibsbefragtning, Laan).

§ 39. Forpagtningskontrakter saavel som Kontrakter om Leie af Huse, Husrum, Pladser og deslige skulle stemples til anden Klasses Taxt efter det for den hele Kontraktstid betingede Beløb — dog ikke over det aarlige Beløb taget 25 Gange. Er Kontrakten indgaaet for ubestemt Tid, beregnes Tiden i Overensstemmelse med de i § 21 f givne Regler; er Opsigelse betinget for en Kontrakts Ophør, ansees den indgaaet for ubestemt Tid, dog saaledes, at hvor Opsigelse først kan finde Sted efter en bestemt Aarrække, bliver Kontrakten stempelpligtig som for saa vidt indgaaet paa bestemt Tid, saafremt Taxten herefter vilde blive høiere.

Kontrakter om Leie af rørligt Gods kunne udfærdiges med Stempel efter den for Gjældsbreve foreskrevne Taxt, jfr. § 52, beregnet efter hele det betingede eller givne Vederlags Værdi.

Under Forpagtnings- eller Leieafgiften indbefattes Alt, hvad der skal svares i Penge, Varer eller Arbeide, men derimod ikke de Skatter eller offentlige Afgifter, som Forpagteren eller Leieren maatte have at udrede af det Leiede (jfr. § 33).

I Henseende til senere Foreninger om et Leie- eller Forpagtningsforholds Forlængelse saavel som om Afgiftens Forhøielse gjælde i det Hele Reglerne i § 19, hvad enten saadanne Foreninger paategnes Leie- eller Forpagtningskontrakten eller særskilt udfærdiges.

§ 40. Fæste- og Arvefæste-Kontrakter — de

1 Decbr. sidste dog kun forsaavidt de angaa egentlig Arvefæste uden
Nr. 159. Ret for Arvefæsteren til at sælge og pantsætte Eiendommen — samt Forpagtningskontrakter angaaende Gaarde og Huse i Medfør af Forordningen af 15de Juni 1792 § 11 stemples efter de i § 39 givne Regler, saaledes at Indfæstning og Rekognitioner medregnes ved Bestemmelse af den stempelpligtige Værdi. Paa samme Maade blive ogsaa Fæste- og Arvefæste-Breve at stemple, forsaavidt Kontrakt ei tidligere er oprettet paa behørig stemplet Papir, i hvilket Tilfælde Fæste- eller Arvefæstebrevet kan udfærdiges uden Stempel.

§ 41. Oprettes skriftlige Dokumenter, hvorved der indrømmes Nogen Jagtret, Servitutrettigheder eller deslige Rettigheder paa en Andens Eiendom, beregnes Stempelafgiften, forsaavidt saadan Rettighed afstaas for bestandig, efter 1ste Klasse efter Værdien af det derfor betingede Vederlag, jfr. iøvrigt § 21 Litr. f. g. Indrømmes derimod slig Rettighed mod Vederlag for en vis, bestemt eller ubestemt, Tid, komme Reglerne om Forpagtnings- og Leiekontrakter til Anvendelse. Betinges intet Vederlag for Overdragelsen af en Servitutrettighed, bliver det desangaaende oprettede Dokument stempelpligtigt som en Deklaration, jfr. § 65.

§ 42. Certepartier eller Fragtbreve blive at stemple efter Reglerne for Gjældsbreve, jfr. § 52, efter den betingede Fragts Størrelse.

Konnossementer eller Ladebreve kunne udfærdiges saavel som transporteres paa ustemplet Papir.

§ 43. Kontrakter om Laan til Brug saavel som de Tilstaaelser, der af Laantageren meddeles, ere ikke stempelpligtige.

Aftægts- og Flødførings-Kontrakter.

§ 44. Naar ved Salg af fast Eiendom Aftægt eller *Undentag betinges,* og derom oprettes særskilt Kontrakt

(jfr. § 33), bliver samme at stemple efter 1ste Klasses Taxt efter Aftægtens eller Undentagets Kapitalværdi, hvilken bestemmes ved at sammenlægge det enkelte Beløb af de for een Gang betingede Præstationer, saasom Værelsers Indretning, Begravelsesomkostninger osv., og Værdien af de aarlige Ydelser, beregnet efter de i § 21, navnlig sammes Litr. b, d, f og g, angivne Regler. I alle andre Tilfælde stemples Kontrakten om Aftægt eller Undentag efter 2den Klasses Taxt efter Aftægtens eller Undentagets Kapitalværdi, beregnet paa ovenanførte Maade.

1 Decbr. Nr. 15[illegible]

§ 45. Flædføringss-Kontrakter blive ligeledes at stemple efter 2den Klasses Taxt efter Værdien af hvad til Flædføringen skal udredes, nemlig deels det enkelte Beløb af, hvad den for Flædføringen overtagne Gjæld og Omkostninger ved hans Begravelse kunne antages at udgjøre, og deels Kapitalværdien af de aarlige Udgifter til Flædføringens Ophold af Føde, Klæder og andre Fornødenheder, beregnet efter de fornævnte Regler i § 21. Afstaar Flædføringen faste Eiendomme, maa særligt Skjøde paa stemplet Papir af 1ste Klasse (jfr. § 21 Litr. g) udstedes til den, til hvem Flædføringen har flædført sig.

Dokumenter angaaende personlige Forretningers Udførelse m. v. (Kontrakter om Arbeide, Lære, Hyre, Entreprise, Leverance, Bjergning. — Fuldmagt og Depositum).

§ 46. Kontrakter om vedvarende personligt Arbeide ere stempelfri, naar det betingede Vederlag ikke overstiger 1000 Kroner[1]). I modsat Fald blive de at stemple efter Reglerne for Gjældsbreve, jfr. § 52, Taxten beregnet efter det for den hele Kontraktstid betingede Vederlag. Er Kontrakten indgaaet for ubestemt Tid, beregnes Tiden i Overensstemmelse med de i § 21 f givne Regler; er Opsigelse

§ 46. [1]) Saaledes bestemt ved Lov 21 Marts 1874 § 2.

1 Decbr. betinget for en Kontrakts Ophør, ansees den indgaaet for
Nr. 159. ubestemt Tid, dog med den i § 39, 1ste Stykke mod Slutningen, angivne nærmere Bestemmelse. Denne Bestemmelse kommer ogsaa til Anvendelse paa Kontrakter, som efter D. L. 4—1—1 oprettes imellem Rhedere og Skippere om Skibes Førelse. — Hyrekontrakter mellem Skippere, og deres Mandskab, Tyendekontrakter, Kontrakter om Dagleie eller andre Overenskomster, hvorved Nogen paatager sig Arbeider, der ere lige med dem, der forrettes af Tyende, uden at indgaa i et egentligt Tyendeforhold, Lærekontrakter samt Arbeidskontrakter imellem Haandværksmestere og Svende, saavel som Opsigelser af fornævnte Kontrakter skulle derimod være stempelfri.

§ 47. Kontrakter om et bestemt Arbeides Udførelse (Værksleie, Entreprise) eller en Gjenstands Levering for en Betaling, der ikke bestemmes efter Tiden, men efter Forretningens eller Gjenstandens Omfang og Værdi, ere stempelfri, forsaavidt det betingede Vederlag ikke overstiger 1000 Kroner[1]). I modsat Fald blive de at stemple efter den for Gjældsbreve, jfr. § 52, foreskrevne Taxt, beregnet efter det hele betingede Vederlag. Dette gjælder navnlig ogsaa med Hensyn til Bjergningskontrakter.

§ 48. De i foregaaende §§ 46 og 47 givne Bestemmelser komme fremdeles til Anvendelse paa Fuldmagtskontrakter, naar der tilstaas Fuldmægtigen Betaling....[1]).

§ 49. Forvaringskontrakter, hvorefter den, der modtager Tingen i Forvaring (Depositarius), skal have Vederlag, bør ligeledes stemples efter de i §§ 46 og 47 givne Regler. Betinges derimod intet Vederlag for Depositarius, kan saavel den Kontrakt, der maatte blive oprettet

§ 47. [1]) Saaledes bestemt ved Lov 21 Marts 1874 § 2.

§ 48. [1]) Fuldmagter, i hvilke intet Vederlag betinges for Fuldmægtigen, ere fremtidig stempelfri ifølge *Lov 21 Marts* 1874 § 2.

angaaende Forholdet, som det af Depositarius udstedte Bevis 1 Decbr.
for det hos ham Deponerede udfærdiges uden Stempel, dog Nr. 159.
forsaavidt et Depositum bestaar i Penge eller Pengeeffekter ikkun, naar samme kan ansees som fuldkomment regulært, og Pengene til den Ende ere saaledes forvarede ved Segl eller Laas, samt Pengeeffekterne saaledes individualiserede, at den, som modtager dem i Forvaring, ikke kan bruge dem, men i sin Tid har at tilbagelevere dem i samme Stand og uden al Omvexling til Deponenten. I modsat Fald bliver det for saadant Depositum udstedte Bevis at anse og stemple som et Gjældsbevis.

Om Interessentskabskontrakter og Aktier.

§ 50. Kontrakter om Interessentskab stemples efter den for simple Gjældsbreve, jfr. § 52, foreskrevne Taxt, beregnet efter det samlede Beløb af alle de Værdier, der indskydes i Interessentskabet eller stilles til Raadighed for samme, dog saaledes at, hvor Eiendomsretten over faste Eiendomme eller Skibe overdrages til Interessentskabet, bliver Kontrakten for den Del, der overdrages til Medinteressenterne, stempelpligtig efter 1ste eller 2den Klasses Taxt i Overensstemmelse med de ovenfor i §§ 31—34 givne Regler, medens Kontrakten da ogsaa kan thinglæses som Adkomstbrev for Interessentskabet. Hvor ikke Eiendomsretten, men kun Brugsretten over visse Ting overdrages til Interessentskabet, eller hvor der er tilsagt visse periodiske Pengetilskud eller særligt Arbeide fra enkelte Interessenters Side, beregnes Stempeltaxten efter Værdien af saadan Brugsret eller af Penge- eller Arbeidsydelser, jfr. § 21 Litr. d—g, og bliver Værdien af særlige Arbeidsydelser for hver Enkelts Vedkommende, alene eller i Forbindelse med hans positive Indskud, naar ikke anderledes er bestemt i Kontrakten, at anse lige med et Indskud af Ting, Penge eller Brugsrettigheder fra de andre Interessenters Side, *forsaavidt de indskyde* lige meget, og,

1 Decbr. forsaavidt disse Indskud ere af ulige Værdi, da med det
Nr. 159. mindste, uden at der iøvrigt ved denne, kun for Beregningen af Stempeltaxten givne Regel, er afgjort noget angaaende de enkelte Interessenters Andel i det fælles Udbytte eller Tab. Indeholder en Interessentskabskontrakt Intet om Overdragelse af Værdigjenstande eller om Penge- eller særlige Arbeidsydelser til Interessentskabet, men kun en Forening mellem Interessenterne om ved fælles Virksomhed at arbeide for et vist eller visse Formuen vedrørende Formaal samt Regler for det eventuelle Udbyttes Fordeling imellem dem og for Interessentskabets Opløsning, kan Kontrakten skrives paa stemplet Papir til Taxt 2 Kroner.

§ 51. Aktier saavel som særskilte Beviser for Andel i et Interessentskab skulle, naar der ikke for dettes samlede Formue er udstedt et Interessentskabs-Dokument, udfærdiges med Stempel, efter Aktiens eller Bevisets paalydende Beløb, efter 1ste eller 2den Klasses Taxt, forsaavidt derved hjemles Andel i fast Eiendom eller Skib, og ellers efter den for Gjældsbreve foreskrevne Taxt, jfr. § 52[1]). Interimsbeviser

§ 51. [1]) I Henhold til Lov af 21 Marts 1874 § 1 jfr. § 3, ville Aktier, som skulle udfærdiges med Stempel efter 1ste eller 2den Klasses Taxt, herefter være at stemple til en Taxtstørrelse lig henholdsvis $^2/_3$ eller en $^1/_6$ Procent af Aktiens paalydende Beløb, dog saaledes at Taxtbeløbet, forsaavidt det indeholder et Antal Øre, der ikke er deleligt med 5, afrundes opad til det nærmest liggende med 5 delelige Antal Øre; saaledes ville til Exempel Aktier med

et Paalydende af		1ste Klasse.	2den Klasse.
50 Kr.	være at stemple med	35 Øre,	10 Øre,
100 -	— - — —	70 —	20 —
200 -	— - — —	1 Kr. 35 —	35 —
1000 -	— - — —	6 - 70 —	1 Kr. 70 —

o. s. v.

Aktier, som skulle udfærdiges med Stempel efter den for *Gjældsbreve foreskrevne* Taxt, ville være at stemple saaledes:

som meddeles for sukcessive Indbetalinger af Aktiebeløbet, kunne udfærdiges paa ustemplet Papir, og Transport saavel af disse som af Aktier kan ske uden Brug af Stempel. 1 Decbr. Nr. 159

Om Gjældsbreve (Bodmeri-, Respondentia- og Bilbreve) samt Vexler.

§ 52. Gjældsbeviser — derunder indbefattet Dokumenter, der, uden i deres Form at fremtræde som almindelige Gjældsbreve, dog indeholde en Erkjendelse af en Gjældsforpligtelse og derhos ikke slutte sig til tidligere paa behørig stemplet Papir udfærdigede Gjældsbeviser, jfr. § 13, akcepterede Regninger, Kontrabøger, Kontokuranter, Kreditiver eller Anvisninger — skulle stemples efter deres paalydende Værdi, nemlig:

a) til Taxt 8 ß., forsaavidt den paalydende Værdi ikke overstiger 500 Rd., og ellers til 16 ß. for hvert 1000 Rd., naar der ikke af Gjælden betinges Renter eller for samme stilles Sikkerhed;[1])

forsaavidt den paalydende Værdi				Stempel.
ikke overstiger			1000 Kr.	20 Øre,
overstiger	1000 Kr.,	men ikke	2000 -	35 —
—	2000 -,	—	4000 -	70 —
—	4000 -,	—	6000 -	1 Kr. „ —
—	6000 -,	—	8000 -	1 - 35 —
—	8000 -,	—	10000 -	1 - 70 —
—	10000 -,	—	12000 -	2 - „ —

o. s. v.

§ 52. [1]) Ved § 3 i Lov 21 Marts 1874 er Taxten nedsat til 5 Øre, forsaavidt de vedkommende Dokumenters paalydende Værdi ikke overstiger 100 Kroner.

For de Dokumenter, hvis paalydende Værdi overstiger 100 Kroner, gjælder den almindelige Bestemmelse i § 1 i Lov 21 Marts 1874. De her omhandlede Gjældsbeviser ville derefter være at stemple saaledes:

forsaavidt den paalydende Værdi				Stempel.
ikke overstiger			100 Kr.	5 Øre,
overstiger	100 Kr.,	men ikke	1000 Kr.	15 —
—	1000 -,	—	2000 -	30 —
—	2000 -,	—	4000 -	55 —

1 Decbr. b) efter 2den Klasses Taxt, naar der af Gjælden betinges
Nr. 159. Renter, eller naar Gjælden sikkres ved Kaution eller Pant.

§ 53. Bodmeribreve skrives paa stemplet Papir efter 2den Klasses Taxt efter Laanets Størrelse uden Hensyn til den betingede Præmies Størrelse. Respondentiabreve saavel som de i D. L. 4—5—9 omhandlede Bilbreve blive med Hensyn til Stempling at behandle efter deres Beskaffenhed som Gjældsbeviser efter de ovenanførte Regler.

§ 54. Ethvert Exemplar — Kopier, om de end gireres, dog ikke derunder indbefattede — af Vexler, der udstedes i Kongeriget, hvad enten de skulle betales her eller andenstedes, saa og hvert her i Landet indkommet Exemplar af Vexler, som udenfor Kongeriget trækkes til Betaling her i Landet eller som accepteres, paatales eller anmeldes ved nogen Ret her, er stempelpligtigt: korte Vexler, det er saadanne, som ikke lyde paa længere Tid end 8 Dage fra Sigt eller 14 Dage fra Dato, til Taxt 20 Øre uden Hensyn til Summens Størrelse, og alle andre Vexler til Taxt 20 Øre, forsaavidt de ikke lyde paa mere end 1000 Kroner, og ellers til 16 ß.[1]) for hver 2000 Kroner. Enhver Ihænde-

					Stempel.		
overstiger	4000 Kr.,	men ikke	6000 Kr.	1 Kr.	„	Øre,
—	6000 -,	—	8000 -	1 -	30	—
—	8000 -,	—	10000 -	1 -	65	—
—	10000 -,	—	12000 -	2 -	„	—

o. s. v.

§ 54. [1]) I Henhold til Lov 21 Marts 1874 § 1 ville „Alle andre Vexler" herefter være at stemple saaledes:

			Stempel	
forsaavidt de ikke lyde paa mere end	1000 Kr.		20	Øre,
forsaavidt de lyde paa mere end 1000 Kr., men ikke over	2000 -		35	—
— 2000 -, — — —	4000 -		70	—
— 4000 -, — — —	6000 -	1 Kr.	„	—
— 6000 -, — — —	8000 -	1 -	35	—
— 8000 -, — — —	10000 -	1 -	70	—
— 10000 -, — — —	12000 -	2 -	„	—

o. s. v.

haver af et stempelpligtigt Exemplar af en Vexel er pligtig at sørge for Stempelafgiftens Berigtigelse og ifalder, saafremt denne ikke finder Sted, en Mulkt lig det 100-dobbelte Beløb af den Stempeltaxt, som skulde have været erlagt, dog ingensinde under 40 Kroner, hvorhos han bærer et solidarisk Ansvar for Afgiftens Erlæggelse. 1 Decbr. Nr. 159.

Vexler, som lyde paa længere Tid end den lovhjemlede, eller som, skjøndt lovlig udstedte, ere akcepterede til Betaling udover denne Tid, saa og Sigtvexler, der ikke præsenteres til Betaling eller Akcept inden den lovbestemte Tid, blive, forsaavidt de overhovedet have nogen Gyldighed, at anse som simple Gjældsbeviser. Paategning paa en Vexel, hvorved dens Løbetid forlænges, betragtes, forsaavidt Forlængelsen gaar ud over den længste Tid, for hvilken Vexlen rettelig kunde udstedes, som et nyt udstedt Dokument og bliver stempelpligtig som saadant.

Naar der i en Vexel betinges Sikkerhed, stemples Dokumentet efter 2den Klasses Taxt.

Vexler kunne endosseres eller transporteres ved Paategning paa Vexlen til bestemt Person eller til Ihændehaveren uden Brug af Stempel.[1])

Om Assurancebreve og Lotterisedler.

§ 55. Til alle Forsikkringer eller Assurancer, som tegnes her i Landet, — jfr. dog § 56 —, skal, hvad enten Assurancebrevene eller Policerne udfærdiges af herværende Kompagnier, private Assurandører eller Agenter og Befuldmægtigede for fremmede Kompagnier, og hvad enten de underskrives eller udfyldes her eller ikke, benyttes stemplet Papir eller Stempelmærke efter nedenstaaende nærmere Bestemmelse med Hensyn til de forsikkrede Gjenstandes Beskaffenhed.

A. Brand- og Sø- Forsikkringspolicer saavel som Policer angaaende alle andre Arter af Forsikkring, saa-

§ 54. [1]) See L. 23 Febr. 1866 om Oplagshuse § 8, hvorefter Oplagsbeviser *ere stempelpligtige efter de i* ovenstaaende § indeholdte *Bestemmelser.*

1 Decbr. som mod Skade paa Afgrøde eller Kreaturer og deslige,
Nr. 159. ere stempelfri, forsaavidt Forsikkringssummen i det Hele ikke overstiger 1000 Kroner[1]); i modsat Fald blive Policerne, naar Forsikkringen tegnes for ikke over eet Aar, at stemple:

til Taxt 5 Øre, naar Forsikkringssummen er over 1000, men ikke over 2000 Kroner,

til Taxt 15 Øre, naar Forsikkringssummen er over 2000, men ikke over 10,000 Kroner, og

til Taxt 8 ß.[2]) for hver 10,000 Kroner for større Forsikkringssummer.

Tegnes Forsikkringen for længere Tid end eet Aar eller paa ubestemt Tid, blive de ovennævnte Taxter at fordobble; dog bliver en for en enkelt Søreise tegnet Søforsikkring ikkun at anse som tegnet for et Aar, om ogsaa Reisen maatte vare udover et Aar.

B. Livsforsikkringspolicer stemples, eftersom de

§ 55. [1]) Saaledes bestemt ved § 4 i Lov 21 Marts 1874.

[2]) De omhandlede Policer ville i Henhold til Lov 21 Marts 1874 § 1 være at stemple saaledes:

naar Forsikkringss. er over				Stempel: naar Forsikkringen tegnes for ikke over 1 Aar.	Stempel: naar Forsikkringen er tegnet for længere Tid end 1 Aar eller paa ubestemt Tid.
1000	Kr., men ikke over	2000	Kr.	5 Øre	15 Øre,
2000	- —	10000	-	15 —	30 —
10000	- —	20000	-	30 —	65 —
20000	—	30000	-	50 —	1 Kr. „ —
30000	- —	40000	-	65 —	1 - 30 —
40000	- —	50000	-	80 —	1 - 65 —
50000	- —	60000	-	1 Kr. „ —	2 - „ —
60000	- —	70000	-	1 - 15 —	2 - 30 —
70000	- —	80000	-	1 - 30 —	2 - 65 —
80000	- —	90000	-	1 - 50 —	3 - „ —
90000	- —	100000	-	1 - 65 —	3 - 30 —
100000	- —	110000	-	1 - 80 —	3 - 65 —
110000	- —	120000	-	2 - „ —	4 - „ —

o. s. v.

1 Decbr. Nr. 159.

ere gyldige for en vis Aarrække eller for Livslid, respektive med 16 eller 32 ß.[3]) for hver 2000 Kroner af det forsikkrede Beløb, dog, naar dette er 1000 Kroner eller derunder, kun med resp. 8 eller 16 ß.[3]) — Er Forsikkringens Paalydende ikke en Sum for een Gang, men en aarlig Betaling, saasom en Overlevelsesrente, kapitaliseres denne, til Taxtens Beregning, efter Reglerne i § 21 Litr. f. Efter samme Regler stemples Livrentepolicer og de i Klasse med dem staaende Forsikkringsbreve angaaende Nydelsen af aarlig Indkomst. De af Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842 samt Livsforsikkringsanstalten i Kjøbenhavn udstedte Policer ere kun stempelpligtige, forsaavidt den Forsikkrede er bosiddende i Kongeriget.[4])

Alle særegne Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir til Policer eller Anmeldelser, der maatte være tilstaaede visse Forsikkringsselskaber, bortfalde fra den Tid nærværende Lov træder i Kraft.

Naar en Assuranceforretning afsluttes ved Indtegning og Underskrivelse i dertil indrettede Protokoller, bliver inden 3 Uger derefter behørig stemplet Police at udfærdige (jfr. § 13). Overtrædelse heraf straffes med en Mulkt af det 100-dobbelte af Taxten for det Stempel, der skulde have været

[3]) Livsforsikkringspolicer vilde i Henhold til Lov 21 Marts 1874 § 1 være at stemple saaledes:

naar det forsikkrede Beløb			Stempel naar de ere gyldige for en vis Aarrække.	Stempel naar de ere gyldige for Livstid.
ikke overstiger		1000 Kr.	15 Øre	30 Øre,
overstiger 1000 Kr., men ikke		2000 -	30 —	65 —
— 2000 -	—	4000 -	65 —	1 Kr. 30 —
— 4000 -	—	6000 -	1 Kr. „ —	2 - „ —
— 6000 -	—	8000 -	1 - 30 —	2 - 65 —
— 8000 -	—	10000 -	1 - 65 —	3 - 30 —
— 10000 -	—	12000 -	2 - „ —	4 - „ —

o. s. v.

[4]) De af Livsforsikkrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 udstedte Policer ere stempelfri *(Lov 18 Juni 1870 § 16)*.

1 Decbr. benyttet. I Stedet for formelige Policer kunne iøvrigt paa-
Nr. 159. tegnede Anmeldelser træde, naar kun det for hine foreskrevne Stempel benyttes.

Udfærdiges en Police uden Stempel eller med for ringe Stempel, bliver ligeledes at bøde det 100-dobbelte af Taxten for det Stempel, der skulde være brugt, eller af Forskjellen mellem Taxten for dette og det ringere, der er blevet benyttet. De Mulkter, der fastsættes i Henhold til Bestemmelserne i denne §, kunne dog aldrig bestemmes til et ringere Beløb end 40 Kroner.

§ 56. Ligesom Indenrigsministeriet i det Hele i Henseende til de i § 55 omhandlede Forsikkringer kan indrømme andre Former for Erlæggelsen af Stempelafgiften, naar saadant lader sig forene med de fornødne Kontrolhensyn, saaledes skal Ministeriet navnlig ogsaa paa Andragende derom fra vedkommende Forsikkringsselskab og imod at samme underkaster sig de nærmere Regler i Henseende til Regnskabsaflæggelse og Kontrol, som Ministeriet maatte foreskrive, være bemyndiget til at give Tilladelse til, at Stempelafgiften for de under § 55 Litr. A omhandlede Forsikkringer erlægges under Eet for samtlige de i et Forsikkringsaar udfærdigede Policer med et omtrentlig tilsvarende Beløb, der sættes til 4 Kroner[1]) for hver 200,000 Kroner, som det samlede Beløb af de i Selskabet forsikkrede Værdier, hvoraf der er beregnet Afgift eller Præmie, i Aarets Løb har udgjort. Hver Gang en saadan Tilladelse tilstaas eller igjen betages noget Forsikkringsselskab, bliver derom at udfærdige en offentlig Bekjendtgjørelse.

§ 57. Alle L o t t e r i s e d l e r, af enhver Art og under hvilkensomhelst Benævnelse, dog det kgl. Klasselotteris Sedler, kun forsaavidt de udsælges her i Landet, skulle udfærdiges med Stempel til Taxt 10 Øre. Naar ikke anderledes er

§ 56. ¹) Saaledes bestemt ved Lov 21 Marts 1874 § 4.

bestemt, udredes Stempelafgiften af Spilleren, medens dog 1 Decbr
Sedlens Udsteder er ansvarlig for samme. Den, der afhænder Nr. 159
eller modtager en ustemplet Lotterisedbel, er ifalden en Mulkt af 40 Kroner. — For uafsatte Lodder godtgjøres Stempelafgiften uden noget Fradrag.

Om Pant og Kaution.

§ 58. Til personlig Kaution og Sikkerhedsstillelse ved Pant for Forpligtelser, der angaa Penge eller Penges Værd, bliver at bruge Stempel efter Størrelsen af det Beløb, hvorfor Kaution indgaas eller Pant stilles, til 2den Klasses Taxt. Er der imidlertid allerede udstedt et Hoveddokument, som er stemplet til en tilsvarende Taxt, kan i Overensstemmelse med Reglerne i § 19 Kautionen eller Pantsætningen paategnes samme uden Stempelafgift, og for det Tilfælde, at der udfærdiges et særligt Skadesløsbrev eller Kautionsbevis, bliver til dette, der dog i saa Fald udtrykkelig bør henvise til Hoveddokumentet, kun at benytte Stempel til Taxt 1 Krone som til en Deklaration; er fremdeles Hoveddokumentet stemplet til en lavere Taxt end den, som udfordres til Kautionen eller Pantsætningen, kan Paategning eller Udstedelse af Skadesløsbrev ske imod Erlæggelse af en til Forskjellen svarende Stempelafgift.

Tilstaaelser for haandfaaet Pant kunne udfærdiges paa ustemplet Papir, naar der for Hovedfordringen er udstedt et efter det Ovenanførte behørig stemplet Dokument, hvilket da maa paaberaabes i Tilstaaelsen; i modsat Fald bliver denne at stemple efter 2den Klasses Taxt.[1])

Naar Sikkerhed stilles for eventuelle Forpligtelser af ubestemt Størrelse og uden at der for samme er sat nogen fast Grændse, saasom for Benyttelsen af en bevilget Kredit, bliver Stempeltaxten at beregne efter den høieste Sum, hvortil den eventuelle Gjæld efter Parternes Angivelse kan antages

§ 58. [1]) *See L. 12 Marts 1864 om Bemyndigelse til at bevilge Fritagelse for Brug af stemplet Papir til Tilstaaelse for haandfaaet Pant.*

1 Decbr. at naa. — Gjøres det derefter udstedte Document gjældende
Nr. 159. for et større Beløb, bliver en til Forskjellen svarende Stempelafgift at erlægge.

Kautioner for Toldafgifter af Kreditoplage stemples til Taxt 1 Krone og det samme gjælder med Hensyn til Kautioner, som ikke angaa Penge eller Penges Værd. Sikkerhedsstillelser ved Pant eller Kaution for de ved Auktions- eller Licitationsbud paatagne Forpligtelser kunne ske ved Tilførsel i Auktionsprotokollen uden Brug af stemplet Papir; udfærdiges de særskilt, bliver at benytte stemplet Papir som til Deklarationer, medmindre Anvendelsen af Paragrafens Hovedregel vil medføre lavere Stempel. — Kautioner, der stilles til Sikkerhed for Passers Meddelelse, ere stempelfri.

§ 59. Rykborgen eller simpel personlig Kaution for, at en tidligere Kautionist skal opfylde sin Forpligtelse ligeoverfor Kreditor, er stempelfri, forsaavidt der for Gjælden eller den første Kaution er udfærdiget et behørig stemplet Dokument; i modsat Fald bliver det angaaende Rykborgen udstedte Dokument stempelpligtigt efter 2den Klasses Taxt. — Kontrakaution, eller den personlige Sikkerhed, der stilles en Kautionist for, at han skal blive skadesløsholdt for det Tilfælde, at han ifølge sin Kautionsforpligtelse maatte komme til at betale for Hovedbebitor, er altid stempelpligtig som anden Kaution.

Kontrabeviser, som maatte blive givne en Debitor for, at han ikke skylder en Forskrivnings Paalydende eller kun en Del af samme, blive at stemple som Deklarationer til Taxt 1 Krone.

Om Overgang af Fordringer og Overtagelse af Forpligtelser (Transport — Delegation).

§ 60. Naar en allerede erhvervet Ret eller Fordring af den Berettigede eller af Nogen, der træder i hans Sted, overdrages til en Anden, bliver til saadan Transport at

benytte Stempel efter Rettighedens eller Fordringens saavel som Overdragelsens Beskaffenhed, hvad enten Overdragelsen skeer ved Udfærdigelsen af et særligt Dokument eller ved Paategning paa det Dokument, der hjemler den overdragne Ret, forsaavidt et saadant maatte være udstedt. 1 Decbr. Nr. 15.

Transportens Stempelpligtighed bestemmes i Reglen efter det Stempel, der er anordnet for Hoveddokumentet, eller som skulde have været brugt, hvis et saadant havde været udstedt, og det kommer i saa Henseende ikke i Betragtning, om der for Overdragelsen gives en større eller mindre Vederlagssum end det Beløb, hvorpaa det overdragne Dokument lyder. Hvis der imidlertid om Transporten oprettes en tosidet Kontrakt mellem Overdrager og Erhverver, og denne deri paatager sig at udrede en større Vederlagssum end det overdragne Dokuments Paalydende, bliver Transporten at stemple efter denne høiere Overdragelsessum.

§ 61. Hvor det Dokument, der gjøres til Gjenstand for Transport, er udfærdiget paa ustemplet Papir paa Grund af, at det er udstedt udenfor Kongeriget (jfr. § 90), eller ifølge et særligt Privilegium, bliver til Transporten at benytte Stempel efter den overdragne Rets eller Fordrings Beskaffenhed, medmindre det Modsatte maatte have Hjemmel i vedkommende særlige Bestemmelse. Hvad angaar de for Indskud i Nationalbanken samt for de bemeldte Bank tillagte Hæftelser udstedte Aktiebreve og Obligationer, da har det sit Forblivende ved de desangaaende ved Oktroi af 4de Juli 1818 § 8 og § 50 samt Regl. 27de s. M. § 8 Litr. e. givne Regler, hvorefter de kunne endosseres og transporteres uden Brug af Stempel, de til Debitor selv cederede Bankhæftelsesobligationer dog kun under Forudsætning af, at der ved deres Cession af bemeldte Debitor til anden Mand ikke forbeholdes Cessionarius enten Ret til Opsigelse af Obligationens Beløb i det Hele eller for en Del eller *nogen* anden lignende Rettighed, *hvorved den Banken oprindelig* tilkommende Fordring

1 Decbr. i det væsentlige vilde forandres; thi i saadant Tilfælde bør
Nr. 159. til Transporten bruges stemplet Papir efter Fordringens Natur og Størrelse.

§ 62. Iøvrigt gjælde følgende Undtagelser og nærmere Bestemmelser:

a) Skjøder kunne ikke overdrages ved Transport, men nyt Skjøde maa udfærdiges paa det for saadanne foreskrevne stemplede Papir.

b) Endossementer af Vexler, protesterede og uprotesterede, saa og Transporter af Statspapirer og alle andre Forskrivninger, som det er tilladt at stile paa Ihændehaveren, samt af Aktier ere, hvad enten Overdragelsen sker til navngiven eller ikke navngiven Person, stempelfri.

c) Transporter af Gjældsfordringer efter Kjøbekontrakter om faste Eiendomme eller Skibe kunne udfærdiges med det for Gjældsbeviser foreskrevne Stempel (jfr. § 52 Litr. a. og b.).

d) Transporter af Gjældsbreve og andre Fordringer kunne uden Brug af stemplet Papir udlægges som Arv eller Legat, forsaavidt det Udlagte ikke overskrider det Arvingen eller Legataren som saadan Tilkommende, og det samme gjælder, naar saadant Udlæg paa Skifte sker til den længstlevende Ægtefælle som medhenhørende til hans eller hendes Halvdel af Boet. Naar der derimod i et Bo gives en Kreditor Udlæg for hans Fordring i et Boet tilhørende Gjældsbrev eller anden Fordring, bliver Stempel at benytte efter den udlagte Fordrings Beskaffenhed og Størrelse.

e) Til Transporter af Fordringer efter private Gjældsbreve, som sælges ved offentlig Auktion, beregnes Stemplet efter de for samme ved Auktionen gjorte høieste Bud, hvorefter Tilslag er sket; dog hvis Debitor selv eller hans Arvinger kjøbe Gjældsbrevet, kan dette kvitteres uden Brug af Stempel.

f) Ligesom Transporter af Fordringer efter uakcepterede *Regninger, Kontrabøger*, Kontokuranter, Kreditiver og An-

visninger i Medfør af den ovenanførte Hovedregel skulle 1 Dec. stemples som Gjældsbreve efter Størrelsen af de overdragne Nr. 15 Fordringer, saaledes bliver ogsaa, naar Gjenstanden for den Handel, som en Slutseddel angaar, eller Retten efter en Udleveringsseddel overdrages til en Anden, saadan Overdragelse, om den end sker ved Paategning paa selve Slutseddelen eller Udleveringssedbelen, at stemple efter de almindelige Regler for Overdragelse af rørligt Gods, uden Hensyn til at det er tilladt at skrive Slutseddelen paa stemplet Papir til en ringere Taxt eller Udleveringssedbelen paa ustemplet Papir.

g) Paatager Overdrageren af en Rettighed eller Fordring sig særegne Forpligtelser med Hensyn til samme, saasom naar han stiller Cessionarius Pant eller Kaution, bliver Stempeltaxten selvfølgelig at bestemme herefter, uden Hensyn til at den overdragne Rettighed eller Fordring efter sin Beskaffenhed i og for sig ikkun vilde kræve Stempel af en ringere Taxt. Saa skulle og skadesløse Transporter altid stemples efter 2den Klasses Taxt, om der end til det overdragne Gjældsbrev efter dettes Beskaffenhed kun udfordres et ringere fast Stempel.

h) De i Forordningen af 7de Juni 1827 § 8 omhandlede Substitutioner af den ene Umyndiges Midler i Stedet for den Andens saavel som de i samme Forordnings § 9 ommeldte Paategninger i Anledning af, at en myndig bleven Person selv overtager en Del af den Fordring, hvori hans Midler af Overformynderiet vare indsatte, ere fremdeles stempelfri.

§ 63. Overtagelse af den en Anden paahvilende Gjæld med personlig Forpligtelse for den ny Debitor kan, forsaavidt ikke anderledes særlig er bestemt, jfr. § 28 i Slutningen, kun ske ved et særskilt behørig stemplet Gjældsbrev, eller ved en Paategning paa det tidligere Gjældsbrev, hvilken da bliver at stemple imod samme Afgift, som

1 Decbr. skulde have været erlagt for Stempelpapir til en ny For-
Nr. 159. skrivning.

Bestemmelser i et af en Debitor udfærdiget Skjøde eller mellem ham og Tredjemand oprettet Dokument, hvorved Sidstnævnte tilpligtes eller paatager sig at tilsvare Debitors Gjæld, give ikke Kreditor nogen Ret til at holde sig til den, hvem Gjælden saaledes paalægges, ligesaalidt som de fritage den oprindelige Debitor for personlig Forpligtelse ligeoverfor Kreditor. Saadanne Bestemmelser ere kun at betragte som Vilkaar i Retshandelen mellem de kontraherende Parter og medføre for saa vidt ikke særskilt Stempelpligt. Det bliver derfor heller ikke fra det Offentliges Side ved Overdragelsen af faste Eiendomme at paase, at der udstedes nye Panteobligationer til Indfrielse af de ældre, om end Paalæg derom indeholdes i Skjødet, men det overlades til Kreditor, Sælgeren eller andre Vedkommende i den Henseende selv at varetage deres Tarv.

Derimod er det ikke tilladt i et Skjøde eller andet Adkomstdokument paa en fast Eiendom at paalægge Erhververen at tilsvare Overdrageren eller Tredjemand, til hvem Afhænderen ikke har udstedt Panteobligation, nogen Del af Vederlaget for den overdragne Eiendom, uden at der herfor udstedes behørig stemplet ny Gjældsforskrivning; en saadan maa derfor forevises ved Adkomstdokumentets Thinglæsning, da i modsat Fald et Paalæg i dette, som det ovenanførte, ansees, som om et Gjældsbrev for et tilsvarende Beløb var udstedt paa ustemplet Papir.

Disse Bestemmelser om Overtagelse af Gjæld ved Erhvervelsen af en fast Eiendom komme dog ikke til Anvendelse med Hensyn til de Statskassen tilhørende, fra det i sin Tid skete Salg af de forrige Rytterdistrikters Godser i visse Eiendomme indestaaende halve Kjøbesummer, de Nationalbanken i Kjøbenhavn tillagte Hæftelser i faste Eiendomme eller i Almindelighed saadanne vedvarende Behæftelser, der maatte være lagte

visse Eiendomme saaledes, at de altid skulle følge disse 1 Decbr.
t Hensyn til Besidder og uden noget Slags særlig Ved- Nr. 159.
lse, idet nemlig Erhververen, uden Udstedelse af ny Pante-
gation, ved Eiendommens Overdragelse tillige bliver per-
ig Debitor for deslige Hæftelser for den Tid, i hvilken
er Eier af den paagjældende Eiendom.

Om Opsigelser.

64. Opsigelser kunne, naar Gjenstandens Værdi ikke over-
r 500 Rd., udfærdiges til Taxt 8 ß, men skulle i andet Fald stem-
til Taxt af 16 ß for hvert 1000 Rd. [1]).

Om Deklarationer og Renunciationer.

§ 65. Deklarationer, som have Opgivelse af Rettig-
er til Gjenstand eller iøvrigt angaa Andet end Erkjendel-
af en Fordring paa eller Erhvervelsen af en Adkomst til
get, der har Pengeværdi, skulle stemples til Taxt 1 Krone,
udsat at ingen anden i denne Lov foreskreven Regel er
endelig paa Dokumentet.
Som Deklarationer blive ogsaa at ansee særskilte Tilsagn

4. [1]) Stempeltaxten for Opsigelser vil efter Lov af 21de Marts 1874 § 1 være:

naar Gjenstandens Værdi ikke overstiger 1000 Kroner	—	Kr.	15 Øre
naar den overstiger 1000 Kroner, men ikke 2000 Kroner	—	—	30 —
naar den overstiger 2000 Kroner, men ikke 4000 Kroner	„	—	65 —
naar den overstiger 4000 Kroner, men ikke 6000 Kroner	1	—	„ —
naar den overstiger 6000 Kroner, men ikke 8000 Kroner	1	—	30 —
naar den overstiger 8000 Kroner, men ikke 10000 Kroner	1	—	65 —
naar den overstiger 10000 Kroner men ikke 12000 Kroner	2	—	„ —

o. s. v.

1 Decbr. om i Fremtiden og paa nærmere Forlangende at ville paa-
Nr. 159. tage sig en vis ikke allerede tilværende eller anerkjendt Forpligtelse, saasom Løfte om at ville indgaa Kaution for en Person, hvis denne kan opnaa en vis Stilling eller komme i et vist Kontraktsforhold. Derimod ere de i sin Tid til Opfyldelse af saadanne eventuelle Forpligtelser udfærdigede Dokumenter stempelpligtige efter Forholdets Beskaffenhed.

Gjensidige Deklarationer stemples til den dobbelte Taxt.

Om Ansøgninger.

§ 66. Ansøgninger, som indgives til Kongen eller noget af Ministerierne om Benaadninger og Dispensationer fra Lovene og Anordningerne, eller til Overøvrighederne om nogen af de kongelige Bevillinger og Expeditioner, som samme ere bemyndigede til at udlevere, skulle skrives paa stemplet Papir til Taxt 65 Øre, dog skal det fremdeles i Overensstemmelse med Forordningen af 15de December 1820 § 1 være tilladt at skrive slig Ansøgning paa ustemplet Papir, naar den bilægges med gyldig og troværdig Attest om den Ansøgendes Uformuenhed.

Om Borgerbreve og Næringsbeviser.

§ 67. Borgerbreve og Næringsbeviser ifølge Lov af 29de Decbr. 1857 skulle udfærdiges med Stempel:

De af 1ste Klasse til Taxt	....	24	Kroner
— 2den — —	....	16	—
— 3die — —	....	8	—
— 4de — —	....	4	—
— 5te — —	....	2	—

Borgerskab paa ringe Handel efter bemeldte Lovs § 52 udfærdiges med Stempel til Taxt 1 Krone.

Alle øvrige i bemeldte Lov nævnte Bevillinger, der meddeles af Amtmænd, Magistrater eller Kommunalbestyrelser,

ere stempelpligtige efter Reglerne for almindelige Øvrigheds- 1 Decbr.
bevillinger, jfr. § 68. Nr. 159

Naar Borgerbrevet eller Næringsbeviset hjemler Ret til at drive flere Næringsveie i Forening, skrives det paa stemplet Papir til den Taxt, som er anordnet for den blandt de paagjældende Næringsveie, for hvilken den høieste Stempeltaxt er fastsat. Naar Nogen, som er i Besiddelse af Borgerbrev eller Næringsbevis, erholder Berettigelse til at drive en eller flere Næringsveie i Forening med eller i Stedet for den eller de tidligere, kan saadan Berettigelse paategnes Borgerbrevet eller Næringsbeviset mod Erlæggelse af Forskjellen i Stempeltaxten, hvis den senest erhvervede Næringstilladelse er høiere ansat end den tidligere.

Opsigelse af Borgerskab eller Næring er ikke stempelpligtig.

Om Øvrighedsbevillinger, Bestallinger og Attester; Maalebreve.

§ 68. De Bevillinger, som Amtmændene, Overpræsidenten eller Magistraten i Kjøbenhavn, samt Magistraterne i Kjøbstæderne udstede i eget Navn, saavel som de Tilladelser, som Kommunalbestyrelserne i Kjøbstæderne meddele i Medfør af Lov om Haandværks- og Fabrikdrift samt Handel og Beværtning m. m. af 29de Dec. 1857 § 60, stemples til Taxt 2 Kroner. Dog kunne de i Forordningen af 23de Mai 1800 § 6 ommeldte Bevillinger til Udbetaling af Umyndiges Arvekapitaler saa og Bevillinger til fri Proces samt Tilladelser til at sidde i uskiftet Bo, jfr. Forordningen af 21de Mai 1845 § 18, udfærdiges paa ustemplet Papir. De i fornævnte Lov af 29. December 1857 § 62 ommeldte Tilladelser ere stempelfri.

§ 69 [1]).......

§ 69. [1]) De i denne § omhandlede Bestallingsbreve og Meddelelser om Beskikkelser m. m. ere stempelfri ifølge Lov af 27de Januar 1872 *(Nr. 16)*.

1 Decbr. § 70. Maalebreve paa Skibe udfærdiges med
Nr. 159. Stempel til følgende Taxter:

for Skibe paa ikke over	5	Læster	til	30	Øre
— — —	20	—	—	2	Kroner
— — —	100	—	—	10	—
— — over	100	—	—	16	—

Til Taxt 1 Krone blive at stemple:

Svendebreve, som i sin Tid maatte blive udfærdigede i Henhold til Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. m. af 29de December 1857 § 27;

Skibsbygnings- og Skibsombygningsattester (Bilbreve og Rekonstruktionsbreve) saavel som andre Skibe vedrørende Øvrighedsattester (Skibscertifikater, Søpas);

Maalebreve for faste Eiendomme;

Raadstueattester, som ikke paategnes et Dokument;

Notarial-Beskikkelser, Udfærdigelser og Attester af enhver Art, forsaavidt de ikke paategnes et til samme eller høiere Taxt stemplet Dokument, i hvilket Fald de ere stempelfri, eller de i Medfør af Reglen i § 13 blive at stemple som Erkjendelser af Gjæld eller anden Forpligtelse; samt

Testimonier, eller Examensvidnesbyrd, der meddeles fra Universitetet, den polytekniske Læreanstalt, Høiskoler, lærde og Real-Skoler, der ere bemyndigede til at holde offentlige Afgangsexaminer, Overskoledirektoren og Seminarierne.

Særlige Attester af Retsprotokoller stemples som Udskrifter af saadanne, se den følgende §.

Om Dokumenter, der vedkomme Retspleien.

§ 71. Til Taxt 30 Øre stemples:

Stævninger og Indlæg til Underretter udenfor Kjøbenhavn, *samt* til Kjøbenhavns Gjældskommission, i begge Tilfælde

dog kun forsaavidt Sagens Gjenstand er over 40 Kroners Værdi, jfr. § 74 Litr. n.; 1 Decbr. Nr. 159.

Extrakter og Udskrifter af Retsprotokoller, som paa Parternes eller Trediemands Forlangende meddeles ikke i Aktsform (jfr. dog § 13), saa og særskilte Attester af samme;

Arrest- og Relaxationsforretninger, der angaa Ting, rørlige eller urørlige, forsaavidt Værdien af de Gjenstande, hvori Forretningen foretages, ikke overstiger 1000 Kroner;

Auktions- og Licitationsforretninger, naar det samlede Beløb af de antagne Bud ei overstiger 1000 Kroner;

Taxationsforretninger, der foretages efter Udmeldelse af Retten eller Øvrigheden, hvad enten de afhjemles eller ikke, naar Vurderingssummen ikke overstiger 1000 Kroner.

Til Taxt 1 Krone stemples:

Rekvisitioner til Rettens Betjente;

Proklamata, der efter Bevilling udstedes til Indkaldelse af Kreditorer i levende Live;

Stævninger og Indlæg til Overretter og bevilgede Kommissioner (jfr. dog § 74 Litr. n.);

Thingsvidner, Kjendelsesakter og andre Udskrifter i Aktsform med Undtagelse af egentlige Domsakter; dog skulle Thingsvidner, der erhverves til Præmies Erholdelse for tilsyneladende Druknedes Redning saavel som til Oplysning ved Ansøgninger om en eller anden Benaadning formedelst indtrufne Ulykkestilfælde, fremdeles være stempelfri;

Forbuds- og Udsættelsesforretninger;

Arrest- og Relaxationsforretninger, der angaa Personer, enten før eller efter Dom, saa og Arrest- og Relaxationsforretninger, der angaa Ting, rørlige eller urørlige, eller saavel Personer som Ting, forsaavidt Værdien af de Gjenstande, hvori Forretningen foretages, overstiger 1000, men ikke 2000 Kroner;

Auktions- og Licitations*forretninger*, naar det samlede Beløb *af de antagne Bud overstiger* 1000 Kroner;

1 Decbr. Nr. 159. Besigtigelses-, Skjøns- og Granskningsforretninger, der foretages efter Udmeldelse af Retten eller Øvrigheden, naar de ikke tillige ere Taxationsforretninger, samt

Taxationsforretninger, naar Vurderingssummen overstiger 1000, men ikke 10000 Kroner; og vedblive iøvrigt de ved Plakat af 13de April 1831 med Hensyn til Omvurderinger af de til en offentlig Stiftelse eller et Overformynderi pantsatte Eiendomme indrømmede Lettelser, at Beskrivelsen af bemeldte Omvurderinger maa ske under Et for alle saadanne under samme Jurisdiktion hørende Eiendomme paa stemplet Papir til en Taxt, der dog nu bliver 1 Krone uden Hensyn til Vurderingssummerne.

Til Taxt 3 Kroner stemples:

Stævninger og Indlæg til Høiesteret;

Underretsdomsakter;

Arrest- og Relaxationsforretninger, der angaa Ting, forsaavidt Værdien af de Gjenstande, hvori Forretningen foretages, overstiger 2000 Kroner;

Taxationsforretninger, naar Gjenstandens Værdi er over 10,000, men ikke over 40,000 Kroner, jfr. dog den ovenanførte Undtagelse.

Til Taxt 6 Kroner stemples:

Overretters og Kommissioners Domsakter;

Taxationsforretninger, naar Gjenstandens Værdi er over 40,000 Kroner jfr. dog den ovenanførte Undtagelse.

Til Taxt 12 Kroner stemples:

Høiesterets Domsakter.

§ 72. Exekutionsforretninger, hvorved faste Eiendomme udlægges til Eiendom, det være sig uden eller efter foregaaende Auktion, beskrives paa stemplet Papir af 1ste Klasse. Alle andre Exekutions- og Affætningsforretninger saa og Udpantningsforretninger, hvorved der gjøres Udpantning i faste Eiendomme eller for Beløb, der overstige 100 Kroner, beskrives paa stemplet Papir af 2den Klasse. Taxten bliver,

hvad enten Forretningen foretages efter een eller flere Domme, Forlig, Resolutioner eller Fordringer, der hjemle saadan Forretning uden Dom, at beregne efter den Sum, hvorfor Udlæg, Udpantning eller Affætning i det Hele virkelig sker, selv om Forretningen er forlangt for en høiere Sum, dog saaledes at, forsaavidt faste Eiendomme, eller Retten til Skjøde paa saadanne, udlægges til Eiendom, beregnes Taxten efter hele den Pris, til hvilken Eiendommen overtages, i Overensstemmelse med de nærmere i denne Henseende givne Regler i § 33. Naar flere deslige Forretninger ske efter een og samme Dom, Forlig, Resolution eller Fordring, og behørig stemplet Papir efter den Sum, hvorfor Exekution, Udpantning eller Affætning i det Hele ved disse Forretninger sker, er brugt til den første Forretning, maa Beskrivelsen af de andre ske uden dertil at bruge stemplet Papir. Forlanges en Exekutions-, Udpantnings- eller Affætningsforretning beskreven alene for at paaankes, kan samme skrives paa samme Papir, som ovenfor er foreskrevet for Domsakter, men der bør i saa Fald af Fogden gives Forretningen Paategning om, at den kun meddeles beskreven i bemeldte Hensigt.

Om Protokoller og Bøger.

§ 73. Retsprotokoller (saasom Justits-Protokoller, Dom-Protokoller, Skjøde- og Pante-Protokoller, Skifte-Protokoller, Auktions-Protokoller, Foged-Protokoller, Notarial-Protokoller o. s. v.), som afbenyttes af de Retsbetjente, der lønnes med Sportler, stemples til Taxt 8 Kroner; dog ere Protokoller, som autoriseres ene til Brug ved kriminelle og Politirets-Sagers Behandling, stempelfri.

Protokoller for bevilgede Kommissioner, extraordinære Skiftekommissærer, executores testamenti samt Samfrænder, der beskikkes til at forrette Skifte, stemples til Taxt 8 Kroner.

Mægleres og Dispacheurers Protokoller saavel som de i Forordningen af 1ste Juni 1832 § 1 omhandlede Handelsbøger stemples til Taxt 8 Kroner, de i den

1 Decbr. nævnte Forordnings §§ 3, 4 og 5 omhandlede Handelsbøger
Nr. 159. derimod kun til Taxt 2 Kroner.

Den for Vaterskouten paa de Steder, hvor en saadan Embedsmand findes eller herefter maatte vorde beskikket, autoriserede Embedsprotokol stemples til Taxt 8 Kroner.

Enhver, som besidder Fæstegods, være sig Jordbrot, Beneficiarius, Statskassen, offentlige Stiftelser m. v., skal holde en Hoved- eller Kassebog og en Fæsteprotokol. Til hver af disse Bøger, angaaende hvis Indretning og Brug det iøvrigt skal have sit Forblivende ved Forordningen af 3die December 1828 § 6 Nr. 4, bør bruges Stempel:

naar Godset er 100 Tdr. Hartkorn eller derunder til Taxt	4 Kroner
naar Godset er over 100, men ikke over 200 Tdr. Hartkorn, til Taxt	8 —
naar Godset er over 200, men ikke over 500 Tdr. Hartkorn, til Taxt	16 —
naar Godset er over 500 Tdr. Hartkorn til Taxt	24 — [1])

Afsnit IV.

Fritagelser for stemplet Papirs Brug.

§ 74. Brugen af ustemplet Papir skal, foruden i de under Omhandlingen af de enkelte stempelpligtige Forhandlinger og Dokumenter særlig nævnte Tilfælde, være tilladt:

a) Til Dokumenter, som angaa Statens Tjenestesager.

b) Til Statsobligationer. Forsaavidt derimod Staten eller nogen Del af Statsstyrelsen ellers indlader sig i kontraktmæssige Forhold, det være sig med Private eller Kommuner, blive de desangaaende oprettede Dokumenter stempelpligtige efter de alminbelige Regler i denne Lov.

c) Til Dokumenter om Gaver til Kirker, Skoler og Fattig.

§ 73. [1]) Skattekvitteringsbøger og Skattekvitteringsbilletter ere herefter stempelfri (Lov af 21de Marts 1874 § 5).

væsenet eller i lignende veldædigt Øiemed samt til offentlige Stiftelser, der ere satte under dertil beskikkede Embedsmænds Bestyrelse og Tilsyn, forsaavidt de alene ere stiftede til almindeligt Gavn og ikke nærmest have enkelte Familiers Bedste til Gjenstand eller, foruden det for det Almindelige gavnlige Øiemed, tillige tilsigte at skaffe Interessenterne et Udbytte. 1 Decbr. Nr. 159.

d) Til Assistentshussedler.

e) Til Kvitteringer, simple eller skadesløse, saa og til Regninger, Kontrabøger, Kreditiver og Anvisninger, Udleveringssedler, Kontokuranter eller generelle Likvidations- og Balance-Regninger, Alt forsaavidt de ikke akcepteres.

f) Til Attester eller Extrakter af Kirkebøger om Lysning til Ægteskab, Vielse, Barnedaab, Konfirmation, Begravelse m. v., Vaccinationsattester, Attester fra vedkommende Skolekommissioner efter Anordningen om Skolevæsenet af 29de Juli 1814 for Kjøbstæderne § 34, for Landet § 27, Skudsmaal og Skudsmaalsbøger.

g) Til de aarlige Toldbøger saavel som i Almindelighed til de Dokumenter, der udfordres ved Toldvæsenet og de gjennem Toldvæsenet opkrævede Afgifter, herunder dog ikke indbefattet Skibs-Maalebreve og Kautioner for Toldafgifter af Kreditoplage.

h) Til alle Laugsprotokoller og Laugsbøger, som herefter maatte blive indrettede, saa og til Lærebreve.

i) Til Skjøder paa Gravsteder eller Begravelsesbreve.

k) Til Anmeldelser i Boer.

l) Til Udpantningsforretninger i Løsøre for Beløb, der ikke overstige 100 Kroner.

m) Til de almindelige Retters saavel som Landvæsenskommissioners Protokoller saa og til Protokoller, der indrettes til Brug for de faste Jordboniteringsmænd efter Lov af 4de Juli 1850, for de til Afløsninger af Hoveri og Pligtarbeide samt Jagtret beskikkede Kommissioner, for Hegns og Synsmænd m. m., — for Retsprotokollers Vedkommende dog

1 Decbr. med den i § 73 anførte Undtagelse, samt til private Hoveri-
Nr. 159. og Hoveri-Afløsnings-Foreninger.

n) Til alle Stævninger og Indkaldelser, Fuldmagter, Indlæg, Udskrifter, Beskrivelser og andre Udfærdigelser, der vedkomme Landvæsenskommissionssager, Justits- og Politisager, baade offentlige og private, saavel som andre Retssager, der angaa en Værdi af ikke over 40 Kroner eller i hvilke Staten eller nogen Del af Statsstyrelsen er Part, eller der er meddelt Bevilling til fri Proces eller tillagt en Sagfører Ordre til at give Møde i Retten for Umyndige eller Fraværende, for de 3 sidste Slags Sagers Vedkommende dog kun forsaavidt angaar de af Statsstyrelsen, Bevillingshaveren eller den befalede Sagfører udfærdigede eller begjærte retslige Dokumenter. Iøvrigt gjælder Fritagelsen for stemplet Papirs Brug ogsaa for de til Hovedsagen sig sluttende Thingsvidner og Skjønssager, for Beskrivelse til Exekution og paafølgende Exekutionsforretninger samt for Beskrivelser til Appel, dog hvad disse sidste angaar, i de Sager, i hvilke der er meddelt Bevilling til fri Proces, ikkun naar Bevillingshaveren tillige har erholdt Bevilling til fri Proces i den høiere Instants.

o) Til de til Brug for Forligelsescommissionerne saavel som for den særlige Forligsmægling efter Lov af 10de Mai 1854 § 65 ff., jfr. Lov om Forligsvæsenet af 4de Marts 1857 § 8, indrettede Protokoller, saa og til alle Indkaldelser og Udfærdigelser til og af bemeldte Forligelseskommissioner og Forligsmæglere.

Dog bliver saavel hvad dette som de ovenfor under Litr. n. omhandlede Tilfælde angaar den i § 13, 1ste Stykke 2det Punktum, givne Regel at iagttage, forsaavidt der til Hjemmel for en ved Forlig for Forligelseskommissionen eller nogen Ret begrundet Fordring eller yderligere erhvervet Rettighed, hvorom der ikke tidligere har været oprettet noget Dokument *paa behørig stemplet* Papir, af den Berettigede tages Be-

skrivelse af Forliget eller Udskrift af vedkommende Retshand- 1 Decbr.
ling. Udfærdiges flere Exemplarer af Beskrivelsen eller tages Nr. 15
flere Udskrifter, er imidlertid kun det ene Exemplar eller den ene Udskrift stempelpligtig; de andre Exemplarer ere derimod saavel som Udskrifter til Debitor stempelfri, men bør ved Udfærdigelsen betegnes som saadanne, for at de ikke skulle kunne benyttes af Kreditor som Hoveddokument.

§ 75. De hidtil ved Love, Privilegier eller andre Bestemmelser visse Personer, Kommuner, Stiftelser eller Institutter tilstaaede særlige Friheder eller Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir blive, forsaavidt ikke anderledes bestemmes i nærværende Lov, indtil videre i Kraft, dog at Vedkommende, hvem ikkun er tilstaaet Moderation i Henseende til det stemplede Papirs Brug, tillige betale den Forhøielse i Taxterne for de af dem brugte Sorter stemplet Papir, som nærværende Lov maatte medføre. For Fremtiden kan saadan Fritagelse eller Begunstigelse kun tilstaas ifølge Lov.

§ 76. Indenrigsministeriet bemyndiges til ved en Bekjendtgjørelse, der bliver at læse ved samtlige Retter i Kongeriget og at indrykke 3 Gange i den Berlingske politiske og Avertissements-Tidende og i samtlige Stiftsaviser, at indkalde Alle, der formene ifølge særlig Adkomst, være sig ved Lov, Privilegium eller Resolution, at være i Besiddelse af nogen Fritagelse eller Begunstigelse i Henseende til Brug af stemplet Papir, til inden 6 Maaneder fra den Dag, da Bekjendtgjørelsen sidste Gang er indført i vedkommende Avis, under deres Rets Fortabelse for Ministeriet skriftlig at anmelde og bevisliggjøre samme. Det bliver derefter ved Lov nærmere at afgjøre, hvorvidt de anmeldte og bevisliggjorte Friheder og Begunstigelser fremdeles skulle forblive gjældende [1]).

§ 76. [1]) See Lov 11 Febr. 1863 ang. Begunstigelser i Henseende til *Brugen af stemplet Papir.*

1 Decbr.
Nr. 159.

Afsnit V.

Straffebestemmelser.

§ 77. Mulkten for Undladelse af at benytte det befalede Stempel skal, forsaavidt der ikke i denne Lov med Hensyn til visse Arter af Dokumenter er foreskrevet særegne Bestemmelser, være det femdobbelte af den undladte Taxtbetaling, dog i intet Tilfælde mindre end 2 Kroner. Det enkelte Stempelgebyr bliver altid at erlægge foruden Mulkten.

§ 78. Det skal fremdeles være forbudt, udenfor de ovenfor særlig fremhævede Undtagelsestilfælde, at udstede noget Bevis eller nogen Transport, hvortil stemplet Papir bør bruges, med Navn in blanco eller lydende paa Ihændehaveren, ligesom og i noget Tilfælde, hvor Dateringen kunde faa Indflydelse med Hensyn til Stempelforpligtelsen, at lade Datoen in blanco eller at angive Udstedelsesdagen urigtig. Straffen for Overtrædelse af dette Forbud er en Bøde lig det tidobbelte Beløb af det paagjældende Dokuments Stempeltaxt, dog ingensinde under 10 Kroner.

§ 79. Enhver Udsteder og Modtager af et stempelpligtigt Dokument, med Hensyn til hvilket en Stempelovertrædelse er begaaet, er undergiven den herfor bestemte Mulkt med dens fulde Beløb. Ved ensidige Udfærdigelser kan Modtageren imidlertid fri sig for Ansvar ved inden 3 Uger fra Modtagelsen at indsende Dokumentet til Stempling eller gjøre Anmeldelse efter Reglerne i § 11, om end mere end 3 Uger maatte være forløbne fra Dokumentets Udstedelse. Mod Erlæggelse af Taxtbetaling og Bøderne for sit Vedkommende er den, for hvem et ikke tilbørlig stemplet Dokument er blevet anholdt, berettiget til at forlange samme igjen udleveret, forsynet med det rette Stempel, uden Hensyn til at der maatte være Andre, hvis Ansvar til Bøders Erlæggelse endnu ikke er fyldestgjort.

§ 80. Indenrigsministeriet skal være bemyndiget til at

nedsætte eller ganske at eftergive de lovbestemte Mulkter for Stempelovertrædelser, hvor det skjønnes, at Overtrædelsen paa Grund af særegne Omstændigheder er undskyldelig eller ikke kan tilregnes den Paagjældende, saa og paa Grund af Uformuenhed hos den Skyldige, saavel som naar Dokumentet ved Debitors Insolvents er blevet mere eller mindre værdiløst. Den enkelte Taxtbetaling — som ordentligvis bliver at afforde Dokumentets Ihændehaver eller Modtager, der imidlertid efter Omstændighederne derfor har Regres til Udstederen — kan ikke eftergives.

1 Decbr. Nr. 159.

§ 81. Alle Bøder efter nærværende Lov tilfalde, forsaavidt ikke andet særlig er bestemt, Kongerigets Finanser.

Afsnit VI.

Maaden, hvorpaa Ansvar for Stempellovens Overtrædelse gjøres gjældende, samt Tilsynet med dens Overholdelse.

§ 82. I Kjøbenhavn tilkommer det Indenrigsministeriet og udenfor Kjøbenhavn Amtmændene ved Resolution at afgjøre, hvorvidt stemplet Papir skal benyttes til et Dokument og da til hvilken Taxt, saa og at ikjende de lovbestemte Mulkter for begaaede Stempelovertrædelser. Er Nogen utilfreds med den af Amtmanden i nogen af disse Henseender afgivne Resolution, kan han, inden 6 Uger efter at han derom har modtaget Underretning, paaklage samme for Indenrigsministeriet; undlader han dette, forbliver det ved Resolutionen. Anser Nogen sig forurettet ved den af Ministeriet afgivne Resolution angaaende Stempling eller Mulkt, kan han, men ligeledes kun inden 6 Uger efter at han har faaet Underretning om samme, forlange, at Spørgsmaalet, om en Stempelforpligtelse eller Stempelovertrædelse virkelig er tilstede, eller om Mulkten er bestemt i Medfør af Loven, afgjøres ved Rettergang under en imod ham efter Regjeringens Foranstaltning anlagt Sag, der bliver at behandle efter den ved Forordningen af 6te August 1824 for Behand-

1 Decbr. lingen af mindre Gjældssager foreskrevne Procesmaade, for-
Nr. 159. saavidt Gjenstanden ikke overstiger den i nævnte Forordning bestemte Værdi.

§ 83. Samtlige Øvrigheder, Fogder, Skifteforvaltere, ordinære og extraordinære, Auktionsdirektører, Retsskrivere — disse sidste dog ikkun udenfor egentlige Retssager — samt Notarii publici (jfr. dog § 24) saavel som de af Kongen stadfæstede Kommunal-Embedsmænd bør paase, at ingen Stempelovertrædelse hengaar upaatalt, hvorimod ei saadant Tilsyn ikke paahviler Forligskommissærer. De fornævnte Embedsmænd have til den Ende at anholde alle ikke behørig stemplede Original-Dokumenter, som maatte blive indgivne til eller komme dem i Hænde i Medfør af deres Embedsvirksomhed, saa og saadanne Gjenparter af stempelpligtige Dokumenter, der ikke ere forsynede med den i § 15 foreskrevne Paategning. Originalerne til disse blive derhos at indfordre, ligesom bemeldte Embedsmænd ogsaa, hvor en fremkommen Gjenpart vel har Paategning efter § 15, men der findes Anledning til at betvivle Rigtigheden heraf, kunne forlange sig Originalerne forevisle. Skulde Nogen vægre sig ved at efterkomme Paalæget om at indlevere Originalen, bliver Sagen at indberette til Amtmanden eller i Kjøbenhavn Indenrigsministeriet, til hvem ogsaa de anholdte Dokumenter, med Hensyn til hvilke Stempelovertrædelser antages at være begaaede, blive at fremsende. Amtmanden eller Indenrigsministeriet har derefter at foretage det videre Fornødne og efter Omstændighederne at ikjende Mulkt. Det har iøvrigt sit Forblivende ved det Amtmændene i Forordningen af 8die December 1828 § 48 paalagte særlige Tilsyn med de der omtalte Landvæsens-Protokoller og Dokumenter, (Hoved- eller Kassebøger, Fæsteprotokoller og Skattekvitteringsbøger[1]), saavel som ved hvad iøvrigt i bemeldte Paragraf er foreskrevet.

§ 83. [1]) *Bortfalder for* disse sidstes Vedkommende; jfr. ovenfor Noten *til § 73.*

§ 84. Fremdeles have alle Dommere i de Domme, som de affige i civile Retssager, at bemærke, hvorvidt nogen Stempelovertrædelse antages at have fundet Sted med Hensyn til de under Sagen fremlagte Dokumenter; Statskassens Ret bliver i bekræftende Fald at forbeholde i Dommen, hvoraf en Afskrift, der kan være paa ustemplet Papir, bliver tilligemed de Original-Dokumenter eller Gjenparter, med Hensyn til hvilke Overtrædelse antages at være begaaet, at indsende til Indenrigsministeriet eller vedkommende Amtmand. — Forsaavidt Dokumenter, med Hensyn til hvilke en Stempelovertrædelse antages at have fundet Sted, maatte fremkomme under en kriminel eller anden offentlig Undersøgelsessag, vil Forhørsdommeren have at tilbageholde saadanne Dokumenter og i sin Tid at indsende dem eller desangaaende at gjøre Anmeldelse til Amtet eller Indenrigsministeriet. 1 Decbr. Nr. 159.

§ 85. Undtagelse fra de ovenanførte Regler finder Sted med Hensyn til Kaldssedler, Stævninger, Indlæg, Rekvisitioner til Rettens Betjente eller andre lignende til Retterne stilede Dokumenter, saa og med Hensyn til Dokumenter, der ifølge §§ 89 og 90 skulle stemples eller afskrives paa stemplet Papir, naar de fremlægges for nogen Ret, idet nemlig disse Dokumenter, naar Stempelforpligtelsen ikke er iagttagen med Hensyn til dem, blive at tilbagelevere Vedkommende til fornøden Berigtigelse eller i alt Fald en vis kort Frist hertil ved Dommen at forelægge den Part eller Sagfører, der har fremlagt dem; først naar denne Frist oversiddes, blive Dokumenterne at anholde og Vedkommende at anse med de lovbestemte Mulkter. Fremdeles vil det have sit Forblivende ved Bestemmelserne i Frd. af 15de Decbr. 1820 § 1 om, at de Ansøgninger, der indgives til Kongen selv eller Ministerierne om Benaadninger og Dispensationer fra Lovene og Anordningerne saavel som til Overøvrighederne om nogen af de kgl. Bevillinger og Expeditioner, som samme ere bemyndigede til at udlevere, ikke ville blive tagne i Be-

1 Decbr. tragtning, saafremt de, udenfor de Tilfælde, hvor det er
Nr. 159. tilladt Ansøgerne at benytte ustemplet Papir, ikke findes behørig stemplede, hvorimod der ikke bliver Spørgsmaal om videre Ansvar for de Paagjældende.

§ 86. Naar Nogen ved Dom er tilpligtet at præstere Noget efter et Dokument, med Hensyn til hvilket Statskassens Ret er forbeholdt, eller som det ved Dommen er paalagt at afskrive, maa Dommen ikke exekveres, uden at Dokumentet behørig berigtiget forevises ved Exekutionen, og ei heller maa nogen Fordring paa Skifte udbetales efter et Dokument, hvormed Forseelse i Henseende til det stemplede Papirs Brug er begaaet, forinden samme forevises behørig berigtiget.

§ 87. Skulde nogen af de ovennævnte Embeds- eller Bestillingsmænd gjøre sig skyldig i Efterladenhed med at opfylde de dem i Henseende til Tilsynet med denne Lovs Overholdelse paahvilende Pligter, bliver han efter Indenrigsministeriets Resolution, der ei kan paaankes for Domstolene, at anse med en Mulkt, første Gang fra 20—100 Kroner, 2den Gang fra 40—200 Kroner, 3die Gang fra 100—400 Kroner. Gjør han sig oftere skyldig i lignende Forseelse, bliver han efter Omstændighederne at anse med en høiere Mulkt eller at tiltale til Embeds eller Bestillings Forbrydelse. Et lignende Strafansvar paaligger den Sognefoged, der maatte gjøre sig skyldig i nogen Forseelse med Hensyn til Paategningen ved Belæggelse med stemplet Papir efter § 10, forsaavidt han ikke efter den almindelige Lovgivning maatte have forskyldt større Straf.

§ 88. Stempel-Gebyrer og Mulkter[1]), der ere paalagte Nogen ved endelig Resolution, blive i Mangel af Betaling paa lovlig Maade at inddrive ved Udpantning. Det skyldige Gebyr bliver i Sammenstød med andre Fordringer at anse som almindelig Gjæld, hvorimod Mulktbeløbene gaa bag efter saadan.

§ 88. 1) Jfr. herved L. 16 Februar 1866, hvorefter idømdte Bøder for Stempeloverttrædelser ville være at afsone.

1 Decbr.
Nr. 159.

Afsnit VII.

Lovens Omraade.

Loven angaar alle, ifølge deres Beskaffenhed
ʒtige, Dokumenter, der udfærdiges eller oprettes i
t Danmark — Færøerne dog ikke herunder indbe-
uden Hensyn til, om Udstederen eller Kontrahen-
bosatte her eller udenfor Kongeriget.

Et udenfor Kongeriget eller paa Færøerne oprettet
bliver kun stempelpligtigt efter nærværende Lov,
enten:
aar Eiendomme eller andre Formuesgjenstande i
t eller er bestemt til at opfyldes her, og derhos i det
en ene af Parterne er hjemmehørende her i Landet,
Tilfælde denne, inden 6 Uger efter at han er hjem-
Kongeriget, forsaavidt han har Dokumentet eller
ar deraf i Hænde, bør forsyne samme med behørigt
da Dokumentet i modsat Fald ansees som ulovlig
ıa ustemplet Papir; eller
thinglæses, nogen Fordring efter samme anmeldes
ıles ved en Ret her i Kongeriget eller desangaaende
ısøgning hos Kongen, Ministerierne eller af Kongen
Øvrigheder, i hvilket Tilfælde Dokumentet ligelebes
les efter denne Lov.

t Dokument her i Kongeriget transporteres, skal
Hensyn til det Sted, hvor det er oprettet, til saadan
: bruges stemplet Papir efter denne Lovs Bestem-
Undtagelser i denne Henseende finde dog Sted med
l Vexler, der, ogsaa naar de ere udstedte paa
Papir udenfor Kongeriget, kunne transporteres ved
Paategning (Endossement) uden Brug af Stempel,
Vexler, der ere udstedte udenfor Kongeriget eller
ıerne, bør indsendes til Stempling eller forsynes
ıpelmærke, naar de ere trukne til Betaling her i

1 Decbr. Landet og derefter her indkomne, saa og naar de her accep-
Nr. 159. teres, paatales eller anmeldes ved nogen Ret.[1])

§ 91. De i §§ 89 og 90 givne Regler blive i Henseende til Forholdet imellem Kongeriget paa den ene Side og de Landsdele, for hvilke der er anordnet særligt stemplet Papirs Brug (Hertugdømmet Slesvig, Hertugdømmet Holsten og Øen St. Croix), paa den anden Side at lempe i Overensstemmelse med det hidtil bestaaende Forhold, saaledes navnlig at en dobbelt Stempelbeskatning af samme Dokument, nemlig dels i Kongeriget og dels i de nævnte Landsdele, undgaas. Nærmere Regler herom, hvilende paa Gjensidighedens Grundsætning, ville være at fastsætte i en samtidig med nærværende Lovs Ikrafttræden udgaaende Kongelig Anordning[1]).

Afsnit VIII.

Overgangsbestemmelser.

§ 92. Foranførte Bestemmelser træde i Kraft den 1ste April 1862, og ere fra den nævnte Dag alle ældre Bestemmelser angaaende Brugen af stemplet Papir ophævede, forsaavidt der ikke i nærværende Lov særlig henvises til dem som fremdeles gjældende.

§ 93. Det med Aarstallet 1861 betegnede Stempelpapir skal være gjældende indtil den 31te Marts 1862, efter hvilken Dag det ikke gyldig kan benyttes. Saafremt det imidlertid ikke har været forsynet med Underskrift, og intet Stykke, hvorpaa noget Skriftligt kan have været udfærdiget, mangler, vil der, naar det indsendes til Indenrigsministeriet inden den 1ste Juni 1862, blive tilstaaet Godtgjørelse for samme enten ved Taxtens Betaling eller ved Udlevering af nyt stemplet Papir af samme Taxtværdi.

§ 94. Alle forinden den 1ste April 1862 efter de indtil

§ 90. [1]) *See endvidere* L. 25 Marts 1872 (Nr. 41) om Stempelafgift *af udenlandske offentlige Pengeeffekter.*

§ 91. [1]) *Se Kongelig* A. 28 Marts 1862.

den Tid gjældende Stempletpapirslove behørig udstedte og 1 Decbr.
indrettede Dokumenter, Protokoller og Bøger blive fremdeles Nr. 159.
i Henseende til Brugen af stemplet Papir at anse som rigtig udfærdigede og indrettede, uden Hensyn til at der i nærværende Lov for slige Dokumenter m. v. foreskrives Brug af stemplet Papir til andre Taxter og efter andre Normer.

§ 95. Saadanne Dokumenter, som i Henhold til fornævnte Love inden den 1ste April 1862 ere udstedte paa en ringere Sort stemplet Papir, end det almindelig foreskrevne, til at gjælde for et vist kort Tidsrum, der først udløber efter den 31te Marts s. A., skulle, naar de ikke inden bemeldte Tidsrums Udløb indfries eller opfyldes, fremdeles kunne passere paa det samme Stempletpapir, saafremt dettes Taxt ikke er ringere end den, som fra 1ste April 1862 er anordnet for den Art af Dokumenter, hvortil det paagjældende Dokument efter sin almindelige Beskaffenhed henhører. I modsat Fald blive de, naar de ikke inden en Maaneds Forløb — at regne fra Udløbet af den længste Tid, for hvilken de i Medfør af den hidtil gjældende Stempletpapirslovgivning kunde have været oprettede paa det stemplede Papir, som er benyttet — af Vedkommende lovlig paatales og videre forfølges i Overensstemmelse med Forordningen af 3die December 1828 § 13, strax at indsende til Omstempling efter den ovennævnte, fra 1ste April 1862 for saadanne Dokumenter paabudte Taxt mod enkelt Betaling af Forskjellen imellem det brugte Stempletpapirs Beløb og Beløbet af det Papir, hvortil de omstemples. Iagttages dette ikke, blive Dokumenterne at betragte som skrevne paa urigtig stemplet Papir, og de Paagjældende at drage til Ansvar efter denne Lovs Forskrifter.

§ 96. Hvad særlig de forinden den 1ste April 1862 udfærdigede og til den Tid ufuldbyrdede Kjøbekontrakter betræffende faste Eiendomme angaar, da skulle de, forsaavidt de ere udfærdigede paa stemplet Papir af 1ste Klasse eller

1 Decbr. inden Forløbet af 2 Aar og 1 Maaned fra deres Udstedelse
Nr. 159. omstemplede til 1ste Klasses Taxt, efter fornævnte Dato kunne fuldbyrdes ved Skjøde uden Brug af Stempel i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 31 og 33. Forsaavidt en Kjøbekontrakt derimod forinden den 1ste April 1862 er skreven paa stemplet Papir af 2den Klasse, uden at være omstemplet til 1ste Klasse, vil Skjødet derefter blive at udfærdige paa stemplet Papir efter 1ste Klasses Taxt ifølge denne Lov, dog saaledes at i dette Taxtbeløb afkortes Beløbet af det til Kjøbekontrakten brugte Stempels Taxt, saafremt der ikke er forløbet over 2 Aar og 1 Maaned fra Kontraktens Udstedelse. Er denne Tidsfrist alt forløben den 1ste April 1862, uden at der er skeet Paatale eller Anmeldelse til Indenrigsministeriet i Overensstemmelse med Forordningen af 3die December 1828 § 13, bliver Dokumentet at anse og behandle som skrevet paa urigtig stemplet Papir, og Ansvar derfor at gjøre gjældende imod Vedkommende efter den nævnte Forordning, hvorhos Skjødet i sin Tid bliver at udfærdige paa stemplet Papir af 1ste Klasses Taxt, beregnet efter Forskrifterne i §§ 31 og 33, uden nogen Afkortning af det til Kjøbekontrakten brugte Stempels Taxt. I det Tilfælde endelig, at der vel ikke den 1ste April 1862 er forløbet 2 Aar og 1 Maaned fra Kjøbekontraktens Udstedelse, men Skjøde dog ikke tages inden dette Tidsrums Forløb, komme Bestemmelserne i § 95 til Anvendelse, saaledes at Kjøbekontrakten, forsaavidt den ikke inden den nævnte Frist lovlig paatales og videre forfølges i Overensstemmelse med Forordningen af 3die December 1828 § 13, strax maa indsendes til Omstempling efter 1ste Klasses Taxt efter ovennævnte §§ 31 og 33 imod Betaling af Forskjellen mellem denne og det brugte Taxtbeløb, og at den, naar dette ikke iagttages, betragtes som skreven paa urigtig stemplet Papir under Ansvar efter denne Lov.

§ 97. Med Hensyn til Transporter, der efter den 31te *Marts 1862 ske af* Dokumenter, som ere udstedte forinden

den nævnte Termin, bliver at forholde efter Forskrifterne i §§ 60—62, saaledes at Stempelafgiften for Transporter beregnes efter den Taxt, som ved denne Lov er anordnet for Dokumenter af den Art, hvortil det Dokument, der er Gjenstand for Transporten, hører, uden Hensyn til, om dette er udfærdiget paa stemplet Papir til en ringere eller høiere Taxt. 1 Decbr. Nr. 159.

§ 98. Alle Stempelovertrædelser, som ere eller maatte blive begaaede inden den 1ste April 1862, men som først efter bemeldte Termin anmeldes eller opdages, blive i Henseende til Strafansvaret i det Hele at behandle efter den hidtil gjældende Stempletpapirslovgivning.

---

§ 99. Denne Lov bliver at ledsage med en ved Indenrigsministeriets Foranstaltning udarbeidet Indholdsfortegnelse[1]).

§ 100. Et Exemplar af denne Lov bliver at henlægge i Kjøbstæderne hos Formanden i Kommunalbestyrelsen, paa Landet hos Formanden for Sogneforstanderskabet samt hos enhver Sognefoged.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

§ 99. [1]) Se nedenstaaende Register.

Lovens Indhold.

1 Decbr.
Nr. 159.

Det af Indenrigsministeriet i Henhold til § 99 i Lov af 19de Februar 1861 i sin Tid udarbeidede

Register

til Loven med de Endringer, der følge af Lov af 21de Marts 1874 om Gjennemførelsen af det ved Lov af 23de Mai 1873 fastsatte Myntsystem for Stempelafgiftens Vedkommende.

fald, Affald til Overformynderier, ligeledes; f. § 29 og § 30 i Slutningen.

Afløsningskommissioner, de for saadanne med Hensyn til Afløsningen af Hoveri og Pligtarbeide samt Jagtret indrettede Protokoller stempelfri, f. § 74 Litr. m.

Afsætningsforretninger, 2den Klasses Taxt, f. § 72.

Aftægtskontrakter, 1ste Klasses Taxt naar Aftægt betinges ved Salg af fast Eiendom, ellers 2den Klasses, f. § 44, jfr. § 33.

Akter, se Domsakter.

Aktier, 1ste eller 2den Klasses eller den for Gjældsbreve anordnede Taxt, efter Gjenstandens Beskaffenhed, naar intet Interessentskabs-Dokument er udstedt, se § 51 og Anmærkningen til samme (dog at ved det samlede Taxtbeløbs Omsætning fra Rigsmønt til Kronemønt dette stedse, naar det indeholder et med 5 ikke deleligt Antal Øre, afrundes opad til det nærmest høiere med 5 delelige Tal, — og at Taxten for Aktier paa ikke over 100 Kroner, naar de iøvrigt kunne stemples med Gjældsbrevs Taxt, er den samme som for Gjældsbreve med et Paalydende mellem 100 og 1000 Kroner); Transporter af dem stempelfri, § 51, jvfr. § 62 Litr. b. Om Nationalbankens Aktiebreve see § 61.

Alternative Forpligtelser, f. derom § 21 Litr. b.

Anmeldelse til Ministeriet og Øvrighed, f. §§ 11, 79.

Anmeldelser, i Boer, stempelfri, f. § 74 Litr. k.

Ansøgninger, Taxt 65 Øre, f. § 66, jvfr. § 85.

Anvisninger, — uakcepterede: stempelfri, f. § 74 Litr. e.; akcepterede: som Gjældsbreve, f. § 52. — Transporter af uakcepterede Anvisninger som Gjældsbreve, f. § 62 Litr. f.

Arbeidskontrakter, — naar Vederlaget ei overstiger 1000 Kroner: stempelfri; ellers Gjældsbreves Taxt, — dog nogle Undtagelser, f. § 46, jvfr. § 47.

Arrestforretninger — paa Gods af Værdi ikke over 1000 Kroner: Taxt 30 Øre; paa Person eller Gods af Værdi over 1000 men ikke over 2000 Kroner: Taxt 1 Krone; paa Gods over 2000 Kroner: Taxt 3 Kroner; f. § 71.

Arveafkald, *den for Gjældsbreve foreskrevne* Taxt, f. § 29.

1 Decbr. **Arveforeninger** — om eventuel Arv: som Testamenter; om
Nr. 159. falden Arv: efter Overdragelsens Beskaffenhed 1ste eller 2den Klasses eller Gjældsbreves Taxt, s. §§ 29 og 30.

Arveforskud, den for Gjældsbreve foreskrevne Taxt, s. § 29.

Arvefæste, — med Ret til at sælge og pantsætte, Kontrakt eller Arvefæstebrev 1ste Klasses Taxt, s. § 31; uden saadan Ret, Kontrakt eller Arvefæstebrev 2den Klasses Taxt efter hele Vederlaget, s. § 40.

Arveprotokoller, for myndige Arvinger, der selv skifte: stempelfri, s. § 30.

Assistentshussedler, stempelfri, s. § 74 Litr. d.

Assignationer, s. Anvisninger.

Assurancebreve, fast Taxt, se nærmere Brand-, Sø- og Livsforsikkringspolicer; § 55.

Attester, se herom under Skibsbygningsattester, Maalebreve, Raadstue- og Notarialattester, Kirkebogs- og Skolekommissionsattester, Skudsmaal, Testimonier, Konfirmations- og Vakcinationsattester, §§ 70, 71, 74.

Auktionsbud — Sikkerhedsstillelse for de ifølge saadanne paatagne Forpligtelser, naar den tilføres Auktionsprotokollen: stempelfri; naar den udfærdiges særskilt: høiest Taxt 1 Krone, s. § 58 sidste Stykke, jvfr. § 62 Litr. e.

Auktionsforretninger, Taxt 30 Øre eller 1 Krone, eftersom Beløbet af de antagne Bud ikke er over eller overstiger 1000 Kroner, s. § 71.

Auktionsprotokoller, s. § 73, jvfr. § 74 Litr. m.

Balance-Regninger, s. Regninger.

Bankhæftelsesobligationer, — stempelfri, ogsaa Transporter af saadanne, naar den Banken oprindelig tilkommende Fordring ikke væsentlig forandres, s. § 61.

Begravelsesattester, stempelfri, s. § 74 Litr. f.

Begravelsesbreve, stempelfri, s. § 74 Litr. i.

Belæggelse med stemplet Papir, s. derom §§ 9 og 10.

Beneficerede Sager, s. § 74 Litr. n.

Besigtigelsesforretninger, Taxt 1 Krone, s. § 71.

Beskikkelser — Notarial-, Taxt 1 Krone, s. § 70.

Beskikkelse af Værger og Kuratorer, Taxt 1 Krone, s. § 30 sidste Stykke.

ger — fra Ministerier, Øvrigheder, Kommuner osv., 1 Decbr.
fri, s. Anmærkningen til § 69. Nr. 159.

er, meddelie af Øvrigheder osv., Taxt 2 Kroner,
dog stempelfri, s. § 68.

gskontrakter, naar over 1000 Kroners Værdi: den
jældsbreve foreskrevne Taxt, s. § 47.

— Skibsbygningsattester: Taxt 1 Krone, s. § 70;
er D. L. 4—5—9: 2den Klasses Taxt, s. § 53.

Transport, s. § 78 og Transport.

breve, 2den Klasses Taxt, s. § 53.

s. Kaution.

reve, Taxt 1, 2, 4, 8, 16 eller 24 Kroner, s. § 67;
elser af Borgerskab stempelfri.

rsikkringspolicer, stempelfri, naar Forsikkringssummen
verstiger 1000 Kroner; Taxt 5 Øre, naar Summen
lem 1000 og 2000 Kroner; 15 Øre, naar Summen
lem 2000 og 10000 Kroner; og 8 ß. for hvert
Kroner, naar Forsikkringssummen er derover, saa-
at naar der ved det samlede Taxtbeløbs Omsætning
igsmønt til Kronemønt fremkommer et Antal Øre,
ke er deleligt med 5, afrundes Beløbet nedad til det
st lavere med 5 delelige Øreantal, — Alt forsaavidt
kringen tegnes for ikke over eet Aar; ellers fordobbles
rne; s. § 55 Litr. A og Anmærkninger dertil, jvfr.
§ 56.

. § 13 2det Stykke.

ntrakter, s. §§ 39—43.

ntrakter, 1ste eller 2den Klasses eller Gjældsbreves
eftersom de angaa fast Eiendom, Skib eller Løsøre,
57.

s. Straffebestemmelser.

ods — Kjøbekontrakter og Skjøder ved Afhændelsen
dant til Brugerne selv, deres Børn eller Svigerbørn,
1 Krone, s. § 31.

rtier eller Fragtbreve, Gjældsbreves Taxt, s. § 42.

ter, Skibs-, Taxt 1 Krone, s. § 70.

s. Transport.

1 Decbr. Croix, St., Forholdet til samme i Henseende til stemplet
Nr. 159. Papir, s. derom § 91.

Daabsattester, stempelfri, s. § 74 Litr. f.

Dagleie, Kontrakter om saadan stempelfri, s. § 46.

Datum in blanco, s. § 78.

Deklarationer, Taxt 1 Krone, gjensidige Deklarationer Taxt 2 Kroner, s. § 65.

Delegation, s. § 63.

Depositum, s. Forvaringskontrakter.

Dispacheurers Protokoller, Taxt 8 Kroner, s. § 73.

Dokumenter om Statens Tjenestesager stempelfri, s. § 74 Litr. a.

Domsakter, Taxt 3, 6 eller 12 Kroner, s. § 71.

Dom-Protokoller, s. § 73, jvfr. § 74 Litr. m.

Duplikater, s. § 15.

Dødsgaver, stempelpligtige paa samme Maade som Testamenter, s. § 29.

Efterstempling, af testamentariske Dispositioner, s. § 25; jvfr. Stempling og Omstempling.

Endossement — paa Vexler, Aktier, Statspapirer (Konnossementer og Interimsbeviser), stempelfrit, s. § 62 Litr. b., jvfr. §§ 42, 51, 54 og 90.

Entreprise, Kontrakter derom, naar over 1000 Kroners Værdi: Gjældsbreves Taxt, s. § 47.

Exekutionsforretninger — hvorved faste Eiendomme udlægges til Eiendom: 1ste Klasses ellers 2den Klasses Taxt, s. § 72.

Executores testamenti, deres Protokoller, s. § 73.

Extrakter — af Retsprotokoller, Taxt 30 Øre, s. § 71, jvfr. § 13; af Kirkebøger stempelfri, s. § 74 Litr. f.

Fledføringskontrakter, 2den Klasses Taxt, dog særligt Skjøde paa 1ste Klasses Papir, naar faste Eiendomme afstaas, s. § 45.

Foged-Protokoller, s. § 73, jvfr. § 74 Litr. m.

Forbuds-Forretninger, Taxt 1 Krone, s. § 71.

Foreløbige Overenskomster, s. § 13 sidste Stykke.

1 Decbr. **Gjældskommissionen,** — om det for samme brugelige stemp-
Nr. 159. lede Papir, s. § 71, jvfr. § 74 Litr. n.

Godtgjørelse for uafbenyttet stemplet Papir, s. derom § 8 og § 93.

Grandskningsforretninger, Taxt 1 Krone, s. § 71.

Gravskjøder, stempelfri, s. § 74 Litr. i.

Grønland, dets Forhold til Stempellovgivningen, s. § 90.

Handelsbreve, stempelfri, s. § 13 2det Stykke.

Handelsbøger, Taxt 8 eller 2 Kroner, s. § 73.

Hegns- og Synsmænds Protokoller stempelfri, s. § 74 Litr. m.

Hertugdømmerne, om Forholdet til dem i Henseende til stemplet Papirs Brug, s. § 91.

Hoveriafløsningskommissions-Protokoller, stempelfri, s. § 74 Litr. m.

Hoveri- og **Hoveriafløsnings-Foreninger,** stempelfri, s. § 74 Litr. m.

Hyrekontrakter, stempelfri, s. § 46.

Jagtret, — Dokumenter, hvorved saadan imod Vederlag indrømmes paa en Andens Grund, for bestandig: 1ste Klasses Taxt; paa Tid: 2den Klasses Taxt; betinges intet Vederlag: Taxt 1 Krone, s. § 41.

Indkaldelser til Forligelseskommissionen, s. § 74 Litr. o.

Indlæg, Taxt 30 Øre, 1 eller 3 Kroner, s. § 71, jvfr. dog § 74 Litr. n.

Indsendelse til Stempling, s. Stempling.

Interessentskabskontrakter, Gjældsbreves Taxt beregnet efter Indskuddenes Totalværdi, dog forsaavidt fast Eiendom eller Skibe indskydes, efter 1ste eller 2den Klasses Taxt; s. § 50.

Interimsbeviser for sukcessive Indbetalinger af Aktiebeløb stempelfri, s. § 51.

Jordboniterings-Protokoller, efter Lov af 4. Juli 1850, stempelfri, s. § 74 Litr. m.

Island, dets Forhold til Stempellovgivningen, s. § 90.

Justitssager, — Protokoller og Dokumenter i saadanne, stempelfri, s. § 73 1ste Stykke samt § 74 Litr. n.

1 Decbr. Forvaring. § 49.
Nr. 159. Fuldmagt. § 48.
Fæste. § 40.
Hyre. § 46.
Jagtret. § 41.
Interessentskab. § 50.
Kjøb og Salg af faste Eiendomme. § 31.
Kjøb og Salg af rørligt Gods. § 33 i Slutn. og § 34.
Kjøb og Salg af Skibe. § 34.
Laan til Brug. § 43.
Leie. § 39.
Leverance. § 47.
Livsgave. § 38.
Lære. § 46.
Servitutrettigheder eller deslige Rettigheder. § 41.
Skibes Førelse. § 46.
Tyendeforhold. § 46.

Kontrol — med Stempellovens Overholdelse, s. §§ 83—86.

Kopier, s. § 15.

Kreaturforsikkringspolicer, stemples som Brandforsikkringspolicer, s. § 55 Litr. A.

Kreditiver, s. Anvisninger.

Kuratorbeskikkelse, Taxt 1 Krone, s. § 30 sidste Stykke.

Kvitteringer, stempelfri, s. § 74 Litr. e.

Laan til Brug, stempelfrit, s. § 43.

Ladebreve, s. Konnossementer.

Landvæsenskommissionssager, — Protokoller og Dokumenter, stempelfri, s. § 74 Litr. m. og n.

Laugsbøger og **Laugsprotokoller**, stempelfri, s. § 74 Litr. h.

Leiekontrakter, — om Huse og Pladser: 2den Klasses Taxt beregnet efter Vederlaget for hele Tiden; om Løsøre: Gjældsbreves Taxt; s. § 39.

Leverancekontrakter, Gjældsbreves Taxt, forsaavidt det betingede Vederlag er over 1000 Kroner, s. § 47.

Licitationsforretninger, som Auktionsforretninger.

Likvidations-Regninger, s. Regninger.

Livsforsikkringspolicer, stemples, eftersom de udstedes for en vis Tid eller for Livstid, med 15 eller 30 Øre, naar det forsikkrede Beløb ikke er over 1000 Kroner, ellers med 16

eller 32 ß. pr. 2000 Kroner, saaledes at, naar der ved 1 Decb
Omsætningen af det endelige Taxtbeløb fra Rigsmønt til Nr. 15
Kronemønt fremkommer et Antal Øre, der ikke er deleligt med 5, afrundes Beløbet nedad til det nærmest lavere med 5 delelige Antal Øre, s. § 55 Litr. B. og Anmærkningerne til samme.

Livsgave, s. Gavekontrakter.

Lotterisedler, Taxt 10 Øre, dog Klasselotterisedler, der udsælges udenfor Kongeriget, stempelfri; s. § 57 og Anmærkningerne til samme.

Lysningsattester, stempelfri, s. § 74 Litr. f.

Lærebreve, stempelfri, s. § 74 Litr. h.

Lærekontrakter, stempelfri, s. § 46.

Maalebreve, — paa Grunde: Taxt 1 Krone; paa Skibe: Taxt 30 Øre, 2, 10 eller 16 Kroner, eftersom Skibets Drægtighed er ikke over 5, 20, 100 eller over 100 Læster; s. § 70.

Mageskifte, om faste Eiendomme, 1ste Klasses Taxt; med Hensyn til rørligt Gods s. Byttekontrakter; s. § 37.

Mulkter, s. Straffebestemmelser, ang. sammes Eftergivelse, s. § 80.

Mæglere, deres Forpligtelser, s. § 36.

Mæglerprotokoller, Taxt 8 Kroner, s. § 73.

Mønt. Ved § 1 i Lov af 21 Marts 1874 er det foreskrevet, at naar den i § 18 i Møntloven af 23de Mai 1873 givne Regel for Omsætningen af den hidtidige Rigsmønt til den ny Mønt (Kronemønt) ved at anvendes paa de Taxter, som ere fastsatte i Loven af 19de Februar 1861, medfører, at der fremkommer Taxtbeløb i Øre, som ikke ere delelige med 5, afrundes saadanne Beløb til det nærmest lavere med 5 delelige Tal, med Undtagelse af Taxten for Stempling af Lotterisedler, Aktier og Vexler (§§ 57, 51 og 54 i Lov af 19de Februar 1861), ved hvilken Beløbet afrundes til det nærmest høiere med 5 delelige Tal.

Den i § 18 af Møntloven af 23de Mai 1873 givne Regel er, at alle i den hidtidige Rigsmønt fastsatte Betalinger gaa over til Betalinger, der ere at udrede i den ny Mønt saaledes, at for hver Rigsdaler erlægges 2 Kroner, for hver 48 Skilling 1 Krone, for hver 24 Skilling 50 Øre, for hver 12 Skilling 25 Øre, og et mindre Beløb end 12 Skilling *betales med dobbelt* saamange Øre, som

1 Decbr.
Nr. 159.

der skulde have været erlagt Skillinger. Er en Betaling bestemt saaledes, at det er ved en Multiplikation af et Beløb i Rigsmønt eller ved en Sammenlægning af flere saadanne Beløb, at den Betaling kommer ud, som skal udredes under Et, bliver Betalingens Hovedsum at udregne efter den gamle Møntberegning, inden Omsætningen til den ny Mønt foretages efter den ovenstaaende Regel.

Notarialattester, Beskikkelser o. s. v., Taxt 1 Krone, s. § 70, jfr. dog § 13.

Notarialprotokoller, s. § 73, jvfr. § 74 Litr. m.

Notarius publikus, hans Indseende med Stempellovens Overholdelse, s. derom § 83, jvfr. dog med Hensyn til Testamenter § 24 i Slutningen.

Næringsbeviser, Taxt 1, 2, 4, 8, 16 eller 24 Kroner, s. § 67; Opsigelser af Næring stempelfri.

Obligationer, s. Gjældsbreve, Statsobligationer og Bankhæftelsesobligationer.

Offentlige Stiftelser, ang. Dokumenter om Gaver til saadanne s. § 74 Litr. c.

Ombytning, af ubrugeligt Stempelpapir, s. derom § 8 og § 93.

Omstempling, s. § 18; jvfr. Efterstempling og Stempling.

Omsætning af Taxtbeløbene fra Rigsmønt til Kronemønt, se under „Mønt".

Omvurderinger, af de til en offentlig Stiftelse eller et Overformynderi pantsatte Eiendomme, Taxt 1 Krone, s. § 71.

Ophævelse, af Kontrakter, s. derom § 20; af Sameie: s. § 35.

Opsigelser, naar Gjenstandens Værdi ikke er over 1000 Kroner, Taxt 15 Øre, ellers 16 ß. pr. 2000 Kroner, saaledes at, naar der ved Omsætningen af det samlede Taxtbeløb fra Rigsmønt til Kronemønt fremkommer et Antal Øre, der ikke er deleligt med 5, afrundes Beløbet nedad til det nærmest lavere med 5 delelige Antal Øre, s. § 64 og Anmærkningen dertil. — Opsigelser af Borgerskab og Næring, stempelfri, s. § 67 i Slutningen.

Overtagelse af Gjæld, s. § 63.

Paategninger paa Dokumenter, s. besangaaende §§ 19, 20, 28, 35, 37.

Pantebreve, 2den Klasses Taxt, s. § 58, jvfr. § 52 Litr. b.

Panteprotokoller, s. § 73, jvfr. § 74 Litr. m.

Policer, s. Brand-, Sø- og Livsforsikkringsbreve.

Politisager, Protokoller og Dokumenter, stempelfri, s. § 73, jvfr. § 74 Litr. n.

Proklamata, Indkaldelser efter Bevilling af Kreditorer i levende Live, Taxt 1 Krone, s. § 71.

Protokoller:

ved privat Arvedeling, s. § 30.

Rets-, Justits, Dom-, Skjøde-, Pante-, Skifte-, Auktions-, Foged-, Notarial-, for bevilgede Kommissioner, extraordinære Skiftekommissærer, executores testamenti og Samfrænder; Politirets- og i kriminelle Sager; Mægleres, Dispacheurers, Vaterskouters; s. § 73, jvfr. dog § 74 Litr. m.

for Landvæsenskommissioner, Jordboniteringsmænd, for de til Afløsning af Hoveri- og Pligtarbeide samt Jagtret beskikkede Kommissioner, Hegns- og Synsmænd, s. § 74 Litr. m.;

for Forligelseskommissioner, s. § 74 Litr. o.

for Eiere af Fæstegods, s. § 73;

Handelsbøger, Skattekvitteringsbøger, s. § 73 og Anmærkning til samme:

Toldbøger, s. § 74.

Raadstueattester, Taxt 1 Krone, s. § 70.

Rabat ved Kjøb i større Partier af stemplet Papir og Stempelmærker, s. § 6 sidste Stykke.

Rekonstruktionsbreve, ved Skibes Ombygning, Taxt 1 Krone, s. § 70.

Regninger, — uakcepterede: stempelfri, s. § 74 Litr. e.; akcepterede: Gjældsbreves Taxt, § 52.

Relaxationsforretninger, som Arrestforretninger, s. § 71.

Renunciationer, Taxt 1 Krone, s. § 65.

Rekvisitioner, til Rettens Betjente, Taxt 1 Krone, s. § 71.

Respondentiabreve, som Gjældsbreve, s. § 53.

Retsprotokoller, s. § 73, jvfr. dog § 74 Litr. m.

Rykborgen, — naar behørig stemplet Dokument er udstedt for Gjælden eller den første Kaution: stempelfri; ellers 2den Klasses Taxt; s. § 59.

Sameie, *Opløsningen af saadant*, s. derom § 35.

1 Decbr. **Samfrænder,** deres Udnævnelse. Taxt 1 Krone, s. § 30 sidste
Nr. 159. Stykke.

Samfrændeskiftebreve, 1ste Klasses Taxt, s. § 30 2det Stykke.

Samfrænde-Skifte-Protokoller, s. § 73.

Sammenlægning af flere Stykker stemplet Papir, s. § 3 og § 6.

Separationsbevillinger, Taxt 2 Kroner, s. § 68.

Separationsforeninger, stempelfri, — undtagen forsaavidt de indeholde særlige Forpligtelser, der gaa ud over den fælles Formues Deling eller livsvarige Underholdningsbidrag, s. § 23.

Servitutrettigheder, Overdragelse af saadanne for bestandig: 1ste Klasses Taxt; paa Tid: 2den Klasses Taxt, beregnet efter hele Vederlaget; er intet saadant betinget: Taxt 1 Krone, s. § 41.

Skattekvitteringsbilletter, stempelfri, s. Anmærkningen til § 73.

Skattekvitteringsbøger, stempelfri, s. Anmærkningen til § 73.

Skibsbygnings- og Skibsombygningsattester, Taxt 1 Krone, s. § 70.

Skibscertifikater, Taxt 1 Krone, s. § 70.

Skibsskjøder, 2den Klasses Taxt, naar Kontrakt ikke er udstedt paa stemplet Papir, se § 34.

Skiftebreve, 1ste Klasses Taxt, s. § 30.

Skiftekommissærers Protokoller, s. § 73.

Skifteprotokoller, s. §§ 73 og 74 Litr. m., jvfr. § 30.

Skippere, — Kontrakter mellem dem og Rhedere angaaende Skibes Førelse, Gjældsbreves Taxt, naar det betingede Vederlag er over 1000 Kroner, s. § 46.

Skjøder, 1ste Klasses Taxt, naar ingen stemplet Kjøbekontrakt er oprettet, s. § 31, jvfr. § 32; jvfr. dog Skibsskjøder § 34.

Skjøde- og Panteprotokoller, s. § 73, jvfr. § 74 Litr. m.

Skjønsforretninger, Taxt 1 Krone, se § 71.

Skolekommissionsattester, stempelfri, s. § 74 Litr. f.

Skudsmaal, Skudsmaalsbøger, stempelfri, s. § 74 Litr. f.

Slutsedler, hvert Exemplar: Taxt 5 Øre, naar Gjenstandens

Værdi ikke overstiger 1000 Kroner, ellers Taxt 15 Øre; 1 Decbr.
se § 36, jvfr. § 62 Litr. f. Nr. 159

Sognefogder, s. §§ 10 og 87.

Statens Tjeneste-Sager, Dokumenter angaaende samme, stempelfri, s. § 74 Litr. a.

Statsobligationer, stempelfri, s. § 74 Litr. b., jvfr. § 62 Litr. b.

Stempelmærker, angaaende disses Indretning og Brug, s. §§ 5 og 12 og Anmærkningerne til samme.

Stempling, — af stempelpligtige Dokumenter, der foreløbig ere oprettede paa ustemplet Papir, se derom § 11, jvfr. § 7; jvfr. og § 17 og § 90.

Straffebestemmelser, for Overtrædelse af Stempelloven, s. §§ 77—81, § 87, jvfr. §§ 15, 21 Litr. g., 24, 27, 36, 54, 55 og 57; jvfr. § 98.

Stævninger, Taxt 30 Øre, 1 eller 3 Kroner, see § 71, jvfr. dog § 74 Litr. n.

Svendebreve, efter Lov af 29de Decbr. 1857 § 27, Taxt 1 Krone, s. § 70.

Synsmænds-Protokoller, stempelfri, s. § 74 Litr. m.

Søforsikkringsbreve, stempelfri, naar Forsikkringssummen ikke overstiger 1000 Kroner; ellers Taxt 5 Øre, naar den ikke er over 2000 Kroner, og 15 Øre, naar den er over 2000 men ikke over 10,000 Kroner, samt 8 ß. pr. 10,000 Kroner, naar den er derover, saaledes at, naar der ved det samlede Taxtbeløbs Omsætning fra Rigsmønt til Kronemønt fremkommer et Antal Øre, der ikke er deleligt med 5, afrundes Beløbet nedad til det nærmest lavere med 5 delelige Tal, — Alt forsaavidt Forsikkring tegnes for ikke over eet Aar eller for en enkelt Søreise, i andet Fald fordobbles Taxterne; s. § 55 Litr. A. og Anmærkningerne dertil.

Søpas, Taxt 1 Krone, s. § 70.

Tarifen, for 1ste og 2den Klasses Stempeltaxter, s. § 3.

Taxationsforretninger, Taxt 30 Øre, 1, 3 eller 6 Kroner, eftersom Vurderingssummen ikke er over 1000, 10,000, 40,000 Kroner eller er over 40,000 Kroner, s. § 71; jvfr. dog Omvurderinger.

Testamenter, — foreløbig fast Stempel til Taxt 2 Kroner, naar Værdien *ikke er over 8000* Kroner og ellers til 8

1 Decbr. Kroner, see § 24; naar de skulle opfyldes: Efterstempling
Nr. 159. efter 1ste Klasses Taxt; s. § 25, jvfr. §§ 26 og 27 samt § 22 i Slutningen.

Testimonier, Examensvidnesbyrd, Taxt 1 Krone, s. § 70.

Thingsvidner, s. § 71.

Tjenestesager, Statens, stempelfri, s. § 74 Litr. a., jvfr. Litr. n.

Tilsyn med Stempellovens Overholdelse, se §§ 83—86.

Tilsynsværger, deres Beskikkelse, Taxt 1 Krone, s. § 30 3die Stykke.

Toldafgifter — Kaution for saadanne af Kreditoplage, Taxt 1 Krone, s. § 58 sidste Stykke.

Toldbøger, stempelfri, s. § 74 Litr. g.

Transport, s. derom §§ 60—62, fremdeles §§ 78 og 90.

Tyendekontrakter, stempelfri, s. § 46.

Udlandet, angaaende Stempelpligten for Dokumenter oprettede der, se § 90.

Udleveringssedler, stempelfri, se § 74 Litr. e.; Transporter af dem stemples efter Gjældsbreves Taxt, s. § 62 Litr. f.

Udlæg — til den længstlevende Ægtefælle eller Arvinger og Legatarer: stempelfri, s. § 28, jvfr. § 62 Litr. d.; til Kreditorer paa Skifte af Gjældsbreve eller andre Fordringer efter Fordringens Beskaffenhed og Størrelse, s. § 62 Litr. d.; ved Exekution, 1ste eller 2den Klasses Taxt, eftersom det er Udlæg af fast Eiendom til Eiendom eller ikke, s. § 72.

Udnævnelser af Samfrænder og Tilsynsværger, Taxt 1 Krone, s. § 30, sidste Stykke.

Udpantningsforretninger, 2den Klasses Taxt, dog at Udpantning i Løsøre for ikke over 100 Kroner er stempelfri; s. § 72, jvfr. § 74 Litr. l.

Udskrifter, af Protokoller, Taxt 30 Øre, s. §§ 71 og 74, jvfr. § 30.

Udsættelsesforretninger, Taxt 1 Krone, s. § 71.

Undentag, s. Aftægtskontrakter.

Uskiftet Bo — Tilladelser af Øvrigheden til at hensidde i saadant efter Frd. af 21. Mai 1845 § 18 stempelfri, se § 68; jvfr. om Mandens testamentariske Bestemmelser i *den Retning* § 26.

Vaccinationsattester, stempelfri, s. § 74 Litr. f. 1 Decbr Nr. 159

Vaterskonter — deres Embedsprotokoller, Taxt 8 Kroner, s. § 73.

Vexler — hvert Exemplar, Taxt 20 Øre, naar det er korte Vexler eller Summen ikke er over 1000 Kroner; Taxt 16 ß. pr. 2000 Kroner for andre Vexler, saaledes at naar der ved det samlede Taxtbeløbs Omsætning fra Rigsmønt til Kronemønt fremkommer et Antal Øre, der ikke er deleligt med 5, afrundes Beløbet opad til det nærmest høiere med 5 delelige Tal; s. § 54 og Anmærkningerne dertil, jvfr. § 90.

Vielsesattester, stempelfri, see § 74 Litr. f.

Vurderingsforretninger, s. Taxationsforretninger.

Værdiberegning, almindelige Regler derfor, s. § 21; særlige: §§ 32, 33, 44.

Værgebeskikkelser, Taxt 1 Krone, s. § 30 sidste Stykke.

Værgemaalsafkald, Gjældsbreves Taxt, s. § 30 sidste Stykke.

Værksleie-Kontrakter, stempelfri, naar Vederlaget ikke overstiger 1000 Kroner, ellers Gjældsbreves Taxt, s. § 47.

Ægtepagter, 2den Klasses Taxt, s. § 22; hvor Gjenstanden ikke er af Pengeværdi, Taxt 2 Kroner.

L. hvorved Aarhus Kommune bemyndiges til paa ustemplet Papir at udstede Partialobligationer, lydende paa Ihændehaveren eller paa Navn, for et Laan, optaget for Havnekassens Regning, til Beløb 200,000 Rd. (Finantsministeriet). 21 Decbr Nr. 166

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Aarhus Kommune bemyndiges til paa ustemplet Papir at udstede Obligationer, lydende paa Ihændehaveren eller paa Navn, for et Laan til Beløb 200,000 Rd. nominel Kapital, optaget for Havnekassens Regning, imod at der for Laanet udstedes en Hovedobligation, forsynet med lovbefalet Stempel af 2den Klasses *Taxt efter Lov af* 19de Februar 1861 om

21 Decbr. Brugen af stemplet Papir § 3. Transport af de paa Navn
Nr. 166. udstedte Obligationer kan ske ved Paategning uden Brug af stemplet Papir.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

21 Decbr. **L. om Forbud mod schleswig-holsteinsk Speciesmønts**
Nr. 167. **Benyttelse som Betalingsmiddel** (Finantsministeriet).

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Fra 1ste Januar 1875 skal det ikke være nogen offentlig Kasse tilladt at modtage i Betaling schleswig-holsteinsk Speciesmønt lydende paa:

1/1 Species eller 60 Skilling schleswig-holsteinsk Kurant.
2/3 Species eller 40 Skilling schleswig-holsteinsk Kurant.
1/3 Species eller 20 Skilling schleswig-holsteinsk Kurant.
1/6 Species eller 10 Skilling schleswig-holsteinsk Kurant.
1/12 Species eller 5 Skilling schleswig-holsteinsk Kurant.
1/24 Species eller 2 1/2 Skilling schleswig-holsteinsk Kurant.

Fra samme Tid skulle disse Mønter heller ikke kunne benyttes som lovligt Betalingsmiddel mellem Mand og Mand

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Tillæg.

Ifølge de i Tidsrummet fra 1 Januar 1870 til 31 Decbr. 1874 omne Love og Anordninger m. v. vilde følgende Anmærkninger e at tilføie i de tidligere udkomne Afdelinger af nærværende nling:

I. I Samlingen for Aarene 1683—1784:

3. 33. Ved F. 10 Jan. 1698 Kap. I. § 6, jfr. Kap. IV. § 17: „Forandret ved L. 16 April 1873 (Nr. 47) indeh. Bestemmelser om Vægten for ædle Metaller, jfr. Møntlov 23 Mai 1873 (Nr. 66)."

- 89. Ved F. 21 Decbr. 1736: „See nu L. 30 Novbr. 1874 (Nr. 156), navnlig § 13."

125. Ved Pl. 25 Jan. 1751: „Bortfalder efter L. 21 Marts 1874 (Nr. 33) indeh. nogle Bestemmelser om de militære Underklassers Formuesraadighed m. v. § 1."

- 130. Ved Instruction for Vaterskouten i Kjøbenhavn af 30te Juni 1752: „Bortfalder i Henhold til L. om Forhyring af Søfolk m. m. af 12 Mai 1871 (Nr. 86), see især § 11."

- 133. Ved F. 5 Jan. 1753: „Bortfalder efter L. 21 Marts 1874 (Nr. 33)."

- 139. Ved F. 5 April 1754: „See nu L. 30 Novbr. 1874 (Nr. 156), navnlig § 13."

- 141. Ved F. 13 April 1754: „Bortfalder efter L. 21 Marts 1874 (Nr. 33)."

Pag. 161. Ved F. 24 Jan. 1761: „Ophævet ved L. 21 Marts 1873 (Nr. 28) om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn § 40."

— 204. Ved F. 26 Decbr. 1770: „Bortfalder efter L. 21 Marts 1874 (Nr. 33)."

— 218. Ved P. 7 Oct. 1771: „Bestemmelsen i § 1 er ophævet ved L. 29 Marts 1873 (Nr. 36) om Udpantning m. m. § 15."

— 253. Ved Indfødsretsloven af 15de Jan. 1776: „Jfr. L. 25 Marts 1871 (Nr. 54) indeh. Tillæg til Indfødsretsloven af 15 Jan. 1776".

— 325. Ved F. 17 April 1782: „Jfr. L. 10 April 1874 (Nr. 47) om Foranstaltninger til at modarbeide den veneriske Smittes Udbredelse."

II. I Samlingen for Aarene 1785—1813.

Pag. 39. I Noten til F. 8 Juni 1787 ang. Jordbrotter og Fæstebønder: „See ogsaa L. 9 Marts 1872 (Nr. 36), hvorved Raadigheden over Fæstebøndergods nærmere bestemmes m. m."

— 48. I Noten til F. 8 Juni 1787 ang. Jords Borttagelse fra Fæstegaarde: „See ogsaa L. 9 Marts 1872 (Nr. 36) ang. Raadigheden over Fæstebøndergods § 3."

— 85. I Noten til P. 18 Jan. 1788: „See nu L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m. § 157."

— 103. I Noten til P. 26 Marts 1790: „L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m. navnlig Kapitel 11."

— 128. Ved P. 8 Novbr. 1791: „Ophævet ved L. om Postvæsenet 7 Jan. 1871 (Nr. 9)."

— 133. I Noten til F. 11 Novbr. 1791 om Sognefogders Beskikkelse m. v.: „See fremdeles L. 29 Marts 1873 (Nr. 36) om Udpantning m. m., hvorved forskjellige Bestemmelser i nærværende F. ere forandrede."

— 137. Ved Brandforsikkringsanordning for Kjøbstæderne 29 Febr. 1792: „Jfr. L. 14 Mai 1870 om Brandforsikkring af Kjøbstadbygninger samt L. 14 Febr. 1874 (Nr. 15) ang. Bemyndigelse for Kjøbstædernes almindelige Brandforsikkring til at optage Bygningerne i Kjøbstaden Reykjavik."

Pag. 162. I Noten til F. 15 Juni 1792 § 11: „Den i ovenstaaende Paragraph hjemlede Ret til at bortforpagte Eiendomme, som ere Fæstetvang undergivne, bortfalder efter L. 9 Marts 1872 (Nr. 36) ang. Raadigheden over Fæstebondergods § 6. — See iøvrigt L. 25 Juni 1870 og L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m. § 17."

— 229. Ved F. 13 Decbr. 1793 § 85: „Ophævet ved L. 25 Marts 1872 (Nr. 53) om Mark- og Veifred § 15."

— 239. I Anm. til F. 29 Octbr. 1794 om Hegn og Fred: „De Bestemmelser i Forordningen, der ikke allerede ere ophævede ved L. om Hegn 6 Marts 1869 § 25, ophæves ved L. 25 Marts 1872 (Nr. 53) om Mark- og Veifred § 15."

— 408. Ved Plan 1 Juli 1799 § 178: „Jfr. B. 24 Juli 1873 (Nr. 96)."

— 436. Ved P. 10 Marts 1800: „Ophævet ved L. 7 Jan. 1871 (Nr. 9)."

— 455. I Anm.**) til F. 23 Mai 1800 § 13: „L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m. navnlig Kapitel 11."

— 470. Ved F. 8 Jan. 1802 § 57: „See nu L. 26 Febr. 1872 (Nr. 29) om Mønstring af Skibsmandskab."

— 481. I Noten***) til F. 1 Octbr. 1802 om Afgift af Eiendomme. III) Om Afgift af Bygninger: „samt L. 16 April 1873 (Nr. 44) ang. Frihed for Bygningsafgift, B. 7 Juni s. A. (Nr. 86) ang. samme Gjenstand og B. 18 April 1874 (Nr. 59) om Tillæg til B. 7 Juni 1873."

— 564. I Anm. til F. 8 Febr. 1805 ang. Qvarantainevæsenet: „B. 25 Mai 1871 (Nr. 96)."

— 591. I Anm. til F. 27 Septbr. 1805: „Med Hensyn til Fæstejords Indtagning til Skov see L. 9 Marts 1872 (Nr. 36) ang. Raadigheden over Fæstebondergods § 3."

— 635. Ved P. 7 Juni 1806: „See L. 25 Juni 1870."

— 647. Ved P. 6 Juni 1807: „Ophævet ved L. 7 Jan. 1871 (Nr. 9)."

— 648. Ved F. 19 Juni 1807: „See nu L. 26 Febr. 1872 (Nr. 29) om Mønstring af Skibsmandskab."

— 724. Ved F. 3 April 1810 anmærkes: „Ophævet ved L. om Indpodning af Kokopper 4 Febr. 1871 (Nr. 22)."

— *757. Ved P. 19 Novbr. 1811* anmærkes det Samme.

Pag. 767. I Anm. til F. 8 Septbr. 1812: „Ophævet ved L. 25 Marts 1872 (Nr. 53) om Mark- og Veifred § 15."

— 779. I Anm. til F. 24 Septbr. 1813 tilføies samme Bemærkning.

III. I Samlingen for Aarene 1814—1833:

Pag. 1. Ved Sportelreglm. 22 Marts 1814: „See ogsaa L. 30 Novbr. 1874 (Nr. 156) om Betalingen for Skifteforretninger § 13."

— 15. Ved samme Reglm. § 78: „Jfr. L. 14 Mai 1870 om Brandforsikkring af Kjøbstadbygninger § 6."

— 16. Ved samme Reglm. 4de Afdeling: „See nu L. 30 Novbr. 1874 (Nr. 156)."

— 29. Ved samme Reglm. § 147: „Jfr. K. 14 Marts 1871 (Nr. 42)."

— 30. Ved samme Reglm. § 152: „See nu L. 30 Novbr. 1874 (Nr. 156), navnlig § 7."

— 32. Ved samme Reglm. §§ 158 og 160: „See L. 30 Novbr. 1874 (Nr. 156) om Betalingen for Skifteforretninger § 6."

— 131. Ved F. 9 Juli 1817: „§§ 1—5 samt § 7 i ovenstaaende F. ere ophævede ved L. 25 Marts 1872 (Nr. 53) om Mark- og Veifred § 15."

— 138. I Anm. til P. 10 Marts 1818: „L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m. § 33."

— 143. Ved P. 3 Juni 1818: „Jfr. L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m."

— 152. Ved Octroi 4 Juli 1818: „Jfr. K. 20 Decbr. 1873 (Nr. 158) ang. Bestemmelser for Funderingen af Nationalbankens Sedler."

— 177. I Anm. til P. 23 Juli 1819: „See nu L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m. § 34."

— 183. I Noten til F. 20 Octbr. 1819 om Retsgebyrers Udpantning: „jfr. L. 29 Marts 1873 (Nr. 36) om Udpantning m. m."

— 191. Ved P. 14 Decbr. 1819: „Ophævet ved L. om Postvæsenet 7 Jan. 1871 (Nr. 9)."

Pag. 195. Ved F. 9 Febr. 1820: „Jfr. L. 29 Marts 1872 (Nr. 36) ang. Raadigheden over Fæstebondergods." — Ved samme F. § 2: „See L. om Bortforpagtning af Fæstegaarde 25 Juni 1870 § 10."

— 196. Ved P. 20 April 1820: „Bortfalder i Henhold til L. om Forhyring af Søfolk m. m. 12 Mai 1871 (Nr. 86)."

— 198. Ved Pl. 12 August 1820 5,: „Jfr. L. 21 Marts 1874 (Nr. 32) om Bestyrelsen af Færgevæsenet § 1."

— 206. Ved F. 26 Jan. 1821 §§ 15 og 16: „Jfr. L. 8 Jan. 1872 (Nr. 2) om Ophævelse af Fordringen paa Aflæggelse af praktisk juridisk Prøve."

— 236. Ved P. 14 Mai 1823 ang. Opbuds- og Fallitboers Tradition: „See nu L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m."

— 237. I Noten til P. 19 August 1823 tilføies: „L. 30 Novbr. 1874 (Nr. 155) § 63."

— 242. I Noten til P. 13 April 1824 tilføies det Samme.

— 246. Ved F. 30 April 1824 § 10: „Ophævet ved L. om Indpodning af Kokopper 4 Febr. 1871 (Nr. 22)."

— 261. Ved F. 8 Octbr. 1824: „Jfr. K. 28 Febr. 1871 (Nr. 35) og K. 14 Marts 1871 (Nr. 42)."

— 263. Ved P. 29 Octbr. 1824 § 3: „See nu L. 19 Febr. 1870 § 1."

— 279. Ved P. 1 Septbr. 1825: „Bortfalder i Henhold til L. om Forhyring af Søfolk m. m. 12 Mai 1871 (Nr. 86)".

— 355. Ved P. 22 August 1828 anmærkes det Samme.

— 377. Ved P. 21 April 1829: „Ophævet ved L. om Postvæsenet 7 Jan. 1871 (Nr. 9)."

— 387. Ved F. 8 Marts 1843: „See L. om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget 2 Jan. 1871 (Nr. 1)."

— 389. Ved P. 26 Juni 1829: „Ophævet ved L. 2 Jan. 1871 (Nr. 2)."

— 402. I Noten til F. 2 Juni 1830: „L. 29 Marts 1873 (Nr. 36) om Udpantning m. m."

— 416. Ved F. 27 Marts 1831 Kap. II.: „Jfr. L. 17 Mai 1873 (Nr. 60) om Behandlingen af Sager ang. nogle Overtrædelser af Lodslovgivningen."

— 429. Ved P. 13 Jan. 1832: „Ophævet ved L. 2 Jan. 1871 (Nr. 2)".

Pag. 435. Ved P. 17 Febr. 1832 §§ 1—3 anmærkes det Samme.
— — Ved A. 6 April 1832: „Ophævet ved L. 21 Marts 1873 (Nr. 28) om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn § 40."

IV. I Samlingen for Aarene 1834—1848:

Pag. 8. I Anm. til P. 23 April 1834: „B. 25 Marts 1872 (Nr. 48)."
— 9. Ved P. 14 Mai 1834: „Jfr. L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m. Kapitel 5."
— 31. Ved P. 2 Novbr. 1836: „Jfr. L. 29 Marts 1873 (Nr. 36) om Udpantning m. m. § 1."
— 35. Ved F. 28 Decbr. 1836 Noten: „Jfr. endvidere B. 3 Juli 1873 (Nr. 92)."
— 64. Ved P. 14 Juli 1837: „Ophævet ved L. 25 Marts 1872 (Nr. 53) om Mark- og Veifred § 15."
— 151. Ved F. 11 Septbr. 1839 §§ 14 og 15: „Jfr. L. 30 Novbr. 1874 (Nr. 155) § 5."
— 158. I Anm. til P. 27 Novbr. 1839 ang. Lovens 5—3—18 og P. 18 Jan. 1788 m. v.: „See nu L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m. § 157."
— 218. Ved F. om Jagten i Danmark 20 Mai 1840: „§§ 4, 5, 11—19, 25—32, 36—38 ere ophævede, jfr. L. indeh. nogle Bestemmelser ang. Jagten og Fredning af visse nyttige Dyr 1 April 1871 (Nr. 61) § 20."
— 270. Ved F. 8 Juli 1840 § 50: „Jfr. L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m. § 33."
— — Ved samme F.s §§ 52 og 53: „See L. 30 Novbr. 1874 (Nr. 155) om Skifte af Dødsbo m. v. § 13."
— 276. Ved F. ang. Amtstueoppebørselerne m. v. 8 Juli 1840 § 2: „Jfr. L. om den alm. Brandforsikkring for Landbygninger 23 April 1870 § 3 og L. om Brandforsikkring af Kjøbstadbygninger 14 Mai 1870 § 5."

g. 323. Ved P. 5 Mai 1841: „Ophævet ved B. 25 Marts 1872 (Nr. 48)."

\- 326. I Anm. til F. 28 Juli 1841: „L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m. § 154."

\- 328. Ved samme F.s § 2 Slutning: „Forandret ved L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) § 21." — Ved samme F.s § 3: „Jfr. L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) § 153."

\- 378. I Anm. til F. 6 April 1842 § 4: „Jfr. L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m. § 162."

\- 387. Ved F. 8 Marts 1843: „Bortfalder efter Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5 Jan. 1874 (Tillæg Nr. 1)."

\- 417. Ved P. 12 August 1843: „See nu L. 26 Febr. 1872 (Nr. 29) om Mønstring af Skibsmandskab."

\- 419. I Anm. til F. 24 Jan. 1844: „Forel. L. 25 August 1871 (Nr. 132) om Udstedelse af extraordinaire Hjemstedsbeviser samt endelig L. 9 Marts 1872 (Nr. 37) om samme Gjenstand."

\- 611. Ved F. 4 April 1845: „Ophævet ved L. 21 Marts 1873 (Nr. 28) om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn § 40."

\- 615. I Noten til F. 23 April 1845 om Opkjøb af Landmandens Producter § 1: „L. 23 Mai 1873 (Nr. 73) om Forandring i og Tillæg til L. om Haandværks- og Fabriksdrift m. m. af 29 Decbr. 1857 (§ 7)."

\- 637. Ved F. 21 Mai 1845 § 32: „See nu L. 30 Novbr. 1874 (Nr. 156), navnlig § 13."

\- 689. Ved F. 17 Febr. 1847 om Gjældsfængsel: „See nu L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m., navnlig §§ 162 og 165."

\- 690. Ved samme F.s § 6: „Jfr. L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) § 162."

\- 729. Ved P. 6 Juni 1848: „Ophævet ved L. 10 April 1874 (Nr. 53) om Diger til Beskyttelse mod Oversvømmelser fra Havet § 21."

\- 730. Ved P. 19 Juni 1848: „Ophævet ved L. om Postvæsenet 7 Jan. 1871 (Nr. 9)."

V. I Samlingen for Aarene 1849—1859:
(Sidetallene i Parenthes henvise til 1ste Udgave.)

Pag. 6 (38). Ved L. 14 Juni 1850 § 1: „Jfr. L. 21 Marts 1873 (Nr. 28) om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn § 35."

— 41 (71). I Noten til L. 4 Juli 1850 om Afhændelse af Bøndergods tilføies: „Jfr. ogsaa L. 18 Juni 1870 om Begunstigelser ved visse Afhændelser af Huse paa Landet."

— 54 (93). Ved L. 5 Jan. 1851 om Embedsmænds Forpligtelse til at sikkre Overlevelsesrenter: „Jfr. L. 18 Juni 1870 om Livsforsikkrings- og Forsørgelses-Anstalten af 1871 § 22." — Ved samme L. § 1: „Jfr. B. 25 Febr. 1871 (Nr. 28)."

— 55 (94). I Noten til L. 7 Febr. 1851: Jfr. nu L. 23 Mai 1873 (Nr. 65) om Toldforholdene ved Landtoldgrændsen m. m."

— 65 (104). Ved L. ang. Postforsendelser 11 Marts 1851: „Ophævet ved L. om Postvæsenet 7 Jan. 1871 (Nr. 9)."

— 76 (124). Ved L. 25 Marts 1851: „§§ 13—22 ere ophævede ved L. indeh. nogle Bestemmelser ang. Jagten og Fredning af visse nyttige Dyr 1 April 1871 (Nr. 61) § 20."

— 116 (164). I Noten til L. 27 Febr. 1852: „L. 23 Mai 1873 (Nr. 71) om Bemyndigelse for Regjeringen til at meddele Koncession paa forskjellige Jernbaneanlæg paa Sjælland og Falster §§ 7 og 8."

— 135 (185). Ved L. 26 Marts 1852 ang. Redningsvæsenet paa de danske Kyster § 2: „Jfr. L. 23 April og 26 Novbr. 1870; L. 10 April 1874 (Nr. 52)."

— 140 (194). Ved L. om Korntiendes Forandring 14 April 1852: Jfr. L. om Ordningen af Tiendeforholdene paa Ærø og i nogle forhen blandede Sogne i Ribe Stift 11 Febr. 1871 (Nr. 26)."

— 156 (218). Lin. 8 f. n.: „See nu B. 15 Oktbr. 1874 (Nr. 134) ang. Betalingen for Kopier af de i Indenrigsministeriet beroende, Matrikulen vedkommende Kort og Dokumenter."

— *173 (231).* Ved L. 10 Febr. 1854: „Jfr. Møntlov 23 Mai *1873 (Nr. 66).*"

Pag. 207 (268). Ved L. 21 Marts 1855: „Jfr. L. 14 Febr. 1874 (Nr. 14) om en Forandring i denne Lovs § 4 m. m."

— 212 (275). I Anm. til L. 4 April 1855: „L. 25 Marts 1872 (Nr. 57) om Brugen af Kirkerne; jfr L. 7 Juni 1873 (Nr. 83) om Forandring i L. om Valgmenigheder af 15 Mai 1868."

— 214 (277). Ved L. 6 April 1855 § 2: „Forandret ved L. om Betalingen for Rentebevillinger 1 April 1871 (Nr. 67); see B. 10 Juli 1871 (Nr. 113)."

— 216 (279). Ved L. 2 Mai 1855 § 1 anmærkes: „Jfr. L. 18 Marts 1871 (Nr. 47), hvorved Skolekommissionernes Omraade og Virksomhed i Landkommunerne nærmere bestemmes."

— 226 (314). Ved L. om Borger- og Almueskolevæsenet 8 Marts 1856 § 7: „Jfr. L. ang. en forhøiet Ligning til Amternes Skolefond 2 Juli 1870 § 1."

— 231 (319). Ved samme Lovs § 21: „Jfr. L. 18 Juni 1870 om Livsforsikkrings- og Forsørgelses-Anstalten af 1871 § 22."

— 239 (326). Ved Bygningslov 17 Marts 1856 for Staden Kjøbenhavn og dens Forstæder: „Istedenfor denne Lov træder nu Bygningslov 21 Novbr. 1871 (Nr. 164) for Staden Kjøbenhavn, see dens § 86."

— 259 (346). Ved L. om Portofrihed samt visse Portomoderationer 1 April 1856: „Ophævet ved L. om Postvæsenet 7 Jan. 1871 (Nr. 9)."

— 274 (366). Ved L. 4 Marts 1857 om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender § 1: „Jfr. Bygningslov 21 Novbr. 1871 (Nr. 164) for Kjøbenhavn § 87."

— 283 (378). Ved L. indeh. Tillæg til de gjældende Lovbestemmelser om Postforsendelser 6 Mai 1857: „Ophævet ved L. 7 Jan. 1871 (Nr. 9)."

— 284 (380). Ved L. 30 Novbr. 1857 om Proklamata i Boer: „Jfr. L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m., navnlig Kapitel 11."

— 298 (393). Ved L. 10 Decbr. 1867 § 10: „Jfr. Bygningslov 21 Novbr. 1871 (Nr. 164) for Staden Kjøbenhavn § 21."

Pag. 311 (405). I Noten til L. 29 Decbr. 1857 om Haandværks- og Fabrikdrift m. m.: „jfr. i det Hele L. 23 Mai 1873 (Nr. 73) om Forandringer i og Tillæg til denne Lov, hvorved sammes §§ 40, 41 og 83 ere ophævede.“

— 315 (409). Ved samme L. § 13: „Jfr. L. om Brændevinshandel 2 Juli 1870 § 2.“

— 323 (416). Ved samme L. § 46: „See nu A. 22 Mai 1871 (Nr. 92), jfr. B. 23 Mai s. A. (Nr. 93).“

— 325 (418). Ved samme Lovs § 56: „Jfr. L. 2 Juli 1870 § 9.“

— 330 (423). Ved samme Lovs § 72: „Jfr. L. 2 Juli 1870 §§ 3, 5, 6 og L. indeh. nogle nærmere Bestemmelser om Fastsættelsen af Afgiften for Brændevinshandel og Brændevinsudskænkning 1 April 1871 (Nr. 66).“

— 332 (425). Ved samme Lovs § 78: „Jfr. L. 2 Juli 1870 § 7.“

— — — Ved samme Lovs § 79: „Jfr. L. 2 Jnli 1870 § 1.“

— 344 (438). I Noten til L. 29 Decbr. 1857 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene § 2: „K. 29 Jan. 1873 (Nr. 9).“

— 350 (444). I Anm. til L. 29 Decbr. 1857 om Fiskeriet i Limfjorden: „L. 25 Marts 1872 (Nr. 54).“

— 378 (472). Ved L. om Indkaldelse og Ombytning af Statsobligationer 31 Marts 1858 anmærkes: „Jfr. L. om Forældelse af Statsforskrivninger 28 Jan. 1871 (Nr. 18), samt L. 28 Febr. 1874 (Nr. 17) om Bemyndigelse til at udstede Statsobligationer med Rentetermìner til 11te Marts og 11te Septbr.; B. 19 Juni 1874 (Nr. 89) ang. Udfærdigelse af Statsobligationer i Kronemønt og med Renteterminer til 11te Marts og 11te Septbr. m. m.“

— 383 (486). Ved B. 30 Septbr. 1858 § 1: „Jfr. B. 2 Jan. 1873 (Nr. 2) ang. Notering paa Kjøbenhavns Børs af en Kurs paa tydsk Rigsmønt.“

— 392 (496). Ved L. 30 Decbr. 1858 ang. Fallitvæsenet: „See nu L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m.“

— 397 (500). I Noten til Bygningslov for Kjøbstæderne af 30 Decbr. 1858: „L. 21 Marts 1873 (Nr. 28) om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn.“

Pag. 407 (510). Ved L. 30 Decbr. 1858 om Landvæsenskommissioner m. m.: „Jfr. L. 27 Jan. 1872 (Nr. 14) om Hegn, Hegnsynsmænd og Overſynskommissioner for Kjøbenhavn m. m. § 27."

— 438 (541). Ved L. 22 Novbr. 1859: „Jfr. L. 28 Febr. 1874 (Nr. 18) om nogle Forholdsregler i Anledning af Ombytningen af Statsfonds- og Bankfondsbeviser."

VI. I Samlingen for Aarene 1860—1864:

Pag. 3. Ved L. 17 Marts 1860: „Jfr. L. om Forældelse a Statsforſkrivninger 28 Jan. 1871 (Nr. 18) samt L. 28f Febr. 1874 (Nr. 17) om Bemyndigelse til at udſtede Statsobligationer med Renteterminer til 11te Marts og 11te Septbr."

— 24. Ved L. 4 Jan. 1861 om Fiſkeriet i Limfjorden: „See L. 25 Marts 1872 (Nr. 54)."

— 28. Ved L. indeh. nogle nærmere Bestemmelser ang. Jagten 30 Jan 1861: „§§ 1 og 3 ere ophævede ved L. indeh. nogle nærmere Bestemmelser ang. Jagten og Fredning af visse nyttige Dyr 1 April 1871 (Nr. 61) § 20."

— 33. Ved L. om Omordning af de kommunale Skatter i Kjøbenhavn 19 Febr. 1861 § 3: „Jfr. L. 26 Marts 1870 indeh. alm. Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold m. m. § 2."

— 45. Ved L. 19 Febr. 1861 om Forandringer i Fæstelovgivningen: „Jfr. L. 9 Marts 1872 (Nr. 36), hvorved Raadigheden over Fæstebondergods nærmere bestemmes m. m."

— 49. Ved L. s. D. om Brugen af stemplet Papir: „Jfr. L. 25 Marts 1872 (Nr. 41) om Stempelafgift af udenlandſk) offentlige Pengeeffekter samt L. 21 Marts 1874 (Nr. 30. om Gjennemforelsen af det ved L. 23 Mai 1873 fastsatte Montſystem for Stempelafgiftens Vedkommende. — See nu det under 1 Decbr. 1874 (Nr. 159) bekjendtgjorte Optryk af ovenstaaende Lov med Angivelse af de Forandringer i samme, som følge af forannævnte L. 21 Marts 1874."

— 79. Ved s. L.s § 69: „Ophævet ved L. herom 27 Jan. 1872 (Nr. 16)."

Pag. 105. Ved L. s. D. om Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn: „See L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m. § 149, jfr. A. 19 Juli 1872 (Nr. 96) indeh. nærmere Regler med Hensyn til Gjennemførelsen af den i L. 25 Marts 1872 om Konkurs m. m. § 149 givne Bestemmelse om, at Handlendes, Fabrikanters og Skibsrhederes Konkursboer i Kjøbenhavn skulle behandles af Sø- og Handelsretten."

— 123. Ved L. s. D. om Kirkesyn m. v.: „Jfr. L. 25 Marts 1872 (Nr. 57) om Brugen af Kirkerne § 12; L. 7 Juni 1873 (Nr. 84) om Tillæg til ovenstaaende Lov.".

— 139. Ved L. om Forandring i Udredelsen af Tiendeafgiften 19 Febr. 1861: „Jfr. L. 26 Marts 1870 om Afløsning af Qvægtiende og Smaaredsel i de i Kongeriget indlemmede forhen slesvigske Sogne."

— 174. Ved L. 10 Marts 1861 om Anlæg og Drift af Jernbaner: „Jfr. L. 28 Mai 1870 om Dampfærgeforbindelse imellem Fredericia og Strib m. m.; L. 16 April 1873 (Nr. 45) om Anlæg af en fast Bro over Limfjorden samt Anlæg af en Jernbane til Ribe; L. 23 Mai 1873 (Nr. 72) om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af forskjellige Sidebaner til de jydsk-fynske Statsbaner; L. 31 Marts 1874 (Nr. 39) om en Jernbane fra Vemb Station til Lemvig eller dens Havn."

— 191. Ved L. 23 Jan. 1862: „§§ 8, 10, 13 og 15 ere ophævede, § 5 forandret ved L. om Stamstutteriet paa Frederiksborg 1 April 1871 (Nr. 65) § 9."

— 232. Ved A. 12 Juli 1862 ang. upræparerede Medicinalvarer: „Bortfalder efter A. 22 Mai 1871 (Nr. 92)."

— 236. Ved B. s. D. ang. upræparerede Medicinalvarer: „Bortfalder efter B. 23 Mai 1871 (Nr. 93)."

— 251. Ved Instruktion 21 August 1862 for Lokomotivers Benyttelse paa Veie og Gader: „Jfr. B. 10 April 1872 (Nr. 65) om nogle Forandringer i og Tillæg til denne Instruktion."

— 272. Ved A. 2 Oktbr. 1862: „See nu L. 25 Marts 1872 (Nr. 57) om Brugen af Kirkerne."

— 285. Ved L. 11 Febr. 1863 ang. Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir § 4: „Jfr. L. 2 Febr. 1870 ang. Stempelbegunstigelser for Foreninger."

Pag. 367. Ved L. 4 Juli 1863 Løbe-Nr. 227—229: „Jfr. L. om en Forandring i Toldafgiften for Sukker 28 Marts 1871 (Nr. 57)."

— 384. Ved L. 4 Juli 1863 § 26: „Jfr. B. 30 Juni 1870."

— 426. Ved Colonialloy 27 Novbr. 1863 § 53: „Nogle Bestemmelser i denne Paragraph ere forandrede ved L. 25 Marts 1872 (Nr. 42)."

— 463. Ved L. 31 Marts 1864 ang. Havneafgift i Kjøbenhavns Havn: „Jfr. B. 12 April 1873 (Nr. 42) ang. Fritagelse for Havneafgifters Erlæggelse i Kjøbenhavns Havn for mindre Fartøier i Indenrigsfart m. m. — Jfr. L. 31 Marts 1874 (Nr. 37) samt B. 3 Septbr. s. A. (Nr. 119)."

— 467. Ved B. 13 Juni 1864: „See nu B. 3 Septbr. 1874 (Nr. 119) ang. om en ny Tarif for Akciseafgiften i Kjøbenhavn."

— 471. Ved L. 5 August 1864 § 2: „Jfr. L. 28 Marts 1871 (Nr. 57) om en Forandring i Toldafgiften for Sukker."

— 486. Ved L. 23 Decbr. 1864 om Toldforholdene ved Landgrændsen o. s. v.: „Ophævet ved L. 23 Mai 1873 (Nr. 65) om Toldforholdene ved Landtoldgrændsen m. m. § 16."

VII. I Samlingen for Aarene 1865—1869:

Pag. 8. Ved B. 31 Marts 1865: „Jfr. B. 12 April 1873 (Nr. 42) ang. Fritagelse for Havneafgifters Erlæggelse i Kjøbenhavns Havn for mindre Fartøier i Indenrigsfart m. m."

— 25. Ved B. 12 August 1865: „Jfr. forel. L. 25 August 1871 (Nr. 132) om Udstedelse af extraordinære Hjemstedsbeviser og endelig L. om samme Gjenstand 9 Marts 1872 (Nr. 37) samt B. 19 Decbr 1873 (Nr. 159) ang. en mellem Danmark og det tydske Rige afsluttet Overenskomst om Behandlingen af Undersaatter af den ene Part, som paa den anden Parts Territorium blive trængende til Understøttelse m. v."

— 29. Ved L. 26 Septbr. 1865: „Ophævet ved L. om Postvæsenet 7 Jan. 1871 (Nr. 9)."

Pag. 77. Ved Alm. borgerlig Straffelovs §§ 95—97: „Se L. om en forandret Affattelse af disse §§ 25 Febr. 1871 (Nr. 32)."

— 90. Ved samme L.s § 180: „Jfr. L. 10 April 1874 (Nr. 47) om Foranstaltninger til at modarbeide den veneriske Smittes Udbredelse §§ 4 og 7" og ved § 181: „Jfr. L. 10 April 1874 (Nr. 47) § 2"

— 101. Ved samme L.s § 260: „See endvidere L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m. § 168"

— 102. Ved samme L.s § 262: „See endvidere L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m. § 148."

— 115. Ved L. 16 Febr. 1866 ang. Frihed for Bygningsafgift for visse Arter af mindre Leiligheder i Kbhvn.: „Jfr. L. 16 April 1873 (Nr. 44) ang. Frihed for Bygningsafgift og B. 7 Juni s. A. (Nr. 86) ang. samme Gjenstand."

— 121. Ved L. 23 Febr. 1866 om Disciplin i Handelsskibe og om Søfolks Forseelser, Forbrydelser samt Forhyring m. v.: „Jfr. L. om Forhyring af Søfolk m. m. 12 Mai 1871 (Nr. 86)."

— 143. Ved Grundlov 28 Juli 1866: „Jfr. L. om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget 2 Jan. 1871 (Nr. 1)."

— — (jfr. P. 33) Ved Grundlov 28 Juli 1866 § 8: „See L. om Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse 11 Febr. 1871 (Nr. 25)."

— 145. Ved Raadstue P. 24 August 1866: „See nu Raadstue P. 27 Decbr. 1871."

— 188. Ved L. 14 Marts 1867 om Statens Overtagelse af de jydsk-fynske Jernbaners Drift § 3: „See endvidere L. 9 Decbr. 1871 (Nr. 167) om Fortsættelse af Statens Drift af bemeldte Jernbaner."

— 190. Ved L. 22 Marts 1867 om Fiskeriet i Limfjorden: „Jfr. L. 25 Marts 1872 (Nr. 54)."

— 201. Ved L. 29 Marts 1867 ang. Sandflugtens Dæmpning m. V. § 19: „Ophævet ved L. 25 Marts 1872 (Nr. 53) om Mark- og Veifred § 15."

— 221. Ved L. 3 Mai 1867 ang. Forandringer i L. ang. Foranstaltninger til Husdyr- og især Hesteavlens Fremme 23 Jan. 1862: „§§ 1 og 2 ere ophævede ved L. ang. Omordning af Stamstutteriet paa Frederiksberg og nogle dermed forbundne Foranstaltninger m. m. 1 April 1871 (Nr. 65) § 9."

Pag. 221. Ved L. 3 Mai 1867 om Straf for Indgreb i de privilegerede Færgesteders Eneret: „Forandret ved L. 21 Marts 1874 (Nr. 32) om Bestyrelsen af Færgevæsenet § 1."

— 234. Ved L. 21 Juni 1867 ang. Jernbaneanlæg: „Jfr. L. 25 Marts 1872 (Nr. 56) ang. Anlæg og Drift af en lollandsk-falstersk Jernbane."

— 235. Ved samme L.s § 7: „Jfr. L. 23 Mai 1873 (Nr. 71) ang. Bemyndigelse for Regjeringen til at meddele Koncession paa forskjellige Jernbaneanlæg paa Sjælland og Falster § 8."

— 239. Ved L. 6 Juli 1867 om Landkommunernes Styrelse m. V.: „Jfr. L. 17 Mai 1873 (Nr. 67) om Landdistrikters Indlemmelse i Kjøbstæderne."

— 244. Ved samme L.s § 16: „Jfr. L. 18 Marts 1871 (Nr. 47), hvorved Skolekommissionernes Omraade og Virksomhed i Landkommunerne nærmere bestemmes."

— 258. Ved L. 6 Juli 1867 ang. Demarcationslinien om Kjøbenhavn § 1: „Jfr. B. 13 Juni 1870."

Ved samme L.s § 2: „Jfr. L. 25 Juni 1870 om Anlæg af en nordvestsjællandsk Jernbane."

— 260. Ved samme L.s § 6: „See nu Bygningslov for Staden Kjøbenhavn 21 Novbr. 1871 (Nr. 164) §§ 19 og 86."

— 265. Ved L. 6 Juli 1867 om Hærens Ordning § 19: „Jfr. L. om Felttillæg m. m. ved Hæren 14 Mai 1870 § 10."

— 268. (Tillæg Pag. 30). Ved samme L. Afsnit: Bornholms Væbning: „See L. 12 Febr. 1872 (Nr. 26) om Tilveiebringelse af Heste til denne Væbning."

— 303. Ved L. 25 Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren: „Jfr. L. 17 Mai 1873 (Nr. 58) om Tillæg til denne Lov."

— — Ved samme L.s § 13: „Jfr. L. om Ordningen af Kjøbenhavns Væbning 28 Mai 1870 § 10."

— 305. Ved Regul. 14 Septbr. 1867 for Bedømmelsen af de Værnepligtiges Dygtighed til Krigstjenesten o. s. v.: „Bortfalder ifølge Regul. 12 Septbr. 1872 (Nr. 118) om samme Gjenstand."

— 329. Ved Raadstue-P. 8 April 1868: „Bortfalder efter Raadstue-P. 1 April 1873 om samme Gjenstand."

— 335. *Ved Raadstue-P. s. D. tilføies* samme Anm.

Pag. 339. Ved L. 24 April 1868 om Udvidelse af det jydske Jernbanenet: „Jfr. L. 16 April 1873 (Nr. 45) om Anlæg af en fast Bro over Limfjorden samt Anlæg af en Jernbane til Ribe, L. 23 Mai 1873 (Nr. 72) om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af forskjellige Sidebaner til de jydsk-fynske Statsbaner samt L. 31 Marts 1874 (Nr. 39) om en Jernbane fra Vemb Station til Lemvig eller dens Havn. — Ved samme L.s § 1 Litr. d.: „See L. 14 Mai 1870 om Retningen af den sydjydske Jernbane."

— 351. Ved L. 1 Mai 1868 om Tilsyn med Udvandreres Befordring: See L. 25 Marts 1872 (Nr. 52) indeh. Tillæg til ovenstaaende Lov."

— 353. Ved samme L.s § 8: „Jfr. B. 2 Juli 1873 (Nr. 91) om nogle Forskrifter, som blive at iagttage ved Afslutning af Kontrakter med Udvandrere."

— 354. Ved samme L.s § 10: „Forandret ved L. 25 Marts 1872 (Nr. 52) § 4."

— — Ved L. s. D. ang. Forhindring af asiatisk Koleras Indbringelse: „See B. 25 Mai 1871 (Nr. 96) om den Anmeldelsespligt, som paahviler de i regelmæssig Fart gaaende Damp- og Paketskibe."

— 357. Ved L. 15 Mai 1868 om Brandvæsenet i Kjøbenhavn § 5: „See L. om Ordningen af Kjøbenhavns Væbning 28 Mai 1870 § 14, jfr. A. 5 August 1871 (Nr. 125) om Tilgangen til det heromhandlede Reservekorps."

— 361. Ved samme L.s § 19 sidste Stykke: „See Raadstue-Plakat 26 Marts 1872." — Ved § 22: „See Raadstue-Plakat 25 Marts 1872 II."

— 362. Ved samme L.s § 25 1ste Stykke: „Forandret ved B. 12 August 1871 (Nr. 130)."

— 363. Ved samme L.s § 26: „See Raadstue-Plakat 25 Marts 1872."

— 365. Ved samme L.s § 43: „See B. 20 Juni 1870."

— 368. Ved L. 15 Mai 1868 om Valgmenigheder: „Jfr. L. 7 Juni 1873 (Nr. 83) om Forandring i denne L."

— 370. Ved L. 15 Mai 1868 om Lønninger m. v. ved Søværnet: „Jfr. L. 17 Mai 1873 (Nr. 59) om Tillæg til denne Lov."

Pag. 371. Ved L. 26 Mai 1868 om Adgang til Sagførervirksomheden: „Jfr. L. 8 Jan. 1872 (Nr. 2) om Ophævelse af den af Lovgivningen i visse Forhold stillede Fordring paa Aflæggelse af en praktisk juridisk Prøve."

— 382. Ved L. s. D. om Forvaltningen af Umyndiges Midler § 12: „Jfr. L. 30 Novbr. 1874 (Nr. 155) § 63."

— 383. Ved L. 26 Mai 1868 om Kjøbstadkommunernes Styrelse m. v.: „Jfr. L. 21 Marts 1873 (Nr. 28) om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn og L. 17 Mai 1873 (Nr. 67) om Landdistrikters Indlemmelse i Kjøbstæderne."

— 394. Ved samme L.s § 25: „Jfr. L. om Reglerne for Udskrivning af Indkomstskat 2 Juli 1870 § 11, 4de Stykke."

— 398. Ved L. 26 Mai 1868 om Erstatning til Statskassen af Halvdelen af Expropriationsudgifterne ved Jernbane- og Havneanlæg i Jylland og Fyn: „Jfr. L. 16 April 1873 (Nr. 45) om Anlæg af en fast Bro over Limfjorden samt Anlæg af en Jernbane til Ribe § 6, L. 23 Mai 1873 (Nr. 72) om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af forskjellige Sidebaner til de jydsk-fynske Statsbaner § 3 samt L. 31 Marts 1874 (Nr. 39) om en Jernbane fra Vemb Station til Lemvig eller dens Havn."

— 407. Ved B. 7 Juli 1868: „Jfr. B. 5 Septbr. 1870."

— 415. Ved L. indeh. nogle Ændringer i de gjældende Bestemmelser ang. Brevpostforsendelser: „Ophævet ved L. om Postvæsenet 7 Jan. 1871 (Nr. 9)."

— 416. Ved L. 26 Novbr. 1868 om Forlængelse af Tidsfristen for Statens Drift af de jydsk-fynske Jernbaner: „See nu L. 9 Decbr. 1872 (Nr. 167) om Fortsættelse af Statens Drift af bemeldte Baner."

— 417. Ved Raadstue-Plakat 18 Decbr. 1868: „See nu Raadstue-Plakat 27 Decbr. 1871."

— — Ved Politivedtægten for Kjøbenhavn 18 Jan. 1869 §§ 44 45 og 90: „Forandrede ved Tillæg af 27 April 1870."

— 433. Ved samme Politivedtægt § 91: „See Tillæg 11 Novbr. 1871 (Nr. 162) ang. en forandret Affattelse af denne Paragraph."

BODLEIAN

Pag. 311 (405). I Noten til L. 29 Decbr. 1857 om Haandværks- og Fabrikdrift m. m.: „jfr. i det Hele L. 23 Mai 1873 (Nr. 73) om Forandringer i og Tillæg til denne Lov, hvorved sammes §§ 40, 41 og 83 ere ophævede."

— 315 (409). Ved samme L. § 13: „Jfr. L. om Brændevinshandel 2 Juli 1870 § 2."

— 323 (416). Ved samme L. § 46: „See nu A. 22 Mai 1871 (Nr. 92), jfr. B. 23 Mai s. A. (Nr. 93)."

— 325 (418). Ved samme Lovs § 56: „Jfr. L. 2 Juli 1870 § 9."

— 330 (423). Ved samme Lovs § 72: „Jfr. L. 2 Juli 1870 §§ 3, 5, 6 og L. indeh. nogle nærmere Bestemmelser om Fastsættelsen af Afgiften for Brændevinshandel og Brændevinsudskænkning 1 April 1871 (Nr. 66)."

— 332 (425). Ved samme Lovs § 78: „Jfr. L. 2 Juli 1870 § 7."

— — — Ved samme Lovs § 79: „Jfr. L. 2 Juli 1870 § 1."

— 344 (438). I Noten til L. 29 Decbr. 1857 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene § 2: „K. 29 Jan. 1873 (Nr. 9)."

— 350 (444). I Anm. til L. 29 Decbr. 1857 om Fiskeriet i Limfjorden: „L. 25 Marts 1872 (Nr. 54)."

— 378 (472). Ved L. om Indkaldelse og Ombytning af Statsobligationer 31 Marts 1858 anmærkes: „Jfr. L. om Forældelse af Statsforskrivninger 28 Jan. 1871 (Nr. 18), samt L. 28 Febr. 1874 (Nr. 17) om Bemyndigelse til at udstede Statsobligationer med Rentetermine til 11te Marts og 11te Septbr.; B. 19 Juni 1874 (Nr. 89) ang. Udfærdigelse af Statsobligationer i Kronemønt og med Rentetermine til 11te Marts og 11te Septbr. m. m."

— 383 (486). Ved B. 30 Septbr. 1858 § 1: „Jfr. B. 2 Jan. 1873 (Nr. 2) ang. Notering paa Kjøbenhavns Børs af en Kurs paa tydsk Rigsmønt."

— 392 (496). Ved L. 30 Decbr. 1858 ang. Fallitvæsenet: „See nu L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m."

— 397 (500). I Noten til Bygningslov for Kjøbstæderne af 30 Decbr. 1858: „L. 21 Marts 1873 (Nr. 28) om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn."

Pag. 407 (510). Ved L. 30 Decbr. 1858 om Landvæsenskommissioner m. m.: „Jfr. L. 27 Jan. 1872 (Nr. 14) om Hegn, Hegnsynsmænd og Overssynskommissioner for Kjøbenhavn m. m. § 27."

— 438 (541). Ved L. 22 Novbr. 1859: „Jfr. L. 28 Febr. 1874 (Nr. 18) om nogle Forholdsregler i Anledning af Ombytningen af Statsfonds- og Bankfondsbeviser."

VI. I Samlingen for Aarene 1860—1864:

Pag. 3. Ved L. 17 Marts 1860: „Jfr. L. om Forældelse af Statsforskrivninger 28 Jan. 1871 (Nr. 18) samt L. 28 Febr. 1874 (Nr. 17) om Bemyndigelse til at udstede Statsobligationer med Renteterminer til 11te Marts og 11te Septbr."

— 24. Ved L. 4 Jan. 1861 om Fiskeriet i Limfjorden: „See L. 25 Marts 1872 (Nr. 54)."

— 28. Ved L. indeh. nogle nærmere Bestemmelser ang. Jagten 30 Jan 1861: „§§ 1 og 3 ere ophævede ved L. indeh. nogle nærmere Bestemmelser ang. Jagten og Fredning af visse nyttige Dyr 1 April 1871 (Nr. 61) § 20."

— 33. Ved L. om Omordning af de kommunale Skatter i Kjøbenhavn 19 Febr. 1861 § 3: „Jfr. L. 26 Marts 1870 indeh. alm. Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold m. m. § 2."

— 45. Ved L. 19 Febr. 1861 om Forandringer i Fæstelovgivningen: „Jfr. L. 9 Marts 1872 (Nr. 36), hvorved Raadigheden over Fæstebondergods nærmere bestemmes m. m."

— 49. Ved L. s. D. om Brugen af stemplet Papir: „Jfr. L. 25 Marts 1872 (Nr. 41) om Stempelafgift af udenlandske offentlige Pengeeffekter samt L. 21 Marts 1874 (Nr. 30) om Gjennemførelsen af det ved L. 23 Mai 1873 fastsatte Montsystem for Stempelafgiftens Vedkommende. — See nu det under 1 Decbr. 1874 (Nr. 159) bekjendtgjorte Optryk af ovenstaaende Lov med Angivelse af de Forandringer i samme, som følge af forannævnte L. 21 Marts 1874."

— 79. Ved s. L.s § 69: „Ophævet ved L. herom 27 Jan. 1872 (Nr. 16)."

Pag. 105. Ved L. s. D. om Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn: „See L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m. § 149, jfr. A. 19 Juli 1872 (Nr. 96) indeh. nærmere Regler med Hensyn til Gjennemførelsen af den i L. 25 Marts 1872 om Konkurs m. m. § 149 givne Bestemmelse om, at Handlendes, Fabrikanters og Skibsrhederes Konkursboer i Kjøbenhavn skulle behandles af Sø- og Handelsretten."

— 123. Ved L. s. D. om Kirkesyn m. v.: „Jfr. L. 25 Marts 1872 (Nr. 57) om Brugen af Kirkerne § 12; L. 7 Juni 1873 (Nr. 84) om Tillæg til ovenstaaende Lov.".

— 139. Ved L. om Forandring i Udredelsen af Tiendeafgiften 19 Febr. 1861: „Jfr. L. 26 Marts 1870 om Afløsning af Qvægtiende og Smaaredsel i de i Kongeriget indlemmede forhen slesvigske Sogne."

— 174. Ved L. 10 Marts 1861 om Anlæg og Drift af Jernbaner: „Jfr. L. 28 Mai 1870 om Dampfærgeforbindelse imellem Fredericia og Strib m. m.; L. 16 April 1873 (Nr. 45) om Anlæg af en fast Bro over Limfjorden samt Anlæg af en Jernbane til Ribe; L. 23 Mai 1873 (Nr. 72) om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af forskjellige Sidebaner til de jydsk-fynske Statsbaner; L. 31 Marts 1874 (Nr. 39) om en Jernbane fra Vemb Station til Lemvig eller dens Havn."

— 191. Ved L. 23 Jan. 1862: „§§ 8, 10, 13 og 15 ere ophævede, § 5 forandret ved L. om Stamstutteriet paa Frederiksborg 1 April 1871 (Nr. 65) § 9."

— 232. Ved A. 12 Juli 1862 ang. upræparerede Medicinalvarer: „Bortfalder efter A. 22 Mai 1871 (Nr. 92)."

— 236. Ved B. s. D. ang. upræparerede Medicinalvarer: „Bortfalder efter B. 23 Mai 1871 (Nr. 93)."

— 251. Ved Instruktion 21 August 1862 for Lokomotivers Benyttelse paa Veie og Gader: „Jfr. B. 10 April 1872 (Nr. 65) om nogle Forandringer i og Tillæg til denne Instruktion."

— 272. Ved A. 2 Oktbr. 1862: „See nu L. 25 Marts 1872 (Nr. 57) om Brugen af Kirkerne."

— 285. Ved L. 11 Febr. 1863 ang. Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir § 4: „Jfr. L. 2 Febr. 1870 ang. Stempelbegunstigelser for Foreninger."

g. 367. Ved L. 4 Juli 1863 Løbe-Nr. 227—229: „Jfr. L. om en Forandring i Toldafgiften for Sukker 28 Marts 1871 (Nr. 57)."

\- 384. Ved L. 4 Juli 1863 § 26: „Jfr. B. 30 Juni 1870."

\- 426. Ved Colonialloven 27 Novbr. 1863 § 53: „Nogle Bestemmelser i denne Paragraph ere forandrede ved L. 25 Marts 1872 (Nr. 42)."

\- 463. Ved L. 31 Marts 1864 ang. Havneafgift i Kjøbenhavns Havn: „Jfr. B. 12 April 1873 (Nr. 42) ang. Fritagelse for Havneafgifters Erlæggelse i Kjøbenhavns Havn for mindre Fartøier i Indenrigsfart m. m. — Jfr. L. 31 Marts 1874 (Nr. 37) samt B. 3 Septbr. s. A. (Nr. 119)."

\- 467. Ved B. 13 Juni 1864: „See nu B. 3 Septbr. 1874 (Nr. 119) ang. om en ny Tarif for Akciseafgiften i Kjøbenhavn."

\- 471. Ved L. 5 August 1864 § 2: „Jfr. L. 28 Marts 1871 (Nr. 57) om en Forandring i Toldafgiften for Sukker."

\- 486. Ved L. 23 Decbr. 1864 om Toldforholdene ved Landgrændsen o. s. v.: „Ophævet ved L. 23 Mai 1873 (Nr. 65) om Toldforholdene ved Landtoldgrændsen m. m. § 16."

VII. I Samlingen for Aarene 1865—1869:

ig. 8. Ved B. 31 Marts 1865: „Jfr. B. 12 April 1873 (Nr. 42) ang. Fritagelse for Havneafgifters Erlæggelse i Kjøbenhavns Havn for mindre Fartøier i Indenrigsfart m. m."

\- 25. Ved B. 12 August 1865: „Jfr. forel. L. 25 August 1871 (Nr. 132) om Udstedelse af extraordinære Hjemstedsbeviser og endelig L. om samme Gjenstand 9 Marts 1872 (Nr. 37) samt B. 19 Decbr 1873 (Nr. 159) ang. en mellem Danmark og det tydske Rige afsluttet Overenskomst om Behandlingen af Undersaatter af den ene Part, som paa den anden Parts Territorium blive trængende til Understøttelse m. v."

\- 29. Ved L. 26 *Septbr. 1865:* „Ophævet ved L. om Postvæsenet *7 Jan. 1871 (Nr. 9)."*

Pag. 77. Ved Alm. borgerlig Straffelovs §§ 95—97: „Se L. om en forandret Affattelse af disse §§ 25 Febr. 1871 (Nr. 32)."

— 90. Ved samme L.s § 180: „Jfr. L. 10 April 1874 (Nr. 47) om Foranstaltninger til at modarbeide den veneriske Smittes Udbredelse §§ 4 og 7" og ved § 181: „Jfr. L. 10 April 1874 (Nr. 47) § 2"

— 101. Ved samme L.s § 260: „See endvidere L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m. § 168"

— 102. Ved samme L.s § 262: „See endvidere L. 25 Marts 1872 (Nr. 51) om Konkurs m. m. § 148."

— 115. Ved L. 16 Febr. 1866 ang. Frihed for Bygningsafgift for visse Arter af mindre Leiligheder i Kbhvn.: „Jfr. L. 16 April 1873 (Nr. 44) ang. Frihed for Bygningsafgift og B. 7 Juni s. A. (Nr. 86) ang. samme Gjenstand."

— 121. Ved L. 23 Febr. 1866 om Disciplin i Handelsskibe og om Søfolks Forseelser, Forbrydelser samt Forhyring m. v.: „Jfr. L. om Forhyring af Søfolk m. m. 12 Mai 1871 (Nr. 86)."

— 143. Ved Grundlov 28 Juli 1866: „Jfr. L. om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget 2 Jan. 1871 (Nr. 1)."

— — Ved Grundlov 28 Juli 1866 § 8: „See L. om Regje- (jfr. P. 33) ringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse 11 Febr. 1871 (Nr. 25)."

— 145. Ved Raadstue P. 24 August 1866: „See nu Raadstue P. 27 Decbr. 1871."

— 188. Ved L. 14 Marts 1867 om Statens Overtagelse af de jydsk-fynske Jernbaners Drift § 3: „See endvidere L. 9 Decbr. 1871 (Nr. 167) om Fortsættelse af Statens Drift af bemeldte Jernbaner."

— 190. Ved L. 22 Marts 1867 om Fiskeriet i Limfjorden: „Jfr. L. 25 Marts 1872 (Nr. 54)."

— 201. Ved L. 29 Marts 1867 ang. Sandflugtens Dæmpning m. V. § 19: „Ophævet ved L. 25 Marts 1872 (Nr. 53) om Mark- og Veifred § 15."

— 221. Ved L. 3 Mai 1867 ang. Forandringer i L. ang. Foranstaltninger til Husdyr- og især Hesteavlens Fremme 23 Jan. 1862: „§§ 1 og 2 ere ophævede ved L. ang. Omordning af Stamstutteriet paa Frederiksberg og nogle dermed forbundne Foranstaltninger m. m. 1 April 1871 (Nr. 65) § 9."

Pag. 221. Ved L. 3 Mai 1867 om Straf for Indgreb i de privilegerede Færgesteders Eneret: „Forandret ved L. 21 Marts 1874 (Nr. 32) om Bestyrelsen af Færgevæsenet § 1."

— 234. Ved L. 21 Juni 1867 ang. Jernbaneanlæg: „Jfr. L. 25 Marts 1872 (Nr. 56) ang. Anlæg og Drift af en lollandsk-falstersk Jernbane."

— 235. Ved samme L.s § 7: „Jfr. L. 23 Mai 1873 (Nr. 71) ang. Bemyndigelse for Regjeringen til at meddele Concession paa forskjellige Jernbaneanlæg paa Sjælland og Falster § 8."

— 239. Ved L. 6 Juli 1867 om Landkommunernes Styrelse m. V.: „Jfr. L. 17 Mai 1873 (Nr. 67) om Landdistrikters Indlemmelse i Kjøbstæderne."

— 244. Ved samme L.s § 16: „Jfr. L. 18 Marts 1871 (Nr. 47), hvorved Skolekommissionernes Omraade og Virksomhed i Landkommunerne nærmere bestemmes."

— 258. Ved L. 6 Juli 1867 ang. Demarcationslinien om Kjøbenhavn § 1: „Jfr. B. 13 Juni 1870."

Ved samme L.s § 2: „Jfr. L. 25 Juni 1870 om Anlæg af en nordvestsjællandsk Jernbane."

— 260. Ved samme L.s § 6: „See nu Bygningslov for Staden Kjøbenhavn 21 Novbr. 1871 (Nr. 164) §§ 19 og 86."

— 265. Ved L. 6 Juli 1867 om Hærens Ordning § 19: „Jfr. L. om Felttillæg m. m. ved Hæren 14 Mai 1870 § 10."

— 268. (Tillæg Pag. 30). Ved samme L. Afsnit: Bornholms Væbning: „See L. 12 Febr. 1872 (Nr. 26) om Tilveiebringelse af Heste til denne Væbning."

— 303. Ved L. 25 Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren: „Jfr. L. 17 Mai 1873 (Nr. 58) om Tillæg til denne Lov."

— — Ved samme L.s § 13: „Jfr. L. om Ordningen af Kjøbenhavns Væbning 28 Mai 1870 § 10."

— 305. Ved Regul. 14 Septbr. 1867 for Bedømmelsen af de Værnepligtiges Dygtighed til Krigstjenesten o. s. v.: „Bortfalder ifølge Regul. 12 Septbr. 1872 (Nr. 118) om samme Gjenstand."

— 329. Ved Raadstue-P. 8 April 1868: „Bortfalder efter Raadstue-P. 1 April 1873 om samme Gjenstand."

— 335. *Ved Raadstue-P. s. D. tilføies* samme Anm.

Pag. 339. Ved L. 24 April 1868 om Udvidelse af det jydske Jernbanenet: „Jfr. L. 16 April 1873 (Nr. 45) om Anlæg af en fast Bro over Limfjorden samt Anlæg af en Jernbane til Ribe, L. 23 Mai 1873 (Nr. 72) om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af forskjellige Sidebaner til de jydsk-fynske Statsbaner samt L. 31 Marts 1874 (Nr. 39) om en Jernbane fra Vemb Station til Lemvig eller dens Havn. — Ved samme L.s § 1 Litr. d.: „See L. 14 Mai 1870 om Retningen af den sydjydske Jernbane."

— 351. Ved L. 1 Mai 1868 om Tilsyn med Udvandreres Befordring: See L. 25 Marts 1872 (Nr. 52) indeh. Tillæg til ovenstaaende Lov."

— 353. Ved samme L.s § 8: „Jfr. B. 2 Juli 1873 (Nr. 91) om nogle Forskrifter, som blive at iagttage ved Afslutning af Kontrakter med Udvandrere."

— 354. Ved samme L.s § 10: „Forandret ved L. 25 Marts 1872 (Nr. 52) § 4."

— — Ved L. s. D. ang. Forhindring af asiatisk Koleras Indbringelse: „See B. 25 Mai 1871 (Nr. 96) om den Anmeldelsespligt, som paahviler de i regelmæssig Fart gaaende Damp- og Paketskibe."

— 357. Ved L. 15 Mai 1868 om Brandvæsenet i Kjøbenhavn § 5: „See L. om Ordningen af Kjøbenhavns Væbning 28 Mai 1870 § 14, jfr. A. 5 August 1871 (Nr. 125) om Tilgangen til det heromhandlede Reservekorps."

— 361. Ved samme L.s § 19 sidste Stykke: „See Raadstue-Plakat 26 Marts 1872." — Ved § 22: „See Raadstue-Plakat 25 Marts 1872 II."

— 362. Ved samme L.s § 25 1ste Stykke: „Forandret ved B. 12 August 1871 (Nr. 130)."

— 363. Ved samme L.s § 26: „See Raadstue-Plakat 25 Marts 1872."

— 365. Ved samme L.s § 43: „See B. 20 Juni 1870."

— 368. Ved L. 15 Mai 1868 om Valgmenigheder: „Jfr. L. 7 Juni 1873 (Nr. 83) om Forandring i denne L."

— 370. Ved L. 15 Mai 1868 om Lønninger m. v. ved Søværnet: „Jfr. L. 17 Mai 1873 (Nr. 59) om Tillæg til denne Lov."

Pag. 371. Ved L. 26 Mai 1868 om Adgang til Sagførervirksomheden: „Jfr. L. 8 Jan. 1872 (Nr. 2) om Ophævelse af den af Lovgivningen i visse Forhold stillede Fordring paa Aflæggelse af en praktisk juridisk Prøve."

— 382. Ved L. s. D. om Forvaltningen af Umyndiges Midler § 12: „Jfr. L. 30 Novbr. 1874 (Nr. 155) § 63."

— 383. Ved L. 26 Mai 1868 om Kjøbstadkommunernes Styrelse m. v.: „Jfr. L. 21 Marts 1873 (Nr. 28) om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn og L. 17 Mai 1873 (Nr. 67) om Landdistrikters Indlemmelse i Kjøbstæderne."

— 394. Ved samme L.s § 25: „Jfr. L. om Reglerne for Udskrivning af Indkomstskat 2 Juli 1870 § 11, 4de Stykke."

— 398. Ved L. 26 Mai 1868 om Erstatning til Statskassen af Halvdelen af Expropriationsudgifterne ved Jernbane- og Havneanlæg i Jylland og Fyn: „Jfr. L. 16 April 1873 (Nr. 45) om Anlæg af en fast Bro over Limfjorden samt Anlæg af en Jernbane til Ribe § 6, L. 23 Mai 1873 (Nr. 72) om Meddelelse af Concession paa Anlæg og Benyttelse af forskjellige Sidebaner til de jydsk-fynske Statsbaner § 3 samt L. 31 Marts 1874 (Nr. 39) om en Jernbane fra Vemb Station til Lemvig eller dens Havn."

— 407. Ved B. 7 Juli 1868: „Jfr. B. 5 Septbr. 1870."

— 415. Ved L. indeh. nogle Ændringer i de gjældende Bestemmelser ang. Brevpostforsendelser: „Ophævet ved L. om Postvæsenet 7 Jan. 1871 (Nr. 9)."

— 416. Ved L. 26 Novbr. 1868 om Forlængelse af Tidsfristen for Statens Drift af de jydsk-fynske Jernbaner: „See nu L. 9 Decbr. 1872 (Nr. 167) om Fortsættelse af Statens Drift af bemeldte Baner."

— 417. Ved Raadstue-Plakat 18 Decbr. 1868: „See nu Raadstue-Plakat 27 Decbr. 1871."

— — Ved Politivedtægten for Kjøbenhavn 18 Jan. 1869 §§ 44 45 og 90: „Forandrede ved Tillæg af 27 April 1870."

— 433. Ved samme Politivedtægt § 91: „See Tillæg 11 Novbr. 1871 (Nr. 162) ang. en forandret Affattelse af denne Paragraph."

Pag. 436. Ved L. 26 Febr. 1869 ang. Jernbaneanlæg: „Jfr. L. 25 Marts 1872 (Nr. 56) om en lollandsk-falstersk Jernbane samt L. 25 Juni 1870 om Anlæg af en nordvestsjællandsk Jernbane."

— 438. Ved samme L. § 5: „Den garanterede Kapital for Anlæget af Dobbeltsporet til Roskilde er forhøiet ved L. 23 Mai 1873 (Nr. 70)."

— 442. Ved L. 6 Marts 1869 om Værnepligt § 6 Slutningen: „Jfr. L. 26 Febr. 1872 (Nr. 29) om Mønstring af Skibsmandskab."

— 459. Ved samme L. § 56: „Forandret ved L. 4 April 1873 (Nr. 40)."

— 461. Ved L. 6 Marts 1869 om Hegn: „Jfr. L. 27 Jan. 1872 (Nr. 14) om Hegn, Hegnsynsmænd og Oversynskommissioner for Kjøbenhavn m. m. samt L. 25 Marts 1872 (Nr. 53) om Mark- og Veifred."

— 470. Ved samme L.s § 24: „Ophævet ved L. 25 Marts 1872 (Nr. 53) § 15."

— 471. Ved samme L.s § 25: „Jfr. L. 27 Jan. 1872 (Nr. 14) § 26."

— 473. Ved L. 6 Marts 1869 om Søtillæg m. m. ved Søværnet: „Jfr. L. 24 Jan. 1874 (Nr. 8) om Tillæg til denne Lov."

— 478. Ved L. 6 Marts 1869 om Styrmandsexamen: „Jfr. L. 10 April 1874 (Nr. 55) om Forandringer i Styrmandsexamen."

— 486. Ved L. om Udlaan af Umyndiges Midler m. m. 19 Marts 1869 § 12: „See L. 2 Febr. 1870 om Anbringelse af offentlige Stiftelsers Midler m. m."

— 487. Ved samme L.s § 13: „See A. 12 Novbr. 1870."

— 508. Ved A. 18 Septbr. 1869 §§ 6 og 21: „Jfr. B. og 516. 19 Decbr. 1870."

VIII. I nærværende Bind.

Pag. 11. Ved A. 2 April 1870: „See ogsaa A. 17 Septbr. *1870.*"

Pag. 17. Ved L. 14 Mai 1870 om Brandforsikkring af Kjøbstadbygninger: „Jfr. L. 14 Febr. 1874 (Nr. 15) ang. Bemyndigelse for Kjøbstædernes alm. Brandforsikkring til at optage Bygningerne i Kjøbstaden Reykjavik."

— 35. Ved L. 28 Mai 1870 om Kjøbenhavns Væbning § 14: „See A. herom 5 August 1871 (Nr. 125)."

— 36. Ved L. 25 Juni 1870 om Bortforpagtning af Fæstegaarde: „Jfr. L. 9 Marts 1872 (Nr. 36) § 6."

— 48. Ved L. om Livsforsikkrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871, 18 Juni 1870 § 22: „See B. 25 Febr. 1871 (Nr. 28)."

— 56. Ved L. indeh. nogle nærmere Bestemmelser ang. Brændevinshandel 2 Juli 1870 § 3 b: „Forandret ved L. indeh. nogle nærmere Bestemmelser om Fastsættelsen af Afgiften for Brændevinshandel og Brændevinsudskænkning 1 April 1871 (Nr. 66)."

— — Ved L. 26 Novbr. 1870 om Forhandling af Stenolie m. m. § 1: „See A. 28 Jan. 1871 (Nr. 16).

— — Ved L. 4 Febr. 1871 om Indpodning af Kokopper § 8: „See A. 14 Marts 1871 (Nr. 41)."

— 88. Ved Regul. for Bestillingsmænds Alderdomsforsørgelse og deres Hustruers Enkeforsørgelse 19 Novbr. 1870: „See Tillæg til samme 13 Mai 1871 samt 9 Novbr. 1874."

— 101. I Anm. til L. 26 Novbr. 1870 om Forhandling af Stenolie m. m. § 1: „See nu A. 4 Septbr. 1871 (Nr. 139) ang. en forandret Prøve."

— 103. Ved L. 2 Jan. 1871 om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget: „Jfr. Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5 Jan. 1874 (Tillæg Nr. 1)."

— 127. Ved A. 28 Jan. 1871 (Nr. 16): „Bortfalder efter A. 4 Septbr. 1871 (Nr. 139) ang. en forandret Prøve § 2."

— 167. Ved L. 28 Marts 1871 om Forandring i Toldafgiften for Sukker § 5: „Lovens Gyldighed er forlænget ved L. 21 Marts 1873 (Nr. 27)."

— 173. Ved L. 1 April 1871 om Anvendelse af Lønningsafdrag for forskjellige Bestillingsmænd: „See Tillæg til Regul. for Bestillingsmænds Alderdomsforsørgelse 13 Mai 1871."

Pag 174. Ved L. 1 April 1871 (Nr. 64) om Underviisningen i de lærde Skoler: „See A. 5 August 1871 (Nr. 124) ang. samme Gjenstand."

— 183. Ved L. 12 Mai 1871 (Nr. 86) om Forhyring af Søfolk m. m.: „Jfr. L. 26 Febr. 1872 (Nr. 29) om Mønstring af Skibsmandskab."

— 293. Ved L. 25 Marts 1872 om Konkurs m. m.: „Jfr. L. 30 Novbr. 1874 (Nr. 155) om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. samt L. s. D. (Nr. 156) om Betalingen for de til Skifievæsenet henhørende Forretninger m. m."

— 342. Ved samme L. § 149: „See A. 19 Juli s. A. (Nr. 96)."

— 348. Ved L. 25 Marts 1872 indeh. Tillæg til L. om Tilsyn med Udvandreres Befordring af 1 Mai 1868: „Jfr. B. 2 Juli 1873 (Nr. 91) om nogle Forskrifter, som blive at iagttage ved Afslutning af Kontrakter med Udvandrere."

— 369. Ved L. 25de Marts 1872 om Brugen af Kirkerne § 5: „Jfr. L. 7 Juni 1873 (Nr. 83) om Forandring i L. om Valgmenigheder af 15 Mai 1868 (§ 1 i Slutningen)."

— 416. Ved L. 21 Marts 1873 om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn: „Jfr. B. 6 Novbr. 1873 (Nr. 144) ang. hvorledes de i Medfør af denne Lov udfærdigede Vedtægter ville være at bringe til alm. Kundskab, samt B. 10 Jan. 1874 (Nr. 2) for Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn ang. Tilsynet med Forhandlingen af Krudt m. v."

— 448. Ved Raadstue-P. 1 April 1873: „Jfr. Raadstue-P. 22 Oktbr. 1873 om Tillæg hertil."

— 469. Ved L. 16 April 1873 om Anlæg af en fast Bro over Limfjorden samt Anlæg af en Jernbane til Ribe: „Jfr. L. 10 April 1874 (Nr. 51) om Forhøielse af Anlægssummen for Limfjordsbroen."

— 472. Ved L. 16 April 1873 ang. Dampfærgeforbindelse mellem Sjælland og Sverrig § 4: „See L. 6 Novbr. 1874 (Nr. 143)."

— 473. Ved L. 16 April 1873 indeh. Bestemmelser om Vægten for ædle Metaller § 2: „Loven er traadt i Kraft 1 August 1873, jfr. A. 30 Juli 1873 (Nr. 101). — See endvidere *A. 1 Juni* 1874 (Nr. 82).

Pag. 500. Ved Montlov 23 Mai 1873: „Jfr. L. 21 Marts 1874 (Nr. 30) om Gjennemførelsen af det ved Møntloven fastsatte Møntsystem for Stempelafgiftens Vedkommende. — See ogsaa B. 19 Juni 1874 (Nr. 89) ang. Udfærdigelse af Statsobligationer i Kronemønt m. m."

— 509. Ved L. 23 Mai 1873 om Digearbeider paa Lolland og Falster: „Jfr. L. 10 April 1874 (Nr. 53) om Diger til Beskyttelse mod Oversvømmelser fra Havet."

— 513. Ved L. 23 Mai 1873 (Nr. 71) om Jernbaneanlæg paa Sjælland og Falster § 4: „See L. 6 Novbr. 1874 (Nr. 143)."

— 516. Ved L. 23 Mai 1873 om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Drift af forskjellige Sidebaner til de jydsk-fynske Statsbaner: „Jfr. L. 31 Marts 1874 (Nr. 39) om en Jernbane fra Vemb Station til Lemvig eller dens Havn. — See ogsaa L. 6 Novbr 1874 (Nr. 143)."

— 533. Ved B. 7 Juni 1873 om Gjennemførelsen af forskjellige Bestemmelser i L. 16 April 1873 om Frihed for Byguingsafgift: „Jfr. B. 18 April 1874 (Nr. 59) indeh. Tillæg hertil."

— 544. Ved A. 30 Juli 1873 (Nr. 101) § 1 Slutning: „Denne Tilladelse bortfalder fra 1 Jan. 1875 ifølge A. 1 Juni 1874 (Nr. 82)."

— 570. Ved L. 28 Febr. 1874 (Nr. 17): „See B. 19 Juni 1874 (Nr. 89) ang. Udfærdigelse af saadanne Statsobligationer."

— 578. Ved L. 21 Marts 1874 (Nr. 30) § 8: „See B. 1 Decbr. 1874 (Nr. 159) af L. 19 Febr. 1761 om Brugen af stemplet Papir med Angivelse af de Forandringer i samme, som følge af ovenstaaende Lov."

— 582. Ved L. 31 Marts 1874 (Nr. 37) om Havneafgift i Kjøbenhavns Havn § 2: „See B. 3 Septbr. 1874 (Nr. 119) ang. en ny Tarif for Akciseafgiften i Kjøbenhavn."

— 583. Ved L. s. D. (Nr. 39) om en Jernbane fra Vemb til Lemvig § 3: „See L. 6 Novbr. 1874 (Nr. 143)."

Sagregister.

Aar og Datum.		Side.
	Arrest for Gjæld.	
1872. 25 Marts.	L. om Konkurs m. m. Tredie Afsnit: Nogle Forandringer i de gjældende Bestemmelser om Exekution og Arrest paa Person......	344.
1874. 21 Marts.	L. indeh. nogle Bestemmelser om de militære Underklassers Formuesraadighed m. m. § 2.	582.
	Arv og Skifte.	
1874. 30 Novbr.	L. om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. m.	624.
	Banken.	
1873. 20 Decbr.	K. ang. Bestemmelser for Fundteringen af Nationalbankens Sedler................	548.
	Bevillinger.	
1871. 10 Juli.	B. ang. Udlevering af de i L. 6 April 1855 § 2 ommeldte Bevillinger, til at svare høiere aarlig Rente end 4 pCt. af Laan i faste Eiendomme........................	209.

Aar og Datum.		Side.
	Bornholm.	
1871.		
9 Decbr.	L. ang. en Ombonitering og Nedsættelse i Afgiften af nogle bortarvefæstede Udmarksjorder paa Bornholm..................	250.
1872.		
12 Febr.	L. om Tilveiebringelsen af Heste til Bornholms Væbning...........................	276.
	Brandvæsenet.	
1870.		
20 Juni.	B. om at L. om Brandvæsenet i Kjøbenhavn 15 Mai 1868 skal træde i Kraft den 1 August d. A............................	49.
26 Novbr.	L. om Forhandling af Stenolie og andre Belysningsvædsker........................	101.
1871.		
28 Jan.	A. ang. den Prøve, ved hvilken det skal afgjøres, om Stenolie og andre Belysningsvædsker falde ind under Bestemmelsen i foranstaaende Lovs § 1	127.
5 Aug.	A. om Tilgangen til det i Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn 15 Mai 1868 § 5 omhandlede Reservekorps for Kjøbenhavns Brandvæsen...........................	218.
12 Aug.	B. om Forandringer i de i L. om Brandvæsenet i Kjøbenhavn 15 Mai 1868 § 25, 1ste Stykke, indeholdte Bestemmelser med Hensyn til visse Værksteder.................	222.
4 Septbr.	A. ang. en forandret Prøve til Afgjørelsen af, hvorvidt Stenolie og andre Belysningsvædsker falde ind under Bestemmelsen i L. 26 Novbr. 1870 § 1.................	224.
21 Novbr.	Bygningslov for Staden Kjøbenhavn.......	226.
29 Decbr.	Raadstue-P. (ang. Kjendelsen for Byggeforetagender)...........................	260.
1872.		
25 Marts.	Raadstue-P. (ang. Driften af brandfarlige Næringsveie)........................	371.

Pag. 339. Ved L. 24 April 1868 om Udvidelse af det jydske Jernbanenet: „Jfr. L. 16 April 1873 (Nr. 45) om Anlæg af en fast Bro over Limfjorden samt Anlæg af en Jernbane til Ribe, L. 23 Mai 1873 (Nr. 72) om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af forskjellige Sidebaner til de jydsk-fynske Statsbaner samt L. 31 Marts 1874 (Nr. 39) om en Jernbane fra Vemb Station til Lemvig eller dens Havn. — Ved samme L.s § 1 Litr. d.: „See L. 14 Mai 1870 om Retningen af den sydjydske Jernbane."

— 351. Ved L. 1 Mai 1868 om Tilsyn med Udvandreres Befordring: See L. 25 Marts 1872 (Nr. 52) indeh. Tillæg til ovenstaaende Lov."

— 353. Ved samme L.s § 8: „Jfr. B. 2 Juli 1873 (Nr. 91) om nogle Forskrifter, som blive at iagttage ved Afslutning af Kontrakter med Udvandrere."

— 354. Ved samme L.s § 10: „Forandret ved L. 25 Marts 1872 (Nr. 52) § 4."

— — Ved L. s. D. ang. Forhindring af asiatisk Koleras Indbringelse: „See B. 25 Mai 1871 (Nr. 96) om den Anmeldelsespligt, som paahviler de i regelmæssig Fart gaaende Damp- og Paketskibe."

— 357. Ved L. 15 Mai 1868 om Brandvæsenet i Kjøbenhavn § 5: „See L. om Ordningen af Kjøbenhavns Væbning 28 Mai 1870 § 14, jfr. A. 5 August 1871 (Nr. 125) om Tilgangen til det heromhandlede Reservekorps."

— 361. Ved samme L.s § 19 sidste Stykke: „See Raadstue-Plakat 26 Marts 1872." — Ved § 22: „See Raadstue-Plakat 25 Marts, 1872 II."

— 362. Ved samme L.s § 25 1ste Stykke: „Forandret ved B. 12 August 1871 (Nr. 130)."

— 363. Ved samme L.s § 26: „See Raadstue-Plakat 25 Marts 1872."

— 365. Ved samme L.s § 43: „See B. 20 Juni 1870."

— 368. Ved L. 15 Mai 1868 om Valgmenigheder: „Jfr. L. 7 Juni 1873 (Nr. 83) om Forandring i denne L."

— 370. Ved L. 15 Mai 1868 om Lønninger m. v. ved Søværnet: „Jfr. L. 17 Mai 1873 (Nr. 59) om Tillæg til denne Lov."

Pag. 371. Ved L. 26 Mai 1868 om Adgang til Sagførervirksomheden: „Jfr. L. 8 Jan. 1872 (Nr. 2) om Ophævelse af den af Lovgivningen i visse Forhold stillede Fordring paa Aflæggelse af en praktisk juridisk Prøve."

— 382. Ved L. s. D. om Forvaltningen af Umyndiges Midler § 12: „Jfr. L. 30 Novbr. 1874 (Nr. 155) § 63."

— 383. Ved L. 26 Mai 1868 om Kjøbstadkommunernes Styrelse m. v.: „Jfr. L. 21 Marts 1873 (Nr. 28) om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn og L. 17 Mai 1873 (Nr. 67) om Landdistrikters Indlemmelse i Kjøbstæderne."

— 394. Ved samme L.s § 25: „Jfr. L. om Reglerne for Udskrivning af Indkomstskat 2 Juli 1870 § 11, 4de Stykke."

— 398. Ved L. 26 Mai 1868 om Erstatning til Statskassen af Halvdelen af Expropriationsudgifterne ved Jernbane- og Havneanlæg i Jylland og Fyn: „Jfr. L. 16 April 1873 (Nr. 45) om Anlæg af en fast Bro over Limfjorden samt Anlæg af en Jernbane til Ribe § 6, L. 23 Mai 1873 (Nr. 72) om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af forskjellige Sidebaner til de jydsk-fynske Statsbaner § 3 samt L. 31 Marts 1874 (Nr. 39) om en Jernbane fra Vemb Station til Lemvig eller dens Havn."

— 407. Ved B. 7 Juli 1868: „Jfr. B. 5 Septbr. 1870."

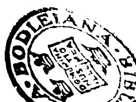
— 415. Ved L. indeh. nogle Ændringer i de gjældende Bestemmelser ang. Brevpostforsendelser: „Ophævet ved L. om Postvæsenet 7 Jan. 1871 (Nr. 9)."

— 416. Ved L. 26 Novbr. 1868 om Forlængelse af Tidsfristen for Statens Drift af de jydsk-fynske Jernbaner: „See nu L. 9 Decbr. 1872 (Nr. 167) om Fortsættelse af Statens Drift af bemeldte Baner."

— 417. Ved Raadstue-Plakat 18 Decbr. 1868: „See nu Raadstue-Plakat 27 Decbr. 1871."

— — Ved Politivedtægten for Kjøbenhavn 18 Jan. 1869 §§ 44 45 og 90: „Forandrede ved Tillæg af 27 April 1870."

— 433. Ved samme Politivedtægt § 91: „See Tillæg 11 Novbr. 1871 (Nr. 162) ang. en forandret Affattelse af denne Paragraph."

BODLEIANA

Pag. 339. Ved L. 24 April 1868 om Udvidelse af det jydske Jernbanenet: „Jfr. L. 16 April 1873 (Nr. 45) om Anlæg af en fast Bro over Limfjorden samt Anlæg af en Jernbane til Ribe, L. 23 Mai 1873 (Nr. 72) om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af forskjellige Sidebaner til de jydsk-fynske Statsbaner samt L. 31 Marts 1874 (Nr. 39) om en Jernbane fra Vemb Station til Lemvig eller dens Havn. — Ved samme L.s § 1 Litr. d.: „See L. 14 Mai 1870 om Retningen af den sydjydske Jernbane."

— 351. Ved L. 1 Mai 1868 om Tilsyn med Udvandreres Befordring: See L. 25 Marts 1872 (Nr. 52) indeh. Tillæg til ovenstaaende Lov."

— 353. Ved samme L.s § 8: „Jfr. B. 2 Juli 1873 (Nr. 91) om nogle Forskrifter, som blive at iagttage ved Afslutning af Kontrakter med Udvandrere."

— 354. Ved samme L.s § 10: „Forandret ved L. 25 Marts 1872 (Nr. 52) § 4."

— — Ved L. s. D. ang. Forhindring af asiatisk Koleras Indbringelse: „See B. 25 Mai 1871 (Nr. 96) om den Anmeldelsespligt, som paahviler de i regelmæssig Fart gaaende Damp- og Paketskibe."

— 357. Ved L. 15 Mai 1868 om Brandvæsenet i Kjøbenhavn § 5: „See L. om Ordningen af Kjøbenhavns Væbning 28 Mai 1870 § 14, jfr. A. 5 August 1871 (Nr. 125) om Tilgangen til det heromhandlede Reservekorps."

— 361. Ved samme L.s § 19 sidste Stykke: „See Raadstue-Plakat 26 Marts 1872." — Ved § 22: „See Raadstue-Plakat 25 Marts 1872 II."

— 362. Ved samme L.s § 25 1ste Stykke: „Forandret ved B. 12 August 1871 (Nr. 130)."

— 363. Ved samme L.s § 26: „See Raadstue-Plakat 25 Marts 1872."

— 365. Ved samme L.s § 43: „See B. 20 Juni 1870."

— 368. Ved L. 15 Mai 1868 om Valgmenigheder: „Jfr. L. 7 Juni 1873 (Nr. 83) om Forandring i denne L."

— 370. Ved L. 15 Mai 1868 om Lønninger m. v. ved Søværnet: „Jfr. L. 17 Mai 1873 (Nr. 59) om Tillæg til denne Lov."

Pag. 371. Ved L. 26 Mai 1868 om Adgang til Sagførervirksomheden: „Jfr. L. 8 Jan. 1872 (Nr. 2) om Ophævelse af den af Lovgivningen i visse Forhold stillede Fordring paa Aflæggelse af en praktisk juridisk Prøve."

— 382. Ved L. s. D. om Forvaltningen af Umyndiges Midler § 12: „Jfr. L. 30 Novbr. 1874 (Nr. 155) § 63."

— 383. Ved L. 26 Mai 1868 om Kjøbstadkommunernes Styrelse m. v.: „Jfr. L. 21 Marts 1873 (Nr. 28) om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn og L. 17 Mai 1873 (Nr. 67) om Landdistrikters Indlemmelse i Kjøbstæderne."

— 394. Ved samme L.s § 25: „Jfr. L. om Reglerne for Udskrivning af Indkomstskat 2 Juli 1870 § 11, 4de Stykke."

— 398. Ved L. 26 Mai 1868 om Erstatning til Statskassen af Halvdelen af Expropriationsudgifterne ved Jernbane- og Havneanlæg i Jylland og Fyn: „Jfr. L. 16 April 1873 (Nr. 45) om Anlæg af en fast Bro over Limfjorden samt Anlæg af en Jernbane til Ribe § 6, L. 23 Mai 1873 (Nr. 72) om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af forskjellige Sidebaner til de jydsk-fynske Statsbaner § 3 samt L. 31 Marts 1874 (Nr. 39) om en Jernbane fra Vemb Station til Lemvig eller dens Havn."

— 407. Ved B. 7 Juli 1868: „Jfr. B. 5 Septbr. 1870."

— 415. Ved L. indeh. nogle Ændringer i de gjældende Bestemmelser ang. Brevpostforsendelser: „Ophævet ved L. om Postvæsenet 7 Jan. 1871 (Nr. 9)."

— 416. Ved L. 26 Novbr. 1868 om Forlængelse af Tidsfristen for Statens Drift af de jydsk-fynske Jernbaner: „See nu L. 9 Decbr. 1872 (Nr. 167) om Fortsættelse af Statens Drift af bemeldte Baner."

— 417. Ved Raadstue-Plakat 18 Decbr. 1868: „See nu Raadstue-Plakat 27 Decbr. 1871."

— — Ved Politivedtægten for Kjøbenhavn 18 Jan. 1869 §§ 44 45 og 90: „Forandrede ved Tillæg af 27 April 1870."

— 433. Ved samme Politivedtægt § 91: „See Tillæg 11 Novbr. 1871 (Nr. 162) ang. en forandret Affattelse af denne Paragraph."

Pag. 436. Ved L. 26 Febr. 1869 ang. Jernbaneanlæg: „Jfr. L. 25 Marts 1872 (Nr. 56) om en lollandsk-falstersk Jernbane samt L. 25 Juni 1870 om Anlæg af en nordvestsjællandsk Jernbane."

— 438. Ved samme L. § 5: „Den garanterede Kapital for Anlæget af Dobbeltsporet til Roskilde er forhøiet ved L. 23 Mai 1873 (Nr. 70)."

— 442. Ved L. 6 Marts 1869 om Værnepligt § 6 Slutningen: „Jfr. L. 26 Febr. 1872 (Nr. 29) om Mønstring af Skibsmandskab."

— 459. Ved samme L. § 56: „Forandret ved L. 4 April 1873 (Nr. 40)."

— 461. Ved L. 6 Marts 1869 om Hegn: „Jfr. L. 27 Jan. 1872 (Nr. 14) om Hegn, Hegnsynsmænd og Oversynskommissioner for Kjøbenhavn m. m. samt L. 25 Marts 1872 (Nr. 53) om Mark- og Veifred."

— 470. Ved samme L.s § 24: „Ophævet ved L. 25 Marts 1872 (Nr. 53) § 15."

— 471. Ved samme L.s § 25: „Jfr. L. 27 Jan. 1872 (Nr. 14) § 26."

— 473. Ved L. 6 Marts 1869 om Søtillæg m. m. ved Søværnet: „Jfr. L. 24 Jan. 1874 (Nr. 8) om Tillæg til denne Lov."

— 478. Ved L. 6 Marts 1869 om Styrmandsexamen: „Jfr. L. 10 April 1874 (Nr. 55) om Forandringer i Styrmandsexamen."

— 486. Ved L. om Udlaan af Umyndiges Midler m. m. 19 Marts 1869 § 12: „See L. 2 Febr. 1870 om Anbringelse af offentlige Stiftelsers Midler m. m."

— 487. Ved samme L.s § 13: „See A. 12 Novbr. 1870."

— 508. og 516. Ved A. 18 Septbr. 1869 §§ 6 og 21: „Jfr. B. 19 Decbr. 1870."

VIII. I nærværende Bind.

Pag. 11. Ved A. 2 April 1870: „See ogsaa A. 17 Septbr. *1870*."

Pag. 17. Ved L. 14 Mai 1870 om Brandforsikkring af Kjøbstadbygninger: „Jfr. L. 14 Febr. 1874 (Nr. 15) ang. Bemyndigelse for Kjøbstædernes alm. Brandforsikkring til at optage Bygningerne i Kjøbstaden Reykjavik."

— 35. Ved L. 28 Mai 1870 om Kjøbenhavns Væbning § 14: „See A. herom 5 August 1871 (Nr. 125)."

— 36. Ved L. 25 Juni 1870 om Bortforpagtning af Fæstegaarde: „Jfr. L. 9 Marts 1872 (Nr. 36) § 6."

— 48. Ved L. om Livsforsikkrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871, 18 Juni 1870 § 22: „See B. 25 Febr. 1871 (Nr. 28)."

— 56. Ved L. indeh. nogle nærmere Bestemmelser ang. Brændevinshandel 2 Juli 1870 § 3 b: „Forandret ved L. indeh. nogle nærmere Bestemmelser om Fastsættelsen af Afgiften for Brændevinshandel og Brændevinsudskænkning 1 April 1871 (Nr. 66)."

— — Ved L. 26 Novbr. 1870 om Forhandling af Stenolie m. m. § 1: „See A. 28 Jan. 1871 (Nr. 16).

— — Ved L. 4 Febr. 1871 om Indpodning af Kokopper § 8: „See A. 14 Marts 1871 (Nr. 41)."

— 88. Ved Regul. for Bestillingsmænds Alderdomsforsørgelse og deres Hustruers Enkeforsørgelse 19 Novbr. 1870: „See Tillæg til samme 13 Mai 1871 samt 9 Novbr. 1874."

— 101. I Anm. til L. 26 Novbr. 1870 om Forhandling af Stenolie m. m. § 1: „See nu A. 4 Septbr. 1871 (Nr. 139) ang. en forandret Prøve."

— 103. Ved L. 2 Jan. 1871 om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget: „Jfr. Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5 Jan. 1874 (Tillæg Nr. 1)."

— 127. Ved A. 28 Jan. 1871 (Nr. 16): „Bortfalder efter A. 4 Septbr. 1871 (Nr. 139) ang. en forandret Prøve § 2."

— 167. Ved L. 28 Marts 1871 om Forandring i Toldafgiften for Sukker § 5: „Lovens Gyldighed er forlænget ved L. 21 Marts 1873 (Nr. 27)."

— 173. Ved L. 1 April 1871 om Anvendelse af Lønningsafdrag for forskjellige Bestillingsmænd: „See Tillæg til Regul. for Bestillingsmænds Alderdomsforsørgelse 13 Mai 1871."

Pag 174. Ved L. 1 April 1871 (Nr. 64) om Underviisningen i de lærde Skoler: „See A. 5 August 1871 (Nr. 124) ang. samme Gjenstand."

— 183. Ved L. 12 Mai 1871 (Nr. 86) om Forhyring af Søfolk m. m.: „Jfr. L. 26 Febr. 1872 (Nr. 29) om Mønstring af Skibsmandskab."

— 293. Ved L. 25 Marts 1872 om Konkurs m. m.: „Jfr. L. 30 Novbr. 1874 (Nr. 155) om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. samt L. s. D. (Nr. 156) om Betalingen for de til Skiftevæsenet henhørende Forretninger m. m."

— 342. Ved samme L. § 149: „See A. 19 Juli s. A. (Nr. 96)."

— 348. Ved L. 25 Marts 1872 indeh. Tillæg til L. om Tilsyn med Udvandreres Befordring af 1 Mai 1868: „Jfr. B. 2 Juli 1873 (Nr. 91) om nogle Forskrifter, som blive at iagttage ved Afslutning af Kontrakter med Udvandrere."

— 369. Ved L. 25de Marts 1872 om Brugen af Kirkerne § 5: „Jfr. L. 7 Juni 1873 (Nr. 83) om Forandring i L. om Valgmenigheder af 15 Mai 1868 (§ 1 i Slutningen)."

— 416. Ved L. 21 Marts 1873 om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn: „Jfr. B. 6 Novbr. 1873 (Nr. 144) ang. hvorledes de i Medfør af denne Lov udfærdigede Vedtægter ville være at bringe til alm. Kundskab, samt B. 10 Jan. 1874 (Nr. 2) for Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn ang. Tilsynet med Forhandlingen af Krudt m. v."

— 448. Ved Raadstue-P. 1 April 1873: „Jfr. Raadstue-P. 22 Oktbr. 1873 om Tillæg hertil."

— 469. Ved L. 16 April 1873 om Anlæg af en fast Bro over Limfjorden samt Anlæg af en Jernbane til Ribe: „Jfr. L. 10 April 1874 (Nr. 51) om Forhøielse af Anlægssummen for Limfjordsbroen."

— 472. Ved L. 16 April 1873 ang. Dampfærgeforbindelse mellem Sjælland og Sverrig § 4: „See L. 6 Novbr. 1874 (Nr. 143)."

— 473. Ved L. 16 April 1873 indeh. Bestemmelser om Vægten for ædle Metaller § 2: „Loven er traadt i Kraft 1 August 1873, jfr. A. 30 Juli 1873 (Nr. 101). — See endvidere *A. 1 Juni* 1874 (Nr. 82).

Pag. 500. Ved Møntlov 23 Mai 1873: „Jfr. L. 21 Marts 1874 (Nr. 30) om Gjennemførelsen af det ved Møntloven fastsatte Møntsystem for Stempelafgiftens Vedkommende. — See ogsaa B. 19 Juni 1874 (Nr. 89) ang. Udfærdigelse af Statsobligationer i Kronemønt m. m."

— 509. Ved L. 23 Mai 1873 om Digearbeider paa Lolland og Falster: „Jfr. L. 10 April 1874 (Nr. 53) om Diger til Beskyttelse mod Oversvømmelser fra Havet."

— 513. Ved L. 23 Mai 1873 (Nr. 71) om Jernbaneanlæg paa Sjælland og Falster § 4: „See L. 6 Novbr. 1874 (Nr. 143)."

— 516. Ved L. 23 Mai 1873 om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Drift af forskjellige Sidebaner til de jydsk-fynske Statsbaner: „Jfr. L. 31 Marts 1874 (Nr. 39) om en Jernbane fra Vemb Station til Lemvig eller dens Havn. — See ogsaa L. 6 Novbr 1874 (Nr. 143)."

— 533. Ved B. 7 Juni 1873 om Gjennemførelsen af forskjellige Bestemmelser i L. 16 April 1873 om Frihed for Byguingsafgift: „Jfr. B. 18 April 1874 (Nr. 59) indeh. Tillæg hertil."

— 544. Ved A. 30 Juli 1873 (Nr. 101) § 1 Slutning: „Denne Tilladelse bortfalder fra 1 Jan. 1875 ifølge A. 1 Juni 1874 (Nr. 82)."

— 570. Ved L. 28 Febr. 1874 (Nr. 17): „See B. 19 Juni 1874 (Nr. 89) ang. Udfærdigelse af saadanne Statsobligationer."

— 578. Ved L. 21 Marts 1874 (Nr. 30) § 8: „See B. 1 Decbr. 1874 (Nr. 159) af L. 19 Febr. 1761 om Brugen af stemplet Papir med Angivelse af de Forandringer i samme, som følge af ovenstaaende Lov."

— 582. Ved L. 31 Marts 1874 (Nr. 37) om Havneafgift i Kjøbenhavns Havn § 2: „See B. 3 Septbr. 1874 (Nr. 119) ang. en ny Tarif for Afciseafgiften i Kjøbenhavn."

— 583. Ved L. s. D. (Nr. 39) om en Jernbane fra Vemb til Lemvig § 3: „See L. 6 Novbr. 1874 (Nr. 143)."

Sagregister.

Aar og Datum.		Side.
	Bornholm.	
1871. 9 Decbr.	L. ang. en Ombonitering og Nedsættelse i Afgiften af nogle bortarvefæstede Udmarksjorder paa Bornholm.................	250.
1872. 12 Febr.	L. om Tilveiebringelsen af Heste til Bornholms Bæbning..........................	276.
	Brandvæsenet.	
1870. 20 Juni.	B. om at L. om Brandvæsenet i Kjøbenhavn 15 Mai 1868 skal træde i Kraft den 1 August d. A..........................	49.
26 Novbr.	L. om Forhandling af Stenolie og andre Belysningsvædsker........................	101.
1871. 28 Jan.	A. ang. den Prove, ved hvilken det skal afgjores, om Stenolie og andre Belysningsvædsker falde ind under Bestemmelsen i foranstaaende Lovs § 1	127.
5 Aug.	A. om Tilgangen til det i Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn 15 Mai 1868 § 5 omhandlede Reservekorps for Kjøbenhavns Brandvæsen..........................	218.
12 Aug.	B. om Forandringer i de i L. om Brandvæsenet i Kjøbenhavn 15 Mai 1868 § 25, 1ste Stykke, indeholdte Bestemmelser med Hensyn til visse Værksteder..................	222.
4 Septbr.	A. ang. en forandret Prove til Afgjorelsen af, hvorvidt Stenolie og andre Belysningsvædsker falde ind under Bestemmelsen i L. 26 Novbr. 1870 § 1.................	224.
21 Novbr.	Bygningslov for Staden Kjobenhavn.......	226.
29 Decbr.	Raadstue-P. (ang. Kjendelsen for Byggeforetagender).........................	260.
1872. 25 Marts.	Raadstue-P. (ang. Driften af brandfarlige Næringsveie).......................	371.

Brandforsikkring.

Execution i civile Sager.

Fallit.

Fattigvæsen.

Aar og Datum.		Side.
	Fæsteforholdene.	
1870. 25 Juni.	L. hvorved Retten til Bortforpagtning af Fæstegaarde efter F. 15 Juni 1792 § 11 nærmere bestemmes og begrændses m. v.	49.
1872. 9 Marts.	L. hvorved Raadigheden over Fæstebondergods nærmere bestemmes m. m.	284.
	Gjældsforhold.	
1871. 1 April.	L. om Betalingen for Rentebevillinger	182.
1874. 28 Febr.	L. om Forandring i de gjældende Regler om lovbestemte Betalingsterminer	571.
21 Marts.	L. indeh. nogle Bestemmelser om de militære Underklassers Formuesraadighed m. m. . . .	580.
	Handelsforholdene.	
1871. 22 Mai.	A. ang. hvilke upræparerede Medicinalvarer det i Henhold til L. om Haandværks- og Fabriksdrift m. m. 29 Decbr. 1857 skal være Apothekerne forbeholdt at forhandle i visse mindre Dele	189.
23 Mai.	B. ang. de præparerede Medicinalvarer, der for Tiden antages at være undtagne fra den almindelige Detailhandel	195.
1872. 25 Marts.	L. om Konkurs m. m.	293.
1873. 2 Jan.	B. ang. Notering paa Kjobenhavns Bors af en Kurs paa tydsk Rigsmønt	398.
23 Mai.	L. om Forandring i og Tillæg til L. om Haandværks- og Fabriksdrift m. m. af 29 Decbr. 1857	519.

Jagt.

Jernbaner.

Aar og Datum.		Side.
23 Mai.	L. om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af forskjellige Sidebaner til de jydsk-fynske Statsbaner	516.
1874. 31 Marts.	L. om en Jernbane fra Vemb Station til Lemvig eller dens Havn	582.
10 April.	L. om Forhøielse af Anlægssummen for Limfjordsbroen	589.
6 Novbr.	L. om Fritagelse for Brug af stemplet Papir til de Obligationer, som udstedes for Prioritetslaan, der optages i Anledning af forskjellige Jernbaneanlæg m. m.	618.

Island.

1871. 2 Jan.	L. om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget	103.
1874. 5 Jan.	Forfatningslov for Islands særlige Anliggender	550.
14 Febr.	L. ang. Bemyndigelse for Kjøbstædernes almindelige Brandforsikkring til at optage Bygningerne i Kjøbstaden Reykjavik	569.

Kirken.

A. Dens Forfatning etc.

1872. 25 Marts.	L. om Brugen af Kirkerne.......	367.
1873. 7 Juni.	L. om Forandring i L. om Valgmenigheder af 15 Mai 1868......................	529.

Begravelse.

1871. 2 Jan.	L. om Ligsyn	105.
27 Decbr.	Raadstue-P. (indeh. Regl. for Begravelsesvæsenet i Kjøbenhavn)............	252.

B. Kirkens Bygninger og Kirkegaarde.

Aar og Datum.		Side.
1872. 25 Marts.	L. om Brugen af Kirkerne	367.
1873. 7 Juni.	L. indeh. et Tillæg til L. om nogle Bestemmelser vedrørende Kirkesyn, Præstegaardssyn m. v. af 19 Febr. 1861	530.

C. Geistligheden, dens Rettigheder, Pligter m. m.

Aar og Datum.		Side.
1871. 28 Febr.	K. om Forandring i R. 22de April 1740 om Loves og Anordningers Læsning paa Kirkestævne	155.
1873. 24 Juli.	B. ang. Ophævelse af den til Fordel for Opfostringshuset i Kjøbenhavn ved sammes Fundats af 29 Juni 1753 X Nr. 3, jfr. Plan for Kjøbenhavns Fattigvæsen af 1 Juli 1799 § 178, foreskrevne aarlige Kollekt hver Nytaarsdag i Kirkerne udenfor Kjøbenhavn	543.

Kjøbenhavn.

B. Dets Gader, Pladser, Fæstningsværker m. m.

Aar og Datum.		Side.
1870. 27 April.	Tillæg til Politivedtægten for Kjøbenhavn 18 Januar 1869 ang. Forandring af Vedtægtens §§ 44, 45 og 90	16.
28 Mai.	L. om Ordningen af Kjøbenhavns Væbning	30.
13 Juni.	B. ang. Nedlæggelse af Kjøbenhavns Fæstningsværker paa Sjællands Side fra Østerport til Kallebodstrand	35.
20 Juni.	B. om at L. om Brandvæsenet i Kjøbenhavn 15 Mai 1868 skal træde i Kraft den 1 August d. A.	49.

Overformynderi og Værgemaal.

Pant og Skjøde.

Politiet.

A. Dets Organisation og Behandlingen af Politisager.

Aar og Datum.		Side.
1873.		
21 Marts.	L. om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn § 1	417.
	B. God Orden og Politi vedrørende Foranstaltninger.	
1870.		
27 April.	Tillæg til Politivedtægten for Kjøbenhavn 18 Januar 1869 ang. Forandring af Vedtægtens §§ 44, 45 og 90...............	16.
1871.		
11 Novbr.	Tillæg til Politivedtægten for Kjøbenhavn 18 Jan. 1869 ang. en forandret Affattelse af sammes § 91	225.
	Postvæsenet.	
1871.		
7 Jan.	L. om Postvæsenet	109.
	Rang og Titel.	
1870.		
26 Marts.	L. indeh. almindelige Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold m. m., § 7	5.
2 April.	A. om hvorledes Embeds- og Bestillingsmænd, der have en af deres Embede eller Bestilling uafhængig Titel, have at forholde sig for at opnaa Fritagelse for samme	11.
17 Septbr.	A. om Adgang for afskedigede Embeds- og Bestillingsmænd til at frasige sig de dem tillagte Titler	82.
	Redningsvæsenet.	
1870.		
23 April.	L. indeh. et Tillæg til § 2 i L. 26 Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster........................	15.

Reisende.

Retten og Rettergangsmaaden.

A. Retternes og Domstolenes Organisation.

B. Rettergangsmaaden.

Skatter og Paalæg.

Skolevæsenet.

A. De lærde Skoler.

B. Borger- og Almueskoler.

Stempelpapir.

Samling

af

Love og Anordninger m. v.

af mere almindelig Interesse,

udgiven efter Indenrigsministeriets Foranstaltning.

1875—1880.

Priis 3 Kr. 20 Øre heftet.

Kjøbenhavn.
Trykt og forlagt af J. H. Schultz.
1881.

Indhold.

Lov om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne m. m. (Indenrigsministeriet). 30 Jan. Nr. 7.

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og vi ved vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Indenrigsministeren bemyndiges til, efter Forslag af vedkommende Havne- eller Brobestyrelse, at stadfæste Reglementer til Overholdelse af Orden og Forebyggelse af Fare ved Benyttelsen af Havne, Landingsbroer, Rhede samt Kanaler og lignende Seilløb, og til for Overtrædelser af samme at fastsætte Bøder paa indtil 400 Kroner. Sager angaaende saadanne Overtrædelser blive at behandle som offentlige Politisager, og Bøderne tilfalde den Kasse, hvoraf Udgifterne til vedkommende Havn eller Bro afholdes.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Benyttelse af Lokomotiver paa Sporveie. (Indenrigsministeriet). 20 Febr. Nr. 12.

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Indenrigsministeren bemyndiges til at meddele Koncession til paa Gader og offentlige Veie at nedlægge Spor og befare disse med Lokomotiver, som enten ikke afgive Røg eller saavel med Hensyn til Røgens Afgivelse som iøvrigt ere betryggende indrettede for den almindelige Færdsel, under de Betingelser med Hensyn til Anlægets Udførelse og Benyttelse, som Ministeren, efterat have *indhentet* Betænkning fra ved-

20 Febr. kommende kommunale Bestyrelse, i hvert enkelt Tilfælde fore-
Nr. 12. skriver. Ved Koncessionen kan der gives Eneret til de nedlagte Spors Benyttelse ved dertil indrettede Vogne i et Tidsrum af indtil 40 Aar. Ved Enerettens Udløb er den Kjøbstads-, Amts- eller Sognekommune, paa hvis Grund Sporet er lagt, berettiget til at vælge mellem enten at fordre Sporet fjernet og Gaden eller Veien atter istandsat for Koncessionshaverens Regning, eller at fordre sig Sporet med dertil hørende Driftsmateriel overdraget for et Beløb, der fastsættes ved Taxation af uvillige, inden Retten udmeldte Mænd. Ministeren er berettiget til, paa den lokale Myndigheds Anbefaling, at forlænge Tidsfristen for Eneretten. Opstaar der mellem de Kommuner, over hvis Grunde et Spor erført, Meningsforskjel om, hvorledes Forholdet skal ordnes ved Enerettens Udløb, afgjøres Spørgsmaalet af Ministeren, efterat de Vedkommendes Betænkning er indhentet.

Indenrigsministeren kan derhos tillade, at der anvendes Lokomotiver af ovennævnte Konstruktion i Stedet for Hestekraft paa Sporveie, der ere eller blive anlagte i Henhold til Lov af 23de Januar 1862 § 1. Ligeledes bemyndiges Ministeren til i Koncessioner, som fremtidig gives til Anlæg af Sporveie til Benyttelse ved Hestekraft, at gjøre de oven fastsatte Bestemmelser om Kommunernes Forhold til Sporveie anvendelige.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

24 Marts. **Lov om Omskrivning fra Rigsmønt til Kronemønt**
Nr. 17. **af Postvæsenet vedkommende Betalinger.** (Indenrigsministeriet.)

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Ved Omsætningen fra Rigsmønt til Kronemønt af de i Postloven af 7de Januar 1871 § 12 omhandlede Betalinger for Postforsendelser bringes den i Møntloven af 23de Mai

1873 § 18 2det Stykke indeholdte Bestemmelser ikke til Anvendelse, men de enkelte Portotaxter omskrives i Overensstemmelse med Reglerne i 1ste Stykke af den nævnte Paragraf i Mentloven. Foranstaaende Bestemmelse træder i Kraft den 1ste Januar 1875, forsaavidt angaar den i Postlovens § 12 Litr. f. 1 fastsatte Betaling for Beforbring og Udlevering eller Ombeling af Tidender og Tidsskrifter. 24 Marts. Nr. 17.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov, hvorved Maribo Amtsraad bemyndiges til at udstede Partialobligationer, lydende paa Ihændehaveren, for Laan til Digearbeider efter Loven af 23de Mai 1873. (Finantsministeriet.) 24 Marts. Nr. 20.

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

For de Laan, som af Maribo Amtsraad med Indenrigsministeriets Samtykke optages til Anvendelse til Digearbeider efter Loven af 23de Mai 1873, skal der af Raadet kunne udstedes Partialobligationer, lydende paa Ihændehaveren.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

B. angaaende Toldafgiften for Sukker m. m. (Generaldirektoratet for Skattevæsenet.) 24 Marts. Nr. 21.

Da L. 21. Marts 1873, der forlænger Gyldigheden af L. 28. Marts 1871 om en Forandring i Toldafgiften paa Sukker, indtil en ny almindelig Toldlov træder i Kraft, dog ikke udover den 1ste April 1875, med indeværende Finantsaars Udgang træder ud af Kraft, tilkjendegives herved Følgende:

1. Istedetfor de Regler angaaende Toldafgiften for Sukker og hvad dermed staar i Forbindelse, som indeholdes i L. 28. Marts 1871 og Generaldirektoratets B. af s. D., træde fra den 1ste April d. A. at regne igjen de Bestemmelser i Kraft, der *ere givne* under Løbe-Nummer 227

24 Marts. til 229 i L. 4. Juli 1863 om Told- og Skibsafgifterne, jfr.
Nr. 21. L. 5. August 1864 angaaende en Krigsskat paa Vareindførselen.

Løbe Nummerne Nr. 230 og 231 der ikke have været forandrede ved L. 28. Marts 1871, forblive med den ved L. 5. August 1864 for Løbe-Nummer 230 paabudne Krigsskat, fremdeles som hidtil uforandrede.

2. Med Hensyn til Toldgodtgjørelsen i Henhold til § 26 i L. 4. Juli 1863 for Sukker og Sirup, der udføres til fremmed eller toldfrit Sted, har det indtil videre sit Forblivende ved Bestemmelserne i Generaldirektoratets B. 30. Juni 1870 *).

24 Marts. **Lov om Tilsyn med Dampfartøier. (Justitsministeriet.)**
Nr. 22. Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

A. Skibets Indretning og Udrustning m. m.

§ 1. Ethvert Dampfartøi, der sættes i Fart fra, arbeider i eller farer imellem danske Havne eller Steder, skal forsaavidt Dampkjedlen angaar og, naar Skibet bruges i Passagerfragt, tillige forsaavidt Maskinen og selve Skibet angaar, være det Offentliges Tilsyn undergivet, Alt i Overensstemmelse med nedenstaaende nærmere Forskrifter.

§ 2. Skibets Dampkjedel skal være indrettet overensstemmende med de Forskrifter, som fastsættes ved Anordning **), der tillige kan bestemme, hvilke Prøver og Undersøgelser Dampkjedlen aarlig skal være underkastet.

§ 3. Ethvert Passagerdampskib skal være udrustet overensstemmende med følgende Forskrifter:

a) Er Skibet bygget af Jern, skal det have mindst 3 vandtætte Skodder, nemlig eet foran og eet agtenfor Maskinen,

*) Den øvrige Del af Bekjendtgjørelsen udelades, da den kun har havt forbigaaende Interesse.

**) Nærmere Forskrifter for Tilsynet med Dampfartøier ere givne ved B. 28. Juni 1875 (Nr. 74).

samt et Kollisions-Skod. Denne Bestemmelse kommer 24 Marts.
dog kun til Anvendelse i Skibe, som ere satte i Bygning, Nr. 22.
efter at denne Lov er traadt i Kraft.

b) Det skal i Forhold til Drægtigheden være forsynet med følgende Antal Pomper, nemlig:

for Skibe under 60 Reg. Tons 1 Pompe;
— mellem 60 og 300 Reg. Tons 2 Pomper;
— over 300 Reg. Tons mindst 3 Pomper eller en i hvert af de større Rum.

Pomperne skulle være af mindst 4", i Skibe af over 300 Reg. Tons mindst 6" Vidde, dobbeltvirkende eller af tilsvarende Styrke enkeltvirkende.

c) Det skal være forsynet med Baade, hvis samlede Bæreevne staar i passende Forhold til Skibets Drægtighed og det største tilladte Passagerantal, og som fastsættes ved Anordning.

Forsaavidt Skibet efter Anordning skal have 3 Baade eller derover, skal den største af dem være synkefri.

Baadene skulle være forsynede med alt nødvendigt Tilbehør og saaledes ophængte i Jollebomme, at de til enhver Tid med Lethed kunne sættes i Vandet.

d) Det skal have en Brandslange af en saadan Længde, at den kan virke paa ethvert Sted i Skibet; denne skal være indrettet saaledes, at den kan sættes i Forbindelse med Maskinpompen, og saa stærk, at den kan taale, at denne arbeider med fuld Kraft.

e) Det skal være forsynet med 2 Redningsbøier, ophængte saaledes, at de let kunne kastes overbord, og med en Bæreevne af mindst 25 Pd. hver. Endvidere skal der findes ombord Redningsapparater for 50 pCt. af det største Passagerantal, beregnede til en Bæreevne af 20 Pund pr. Individ. Disse Apparater skulle være saaledes henlagte, at de i Ulykkestilfælde ere let tilgængelige.

24 Marts. Nr. 22.

f) Det skal have mindst to Kompasser anbragte ombord paa passende Steder, og skal deres Deviation undersøges og indføres i en Tabel mindst een Gang om Aaret, hvorom Attest bliver at forevise Synsmændene.

g) Det skal have de til enhver Tid ved Anordning foreskrevne Lanterner anbragte paa befalet Maade.

h) Det skal være forsynet med 12 røde og 12 blaa Blus samt med en Kanon med 12 tilhørende Ladninger. Ved Anordning kan det bestemmes, at og i hvor stort Antal, andre ifølge Overenskomst imellem søfarende Nationer brugelige Signaliseringsredskaber skulle haves tilstede.

i) Det skal have et Exemplar af de om Lanterneføring, om Seilads for at undgaa Paaseiling og om Signa for Fare m. m. gjældende Bestemmelser ombord.

k) Det skal have et Aftryk eller en Afskrift af denne Lovs Forskrifter samt af de for det paagjældende Fartøi af Synsmændene i Medfør af § 4 trufne Bestemmelser opslaaet paa et iøinefaldende Sted.

Bestemmelserne under a. c. d. f. og h. ere ikke gjældende for Fartøier uden Dæk.

§ 4. Ved Passagerdampfartøier skal det af Synsmændene bestemmes:

a) om Fartøiets Maskine er tilstrækkelig stærk og solid, og om den er anbragt i Fartøiet paa en saadan Maade, at deraf ingen Fare kan opstaa;

b) om Fartøiet er skikket til Passagerfragt, samt i hvilke Farter det forsvarlig kan anvendes;

c) det høieste Passagerantal, det kan medtage med og uden Dækslast;

d) hvis Skibet er bestemt til at befordre Kreaturer, i hvilket Antal og hvor i Fartøiet saadanne da maa indtages.

Naar de i denne Paragraf omhandlede Bestemmelser skulle *afgives, paaligger* det Føreren af Fartøiet eller den, der

træder i hans Sted, at opgive, i hvilke Farter Fartøiet tænkes benyttet. 24 Marts. Nr. 22.

Synet kan gaa ud paa, at Fartøiet ansees skikket til at gaa i samtlige opgivne Farter, eller at det kun maa benyttes i enkelte af dem eller Dele deraf. Paa samme Maade kan Passagerantallet og Antallet af de Kreaturer, der maa tages ombord, sættes enten lige for samtlige Farter eller forskjelligt for de forskjellige Farter.

Nærmere Forskrifter med Hensyn til de Fordringer, der i Henhold til denne Paragraf kunne stilles til Passagerdampfartøier, kunne fastsættes ved Anordning*).

§ 5. Letantændelige, exploderende eller andre brandfarlige Stoffer maa enten aldeles ikke eller kun under Iagttagelse af de fornødne betryggende Forholdsregler indtages som Ladning i Passagerdampfartøier eller tillades medtagne af Passagerer eller Mandskab paa saadanne Skibe.

Det fastsættes ved Anordning, hvilke Stoffer der kan henregnes under denne Paragrafs Bestemmelser, og hvilke Forsigtighedsregler der skal iagttages med Hensyn til dem af de nævnte Stoffer, der betingelsesvis maa medtages i de paagjældende Fartøier*).

§ 6. Rhederen for et Passagerdampfartøi har at drage Omsorg for, at der paa saadanne Steder, hvor Passagerer tages om Bord eller sættes i Land ved Bolværk eller anden Anlægsplads, findes en bekvem og sikker Landingsbro, og at denne i Mørke holdes tilbørlig belyst. Sker Landsætningen ved Baade, skal Skibet være forsynet med en passende og sikker Nedgangstrappe, og skal Rhederen være ansvarlig for, at Landsætningen sker ved forsvarlige Baade samt for at Baadene ikke overfyldes.

§ 7. Det bliver nærmere ved Lov at fastsætte, hvilke

*) Nærmere Forskrifter herom ere givne ved B. 28. Juli 1875 (Nr. 74).

24 Marts. Egenskaber der skal fordres hos Førere af eller Styrmænd
Nr. 22. eller Maskinister paa Passagerdampfartøier, samt hvorvidt saadanne Fartøier skulle være forsynede med prøvede Maskinister. Indtil en saadan Lov træder i Kraft, maa Ingen, der ikke før 1ste April 1875 har bestaaet den almindelige Styrmandsexamen eller Søofficersskolens Overgangsprøve, tage Tjeneste som Fører af Passagerdampskibe, medmindre han foruden at være i Besiddelse af de til at føre Skibe i saadan Route i Henhold til den gjældende Lovgivning *) fornødne Egenskaber tillige kan fremlægge Bevis for at have bestaaet den i Lov 10de April 1874 om Forandringer i Styrmandsexamen anordnede Prøve i Maskinlære for Styrmænd eller Søofficersskolens Overgangsprøve; ei heller maa Nogen efter 1ste April 1875 overtage Tjeneste som Maskinist paa et Passagerdampskib, medmindre han a) har fyldt sit 21de Aar, b) i mindst 3 Aar har arbeidet ved et Maskinværksted saavel ved Maskiners Forfærdigelse som ved deres Istandsættelse, c) i mindst 1 Aar har gjort Tjeneste som Medhjælper ved Maskine i et Dampskib i Fart og fra sin tidligere Tjeneste medbringer Vidnesbyrd om Duelighed; dog kan Tjeneste som Medhjælper ved Maskinen paa et Dampskib træde i Stedet for lige saa lang Tjeneste i en Maskinfabrik.

B. Om Tilsynet.

§ 8. Ethvert Dampskib skal synes ikke blot forinden det som nyt eller efter foretagen Hovedreparation paa Skrog eller Maskine begynder at fare fra en indenrigsk Havn eller imellem danske Steder, men derhos forsaavidt det vedvarende farer fra en dansk Havn eller imellem danske Steder, hver Gang et Aar er forløbet siden det senest foretagne Syn. Synet skal gaa ud paa at prøve og undersøge, om Skibets

*) Se L. 19. Febr. 1861 om Sønæringen og L. 11. Febr. 1863 ang. Forandring i denne Lov.

Kjedel fyldestgjør de for Dampkjedler ved Anordning fastsatte Forskrifter, og for Passagerdampskibes Vedkommende endvidere at undersøge, om de i § 3 og § 7 givne Forskrifter ere fyldestgjorte, og at afgive de i Medfør af § 4 fornødne Bestemmelser. 24 Marts Nr. 22.

Det aarlige Syn bortfalder dog for Dampfartøier, der ikke have helt Dæk, forsaavidt der ikke er forløbet mere end 2 Aar efter det sidst foretagne Syn, og det derhos for Politiøvrigheden ved Attest fra tvende paalidelige og sagkyndige Mænd godtgjøres, at der ikke senere er skeet noget Bræk eller Brud eller nogen Overlast paa Skibets Kjedel og Maskine, og at iøvrigt Alt er i Orden efter § 3 og § 7.

§ 9. Synet over Passagerdampfartøier skal foretages i Kjøbenhavn, forsaavidt Skibet anløber dette Sted paa sine Farter. I andre Tilfælde kan Undersøgelsen ske paa Skibets Hjemsted eller et af dets Anløbssteder, medmindre Rhederen med Justitsministerens Samtykke foretrækker at lade den foretage paa et andet Sted i Riget.

Andre Dampskibe, som i Medfør af § 1 ere det Offentliges Tilsyn underkastede, kunne synes paa det Sted, hvorfra eller hvortil vedkommende Skib farer, saavelsom paa ethvert af dets Anløbssteder.

§ 10. Politiøvrighederne i vedkommende Distrikter have at paase, at de foreskrevne Syn finde Sted, og skulle, saasnart den Frist, inden hvilken Dampskibe i Medfør af § 8 skulle underkastes gjentaget Syn, overskrides, ufortøvet selv begjære Syn afholdt over vedkommende Fartøi. Forinden noget Dampskib som nyt eller efter foretagen Hovedreparation sættes i Fart, skal derom ske Anmeldelse for Politiøvrigheden, og Farten maa saavel i dette Tilfælde som naar der ved Synet er gjort Udsættelse af Synsmændene, ikke begynde eller fortsættes, inden Øvrigheden dertil har givet sit Samtykke; det kan knyttes til den Betingelse, at det ved en ny *Synsforretning, hvis samtlige* Omkostninger afholdes

24 Marts. af Rhederen, er godtgjort, at Manglerne ere afhjulpne.
Nr. 22. Naar der findes særlig Anledning dertil, er Øvrigheden fremdeles berettiget til at lade ethvert Dampskib underkaste et overordentligt Syn; dog bør derom forud afgives en Kjendelse, hvori angives Grunden til de nærede Tvivlsmaal og de foreløbige Undersøgelser, hvorpaa disse støttes.

Det er vedkommende Øvrigheds Pligt at sørge for, at de paabudne Syn foretages saa hurtig, at intet ufornødent Ophold derved foranlediges.

§ 11. Toldvæsenets Embedsmænd og Betjente maa ikke udklarere noget Dampfartøi, der som nyt eller efter foretagen Hovedreparation agtes sat i Fart, uden at det er forsynet med Bevis fra Politiøvrigheden om, at denne Lovs Forskrifter ere fyldestgjorte. Dog undtages herfra den første Reise til det Sted, hvor Undersøgelsen skal ske, hvorom der da gjøres fornøden Anførsel paa Skibspapirerne.

§ 12. Naar Politiøvrigheden, enten fordi Fristen for det gjentagne Syn er overskbdet eller fordi den finder Anledning til at lade foretage et overordentligt Syn over et Dampfartøi, derom henvender sig til Toldvæsenet, maa Udklareringen heller ikke finde Sted, forinden der tilveiebringes Bevis for, at Intet er til Hinder for, at Farten vedbliver.

§ 13. Til at foretage Syn over Dampskibe udnævnes i Kjøbenhavn af Sø- og Handelsretten og udenfor Kjøbenhavn af Amtmanden eller med Justitsministerens Tilladelse i de større Kjøbstæder af Magistraten tvende, og ved Syn over Passagerdampskibe trende sagkyndige Mænd, af hvilke mindst den ene skal være søkyndig. Synsmændene kunne udmeldes ogsaa udenfor Amtet eller Kjøbstaden. Ved Udmeldelsen blive Exemplarer af de i denne Lovs §§ 2, 3 og 4 omhandlede Anordninger at indhændige Synsmændene.

§ 14. Foretages Prøve og Undersøgelse ikke inden Kjølen er lagt i sit Leie eller beklædt, skal Rhederen borttage, hvad der efter Synsmændenes Skjøn er fornødent til

Kjedlens forsvarlige Prøve og Undersøgelse. Synsmændene skulle derhos ved Syn over Passagerdampfartøier være berettigede til at fordre Adgang overalt ombord, Dampen hængt op og Maskinen sat i Gang, samt endelig naar Aarstiden tillader det, Skibet holdt i Fart i en Tid af indtil 2 Timer, hvorhos Føreren under Synsforretningen skal lade foretage enhver forlangt Manøvre med Maskinen. 24 Marts. Nr. 22.

§ 15. Med Hensyn til udenrigske Dampskibe kan Justitsministeren efter Beskaffenheden af de paa Skibets Hjemsted foretagne Syn tilstaa de Fritagelser for Bestemmelserne i denne Lov, som findes tilstedelige.

§ 16. Ved Syn over Kjedler, der ere forfærdigede i Udlandet, kan Trykprøve forbigaas, naar denne ikke kan foretages uden Borttagelsen af Kjedlens Beklædning, og forsaavidt det ved Attest fra Stedets Øvrighed, legaliseret af vedkommende danske Konsul, godtgjøres, at Prøven i det sidste Aar er foretagen i Udlandet overensstemmende med vedkommende Lands Lovgivning, og at Kjedlen har udholdt Prøven, dog at Attesten iøvrigt indeholder de Oplysninger, der ere fornødne til at bestemme Kjedlernes Overensstemmelse med de her gjældende Forskrifter.

§ 17. Synsmændene skulle efter endt Forretning, der skal omfatte, hvad der er foreskrevet i §§ 2, 3, 4, 6 og 7, afgive en fuldstændig Beretning om den synede Gjenstands Beskaffenhed, de Prøver og Undersøgelser, der ere foretagne, og de Mangler, de have opdaget. Synsmændenes Erklæring afgives i 2 Exemplarer, af hvilke det ene, der betragtes som originalt, opbevares af Øvrigheden, det andet, forsynet med Øvrighedens Paategning, overgives Rhederen til Vitterlighed. Til Veiledning for Synsmændene bliver af Justitsministeren at udarbeide et Skema.

§ 18. Saafremt Eieren eller Føreren af det synede Skib begjærer Synsforretningen prøvet ved Oversyn, udnævner Justitsministerne hertil det dobbelte Antal af sagkyndige

24 Marts. Mænd, hvem der ved Udmeldelsen indhændiges Exemplarer
Nr. 22. af de i denne Lovs §§ 2, 3 og 4 omhandlede Anordninger. Overstynsmændene have, naar de ikke i enhver Henseende stadfæste den først foretagne Forretning, at udtale sig om, i hvilke Punkter den stadfæstes, og i hvilke den forandres.

§ 19. For Udførelsen af de i denne Lov omhandlede Synsforretninger tilkommer der Synsmændene til lige Deling:

a) naar Skibets Drægtighed er under 100 Tons 30 Kr.
b) naar det er 100 Tons drægtigt eller derover 48 —

Denne Betaling udredes af Forretningens Rekvirent eller, naar Synet i Medfør af § 10 begjæres af Politimesteren, fordi Fristen, inden hvilken Synet skulde være foretaget, er overskiddet, af den, hvem Ansvaret for Synets betimelige Foretagelse paahviler.

§ 20. Naar Øvrigheden ifølge § 10 foranstalter en overordentlig Synsforretning, tilkommer der Synsmændene ligeledes den i § 19 ommeldte Betaling, der bliver at udrede af Fartøiets Rheder, saafremt Synsmændenes Erklæring gaar ud paa, at Kjedlen eller Fartøiet skal undergaa en Forandring, forinden det atter tages i Brug; i modsat Fald udredes den af Statskassen.

§ 21. For et Oversyn tilkommer der Oversynsmændene $1^1/_2$ Gang den i § 19 ommeldte Betaling, der bliver at udrede af Forretningens Rekvirent, saafremt Oversynsmændene i Hovedsagen stadfæste Udfaldet af Synsmændenes Forretning; i modsat Fald udredes de af Statskassen.

§ 22. Naar Synet foretages over $^1/_4$ Mil fra Synsmandens eller Oversynsmandens Hjem, tilkommer der ham fri Befordring og derhos, forsaavidt Forretningen varer over 6 Timer, i Dagpenge 6 Kroner for hver Dag.

§ 23. Omkostningerne ved Anskaffelsen af de til Dampkjedlers Prøvelse nødvendige Redskaber afholdes af Statskassen, ligesom ogsaa Bekostningerne ved Redskabernes

Transport samt Synsmændenes og Overfynsmændenes 24 Marts Reiser og Dagpenge, jfr. dog § 10. Alle øvrige med Nr. 22. Synsforretningen eller Overfynet forbundne Omkostninger afholdes, forsaavidt ikke Andet er bestemt i de foregaaende Paragrafer, af Rekvirenten, der tillige er pligtig at yde al den til Synets Foretagelse fornødne Arbeidshjælp.

§ 24. Hvad de Staten tilhørende Dampfartøier angaar, paaligger det vedkommende Myndigheder, under hvilke de høre, at paase, at de opfylde Bestemmelserne i denne Lov og de i Medfør af samme udstedte Anordninger.

C. Strafbestemmelser m. m.

§ 25. Overtrædelser af denne Lov og de i Henhold til samme udstedte Anordninger eller af de i Medfør af denne Lovs § 4 trufne Bestemmelser blive, forsaavidt de ikke i Medfør af den øvrige Lovgivning egne sig til høiere Straf, at anse med Bøder fra 10—400 Kroner. Sagerne behandles som offentlige Politisager.

§ 26. Lov angaaende Beskaffenheden af samt Tilsynet med Dampkjedler, Dampmaskiner og Dampskibe af 12te April 1851 ophæves, forsaavidt den vedrører de i denne Lov omhandlede Dampskibe med derhen hørende Dampkjedler.

§ 27. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1875. Regjeringen bemyndiges til ved Kgl. Anordning at sætte den i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særegne Forhold maatte findes formaalstjenlige.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Tilsyn med Dampkjedler paa Landjorden. (Justitsministeriet). 24 Marts Nr. 23

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. *Enhver Dampkjedel*, der paa Landjorden bruges

24 Marts. enten som særskilt Dampudviklingsapparat eller til at for-
Nr. 23. syne en Dampmaskine, skal i Henhold til denne Lovs Bestemmelser være det Offentliges Tilsyn underkastet. Dog ere Dampkjedler, som ikke rumme over 200 Potter, fritagne for saadant Tilsyn, forsaavidt de ere af den Beskaffenhed, som nærmere fastsættes ved Anordning*), ligesom Kjedler, der paa Landet udenfor Fabrik- eller anden Industri-Virksomhed benyttes alene som særskilt Dampudviklingsapparat, fritages for Tilsyn, naar de ikke rumme over 500 Potter, og det for Politimesteren godtgjøres, at det høieste Damptryk, hvorunder de kunne komme til at arbeide, ikke overstiger 10 Pd. pr. Kvadrattomme.

§ 2. Enhver det Offentliges Tilsyn underkastet Dampkjedel med tilhørende Dampafledningsrør (jfr. § 15) skal være indrettet overensstemmende med de Forskrifter, som fastsættes ved Anordning, ved hvilken der ogsaa kan gives nærmere Regler for Pasningen af Dampkjedler, der benyttes i Fabrik- og Industri-Virksomhed*).

§ 3. For Brugen af Lokomobiler i Nærheden af Bygninger og let antændelige Gjenstande kan der ved Anordning fastsættes nærmere Forskrifter.

§ 4. Enhver det Offentliges Tilsyn undergiven Dampkjedel skal synes, forinden den som ny eller efter foretagen Hovedreparation tages i Brug, saa og naar 3 Aar ere hengaaede, siden den sidst blev synet. Lignende Syn skal en fastslaaende Dampkjedel undergives, forinden den efter en Flytning tages i Brug. Synet skal gaa ud paa at prøve og undersøge, om Kjedlen fyldestgjør de for Dampkjedlers Indretning ved Anordning fastsatte Forskrifter, og forsaavidt bevægelige Dampkjedler ere bestemte til at benyttes i Nærheden af let fængelige Gjenstande, om de ere forsynede med

*) Indretningen af og Tilsynet med Dampkjedler paa Landjorden er nærmere ordnet ved en B. 28 Juni 1875 (Nr. 72).

saadanne Indretninger, som i Medfør af § 3 maatte blive paabudne ved Anordning. 24 Mart Nr. 23.

§ 5. Angaaende Maaden, hvorpaa de i § 4 ommeldte Prøver og Undersøgelser skulle foregaa, kunne nærmere Regler gives ved Anordning *).

§ 6. Foretages Prøve og Undersøgelse ikke, forinden Kjedlen er indmuret, lagt i sit Leie eller beklædt, skal Kjedlens Eier eller Bruger borttage, hvad der efter Synsmændenes Skjøn er fornødent til Kjedlens forsvarlige Prøve og Undersøgelse.

§ 7. Ved Syn over Kjedler, der ere forfærdigede i Udlandet, kan Trykprøve forbigaas, naar denne ikke kan foretages uden Borttagelse af Kjedlens Beklædning, og forsaavidt det ved Attest fra Stedets Øvrighed, legaliseret af vedkommende danske Konsul, godtgjøres, at Prøven i det sidste Aar er foretagen i Udlandet overensstemmende med vedkommende Lands Lovgivning, og at Kjedlen har udholdt Prøven, dog at Attesten iøvrigt indeholder de Oplysninger, der ere fornødne til at bestemme Kjedlens Overensstemmelse med de her gjældende Forskrifter.

§ 8. Syn over Dampkjedler kan efter Vedkommendes eget Valg foretages enten paa det Sted, hvor Kjedlen forfærdiges, eller der, hvor den bruges.

§ 9. Til at foretage de paabudne Syn udnævnes to sagkyndige Mænd. Udnævnelsen af Synsmændene foretages i Kjøbenhavn af Magistraten, udenfor Kjøbenhavn af Amtmanden, som er berettiget til at vælge Synsmændene ogsaa udenfor Amtet og til, med Justitsministeriets Tilladelse, at overdrage Udnævnelsen til Magistraten i de større Kjøbstæder. Forsaavidt Vedkommende ere villige til at modtage Udnævnelse som faste Synsmænd, kan saadan meddeles, dog ikke udover et Tidsrum af 3 Aar.

*) Indretningen af og Tilsynet med Dampkjedler paa Landjorden er nærmere ordnet ved en B. 28. Juni 1875 (Nr. 72).

24 Marts. § 10. Synsmændene have efter endt Forretning at afgive
Nr. 23. en fuldstændig Beretning om den synede Gjenstands Beskaffenhed, de Prøver og Undersøgelser, der ere foretagne, og de Mangler, de have opdaget. Synsmændenes Erklæring afgives i to Exemplarer, af hvilke det ene, der betragtes som originalt, opbevares af Politimesteren, det andet, forsynet med hans Paategning, overgives Eieren af Kjedlen til Efterretning. Synsmændenes Beretning staar ved Magt, saalænge de mulig fremhævede Mangler ved den synede Gjenstand ikke ere afhjulpne, eller Beretningen ikke er underkjendt ved Oversyn.

§ 11. Saafremt Eieren eller Brugeren af den synede Kjedel kræver Synet prøvet ved Oversyn, udnævner Justitsministeren hertil det dobbelte Antal af sagkyndige Mænd. Udenfor Kjøbenhavn kan Ministeren overdrage Udnævnelsen til vedkommende Amtmand.

Oversynsmændene have, naar de ikke i enhver Henseende stadfæste den først foretagne Forretning, at udtale sig om, i hvilke Punkter den stadfæstes, og i hvilke den forandres.

§ 12. Forinden en under det Offentliges Tilsyn henhørende Dampkjedel som ny eller efter foretagen Hovedreparation, eller en faststaaende Dampkjedel efter stedfunden Flytning, tages i Brug, skal der ske Anmeldelse derom til Stedets Politimester.

Enhver, som bliver Eier af en det Offentliges Tilsyn undergiven bevægelig Dampkjedel (Lokomotiv eller Lokomobil), skal anmelde dette for Stedets Politimester og forevise den i § 10 ommeldte Udskrift af Synsforretningen. Han er endvidere forpligtet til, naar Dampkjedlen, uden i Løbet af Aaret at have været underkastet Syn eller Eftersyn (se § 15), bruges udenfor Jurisdiktionen, at anmelde dette for Politimesteren og til, naarsomhelst denne forlanger det, at meddele ham Underretning om, hvor Dampkjedlen findes.

Er der ved Synet af en Dampkjedel gjort Udsættelse af

Synsmændene, maa Kjedlen ikke benyttes, forinden Politimesteren har givet sit Samtykke dertil; dette kan knyttes til den Betingelse, at det ved en ny Synsforretning, hvis samtlige Omkostninger afholdes af Kjedlens Bruger, er godtgjort, at Manglerne ere afhjulpne. 24 Mart. Nr. 28.

§ 13. Politimesteren i det Distrikt, hvor en det Offentliges Tilsyn underkastet Dampkjedel er i Brug, har at paase Overholdelsen af Bestemmelserne i denne Lov og de dertil hørende Anordninger, og skal, saafremt denne Frist, inden hvilken Dampkjedler i Medfør af § 4 skulle underkastes gjentaget Syn, overskrides, ufortøvet selv begjære Syn afholdt over vedkommende Kjedel. Politiøvrigheden er derhos berettiget til at lade enhver Dampkjedel underkaste et overordentligt Syn, naar den dertil finder særlig Anledning, i hvilket Tilfælde den dog forud skal afgive en Kjendelse, hvori anføres Grundene til de nærede Tvivlsmaal om Kjedlens Beskaffenhed og de foreløbige Undersøgelser, som støtte disse Tvivlsmaal.

§ 14. Det er vedkommende Øvrigheds Pligt at sørge for, at de paabudne Syn og særlig det i foregaaende Paragraf omhandlede overordentlige Syn foretages saa hurtig, at intet ufornødent Ophold derved foranlediges. Naar Syn begjæres bør det senest foretages inden 3 Uger, hvorhos der om Foretagelsen, i Mangel af anden Aftale, bør gives Rekvirenten mindst 3 Dages Varsel.

§ 15. Enhver Dampkjedel, der er det Offentliges Tilsyn underkastet, skal ved Politimesterens Foranstaltning en Gang i hvert Aar, i hvilket den ikke i Medfør af Bestemmelserne i §§ 4, 12 eller 13 er bleven synet eller skal synes, til ubestemt Tid undergives et Eftersyn, hvorved det paases, at Kjedlen fremdeles er indrettet overensstemmende med de gjældende Bestemmelser, at Spildedampen bortledes paa en saadan Maade, at den ikke forulemper Naboeiendommene, og at *de bevægelige Dampkjedler* ere forsynede med de

24 Marts. § 4 nævnte, mod Ildsfare betryggende Indretninger; Tryk-
Nr. 23. prøve foretages ikke. Eftersynet, om hvilket der afgives Beretning til Politimesteren, foretages af en efter Reglerne i § 9 udnævnt Sagkyndig. I Fabriker, der ere undergivne Tilsyn af de i Henhold til Lov af 23de Mai 1873 ansatte Arbeidsinspektører, foretages Eftersynet af disse, medmindre Eieren eller Brugeren foretrækker at faae det foretaget efter fornævnte almindelige Regel.

§ 16. For Udførelsen af de i § 4 omhandlede Synsforretninger tilkommer der Synsmændene til lige Deling:

ved en Kjedel svarende til 20 Hestes Kraft (effektiv) eller derover saavelsom ved Anlæg med 2 eller flere særskilte Kjedler .... 20 Kr.

i andre Tilfælde .... 12 —

Denne Betaling udredes af Forretningens Rekvirent, eller naar Synet i Medfør af § 13 begjæres af Politimesteren, fordi Fristen, inden hvilken Synet skulde være foretaget, er overskiddet, af den, hvem Ansvaret for Synets betimelige Foretagelse paahviler.

§ 17. Naar Øvrigheden ifølge § 13 foranstalter en overordentlig Synsforretning, tilkommer der Synsmændene ligeledes den i § 16 ommeldte Betaling, der bliver at udrede af Kjedlens Bruger, saafremt Synsmændenes Erklæring gaar ud paa, at Kjedlen skal undergaa Forandring, forinden den atter tages i Brug; i modsat Fald udredes den af Statskassen.

§ 18. For et Oversyn tilkommer der hver af Oversynsmændene 1½ Gang den i § 16 for Synsmændene fastsatte Betaling, der bliver at udrede af Forretningens Rekvirent, saafremt Oversynsmændene i Hovedsagen stadfæste Udfaldet af Synsmændenes Forretning; i modsat Fald udredes den af Statskassen.

§ 19. Naar Synet foretages over ¼ Mil fra Synsmandens eller Oversynsmandens Hjem, tilkommer der ham

fri Befordring og derhos, forsaavidt Forretningen varer over 6 Timer, i Dagpenge 6 Kroner for hver Dag.

§ 20. For det i § 15 ommeldte Eftersyn betales Intet af Kjedlens Bruger. Foretages det af en særlig udnævnt Synsmand, tilkommer der denne en Betaling af 6 Kroner, der udredes af Statskassen, foruden fri Befordring og Dagpenge efter Reglerne i § 19. Arbeidsinspektørerne erholde for de af dem foretagne Eftersyn et af Justitsministeren nærmere bestemt, omtrent til en Betaling af 4 Kroner for hvert Eftersyn svarende, Tillæg til deres faste aarlige Løn.

§ 21. Omkostningerne ved Anskaffelsen af de til Dampkjedlers Prøvelse nødvendige Redskaber afholdes af Statskassen, ligesom ogsaa Bekostningerne ved Redskabernes Transport samt Synsmændenes og Oversynsmændenes Reiser og Dagpenge, jfr. dog § 12[1], sidste Stykke. Alle øvrige med Synsforretningen eller Oversynet forbundne Omkostninger afholdes, forsaavidt ikke Andet er bestemt i de foregaaende Paragrafer, af Rekvirenten, jfr. § 16 sidste Stykke, der tillige er pligtig at yde al den til Synets Foretagelse fornødne Arbeidshjælp.

§ 22. Af de i denne Lov omhandlede Anordninger blive de fornødne Exemplarer at meddele Synsmændene og Oversynsmændene samtidig med deres Udnævnelse. Et af Justitsministeriet forfattet Uddrag af de vigtigste Bestemmelser om Dampkjedlers Indretning, der kan faas udleveret hos enhver Politimester, skal ved faststaaende Kjedler findes opslaaet paa et lyst Sted i Nærheden af Kjedelrummet.

Ved ethvert Syn eller Eftersyn bør Synsmændene eller Synsmanden medbringe Exemplarer af de i Henhold til denne Lov givne nærmere Bestemmelser og paa Forlangende forevise dem for Kjedlens Bruger.

§ 23. Denne Lov finder ingen Anvendelse paa de det sjællandske Jernbaneselskab og Staten tilhørende Lokomotiver, med Hensyn *til hvilke det har* sit Forblivende ved de des-

Nr. 23. angaaende gjældende særlige Bestemmelser. Hvad de Staten
24 Marts. tilhørende Dampkjedler angaar, paaligger det de Myndigheder, under hvilke de henhøre, at paase, at de opfylde Bestemmelserne i denne Lov og de i Medfør af samme udstedte Anordninger.

Justitsministeren bemyndiges til ved andre end fornævnte Jernbaneanlæg at fritage vedkommende Selskabs Lokomotiver for Tilsyn, naar der ved andre særlige Bestemmelser træffes de fornødne betryggende Foranstaltninger.

Justitsministeren kan endvidere for Tilsynet fritage Dampkjedler, som ere forsikkrede i Foreninger, hvis Ordning med Hensyn til Tilsynet Ministeren skjønner at være tilstrækkelig betryggende.

§ 24. Overtrædelser af denne Lov og de i Henhold til samme udstedte Anordninger blive, forsaavidt de ikke i Medfør af den øvrige Lovgivning egne sig til høiere Straf, at anse med Bøder fra 10—400 Kr. Sagerne behandles som offentlige Politisager.

§ 25. Lov angaaende Beskaffenheden af samt Tilsynet med Dampkjedler, Dampmaskiner og Dampskibe af 12te April 1851 ophæves, forsaavidt den omhandler Dampkjedler paa Landjorden.

§ 26. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1875. Regjeringen bemyndiges til ved Kgl. Anordning at sætte den i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særegne Forhold maatte findes formaalstjenlige.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

24 Marts. **Lov, hvorved Indenrigsministeren bemyndiges til**
Nr. 33. **at stadfæste visse Forandringer i det lovbestemte Indhold af Statuterne for Kreditforeninger.** (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den 9de osv. G. v: Rigsdagen har *vedtaget og Vi* ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Indenrigsministeren bemyndiges til at stadfæste Forandringer i de ved Lov fastsatte Bestemmelser i Statuterne for Kreditforeninger, hvorved disse nærmere afpasses efter det ved Lov af 23de Mai 1873 indførte nye Møntsystem, dog at Forskjellen mellem en ny og hidtidig Procentdel i intet Tilfælde udgjør mere end 5/100 pCt. 24 Marts. Nr. 33.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

K. angaaende Udvidelse af de i Lov af 29de December 1857 om ondartede smitsomme Sygdomme hos Husdyrene givne Forskrifter til Mund- og Klovesyge. (Indenrigsministeriet.) 10 April. Nr. 32.

De i Lov af 29de December 1857 §§ 1—7, 9 og 12—14 givne Forskrifter angaaende, hvad der med Hensyn til ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene er at iagttage, skulle for Fremtiden ogsaa være anvendelige paa Mund- og Klovesyge.

Hvilket i Overensstemmelse med fornævnte Lovs § 2 herved bringes til almindelig Kundskab.

Lov om Anlæg af Jernbaner fra Skive til Glyngøre og fra Aarhus til Ryomgaard. (Indenrigsministeriet.) 4 Mai. Nr. 43.

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Regjeringen bemyndiges til for Tidsrummet indtil 1ste Januar 1970 at meddele Eneret paa Anlæg og Benyttelse af:

a) en Jernbane fra Skive til Glyngøre.

b) en Jernbane fra Aarhuus til Ryomgaard.

Disse Baner kunne anlægges som lette Lokomotivbaner, men med samme Sporvidde som de jydsk-fynske Statsbaner, med hvilke de ville være at sætte i Forbindelse.

4 Mai. Nr. 43. § 2. Til de i § 1 omhandlede Anlæg kan der ydes et Tilskud af indtil 80,000 Kr. for hver Mil, Banernes Længde udgjør, samt et forholdsmæssigt Beløb for den overskydende Del af en Mil, dog at der ikke ydes Tilskud til en større Længde af Banen fra Skive til Glyngøre end $4^1/_2$ Mil og af Banen fra Aarhus til Ryomgaard end $4^3/_4$ Mil. De nærmere Bestemmelser om Udbetalingen af dette Tilskud ville blive givne ved Finantsloven.

§ 3. Koncession paa noget af de heromhandlede Anlæg kan ikke meddeles senere end den 1ste Januar 1877 og kun paa Betingelse af, at Anlæget i alt Væsentligt gjøres færdigt og aabnes for Benyttelse efter en fuldstændig Driftsplan inden 1ste Oktober 1879.

§ 4. De i Lov af 23de Mai 1873 om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af forskjellige Sidebaner til de jydsk-fynske Statsbaner § 2, 1ste og 3die Stykke, §§ 3, 4, 6, 7 og 8 indeholdte Forskrifter skulle ogsaa komme til Anvendelse paa de i nærværende Lov omhandlede Baneanlæg, dog at Udgifterne til Expropriationen, forsaavidt de overskride 50,000 Kroner for hver Mil, for det overskydende Beløbs Vedkommende blive at afholde af Koncessionshaveren alene. Koncessionshaverne skulle være pligtige til at holde Banerne med alt deres Tilbehør i uformindsket og forsvarlig Stand. Naar Driften maatte kræve det, skal Indenrigsministeren kunne paalægge Koncessionshaverne at udvide Banernes Driftsmateriel og andet Tilbehør ved Forøgelse af Anlægskapitalen.

Forsaavidt Indenrigsministeren maatte samtykke i, at der for at tilveiebringe den fornødne Kapital til Anlægene optages Laan mod Prioritet i samme, kunne de Hoved- og Partialobligationer, der udstedes for deslige Laan, udfærdiges paa ustemplet Papir og transporteres uden Brug af stemplet Papir.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Anlæg af Jernbaner til Tuborg Havn samt til Faxe og Rødvig. (Indenrigsministeriet.)

4 Mai. Nr. 44.

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Regjeringen bemyndiges til for et Tidsrum af 80 Aar at meddele Eneret til Anlæg og Drift af

1) en Jernbane fra et Punkt paa den nordsjællandske Jernbane til Tuborg Havn, saafremt saavel Banen som Havnen aabnes for den almindelige Færdsel.
2) en Jernbane fra Kjøge eller et Punkt paa den sydsjællandske Jernbane i Nærheden af Kjøge til Faxe med en Sidebane over Storeheddinge til Rødvig *).

Skulde der blive anlagt en Jernbane fra et Punkt paa den nordsjællandske Jernbane til den østlige Del af Kjøbenhavn, kan Regjeringen tillade, at den under Nr. 1 nævnte Jernbane kommer til at udgaa fra samme.

§ 2. Den, der erholder Koncession paa noget af de nævnte Anlæg, skal være forpligtet til at forelægge Indenrigsministeren fuldstændige Planer til de paagjældende Anlæg og underkaste sig dennes Bestemmelser om de paagjældende Baners Retningslinie, Bygningsmaade, Forsyning med Driftsmateriel og Inventar samt Driftsplan.

Indenrigsministeren fastsætter Vilkaarene for de i § 1 nævnte Baners Tilslutning til det sjællandske Jernbaneselskabs Baner, saafremt mindelig Overenskomst derom ei kan opnaas mellem dette Selskab og Koncessionshaveren.

§ 3. Samtlige Omkostninger ved Expropriationen til fornævnte Anlæg saavelsom ved Statstilsynet under sammes Udførelse og Drift godtgjøres Statskassen af Koncessionshaveren.

*) Under 27. Mai 1875 (Nr. 61) er udkommet en B. ang. Koncession for Justitsraad Chr. Fr. Garde paa Anlæg og Drift af den heromhandlede Jernbane.

4 Mai. § 4. Med Hensyn til de heromhandlede Anlæg skal
Nr. 44. Regjeringen kunne meddele de samme almindelige Rettigheder og Begunstigelser med de dertil knyttede Forpligtelser, som i Følge Kundgjørelsen af 5te Marts 1845 og den under samme Dato afgivne allerhøieste Resolution ere tilstaaede eller paalagte det sjællandske Jernbaneselskab med Hensyn til Anlæget af Jernbanen fra Kjøbenhavn til Roskilde. For de Staten tilhørende Grundstykker, der indtages til Anlægene, bliver der dog at erlægge fuldt Vederlag.

Regjeringen kan derhos tillade, at Hoved- og Partialobligationer for Laan, der med dens Samtykke optages til Dækning af Udgifterne ved Banernes Anlæg, udfærdiges paa ustemplet Papir og transporteres uden Brug af stemplet Papir.

§ 5. Koncession paa noget af de heromhandlede Anlæg kan ikke meddeles senere end den 1ste Januar 1877 og kun paa Betingelse af, at Anlæget i alt Væsentligt gjøres færdigt og aabnes for Benyttelse efter en fuldstændig Driftsplan inden den 1ste Oktober 1879.

§ 6. Der forbeholdes Staten Ret til, naar der er forløbet 25 Aar, efter at vedkommende Bane er aabnet for den almindelige Færdsel, at overtage samme med Tilbehør med de derpaa hvilende Forpligtelser enten mod kontant Indløsning af de udstedte Aktier til en Pris lig Gjennemsnittet af disses Markedspris i de sidste 3 Aar, som ere gaaede forud for den Dag, da Overdragelsen fordres, eller — saafremt der til den Tid ikke maatte existere et særligt Aktieselskab for den paagjældende Bane — mod Udredelsen af et Vederlag, der er ligt det Tyvedobbelte af Gjennemsnittet af Anlægets Nettoudbytte i de 3 sidste Aar, som ere gaaede forud for det Aar, i hvilket det forlanges overdraget til Staten. Med Hensyn til det sidste Tilfælde bliver der i Koncessionen at optage nærmere Bestemmelser deels om, hvorledes der skal fikses Regjeringen Adgang til

at skaffe sig nøiagtig Oplysning om Udbyttet, dels om, 4 Mai.
hvorledes Spørgsmaal angaaende Nettoudbyttets Beregning Nr 44.
skulle finde deres Afgjørelse.

§ 7. Regjeringen bemyndiges til at give 4 pCt. Rentegaranti for de Aktier og Obligationer, som det bevislig har været nødvendigt at udstede for at tilveiebringe de nødvendige Midler til Anlæget af den under § 1 Nr. 2 ommeldte Jernbane samt til Dækning af den løbende Rente af Anlægskapitalen indtil Banens Aabning, saafremt der stilles en Forstærkningsfond af ikke over 25 og ikke under 20 pCt. af den Kapital, hvorfor der skal garanteres. Garantien kan dog ikke omfatte et større Beløb end 500,000 Kr. pr. Mil af Banens Længde.

Gives en saadan Rentegaranti, træder denne i Kraft fra den Dag, da Jernbanen i sin hele Længde er aabnet for Person og Godsbefordring, og Tilskud til Dækning af den garanterede 4 pCt. Rente finder Sted, naar Nettoudbyttet af Driften — efter Fradrag af det Beløb, der henlægges til Reservefonden — i noget Aar ikke kan dække 4 pCt. af den garanterede Anlægssum. Dersom Nettoudbyttet af Driften i et eller flere Aar overstiger 4 pCt. aarlig af hin Kapital, anvendes det Overskydende forlods til at dække Statskassen for mulige tidligere Tilskud i Anledning af Rentegarantien, der ikke have kunnet afholdes af Forstærkningsfonden.

Forstærkningsfonden deponeres i Finantsministeriet med den Bestemmelse, at Renter og Kapital, saavidt fornødent gjøres, skulle anvendes til Dækning af Statskassens Tilskud i Anledning af Rentegarantien. Den forbliver deponeret, indtil det aarlige Nettoudbytte af Banen — efter Fradrag af det Beløb, som skal henlægges til Reservefonden — i 5 paa hinanden følgende Aar har udgjort mindst 4 pCt. af den garanterede Kapital.

Regnskabet over Anlæget approberes af Indenrigsministeren, som derefter *bestemmer saavel* Garantisummens Størrelse som

4 Mai. det Beløb i Aktier, der ved Banens Erhvervelse af Staten
Nr 44. vil være Gjenstand for Indløsning.

§ 8. Indenrigsministeren kan tillade, at den i Lov 17de Marts 1856 ommeldte Jernbane fra Faxe Kalkbrud til Faxe Strand sættes i Forbindelse med den i § 1 Nr. 2 nævnte Jernbane og gives den i dette Øiemed nødvendige Udvidelse. De i denne Lovs §§ 2, 3 og 4 indeholdte Bestemmelser skulle ogsaa være anvendelige med Hensyn til det herombandlede Anlæg.

§ 9. Naar de i § 1 ommeldte Baner ere anlagte, kan Indenrigsministeren tillade, at det sjællandske Jernbaneselskab overtager Driften af samme. Ligeledes kan han tillade, at den i § 8 ommeldte Jernbane drives sammen med den i § 1 Nr. 2 nævnte Jernbane.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

4 Mai.
Nr. 45.

Lov om Indretningen af en Anstalt for uhelbredelige Sindssyge i Viborg. (Justitsministeriet.)

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Den til Nedlæggelse fra 1ste April d. A. bestemte Strafanstalt i Viborg bliver at ombanne til en Anstalt til Optagelse af 300 uhelbredelige Sindssyge, hjemmehørende i Østifterne med Undtagelse af Kjøbenhavn eller i Nørrejylland.

§ 2. De Pengesummer, der medgaa til Bygningernes Ombannelse, Indretning, Forsyning med Inventarium, til muligt Indkjøb af Jordarealer samt til hvad der ellers maatte behøves for at sætte Anstalten i behørig Stand, forskydes af Statskassen, men forrentes med 4 pCt. og tilbagebetales denne efterhaanden i Terminer, som af Kongen nærmere fastsættes, ved en Ligning paa de i § 1 nævnte Landsdele. Ligningen foretages saaledes, at Beløbet fordeles *lige mellem* Nørrejylland og Østifterne med Undtagelse af *Kjøbenhavn og* derefter i enhver af de nævnte Landsdele

lignes efter de henholdsvis i Pl. 13de Oktober 1847 § 3 4 Mai. og Lov af 20de August 1853 § 2 indeholdte Regler med Nr. 45. den Forskjel, at Kjøbstæderne til den nye Anstalt skulle udrede ¹/₆ af Afgiften.

§ 3. Til den i § 1 ommeldte Ombannelse forskyder Statskassen i Finantsaaret 1875—76 et Beløb af 160,000 Kroner.

§ 4. Ingen Sindssyg kan optages paa Anstalten, forsaavidt han har været paa en af Landets almindelige Sindssygeanstalter, medmindre den paagjældende Overlæge afgiver den Erklæring om ham, at han er nedsunken i en saadan Sløvhedstilstand, at de ydre Forhold ere ham ligegyldige, naar blot hans nærmeste materielle Livsfornødenheder tilfredsstilles. Sindssyge, der ikke ere eller have været paa en af Landets almindelige Sindssygeanstalter, kunne, naar en lignende Erklæring for deres Vedkommende afgives af den autoriserede Læge, som har havt den Paagjældende under Behandling, vel optages paa Anstalten, men dog kun forsaavidt Hensyn til de tidligere i de andre Sindssygeanstalter behandlede Sindssyge, der bør være fortrinsvis berettigede til Optagelse i Anstalten i Viborg, tillader det.

Iøvrigt blive de nærmere Betingelser for Optagelsen i Anstalten at bestemme af Kongen i Lighed med de for de tvende bestaaende Sindssygeanstalter, for Østifterne med Undtagelse af Kjøbenhavn og for Nørrejylland, gjældende Forskrifter, og bliver det aarlige Underskud, som Anstaltens Drift maatte medføre, forskudsvis at udrede af Statskassen, mod at Beløbet det paafølgende Aar tilveiebringes ved Ligning paa de fornævnte Landsdele overensstemmende med den i § 2 givne Regel.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

4 Mai. **Lov om Forandring i Lov om Ligsyn af 2den**
Nr. 46. **Januar 1871.** (Justitsministeriet).

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Bestemmelsen i Lov om Ligsyn af 2den Januar 1871 § 3 sidste Stykke forandres derhen, at i Kjøbenhavn, de andre Kjøbstæder og paa disses Markjorder samt i Frederiksberg Bydistrikt, Frederiksværk, Marstal, Nørre Sundby, Løgstør og Silkeborg bliver Ligsyn over dødfødte Børn at foretage efter de samme Regler, som gjælde for Ligsyn over andre Lig.

§ 2. Istedetfor samme Lovs § 6 2det Stykke træde følgende Bestemmelser:

I Tilfælde af Selvmord, saavelsom naar Lig opdrive, Personer eller Fostere findes døde, eller naar Mennesker ere omkomne ved ulykkelig Hændelse, saa og hvor ellers Undersøgelse fra det Offentliges Side er indledet i Anledning af et indtruffet Dødsfald, maa Liget ikke jordes, førend det er undersøgt af Politimesteren i Forening med en af ham tilkaldt Læge, ordentligvis den stedlige Embedslæge, og førend den af Lægen udstedte Dødsattest er forsynet med Paategning af Politimesteren om, at der for det Offentliges Vedkommende Intet er til Hinder for Begravelsen.

I andre Tilfælde af pludselig Død skal altid Ligsynet foretages af en Læge, der bliver at tilkalde snarest muligt af den, hvem det paahviler at lade Ligsyn afholde over den Afdøde.

Iøvrigt er det en Selvfølge, at hvor der kan være Spørgsmaal om Muligheden af Gjenoplivelse, bør under Ansvar for Vedkommende efter Bestemmelserne i almindelig borgerlig Straffelovs § 199 intet hertil sigtende Middel undlades, t. Ex. ved at tilkalde en Læge eller ved at søge Hjælp hos andre Personer, hvis en Læge ikke strax maatte kunne skaffes *tilstede.*

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Tilsynet med Fremmede og Reisende m. m. 15 Mai.
(Justitsministeriet.) Nr. 52.

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Forpligtelsen til ved Ankomsten her til Landet at være forsynet med Reisepas ophæves. Dog kan en saadan Forpligtelse ved kongelig Anordning paalægges Personer, der ere hjemmehørende i Stater, som kun tilstede danske Undersaatter Adgang, naar de ere forsynede med Pas.

Udenlandske Tatere, Musikanter, Forevisere af Dyr og Andet, Udøvere af Kraft- og Behændighedskunster og lignende Personer er det, forsaavidt de ville søge Erhverv ved Omvandring, ikke tilladt at tage Ophold her i Landet. Ligeledes er Adgang til Landet forment andre udenlandske arbeidssøgende Personer, naar de ikke ere i Stand til at legitimere sig ved et af en offentlig Myndighed udstedt Dokument.

§ 2. Udlændinge, som ikke ere i Besiddelse af Forsørgelsesret her i Landet, og som findes blottede for tilstrækkelige Subsistentsmidler, samt Personer, hvem det i Henhold til § 1 2det Stykke ikke er tilladt at tage Ophold her i Landet, skulle ved Politiets Foranstaltning snarest muligt udsendes eller udvises af Landet. I Forbindelse hermed kan der gives den Paagjældende Tilhold til Politiprotokollen om ikke paany at lade sig finde her i Landet med Tilkjendegivelse af det Ansvar (§ 22), han paadrager sig ved at overtræde Tilholdet.

§ 3. Forsaavidt Udlændinge, der ikke ere i Besiddelse af Forsørgelsesret her i Landet, ville søge Erhverv her ved Haandværks- eller andet legemligt Arbeide eller som Tyende eller, uden at være legitimeret som Handelsreisende, ved nogen Virksomhed, der forudsætter Reise eller Vandring fra Sted til Sted, have de at anmelde sig for Politimesteren i den Jurisdiktion, hvortil de ankomme, eller, saafremt de først senere

4 Mai. **Lov om Forandring i Lov om Ligsyn af 2den**
Nr. 46. **Januar 1871.** (Justitsministeriet).

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Bestemmelsen i Lov om Ligsyn af 2den Januar 1871 § 3 sidste Stykke forandres derhen, at i Kjøbenhavn, de andre Kjøbstæder og paa disses Markjorder samt i Frederiksberg Bydistrikt, Frederiksværk, Marstal, Nørre Sundby, Løgstør og Silkeborg bliver Ligsyn over dødfødte Børn at foretage efter de samme Regler, som gjælde for Ligsyn over andre Lig.

§ 2. Istedetfor samme Lovs § 6 2det Stykke træde følgende Bestemmelser:

I Tilfælde af Selvmord, saavelsom naar Lig opdrive, Personer eller Fostere findes døde, eller naar Mennesker ere omkomne ved ulykkelig Hændelse, saa og hvor ellers Undersøgelse fra det Offentliges Side er indledet i Anledning af et indtruffet Dødsfald, maa Liget ikke jordes, førend det er undersøgt af Politimesteren i Forening med en af ham tilkaldt Læge, ordentligvis den stedlige Embedslæge, og førend den af Lægen udstedte Dødsattest er forsynet med Paategning af Politimesteren om, at der for det Offentliges Vedkommende Intet er til Hinder for Begravelsen.

I andre Tilfælde af pludselig Død skal altid Ligsynet foretages af en Læge, der bliver at tilkalde snarest muligt af den, hvem det paahviler at lade Ligsyn afholde over den Afdøde.

Iøvrigt er det en Selvfølge, at hvor der kan være Spørgsmaal om Muligheden af Gjenoplivelse, bør under Ansvar for Vedkommende efter Bestemmelserne i almindelig borgerlig Straffelovs § 199 intet hertil sigtende Middel undlades, t. Ex. ved at tilkalde en Læge eller ved at søge Hjælp hos andre Personer, hvis en Læge ikke strax maatte kunne skaffes *tilstede.*

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Tilsynet med Fremmede og Reisende m. m. (Justitsministeriet.)

15 Mai. Nr. 52.

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Forpligtelsen til ved Ankomsten her til Landet at være forsynet med Reisepas ophæves. Dog kan en saadan Forpligtelse ved kongelig Anordning paalægges Personer, der ere hjemmehørende i Stater, som kun tilstede danske Undersaatter Adgang, naar de ere forsynede med Pas.

Udenlandske Tatere, Musikanter, Forevisere af Dyr og Andet, Udøvere af Kraft- og Behændighedskunster og lignende Personer er det, forsaavidt de ville søge Erhverv ved Omvandring, ikke tilladt at tage Ophold her i Landet. Ligeledes er Adgang til Landet forment andre udenlandske arbeidssøgende Personer, naar de ikke ere i Stand til at legitimere sig ved et af en offentlig Myndighed udstedt Dokument.

§ 2. Udlændinge, som ikke ere i Besiddelse af Forsørgelsesret her i Landet, og som findes blottede for tilstrækkelige Subsistentsmidler, samt Personer, hvem det i Henhold til § 1 2det Stykke ikke er tilladt at tage Ophold her i Landet, skulle ved Politiets Foranstaltning snarest muligt udsendes eller udvises af Landet. I Forbindelse hermed kan der gives den Paagjældende Tilhold til Politiprotokollen om ikke paany at lade sig finde her i Landet med Tilkjendegivelse af det Ansvar (§ 22), han paadrager sig ved at overtræde Tilholdet.

§ 3. Forsaavidt Udlændinge, der ikke ere i Besiddelse af Forsørgelsesret her i Landet, ville søge Erhverv her ved Haandværks- eller andet legemligt Arbeide eller som Tyende eller, uden at være legitimeret som Handelsreisende, ved nogen Virksomhed, der forudsætter Reise eller Vandring fra Sted til Sted, have de at anmelde sig for Politimesteren i den Jurisdiktion, hvortil de ankomme, eller, saafremt de først senere

15 Mai. § 8. Enhver, der tager en Udlænding i Arbeide, bør
Nr 52. paase, at denne er forsynet med Opholdsbog. Naar Udlændingen forlader hans Arbeide, er han pligtig at meddele Bogen Paategning om den Tid, Arbeidet har varet. I Vægringstilfælde skal Boghaveren strax derom gjøre Anmeldelse til Politiet, som da forsyner Bogen med fornøden Paategning.

Om enhver den Paagjældende overgaaet Straffedom meddeles der Opholdsbogen Paategning; dog kan han forlange ny Opholdsbog meddelt uden Paategning, naar der i Løbet af de sidste 5 Aar ikke er overgaaet ham nogen saadan Dom.

§ 9. I de i §§ 5—8 omhandlede Tilfælde kan den Paagjældende, saafremt han paa den Tid, da Anmeldelsen skal ske, ikke befinder sig i det Sogn eller den Kjøbstad, hvor Politimesteren har Bopæl, henvende sig til Stedets Sognefoged. Denne har da i Politimesterens Sted at anstille de fornødne Undersøgelser og kan, saafremt Opholdsbogen findes i Orden, og den Paagjældende iøvrigt opfylder Betingelserne for videre Ophold her i Landet, forsyne Bogen med fornøden Paategning; i modsat Fald henviser han Vedkommende til Politimesteren, hvem han derhos strax har at tilstille Opholdsbogen. Om de Paategninger, den nævnte Bestillingsmand meddeler, bliver at gjøre Anførsel i en skematisk Protokol, der anskaffes for Politikassens Regning.

I Kystpolitidistriktet træde, forsaavidt nærværende Lov angaar, Distriktskommissærerne i Sognefogdens Sted.

§ 10. Bestemmelserne i §§ 5—9 finde ikke Anvendelse, saalænge Vedkommende har fast Tjeneste som Tyende eller kun forlader en saadan Tjeneste for strax at tiltræde en anden; saalænge dette er Tilfældet, tjener Opholdsbogen som Skudsmaalsbog, og blive da de for Tyendeforholdet gjældende Bestemmelser at iagttage.

De Anmeldelser om Tyenders Tilgang og Afgang, som

ifølge Lov af 10de Mai 1854 § 60 paa Landet skulle gjøres 15 Mai.
for Sognepræsten, blive for Fremtiden at gjøre for Sogne- Nr. 52.
fogden, hvem det paahviler at give Skudsmaalsbogen (Opholdsbogen) Paategning om den skete Anmeldelse og derom gjøre Antegning i den fornævnte skematiske Protokol.

§ 11. Forkommer Opholdsbogen, skal det strax anmeldes for Politimesteren. Saafremt der da ikke, ifølge det over den Paagjældende i den Anledning optagne Forhør eller paa anden Maade, foreligger Noget, som vækker Formodning om, at Bogen forsætlig er skaffet til Side, forsynes han med en ny Bog, hvori indføres de Oplysninger om hans tidligere Ophold her i Landet, som uden vidtløftig Undersøgelse kunne tilveiebringes; i modsat Fald skal han strax udsendes eller udvises af Landet med saadant Tilhold som i § 2 ommeldes.

§ 12. Forpligtelse til at være forsynet med Opholdsbog ophører, naar den Paagjældende erhverver Forsørgelsesret her i Landet, og han bliver da, forsaavidt Bestemmelserne i nærværende Lov angaar, at betragte som Indlænding. Den Paagjældende kan fordre Bogen forsynet med Paategning om Forpligtelsens Ophør.

§ 13. Den, der ikke er i Besiddelse af Indfødsret og ikke har erhvervet Forsørgelsesret her i Landet, kan, forsaavidt han ikke har havt stadigt Ophold her i Landet i 2 Aar, efter Justitsministerens Befaling udsendes eller udvises, naar hans Forhold dertil maatte give Anledning. Ved Udvisningen eller Udsendelsen, med Hensyn til hvilken Justitsministeren kan fastsætte de Lempelser fra de i § 16 indeholdte Forskrifter, som efter Omstændighederne findes passende, kan der efter Justitsministerens Bestemmelse gives saadant Tilhold, som i § 2 ommeldes.

§ 14. I de Tilfælde, hvor det i Medfør af denne Lov nægtes Nogen at opholde sig her i Landet, kan den Paa-

15 Mai. gjældende undergives Politiets Tilsyn og Bevogtning, indtil
Nr. 52. Bortsendelsen kan finde Sted.

§ 15. Alle de i ovenstaaende Paragrafer omhandlede Paategninger meddeles uden Betaling med Undtagelse af de i § 10, 2det Stykke, nævnte, for hvilke til Vedkommende erlægges 25 Øre for hver Paategning om Afgang fra Kommunen. For Ophøret af Betalingen for Visering af Vandrebøger tilstaas der de sportellønnede Retsbetjente Vederlag af Statskassen, beregnet efter disse Indtægters Gjennemsnitsbeløb i de sidste 5 Finantsaar.

§ 16. I de i nærværende Lov nævnte Tilfælde skal Udsendelse af Landet ske ved Politiets Foranstaltning og under fornøden Ledsagelse paa den efter Omstændighederne billigste Maade ved Jernbane, Fragtvogn, tilsøs eller tilfods, hvorimod leiet Befordring kun undtagelsesvis maa benyttes.

Udvisning af Landet sker uden Ledsagelse ved et af Politimesteren udfærdiget Tvangspas, og saaledes at den Paagjældende ved Hjælp af de forannævnte offentlige Befordringsmidler, saavidt muligt under Kontrol, sendes direkte ud af Landet. Tvangspasset maa indeholde nøiagtige Angivelser af Reiseplanen, hos hvilke Politiøvrigheder den Udviste skal melde sig, samt hvad der er medgivet ham i Tærepenge. Kun hvor de nævnte offentlige Befordringsmidler mangle, tilstedes det den Paagjældende at gaa, og Politimesteren skal da tillige i Tvangspasset fastsætte en vis Tid, inden hvilken Reisen skal være fuldført; sidstnævnte Reisemaade maa dog ikke tillades Personer, der have været straffede for Løsgængeri og Betleri.

Naar en Person affendes med Tvangspas fra een Politiøvrighed til en anden, blive hans Legitimationsdokumenter at eftersende, og hvor han afgaar med Jernbane eller tilsøs, bør der gives Politiet paa Ankomststedet, om fornødent *ved Telegram,* betimelig Underretning om Ankomsten.

Forinden Bortsendelsen paa nogen af de i denne Paragraf

nævnte Maader bliver det at paase, at den Paagjældende er forsynet med de fornødne Beklædningsgjenstande, at han ikke er befængt med Fnat eller andre smitsomme Sygdomme, samt at hans Helbredstilstand ikke er til Hinder for, at Bortsendelsen iværksættes. 15 Mai. Nr. 52.

§ 17. De ved Udsendelse eller Udvisning i Medfør af denne Lov foranledigede Udgifter, derunder indbefattet Udgifterne til den Paagjældendes Underhold og Varetægt, indtil Afgangen kan finde Sted, samt til nødvendige Beklædningsgjenstande og Bevogtning, afholdes i det i § 13 omhandlede Tilfælde af Statskassen og ved Udsendelse eller Udvisning af Personer, hvem det efter § 1 ikke er tilladt at tage Ophold her i Landet, af de Paagjældende selv, saafremt de findes dertil at have Midler. I alle andre Tilfælde afholdes Udgifterne, derunder indbefattet Tærepenge, af vedkommende Kommunekasse, efter de derom særligt givne Bestemmelser, men kunne forskudsvis udredes af hvert Steds Politikasse. Den Politimester, fra hvis Jurisdiktion en Person, paa en af de anførte Maader, er bortsendt, har at drage Omsorg for, at de Udgifter, som derved i en anden Jurisdiktion maatte være foranledigede, uden Ophold erstattes.

§ 18. Den reisende Haandværkere tidligere hjemlede Ret til at søge og modtage den ved Laugene sædvanlige Understøttelse (Geschenk) ophæves.

§ 19. Den, som for Betaling yder Nogen Nattelogis i dag- eller ugevis, eller som uden Vederlag huser Ubekjendte eller omvandrende Personer, er pligtig at afæske disse Oplysning om deres Navn, Stilling og sidste Opholdssted. De modtagne Opgivelser skulle i Kjøbenhavn og de andre Kjøbstæder samt i Frederiksberg, Frederiksværk, Silkeborg, Nørresundby og Løgstør inden Kl. 12 næste Middag skriftlig meddeles Politiet, og andetsteds inden 24 Timer Sognefogden eller i Kystpolitidistriktet Distriktskommissæren, efter

15 Mai. Omstændighederne ledsaget af Bemærkning om, hvorvidt
Nr. 52. der findes Grund til at nære Tvivl om de skete Opgivelsers Rigtighed.

Politiet kan paalægge Hoteleiere, Gjæstgivere, Herbergerere og Værter i Logishuse i Stedet for at afgive daglige Anmeldelser at føre en af Politiet autoriseret Bog, der til enhver Tid skal være til Gjennemsyn for Politiet. Med Hensyn til saadanne Personer, som ifølge § 6 ere pligtige at anmelde sig for Politiet, paahviler det Logisgiverne under Ansvar at forvisse sig om, at saadan Anmeldelse er eller betimeligen bliver gjort.

§ 20. Enhver er forpligtet til, naar Politiet i Anledning af de i Medfør af den foregaaende Paragraf skete Opgivelser eller paa Grund af andre særlige Omstændigheder dertil opfordrer, nærmere at godtgjøre, at han er den, for hvem han udgiver sig, eller dog at tilveiebringe saadanne Oplysninger, der kunne gjøre det antageligt.

§ 21. Ethvert Byraad eller Sogneraad kan bestemme, at der indtil 2 Gange aarlig skal omdeles Skemata, paa hvilke enhver Huseier da er pligtig inden 8 Dage nøiagtig for enhver i Huset sig opholdende Persons Vedkommende at meddele Oplysning om Personens Navn, Stilling, Alder og det Tidspunkt, da Vedkommende tog Ophold i Kommunen. For Kjøbenhavns Vedkommende forbliver det i saa Henseende ved de hidtil gjældende Bestemmelser.

§ 22. Overtrædelser af de Tilhold, som gives i Medfør af §§ 2, 11 og 13, anses med Straf af Fængsel paa Vand og Brød indtil 6 × 5 Dage eller Tvangsarbeide indtil 180 Dage.

Den, der ved falske Foregivender for Politiet bevirker, at den til ham udstedte Opholdsbog ikke kommer til at lyde paa hans virkelige Navn, eller som forsætlig udriver Blade af samme, eller som benytter en Andens Legitimationspapirer eller udlaaner de for ham udfærdigede til Brug for

en anden, eller som gjør vitterlig urigtige Opgivelser efter 15 Mai.
§§ 19, 20 og 21, anses, forsaavidt høiere Straf ikke efter Nr. 52.
den øvrige Lovgivning er forskyldt, med Fængsel paa Vand og Brød indtil 2 × 5 Dage eller simpelt Fængsel indtil 2 Maaneder eller Tvangsarbeide indtil 60 Dage, eller under formildende Omstændigheder med Bøder fra 5 til 100 Kr.

Afvigelse fra den Vei, som i Udvisningstilfælde er foreskreven i Tvangspasset, saavelsom Undladelse af at fuldføre Reisen i den foreskrevne Tid, saafremt derfor ikke godtgjøres gyldig Undskyldningsgrund, straffes med Fængsel, ikke over 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød (jfr. Straffelovens § 25).

Andre Overtrædelser af denne Lov anses med Bøder fra 2—50 Kroner.

Sager angaaende Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

Saasnart en efter denne Lov afsagt Bødedom er oplæst for den Paagjældende eller forkyndt for ham, kan Bøden, hvis Dommen er upaaankelig, eller han erklærer sig tilfreds med samme, strax fordres erlagt og foranstaltes, i Mangel af Betaling paa Stedet, strax, og uden at Sagen forelægges for Overøvrigheden, afsonet efter Forskrifterne i Lov om Bøders Afsoning af 16de Februar 1866.

§ 23. Ligesom de endnu gjældende Bestemmelser om Forpligtelsen til at være forsynet med Reisepas ved Ankomsten her til Landet bortfalder som Følge af Reglen i denne Lovs § 1, saaledes ophæves fremdeles Politiplakaterne af 1ste November 1811, 25de Juli 1812 og 16de December 1815, Forordningen af 28de Februar 1817 § 13 samt Forordningen af 24de Juli 1822 §§ 1—5, 7 og 8. Saa ophæves og Forordningen af 10de December 1828 forsaavidt angaar Udlændinge, hvorhos Forbudet i dens § 4, sidste Punktum, imod at tage Ophold eller Arbeide paa Landet bortfalder ogsaa for de i Forordningens §§ 13 og 14 omhandlede

15 Mai. Personer; ligeledes kommer Bestemmelsen i nærværende Lovs
Nr. 52. § 15 om, at der ikke bliver at erlægge nogen Betaling for Paategninger i Vandrebøgerne, til Anvendelse forsaavidt disse Personer angaar.

§ 24. Denne Lov, der ikke gjælder for Færøerne, træder i Kraft den 1ste Juli 1875.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

15 Mai
Nr. 53.

Lov om Jordemødrenes Lønning og Forhold. (Justitsministeriet)

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Den i Lov af 8de Marts 1856 § 1 bestemte Pengeløn for Distriktsjordemødre paa Landet fastsættes fra 1ste Oktober 1875 af vedkommende Amtsraad for hvert enkelt Distrikt til fra 100 til 120 Kroner. Lønnen kan senere ikke forandres uden Justitsministerens Samtykke. Foruden det i fornævnte Lovbestemmelse omhandlede Alderstillæg kan Amtsraadet tilstaa et Tillæg af 20 Kroner til Jordemødre med mindst 15 Aars god Tjeneste.

§ 2. Den i Reglementet af 21de November 1810 § 13 bestemte Pengeløn for de i Kjøbstæderne ansatte Jordemødre fastsættes fra 1ste Oktober 1875 af vedkommende Byraad til fra 100 til 120 Kroner, og der tilstaas dem desuden et Alderstillæg af 20 Kroner efter 10 Aars god Tjeneste, hvilket Tillæg efter mindst 15 Aars god Tjeneste kan forhøies til 40 Kroner. Forsaavidt en Kommune frivillig maatte have tillagt Jordemoderen en større Pengeløn end 100 Kroner, kan Alderstillæget forholdsmæssig nedsættes eller helt bortfalde. Finder Byraadet, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at indrømme Alderstillæget, indstilles Sagen til Justitsministeriets Afgjørelse.

§ 3. Den i Lov af 8de Marts 1856 § 3 foreskrevne

lovmæssige Betaling for Jordemodrenes Tjeneste forhøies for de Gaardmænds Vedkommende, der besidde 3 Tønder Hartkorn eller derover, og for dem, der i økonomisk Henseende maa stilles i Klasse med disse, til 6 Kroner, ligesom der for dem, der nyde Understøttelse af Fattigvæsenet, tilstaas en Betaling af 2 Kroner af Kommunen. 15 Mai. Nr. 53.

Den i Lov af 8de Marts 1856 § 3 sidste Punktum omhandlede Bestemmelse, hvorefter der, naar der benyttes en anden examineret Jordemoder end den i Distriktet med Løn ansatte, skal i Almindelighed ydes denne en Fjerdedel af den fastsatte Betaling, ophæves.

§ 4. Der bliver at udarbeide en af Justitsministeren stadfæstet Instrux for samtlige til Praxis berettigede Jordemødre angaaende deres Rettigheder og Pligter. For Overtrædelse af sammes Bestemmelser kan der, forsaavidt der ikke derved maatte være paadraget større Strafansvar, i Kjøbenhavn af Stadslægen og udenfor Kjøbenhavn af Fysikus, paalægges Jordemødrene Bøder fra 2 til 100 Kr., der tilfalde Kjøbstadens eller Amtets Fattigkasse.

§ 5. Denne Lov gjælder ikke for Færøerne.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Forandring i Bygningslov for Staden Kjøbenhavn af 21de November 1871. (Justitsministeriet.) 15 Mai. Nr. 54.

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Bygningslov for Staden Kjøbenhavn af 22de November 1871 § 23 forandres saaledes:

Den til Gader af 20 Alens Brede svarende Bygningshøide af indtil 25 Alen, med Tillæg til Gesims efter § 22, jfr. derhos § 27, er tillige den Grændse, som ikke maa overskrides paa Torve og aabne Pladser eller i Gader af over 20 *Alens Brede. I Gader paa ikke* under 25 Alens Brede

15 Mai. og imod Torve og aabne Pladser kan Bygningskommissionen
Nr. 54. dog paa de Vilkaar, som den maatte fastsætte, tillade, at den anførte Maximums-Høide forøges med indtil 2 Alen for Bygninger, som ikke have Beboelse i Loftsetagen, og som, naar Kjælderens Loft ligger i det Høieste 1 Alen over Fortoget, indeholde 5 Etager, eller, hvis Kjælderloftet ligger høiere, indtil 4 Etager, naar det indrømmede Tillæg alene anvendes til en Forøgelse af Beboelsesetagernes indre Høide.

Kviste til Varers Opheisning, der kun have den dertil fornødne Størrelse, maa overalt opføres over den fastsatte Høide.

§ 2. Istedetfor samme Lovs § 54 træde følgende Bestemmelser:

a) Ved enhver Eiendom indenfor den indre Linie af de tidligere Volde, samt ved Hjørnegrunde udenfor denne Linie skal mindst 1/4, men ved andre Eiendomme udenfor bemeldte Linie mindst 1/3 af hele Grundens Areal være ubebygget. Justitsministeren kan paa Bygningskommissionens Indstilling udvide de for Byen udenfor Voldlinien gjældende Bestemmelser til saadanne Arealer i den indre By, som af det Offentlige udlægges til Bebyggelse.

b) Det ubebyggede Areal maa i ingen Retning have mindre Tværmaal end 4 Alen, hvorhos ingen Del af samme, der ved Bygninger er adskilt fra den øvrige Del, maa være mindre end 25 □ Alen.

Fra disse Regler undtages dog de Dele af det ubebyggede Areal, der maatte ligge imellem Forbygningen og Gadelinien. En mindre Brede end 4 Alen kan af Bygningskommissionen tillades imellem Latriner og andre Bygninger, selv om der i disse er anbragt Vinduer.

c) Hvor Vinduer fra Værelse, Værksted eller Kjøkken vende

ud imod det ubebyggede Areal skal dette idetmindste 15 Mai.
have følgende Tværmaal: Nr. 54.

1. imellem saadanne Vinduer og Nabogrunde: 3 Alen med Tillæg af 1/4 af Bygningernes Høide;
2. imellem tvende til samme Eiendom hørende, modstaaende Bygninger, der begge have saadanne Vinduer imod Arealet: 3 Alen med Tillæg af 1/4 af de tvende Bygningers samlede Høide;
3. imellem tvende til samme Eiendom hørende Bygninger, af hvilke kun den ene har saadanne Vinduer imod Arealet: 3 Alen med Tillæg af 1/8 af de tvende Bygningers samlede Høide, dog ikke under det Tværmaal, som Anvendelsen af Nr. 1 alene angiver.

d) Hvor de ovenstaaende Bestemmelser om det ubebyggede Areals mindste Tværmaal ikke uden at gribe særdeles forstyrrende ind i Eiendommens Benyttelse kunne bringes til Anvendelse paa Grunde, som forud for denne Lovs Træden i Kraft have været bebyggede, men hvor Bygningerne ere ødelagte af Ildebrand eller ønskes nedrevne til Ombygning, kan Bygningskommissionen tilstede saadanne Afvigelser fra samme, som den skjønner at være tilstedelige under fornødent Hensyn til, at Beboelsesleilighederne erholde tilstrækkeligt eller i hvert Fald væsentligt bedre Lys.

e) Bygningskommissionen kan, hvor Forholdene tale derfor, f. Ex. i Endegavle og i indadgaaende Hjørner paa Bygninger, tillade, at der anbringes Vinduer fra Værelse, Kjøkken eller Værksted imod et ubebygget Areal af mindre Tværmaal end fastsat i Litr. c. Nr. 1—3, naar dette Areal udgjør en Del af et større til Eiendommen hørende ubebygget Areal, eller staar i Forbindelse med Gaden.

Ligeledes kan Bygningskommissionen tillade, at der *ud til Lysningsgaarde, der ikke* staa i nogen umiddelbar

15 Mai.
Nr. 54.

Forbindelse med andet til Eiendommen hørende ubebygget Areal, aubringes Vinduer, væsentlig bestemte til at skaffe Lys og Luft til Trappe, Korridor eller Kjøkken, naar de ere mindst 25 □ Alen store, og deres Areal ikke er indbefattet i det ved Litr. a foreskrevne Minimum af ubebygget Areal.

Fremdeles kan Bygningskommissionen, naar to eller flere Nabogrunde bebygges efter en fælles Plan, tilstede, at dette sker efter Reglerne i Litr. c Nr. 2—3 for en enkelt Eiendom, forsaavidt der ved thinglæste Deklarationer overfor det Offentlige tilveiebringes Sikkerhed for, at enhver Eier af nogen af de paagjældende Eiendomme er forpligtet til ikke at foretage saadanne Ændringer i Bygningernes Beliggenhed, Benyttelse, Høide eller deslige, som maatte komme i Strid med den oprindelige Plan for den fælles Bebyggelse.

f) Forhøielse af en til en Eiendom hørende Bygning kan kun finde Sted, forsaavidt den paagjældende Bygning i den Skikkelse, den vil faae ved Forhøielsen, efter ovenstaaende Regler vilde have kunnet opføres som Nybygning, og, hvor det ubebyggede Areal allerede er mindre end det efter Litr. a. Tilstedelige, maa aldeles ingen Forhøielse af nogen til Eiendommen hørende Bygning finde Sted.

§ 3. Samme Lovs § 64 ændres saaledes:

Indenfor den indre Linie af de tidligere Volde maa ingen ny Kostald anlægges.

Alle Kostalde, ogsaa de allerede nu indrettede, skulle med Hensyn til deres Indretning være de Forskrifter undergivne, som Sundhedskommissionen finder det nødvendigt at give. Kostalde maa ikke anbringes under Beboelsesleiligheder. Saadanne Stalde og Hestestalde maa kun indrettes, hvor Gaardsrummet er mindst en Trediedel af hele Byggegrundens Areal, og hvor Gaardsrummet ved Eiendomme, i hvilke der

før 1ste Januar 1872 er indrettet Stalde, er mindre end 15 Mai.
anført, maa ingen Indskrænkning af Gaardsrummet eller Nr. 54.
Forhøielse af de til Eiendommen hørende Bygninger finde Sted. De nævnte Stalde maa ikke anbringes i Rum, hvis Gulv ligger under Gaardens eller Gadens Overflade, og der maa være sørget for en fuldstændig Afledning saavel af Urinen som af den daarlige Luft, saaledes at de ikke blive til Besvær for de Omboende.

Hvor Bygningskommissionen skjønner det tilstedeligt, og navnlig hvor der ved Bygningernes Anbringelse paa og om en Hjørnegrund er tilveiebragt et sammenhængende større Gaardareal, kan den tillade Opførelsen af en mindre Hestestald med Vognremise, dog at Høiden til Tagrygningen ikke overstiger 11 Alen, naar der for alle de saaledes til Hjørneeiendommen hørende Bygninger haves ¼ ubebygget Areal.

§ 4. Denne Lov træder i Kraft 14 Dage fra den Dag, da det Nummer af Lovtidenden, i hvilken Loven kundgjøres, udkommer.

Forsaavidt Approbation maatte være meddelt paa paatænkte Byggeforetagender, der staa i Strid med foranstaaende Bestemmelser, taber saadan Approbation sin Gyldighed, hvis Byggeforetagendet ikke paabegyndes inden Loven træder i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om forskjellige Jernbaneanlæg paa Sjælland. (Indenrigsministeriet.)
24 Mai. Nr. 59.

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Regjeringen bemyndiges til for Tidsrummet indtil 26de Juni 1947 at meddele det sjællandske Jernbaneselskab Eneret paa Anlæg og Drift af:

24 Mai. 1) et 2det Spor paa Banestrækningen mellem Hellerup og
Nr. 59. Klampenborg samt

2) en Jernbane, der fra Kjøbenhavns Banegaard føres over Vesterbro, gjennem de nye Gader, som agtes anlagte Syd for Vesterbro til Kallebodstrand, og derfra forbi Langebro ad Christiansgade, over Børsgraven til et Punkt i Nærheden af Nyhavn. Forbindelsen mellem Kjøbenhavns nuværende Banegaard og den gamle Banegaard bliver tillige at tilveiebringe ved en Tunnel med dobbelt Spor under Vesterbrogade eller ved et Spor fra et Punkt Vest for Frederiksberg til et Punkt paa Havnebanen eller paa begge de nævnte Maader.

Koncession kan meddeles enten paa et enkelt af de nævnte Anlæg eller under Et paa dem begge.

§ 2. Naar det sjællandske Jernbaneselskab erholder Koncession paa noget af de i § 1 Nr. 1—2 ommeldte Jernbaneanlæg, skal det være pligtigt at forelægge Indenrigsministeren fuldstændige Planer til det paagjældende Anlæg og underkaste sig dennes Bestemmelse om den vedkommende Banes Retningslinie, Bygningsmaade, Forsyning med Driftsmateriel og Inventar samt Driftsplan m. v. Det forbeholdes derhos Indenrigsministeren at bestemme, hvorvidt den i § 1 Nr. 2 nævnte Jernbane helt eller delvis skal kunne befares med Lokomotiver.

§ 3. Koncession paa den under § 1 Nr. 2 omhandlede Bane kan kun meddeles paa Betingelse af, at Kjøbenhavns Kommune uden Vederlag afgiver de til Sporet fornødne Grunde, som eies af Kommunen, samt derhos for det Tilfælde, at Forbindelsen imellem den nuværende Banegaard og den ældre Banegaard tilveiebringes ved den i § 1 Nr. 2 omtalte Tunnel under Vesterbrogade, deltager i Omkostningerne ved sammes Anlæg med et Beløb af 100,000 Kr. Forøvrigt udredes samtlige Omkostninger ved Expropriationen *til de i § 1 nævnte* Anlæg, herunder indbefattet den for-

uodne Grund til Udvidelse af Banegaarden ved Kjøbenhavn, 24 M
af Koncessionshaveren, der ligeledes har at erstatte Stats- Nr.
kassen Udgifterne ved Statstilsynet med sammes Udførelse og Drift.

§ 4. Med Hensyn til de heromhandlede Anlæg skal Regjeringen kunne meddele de samme almindelige Rettigheder og Begunstigelser med de dertil knyttede Forpligtelser, som ifølge Kundgjørelsen af 15de Marts 1845 og den under samme Dato afgivne allerhøieste Resolution ere tilstaaede det sjællandske Jernbaneselskab med Hensyn til Anlæget af Jernbanen fra Kjøbenhavn til Roskilde. For de Staten tilhørende Grundstykker, der indtages til Anlægene, bliver der dog at erlægge fuldt Vederlag (jfr. dog nedenfor § 8).

Finantsministeren bemyndiges derhos til at fritage det sjællandske Jernbaneselskab for at erlægge det i Henhold til Lov af 6te Juli 1867 om Afløsning af de ved Demarkationslinien om Kjøbenhavn paalagte Indskrænkninger m. v. for Byggefrihedens Erhvervelse fastsatte Vederlag til Statskassen, naar der opføres Bygninger til Jernbanens Brug paa Arealer af Demarkationsterrainet, hvis Indtagelse til Banegaard af Ministeren erkjendes nødvendig til Jernbanens Drift, dog kun saalænge disse Bygninger benyttes i det angivne Øiemed af Jernbaneselskabet selv.

§ 5. Naar det sjællandske Jernbaneselskab erholder Koncession paa noget af de nævnte Baneanlæg, skal det have Tilladelse til under Indenrigsministerens Kontrol at tilveiebringe de fornødne Summer til Udførelsen af samme samt til Dækning af den løbende Rente af Anlægskapitalen indtil Banens Aabning enten ved Prioritetslaan i de nuværende sjællandske Jernbaner og den nye Bane eller ved Udvidelse af Selskabets Aktiekapital eller delvis paa begge Maader alt efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse. Den i Lovene af 27de Februar 1852 og 13de Marts 1868 omhandlede *Statsgaranti for* 4 pCt. aarlig Rente af de i de

24 Mai. nuværende sjællandske Jernbaner anbragte Kapitaler kan
Nr. 59. udvides til at omfatte den nye Aktiekapital og de nye Laan til et kontant Beløb, der svarer til den til Anlægene bevislig anvendte Kapital (derunder Rentetab i Anlægstiden), dog ikke over 800,000 Kr. for Banen under § 1 Nr. 1 og 2,800,000 Kr. for de uuder § 1 Nr. 2 omhandlede Anlæg. — Hoved- og Partialobligationerne for de i Henhold til denne Bestemmelse optagne Laan kunne udstedes paa ustemplet Papir og transporteres uden Brug af stemplet Papir.

§ 6. Der forbeholdes Staten Ret til i sin Tid at indløse de heromhandlede Baner i Forbindelse med de det sjællandske Jernbaneselskab nu tilhørende Baner overensstemmende med Reglerne i Lov af 27de Februar 1852 § 6 og Lov af 21de Juni 1867 § 7.

§ 7. Koncession paa noget af de heromhandlede Anlæg kan ikke meddeles senere end den 1ste Januar 1878 og kun paa Betingelse af, at Anlæget i alt Væsentligt gjøres færdigt og aabnes for Benyttelse efter en fuldstændig Driftsplan inden den 1ste Oktober 1880.

Koncession paa de i Lov af 16de April 1873 om Tilveiebringelsen af en Dampfærgeforbindelse mellem Sjælland og Sverig ommeldte Anlæg skal under samme Betingelse kunne meddeles indtil den 1ste Januar 1878.

§ 8. Indenrigsministeren bemyndiges til, saafremt det sjællandske Jernbaneselskab maatte erholde Koncession paa Anlæget af det i § 1 Nr. 2 ommeldte Spor fra Vigerslev uden Vederlag at overdrage Selskabet den aflagte Banestrækning mellem Kjøbenhavn og Vigerslev, forsaavidt samme ligger paa Amtets Grund, enten i det Hele eller delvis med alle dertil hørende Rettigheder og Forpligtelser. Kommer det nævnte Anlæg ikke til Udførelse, kan bemeldte Del af den aflagte Banestrækning overdrages Kjøbenhavns Amtsraadskreds eller vedkommende Sognekommuner overensstemmende med Lov af 5te Febr. 1869 § 1. Er der ikke paa nogen

af fornævnte Maader disponeret over det heromhandlede 24 Mai.
Areal inden den 1ste Januar 1884, bliver det at afhænde Nr. 59.
under Jagttagelse af Forskrifterne i Frdn. 5te Marts 1845 § 20.

§ 9. Forsaavidt det sjællandske Jernbaneselskab er villigt til istedetfor den i Lov af 23de Mai 1873 § 1 under Nr 1 nævnte Jernbane til Frederikssund at anlægge en Bane mellem denne Kjøbstad og Frederiksberg Station paa den vestsjællandske Jernbane, bemyndiges Regjeringen til at meddele samme Koncession paa en saadan Bane paa de i nysnævnte Lov givne Betingelser, hvorhos den Selskabet tilkommende Uopsigelighed i saa Tilfælde kan forlænges til den 1ste Januar 1900.

Koncession paa denne Bane kan dog ikke meddeles senere end den 1ste Januar 1877 og kun paa Betingelse af, at Anlæget i alt Væsentligt gjøres færdigt og aabnes for Benyttelse efter en fuldstændig Driftsplan inden den 1ste Oktober 1879.

§ 10. Til Forøgelse af Driftsmateriellet paa de sjællandske Jernbaner efter en af Indenrigsministeren godkjendt Plan og indenfor et af ham fastsat Tidsrum skal det være det sjællandske Jernbaneselskab tilladt, under Indenrigsministerens Kontrol, at tilveiebringe en Kapital af indtil 1 Million Kr. enten ved Prioritetslaan i Jernbanerne eller ved Udvidelse af Selskabets Aktiekapital eller delvis paa begge Maader, alt efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse, og kan den i Lovene af 27de Februar 1852 og 13de Marts 1863 omhandlede Statsgaranti udvides til at omfatte et Beløb af tilsvarende Størrelse. Selskabet skal stedse i uformindsket Antal og i forsvarlig Stand holde og af sine aarlige Driftsindtægter vedligeholde det saaledes anskaffede Driftsmateriel af Lokomotiver og Vogne i Forbindelse med det forinden tilstedeværende.

De Aktier *samt de Hoved-* og Partialobligationer, der

[illegible]

[illegible] Kvinders Adgang til at [illegible] akademisk [illegible] ved Kjøbenhavns Uni[illegible]

[illegible] Bestemmelser [illegible] akademisk Grade[illegible]

§ 1. [illegible] akademi[illegible]

§ 2. [illegible] Studerende, [illegible] Adgangsp[illegible] Skole ell[illegible] afholde Afgang[illegible]

§ 3. [illegible] kvindel[illegible] have samme Adgang, som de øvrige St[illegible] til Studier af de af dem valgte Fag og til at in[illegible] til de ved Universitetet anordnede almindelige P[illegible] akademiske Grader, naar de i enhver Henseende o[illegible] samme Fordringer, som stilles til de mandlige St[illegible] saavel med Hensyn til de forudgaaende Prøver og [illegible] beredende Studium, som til selve de afsluttende Fakul[illegible] og Disputatser. Dog skulle kvindelige theologiske S[illegible] ikke have Adgang til at indstille sig til theologisk[illegible] examen eller til at erhverve akademiske Grader [illegible] theologiske Fakultet, men deres Studier afslu[illegible] en særlig Religionsprøve, hvis Indhold og Be[illegible]

ettes af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. 25 Juni.
ndelige theologiske Studerende skulle ikke have den Nr. 75.
gang til at bestige Prædikestolen, som ved Lovgivningen
lagt mandlige theologiske Studerende. Ved de afsluttende
itetsprøver eller akademiske Grader skal der ikke være
yttet nogen Adkomst for Kvinder til offentlig Embeds-
ttelse.

4. Ved Erhvervelsen af akademisk Borgerret opnaae
delige Studerende ikke nogen Adgang til de hidtilværende
demiske Beneficier og Understøttelser.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

. angaaende Fremgangsmaaden ved Hjemsendelse trængende Personer fra Danmark til Hertugdømmerne Slesvig og Holsten og omvendt, forsaavidt Hjemsendelsen sker tillands. (Indenrigsministeriet.) 13 Aug. Nr. 90.

Ved en angaaende Fremgangsmaaden ved Hjemsendelse lands af trængende Personer fra Danmark til Hertugdømmerne Slesvig og Holsten og omvendt med Øvrigheden for de nævnte Hertugdømmer truffen Overenskomst det vedtaget,

) at saadanne i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten hjemmehørende Personer, der paa Grund af her i Riget opstaaet Trang herfra hjemsendes til bemeldte Hertugdømmer, forsaavidt Hjemsendelsen sker tillands, indtil Videre skulle leveres til den preussiske Politiøvrighed i Woyens eller, naar Transportanden føres over Grændsen ved Foldingbro, til Politiøvrigheden i Rødding;

2) at her i Riget hjemmehørende Personer, der paa Grund af opstaaet Trang hjemsendes tillands fra Hertugdømmerne Slesvig og Holsten til Danmark, kunne, indtil anderledes bestemmes, afleveres til Politiøvrighederne i Kolding, Holsted

13 Aug. eller Ribe, fra hvilke Steder den videre Hjemsendelse da
Nr. 90. være at iværksætte i Overensstemmelse med de nu i Alminlighed gjældende Regler;

3) at ingen Hjemsendelse maa finde Sted, forinden i derom har været forhandlet mellem vedkommende Myndiheder i Danmark og i Hertugdømmerne Slesvig og Holst samt at Bevis for vedkommende danske eller preussi Myndigheds Anerkjendelse af, at Transportanden vil bli modtagen paa Bestemmelsesstedet, skal medfølge.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Tillæg til Politivedtægten for Kjøbenhavn af 18 Januar 1869 angaaende en forandret Affattelse af sammes § 77 1ste Stykke. (Justitsministeriet). 26 Oktbr. Nr. 113.

Kjøbenhavns Politivedtægts § 77 1ste Stykke affattes for Fremtiden saaledes:

Gadefeiningen med hvad dertil hører efter § 76 skal, hvad offentlige Pladse, Gader og Veie angaar, til hvilke Dagrenovationsvogne for Kommunens Regning udsendes, naar Gader eller Fortog ere brolagte, foregaa hver Søgnedag. Klokkeslet for Gadefeiningens Begyndelse og Fuldførelse bestemmes af Politidirektøren efter Forhandling med Magistraten og bringes ved Bekjendtgjørelse i de offentlige Blade til almindelig Kundskab.

Denne Bestemmelse træder i Kraft den 1ste November d. A.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

B. ang. Dødsattester. (Justitsministeriet.) 15 Decbr. Nr. 125.

§ 1. Dødsattester, der udstedes i Henhold til L. 2 Januar 1871, jfr. Lov 4 Mai 1875, skulle herefter, i Stedet for at affattes efter de af Justitsministeriet ved B. 28 Febr. 1871 offentliggjorte Formularer, udstedes under nedenstaaende Former*).

*) Dødsattest, udstedt af en Læge.

Fulde Navn:

Alder (ɔ: fyldte Aar; for Børn under 1 Aar: Maaneder eller Uger):

15 Decbr. § 2. De i § 1 ommeldte Attester faas udleverede
Nr. 125. Kjøbenhavn fra Begravelseskontoret og fra Stadslægens

Ugift; gift; Enkemand; Enke:
Egen eller Forældres Stilling og Næringsvei:
Bopæl: (ɔ: Stedet, hvor den Afdøde sidst har havt fast Ophold.
Kjøbstad: Gade: Hus=Nr.: Etage:
Dødssted: Kjøbstad: Gade: Hus=Nr.: Etage:
Dødsdag:
Dødsaarsag: (ɔ: Hovedsygdom, med dens væsentligste Komplikation)
a) Hvor Lægen selv har behandlet den Syge:
b) Hvor Lægen ikke selv har behandlet den Syge:
Hovedsygdommens Varighed:
Er Forraadnelse indtraadt, eller hvilke andre sikkre Dødstegn ere tilstede?

Undertegnede, som .... har behandlet .... under .... sidste Sygdom, erklærer herved, at jeg den .... 18 .. selv har synet Ligeat af .., og at ovennævnte sikkre og utvivlsomme Tegn paa virkelig Død ere tilstede.

autoriseret Læge.

Anmærkninger paa Bagsiden:

1) Ved Børn, der dø i første Leveaar, tilføies: ægte- eller uægtefødt; ved Dødfødte og ved Børn, der dø inden deres Daab, sættes Kjønnet i Stedet for Navnet.
2) Denne Attest leveres, inden Begravelsen kan finde Sted, med alle Rubrikkerne nøiagtig udfyldte, i Kjøbenhavn, efterat den er paategnet af vedkommende Præst, samt Dødsfaldet anmeldt for Skifteretten, til Begravelseskontoret, i de øvrige Kjøbstæder og i Handelspladserne til Sognepræsterne.
3) Blanketterne kunne erholdes, i Kjøbenhavn paa Begravelseskontoret eller hos de resp. Kirkebetjente, de øvrige Kjøbstæder og i Handelspladserne hos Sognepræsten.

Dødsattest, udstedt af Ligsynsmænd.

Fulde Navn:
Alder: (ɔ: fyldte Aar; for Børn under 1 Aar: Maaneder eller Uger)
Ugift; gift; Enkemand; Enke:
Egen eller Forældres Stilling og Næringsvei:
Bopæl: Sogn, By,
Dødssted:
Dødsdag:
Formodet Dødsaarsag:

Kontor, andetsteds hos Sognets Præst. Læger kunne faa 15 Decbr. udleverede indtil 30 Exemplarer af de sædvanlige og indtil Nr. 125.

Svar paa Spørgsmaal med Hensyn til Dødstegnene:

1) Er der Liglugt tilstede?
2) Er der Dødsstivhed?
3) Ere Øinene brustne?
4) Er der Ligpletter?
5) Er der grøn Farvning af Underlivet?
6) Er der Tegn paa videre fremskreden Forraadnelse?

, den 18

Ligsynsmand. Ligsynsmand.

Anmærkning. Det bemærkes, at Attesten skal slutte med en skriftlig Erklæring saalydende: Undertegnede erklære herved, at vi selv have synet Liget af N. N. og fundet sikkre og utvivlsomme Tegn paa virkelig Død tilstede, nemlig:

Anmærkninger paa Bagsiden:

1) Naar Dødsattest udstedes for Dødfødte og for Børn, der dø inden deres Daab, sættes Kjønnet i Stedet for Navnet.
2) Alderen sættes efter omtrentligt Skjøn, naar ingen nøiagtig Oplysning kan erholdes.
3) Ved Børn og ved Personer, som ikke havde nogen selvstændig Levevei eller Stilling, sættes Forældrenes Stand og Næringsvei.
4) Denne Attest leveres, efter at alle Rubrikkerne ere udfyldte, i Kjøbstæderne til vedkommende Kirkebetjent, paa Landet til vedkommende Præst, inden Begravelsen kan finde Sted.

Blanket

til Dødsattest ved Selvmord og anden ved ulykkelige Hændelser indtruffen pludselig Død.

Fulde Navn; Hvis den Paagjældende er ukjendt, anføres paa denne Plads blot Kjønnet og den sandsynlige Alder, med Angivelse af alle særegne Kjendetegn (Ar, Modermærker, Tatovering etc.).

Alder (ɔ: fyldte Aar; for Børn under 1 Aar: Maaneder eller Uger):

Ugift; gift; Enkemand; Enke:

Egen eller Forældres Stilling og Næringsvei:

Bopæl: (ɔ: Stedet hvor den Afdøde sidst har havt fast Ophold — By, Gade, Nr. etc.)

Døds- eller Findestedet: (nærmere beskrevet).

Dødsdagen, eller hvor denne ei kan angives, Dagen og Tiden, naar den Paagjældende er funden død:

Ere Oplivningsforsøg foretagne?

15 Decbr. 10 Exemplarer af den mediko-legale Blanket ad Gangen,
Nr. 125. Ligsynsmænd indtil 10 Exemplarer ad Gangen.

§ 3. Naar Ligsyn sker efter Reglerne i L. 4 Mai 1875 § 2, 1ste Stykke (i Tilfælde af Selvmord, saavel som naar Lig opdrive, Personer eller Fostere findes døde, eller naar Mennesker ere omkomne ved ulykkelig Hændelse, saa og hvor ellers Undersøgelse fra det Offentliges Side er indledet i Anledning af et indtruffet Dødsfald), skal Dødsattesten af den Læge, der foretager Ligsynet, enten personlig overleveres eller i forseglet Konvolut sendes til Stedets Politimester, og maa Jordfæstelsen ikke foregaa, før Dødsattesten er for-

Ligets Leie og Forhold til dets nærmeste Omgivelser:

Findes der udvendig paa Legemet Spor af Vold, og i saa Fald hvilke?

Dødsaarsagen, forsaavidt samme ved de erholdte Oplysninger eller Ligsynet kan angives. Ved Selvmord angives desuden 1) Aflivningsmaaden, samt 2) den formodede Aarsag eller Bevæggrund.

Bekræfte de forefundne Data den af de Paagjældende meddelte Dødsaarsag?

Er der efter det stedfundne Ligsyn Anledning til at lade foretage nogen yderligere mediko-legal Undersøgelse, eventualiter retslig Obduktion?

Er Forraadnelse indtraadt, eller hvilke andre sikkre Dødstegn ere tilstede?

Undertegnede erklærer herved, at jeg .... 18 ... i Forbindelse med .... har synet Liget af .... og at ovennævnte sikkre og utvivlsomme Tegn paa virkelig Død ere tilstede.

autoriseret Læge.

Anmærkninger paa Foden:

1) Denne Attest træder i de Tilfælde, hvor Ligsynet foretages af Lægen som et mediko-legalt, i Stedet for den sædvanlige Dødsattest.

2) Attesten skal af Lægen enten personlig overleveres eller i forseglet Konvolut sendes til Stedets Politimester, uden hvis Paategning Tilladelse til Begravelse ei maa gives.

3) Politimesteren tager Afskrift af Attesten og fremsender Originalen med sin Paaskrift i forseglet Konvolut til vedkommende Præst.

synet med Paategning af Politimesteren om, at der fra det Offentliges Side Intet er til Hinder derfor. 15 Decbr. Nr. 125.

§ 4. Ønskes Liget af en Person, der er afgaaet ved Døden i Staden Kjøbenhavn eller paa dens Grund, begravet paa en anden Kirkegaard end en af Stadens eller Frederiksberg Sogns Kirkegaarde, skal Dødsattesten, forinden Liget bortføres, afleveres paa Begravelseskontoret, der udfærdiger et som saadant betegnet Duplikat af samme, hvilket medfølger Liget og tjener til Legitimation for Præsten paa det Sted, hvor Jordfæstelsen foregaar.

Paa samme Maade skal, naar Liget af en Person, der er afgaaet ved Døden i en anden Kjøbstad end Kjøbenhavn, i en Handelsplads (Frederiksberg Bydistrikt, Frederiksværk, Løgstør, Nørre Sundby, Marstal og Silkeborg) eller i et Landsogn, ønskes jordfæstet udenfor Kjøbstaden, Handelspladsen eller Landsognet, hvori Dødsfaldet har fundet Sted, Dødsattesten, forinden Liget bortføres, hvad enten den Afdøde henhørte til Folkekirken eller ikke, afleveres til Sognepræsten i det Sogn, hvor Dødsfaldet har fundet Sted, der har at udfærdige et som saadant betegnet Duplikat af samme, hvilket medfølger Liget og tjener til Legitimation for Præsten paa det Sted, hvor Jordfæstelsen foregaar.

§ 5. Ovenstaaende Bestemmelser træde i Kraft den 1 Januar 1876, fra hvilken Tid ingen af de til Brug for Læger ved Justitsministeriets B. 28 Febr. 1871 autoriserede eller ældre Blanketter til Dødsattester maa benyttes.

1876.

Lov angaaende Forbud mod Indførsel af Kartofler m. v. fra Nordamerika. (Indenrigsministeriet). 28 Jan. Nr. 13.

Vi Christian den 9de, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Indførsel heri Landet af Kartofler fra Nordamerika, hvad-

24 Mai. udfærdiges i Henhold til nærværende Paragraf, kunne ud-
Nr. 59. stedes paa ustemplet Papir og transporteres uden Brug af stemplet Papir.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

25 Juni.
Nr. 75.

A. angaaende Kvinders Adgang til at erhverve akademisk Borgerret ved Kjøbenhavns Universitet. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Vi ville allernaadigst have anordnet følgende Bestemmelser angaaende Kvinders Adgang til at erhverve akademisk Borgerret ved Kjøbenhavns Universitet:

§ 1. Det tillades Kvinder at erhverve akademisk Borgerret ved Kjøbenhavns Universitet.

§ 2. De Kvinder, der ønske at indskrives ved Universitetet, have, ligesom de mandlige Studerende, der ere forberedte ved Privatundervisning, i Overensstemmelse med de gjældende Forskrifter at underkaste sig Afgangsexamen for Studerende enten ved en offentlig lærd Skole eller ved en Privatskole, der har Tilladelse til at afholde Afgangsexamen.

§ 3. De ved Universitetet indskrevne kvindelige Studerende have samme Adgang, som de øvrige Studerende, til Studiet af de af dem valgte Fag og til at indstille sig til de ved Universitetet anordnede almindelige Prøver og akademiske Grader, naar de i enhver Henseende opfylde de samme Fordringer, som stilles til de mandlige Studerende, saavel med Hensyn til de forudgaaende Prøver og det forberedende Studium, som til selve de afsluttende Fakultetsprøver og Disputatser. Dog skulle kvindelige theologiske Studerende ikke have Adgang til at indstille sig til theologisk Embedsexamen eller til at erhverve akademiske Grader ved det theologiske Fakultet, men deres Studier afsluttes ved *en særlig* Religionsprøve, hvis Indhold og Beskaffenhed

...ttes af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. 25 Juni.
...delige theologiske Studerende skulle ikke have den Nr. 75.
...ing til at bestige Prædikestolen, som ved Lovgivningen
...agt mandlige theologiske Studerende. Ved de afsluttende
...ltetsprøver eller akademiske Grader skal der ikke være
...rvet nogen Adkomst for Kvinder til offentlig Embeds-
...ttelse.

4. Ved Erhvervelsen af akademisk Borgerret opnaae
...elige Studerende ikke nogen Adgang til de hidtilværende
...miske Beneficier og Understøttelser.

...vorefter alle Vedkommende sig have at rette.

... angaaende Fremgangsmaaden ved Hjemsendelse 13 Aug.
...trængende Personer fra Danmark til Hertug- Nr. 90.
...merne Slesvig og Holsten og omvendt, forsaa-
... Hjemsendelsen sker tillands. (Inderrigsmini-
...et.)

...ed en angaaende Fremgangsmaaden ved Hjemsendelse
...ds af trængende Personer fra Danmark til Hertug-
...merne Slesvig og Holsten og omvendt med Øver-
...hed for de nævnte Hertugdømmer truffen Overenskomst
...et vedtaget,

at saadanne i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten
...meherende Personer, der paa Grund af her i Riget
...aet Trang herfra hjemsendes til bemeldte Hertugdømmer,
...avidt Hjemsendelsen sker tillands, indtil Videre skulle
...eres til den preussiske Politiøvrighed i Vojens eller,
... Transportanden føres over Grændsen ved Foldingbro,
...olitiøvrigheden i Rødding;

at her i Riget hjemmehørende Personer, der paa Grund
...ostaaet Trang hjemsendes tillands fra Hertugdømmerne
...vig og Holsten til Danmark, kunne, indtil anderledes
...mmes, afleveres til Politiøvrighederne i Kolding, Holsted

13 Aug. eller Ribe, fra hvilke Steder den videre Hjemsendelse da vil
Nr. 90. være at iværksætte i Overensstemmelse med de nu i Almindelighed gjældende Regler;

3) at ingen Hjemsendelse maa finde Sted, forinden der derom har været forhandlet mellem vedkommende Myndigheder i Danmark og i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten, samt at Bevis for vedkommende danske eller preussiske Myndigheds Anerkjendelse af, at Transportanden vil blive modtagen paa Bestemmelsesstedet, skal medfølge.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Tillæg til Politivedtægten for Kjøbenhavn af 18 Januar 1869 angaaende en forandret Affattelse af sammes § 77 1ste Stykke. (Justitsministeriet). 26 Oktbr. Nr. 113.

Kjøbenhavns Politivedtægts § 77 1ste Stykke affattes for Fremtiden saaledes:

Gadefeiningen med hvad dertil hører efter § 76 skal, hvad offentlige Pladse, Gader og Veie angaar, til hvilke Dagrenovationsvogne for Kommunens Regning udsendes, naar Gader eller Fortog ere brolagte, foregaa hver Søgnedag. Klokkeslet for Gadefeiningens Begyndelse og Fuldførelse bestemmes af Politidirektøren efter Forhandling med Magistraten og bringes ved Bekjendtgjørelse i de offentlige Blade til almindelig Kundskab.

Denne Bestemmelse træder i Kraft den 1ste November d. A.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

B. ang. Dødsattester. (Justitsministeriet.) 15 Decbr. Nr. 125.

§ 1. Dødsattester, der udstedes i Henhold til L. 2 Januar 1871, jfr. Lov 4 Mai 1875, skulle herefter, i Stedet for at affattes efter de af Justitsministeriet ved B. 28 Febr. 1871 offentliggjorte Formularer, udstedes under nedenstaaende Former*).

*) Dødsattest, udstedt af en Læge.
Fulde Navn:
Alder (ɔ: fyldte Aar; for Børn under 1 Aar: Maaneder eller Uger):

15 Decbr. Nr. 125. § 2. De i § 1 ommeldte Attester faas udleverede i Kjøbenhavn fra Begravelseskontoret og fra Stadslægens

Ugift; gift; Enkemand; Enke:
Egen eller Forældres Stilling og Næringsvei:
Bopæl: (ɔ: Stedet, hvor den Afdøde sidst har havt fast Ophold. Kjøbstad: Gade: Hus-Nr.: Etage:
Dødssted: Kjøbstad: Gade: Hus-Nr.: Etage:
Dødsdag:
Dødsaarsag: (ɔ: Hovedsygdom, med dens væsentligste Komplikation)
a) Hvor Lægen selv har behandlet den Syge:
b) Hvor Lægen ikke selv har behandlet den Syge:
Hovedsygdommens Varighed:
Er Forraadnelse indtraadt, eller hvilke andre sikkre Dødstegn ere tilstede?

Undertegnede, som .... har behandlet .... under .... sidste Sygdom, erklærer herved, at jeg den .... 18 .. selv har synet Liget af .., og at ovennævnte sikkre og utvivlsomme Tegn paa virkelig Død ere tilstede.

autoriseret Læge.

Anmærkninger paa Bagsiden:

1) Ved Børn, der dø i første Livsaar, tilføies: ægte- eller uægtefødt; ved Dødfødte og ved Børn, der dø inden deres Daab, sættes Kjønnet i Stedet for Navnet.
2) Denne Attest leveres, inden Begravelsen kan finde Sted, med alle Rubrikkerne nøiagtig udfyldte, i Kjøbenhavn, efterat den er paategnet af vedkommende Præst, samt Dødsfaldet anmeldt for Skifteretten, til Begravelseskontoret, i de øvrige Kjøbstæder og i Handelspladserne til Sognepræsterne.
3) Blanketterne kunne erholdes, i Kjøbenhavn paa Begravelseskontoret eller hos de resp. Kirkebetjente, de øvrige Kjøbstæder og i Handelspladserne hos Sognepræsten.

Dødsattest, udstedt af Ligsynsmænd.

Fulde Navn:
Alder: (ɔ: fyldte Aar; for Børn under 1 Aar: Maaneder eller Uger)
Ugift; gift; Enkemand; Enke:
Egen eller Forældres Stilling og Næringsvei:
Bopæl: Sogn, By,
Dødssted:
Dødsdag:
Formodet Dødsaarsag:

Kontor, andetsteds hos Sognets Præst. Læger kunne faa 15 Decbr. udleverede indtil 30 Exemplarer af de sædvanlige og indtil Nr. 125.

Svar paa Spørgsmaal med Hensyn til Dødstegnene:

1) **Er der Liglugt tilstede?**
2) **Er der Dødsstivhed?** .
3) **Ere Øinene brustne?**
4) **Er der Ligpletter?**
5) **Er der grøn Farvning af Underlivet?**
6) **Er der Tegn paa videre fremskreden Forraadnelse?**

, den 18

Ligsynsmand. Ligsynsmand.

Anmærkning. **Det bemærkes, at Attesten skal slutte med en skriftlig Erklæring saalydende: Undertegnede erklære herved, at vi selv have synet Liget af N. N. og fundet sikkre og utvivlsomme Tegn paa virkelig Død tilstede, nemlig:**

Anmærkninger paa Bagsiden:

1) **Naar Dødsattest udstedes for Dødfødte og for Børn, der dø inden deres Daab, sættes Kjønnet i Stedet for Navnet.**
2) **Alderen sættes** efter omtrentligt Skjøn, naar ingen nøiagtig Oplysning kan erholdes.
3) **Ved Børn** og ved Personer, som ikke havde nogen selvstændig Levevei eller Stilling, sættes Forældrenes Stand og Næringsvei.
4) **Denne Attest** leveres, efter at alle Rubrikkerne ere udfyldte, i Kjøbstæderne til vedkommende Kirkebetjent, paa Landet til vedkommende Præst, inden Begravelsen kan finde Sted.

Blanket

til Dødsattest ved Selvmord og anden ved ulykkelige Hændelser indtruffen pludselig Død.

Fulde Navn; Hvis den Paagjældende er ukjendt, anføres paa denne Plads blot Kjønnet og den sandsynlige Alder, med Angivelse af alle særegne Kjendetegn (Ar, Modermærker, Tatovering etc.).

Alder (ɔ: fyldte Aar; for Børn under 1 Aar: Maaneder eller Uger):

Ugift; gift; Enkemand; Enke:

Egen eller Forældres Stilling og Næringsvei:

Bopæl: (ɔ: Stedet hvor den Afdøde sidst har havt fast Ophold — By, Gade, Nr. etc.)

Døds- eller Findestedet: (nærmere beskrevet).

Dødsdagen, eller hvor denne ei kan angives, Dagen og Tiden, naar den Paagjældende er funden død:

Ere Oplivningsforsøg foretagne?

15 Decbr. 10 Exemplarer af den mediko-legale Blanket ad Gangen,
Nr. 125. Ligsynsmænd indtil 10 Exemplarer ad Gangen.

§ 3. Naar Ligsyn sker efter Reglerne i L. 4 Mai 1875 § 2, 1ste Stykke (i Tilfælde af Selvmord, saavel som naar Lig opdrive, Personer eller Fostere findes døde, eller naar Mennesker ere omkomne ved ulykkelig Hændelse, saa og hvor ellers Undersøgelse fra det Offentliges Side er indledet i Anledning af et indtruffet Dødsfald), skal Dødsattesten af den Læge, der foretager Ligsynet, enten personlig overleveres eller i forseglet Konvolut sendes til Stedets Politimester, og maa Jordfæstelsen ikke foregaa, før Dødsattesten er for-

Ligets Leie og Forhold til dets nærmeste Omgivelser:

Findes der udvendig paa Legemet Spor af Vold, og i saa Fald hvilke?

Dødsaarsagen, forsaavidt samme ved de erholdte Oplysninger eller Ligsynet kan angives. Ved Selvmord angives desuden 1) Aflivningsmaaden, samt 2) den formodede Aarsag eller Bevæggrund.

Bekræfte de forefundne Data den af de Vedkommende meddelte Dødsaarsag?

Er der efter det stedfundne Ligsyn Anledning til at lade foretage nogen yderligere mediko-legal Undersøgelse, eventualiter retslig Obduktion?

Er Forraadnelse indtraadt, eller hvilke andre sikkre Dødstegn ere tilstede?

Undertegnede erklærer herved, at jeg .... 18 ... i Forbindelse med .... har synet Liget af .... og at ovennævnte sikkre og utvivlsomme Tegn paa virkelig Død ere tilstede.

autoriseret Læge.

Anmærkninger paa Foden:

1) Denne Attest træder i de Tilfælde, hvor Ligsynet foretages af Lægen som et mediko-legalt, i Stedet for den sædvanlige Dødsattest.

2) Attesten skal af Lægen enten personlig overleveres eller i forseglet Konvolut sendes til Stedets Politimester, uden hvis Paategning Tilladelse til Begravelse ei maa gives.

3) Politimesteren tager Afskrift af Attesten og fremsender Originalen med sin Paaskrift i forseglet Konvolut til vedkommende Præst.

synet med Paategning af Politimesteren om, at der fra det Offentliges Side Intet er til Hinder derfor. 15 Decbr. Nr. 125.

§ 4. Ønskes Liget af en Person, der er afgaaet ved Døden i Staden Kjøbenhavn eller paa dens Grund, begravet paa en anden Kirkegaard end en af Stadens eller Frederiksberg Sogns Kirkegaarde, skal Dødsattesten, forinden Liget bortføres, afleveres paa Begravelseskontoret, der udfærdiger et som saadant betegnet Duplikat af samme, hvilket medfølger Liget og tjener til Legitimation for Præsten paa det Sted, hvor Jordfæstelsen foregaar.

Paa samme Maade skal, naar Liget af en Person, der er afgaaet ved Døden i en anden Kjøbstad end Kjøbenhavn, i en Handelsplads (Frederiksberg Bydistrikt, Frederiksværk, Løgstør, Nørre Sundby, Marstal og Silkeborg) eller i et Landsogn, ønskes jordfæstet udenfor Kjøbstaden, Handelspladsen eller Landsognet, hvori Dødsfaldet har fundet Sted, Dødsattesten, forinden Liget bortføres, hvad enten den Afdøde henhørte til Folkekirken eller ikke, afleveres til Sognepræsten i det Sogn, hvor Dødsfaldet har fundet Sted, der har at udfærdige et som saadant betegnet Duplikat af samme, hvilket medfølger Liget og tjener til Legitimation for Præsten paa det Sted, hvor Jordfæstelsen foregaar.

§ 5. Ovenstaaende Bestemmelser træde i Kraft den 1 Januar 1876, fra hvilken Tid ingen af de til Brug for Læger ved Justitsministeriets B. 28 Febr. 1871 autoriserede eller ældre Blanketter til Dødsattester maa benyttes.

1876.

Lov angaaende Forbud mod Indførsel af Kartofler m. v. fra Nordamerika. (Indenrigsministeriet). 28 Jan. Nr. 13.

Vi Christian den 9de, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Indførsel heri Landet af Kartofler fra Nordamerika, hvad-

28 Jan. Nr. 13. enten de hidbringes som Handelsvare eller blot som Skibsproviant, af Skaller og andet Affald af saadanne Kartofler, af Sække, Tønder og andre Gjenstande, som have tjent til Opbevaring af saadanne Kartofler, samt af den løse Jord, som deri er medfulgt, forbydes herved indtil Videre.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

28 Jan. Nr. 14. **Lov angaaende Tilveiebringelse af Vedtægter for Benyttelsen af Vand fra kommunale Vandværker.** (Indenrigsministeriet.)

Vi Christian den 9de, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. De i Lov angaaende Staden Kjøbenhavns og dens Grunds Forsyning med Vand fra de nye Vandværker af 30 November 1857 indeholdte Bestemmelser med Hensyn til uberettiget Brug og utilbørligt Spild af Vand skulle med de Forandringer, som særegne stedlige Forhold maatte medføre, kunne udvides til ogsaa at gjælde for Kjøbstæder, i hvilke der for Kommunens Regning drives Vandværker.

De hertil sigtende Bestemmelser blive af Byraadet at optage i en Vedtægt, der, forinden den kan træde i Kraft, maa være stadfæstet af Indenrigsministeren.

§ 2. Paa lignende Maade skulle de ovennævnte Lovbestemmelser kunne gjøres gjældende for Frederiksberg, Frederiksværk, Marstal, Nørre-Sundby, Løgstør og Silkeborg.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

28 Jan. Nr. 15. **Lov angaaende Stempelafgiften af de af Kjøbenhavns, Horsens og Nakskov Kommuner for Laan til Beløb henholdsvis paa 10,000,000 Kr., 400,000 Kr. og 350,000 Kr. udstedte Obligationer.** (Finantsministeriet).

Vi Christian den 9de, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: 28 Jan. Nr. 15.

§ 1. Kjøbenhavns Kommune bemyndiges herved til paa ustemplet Papir at udstede Obligationer, lydende paa Ihændehaveren eller paa Navn, for et Laan til Beløb indtil 10,000,000 Kr. effektiv Kapital, der agtes optaget til Dækning af Udgifter ved forskjellige forestaaende større Arbeider, imod at der af de Obligationer, som i Henhold hertil udstedes, under Et indbetales paa Finantshovedkassen den lovbefalede Stempelafgift med 1/6 pCt.

§ 2. Ligeledes bemyndiges Horsens Kommune for et Laan af 400,000 Kr. til Bestridelse af Udgifterne ved Anlæg af et Vandværk og Nakskov Kommune for et Laan af 350,000 Kr. der agtes optaget for Havnekassens Regning til forskjellige Arbeider vedrørende Havnens Forbedring m. m., til at udstede paa ustemplet Papir Partialobligationer, lydende paa Ihændehaveren eller paa Navn, imod at der for Laanene udstedes Hovedobligationer, forsynede med Stempel af 2den Klasses Taxt efter L. 19 Februar 1861 om Brugen af stemplet Papir § 3, jfr. L. 21 Marts 1874.

§ 3. Transport af de i Henhold til §§ 1 og 2 paa Navn udstedte Obligationer kan ske ved Paategning uden Brug af stemplet Papir.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov angaaende Tilveiebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter. (Justitsministeriet). 11 Febr. Nr. 20.

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Justitsministeriet bemyndiges til, naar vedkommende Sogneraad med Amtsraadets Samtykke derom andrager, ved Reglement at udvide helt eller delvis enten de i Bygningslov

11 Febr. for en Del af Frederiksberg og Hvidovre Sogne 12 Januar
Nr. 20. 1858 eller de i Bygningslov for Kjøbstæderne 30 December 1858 indeholdte Bestemmelser til Landdistrikter eller Dele af samme, med de Forandringer, som det paagjældende Steds særegne kommunale og stedlige Forhold gjøre nødvendige, og som ere foreslaaede eller tiltraadte af Sogneraadet og Amtsraadet.

Endvidere kan Justitsministeriet, naar 3/4 af et Landdistrikts Huseiere, Grundeiere og Næringsdrivende andrage derom, helt eller delvis udvide de nævnte Love til at gjælde for et saadant Landdistrikt, efter at Sogneraad og Amtsraad have havt Leilighed til at afgive Erklæring om Sagen.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

25 Febr.
Nr. 24.

Lov om Forandring af Lov Nr. 65 af 1ste April 1871, § 9. (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Medlemsantallet af det i L. Nr. 65 af 1 April 1871, § 9 ommeldte Udvalg af Hingsteskuekommissionen bliver fremtidig at fastsætte af Indenrigsministeren.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

25 Febr.
Nr. 25.

Lov angaaende Forholdsregler vedrørende Udførslen af Husdyr fra Danmark. (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Regjeringen bemyndiges til at træffe saadanne Foranstaltninger, som maatte findes nødvendige for at forebygge, at der herfra Landet udføres Husdyr, der ere eller mistænkes for at være befængte med smitsomme Sygdomme, og

de herfra til Udlandet afsendte Kreaturer paa Reisen til 25 Febr.
bestemmelsesstedet udsættes for saadanne Sygdomme.*) Nr. 25.
Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Bemyndigelse for Finantsministeren til at understøtte Anlæget af Fællessukkerkogerier m. m. og Oprettelsen af en Kreditforening for Sukkerplantagerne paa St. Croix. (Finantsministeriet). 25 Febr. Nr. 28.

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Finantsministeriet bemyndiges til paa de i § 2 nævnte Betingelser af Statskassen at udlaane indtil 000,000 Kroner til et Interessentskab eller Aktieselskab med et Formaal at fremme Sukkerproduktionen paa St. Croix ved Anlæg og Drift af Fællessukkerkogerier og andre dermed i Forbindelse staaende Foretagender.

§ 2. Denne Bemyndigelse er knyttet til følgende Betingelser:

1. Den til Foretagendet bestemte Interessentskabs- eller Aktiekapital indbetales successivt kontant i Statskassen, og af Laanet maa indenfor den i § 1 nævnte Grændse til intet Tidspunkt være udbetalt et større Beløb end det, der indtil samme Tidspunkt i det Hele er blevet kontant indbetalt i Statskassen som Interessentskabs- eller Aktiekapital.
2. Alle Interessentskabets eller Aktieselskabets Udbetalinger til de i § 1 nævnte Anlæg paa St. Croix skulle, indtil Fælleskogeriet er sat i Drift, ske igjennem Finantsministeriet og maa kun finde Sted efter Attest fra den nedenfor nævnte Kommission om, at Anskaffelserne ere iværksatte og Arbeiderne udførte overensstemmende med

*) See B. 26. Febr. s. A. Nr. 29 ang. Forholdsregler vedrørende Udførslen af Husdyr til Storbritanien.

25 Febr.
Nr. 28.

de af Selskabet affattede og af Finantsministeriet vedtagne Planer og Overslag, i hvilke ingen Forandring maa foretages uden Finantsministeriets Samtykke. Af de Midler, som ere bestemte til Anlæget, maa ingen anvendes til at kjøbe Eiendomme for, i hvilke nogen Aktionær maatte have Panteret for Tilgodehavende.

3. Til Forrentning af og Afdrag paa Laanet erlægges aarlig 7 pCt. af de successivt indbetalte Dele af Laanet, at regne fra stedfunden Udbetaling, saaledes at 5 pCt. aarlig af den til enhver Tid skyldige Sum beregnes som Rente, og Resten afskrives som Afdrag paa Laanet.

4. Finantsministeriet udnævner en Kommission af 2 Medlemmer, som paa dets Vegne og overensstemmende med de Instruktioner, som Ministeriet har at meddele den i saa Henseende, udøver den Kontrol med Foretagendets Iværksættelse, som efter nærværende Lov tilkommer Finantsministeriet. Honoraret for Kommissionens Arbeide bestemmes af Finantsministeren; Halvdelen deraf bæres af Statskassen og Halvdelen af Aktieselskabet.

5. For Laanet, dets Afbetaling og Forrentning gives der Statskassen første Prioritets Panteret i Interessentskabets eller Aktieselskabets samtlige faste Eiendomme i Vestindien med tilhørende Driftsmateriel og Inventar.

6. St. Croix Kolonialkasse overtager Garantien for Opfyldelsen af alle Interessentskabets eller Aktieselskabets af Laanet flydende Forpligtelser. Den eller (efter Finantsministerens nærmere Bestemmelse) de Obligationer, som udstedes for Laanet, forsynes med Gouvernementets Paategning om denne af Kolonialkassen overtagne Garanti.

§ 3. Finantsministeren bemyndiges til at meddele et Interessentskab eller Aktieselskab som det ovenanførte samt en af Gouvernementet for de dansk-vestindiske Øer stad-

fæstet Kreditforening for Sukkerplantagerne paa St. Croix 25 Febr.
Frihed for Brugen af stemplet Papir ved Afslutning af Kon- Nr. 28
trakter i Anledning af Fælleskogeriernes Anlæg samt ved Udstedelsen af Aktier og Obligationer, der kunne udstedes til Ihændehaveren eller lydende paa Navn, saaledes at Transporten i dette Tilfælde kan ske ved Paategning uden Brug af stemplet Papir.

§ 4. De Obligationer, der udstedes af en Kreditforening for Sukkerplantagerne paa St. Croix, kunne af Statskassen modtages i Betaling for dens i Plantager der paa Øen udestaaende Panteforbringer efter Obligationernes Paalydende, saafremt Kreditforeningen forrenter sine Obligationer med 5 pCt. og amortiserer dem med 3 pCt. aarlig.

§ 5. Inden nogen Udbetaling af det i § 1 bestemte Laan kan finde Sted, maa der være udkommet en Anordning for St. Croix, i hvilken det bestemmes, at Landarbeiderne, strax efter at Fællessukkerkogeriet er i Drift, kunne frit raade over deres Arbeidskraft om Lørdagen, og at senest 3 Aar derefter ophæves den provisoriske Anordning af 26 Januar 1849 og de sig dertil sluttende senere Anordninger om Forholdene mellem Landeiendomsbesidderne og de frie Arbeidere af Landbefolkningen.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

B. ang. Forholdsregler vedrørende Udførslen af Husdyr til Storbritanien. 26 Febr. Nr. 29.

I Henhold til den Regjeringen ved L. 25 d. M. ang. Forholdsregler vedrørende Udførslen af Husdyr fra Danmark givne Bemyndigelse bliver med Hensyn til Udførslen af Kreaturer til Storbritanien herved følgende foreskrevet:

§ 1. Ethvert Kreatur, som med Skib agtes udført til Storbritanien, bliver forinden Indladningen paa Afsenderens Bekostning at undersøge af en dertil af vedkom-

26 Febr. Nr. 29. mende Politimester antagen Dyrlæge og maa kun indskibes, saafremt det ved Undersøgelsen befindes, at det ikke frembyder noget Tegn til at lide af nogen smitsom Sygdom, og saafremt der iøvrigt ei heller er nogen Grund til at formode, at det skulde være smittet af saadan Sygdom, hvorom Attest bliver at afgive af Dyrlægen.

§ 2. Ved Undersøgelsen af de paagjældende Kreaturer skulle de særskilte Flokke holdes saaledes afsondrede fra hverandre, at ingen Overførelse af mulig tilstedeværende smitsom Sygdom kan finde Sted fra den ene Flok til den anden.

§ 3. Intet Kreatur, som er bestemt til at udføres med Skib til Storbritanien, maa indlades, forinden Veterinærpolitiet har givet sin Tilladelse til at Kreaturer indtages i Skibet, hvilken Tilladelse, saafremt der er Grund til at anse Skibet for smittefarligt, først maa meddeles, naar Skibet er blevet behørig desinficeret.

§ 4. Ethvert Kreatur bliver forinden Indskibningen at forsyne med et tydeligt Mærke, som enten anbringes med Oliefarve eller indbrændes i Hornet. Mærket bliver af Dyrlægen at anføre i den Sundhedsattest, som han udsteder for Dyret og som tillige maa angive dettes Kjøn. Indskibningen skal ske under Tilsyn af Veterinærpolitiet.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning og Jagttagelse for alle Vedkommende.

Marts. Nr. 33. Bekjendtgjørelse angaaende Stempelmærkers Benyttelse til Anfordringsbeviser. (Finantsministeriet.)

Til Stemplingen af Anfordringsbeviser, der efter Stempellovgivningen ere stempelpligtige som Gjældsbeviser, selv om de indfries inden Udløbet af 3 Uger efter deres Udstedelse, skal det for Fremtiden være tilladt at benytte Stempelmærker, saaledes at Mærket enten anbringes nederst til Høire paa Dokumentet og kasseres ved Udstederens

Underskrift tvers over samme, eller øverst til Venstre, i hvilket Tilfælde det kasseres af Udstederen ved en særlig Paategning paa foreskreven Maade. 9 Marts. Nr. 33.

Lov om Forandring af Mødestedet i Kjøbenhavns Amts 5te og Ribe Amts 2den Valgkreds. (Indenrigsministeriet). 17 Marts. Nr. 36.

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Mødestedet i Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds er Leire Kro. Mødestedet i Ribe Amts 2den Valgkreds er Esbjerg.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Forandring i Loven af 9de December 1871 om Fortsættelse af Statens Drift af de jydsk-fynske Jernbaner. (Indenrigsministeriet). 30 Marts. Nr. 50.

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Forslag til Lov om de almindelige Bestemmelser for de danske Statsjernbaners Drift forelægges den i 1877 sammentrædende ordentlige Rigsdag.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov indeholdende nærmere Bestemmelse om Udstedelsen af de i Lov angaaende danske Skibes Registrering af 13de Marts 1867 § 13 ommeldte midlertidige Nationalitets-Certifikater. (Indenrigsministeriet). 30 Marts. Nr. 52.

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Regjeringen bemyndiges til at gjøre Udstedelsen af de i Lov angaaende danske Skibes Registrering af 13de Marts 1867 § 13 ommeldte midlertidige Nationalitets-Certifikater

30 Marts. afhængig af, at der foruden de øvrige foreskrevne Bevislig-
Nr. 52. heder foreligger et af vedkommende udenlandske Myndighed udfærdiget eller paa anden betryggende Maade tilveiebragt Bevis for, at Skibet er sødygtigt.*)

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

7 April. **Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens**
Nr. 57. **Helligdage.** (Justitsministeriet).

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Paa Folkekirkens Helligdage ere fra Kl. 9 Fm. til Kl. 4 Eftm., alle Arbeidssysler i eller udenfor Huset, der ved den Larm, hvormed de ere forbundne, eller iøvrigt ved den Maade, hvorpaa de foretages, maa forstyrre Helligdagens Fred, forbudne. Ligeledes skal i Kjøbenhavn og i de andre Kjøbstæder samt i Nørresundby, Løgstør, Silkeborg, Frederiksværk, Marstal og Frederiksberg Bydistrikt al Arbeidskjørsel til den anførte Tid være forbudt, undtagen forsaavidt de vedkommende Vogne ikkun passere igjennem Byen.

Foranstaaende Bestemmelser skulle dog ikke være til Hinder for Foretagelsen af Markarbeider, naar Gudstjenesten ikke derved forstyrres, eller for at Skibe, der befinde sig i Nødhavn eller ligge til Ankers paa aaben Plads, losses, lades eller repareres, eller iøvrigt for Foretagelsen af saadanne uopsættelige Arbeider, der sigte til at redde og hjælpe Andre, som befinde sig i Fare eller trues hermed.

§ 2. Til den i foregaaende Paragraf angivne Tid skal al Kjøben og Sælgen saavel paa Gader og andre offentlige Pladser som i de Handlendes og andre Næringsdrivendes Butiker ophøre, og bemeldte Butiker holdes lukkede. Und-

*) See B. 15 April 1876 (Nr. 59) om Udstedelsen af midlertidige Nationalitets-Certificater for de i Havn i Storbritanien og Irland for dansk Regning indkjøbte britiske Fartøier.

fra foranførte Forbud skal finde Sted med Hensyn 7 April.
otheker samt Udsalgssteder for Mælk og Brød, lige- Nr. 57.
et ogsaa skal være tilladt at udsælge Sodavand og
de afkjølende Drikke fra de dertil af Politiet anviste
r.

. Torvehandel eller Marked maa ikke finde Sted
Folkekirkens Helligdage. Torvehandel med Fisk og
sager er dog tilladt til Kl. 9 Fm.

. Til den i § 1 angivne Tid maa der ikke paa
offentligt Beværtningssted holdes Drikkelag eller
støiende Sammenkomster.

. Til den i § 1 angivne Tid maa der ikke afholdes
ige Forlystelser, eller overhovedet støiende Øvelser eller
gender finde Sted, derunder indbefattet Væddeløb,
gt og Jagt i Selskaber. Dog skulle Øvelser, der til-
Uddannelse til Fædrelandets Forsvar, være undtagne
tte Forbud, naar kun ikke Gudstjenesten derved for-
.

. Paa Folkekirkens Helligdage maa der ikke undtagen
rængende Tilfælde afholdes kommunale Møder, Rets-
eller Fogedforretninger, Skiftesamlinger, Notarial-
inger, Auktioner eller andre Retshandlinger. Heller
aa nogen Stævning eller Tilsigelse til Møde for
Ret eller anden offentlig Myndighed foregaa paa
dagene, naar Sagen ikke er særdeles paatrængende, og
rfor af den Myndighed, fra hvem Indkaldelsen ud-
udtrykkelig forlanges, i hvilket Tilfælde Forkyndelsen
ke maa foregaa under Gudstjenesten.

. Paa Folkekirkens Helligdage maa offentlige For-
ger først afholdes, efterat Folkekirkens Gudstjeneste i
mende Stad, Kjøbstad eller Landsogn er sluttet.
r Gudstjenesten maatte finde Sted efter Kl. 4 om
iddagen, skal dette dog ikke være til Hinder for

7 April. Nr. 57. samtidig Afholdelse af offentlige Forsamlinger, naar det iagttages, at Forsamlingen ikke holdes i saadan Nærhed af Kirken eller Bedehuset, at den nævnte Gudstjeneste derved kan forstyrres.

§ 8. De Forbud, som indeholdes i de foregaaende Paragrafer, skulle paa Skjærtorsdag, Langfredag og den første Dag af de tre store Høitider gjælde hele Dagen.

§ 9. Aftenen før en Helligdag maa offentlige Forlystelser ikke vedvare længere end til Midnat.

Aftenen førend de i forrige Paragraf nævnte store Helligdage tillades ingen offentlige Forlystelser.

§ 10. Overtrædelser af de i denne Lov indeholdte Forskrifter straffes med Bøder fra 1 til 200 Kr., hvorhos Berettigelse til at holde Værtshus eller anden offentlig Beværtning i Tilfælde af oftere gjentagen Forseelse kan fradømmes Vedkommende. Sager angaaende Overtrædelse af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 11. Finder Politiøvrigheden, at en Overtrædelse af denne Lov hidrører fra undskyldelig Misforstaaelse, bør den indskrænke sig til at advare den, der er i saadant Tilfælde, samt, om fornødent, udstede en offentlig Kundgjørelse til Veiledning og Advarsel.

§ 12. Ifølge vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling kan det ved Politivedtægt tillades, at Varer af den Slags, hvormed Beboerne paa Stedet pleie at forsyne sig daglig, af de Handlende bringes omkring til deres Kunder eller Udsalgssteder i lette Vogne til enhver Tid. Saa kan der og paa samme Maade træffes Bestemmelser for Helligdagene om, at Kjørsel til Forsyning af forbiseilende Skibe, Kjørsel med Gods til og fra Dampskibe, samt Kjørsel eller Driven med Kreaturer, der befordres paa Jernbane eller med Skib, sker ad visse bestemte Veie paa de Tider, da de ifølge foranstaaende Bestemmelser ellers ikke kunne finde Sted.

§ 13. F. 26 Marts 1845, L. 24 Mai 1854 og 29 Decbr. 1862 saavel som alle andre Lovbestemmelser om Helligholdelsen af Søn- og Helligdagene ophæves. 7 April. Nr. 57.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

B. om Udstedelsen af midlertidige Nationalitets-Certifikater for de i Havn i Storbritannien og Irland for dansk Regning indkjøbte britiske Fartøier. (Indenrigsministeriet). 15 April. Nr. 59.

I Henhold til L. 30 f. M. har det paa Indenrigsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling behaget Hans Majestæt Kongen under 12 d. M. allernaadigst at bestemme:

at de i Lov angaaende danske Skibes Registrering af 13 Marts 1867 § 13 ommeldte midlertidige Nationalitets-Certifikater i Tilfælde af, at et britisk Fartøi i Havn i Storbritannien og Irland indkjøbes for dansk Regning, ikke maa udstedes, medmindre der foruden de øvrige foreskrevne Beviisligheder foreligger en Attest fra vedkommende, af det britiske Board of Trade dertil beskikkede Embedsmand om, at Fartøiet er sødygtigt.

Hvilket herved bringes til offentlig Kundskab.

B. om, at alle de Approbationer vedrørende Overenskomster og Dispositioner med Hensyn til Umyndiges og Umyndiggjortes Formueanliggender, som hidtil ere blevne meddelte af Justitsministeriet, fremtidig, forsaavidt de ikke ved Lov om Skifte af Dødsbo m. v. 30 November 1874 ere henlagte under Skifteforvalterens 4 Mai. Nr. 69.

Mai. Afgjørelse, blive at meddele af Overøvrigheden, i
r. 69. Kjøbenhavn Overpræsidenten. (Justitsministeriet).

Paa Justitsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under 28 f. M. allernaadigst at bifalde:

at alle de Approbationer, vedrørende Overenskomster og Dispositioner med Hensyn til Umyndiges og Umyndiggjortes Formueanliggender, som hidtil ere blevne meddelte af Justitsministeriet, fremtidig, forsaavidt de ikke ved Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. 30 November 1874 ere henlagte under Skifteforvalterens Afgjørelse, blive at meddele af Overøvrigheden, i Kjøbenhavn Overpræsidenten, paa eget Ansvar, dog at det gjøres Overøvrigheden til Pligt i ethvert Tilfælde, i hvilket den Retshandel, om hvilken der er Spørgsmaal, enten angaar Midler, som allerede ere inddragne under Overformynderibestyrelse, eller som i Følge Retshandlen komme til at gaa ind under Overformynderibestyrelse, forinden Approbationen meddeles, at forhandle med Overformynderen og saafremt Overøvrigheden ikke for sit Vedkommende tror at kunne tiltræde de af Overformynderen foreslaaede Betingelser at forelægge Sagen for Justitsministeriet til Afgjørelse i det Hele.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

5 Mai. B. ang. Ophør af Toldbegunstigelse for Maskiner
Nr. 71. af ny Opfindelse. (Generaldirektoratet for Skattevæsenet).

Da de Forudsætninger, der ligge til Grund for den i L. 4 Juli 1863 § 18, e, Overtoldbestyrelsen givne Bemyndigelse til under fornøden Kontrol at tilstaa Toldfrihed for det først indførte Exemplar af almennyttige Maskiner af ny

Opfindelse efter de forandrede Forhold og den indenlandske Maskinindustris nuværende Standpunkt ikke mere ere tilstede, og Anvendelsen af denne Bemyndigelse er forbunden med særlige Vanskeligheder for Overtoldbestyrelsen, ville slige Undtagelser fra den almindelige Toldlovgivning for Fremtiden ikke blive bevilgede, hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende. 5 Mai. Nr. 71.

Lov om Hærens Forsyning med de i Tilfælde af Krigsberedskab manglende Heste og Vogne. (Krigsministeriet). 16 Juni. Nr. 87.

Vi Christian den 9de osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. I Tilfælde af Krigsberedskab indtræder for samtlige Rigets Hesteeiere Forpligtelse til efter de i nærværende Lov fastsatte Regler at stille til Hærens Raadighed de dem tilhørende til Krigsbrug egnede Heste, som Hæren behøver.

§ 2. Det Antal Heste, Hæren behøver i Tilfælde af Krigsberedskab, fordeles paa Staden Kjøbenhavn, de øvrige Kjøbstæder og Amtsraadskredsene efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse, hvornæst Amtsraadene efter de ligeledes af Indenrigsministeren fastsatte Regler foretage Fordelingen paa de enkelte Kommuner i Kredsen.

§ 3. Magistraten i Kjøbenhavn, Byraadet i hver Kjøbstadkommune, (Kommunalbestyrelserne i Frederiksberg, Frederiksværk, Løgstør, Marstal, Nørresundby og Silkeborg) og Sogneraadet i hver Landkommune have med 24 Timers Varsel at tilveiebringe et Antal af til Krigsbrug egnede Heste, som er $1\frac{1}{2}$ Gang det Antal, Kommunen ifølge den til enhver Tid gjældende Fordeling skal afgive.

Hesteeierne ere forpligtede til i Tilfælde af Krigsberedskab uopholdelig at efterkomme de nævnte Myndigheders Paa-

16 Juni. bud om at fremstille og afgive de dem tilhørende Heste til
Nr. 87. Brug for Hæren. Dog ere de nævnte Myndigheder berettigede til for Kommunens Regning at kjøbe det Antal Heste, som det er paalagt Kommunen at udrede, imod at Kjøbet uden Godtgjørelse til Sælgeren gaar tilbage for de Heste, som ikke efter § 4 blive udtagne til Hærens Brug.

De Heste, som fremstilles, skulle være forsynede med 4 gode Sko, 1 Dækken, 1 Dækkengjord og 1 Hampegrime.

§ 4. De i Henhold til § 3 tilveiebragte Heste fremstilles til de af Krigsministeren fastsatte Tider for Staden Kjøbenhavns Vedkommende i Kjøbenhavn, for de øvrige Kjøbstæders og Amtsraadskredsenes Vedkommende paa nærmere af Krigsministeren fastsatte Mønstringssteder indenfor Amternes Grændser. Der maa ved Valget af Mønstringsstederne saavidt muligt tages Hensyn til Hesteeiernes Tarv.

Blandt de fremstillede Heste udtages det ved Fordelingen for hver Kommune fastsatte Antal af dertil amtsvis beskikkede Kommissioner, af hvilke hver skal bestaa af 3 Medlemmer, nemlig Amtmanden (i Kjøbenhavn Overpræsidenten) som Formand, et Medlem, udnævnt af Amtsraadet (i Kjøbenhavn Magistraten), og en af Krigsministeren Delegeret.

Finder Kommissionen en fremstillet Hest uantagelig, skal det staa Vedkommende frit for at fremstille en ny Hest forinden Forretningens Slutning, som derfor først skal finde Sted 1 Time, efterat samtlige først fremstillede Heste ere bedømte; hvis ogsaa denne forkastes, eller hvis en Hest aldeles udebliver, er Kommissionen bemyndiget til at indkjøbe den eller de manglende Heste saaledes, at Kommunen har at tilsvare Forskjellen mellem Kjøbesummen og Vurderingssummen eller til i fornødent Fald selv at lade Hestene udtage i Kommunen, hvorved Øvrigheden paa Forlangende skal være Kommissionen behjælpelig.

De saaledes tilveiebragte Heste afleveres strax paa Mønstringsstedet til Hærens Brug. 16 Juni. Nr 87.

§ 5. Eierne af de afgivne Heste erholde ved Afleveringen udbetalt af Statskassen kontant eller ved Anvisning en til Hestenes Værdi svarende Pengegodtgjørelse, som af dertil amtsvis udnævnte Vurderingskommissioner bestemmes efter den almindelige Handelspris for Heste.

Enhver Vurderingskommission skal bestaa af 3 sagkyndige og agtede Mænd, som udvælges af vedkommende Amtsraad (i Kjøbenhavn Magistraten).

§ 6. De i § 3 nævnte Myndigheder skulle ved Valget af de Heste, som de ville lade fremstille, saavidt mulig forbigaa Heste af særlig høi Værdi.

§ 7. Hestenes Transport til og tilbage fra de for Mønstringen i Henhold til § 4 bestemte Steder og deres Fodring m. m. paahviler vedkommende Eier mod senere Vederlag af Statskassen efter en af Indenrigsministeren fastsat Norm.

§ 8. Undladelse fra Hesteeiernes Side af at efterkomme et dem ifølge §§ 3 og 4 givet Paabud anses under en offentlig Politisag med Bøder indtil 100 Kr. for hver Hest, det er paalagt Hesteeieren at afgive. Disse Bøder tilfalde Statskassen.

§ 9. I Tilfælde af Krigsberedskab kan der af Riget udskrives det Antal til Krigsbrug egnede, paa Stedet hjemmehørende Vogne, som Hæren behøver.

§ 10. Fordelingen af de i forrige Paragraf omhandlede Vogne, deres Fremstilling, Udtagelse, Vurdering og Erstatning ske efter de samme Regler, som i foranstaaende Paragrafer ere foreskrevne for Hestenes Vedkommende.

§ 11. Tilligemed hver Vogn skal der foruden dennes Tilbehør leveres 1 Sæt Seletøi.

§ 12. Indenrigsministeren og Krigsministeren fastsætte i

16 Juni. Forening Regler for Hestenes Tjenestedygtighed og for Be-
Nr. 87. skaffenheden af Vogne, Seletøi og øvrigt Tilbehør, hvilke Regler blive at meddele de i § 3 nævnte Myndigheder til Efterlevelse; de have ligeledes i Forening at træffe de øvrige nødvendige Foranstaltninger til at forberede og sikkre Opnaaelsen af det ved denne Lov tilsigtede Maal.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

---

16 Aug. Nr. 112.

l. om de Regler, der blive at iagttage ved Bemelsen af værnepligtigt Mandskabs Tjenstdygtigog ved det udskrevne Mandskabs Fordeling. (Juministeriet.)

i Christian den Niende, osv., G. v.: Efter de
ıf Vor Justitsminister derom allerunderdanigst forebragne
tændigheder ville Vi herved i Henhold til Lov om
nepligt 6 Marts 1869 §§ 20 og 25 allernaadigst have
ıt følgende Regler, der blive at iagttage ved Bedøm-
:n af værnepligtigt Mandskabs Tjenstdygtighed og ved
udskrevne Mandskabs Fordeling, hvilke Regler træde
:tfor de i A. 17 September 1869 indeholdte.

Kapitel. De Regler, der af Sessionerne skulle iagttages ved Bedømmelsen af det værnepligtige Mandskabs Tjenstdygtighed.

1. Enhver Værnepligtig, der fremstiller sig for Ses-
:n til Bedømmelse og Behandling, er forpligtet til, om
.nges, i Sessionens Overværelse at underkaste sig Un-
›gelse af Sessionslægerne. Ved denne Undersøgelse maa
Værnepligtige være afført sine Klædningsstykker, med-
›re Sessionen, navnlig naar den Paagjældendes Legems-
:re saa øiensynlige, at fuldstændig Afklædning findes
ıøden, tillader det Modsatte.

ngen Lægeundersøgelse kan fordres foretagen ved kunstig
ısning.

16 Aug. Nr. 112. § 2. Angives Nogen at være utjenstdygtig formedelst Legemsfeil eller Svaghed, om hvis Tilstedeværelse Sessionslægerne ikke kunne have nogen begrundet Mening, og til hvis Bedømmelse en længere Tid udfordres end den, Sessionsforretningerne kunne tilstede, saasom: Sindssygdomme, Mangel paa Fatteevne, Tab af Hukommelse, Ligfald, faldende Syge, Krampeslag, habituel krampagtig Rysten, Mangel af Sandsers Brug, Stammen, habituel stinkende Sved, bør saadan Angivelse, saavidt muligt, godtgjøres efter Omstændighederne ved Thingsvidner, Lægeattester, Skolelærer- og Præsteattester i Forening, forsaavidt Svagheden har ytret sig under den Paagjældendes Skolegang eller Forberedelse til Konfirmation, Erklæringer fra militære Myndigheder, Attester fra Overlægen ved en Anstalt for Sindssyge eller fra Forstanderen for et Døvstumme- eller Blindeinstitut o. desl., idet Sessionen i ethvert enkelt Tilfælde har at afgjøre, hvilken Beviskraft der kan tillægges de fremkomne Vidnesbyrd.

Ogsaa udenfor disse Tilfælde skal Sessionen være berettiget til at paalægge den Paagjældende ved Thingsvidne eller paa anden hensigtsmæssig Maade at bevise visse angivne Sygdomstilfælde, hvis Tilstedeværelse eller Grad ikke kan skjønnes af Sessionslægerne.

Sessionen skal derhos være bemyndiget til at beslutte, at en Værnepligtig skal sættes under Distriktslægens Tilsyn og i fornødent Fald indlægges paa et Sygehus for at erfare, om et angivet, men ei tilstrækkelig oplyst Sygdomstilfælde virkelig er tilstede og da i hvilken Grad. Ogsaa kan Sessionen, hvor Omstændighederne give Anledning dertil, adspørge det øvrige tilstedeværende Mandskab, Lægdsmanden eller andre paalidelige Mænd om, hvad der maatte være dem bekjendt om den Paagjældendes Helbredstilstand. Forøvrigt kunne Lægeattester eller andre Beviisligheder ogsaa udenfor de ovennævnte Tilfælde fremlægges for Sessionen for mulig at tjene til Veiledning for Sessionslægerne ved

deres Bedømmelse, og for at det i alt Fald kan tilkjende- 16 Aug.
gives den Paagjældende, hvilke yderligere Beviser han har Nr. 112.
at tilveiebringe.

§ 3. I Visitationsprotokollen indføres i Korthed, om den Undersøgte er funden behæftet med Feil og Svagheder og da hvilke. Forsaavidt Feilene eller Svaghederne ere til Hinder for den Paagjældendes Udskrivning enten for stedse eller for Tiden, bør, saavidt mulig, Regulativets Ord og Udtryksmaade følges; men hvor dette ikke lader sig gjøre, henvises altid ved Bogstav og Nummer til den Bestemmelse i Regulativet, hvorunder Feilen eller Svagheden er at henføre.

§ 4. Naar den Værnepligtige er undersøgt af Sessionslægerne, bedømmes hans Tjenstdygtighed af Sessionens samtlige Medlemmer, til hvilken Ende Sessionen i fornødent Fald kan forlange yderligere Oplysning af Sessionslægerne.

Den, som ved hver af 3 Sessioner har faaet Bedtegning om, at han efter Sessionslægernes eller een af disses Skjøn sandsynlig lider af en Sygdom, navnlig Bryst- eller Hjertesygdom, bør bedømmes som om Sygdommens Tilstedeværelse var utvivlsom.

Sygdomme, der sandsynlig kunne helbredes inden Mødetiden, ere ikke til Hinder for, at Mandskabet paa Sessionen ansees tjenstdygtigt.

Den, som udebliver fra Sessionen med lovligt Forfald, og for hvem der efter Sessionens Beslutning i Henhold til Værnepligtslovens § 21 trækkes Lod af Lægdsmanden eller et af Sessionens Medlemmer, antages at være tjenlig til den egentlige Krigstjeneste, forsaavidt der ikke foreligger Bevis for det Modsatte.

§ 5. I Henhold til Bedømmelsens Udfald bliver den paagjældende Værnepligtige af Lægdsrullen:

enten efter Værnepligtslovens § 18 at udslette af Rullen,

eller efter samme Lovs § 15, 1ste Stykke at afvise,

16 Aug. Nr. 112. eller efter samme Lovs § 16 at forbigaa med Paalæg om at møde for næste Aars Session,

eller hans endelige Behandling efter samme Lovs § 17 at udsætte til Sessionen for det paafølgende Aar,

eller efter samme Lovs § 15, 2det Stykke foreløbig at behandle af Sessionen uden at udskrives,

eller endelig efter samme Lovs § 19 at udskrive til den egentlige Krigstjeneste eller som Militærarbeider.

Med Hensyn til de Værnepligtige af Sørullen, der i Henhold til Værnepligtslovens § 12 Post 4 fremstille sig for Sessionen til Bedømmelse, gaaer denne kun ud paa, hvorvidt de som uskikkede til Krigstjenesten kunne udslettes af Rullen eller ikke.

§ 6. Den Værnepligtige, der skal udskrives til den egentlige Krigstjeneste, maa besidde tilstrækkelige aandelige Evner samt legemlig Kraft og Sundhed til at udholde de med saadan Tjeneste forbundne Anstrengelser, Besværligheder og Savn.

I Almindelighed udfordres samme Tjenstdygtighed til den egentlige Krigstjeneste saavel ved Søværnet som ved Hæren og ved dennes forskjellige Vaabenarter. Sessionen giver Enhver, der findes tjenstdygtig til den egentlige Krigstjeneste, Vedtegning om den eller de Arter af Krigstjeneste, hvortil han efter samtlige forhaandenværende Forhold skjønnes bedst skikket (jvfr. Værnepligtslovens § 19).

Det Mandskab, der udskrives til den egentlige Krigstjeneste, skal have en Høide af 61 Tommer eller derover.

Det bliver at betegne som hørende til følgende Klasser:

1ste Klasse (E. K. 1). Mandskab ved Søværnet.

Som skikket til Tjeneste ved Søværnet betegnes stærkt bygget Mandskab, der uden at være befarent beskjæftiger sig med Søfart eller Fiskeri eller er vant til at færdes paa Søen, eller som paa Grund af sin Livsstilling og

tidligere Beskjæftigelse maa ansees særlig skikket til Tjeneste paa Flaaden og ved Orlogsværftet, navnlig saadanne, der passe Maskiner, Fyrbødere, Kullempere og de Haandværkere, der befatte sig med Skibsbygning og Ekvipering (Skibstømmermænd, Seilmagere m. fl.). 16 Aug. Nr. 112.

2den Klasse (E. K. 2). Garbere.

Som skikkede til Tjeneste ved Garden betegnes de smukkeste og anseeligste Folk med en Høide af 67 Tommer og derover, og som derhos ere stærkt byggede.

3die Klasse (E. K. 3). Trainkonstabler og Ryttere.

Som skikket til saadan Tjeneste udvælges Mandskab, der er vant til at omgaas med Heste, og om hvilket det med Sikkerhed kan skjønnes, at det har den fornødne Legemsstyrke:

a) Trainkonstabler, med en Høide af mindst 65, men ikke 67 Tommer;
b) Ryttere, med en Høide af mindst 63, men ikke 65 Tommer.

4de Klasse (E. K. 4). Ingeniører, Artilleriets Konstabler og Haandværkere.

Som skikkede til disse Vaaben betegnes stærkt bygget og kraftigt Mandskab og blandt disse navnlig Folk, der efter deres Livsstilling og tidligere Beskjæftigelse maa ansees fortrinsvis skikkede til Tjeneste i disse Vaaben, navnlig Telegrafister, Folk, der have Kjendskab til Jernbaners Anlæg og Drift, Arkitekter og Folk, der ere kyndige i Ledelsen af større Vei- og Jordarbeider, dernæst saadanne, som fremfor Andre kunne bruges i disse Vaaben, saasom Bødkere, Bøssemagere, Grovsmede, Hjulmænd, Jord-

16 Aug.
Nr. 112.

arbeidere, Kleinsmede, Maskinfabrikanter, Maskinsmede, Murere, Snedkere, Stenhuggere, og Tømrere:

a) Feltartilleriets Konstabler med en Høide af mindst 63, men ikke 67 Tommer;

b) Fæstningsartilleriets Konstabler med en Høide af mindst 63 Tommer;

c) Ingeniører og Konstabler ved Artilleriets tekniske Afdelinger.

5te Klasse (E. K. 5). Fodfolk.

Ved Betegnelsen af Mandskabets Tjenstdygtighed vil der være at tage Hensyn til Bestemmelserne i denne Anordnings § 21.

§ 7. Den Værnepligtige, som ikke ansees anvendelig til den egentlige Krigstjeneste, men dog ikke skjønnes at have saadanne Legemsfeil eller Svagheder, der gjøre ham for stedse uskikket til al Krigstjeneste, bliver at udskrive som Militærarbeider.

Militærarbeidere blive at betegne som hørende til følgende Klasser:

1ste Klasse (M. 1). Trainsoldater og Hestepassere.

Hertil udtages Folk af en Høide af mindst 62 Tommer, som ere vante til at omgaaes med Heste, som ikke ere uskikkede til Ridning og til Føring af Haandheste, og som derhos ikke have Feil paa Syn og Hørelse.

2den Klasse (M. 2). Sygepassere.

Som skikkede til denne Tjeneste betegnes Mandskab af en kraftig Legemsbygning, og blandt disse navnlig Folk, der paa Grund af deres aandelige Udvikling eller Livsstilling maa ansees fortrinsvis skikkede til Sygepassergjerningen, saasom Barberere, Kontorister, Handelskommisser, Farmaceuter eller Folk i lignende Stillinger, og af Haandværkere navnlig Snedkere og Sadelmagere.

asse (M. 3). De øvrige Militærarbeidere. 16 Aug.
Betegnelsen af Mandskabets Tjenstdygtighed vil Nr. 112.
ere at tage Hensyn til Bestemmelsen i denne An-
gs § 21 i Slutningen.

De Værnepligtige, der enten have bestaaet Læge-
ved Kjøbenhavns Universitet eller som Lægestuderende
2 Aar have gjort Tjeneste ved et af de større
r i Kjøbenhavn, og de Værnepligtige, der have
Dyrlægeexamen ved den kongelige Veterinær- og
ıiskole, gives der, foruden Bedtegning om Tjenst-
ı enten til den egentlige Krigstjeneste eller som Mi-
dere, tillige Bedtegning om Tjenstdygtighed hen-
som Underlæger (L.) og som Underdyrlæger (D. L.).
De til Militærarbeidere tjenlige befundne Værnepligtige,
e godtgjort at være i Besiddelse af almindelige
er – særlig i Regning og Retskrivning – ved at
aaet en offentlig Prøve enten ved en offentlig Un-
gsanstalt (f. Ex. Adgangsprøven til Universitetet,
ndelige Forberedelsesexamen, Afgangsexamen ved en
, Skolelærerexamen) eller ved en privat Undervis-
alt, hvor Prøverne antages at give lignende Sikker-
de fornævnte Prøver for, at han har erhvervet sig
Kundskaber, eller som i længere Tid have havt
: paa et større Handelskontor og sammesteds i mindst
have udført en betroet Tjeneste som Bogholder,
sfører, Magasinforvalter eller deslige, gives der
edtegning om Tjenstdygtighed til Forpleinings-
.)

Med Hensyn til de Værnepligtige, der ikke af
kunne endelig behandles (udskrives eller som uskik-
al Krigstjeneste udslettes af Rullen) bør Bedøm-
rsaavidt den Paagjældende ikke hører til dem, der
ndte som for Tiden utjenstdygtige, udtrykkelig gaa
om den Værnepligtige er egnet til, saafremt han

16 Aug. derom fremsætter Begjæring i Henhold til Værnepligtslovens
Nr. 112. § 15, 2det Stykke, at blive foreløbigt behandlet uden at udskrives. Saadan foreløbig Behandling bør dog Ingen undergives, som ikke er saaledes udviklet, at han kan skjønnes uden Skade for sit Helbred at kunne deltage i det udskrevne Mandskabs Øvelser.

Der vil være at give dem, der af Sessionen skjønnes egnede til foreløbig Behandling og som begjære saadan Behandling, Vedtegning om den eller de Arter af Krigstjeneste, hvortil de efter samtlige forhaandenværende Forhold antages at ville blive skikkede, naar de opnaa fuldkommen Tjenstdygtighed.

De Værnepligtige, som have deltaget i den i Henhold til den omhandlede Lovbestemmelse oprettede særskilte Lodtrækning, opføres paa en særskilt Lodtrækningsliste.

§ 11. Ved enhver Værnepligtig, der udskrives eller behandles foreløbig efter Værnepligtslovens § 15, bliver der til Veiledniug ved Mandskabets Fordeling til de forskjellige Værn, Vaaben eller Korps i Lægdsrullen og i Lodtrækningslisterne at anføre saa betegnende som muligt Oplysning om hans Livsstilling eller hidtil brugte Beskjæftigelse.

§ 12. Sessionen er (jvfr. § 2, 3die Post) berettiget til at beslutte, at en Værnepligtig, der skal udskrives eller som er udskreven, skal tages under Kur for Udskrivningsvæsenets Regning og i fornødent Fald indlægges paa et Sygehus; men en saadan Foranstaltning bliver dog først at træffe, naar den Paagjældende har opnaaet den sædvanlige Udskrivningsalder, og der er Anledning til at antage, at han selv enten ikke kan eller ikke vil sørge for sin Helbredelse.

I Reglen bliver Værnepligtiges Kur for Udskrivningsvæsenets Regning saaledes kun at anvende, hvor der er Grund til at antage, at Sygdommen er forstilt eller forsætlig paadragen eller næret, eller den Paagjældendes Stilling og huslige Forhold ere af den Beskaffenhed, at han

ke selv kan sørge for sin Helbredelse, navnlig naar Syg- 16 Aug
ommen er anset uhinderlig for Udskrivningen eller først Nr. 112
aadragen efterat denne har fundet Sted.

Er der Anledning til at antage, at den Paagjældende lv kan og vil sørge for sin Helbredelse, bør der af Sessonen herom gives ham et udtrykkeligt Paalæg, saa at han ·rst, naar han ikke efterkommer dette, tages under Kur for dskrivningsvæsenets Regning.

Naar Sessionen ikke strax kan tage Bestemmelse, om en ærnepligtig skal tages under Kur for Udskrivningsvæsenets ·egning, kan Udskrivningschefen tage Beslutning herom efter ıdhentede nærmere Oplysninger.

det Kapitel. De Regler, der af de militære Myndigheder skulle iagttages ved Bedømmelsen af det udskrevne Mandskabs Tjenstdygtighed.

§ 13. Bedømmelsen foretages af anordnede Kassationsommissioner. Disse bestaae, udenfor det Tilfælde, at en ærnepligtig fremstilles til Kassation blot paa Grund af ndermaal, af en General eller en Oberst eller i manglende ald en anden Officer og, saavidt mulig, 3 lægekyndige Medmmer, helst militære Læger.

Efter de stedlige Forhold blive følgende særlige Regler : iagttage:

. For Hærens Vedkommende.

I Kjøbenhavn bestaaer Kassationskommissionen af Souskommandanten, det lægekyndige Medlem af Bestyrelsen for Garnisonssygehuset, Garnisonssygehusets Overlæger og den fungerende Læge ved den Troppeafdeling, hvortil den til Bedømmelse Fremstillede henhører. Er den Paagjældende som syg behandlet i Garnisonssygehuset, refererer den Læge, som har behandlet ham; har han ikke været indlagt i Sygehuset, fremstilles han af den paagjældende Troppeafdelings

16 Aug. Nr. 112.

Læge. I første Tilfælde underskrives Kassationsattesten af Sygehuslægen, i sidste Tilfælde af Troppeafdelingens Læge. Den paategnes dernæst af Souskommandanten med den Bemærkning, at Kassationen er foretagen paa lovbefalet Maade, og meddeles derfra den paagjældende Troppeafdeling.

I de Garnisonssteder udenfor Kjøbenhavn, i hvilke flere Troppeafdelinger ere stationerede, bestaaer Kassationskommissionen af den Høistbefalende (Stedets Kommandant) og, forsaavidt der findes et Garnisonssygehus, af dettes Overlæge, samt af tvende andre ved Troppeafdelingerne fungerende Læger. Hvor intet Garnisonssygehus findes, skulle Kassationskommissionens lægekyndige Medlemmer bestaa af de i Garnisonen fungerende Læger, og, saafremt der ikke findes 3 militære Læger i Garnisonen, desuden af 1 eller 2 civile Læger, der tilforordnes Kommissionen efter Amtmandens Foranstaltning. Med Hensyn til Fremstilling af den paagjældende Værnepligtige, Referatet om hans Tilstand, Kassationsattesternes Underskrift og Paategning samt deres Fremsendelse til den vedkommende Troppeafdeling iagttages de samme Regler som ovenfor ere angivne for Kjøbenhavns Garnison.

Naar en Værnepligtig fremstilles til Kassation blot paa Grund af, at han mangler det for vedkommende Tjenestegren foreskrevne Høidemaal, bliver Kassationskommissionen at sammensætte af Forstanderen for Rekrutskolen i Forbindelse med tvende andre dertil kommanderede Officerer. Kassationsattesten udfærdiges med samtlige Medlemmers Underskrift.

B. For Søværnets Vedkommende.

I Kjøbenhavn bestaaer Kassationskommissionen af Kommandanten i Nyboder, det lægekyndige Medlem af *Bestyrelsen* for Garnisonssygehuset, Garnisonssygehusets

16 Aug Nr. 112

Overlæger og af den vedkommende fungerende Læge. Er den Paagjældende som syg behandlet i Sygehuset eller paa Logisskibet, refererer henholdsvis Sygehuslægen eller Logisskibets Læge, i modsat Fald Afdelingens Læge. Den Læge, der refererer, underskriver Kassationsattesten, hvilken, efter at være paategnet af Kommandanten i Nyboder, tilstilles Orlogsværftet.

Med Hensyn til de befarne Værnepligtige, der udenfor den Tid, de ere til Tjeneste, begjære sig fremstillede for Kassationskommissionen for at blive udslettede af Rullen, jvfr. § 5 sidste Stykke, forholdes paa samme Maade som med Hensyn til det i Sygehuset indlagte Mandskab. Kassationsattesten bliver, naar den er udfærdiget og paategnet, af Kommandanten i Nyboder umiddelbart at tilstille Justitsministeriet (Udskrivningsvæsenets Revision), forsaavidt Paagjældende henhører under Indkaldelse for vedkommende Aar, og altsaa er i Besiddelse af Skyldbog og ikke af Søfartsbog, hvorimod Attesten, naar Paagjældende ikke er under Indkaldelse, tilstilles vedkommende Udskrivningschef.

Forsaavidt en Kassationsforretning maa afholdes i nogen af Landets Havne, sammensættes Kassationskommissionen af Skibschefen, Skibets første Læge og 1 eller, om mulig, 2 paa Stedet værende militære eller civile Læger, som Skibschefen igjennem de stedlige Myndigheder foranlediger tilkaldte. Kassationsattesten underskrives af Skibets Læge og paategnes af Skibschefen. Samtlige Kassationskommissioners Medlemmer have overensstemmende med de almindelige Regler for Stemmegivningen at bedømme den Paagjældendes Tilstand. Kassationsprotokollen bør efter endt Forretning underskrives af hele Kassationskommissionen.

Naar i Krigstid eller under andre overordentlige Omstændigheder det Tilfælde skulde indtræffe, at Kassations-

16 Aug. kommissionerne ikke kunne sammensættes efter de ovenbe-
Nr. 112. stemte Regler, har vedkommende militære Ministerium at anordne, hvorledes i saa Fald skal forholdes; og bliver denne Ministeriets Bestemmelse udtrykkeligt at paaberaabe i enhver Kassationsattest, som udfærdiges af en saadan extraordinært sammensat Kommission.

§ 14. Det bør som Hovedregel iagttages, at ingen Værnepligtig maa fremstilles til Kassation, forinden han har været til Tjeneste i 3 Uger. Undtagelse herfra finder kun Sted, naar hans Helbredstilstand ikke er undersøgt ved Sessionen, naar Feilen er paadragen efter Undersøgelsen ved Sessionen, eller naar det ved Thingsvidne eller andet tilstrækkeligt Vidnesbyrd, som ikke har været fremlagt paa Sessionen, godtgjøres, at den Paagjældende lider af en af de i § 2 omhandlede Feil eller Svagheder i en saadan Grad, at hans Kassation deraf maa være en Følge.

Til fornøden Veiledning have Udskrivningschefserne stedse paa de Lister over Udskrevne, der tilstilles vedkommende militære Myndighed, nøiagtig ved Enhver især at anføre de uhinderlige Feil og Svagheder, hvormed den Paagjældende ved Sessionen er funden behæftet. Fremdeles anføres, naar Lægeundersøgelse ikke er foretagen ved Sessionen. Disse Lister blive til fornøden Efterretning at fremlægge i Kassationskommissionen.

§ 15. Kassationskommissionerne skulle følge de i Regulativet givne Bestemmelser.

Formedelst Mangel paa Fatteevne eller Tab af Hukommelse bør i Almindelighed ingen Værnepligtig kasseres, førend alle Prøver med ham have været anstillede i 3 à 6 Uger.

Naar en Værnepligtig ikke findes skikket til den Tjeneste, hvortil han er bleven indkaldt, kan han, efter vedkommende militære Ministeriums Bestemmelse, anvendes til en efter dens *Beskaffenhed* mindre streng Tjeneste ved samme Værn, dog

under Jagttagelse af, at Værnepligtige, der paa Sessionen ere betegnede tjenlige til den egentlige Krigstjeneste, ikke kunne overføres til Militærarbeider-Klassen, medmindre der foreligger en Bedømmelse af en Kassationskommission, i Henhold til hvilken de kun ansees duelige til Militærarbeidere (jvfr. § 16), og at Tjenesteforholdet med Hensyn til Mandskab, som anvendes til anden Tjeneste end den, hvortil det ifølge Betegnelsen paa Sessionen er anset skikket, bliver at bestemme som om det paa Sessionen havde erholdt Bedtegning om Brugbarhed til den Tjenestegren, hvortil det nu anvendes. 16 Aug. Nr. 112.

§ 16. Kassationskommissionerne kunne efter Omstændighederne erklære en Mand enten for stedse eller for Tiden utjenstdygtig.

Naar en i Sørullen optaget Værnepligtig bliver erklæret for Tiden utjenstdygtig, bør han tillige underrettes om, at de i Værnepligtslovens § 38 ommeldte Kundgjørelser angaaende Indkaldelse af befarent Mandskab fra næste Kalenderaar af ogsaa ville angaa ham, uden at den ham overgaaede Kassation medfører nogen Forandring i saa Henseende.

§ 17. For stedse utjenstdygtig kan den Paagjældende erklæres enten til al Krigstjeneste eller til den egentlige Krigstjeneste.

I følgende Tilfælde maa en Mand ikke af Kassationskommissionen erklæres for stedse utjenstdygtig, uden først at have været indlagt paa et militært Sygehus til Jagttagelse, for at Overbevisning om Beskaffenheden af hans Tilstand kan erholdes:

1. naar den samme Legemsfeil eller Svaghed, for hvilken han fremstilles til Kassation, har været iagttagen paa 2 eller 3 Sessioner efter hinanden, og han først ved sit sidste Møde er erklæret for tjenstdygtig;
2. naar Feilen er af den Beskaffenhed, at den, ifald den var bleven iagttagen ved hans Møde paa Sessionen,

16 Aug. vilde have bevirket, at hans endelige Behandling var
Nr. 112. bleven udsat, og

3. naar nogen Værnepligtig mistænkes for Forstillelse i Henseende til Feil og Svagheder eller sammes Grad.

Med Hensyn til det Mandskab af Lægdsrullen, der erklæres for stedse udygtigt til den egentlige Krigstjeneste, har Kassationskommissionen at tage Bestemmelse om, til hvilken eller hvilke Klasser af Militærarbeidere det bør henregnes, og derom at gjøre Bemærkning i Kassationsattesten.

§ 18. Som for Tiden utjenstdygtige betegnes:

1. Rekonvalescenter, til hvis fuldkomne Helbredelse efter Sandsynlighed vil udfordres en længere Tid end 6 Uger, og
2. Saadanne, med Hensyn til hvilke den anstillede Prøve og Lægeundersøgelse ikke har sat det udenfor al Tvivl, at de ere for stedse udygtige til den Tjeneste, hvortil de ere anvendte.

Endvidere kunne Saadanne, der paa Grund af Sygdom ikke have kunnet deltage i Mandskabets Øvelse i saa lang Tid, mindst 2 Maaneder, at deres Uddannelse ikke vil kunne fuldendes i den alminbelige Tid, af Kassationskommissionen erklæres for Tiden utjenstdygtige.

§ 19. I Kassationsattesterne bør stedse være anført, efter hvilken Bestemmelse i Regulativet den Paagjældende er bleven kasseret, og i hvilket Omfang han af Kassationskommissionen er erklæret utjenstdygtig. Saa bør og Attesterne indeholde en Beretning om, hvorledes de Legemsfeil og Svagheder, hvormed den Paagjældende er behæftet, ere ved Undersøgelsen befundne, ligesom og om de Omstændigheder, der have foranlediget, at han er anset utjenstdygtig, samt saavidt mulig Oplysning om, hvorvidt den militære Tjeneste kan antages at have bevirket den Tilstand, der begrunder Kassationen. Ved Betegnelsen af Sygdomstilstan-

den bør Regulativets Ord og Udtryksmaade saavidt mulig følges. 16 Aug Nr. 112

§ 20. Om enhver Kassation har den paagjældende militære Myndighed strax at gjøre Anmeldelse til vedkommende Udskrivningschef ved at fremsende den originale Kassationsattest, hvilken derefter, forsaavidt den Paagjældende paany skal underkastes Bedømmelse af Sessionen, fremlægges for denne til Veiledning ved hans Behandling.

Gaaer Kassationen ud paa, at den Paagjældende erklæres for stedse udygtig til den egentlige Krigstjeneste, men at han bør henregnes til en Klasse af Militærarbeidere, bliver Attesten umiddelbart at tilstille Justitsministeriet (Udskrivningsvæsenets Revision).

3die Kapitel. De Regler, der skulle iagttages ved Fordelingen af det udskrevne Mandskab.

§ 21. Tjenstdygtighed som E. K. 1 indbefatter tillige Tjenstdygtighed som E. K. 4 a, b eller c efter den Paagjældendes Høide og som E. K. 5.

Tjenstdygtighed som E. K. 2 indbefatter tillige Tjenstdygtighed som E. K. 4 b og c og E. K. 5; og Tjenstdygtighed som E. K. 3 a tillige som E. K. 4 a, b og c, samt E. K. 5.

Tjenstdygtighed til enhver af de øvrige i § 6 nævnte Klasser og sammes Underafdelinger indbefatter tillige Tjenstdygtighed til samtlige de efter samme i § 6 nævnte Klasser.

Tjenstdygtighed som M. 1 og 2 indbefatter tillige Tjenstdygtighed som M. 3.

§ 22. Værnepligtige, der ere betegnede tjenlige til to eller flere Tjenestegrene, tildeles fortrinsvis den, der først er nævnt i § 6 eller § 7.

§ 23.

1. Det Mandskab, der har erholdt Betegning E. K. 1, bliver fortrinsvis at tildele Søværnet, de lavere Numre

5 Aug. Nr. 112. fremfor de høiere. Er der ikke udskrevet et tilstrækkeligt Antal af disse Værnepligtige til at fyldestgjøre Søværnets Krav, udtages det fornødne Mandskab af dem, der have Bedtegning E. K. 4 a, dog at Feltartilleriets Krav forinden er fyldestgjort, og ellers af det Mandskab, der har Bedtegning E. K. 4 b eller c, dog at Ingeniørkorpsets og Artilleriets Krav forinden ere fyldestgjorte, de lavere Numre fremfor de høiere. Forsaavidt Søværnet herefter endnu skulde mangle Mandskab, udtages det endvidere fornødne af de laveste Numre blandt dem, der have erholdt Bedtegning E. K. 5.

2. Det Mandskab, der har erholdt Bedtegning E. K. 2, bliver fortrinsvis at tildele Garden, de lavere Numre fremfor de høiere.

Er der ikke udskrevet et tilstrækkeligt Antal til at fyldestgjøre Gardens Krav, udtages det endvidere fornødne Mandskab af de laveste Numre blandt dem, der have erholdt Bedtegning E. K. 4 b eller c og have den fornødne Høide.

3. Af det Mandskab, der har erholdt Bedtegning E. K. 3 a, udtages Trainkonstabler, de lavere Numre fremfor de høiere; og af det Mandskab, der har erholdt Bedtegning E. K. 3 b, udtages Ryttere, de lavere Numre fremfor de høiere. Forsaavidt der maatte mangle tilstrækkeligt Mandskab i nogen af denne Klasses Afdelinger til at tilfredsstille det paagjældende Vaabens Krav, kunne de gjensidigt suppleres af hinanden.

4. Det Mandskab, der har erholdt Bedtegning E. K. 4 a, tildeles Feltartilleriet, de lavere Numre fremfor de høiere; det Mandskab, der har erholdt Bedtegning E. K. 4 b, tildeles Fæstningsartilleriet, de lavere Numre fremfor de høiere, og blandt det Mandskab, der har erholdt Bedtegning E. K. 4 c, udtages Ingeniører og Konstabler til *Artilleriets* tekniske Afdelinger. Til hvert af disse Vaa-

den udtages forløbs de, der efter den dem iøvrigt givne 16 Aug.
Bedtegning om Livsstilling og tidligere Beskjæftigelse Nr. 112
maa ansees fortrinsvis skikkede til Tjeneste i det paagjældende Vaaben. Under fornødent Hensyn til, at hvert af de paagjældende Korps faaer det Tal af de forskjellige Klasser af Haandværkere og Andre, der fra tidligere Livsstillinger medbringe særlige Færdigheder, som Korpset maatte have Brug for, tildeles af det øvrige til disse Korps anvendelige Mandskab i Reglen de med lavere Numre Ingeniørkorpset, de med de høiere Numre Artilleriet. Forsaavidt der skulde mangle Mandskab i nogen af denne Klasses Underafdelinger til at tilfredsstille det paagjældende Vaabens Krav, kunne de gjensidigt suppleres af hinanden. Skulde der herefter endnu mangle Mandskab, udtages det endvidere fornødne af de laveste Numre blandt dem, der have erholdt Bedtegning E. K. 5, dog først efterat Søværnets mulige Krav paa forøget Tilgang er fyldestgjort.

5. Af de Værnepligtige, der have Bedtegning M. 1, anvendes de med de lavere Numre som Hestepassere, de med de høiere som Trainsoldater. Værnepligtige, der have Bedtegning M. 2, anvendes fortrinsvis som Sygepassere, de lavere Numre fremfor de høiere. Af det Mandskab, der har Bedtegning M. 3, udtages Militærarbeidere til Søværnet og dernæst Militærarbeidere til anden Tjeneste, de lavere Numre fremfor de høiere.

§ 24. Naar der ved et Værn, Vaaben eller Korps maatte haves Brug for Værnepligtige, der ere i Besiddelse af visse Færdigheder, navnlig som Haandværkere, eller Mænd i særlige Livsstillinger, og der ikke blandt dem, der have Bedtegning om Tjenstdygtighed til det paagjældende Værn, Vaaben eller Korps, findes det tilstrækkelige Antal af saadanne Værnepligtige, udtages det manglende Tal af de

16 Aug. paagjældende Værnepligtige, der have udtrukket de laveste
Nr. 112. Numre.

§ 25. Naar der ved Søværnet eller Hærens særlige Vaaben indtræder Afgang efterat Fordelingen til disse Vaaben har fundet Sted, men førend Fordelingen til Fodfolket er tilstillet Udskrivningscheferne, erstattes Afgangen med den til den egentlige Krigstjeneste udskrevne Værnepligtige, der har den fornødne Bedtegning og det laveste endnu ikke indkaldte Lodtrækningsnummer.

§ 26. Værnepligtige, der ere fundne tjenlige til egentlig Krigstjeneste og ønske at uddannes til Officerer ved et Vaaben eller Korps, til hvilket der efter Rækkefølgen i § 6 udfordres Tjenstdygtighed af en høiere Grad end den, til hvilken de efter deres Betegnelse høre, kunne tildeles dette Vaaben eller Korps, dog at Begjæring om Uddannelse til Officer ved Garden ikke tages til Følge, og at de, der have erholdt Bedtegning E. K. 3, kunne efter deres Ønske tildeles enten Rytteriet eller Artilleriet uden Hensyn til Høiden.

§ 27. Saafremt ikke alle de, der have Bedtegning om Tjenstdygtighed som Underlæger (L.), skulle tildeles Lægekorpset, udtages til dette, efter de laveste Lodtrækningsnumre, fortrinsvis Lægekandidater med bedste Karakter, dernæst de med næstbedste og saa fremdeles, hvorimod Studenter, der paa Indkaldelsestiden ikke have godtgjort at have bestaaet Embedsexamen, kun indkaldes til Korpset, naar der ikke haves det tilstrækkelige Antal af Kandidater.

Med Hensyn til dem, der have Bedtegning om Tjenstdygtighed som Underdyrlæger (D. L.), bliver ved deres Indkaldelse til Dyrlægekorpset at tage et lignende Hensyn til Hovedkarakteren ved den Examen, de have bestaaet som Dyrlæger, samt til deres Lodtrækningsnummer.

§ 28. Saafremt der ikke har meldt sig et tilstrækkeligt Antal Frivillige til Tjeneste i Forpleiningskorpset, udtages det til samme endvidere fornødne Mandskab blandt de Mi-

litærarbeidere, der have erholdt Tillægsvedtegningen F., de lavere Numre fremfor de høiere. 16 Aug. Nr. 112.

§ 29. De Værnepligtige af Lægdsrullen, der af en Kassationskommission ere blevne erklærede for stedse udygtige til den egentlige Krigstjeneste, men tjenlige som Militærarbeidere, indkaldes ikke til Uddannelse som Militærarbeidere, naar de, forinden de bleve erklærede for tjenlige som saadanne, mindst i 1 Maaned have deltaget i Øvelserne ved den Afdeling, hvortil de som Kombattanter ere blevne indkaldte.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

A. om Ophævelse af Bestemmelsen i § 7 i A. 12 November 1870 om Udlaanet af Umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler m. m. (Justitsministeriet). 20 Okt. Nr. 131.

Vi Christian den 9de osv., G. v.: I Henhold til Lov om Udlaan i faste Eiendomme af Umyndiges og andre under offentligt Tilsyn staaende Midler 19 Marts 1869 § 13 byde og befale Vi herved:

§ 7 i Vor A. 12 November 1870 om Udlaanet af Umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler m. m. ophæves.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

B. om et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til Sundhedsvedtægten for Staden Kjøbenhavn og dens Forstæder 26 Oktober 1860, indeholdende Bestemmelser angaaende Orden og Renlighed m. m. i Cigar- og Tobaksfabrikker. 7 Nov. Nr. 133.

I Henhold til L. 28 Marts 1868 ang. Forandring i L. 12 Januar 1858 om Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter

7 Nov. stadfæstes herved følgende af Kjøbenhavns Kommunalbe-
Nr. 133. styrelse vedtagne Tillæg til Sundhedsvedtægten for Staden Kjøbenhavn og dens Forstæder 26 Oktober 1860, indeholdende Bestemmelser angaaende Orden og Renlighed m. m. i Cigar- og Tobaksfabrikker:

§ 1. De egentlige Arbeidslokaler i Cigar- og Tobaksfabrikkerne, hvori Arbeiderne til Stadighed opholde sig, skulle være saa rummelige, at der mindst sikkres hvert Individ et Rumfang Luft af 180 Kubikfod, der dog, hvor Lokalerne ere særdeles lyse og vel ventilerede, af Sundhedskommissionen kan nedsættes til 150 Kubikfod.

§ 2. Ethvert egentligt Arbeidslokale skal være forsynet med en forsvarlig trækkende Vindovn. Bilæggerovne, Gasovne eller lignende transportable Varmeapparater maa ikke benyttes. Hvert Arbeidslokale skal være forsynet med Vinduesventil, og hvor det er gjørligt, med en tilstrækkelig stor Ventil til et Skorstensrør, forsaavidt ikke bedre Ventilationsapparater ere indrettede.

§ 3. Hvor større Fabrikslokaler til Cigar- og Tobaksfabrikation opføres fra Nyt, skulle disse være forsynede med passende Ventilationsindretninger efter Sundhedskommissionens nærmere Bestemmelse.

§ 4. I Cigar- og Tobaksfabrikker, hvor Arbeidslokalerne ikke ere forsynede med særegne passende Ventilationsindretninger, skulle disse Lokaler daglig i Middagstiden fuldstændig udluftes.

Hvor nye Fabrikslokaler indrettes, skal der efter Sundhedskommissionens Skjøn findes et eller flere Lokaler, der kunne opvarmes, og som udelukkende ere bestemte til Opholdssted for Arbeiderne i Hviletiden, og hvor disse skulle opbevare deres medbragte Mad.

§ 5. Hver Aften efter Arbeidets Ophør skal i hvert Arbeidslokale Gulvet bestænkes med Vand og feies, og mindst *1 Gang om* Maaneden skal Gulv og Panel vadskes. En

)ang om Aaret skulle Lofterne og Væggene i Arbeids- 7 Nov.
)kalerne hvidtes. Nr. 133.

§ 6. Til Arbeidsrum for Cigar- og Tobaksarbeidere :aa ikke benyttes Kjælderleiligheder, medmindre Sundheds-)mmissionen dertil giver sit Samtykke. Denne Bestemmelse æder dog for allerede i Drift værende Fabrikkers Ved-)mmende først i Kraft fra den 1ste halvaarlige Flyttedag, er indtræffer et fuldt Aar efter denne Vedtægtsbestemmelses ræden i Kraft.

§ 7. Udpakning af Tobaksblade og Løsning af disse al altid ske i Lokaler, i hvilke der ikke samtidig foretages ndet Arbeide.

§ 8. Tørrestuerne for Røgtobak maa ikke staa i direkte orbindelse med andre Arbeidslokaler, og Tørreovnen skal ære forsynet med et Røgfang, der udmunder i en godt ækkende Skorsten eller i et Rør, som kan føre Dampene ort fra Lokalet. Hvor Tørreovnen eller Panden kan an- ringes i Nærheden af Vinduer, kan Røgfanget dog bort- ılde, og skal da under Tørringen Vinduerne holdes aabne. Cigarfabrikker maa Tørrestuen ikke benyttes som Arbeids-)kale, og intet af Lokalerne maa opvarmes ved den varme uft fra Tørrestuen.

§ 9. De Møller, der benyttes til Formaling af Snus-)bak, skulle være indesluttede i et Hylster, der forhindrer itøvet fra at trænge ud i Arbeidslokalet, eller i hvert Fald al Formalingen og Sigtningen finde Sted i Lokaler, der ke samtidig benyttes til andet Arbeide.

§ 10. I de Arbeidslokaler, hvor fortrinsvis udvikles tøv, maa det ikke tillades Arbeiderne at holde Maaltid.

§ 11. Disse Bestemmelser gjælde kun for Fabrikker, der :skjæftige mere end 5 Arbeidere.

§ 12. Et trykt Exemplar af disse Bestemmelser skal ıdes opslaaet i hvert Arbeidslokale.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

20 Nov. Nr. 134. **Lov om Tillæg til Lovene om Sønæringen 19 Februar 1861 og 11 Februar 1863. (Indenrigsministeriet).**

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Ret til at føre dansk Dampfartøi af ikke over 20 Tons i den Fart, for hvilken det ikke er paabudt (F. 10 Januar 1840 § 1) eller bliver paabudt at føre Logbog, tilkommer Enhver, som ifølge L. 19 Februar 1861 §§ 2 og 3, jfr. L. 11 Februar 1863 § 1, har erhvervet den samme Ret med Hensyn til Seilfartøier.

§ 2. Ret til at fare som første eller eneste Styrmand i dansk Dampskib (jfr. § 10) eller udenfor den i § 1 nævnte Fart som anden Styrmand i dansk Dampskib af over 150 Tons tilkommer kun den, som, foruden ifølge L. 19 Februar 1861 § 5 at have erholdt Ret til at fare som første eller eneste Styrmand i denne Fart, har bestaaet enten Examen i Maskinlære i Henhold til Lov om Forandringer i Styrmandsexamen m. m. 10 April 1874, eller den i Lov om Styrmandsexamen 6 Marts 1869 § 11, jfr. B. 13 Juli s. A., omhandlede Prøve i Maskinlære eller en tilsvarende Prøve ved Søofficersskolen.

§ 3. Ret til at føre dansk Dampskib udenfor de i § 1 nævnte Tilfælde tilkommer i Almindelighed kun den, der, foruden at opfylde de i L. 19 Februar 1861 §§ 3 og 6, jfr. L. 11 Februar 1863 § 1, og de i nærværende Lovs § 2 indeholdte Betingelser, har faret mindst eet Aar som Søofficer paa Krigsdampskibe eller som Fører af fremmede Dampskibe af over 20 Tons eller som Styrmand med Dampskibe af over 20 Tons. Dog bortfalder sidstnævnte Betingelse for den, der i Henhold til den ovennævnte L. 19 Februar 1861 § 6 har ført Seilskib i 5 Aar.

§ 4. Ret til at fare som første eller eneste Maskinmester

med danske Dampfartøier af ikke over 20 Tons i den i § 1 nævnte Fart tilkommer Enhver, som a) har fyldt sit 21de Aar, b) i mindst tre Aar har arbeidet ved et Maskinværksted saavel ved Maskiners Forfærdigelse og Istandsættelse som ved deres Opstilling, c) i mindst eet Aar har gjort Tjeneste som Medhjælper ved Maskinen i et Dampskib i Fart og fra sin tidligere Tjeneste medbringer Vidnesbyrd om Dulighed; dog kan indtil 2 Aars Tjeneste som Medhjælper ved Maskinen paa et Dampskib træde i Stedet for lige saa lang Tjeneste i en Maskinfabrik, naar han i mindst 1 Aar har været Maskinarbeider i en saadan Fabrik. 20 Nov. Nr. 134.

§ 5. Ret til at fare som første eller eneste Maskinmester med Dampskibe udenfor de i §§ 4 og 6 omhandlede Tilfælde eller, udenfor den i § 1 nævnte Fart, som anden Maskinmester med Dampskibe af over 150 Tons tilkommer kun den, som har opfyldt de i § 4 anførte Betingelser og tillige bestaaet den ved Lov om Examen for Maskinister 10 April 1874 § 2 indførte almindelige Maskinist-Examen, eller er eller har været søfarende Maskinmester ved Flaaden.

§ 6. Ret til at fare som første Maskinmester med Dampskibe af over 150 Tons udenfor den i § 1 nævnte Fart tilkommer kun den, som er eller har været søfarende Maskinmester ved Flaaden, eller som har faret mindst eet Aar som første eller eneste Maskinmester eller som anden Maskinmester efter Bestemmelserne i § 5.

§ 7. Hvor særlige Omstændigheder ere tilstede, kan Indenrigsministeren midlertidig tilstaa Fritagelse for den Betingelse om Fart med Dampskibe, som indeholdes i § 3.

Ligeledes kan Indenrigsministeren, hvor Omstændighederne tale derfor, i Løbet af 3 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden, bevilge Undtagelse fra Reglen i nærværende Lovs § 5, jfr. § 6, om Nødvendigheden af dansk Maskinist-Examen, naar Vedkommende paa anden Maade, navnlig ved en i Udlandet

20 Nov. aflagt tilsvarende Prøve, godtgjør at have erhvervet de for-
Nr. 134. nødne Kundskaber.

§ 8. De i denne Lov foreskrevne Betingelser for Adgangen til at føre danske Dampskibe blive uden Anvendelse paa dem, der paa den Tid, denne Lov træder i Kraft, ere eller have været Førere af Dampskibe, eller som i mindst eet Aar forinden have faret som første eller eneste Styrmand med Dampskibe og iøvrigt opfylde de i L. 19 Februar 1861 foreskrevne Betingelser.

Ligeledes bliver under sidstnævnte Forudsætning Bestemmelsen i foranstaaende § 2 uanvendelig paa den, der ved denne Lovs Ikrafttræden er eller har været ansat som første eller eneste Styrmand i Dampskibe.

De, der ved denne Lovs Ikrafttræden ere eller have været i Tjeneste som Maskinmestre i Dampskibe, skulle, uanset Forskrifterne i foranstaaende §§ 4 til 6, fremdeles være berettigede til at udføre saadan Tjeneste.

§ 9. Den, der ønsker at føre danske Dampskibe eller i disse at fare som første eller eneste Styrmand ifølge §§ 1, 2, 3, 7 og 8 eller som første eller anden Maskinmester ifølge §§ 4 til 8, har for Øvrigheden at godtgjøre sin Berettigelse hertil, hvorom der da meddeles ham et Bevis, der udfærdiges paa ustemplet Papir og uden Betaling.

§ 10. Paa Dampfartøier af ikke over 20 Tons i den i § 1 nævnte Fart skal der altid foruden Føreren være ansat en Maskinmester med Bevis for praktisk Dulighed (§ 4).

Paa Dampskibe af over 20 Tons, men ikke over 60 Tons, i den i § 1 nævnte Fart skal der ved Skibet foruden Føreren være ansat en examineret Maskinist (§ 5).

Paa Dampskibe af over 60 Tons i den i § 1 nævnte Fart og paa Dampskibe af ikke over 150 Tons udenfor denne Fart skal der ved Skibet foruden Føreren være ansat en examineret Styrmand (§ 2) og en examineret Maskinmester, samt udenfor den i § 1 nævnte Fart, naar Skibet

er over 60 Tons, tillige en Medhjælper med Bevis for praktisk Dulighed (§ 4). 20 Nov Nr 134

Paa Dampskibe af over 150 Tons udenfor den i § 1 nævnte Fart skal der ved Skibet foruden Føreren være ansat en første og en anden Styrmand, som begge ere i Besiddelse af Ret til at føre som saadanne i Dampskibe (§ 2), samt endvidere en første og anden Maskinmester, der begge skulle være examinerede.

Intet dansk Dampfartøi maa udklareres fra nogen dansk Havn eller sættes i Fart i danske Farvande, med mindre de i nærværende Paragraf foreskrevne Regler, saaledes som disse ere begrændsede ved Bestemmelserne i §§ 7 og 8, ere iagttagne.

§ 11. Denne Lov, i hvilken der ved Tons forstaaes Register-Tons, træder i Kraft den 1ste April 1878.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Pensionering af Underbefalingsmænd og Menige samt de med disse Klasser Ligestillede af Hæren og Søværnet m. m. (Finantsministeriet). 20 Nov Nr. 135

Vi Christian den 9de osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1ste Kapitel. Pensionering paa Grund af Alder og Svagelighed eller anden utilregnelig Aarsag.

§ 1. Underbefalingsmænd og Menige samt de med disse Klasser Ligestillede af Hæren og Søværnet, som afskediges af en dem utilregnelig Aarsag, saasom Alder og Svagelighed, eller fordi Staten ikke længer har Brug for deres Tjeneste, ere berettigede til Pension, naar de have været til aktiv Tjeneste i mindst 20 Aar efter det fyldte 18de Aar, hvad enten denne Tjeneste er tilbagelagt i et af de nævnte Værn alene eller i dem begge, og bliver Tjenestetiden at beregne efter de i § 3 derom givne Bestemmelser.

20 Nov. § 2. For de faste Underbefalingsmænd af Hæren og Sø-
Nr. 135. værnet samt med disse Ligestillede, hvortil for Søværnets Vedkommende maa henføres det Personale under Værftsafdelingen og Forpleiningskorpset, som ikke har kongelig Udnævnelse, ansættes Pensionen for aktiv Tjeneste i 20 Aar til 30 pCt. af enhver Vedkommende som Lønningsdel tillagt fast Pengeindtægt, forøget med 100 Kr. som Erstatning for andre Indtægter. For aktiv Tjeneste over 20 Aar og indtil 40 Aar beregnes for hvert Aar et Tillæg til denne Pension af 1/20 af samme. Bliver den herefter beregnede Pension under 192 Kroner, forhøies Beløbet hertil. Disse Bestemmelser komme ligeledes til Anvendelse paa den nuværende fast ansatte Kobberstikker, 1ste Tegner, Kobbertrykker og 2den Tegner ved Søkaartarkivet, Assistenten og Betjentene i Nyboder, samt Personalet under den nuværende overtallige Afdeling af Haandværkskorpset.

For de øvrige Underbefalingsmænd og de Menige samt med disse Ligestillede ansættes Pensionen for aktiv Tjeneste i 20 Aar saaledes:

For Korporaler, Flaadens Underofficerer af 2den Klasse og med dem Ligestillede til 192 Kroner.

For Underkorporaler, helbefarne Matroser og med dem Ligestillede til 144 Kroner.

For Menige, halvbefarne Matroser og med dem Ligestillede til 120 Kroner.

For aktiv Tjeneste af 20 Aar og indtil 40 Aar beregnes for hvert Aar et Tillæg til disse Pensioner af henholdsvis 10, 7 og 6 Kr.

I den faste Pengeindtægt, hvoraf Pensionerne beregnes, er ikke indbefattet Pengegodtgjørelse for Naturalydelse, Bestillingstillæg, Tillæg for 8 og 16 Aars dadelfri Tjeneste, ei heller den Art af Indtægter, som oppebæres i Henhold til L. 14 Mai 1870 om Felttillæg m. m. ved Hæren og 6 *Marts 1869 om* Tillæg m. m. ved Søværnet.

For det Personale, der lønnes med Dagløn, ansættes den 20 Nov.
faste Pengeindtægt, hvoraf Pensionen beregnes, til Ved- Nr. 135.
kommendes Dagløn i 293 Arbeidsdage.

De beregnede Aarsbeløb blive at forhøie saa meget som behøves, for at de kunne udbetales med lige store, maanedlige Beløb i hele Øre.

§ 3. Ikkun en aktiv Tjenestetid af fulde 3 Aar i den Lønningsklasse, hvortil den Afgaaende henhørte ved Afskedigelsen, berettiger ham til Pensionen for bemeldte Klasse; ellers bliver han at henføre til den nærmest lavere, hvori han har staaet, medmindre Vedkommende erkjendes for Invalid, i hvilket Tilfælde den ham tilkommende Pension ikke beregnes i Forhold til en lavere Lønningsklasse end den, hvortil han henhørte, da han paadrog sig Skaden. Det Aar, hvori Nogen har gjort et Felttog med eller været udkommanderet i Anledning af Krig og paa Krigsfod, bliver at regne for 2 Aar. Besiddelse af Hæderstegn for 8 eller 16 Aars Tjeneste regnes lige med 2 Aars Tjeneste, og samme Ret tilkommer de Underofficerer, Assistenter og Skrivere, der oppebære de i L. 15 Mai 1868 om Lønninger m. v. ved Søværnet, § 12, omhandlede Tillæg for 8 eller 16 Aars dadelfri Tjeneste.

§ 4. En kortere Tjenestetid end 20 Aar giver under anbefalende Omstændigheder Adgang til en efter disse afpasset aarlig Understøttelse, enten vedvarende eller for visse Aar. Denne bør stedse være mindre end Pensionen for 20 Aars Tjeneste og afhænger i Særdeleshed af Tjenestetidens Længde, Nidkjærhed og Duelighed i Tjenesten, en i Øvrigt ulastelig Vandel og en trængende Stilling.

Invalider tildeles der i dette Tilfælde for hvert Aars aktiv Tjeneste (Tjenestetiden beregnet efter § 3) 1/20 af det Beløb, som ifølge § 2 vilde udgjøre Pensionen for 20 Aars Tjeneste i den Lønningsklasse, hvortil Vedkommende henhørte, da han paadrog sig Skaden.

20 Nov. Nr. 135. § 5. Den tilstaaede Pension eller Understøttelse ophører:
1) Ganske eller forholdsvis, naar den Vedkommende af en Statsmyndighed ansættes i en lønnet militær eller civil Bestilling;
2) naar han uden dertil erhvervet særlig Tilladelse modtager fremmed Tjeneste;
3) naar han uden saadan Tilladelse tager Ophold i Udlandet;
4) naar han i 3 Aar ikke har hævet den, uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring, og
5) naar han ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

Naar en Pension eller Understøttelse har henstaaet uhævet i et helt Aar eller længer, hjemfalder det uhævede Beløb til Statskassen.

§ 6. De, der forfremmes til en høiere militær Stilling, og hvis Berettigelse til Pension som Følge heraf vil være at bestemme efter den almindelige Pensionslov for Embedsmænd, beholde Ret til ved deres Afskedigelse at faae Pensionen bestemt saaledes, at den ikke bliver mindre end den, som efter nærværende Lov kunde have tilkommet dem med Hensyn til deres tilbagelagte Tjenestetid saavel i deres tidligere som i deres senere Stilling, og den Tjenestegrad, hvoraf de ved Forfremmelsen vare i Besiddelse.

Frembeles blive de, der ifølge en Statsmyndigheds Foranstaltning overgaa fra den militære Tjeneste til en civil Bestilling, at betragte som afgaaede fra hin Tjeneste med den dem efter § 2 for tilbagelagt Tjenestetid tilkommende Pension. Disse, saavelsom de efter nærværende Lov pensionerede Militære, der senere ansættes i Statstjenesten i en civil eller militær Bestilling, ere, naar de paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden utilregnelig Aarsag igjen afskediges enten uden Pension eller uden en saa stor Pension, *som kunde have* tilkommet dem for den tidligere militære

Tjeneste, eller som de tilforn oppebare, berettigede til at nyde samme Pension. 20 Nov Nr. 135

2det Kapitel. Pensionering af Enker.

§ 7. Enker efter Personer, der efter denne Lovs Bestemmelser vare pensionsberettigede eller pensionerede for tilbagelagt Tjenestetid, have paa lignende Maade som deres afdøde Mænd og i Øvrigt under de nedenfor anførte nærmere Bestemmelser Adgang til Pension.

§ 8. Enker, hvis Ægteskab først er indgaaet, efter at deres Mænd vare udtraadte af den militære Tjeneste, ere udelukkede fra Pension. Under ingen Omstændighed kan Pension tilstaas de Enker, hvis Ægteskab er indgaaet efter Mandens 60de Aar eller paa hans Dødsleie, eller hvis Ægteskab var aldeles ophævet inden Mandens Død.

§ 9. Pensioner for Enker efter de i § 2 nævnte pensionsberettigede eller pensionerede Personer af Hæren og Søværnet bestemmes til 1/4 af den Pension, som i Henhold til nærværende Lov eller L. 9 April 1851 var tillagt Manden, eller hvortil han vilde have været berettiget. Var Manden allerede pensioneret før Udgivelsen af L. 9 April 1851, fastsættes Enkens Pension efter sidstnævnte Lov.

§ 10. Enker efter saadanne af de i § 2 omhandlede Personer, der ere afgaaede ved Døden eller paa Grund af en eller anden dem i Tjenestetiden paakommen Svaghed afskedigede, forinden de have tjent i 20 Aar (§ 4), have Adgang til en extraordinær aarlig Understøttelse, i Øvrigt under de for Enkers Pensionering gjældende Regler. Understøttelsen maa i intet Tilfælde beløbe sig til, hvad der er fastsat for de Enker, hvis Mænd have tjent i 20 Aar, og kommer ved dens Bestemmelse saavel Varigheden af Mandens Tjeneste og hans i Tjenesten udviste Dygtighed som Enkens Trang og Værdighed i Betragtning.

Enker efter Invalider og dem, der ere dræbte eller døde

20 Nov. lig saarede under Tjenestens Udførelse eller døde af en ved
Nr. 135. Tjenesten paadragen Sygdom, kan der i dette Tilfælde gives som Understøttelse en Fjerdedel af den Understøttelse, som Manden i Henhold til foranstaaende § 4 har oppebaaret, eller som vilde have tilkommet ham som Invalid paa den Tid, da han døde.

§ 11. Enkepension efter foranstaaende Bestemmelser tilstaas før Livstid, dog med de i § 13 nævnte Undtagelser.

§ 12. Enker efter dem, der have gjort Tjeneste i en af de i § 2 omhandlede Stillinger, men senere ere blevne ansatte i en af Staten lønnet Bestilling, have i Reglen ikke Adgang til Pension efter nærværende Lov. Have deres afdøde Mænd imidlertid i disse Stillinger tillige ifølge § 6 oppebaaret Pension, eller vilde de ved Afskedigelsen fra den nævnte Bestilling have havt Adgang til en saadan, blive de herom givne Bestemmelser ogsaa anvendelige paa deres Enker, naar disse iøvrigt fyldestgjøre de herfor i Almindelighed fastsatte Betingelser.

§ 13. Indgaar Enker nyt Ægteskab, ophører hendes Krav paa Pension efter nærværende Lov, og bliver den, som allerede maatte være hende tilstaaet, at inddrage. Enken efter den, der var pensionsberettiget ifølge tilbagelagt Tjenestetid, kan dog, saafremt ogsaa hendes anden Mand skulde afgaa ved Døden før hende, forvente sig tillagt den tidligere oppebaarne Pension.

Fremdeles ophører den Enken tillagte Pension:

1) Naar hun uden dertil erhvervet særlig Tilladelse tager Ophold i Udlandet;
2) naar hun i 3 Aar ikke har hævet den, uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring, og
3) naar hun ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling,

ligesom Beløbet af Pensionen, naar den i et helt Aar eller længer har henstaaet uhævet, ogsaa for Enkernes Vedkommende hjemfalder til Statskassen. 20 No Nr. 13

Almindelige Bestemmelser.

§ 14. Pensioner og Understøttelser efter nærværende Lov kunne ikke bortgives, sælges, pantsættes eller belægges med Arrest eller Udlæg.

§ 15. Nærværende Lov gjør ingen Forandring i de Bestemmelser, der indeholdes i L. 9 April 1851 om de militære Underklassers Pensionering og om Invalideforsørgelse med Hensyn til de Personer, som i Henhold til den have havt Adgang til Pension, uden at en saadan for dem kan begrundes i nærværende Lov.

De Personer, der i Henhold til den nævnte Lovs § 45 have havt Adgang til Pension efter de ved Kgl. Resol. 27 December 1842 givne Bestemmelser, beholde fremdeles denne Adgang.

§ 16. Den Gave af 20 Kr. aarlig, som i Henhold til Kgl. aabent Brev 1 Juni 1843, forsaavidt dette ikke er ophævet ved § 15 i L. 15 Mai 1868 om Lønninger m. v. ved Søværnet, har tilkommet nogen med Hæderstegnet for 25 Aars god Tjeneste Benaadet indtil hans Afskedigelse, udredes af Statskassen som Tillæg til den Pension, der enten allerede er tillagt ham efter den nævnte Lov eller fremtidig maatte tilkomme ham efter den eller nærværende Lov, dog saaledes, at dette Tillæg ikke kan komme i Betragtning ved Fastsættelsen af nogen Enkepension.

§ 17. De Pensioner og Understøttelser, som efter den 1ste April 1874 ere fastsatte i Henhold til L. 9 April 1851, ville være at omregulere og fra Lovens Ikrafttræden at udbetale i Overeensstemmelse med nærværende Lovs Regler.

De, der efter den 1ste April 1874 ere pensionerede i Henhold til den Kgl. Resol. 27 December 1842, ere i Løbet af

20 Nov. Nr. 135. 3 Maaneder, efter at denne Lov er traadt i Kraft, berettigede til at forlange for Fremtiden at pensioneres efter nærværende Lov istedetfor efter nysnævnte Resolution.

§ 18. Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1877.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

20 Nov. Nr. 136.

Lov om Invalideforsørgelse m. m. (Finantsministeriet).

Vi Christian den 9de, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1ste Kapitel. Forsørgelse af Invalider.

§ 1. Den, der i Anledning af sine militære Tjenestepligters Udførelse har faaet en Legemsbeskadigelse eller Svaghed, der for bestandig eller for en Tid gjør ham udygtig til egentlig Krigstjeneste eller anden militær Tjeneste, og derhos tilintetgjør eller i væsentlig Grad svækker hans Evne til at sørge for sit og sin Families Underhold, ansees for Invalid og har selv efter en nok saa kort Tjenestetid Krav paa Invalideforsørgelse. Samme Krav som de militære Invalider har Enhver, der, uden at være i egentlig militær Tjeneste, beordres til Forretninger i militært Øiemed, hvorfor han ikke kan undslaa sig, f. Ex. Skandsearbeide, Vægtkjørsel og deslige, naar han derved bliver Invalid.

§ 2. Enhver af de i § 1 nævnte Personer, der faar en Legemsbeskadigelse eller Svaghed, som ikke strax kan give ham Berettigelse til Statens Forsørg, men som mulig i Fremtiden kan medføre Følger, der vilde berettige ham til saadan Forsørg, kan gjøre Anmeldelse herom til Bestyrelsen for Invalideforsørgelsen. Sker saadan Anmeldelse inden et Aar, efterat Legemsbeskadigelsen eller Svagheden paadrages, har den nævnte Bestyrelse at undersøge Forholdet og derefter at meddele den Paagjældende Attest om Anmeldelsen og Undersøgelsens Udfald. Vedkommendes Krav paa In-

validdeforsørgelse er dog ikke betinget af, at en saadan Anmeldelse har fundet Sted; ei heller mister han denne Ret, selv om han har gjort Tjeneste i kortere eller længere Tid, efterat han fik den Legemsskade, der senere maatte bevirke hans Invaliditet. 20 Nov. Nr. 13.

§ 3. Forsørgelsen gives ved et aarligt Pengebidrag, der tilstaas enten som vedvarende eller for et Aar ad Gangen. Vedvarende Forsørgelse maa først tilstaas, naar den Legemsbeskadigelse eller Svaghed, der bevirker Forsorgelsen er anerkjendt for at være uhelbredelig eller at ville medføre saadanne Følger for den Paagjældende, at en vedvarende Forsørgelse er tilstrækkelig begrundet.

§ 4. Invaliderne henføres som saadanne til 3 Hovedafdelinger:

1ste Afdeling: De som i den Grad have mistet Førligheden, at de ikke kunne undvære Andres daglige Hjælp eller Tilsyn; til denne Afdeling skulle i alle Tilfælde henregnes de, som have tabt Synet paa begge Øine eller ved Amputation mistet tvende af de større Lemmer (Arm, Haand, Ben eller Fod), eller som have faaet disse saaledes forbærvede ved Lamhed eller Stivhed, at de maa anses for ganske ubrugelige.

2den Afdeling: De, som aldeles eller næsten aldeles have tabt Evnen til at erhverve det Fornødne til deres og deres Families Underhold, men som dog ikke behove daglig Hjælp af Andre; til denne Afdeling skulle altid regnes de, som ved Amputation have mistet et af de større Lemmer, eller faaet det saaledes forbærvet, at det er aldeles ubrugeligt, saavelsom de, der have mistet Hørelsen paa begge Øren.

3die Afdeling: De, der ikke kunne henføres til nogen af de foregaaende Afdelinger.

§ 5. Foruden den Pension eller Understøttelse, som de her omhandlede Personer af de militære Underklasser maatte have Adgang til efter Pensionslovens §§ 1 og 4, bestemmes

20 Nov. Invalideforsørgelsen uden Hensyn til Tjenestetid og Tjeneste-
Nr. 136. grad efter den i foranstaaende Paragraf fastsatte Inddeling af Invaliderne saaledes, at

en Invalid, der henhører til 1ste Afdeling, faar fra 440 til 700 Kroner;

en Invalid, der henhører til 2den Afdeling, faar fra 200 til 440 Kroner;

en Invalid, der henhører til 3die Afdeling, faar indtil 270 Kroner.

§ 6. Invalideforsørgelsen bestemmes indenfor de for hver Afdeling fastsatte Grændser i Forhold til de med Hensyn til hver enkelt Invalid oplyste særegne Omstændigheder, saaledes at derved tages Hensyn til den større eller mindre Betydenhed af det ved Legemsbeskadigelsen eller Svagheden foraarsagede Tab af Arbeidsdygtighed og Erhvervsevne. Det saaledes fastsatte Pengebeløb kan senere paa Grund af væsentlig Forandring i Invalidens Helbredstilstand og dennes Indflydelse paa Erhvervsevnen enten forøges eller forringes.

Forøgelsen eller Forringelsen af den tilstaaede Forsørgelse sker enten indenfor Grændserne i den Afdeling, hvortil Vedkommende fra først af var henført, eller derved, at han, naar Invaliditetsgraden er forandret, overføres i en anden Afdeling. Til en høiere Afdeling kan Invaliden kun da gaa over, naar den større Grad af Hjælpeløshed hidrører fra den under den militære Tjeneste paadragne Legemsbeskadigelse eller Svaghed. Forsørgelsen formindskes derimod, naar Invaliden i den Grad helbredes, at han maa antages tildels eller ganske at have gjenvundet sin Evne til Erhverv. Er Invalideforsørgelsen kun tilstaaet for et Aar, bliver den ved Aarets Udløb helt at ansætte paany efter de oplyste Omstændigheder, dog i Overensstemmelse med de i §§ 4 og 5 fastsatte Regler.

§ 7. Naar en Invalid, hvem en vedvarende Forsør-

gelse er tillagt, ansættes i en af Staten lønnet Bestilling, faar dette følgende Indflydelse paa den ham tillagte Understøttelse: 20 Nov. Nr. 136

a) Denne inddrages aldeles, naar Invaliden derved opnaar en Indtægt af Statskassen (iberegnet Pension), der er halvanden Gang saa stor som den Indtægt, der ialt var ham tillagt som Invalideforsørgelse og Pension eller Understøttelse beregnet efter Tjenestetid (jfr. Pensionslovens § 4); i modsat Fald beholder Invaliden det deri Manglende af den ham tidligere tilstaaede Invalideforsørgelse, medens denne dog ikke derved kan forøges.

b) Naar Invaliden afskediges fra Bestillingen uden Pension, tilstaas der ham atter den tidligere Invalideforsørgelse og Pension eller Understøttelse (med mindre hans Ret dertil er fortabt ifølge nogen anden Bestemmelse i denne Paragraf). Tillægges der ham derimod særlig Pension ved Afskedigelsen, kommer denne Pension til Afdrag i nysnævnte Beløb.

Forøvrigt bliver Invalideforsørgelsen ligeledes at inddrage i følgende Tilfælde:

1) Naar Invaliden uden dertil erhvervet særlig Tilladelse modtager fremmed Tjeneste,
2) naar han uden saadan Tilladelse tager Ophold i Udlandet,
3) naar han ikke i 3 Aar har hævet den uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring,
4) naar han ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

Naar en Forsørgelse har henstaaet uhævet i et helt Aar eller længer, hjemfalder det uhævede Beløb til vedkommende Invalidefond.

§ 8. Faste Officerer af Hæren og Søværnet samt andre af Kongen beskikkede Embedsmænd i Hæren eller Sø-

20 Nov. værnet kan der, naar de i Tjenesten blive Invalider og der-
Nr. 136. for maa udtræde af Tjenesten, udenfor den dem efter Pensionsloven tilkommende Pension endvidere som Invalideforsørgelse tillægges 1/3 af den ved Pensionsberegning i Betragtning kommende Embedsindtægt, som Vedkommende oppebare paa den Tid, da Beskadigelsen tilføiedes dem, forsaavidt de ere Invalider af 1ste Afdeling (smlgn. § 4), og ellers et efter Invaliditetsgraden afpasset mindre Beløb. Forsørgelsen for de i denne Paragraf omhandlede Personer kan dog i intet Tilfælde fastsættes lavere end det Beløb, der efter Reglerne i § 5 vilde være blevet tillagt Vedkommende, hvis de bleve behandlede efter disse.

§ 9. Officerer af Forstærkningen, Sekondlieutenanter af Hæren og Søværnet, Reservelieutenanter, Reserveintendanter og Reservedyrlæger samt Personer, der af vedkommende Ministerium ere konstituerede til som Ligestillede med Officerer at udføre Embedsforretninger i Hæren eller Søværnet, kan der, naar de i Tjenesten blive Invalider, tilstaas som Invalideforsørgelse indtil det fulde Beløb af Lønning eller Honorar, saafremt deres Skade er af den Beskaffenhed, at de maa henregnes til første Invalideafdeling, indtil to Trediedele af samme, hvis de blive at sætte i 2den Invalideafdeling, og et efter samtlige Omstændigheder afpasset mindre Beløb, naar de maa henføres til 3die Invalideafdeling. Forsørgelsen for de i denne Paragraf omhandlede Personer kan dog i intet Tilfælde fastsættes lavere end det Beløb, der efter Reglerne i § 5 vilde være blevet tillagt Vedkommende, hvis de bleve behandlede efter disse.

§ 10. I Henseende til Fastsættelsen i ethvert enkelt Tilfælde af de i de to næstforegaaende Paragrafer omhandlede Invalideforsørgelser samt disses Vedbliven og Ophør bliver at forholde efter de øvrige Bestemmelser i denne Lov, forsaavidt de efter Forholdenes Beskaffenhed passende derpaa kunne anvendes.

2det Kapitel. Forsørgelse af Enker.

20 Nov. Nr. 136.

§ 11. Enker efter Invalider og dem, der ere dræbte eller dødelig saarede under Tjenestens Udførelse eller døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, have under de nedenfor anførte nærmere Bestemmelser Adgang til Forsørgelse af Invalidefonden, forsaavidt de dertil ere trængende.

§ 12. Enker, hvis Ægteskab først er indgaaet, efterat deres Mænd have paadraget sig den Legemsbeskadigelse eller Svaghed, paa Grund af hvilken de maatte afskediges af Tjenesten, ere udelukkede fra Forsørgelse, medmindre Manden, dengang Ægteskabet blev indgaaet, oppebar Forsørgelse som Invalid af 1ste Afdeling. Under ingen Omstændighed kan Forsørgelse tilstaas de Enker, hvis Ægteskab er indgaaet efter Mandens 60de Aar eller paa hans Dødsleie, eller hvis Ægteskab var aldeles ophævet inden Mandens Død.

§ 13. Enker efter Invalider af Underbefalingsmændenes og de Meniges og de med disse Ligestilledes Klasser samt efter det Personale under Værftsafdelingen og Forpleiningskorpset, som ikke har kongelig Udnævnelse, kan der foruden den dem efter Pensionslovens § 9 eller § 10 tillagte Pension eller Understøttelse endvidere som Forsørgelse af Invalidefonden gives et efter Omstændighederne afpasset Tillæg af indtil 100 Kroner.

Enker efter Personer af de nævnte Klasser, som ere dræbte eller dødelig saarede under Tjenestens Udførelse eller døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, kan der som Forsørgelse af Invalidefonden gives et Tillæg til deres Pension eller Understøttelse, der bringer denne op til den Størrelse, som den ifølge Mandens Tjenestegrad ved hans Død vilde have faaet, naar den beregnedes efter 40 Aars Tjenestetid. Hertil kan der efter de forhaandenværende særlige Omstændigher yderligere gives et Tillæg af indtil 100 Kroner.

Enker efter de i § 9 ommeldte Personer have, naar Mændene ere blevne Invalider eller ere faldne eller dødelig saa-

20 Nov. rede under Tjenestens Udførelse eller ere døde af en ved
Nr. 136. Tjenesten paadragen Sygdom, Adgang til en Forsørgelse af indtil den samme Sum, som de vilde have erholdt i Pension, dersom deres Mænd havde været pensionsberettigede.

§ 14. De i den foregaaende § ommeldte Forsørgelser tilstaas som vedvarende; men efter de Oplysninger, der tilveiebringes om den Paagjældendes Trang, kunne de dog senere ikke alene forhøies, men ogsaa forringes indenfor de fastsatte Grændser eller endog ganske inddrages. Forsørgelsen, der ydes af Invalidefonden, maa i intet Tilfælde overstige Halvdelen af den Forsørgelse, den afdøde Mand har oppebaaret som Invalid, eller, saafremt han er dræbt eller dødelig saaret eller død af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, Halvdelen af den Forsørgelse, der kunde være bleven ham tildelt som Invalid i 2den Afdeling.

§ 15. Enker efter Invalider, som senere ere blevne ansatte i en af Staten lønnet Bestilling, have den samme Adgang til Forsørgelse efter nærværende Lov, som om Manden ikke havde modtaget en saadan Bestilling, forsaavidt som han ikke inden sin Død var bleven afskediget fra Bestillingen af en ham tilregnelig Aarsag, og forsaavidt som Enken ikke paa Grund af Mandens Bestilling nyder nogen Pension eller Understøttelse. Har hun en saadan, men ikke saa Meget, som hendes Forsørgelse af Invalidefonden vilde kunne udgjøre, har hun Adgang til at modtage det Manglende af denne Fond.

§ 16. Indgaaer Enken nyt Ægteskab, ophæves i hvert Tilfælde hendes Krav paa Forsørgelse efter nærværende Lov, og bliver den, som allerede maatte være tilstaaet hende, da at inddrage.

Fremdeles ophører den Enken tillagte Forsørgelse:

1) naar hun uden dertil erhvervet særlig Tilladelse tager Ophold i Udlandet;

2) naar hun i 3 Aar ikke har hævet den uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring, og 20 Nov. Nr. 136.

3) naar hun ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling,

lesom det Beløb af Forsørgelsen, der i et helt Aar eller ngere har henstaaet uhævet, ogsaa for Enkernes Vedkom- mde hjemfalder til vedkommende Invalidefond.

3die Kapitel. Forsørgelse af Børn.

§ 17. Børn efter de i §§ 5 og 9 nævnte Personer, r ere dræbte eller dødelig saarede under Tjenestens Udfo- se eller døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, ive Adgang til Forsørgelse af Invalidefonden, forsaavidt dertil ere trængende.

Under samme Forudsætning have ogsaa Børn af Invali- r ved Faderens Død Adgang til saadan Forsørgelse, med- ndre det paagjældende Ægteskab er indgaaet paa saadan b eller under saadanne Forhold, at Moderen ifølge for- staaende § 12 ikke som Enke har eller vilde have havt igang til Forsørgelse af Invalidefonden.

§ 18. For ethvert saadant Barn kan der tilstaas en rsørgelse af 18—60 Kroner aarlig naar Moderen endnu ver, og 36—90 Kroner aarlig, hvis begge Forældrene ere gaaede ved Døden. Forsørgelsen for de efterladte Børn ia dog i Forbindelse med den Moderen tillagte Forsør- se ikke i noget Tilfælde overstige Beløbet af den Invalide- sørgelse, som har været tillagt Faderen eller, saafremt han dræbt eller dødelig saaret eller død af en ved Tjenesten abragen Sygdom, den, der kunde være bleven ham til- lt som Invalid af 2den Afdeling.

§ 19. Forsørgelsen vedbliver i Reglen til Barnets dte 15 Aar. Hvis Barnets Trang dertil ophører, kan rsørgelsen ogsaa inden det fyldte 15 Aar formindskes eller

20 Nov. aldeles inddrages, hvilket altid sker i de samme Tilfælde,
Nr. 136. der i § 16, 1 og 2 ere nævnte for Enkernes Vedkommende.

4de Kapitel. Almindelige Bestemmelser.

§ 20. Forsørgelser efter nærværende Lov kunne ikke bortgives, sælges, pantsættes eller belægges med Arrest eller Udlæg.

§ 21. Samtlige i Henhold til tidligere Bevillinger og Love samt nærværende Lov tilstaaede Invalideforsørgelser og Forsørgelser for Invaliders og Faldnes Efterladte, dog ikke medregnet den Del af disse Forsørgelser, der enten tilkomme de Vedkommende i Henhold til tidligere Pensionslove som Pension, eller som alene bero paa Tjenestetid og Tjenestegrad, udredes af en almindelig Invalidefond, til hvilken hører samtlige de i L. 9 April 1851 § 35 for den almindelige Fond opførte Midler. Naar Renterne af denne Fond blive tilstrækkelige til at dække Fondens Udgifter, ophører det hidtidige Tilskud af Statskassen; efterhaanden som Udgifterne yderligere maatte dale, anvendes Overskudet af Renterne midlertidigt som Bidrag til Pensionering af de militaire Underklasser, hvilken Udgift forøvrigt herefter bæres af Statskassen.

For at gjennemføre denne Ordning foretages en Opgjørelse, hvorved samtlige Udgifter udskilles, der for Fremtiden ville paahvile henholdsvis Invalidefonden og Statskassen.

§ 22. Det under den almindelige Invalidefond henhørende Forsørgelsesvæsen sorterer under Finantsministeren og varetages af en Bestyrelse, bestaaende af en administrerende Direktør og 2 Medlemmer. Bestyrelsens Medlemmer udnævnes af Kongen paa Finantsministerens derom nedlagte Forestilling, for de 2 Medlemmers Vedkommende efter Forslag henholdsvis af Krigs- og Marineministeren. Som lægekyndig Konsulent for Bestyrelsen ansætter Finantsministeren en Læge.

Den administrerende Direktør og Lægen, der ikke ere pen- 20 Nov.
onsberettigede, lønnes i Henhold til Lønningsloven. Ho- Nr. 136.
orarerne for de andre Medlemmer bestemmes ved Finants-
oven. Naar Bestyrelsens Medlemmer eller Lægen foretage
eiser i Bestyrelsens Ærinde, oppebære de Dagpenge (8 Kro-
er daglig) og Godtgjørelse for Befordringsudgifter.

Dagpenge og Befordringsudgifter samt Lægens Lønning
.bredes af den almindelige Invalidefond.

§ 23. Enhver offentlig og kommunal Embeds- og Be-
illingsmand har uden Betaling at meddele de Oplysninger,
ttester og Dokumenter, som i forekommende Tilfælde maatte
orlanges af Bestyrelsen eller den, der attraar Forsørgelse
fter nærværende Lov.

Invalider, der søge om eller nyde Forsørgelse, ere forplig-
ede til uden Godtgjørelse personligt at give Møde i Nær-
eden af deres Hjem samt at afgive alle fornødne Forkla-
inger, naar Bestyrelsen eller den, der optræder paa dens
Vegne, anser det fornødent. Bestyrelsen har som hidtil at
udarbeide og omsende de fornødne Schemaer saavel for An-
ragender som for de Indberetninger, der affræves Inva-
iderne.

§ 24. Af de fra Centralkomiteen til Understøttelse af udkom-
nanderede Lands- og Søkrigeres Familier, de Saarede og Kvæ-
ede og de Faldnes Efterladte modtagne, i Henhold til L.
April 1851 § 35 i den overordentlige Invalidefond ind-
emmede Midler (derunder indbefattet den saakaldte Høstfest-
omites Midler) bliver, hvad der ikke allerede i Henhold til
e oprindelige Bestemmelser er forbrugt, at tilbagelevere til
Centralkomiteen til Anvendelse i Overensstemmelse med de
or disse Midler fastsatte Bestemmelser og med de paa dem
hvilende Forpligtelser.

Med Hensyn til Opgjørelsen og Afleveringen af disse
Midler tiltrædes den i § 22 nævnte Bestyrelse af de to Medlem-
mer af den hidtil ifølge L. 9 April 1851 bestaaende Bestyrelse

20 Nov. for de militære Underklassers Pensionering og for Invalide-
Nr. 136. forsørgelsen, som ere ansatte efter Forslag af Centralkomiteen eller Kjøbenhavns Borgerrepræsentation.

§ 25. De øvrige i den overordentlige Invalidefond indbefattede Legater og Kapitalgaver bestyres under Finantsministeriet af den i § 22 nævnte Bestyrelse overensstemmende med de af vedkommende Giver fastsatte Bestemmelser og iøvrigt under Iagttagelse af de i L. 9 April 1851 §§ 32 og 33 foreskrevne almindelige Regler.

Disse Midler anvendes udelukkende til Understøttelser og maa ikke belastes med nogen Administrationsudgift. De deraf tilstaaede Understøttelser blive uden Indflydelse paa de Forsørgelser af den almindelige Invalidefond, som tilkomme de Paagjældende. Bestyrelsen aflægger og offentliggjør aarligt Regnskab over disse Midler og deres Anvendelse.

§ 26. De allerede i Henhold til L. 9 April 1851 fastsatte Forsørgelser, hvortil Adkomst er erhvervet efter 1ste April 1874, blive fra nærværende Lovs Ikrafttræden at omregulere i Overensstemmelse med denne Lovs Regler, forsaavidt disse ville medføre en Forhøielse af det hidtidige Forsørgelsesbeløb i Forbindelse med Tillæget efter § 27.

§ 27. Alle andre Invalideforsørgelser, der ere hjemlede i L. 9 April 1851 §§ 12 og 16—18, forhøies med 20 pCt. af det Beløb, enhver saadan Forsørgelse udgjør i Overensstemmelse med L. 9 April 1851 og 24 Februar 1858, dog ikke medregnet den Del af samme, der er beregnet alene efter Tjenestegrad og Tjenestetid.

Ingen saadan Forsørgelse kan herefter inddrages udenfor de i nærværende Lovs § 7 (jfr. § 10) nævnte Tilfælde eller nedsættes til et ringere Beløb, medmindre saadan Nedsættelse er hjemlet i nærværende Lovs §§ 6 eller 7 (jfr. § 10).

§ 28. Fremdeles blive de endnu bestaaende Pensioner og Understøttelser, der oprindelig af Fonden af 1801 til Un-

ſe for Kvæſtede og Efterladte, Krigshoſpitalskasſen, 20 Nov.
ceſonden eller Søkvæſthusfonden ere tilſtaaede In= Nr. 136.
at forhøie med 20 pCt. af det Beløb, hvortil de i
til Lovbevilling af ældre Datum end 15 Mai 1875
tidligere Tid ere blevne forhøiede.

. Ved Faſtſættelſen af ſamtlige Forſørgelſer og
ſesbeløb efter denne Lov bliver at iagttage, at den
ørgelſe, ſom enhver Paagjældende derefter kommer til
ære, ſkal udgjøre en ſaadan Sum, ſom kan udbetales
e ſtore maanedlige Beløb. Aarsbeløbet forhøies
mødende Tilfælde ſaa meget, ſom dertil udfordres.

. Denne Lov træder i Kraft den 1ſte April 1877.
ſter alle Vedkommende ſig have at rette.

ang. Stempelafgiften af de af Aalborg Kom- 20 Nov.
or et Laan paa indtil 500,000 Kroner ud- Nr. 137.
)bligationer. (Finantsminiſteriet).

hriſtian den 9de, oſv., G. v.: Rigsdagen har
og Vi ved Vort Samtykke ſtadfæſtet følgende Lov:
rg Kommune bemyndiges til for et Laan paa indtil
Kroner, ſom agtes optaget hos Forſørgelſesfore-
Sikuben i Kjøbenhavn, til Beſtridelſe af Udgifterne
bet af flere faſte Eiendomme, ſom Indenrigsminiſte-
tilladt Kommunen at erhverve, ſamt ved forſkjellige
retagender, Gadeanlæg og andre Foranſtaltninger,
)e Partialobligationer paa uſtemplet Papir, lydende
endehaveren eller paa Navn, imod at der for Laanet
en Hovedobligation, forſynet med Stempel af 2den
Taxt efter L. 19 Februar 1861 om Brugen af
Papir § 3, jfr. L. 21 Marts 1874.
port af de paa Navn lydende Partialobligationer
os ſkee ved Paategning uden Brug af Stempel.
ſter alle Vedkommende ſig have at rette.

30 Nov. Nr. 139.

Lov om Tillæg til L. 14 April 1865 om Istandsættelsen og Vedligeholdelsen af private Veie, til hvis Afbenyttelse Flere ere udelukkende berettigede. (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den 9de, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Naar Flertallet af Medlemmerne af et Sogneraad eller Byraad, til hvis Afgjørelse en Sag om Istandsættelsen og Vedligeholdelsen af en privat Vei i Henhold til Bestemmelserne i L. 14 April 1865 er henvist, paa Grund af deres Interesse i Sagen er udelukket fra at deltage i dens Behandling og Paakjendelse, jvfr. Lovens § 3, bliver derom af den paagjældende Kommunalbestyrelse at gjøre Indberetning til Amtmanden, der da har at drage Omsorg for, at Sagen afgives til Behandling og Paakjendelse henholdsvis af Sogneraadet for en af de tilstødende Sognekommuner i Amtsraadskredsen eller af Byraadet i en af Amtets andre Kjøbstæder.

Vedkommende Sogne- eller Byraadsmedlemmer erholde i Reisegodtgjørelse 1 Krone pr. løbende Mil, forsaavidt Afstanden fra deres Hjem til Aastedet er over en halv Mil.

Til Forhandlingerne benyttes Protokollen for den Kommune, til hvis Bestyrelse Sagens Behandling i Henhold til Foranstaaende er overgiven, medens en bekræftet Udskrift af det Protokollen tilførte af den nævnte Kommunalbestyrelse tilstilles Kommunalbestyrelsen for den Kommune, i hvilken Veien er beliggende, til Indførelse i den i sidstnævnte Kommune for deslige Sager benyttede Protokol.

Saafremt Sagen i Henhold til Lovens § 7 indankes henholdsvis for Amtsraadet eller Amtmanden, bliver en Udskrift af de under Sagens Behandling for disse Autoriteter ved Forlig eller Kjendelse trufne Bestemmelser at tilstille saavel den Kommunalbestyrelse, der har behandlet Sagen i 1ste Instans, som Kommunalbestyrelsen i den Kommune, i hvilken

Veien er beliggende, til Indførelse i de respektive Protokoller. 30 Nov. Nr. 139.

I Tilfælde af, at det i en af en fremmed Kommunalbestyrelse i Henhold til Foranstaaede behandlet Sag indgaaede Forlig eller den i samme afsagte Kjendelse ikke efterkommes, er det Kommunalbestyrelsen i den Kommune, i hvilken Veien er beliggende, der paa Vedkommendes Begjæring har at træffe de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger i Overensstemmelse med Lovens § 6.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Tilkjøbsafgift af Skibe, der indføres til Færøerne. (Justitsministeriet). 30 Nov. Nr. 140.

Vi Christian den 9de, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Lov om Ophævelsen af den kongelige Enehandel paa Færøerne 21 Marts 1855 § 9 sidste Punktum affattes saaledes: Skibe af ikke over 60 Tons Drægtighed, som anskaffes fra Udlandet for at anvendes til Fiskeri og Vareforsel mellem selve Færøerne, fritages for Tilkjøbsafgift. Benyttes de paa anden Maade, bliver Tilkjøbsafgift at erlægge efter de for det øvrige Kongerige gjældende Regler, hvilke ligeledes bringes til Anvendelse paa de fra Udlandet anskaffede Skibe af over 60 Tons Drægtighed.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Foranstaltninger til Forebyggelse af Udbredelse af Hundegalskab. (Indenrigsministeriet). 30 Nov. Nr. 141.

Vi Christian den 9de, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Naar Hundegalskab er eller antages at være udbrudt her i Landet, skal Indenrigsministeren til Forebyggelse af Sygdommens videre Udbredelse være bemyndiget til for større eller mindre Distrikter ved offentlig Kundgjørelse at

30 Nov. Nr. 141. paabyde, at alle Hunde indtil Videre skulle holdes forsvarlig indelukkede eller lænkede.

Naar der i de tilgrændsende Distrikter af Nabolandet er udbrudt Hundegalskab, skal Indenrigsministeren uden Hensyn til, om noget Tilfælde af Sygdommen har viist sig her i Landet, kunne udstede et lignende Paabud for de Grændsen nærliggende Jurisdiktioners Vedkommende.

Med Hensyn til Optagelse og Nedslagning af de i Modstrid med Forbudet løsgaaende Hunde forholdes i Overensstemmelse med de i L. 29 December 1857 § 11, der fremdeles forbliver i Kraft, derom givne Forskrifter.

§ 2. Ligesom Indenrigsministeren, naar dertil findes Anledning, skal kunne forbyde Overførsel af Hunde fra en Landsdel, i hvilken Hundegalskab er eller antages at være udbrudt, til andre Landsdele, saaledes skal den nævnte Minister ogsaa være bemyndiget til, naar Hundegalskab er udbrudt i fremmede Lande, at udstede Forbud mod Indførsel af Hunde her i Landet.

§ 3. Overtrædelse af de til Forebyggelse af Hundegalskab givne Forskrifter ansees med Bøder efter L. 29 December 1857 § 12, dog saaledes, at der ikke kan idømmes Bøder af ringere Størrelse end 10 Kr.

§ 4. Denne Lov gjælder ikke for Færøerne.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

14 Dec. Nr. 144. **Tillæg til Politivedtægten for Kjøbenhavn 18 Januar 1869 ang. Arbeidskjørsel samt Driven med Kreaturer paa Folkekirkens Helligdage.** (Justitsministeriet).

I Henhold til Lov 7 April d. A. om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage bliver det herved tilladt:

at fersk Kjød, Fisk og andre Levnetsmidler, der ere udsatte for at fordærves ved længere Opbevaring, og som ankomme hertil paa Jernbane eller med Dampskib om Morge-

paa Helligdage eller Aftenen forud, omsendes til Adres- 14 Dec.
ne i lette lukkede Vogne indtil Kl. 10 Formiddag og Nr. 144.
em Kl. 12 og 2 Eftermiddag paa Søn- og Helligdage,
: Kjørsel med lette Brødvogne til Forsyning af Bager-
Udsalgssteder og af deres Kunder efter forudgaaet Be-
ig maa finde Sted paa Søn- og Helligdage indtil Kl.
Formiddag og mellem Kl. 12 og 2 Eftermiddag,
t Kjørsel med Is til Forsyning af Forbrugere maa finde
paa bemeldte Dage indtil Kl. 10 Formiddag,
t Kjørsel med lette Øl- og Mælkevogne samt med lette
ne med fersk Kjød og Fisk, Sodavand og lignende af-
nde Drikke til Forsyning af Kunder ogsaa paa de i Lo-
§ 8 ommeldte store Helligdage maa finde Sted indtil
9 Formiddag,
t Kjørsel med Faar, Lam, Svin og Kalve, som iland-
s fra Dampskibe, der ankomme paa Søn- og Helligdage,
Driven med store Kreaturer, der paa Søn- og Helligdage
mme hertil paa Jernbane eller med Skib, maa, naar
ødent gjøres, ske ad de i Politiets B. 30 Mai 1870 §
for Driven af Lam og Faar foreskrevne Veie paa Ti-
da den nævnte Kjørsel eller Driven med Kreaturer ifølge
n ellers ikke kan finde Sted.
hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Denne Bestemmelse er saaledes lydende:

Faar og Lam maa ikkun drives i Flok ad efternævnte Veie: a) fra Toldboden ad Toldbodvei, Ny-Østergade og Østervoldgad; b) fra Kvæsthuusbroen ad St. Annæpladses nordre Side, Ny-Toldbodgade, Store Amaliegade til Toldbodveien og ad denne Gade, Ny-Østergade og Østervoldgad; c) fra Havnegade ad Størrestræde, Holmens Bro, Slotspladsen, forbi Børsen, Tøihuusgade, Frederiksholmskanal, Bryghuusgade, Vestervoldgade og Langebro til Christianshavn, eller ad Ny-Kongensgade, Vestervoldgade og Halmtorvet udaf Vestervoldgab. Drivning af deslige ved Havnegaden landsatte Kreaturer til Østervoldgad maa kun finde Sted, naar Politiets Tilladelse i *ethvert enkelt* Tilfælde forud er indhentet.

16 Dec.

Raadstue-Plakat.

Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt:

I Henhold til § 22 i Lov 15 Mai 1868 om Brandvæsenet i Kjøbenhavn fastsættes herved følgende Forskrifter for Indretning og Drift af Tændstikfabrikker:

A. Den Del af Fabrikken, i hvilken Æskerne og Kasserne forfærdiges, Træet sønderdeles til Stikker, disse sættes i Rammer, skal i Henseende til dens Indretning og Drift være underkastet Bestemmelserne i § 25 i Lov 15 Mai 1868 om Brandvæsenet i Kjøbenhavn med den sig dertil sluttende Raadstueplakat 1 December 1870.*

d) fra Bolværksstrækningen mellem Knippels- og Langebro følge de under Litr. c betegnede Veie henholdsvis til Christianshavn og ud Vestervoldgab; e) paa Christianshavn skulle deslige Drifter følge Voldgaderne og udenfor Staden, saavidt muligt er, de udenom samme førende Veie, saaledes at de ikkun maa drives ad brolagte Gader i Forstæderne, naar de ikke ad nogen anden Vei kunne komme til deres Bestemmelsessted.

*) Denne Plakat er saaledes lydende:

Raadstue-Plakat ang. Forskrifter for Benyttelse af Værksteder til idetmindste 2 Arbeidere for Snedkere, Stolemagere og andre Haandværkere, der arbeide i Træ.

Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt: I Henhold til § 22 i L. 15 Mai 1868 om Brandvæsenet i Kjøbenhavn fastsættes herved følgende Forskrifter for Benyttelsen af Værksteder til idetmindste 2 Arbeidere for Snedkere, Stolemagere, Fortepianofabrikanter, Forgyldere og andre Haandværkere, der arbeide i Træ.

§ 1. Det forbydes at bruge Ild udenfor Ovnen eller Kakkelovnen samt at ryge Tobak.

§ 2. Naar Limpotte bruges, skal denne sættes paa en Metalplade, der idetmindste rager 3 Tommer udenfor den til alle Sider.

§ 3. Lys maa kun benyttes, naar det er anbragt i en forsvarlig Lyseplade af Metal eller andet uforbrændeligt Materiale med tilhørende velsluttende Lysesax; at pudse eller slukke Tællelys med Fingrene forbydes, det maa kun ske med Lysesax.

§ 4. Af Friktionsfyrstikker maa ikke benyttes andre Sorter end de, som kun tænde ved at stryges mod en særlig dertil præpareret

Hertil hørende Torrestuer, der opvarmes til en høiere Temperatur end 30° Reaumur skulle være opførte helt af Sten og Metal. 16 Dec.

B. Den Del af Fabriken, i hvilken Svovlingen og Paraffineringen foregaar, hvor der arbeides med Tændsatsen eller Strygefladesmassen, eller de i dem virksomme Bestanddele, eller hvor der findes ikke indpakkede satsede

Flade. De maa ikke henligge løse, men skulle være indesluttede i lukkede Kasser af Metal eller andet uforbrændeligt Materiale. Naar saadanne Forstikker ere brugte, maa de ikke kastes paa Gulvet, men skulle enten kastes i Ovnen eller, efterat være fuldstændigt slukkede, lægges paa Lyseplađen eller andre ligesaa sikkre Steder.

§ 5. Spaaner maa ikke blive liggende paa Værkstedsgulvet fra den ene Dag til den anden, men skulle hver Aften, strax efterat Arbeidet er endt, enten fjernes fra Værkstedet eller nedpakkes i Trækasser med tætsluttende Laag, indvendig beklædte med Blik, der kunne henstaa paa Værkstedet. Hvor Plads til saadanne Kasser mangler, skulle Spaanerne, forsaavidt de ikke fjernes fra Værkstedet, hver Aften samles i Sække, der den følgende Dag, inden Arbeidet atter begynder, maa bringes bort. Større Oplag af Spaaner skulle altid være fast sammenpakkede og maa kun findes paa Steder, der ere fuldstændig afslukkede for Uvedkommende og hvor de ikke kunne medføre nogen egentlig Brandfare.

§ 6. Oplag af Træmateriale maa ikke finde Sted paa Trapper og Gange, og i Porte kun med Brandvæsenets særlige Tilladelse. Haandværkere, der arbeide baade i Træ og Jern, maa ikke have Træmaterialier eller Træarbeide staaende i Smedien længere Tid eller i større Mængde end fornødent til Arbeidets Udførelse.

§ 7. Forinden Folkene, efterat Arbeidet om Aftenen er endt, forlade Værkstedet, skal Ild og Lys fuldstændigt slukkes, hvorefter Værkstedet afslukkes for Uvedkommende.

§ 8. Paa ethvert af de omhandlede Værksteder skal et Aftryk af disse Bestemmelser findes opslaaet paa et iøienfaldende Sted, og Huusbonden skal paase, at det ikke nedtages eller tilintetgjøres, og at de her givne Forskrifter overholdes, ligesom at der overhovedet paa Værkstedet iagttages den størst mulige Forsigtighed ved Benyttelsen af Ild og Lys.

16 Dec. Stikker, skal foruden at opfylde Bestemmelserne i § 25 i ovennævnte Lov tillige være underkastet følgende Bestemmelser:

1. Samtlige Arbeidslokaler skulle være beliggende i Kjælder- eller Stueetagen. Alle Ovne i disse Lokaler — dog med Undtagelse af Ovnene i de Lokaler, hvori Svovlingen og Paraffineringen samt Dypningen foregaar — skulle, forsaavidt de opvarmes med Ild, være omgivne af en fast Metalskjærm mindst 3 Fod høi og i en Afstand af mindst 1 Fod fra Ovnen. Over horizontale Varmerør, der ligge mindre end 3 Fod fra Gulvet, skal anbringes skraatstillede Metalskjærme, anbragte saaledes, at intet Affald kan falde ned paa Rørene eller blive liggende paa Skjærmene.

2. a. De Lokaler, hvori der arbeides med Tændsatsen eller de i samme virksomme Bestanddele, eller hvori der findes ikke indpakkede satsede Stikker, skulle være adskilte fra de Lokaler, hvori der foretages noget Arbeide med Strygefladемassen eller de i samme virksomme Bestanddele eller i hvilke der findes færdige Strygeflader; og forbydes det nogensinde at føre færdige Strygeflader, Strygefladеmasse eller de i den virksomme Bestanddele ind i eller gjennem de førstnævnte Lokaler eller omvendt ikke indpakkede satsede Stikker ind i eller gjennem de sidstnævnte Lokaler, ligesom Arbeiderne fra de sidstnævnte Lokaler ikke maa have Adgang til de førstnævnte Lokaler eller omvendt.

b. De Redskaber, som anvendes til noget Arbeide ved Tændsatsen, maa ikke anvendes til Arbeide ved Strygeflademassen.

3. Opvarmning af den færdige Tændsatsmasse maa kun ske ved Damp eller varmt Vand.

4. De Rum, i hvilke Svovlingen og Paraffineringen

foregaar skulle være adskilte fra de Rum i hvilke der 16 Dec.
arbeides med eller haves Oplag af satsede Stikker eller Tændsatsen.

5. a. Tørrelokalerne skulle være adskilte fra Fabrikkens øvrige Arbeidsrum og maa ikke benyttes til anden Arbeidsvirksomhed end Tørringen.

b. Hvor Tørrelokalerne opvarmes med kunstig Varme, maa Temperaturen intetsteds i Lokalet, hvor der findes anbragt Rammer med satsede Stikker, overskride 20° R. Temperaturen angives ved et Par Thermometre anbragte i Tørrerummet paa passende Steder og forsynede med et tydeligt Mærke, der viser hvor høit Varmegraden maa stige.

c. De Reoler, i hvilke Rammerne med de satsede Stikker hensættes til Tørring, skulle ved Skillevægge afdeles i Rum paa ikke over 1 Alens Høide og ikke bredere end 1 Ramme. Hvor der i Tørrerummene findes Ildsteder, skal der enten være Skillevægge mellem hver enkelt Ramme med satsede Stikker, eller tætsluttende Døre for Reolerne.

6. Anvendelsen af „Aftagningsmaskiner" som afgive Tændstikkerne som samlede Masser af løse Stikker, Traver, forbydes. Til Benyttelsen af andre Aftagningsmaskiner udkræves særlig Tilladelse.

7. a. De Lokaler, i hvilke der ved Aftagning eller Ifyldning af satsede Tændstikker, samt ved Æskernes eller Tutternes Bestrygning med Strygeflademassen og derpaa følgende Indpakning beskjæftiges 10 Arbeidere eller derover, skulle være forsynede med mindst 2 hensigtsmæssigt beliggende Udgange, som føre ud til det Frie eller til Rum, hvor der ikke arbeides med eller findes Oplag af ikke indpakkede satsede Stikker, og hvorfra der er let og sikker Adgang til det Frie. Hvor et større Antal

16 Dec.

Arbeidere ere beskjæftigede paa den nævnte Maade, kan det paabydes at anbringe et større Antal af slige Udgange fra Lokalerne eller at en eller flere af dem skulle føre umiddelbart ud i det Frie.

b. I Aftagnings- eller Ifyldningslokalerne maa der ikke findes større Oplag af indpakkede Stikker eller en større Mængde af uindpakkede Stikker end nødvendigt for en uafbrudt Fortsættelse af Arbeidet. Saaledes maa der ikke i Lokalet findes mere end 2 à 3 Rammer med satsede Stikker pr. Arbeider.

Hvor Rammerne med de satsede Stikker bringes til Aftagningsstuen i Waggons eller lignende Apparater til Transport af et større Antal Rammer og disse Apparater ere forsynede med Skillevægge mellem hver Ramme, tillades det dog i Aftagningslokalet at have indtil 6 Rammer med satsede Stikker pr. Arbeider, naar mindst Halvdelen af disse Rammer ere i saadanne Apparater. Samlede Masser af løse Tændstikker maa ikke findes i Aftagnings- eller Ifyldningslokalet.

c. Arbeidsbordene i Aftagnings- eller Ifyldningslokalet skulle være adskilte ved Skillevægge af mindst 1 Fods Høide, saaledes, at de enkelte Arbeidspladser, der skulle indtage en Bordplads af mindst 2½ Fods Længde og 2 Fods Brede, derved ere indbyrdes adskilte.

Bordpladen skal være beklædt med Metal.

d. Langs Arbeidsbordene, paa de Sider, paa hvilke Arbeidspladserne findes og derfra til Udgangen fra Lokalet skal der være en fri Gang af mindst 2 Alens Brede. Hvor der paa begge Sider af Gangen langs Bordene findes Pladser til 10 Arbeidere eller derover, skal Gangens Brede være 3 Alen.

I Gangen af den angivne Brede maa der ikke hensættes Noget, som kan forhindre den frie Passage. Hvor der i Lokalet indføres de i § 7 b. nævnte Waggons, skal Kjørebanen for disse i Overensstemmelse med de anførte Regler ligge i en Afstand af mindst 2 Alen fra Arbeidsbordene. 16 Dec.

8. Børn, som ikke have fyldt deres 14de Aar, maa ikke anvendes til Arbeider ved Tilberedning af Tændsats eller Strygeflademasse, Stikkernes Paraffinering, Svovling eller Dypning og Paastrygning af Strygeflademassen. De maa ikke benyttes til nogetsomhelst Arbeide i Tørrerummene og maa ikke have deres regelmæssige Gang der. I de andre Fabrikslokaler maa Børn kun anvendes, naar de ere under stadig Opsigt af voxne Folk.

9. Samtlige Arbeidsrum skulle altid holdes rene og ryddelige og skal navnlig alt Affald fra Fabrikationen mindst 2 Gange daglig, hver Middag og Aften efter at Arbeidet er standset, omhyggelig fjernes fra Arbeidslokalerne. Forsaavidt der mellem Affaldet findes Tændsats eller Strygeflademasse skal det strax brændes.

C. 1. I Henseende til Vandforsyning, Slukningsredskaber og andre Foranstaltninger til Forebyggelse af Brandfare blive iøvrigt de Forskrifter at efterkomme, som Brandvæsenet i hvert enkelt Tilfælde maatte finde Anledning til at foreskrive.

2. Forinden en Tændstikfabrik sættes i Drift, flyttes, eller dens Drift, efterat have været afbrudt, gjenoptages, skal dette i Henhold til § 27 i Lov 15 Mai 1868 anmeldes for Brandvæsenet i Kjøbenhavn for at dette kan afgjøre, om Fabrikationen maa drives paa det opgivne Sted, og om det iøvrigt Fornødne i Overensstemmelse med denne Lov er iagttaget.

16 Dec. 3. Paa enhver af de omhandlede Fabrikker skal mindst et Aftryk af disse Bestemmelser findes opslaaet paa et iøinefaldende Sted.

21 Dec.

Raadstue-Plakat.

Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt:

Under 23de f. M. har Indenrigsministeriet efter Kommunalbestyrelsens Indstilling fastsat:

at Næringen som Gjæstgiver, Konditor og Restauratør fra 1 Januar 1877 skal henregnes til 1ste Klasse og Næringen som Værtshusholder til 2den Klasse i den for Kjøbenhavn ved Raadstue-P. 1 April 1873 kundgjorte Inddeling af Næringsveie,

hvilket herved bringes til offentlig Kundskab med Tilføiende:

at den Kjendelse, der vil være at erlægge for Erhvervelsen af Borgerskab eller Næringsbevis paa de nævnte Næringer, fra 1ste Januar 1877 som Følge heraf vil være:

for Næring som Gjæstgiver, som Konditor og som Restauratør .... 200 Kr.
for Næring som Værtshusholder.............. 120 Kr.
foruden den befalede Stempelafgift til Statskassen.

22 Dec. Nr. 157.

Lov om Opfiskning af Ankere, Ankertouge og andet Skibsredskab m. m. (Justitsministeriet).

Vi Christian den 9de, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Det skal være enhver Undersaat tilladt uden foregaaende Anmeldelse til Øvrigheden overalt i Farvandene omkring de danske Kyster at opfiske Ankere, der ere gaaede tabte for vedkommende Skib, hvad enten saadanne Ankere ere forsynede med Bøier, flydende paa Vandet, eller ikke,

samt de til saadanne Ankere fastgjorte Ankertouge eller Kjettinger. 22 Dec. Nr. 157.

§ 2. Den, som har opfisket et Anker, der ikke er forsynet med Bøie, flydende paa Vandet (et saakaldet blindt Anker), skal, under en Bøde til Politikassen fra 5—20 Kr., senest den næste Dag melde det til Stedets Politimester, der, forsaavidt han ikke er Politimester i den nærmeste Søstad, snarest mulig meddeler denne Underretning om den skete Anmeldelse. Saafremt Eieren ikke inden 3 Uger efter at have mistet Ankeret anmelder dette sit Tab for sidstnævnte Politimester og inden en passende af denne fastsat Frist betaler Finderen i Bjergeløn Halvdelen af Ankerets Værdi, tilfalder dette den, der har opfisket det, som Eiendom.

§ 3. Den, som har opfisket et Anker, der er forsynet med Bøie, flydende paa Vandet, skal ligeledes senest den næste Dag melde dette til nærmeste Politimester, som da foranstalter Bekjendtgjørelse om Fundet indrykket i den Berlingske politiske og Avertissementstidende samt udenfor Kjøbenhavn tillige i det eller de stedlige Blade. Melder Ankerets Eier sig inden 2 Maaneder, at regne fra den sidste Bekjendtgjørelses Dato, udleveres Ankeret ham, imod at han erlægger sædvanlig Bjergeløn samt betaler de med Bekjendtgjørelsen og Ankerets Oplægning forbundne Udgifter; i modsat Fald tilhører Ankeret Finderen imod Erlæggelse af de nævnte Udgifter til Bekjendtgjørelse og Oplægning.

§ 4. Hvis Nogen ved at borttage, ødelægge eller understikke den Bøie, hvormed et Anker maatte være forsynet, giver det Udseende af, at Ankeret har været blindt, bliver han, forsaavidt ingen strengere Straffebestemmelse maatte være anvendelig, at anse med Fængsel, hvorhos han fortaber ethvert Krav paa at beholde Ankeret eller paa Bjergeløn, hvis han har opfisket det.

§ 5. De til blinde Ankere fastgjorte Touge og Kjettinger saavelsom løse, paa Havets Bund henliggende, Anker-

22 Dec. touge og Kjettinger, der ikke ere forsynede med Bøier, fly-
Nr. 157. dende paa Vandet, behandles efter samme Regler, som blinde Ankere. Ankertouge og Kjettinger, der enten ere fastgjorte til Ankere, som ere forsynede med Bøier, flydende paa Vandet, eller uden at være fastgjorte til Ankere ere forsynede med saadanne Bøier, saa og andet Skibsredskab, der findes paa Havets Bund og for Helsingørs Rheds Vedkommende alt andet Gods, der findes paa Havbunden, behandles efter Reglerne i §§ 1 og 3.

§ 6. Naar Finderen af et Anker eller andre i denne Lov omhandlede Gjenstande forsyner det Fundne med en paa Vandet flydende Bøie, der paa en kjendelig Maade betegner, af hvem det er fundet, er i Løbet af en Uge derefter ingen Anden berettiget til at opfiske det.

§ 7. Alle ældre Bestemmelser angaaende Opfiskning af Ankere, som findes i Farvande omkring de danske Kyster, navnlig P. 14 November 1828 saa og P. 25 Marts 1824 og 25 August 1825 ophæves.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

28 Dec. Nr. 151. Bekjendtgjørelse om Tillæg til Bestemmelserne i § 19 af Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn 15 Mai 1868.

I Henhold til den Justitsministeriet ved § 42 i Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn 15 Mai 1868 tillagte Bemyndigelse fastsættes herved Følgende:

De i § 19 af Lov 15 Mai 1868 om Brandvæsenet i Kjøbenhavn indeholdte Bestemmelser skulle ogsaa komme til Anvendelse paa alle, selv fuldstændig midlertidige Oplag af de i denne Paragraf, saaledes som den er udvidet ved Justitsministeriets B. 8 September 1875*), nævnte Varer. Al

*) Ved denne B. er det bl. A. fastsat, at Bestemmelserne i § 19 af *ovennævnte Lov* herefter komme til Anvendelse paa Steenolie (Pe-

Losning og Ladning af saadanne Varer skal som Følge deraf foregaa fra Vogn eller lovligt Oplag til Skib eller omvendt, uden nogen midlertidig Oplægning paa Gade, Plads eller i Gaard. 28 Dec. Nr. 151.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

1877.

Anordning om Forandring af Bestemmelsen i § 7 i A. 11 Marts 1862 indeholdende nogle Bestemmelser ang. Forhandlingen m. m. af stemplet Papir og Stempelmærker fra 1 April 1862. (Finantsministeriet).

2 Febr. Nr. 11.

Vi Christian den 9de, osv., G. v.: I Henhold til Lov om Brugen af stemplet Papir 19 Februar 1861 § 6 byde og befale Vi herved:

§ 7 i A. 11 Marts 1862 indeholdende nogle Bestemmelser angaaende Forhandlingen m. m. af stemplet Papir og Stempelmærker fra 1 April 1862 forandres derhen, at den ved Stempellovens § 8 tilladte Ombytning af stemplet Papir kan ske saavel ved Hoved- som ved Filialforhandlingerne, uden Hensyn til hvor Papiret er kjøbt.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Bekjendtgjørelse for Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn samt for Frederiksberg Sogn angaaende de reglementariske Bestemmelser, som ved Indretningen og Driften af Tændstikfabrikker skulle iagttages. (Justitsministeriet).

28 Febr. Nr. 18.

troleum), Terpentin, Kamfin og lignende Belysningsvædsker, Æther, Petroleumsnafta, Harpixer eller Gummier, opløste i Terpentin samt alle flydende Kulbrinter, der antændes mindst ligesaa let som de Belysningsvædsker, der i Henhold til Lov 26 Novbr. 1870 skulle mærkes „farlig“.

28 Febr. I Henhold til § 17 i L. om Brandvæsenet i Kjøbstæderne
Nr. 18. med Undtagelse af Kjøbenhavn 21 Marts 1873 og § 17 i B. om et af Justitsministeriet stadfæstet Reglement for Brandvæsenet i Frederiksberg Sogn 1 Februar 1877 fastsættes herved følgende Forskrifter for Indretningen og Driften af Tændstikfabrikker.

A. Den Del af Fabrikken, i hvilken Æskerne og Kasserne forfærdiges, Træet sønderledes til Stikker og disse sættes i Rammer, skal i Henseende til dens Indretning og Drift være underkastet Bestemmelserne i § 20 i Lov om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn 21 Marts 1873 og i § 20 i B. om et af Justitsministeriet stadfæstet Reglement for Brandvæsenet i Frederiksberg Sogn 1 Februar 1877. Hertil hørende Tørrestuer, der opvarmes til en høiere Temperatur end 30° Reaumur skulle være opførte helt af Sten og Metal.

B. Den Del af Fabrikken, i hvilken Svovlingen og Paraffineringen foregaar, hvor der arbeides med Tændsatsen eller Strygefladesmassen, eller de i dem virksomme Bestanddele, eller hvor der findes ikke indpakkede satsede Stikker, skal foruden at opfylde Bestemmelserne i § 20 i ovennævnte Lov og Bekjendtgjørelse tillige være underkastet følgende Bestemmelser:

1. Samtlige Arbeidslokaler skulle være beliggende i Kjælder- eller Stueetagen. Alle Ovne i disse Lokaler — dog med Undtagelse af Ovnene i de Lokaler, hvori Svovlingen og Paraffineringen foregaar — skulle, forsaavidt de opvarmes med Ild, være omgivne af en fast Metalskjærm mindst 3 Fod hoi og i en Afstand af mindst 1 Fod fra Ovnen. Over horizontale Varmerør, der ligge mindre end 3 Fod fra Gulvet, skal anbringes *skraat*stillede Metalskjærme, anbragte saaledes, at

intet Affald kan falde ned paa Rørene eller blive liggende paa Skjærmene. 28 Febr. Nr. 18.

2. a. De Lokaler, hvori der arbeides med Tændsatsen eller de i samme virksomme Bestanddele, eller hvor der findes ikke indpakkede satsede Stikker, skulle være adskilte fra de Lokaler, hvori der foretages noget Arbeide med Strygeflademassen eller de i samme virksomme Bestanddele, eller i hvilke der findes færdige Strygeflader; og forbydes det nogensinde at føre færdige Strygeflader, Strygeflademasse eller de i den virksomme Bestanddele ind i eller gjennem de førstnævnte Lokaler eller omvendt ikke indpakkede satsede Stikker ind i eller gjennem de sidstnævnte Lokaler, ligesom Arbeiderne fra de sidstnævnte Lokaler ikke maa have Adgang til de førstnævnte Lokaler eller omvendt.

b. De Redskaber, som anvendes til noget Arbeide ved Tændsatsen, maa ikke anvendes til Arbeide ved Strygeflademassen.

3. Opvarmning af den færdige Tændsatsmasse maa kun ske ved Damp eller varmt Vand.

4. De Rum, i hvilke Svovlingen og Paraffineringen foregaar skulle være adskilte fra de Rum i hvilke der arbeides med eller haves Oplag af satsede Stikker eller Tændsatsen.

5. a. Tørrelokalerne skulle være adskilte fra Fabrikkens øvrige Arbeidsrum og maa ikke benyttes til anden Arbeidsvirksomhed end til Tørringen.

b. Hvor Tørrelokalerne opvarmes ved kunstig Varme, maa Temperaturen intetsteds i Lokalet, hvor der findes anbragt Rammer med satsede Stikker, overskride 20° R. Temperaturen an-

28 Febr.
Nr. 18.

gives ved et Par Thermometre anbragte i Tørrerummet paa passende Steder og forsynede med et tydeligt Mærke, der viser hvor høit Varmegraden maa stige.

c. De Reoler, i hvilke Rammerne med de satsede Stikker hensættes til Tørring, skulle ved Skillevægge afdeles i Rum paa ikke over 1 Alens Høide og ikke bredere end 1 Ramme. Hvor der i Tørrerummene findes Ildsteder, skal der enten være Skillevægge mellem hver enkelt Ramme med satsede Stikker, eller tætsluttende Døre for Reolerne.

6. Anvendelsen af „Aftagningsmaskiner" som afgive Tændstikkerne som samlede Masser af løse Stikker, Traver, forbydes. Til Benyttelsen af andre Aftagningsmaskiner udkræves særlig Tilladelse.

7. a. De Lokaler, i hvilke der ved Aftagning eller Ifyldning af satsede Tændstikker, samt ved Æskernes eller Tutternes Bestrygning med Strygefladernassen og derpaa følgende Indpakning beskjæftiges 10 Arbeidere eller derover, skulle være forsynede med mindst 2 hensigtsmæssigt beliggende Udgange, som føre ud til det Frie eller til Rum hvor der ikke arbeides med eller findes Oplag af ikke indpakkede satsede Stikker, og hvorfra der er let og sikker Adgang til det Frie. Hvor et større Antal Arbeidere ere beskjæftigede paa nævnte Maade, kan det paabydes at anbringe et større Antal af slige Udgange fra Lokalerne eller at en eller flere af dem skulle føre umiddelbart ud i det Frie.

b. I Aftagnings- eller Ifyldningslokalerne maa der ikke findes større Oplag af indpakkede Stikker eller en større Mængde af uindpakkede

Stikker end nødvendigt for en uafbrudt Fort- sættelse af Arbeidet. Saaledes maa der ikke i Lokalet findes mere end 2 à 3 Rammer med satsede Stikker pr. Arbeider. 28 Febr. Nr. 18.

Hvor Rammerne med de satsede Stikker bringes til Aftagningsstuen i Waggons eller lignende Apparater til Transport af et større Antal Rammer og disse Apparater ere forsynede med Skillevægge mellem hver Ramme, tillades det dog i Aftagningslokalet at have indtil 6 Rammer med satsede Stikker pr. Arbeider, naar mindst Halvdelen af disse Rammer ere i saadanne Apparater. Samlede Masser af løse Tændstikker maa ikke findes i Aftagnings- eller Fyldningslokalet.

c. Arbeidsbordene i Fyldnings- eller Aftagningslokalerne skulle være adskilte ved Skillevægge af mindst 1 Fods Høide, saaledes, at de enkelte Arbeidspladser, der skulle indtage en Bordplads af mindst $2^1/_2$ Fods Længde og 2 Fods Brede, derved ere indbyrdes adskilte.

Bordpladen skal være beklædt med Metal.

d. Langs Arbeidsbordene, paa de Sider, paa hvilke Arbeidspladserne findes og derfra til Udgangen fra Lokalet skal der være en fri Gang af mindst 2 Alens Brede. Hvor der paa begge Sider af Gangen langs Bordene findes Pladser til 10 Arbeidere eller derover, skal Gangens Brede være 3 Alen.

I Gangen af den angivne Brede maa der ikke hensættes Noget, som kan forhindre den frie Passage. Hvor der i Lokalet indføres de i § 7 b. nævnte Waggons, skal Kjørebanen for disse i Overensstemmelse med de anførte

28 Febr.
Nr. 18.

Regler ligge i en Afstand af mindst 2 Alen fra Arbeidsbordene.

8. Børn, som ikke have fyldt deres 14de Aar, maa ikke anvendes til Arbeider ved Tilberedning af Tændsats eller Strygeflademasse, Stikkernes Paraffinering, Svovling eller Dypning og Paastrygning af Strygeflademassen. De maa ikke benyttes til nogetsomhelst Arbeide i Tørrerummene og maa ikke have deres regelmæssige Gang der. I de andre Fabrikslokaler maa Børn kun anvendes, naar de ere under stadig Opsigt af voxne Folk.

9. Samtlige Arbeidsrum skulle altid holdes rene og ryddelige og skal navnlig alt Affald fra Fabrikationen mindst 2 Gange daglig, hver Middag og Aften efter at Arbeidet er standset, omhyggelig fjernes fra Arbeidslokalerne. Forsaavidt der mellem Affaldet findes Tændsats eller Strygeflademasse skal det strax brændes.

C. 1. I Henseende til Vandforsyning, Slukningsredskaber og andre Foranstaltninger til Forebyggelse af Brandfare blive iøvrigt de Forskrifter at efterkomme, som Brandkommissionen i hvert enkelt Tilfælde maatte finde Anledning til at foreskrive.

2. Forinden en Tændstikfabrik sættes i Drift, flyttes, eller dens Drift, efterat have været afbrudt, gjenoptages, skal dette i Henhold til § 22 i L. 21 Marts 1873 og § 22 i B. 1 Februar 1877 anmeldes for Brandkommissionen, for at denne kan afgjøre, om Fabrikationen maa drives paa det opgivne Sted, og om det iøvrigt Fornødne i Overensstemmelse med denne Lov og Bekjendtgjørelse er iagttaget.

3. Paa enhver af de omhandlede Fabrikker skal mindst

et Afstræk af disse Bestemmelser findes opslaaet paa et iøinefaldende Sted. 28 Febr. Nr. 18.

Denne Bekjendtgjørelse træder i Kraft 1 Maaned efter den Dag, da det Nummer af Lovtidenden, hvori den bekjendtgjøres, udgaar.*) Ligesom dog Bestemmelsen i B. 1. om at samtlige Arbeidslokaler skulle være beliggende i Kjælder- eller Stueetagen for allerede i Drift værende Fabrikkers Vedkommende, saalænge de drives paa samme Sted, først træder i Kraft fra den 1ste halvaarlige Flyttedag, der indtræffer et fuldt Aar efter denne Bekjendtgjørelses Træden i Kraft saaledes skal Brandkommissionen for de nævnte Fabrikkers Vedkommende, hvor Omstændighederne tale derfor, kunne tilstaa indtil en lige saa lang Frist med at efterkomme de i 4, 5 a og c, 7 a, c og d indeholdte Bestemmelser.

Hvilket herved bringes til alminbelig Kundskab.

Bekjendtgjørelse ang. Fordeling paa Staden Kjøbenhavn, de øvrige Kjøbstæder og Amtsraadskredsene af Heste og Vogne, som udskrives ifølge L. 16 Juni 1876 m. m. (Indenrigsministeriet). 20 Marts. Nr. 26.

§ 1. I Henhold til §§ 2 og 10 i L. 16 Juni 1876 om Hærens Forsyning med de i Tilfælde af Krigsberedskab manglende Heste og Vogne fastsættes herved følgende Fordeling paa Staden Kjøbenhavn, de øvrige Kjøbstæder og Amtsraadskredsene af et Antal af 4,000 Heste og 800 Vogne, som overensstemmende med Forskrifterne i fornævnte Lov i Tilfælde af Krigsberedskab skulle stilles til Hærens Raadighed.

Af Staden Kjøbenhavn afgives 56 Heste og 11 Vogne.

Af de øvrige Kjøbstæder afgives 144 Heste og 29 Vogne, nemlig:

*) Det paagjældende Nummer af Lovtidenden udgik under 1 Marts 1877.

20 Marts. Nr. 26.

Roskilde Kjøbstad	6	Heste	og	1	Vogn
Kjøge —	2	—	—	1	—
Helsingør —	4	—	—	1	—
Hillerød —	2	—	—	1	—
Frederikssund —	1	—	—	„	—
Holbæk —	3	—	—	1	—
Nykjøbing paa Sjælland Kjøbstad	2	—	—	„	—
Kallundborg Kjøbstad	2	—	—	1	—
Ringsted —	2	—	—	1	—
Sorø —	1	—	—	„	—
Slagelse —	4	—	—	1	—
Korsør —	2	—	—	„	—
Skjelskør —	1	—	—	„	—
Storehedinge —	3	—	—	1	—
Næstved —	5	—	—	1	—
Præstø —	1	—	—	„	—
Vordingborg —	1	—	—	„	—
Stege —	2	—	—	„	—
Rønne —	2	—	—	1	—
Hasle —	1	—	—	„	—
Allinge og Sandvig Kjøbstad	1	—	—	„	—
Svaneke Kjøbstad	1	—	—	„	—
Nexø —	1	—	—	„	—
Aakirkeby —	1	—	—	„	—
Stubbekjøbing —	1	—	—	„	—
Nykjøbing paa Falster Kjøbstad	3	—	—	1	—
Nysted Kjøbstad	1	—	—	„	—
Saxkjøbing —	1	—	—	„	—
Maribo —	2	—	—	„	—
Rødby —	3	—	—	1	—
Nakskov —	2	—	—	1	—
Odense —	10	—	—	2	—
Kjerteminde —	1	—	—	„	—
Bogense —	2	—	—	„	—

…sen	Kjøbstad	....	1	Heft	og	„	Bogn	20 Marts Nr. 26.
…s	—	....	2	—	—	1	—	
…ng	—	....	2	—	—	„	—	
…bborg	—	....	2	—	—	1	—	
…rg	—	....	2	—	—	„	—	
…øbing	—	....	1	—	—	„	—	
…kjøbing	—	....	1	—	—	„	—	
…n	—	....	„	—	—	„	—	
…riksbavn	—	....	1	—	—	„	—	
…ing	—	....	3	—	—	1	—	
	—	....	1	—	—	„	—	
…b	—	....	2	—	—	„	—	
…b. p. Morsø	—	....	1	—	—	„	—	
…rg	—	....	4	—	—	1	—	
	—	....	1	—	—	„	—	
…s	—	....	4	—	—	1	—	
	—	....	1	—	—	„	—	
…	—	....	1	—	—	„	—	
…iger	—	....	„	—	—	„	—	
…rs	—	....	6	—	—	1	—	
…a	—	....	1	—	—	„	—	
…ft	—	....	1	—	—	„	—	
…s	—	....	6	—	—	1	—	
…erborg	—	....	1	—	—	„	—	
…s	—	....	3	—	—	1	—	
	—	....	3	—	—	1	—	
…icia	—	....	4	—	—	1	—	
…g	—	....	3	—	—	1	—	
…s	—	....	1	—	—	„	—	
…bro	—	....	2	—	—	„	—	
…jøbing	—	....	1	—	—	„	—	
	—	....	2	—	—	1	—	
	—	....	3	—	—	1	—	

20 Marts. Af Amtsraadskredsene afgives 3,800 Heste og 760 Vogne,
Nr. 26. nemlig:

Kjøbenhavns Amtsraadskreds	.....	126	Heste	og	25	Vogne
Roskilde	—	.....	114	—	—	23	—
Frederiksborg	—	.....	195	—	—	39	—
Holbæk	—	.....	256	—	—	51	—
Sorø	—	.....	223	—	—	45	—
Præstø	—	.....	267	—	—	53	—
Bornholms	—	.....	85	—	—	17	—
Maribo	—	.....	273	—	—	55	—
Odense	—	.....	179	—	—	36	—
Assens	—	.....	106	—	—	21	—
Svendborg	—	.....	250	—	—	50	—
Hjørring	—	.....	230	—	—	46	—
Thisted	—	.....	120	—	—	24	—
Aalborg	—	.....	199	—	—	40	—
Viborg	—	.....	183	—	—	37	—
Randers	—	.....	252	—	—	50	—
Aarhus	—	.....	114	—	—	23	—
Skanderborg	—	.....	136	—	—	27	—
Veile	—	.....	205	—	—	41	—
Ringkjøbing	—	.....	156	—	—	31	—
Ribe	—	.....	131	—	—	26	—

§ 2. Forsaavidt den i L. 16 Juni 1876 § 3 jfr. § 10 indeholdte Regel, hvorefter der af hver Kommune bliver at fremstille et Antal af Heste og af Vogne, som er 1½ Gang det Antal, Kommunen skal afgive, maatte have i Medfør, at der fremkommer et brudbent Tal, vil Antallet være at forhøie til det nærmest liggende hele Tal.

§ 3. Det vedkommende Eiere i Henhold til fornævnte Lovs § 7 jfr. § 10 tilkommende Vederlag for Hestenes og Vognenes Transport til og fra Mønstringsstedet samt for Hestenes Fodring m. m. fastsættes saaledes:

for hver fremstillet Hest: 20 Marts. Nr. 26.

Transportpenge pr. Mil	„ Kr. 50 Ø.
Foderpenge m. m. pr. Dag	1 — 25 —

for hver fremstillet Vogn:

Transportpenge pr. Mil	1 — „ —
Foderpenge m. m. for hver til Vogntransporten benyttet Hest, forsaavidt den ikke hører til de Heste, der fremstilles, pr. Dag	1 — 25 —

Forsaavidt Transporten foregaar tilsøs, erstattes den dermed forbundne Udgift efter Regning.

Hvilket herved bringes til offentlig Kundskab.

Lov om Afgiften af indenlandsk Roesukker. (Finantsministeriet). 24 Marts Nr. 30.

Vi Christian den 9de, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I Stedet for den ved L. 3 Mai 1873 § 2 foreskrevne Afgift for Tilvirkningen af indenlandsk Roesukker erlægges fra 1 April 1877 i Afgift for saadan Tilvirkning:

a) for hvert Pund tilvirket Sukker, der er mørkere end Amsterdammer-Standardprøve Nr. 19, erlægges med Fradrag af 8 pCt. det samme Beløb i Afgift, som ifølge de til enhver Tid gjældende Toldlove erlægges i Told for et Pund her til Landet indført fremmed Sukker svarende til Amsterdammer-Standardprøverne Nr. 10 til 18.

b) for Sukker, der svarer til Amsterdammer-Standardprøve Nr. 19 eller er lysere end denne, samt for Kandis, Sukker i hele eller sønderbrudte Toppe, Plader, Kager o. desl. erlægges samme Afgift, saaledes at 7 Pund saadant tilvirket Sukker sættes lige med 8 Pund af det under a. nævnte.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Anordning ang. en Forandring i Religionsundervisningen i de lærde Skoler. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet). 15 Juni Nr. 56

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Vi ville allernaadigst have anordnet følgende Forandring i den ved Vor A. 5 August 1871 om Undervisningen i de lærde Skoler § 2 Nr. 5 givne Bestemmelse om Religionsundervisningen:

Undervisning i Religion indføres for samtlige Disciple i den lærde Skoles to øverste, 5te og 6te, Klasser for at fuldstændiggjøre, hvad der ved Undervisningen i de lavere Klasser og ved Konfirmationsforberedelsen er tilegnet. Denne Undervisning, hvis Formaal bør være ikke Opbyggelse men Belæring, skal gives uden Lektielæren eller Afslutning ved nogen Examen indenfor de lovbestemte ugentlige 30 Timer, med Anvendelse af den Tid dertil, som Vort Ministerium for Kirke- og Undervisningsvæsenet nærmere maatte bestemme for hver af de to nævnte Klasser, og skal omfatte Læsning af udvalgte Stykker af den hellige Skrift i dansk Oversættelse, hvormed forbindes en Fremstilling af de vigtigste Begivenheder i den kristelige Kirkes Historie, hvorunder tages særligt Hensyn til Folkekirkens symbolske Bøger og deres Tilblivelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

16 Juni. **Bekjendtgjørelse indeholdende reglementariske Be-**
Nr. 58. **stemmelser ang. Ind- og Udførselen af Stenolie og lignende brandfarlige Vædsker til og fra Kjøbenhavn ad Søveien samt om, hvad der bliver at iagttage af Skibe i Kjøbenhavns Havn, der have slige Vædsker ombord som Last.** (Indenrigsministeriet).

Under Dags Dato har Indenrigsministeriet stadfæstet følgende reglementariske Bestemmelser angaaende Ind- og Udførselen af Stenolie og lignende brandfarlige Vædsker til og fra Kjøbenhavn ad Søveien, samt om, hvad der bliver at iagttage af Skibe i Kjøbenhavns Havn, der have slige Vædsker ombord som Last.

§ 1. Indtil videre skal al Indladning og Udlosning af Stenolie og lignende brandfarlige Vædsker, saasom Benzin, Nafta, Terpentin, Paraffinolie, Tjære- og Fuselolier, Petroleums-Æther og Petroleums-Affald, til eller fra Staden Kjøbenhavn i Almindelighed foregaa i Tuborg Havn, der i den Anledning er foranstaltet uddybet til 16 Fods Dybde.

§ 2. I Kjøbenhavns Havn og paa sammes Inderrhed maa der ikke finde Indladning og Udlosning Sted af uraffineret Stenolie.

Raffineret Stenolie eller lignende brandfarlige Vædsker, saasom Benzin, Nafta, Terpentin, Paraffinolie, Tjære og Fuselolier, Petroleums-Æther og Petroleums-Affald ville, forsaavidt saadant særligt maatte ønskes, kunne indlades eller udlosses paa Kjøbenhavns Inderrhed eller i sammes Havn paa følgende Betingelser:

a) P a r t i e r p a a o v e r 1 6 T d r. r a f f i n e r e t S t e n o l i e o g l i g n e n d e b r a n d f a r l i g e V æ d s k e r maa kun indlades eller udlosses paa Inderrheden og fra nærmere af Havnepolitiet anviste Ankerpladser samt i Henhold til dettes i hvert enkelt Tilfælde givne Samtykke; skal Ladningen eller Losningen foregaa fra eller til nordre

Toldbodplads eller Bolværker indenfor Toldbodbommen, maa det iagttages, at ingen Lægter, Pram eller Baad, der benyttes til Ladningen eller Losningen, paa engang fører mere end 16 Td. af de nævnte Vædsker til eller fra Skibet. 16 Juni Nr. 58.

b) Partier paa indtil 16 Td. raffineret Stenolie eller lignende brandfarlige Vædsker kunne indlades eller udlosses indenfor Toldbodbommen, naar Losning eller Ladning foretages umiddelbart efter Skibets Ankomst til eller før dets Afgang fra Bolværket, og naar Losningen og Ladningen foregaar umiddelbart fra Skib til Vogn eller omvendt; dog maa intet Skib eller Fartøi gaa indenfor Toldbodbommen indeholdende Stenolie eller andre lignende brandfarlige Vædsker som Last, forinden det har faaet anvist Bolværksplads, ligesom intet Skib eller Fartøi maa henligge Natten over indenfor Toldbodbommen med Stenolie eller andre brandfarlige Vædsker ombord.

Saavel i de under a) som de under b) nævnte Tilfælde blive de nedenfor i §§ 3 til 9 nævnte Sikkerheds-Foranstaltninger at iagttage.

§ 3. Ethvert Skib, ombord i hvilket findes Stenolie eller andre lignende brandfarlige Vædsker som Last, skal føre et rødt Flag paa den forreste Mast og Kjættingen eller Fortøiningen skal altid være klar til at kastes løs. Skibet maa, saalænge de nævnte Vædsker ere ombord, ikke henligge uden sin fulde Besætning. De Beholdere, der indeholde de brandfarlige Vædsker, maa ikke aabnes ombord af andre end Toldvæsenet.

§ 4. Stenolie og lignende brandfarlige Vædsker maa ikke blive henstaaende paa Dækket, og, naar Ladningen eller Losningen afbrydes, skulle Lastlugerne lægges over, dog saaledes at der haves fri Luftstrømning fra Lasten.

§ 5. Naar Havnepolitiet paa Grund af indtrædende

6 Juni. Omstændigheder maatte skjønne det forbundet med Fare at
Nr. 58. fortsætte Losningen eller Ladningen af brandfarlige Vædsker, er det berettiget til at afbryde samme og at træffe saadanne Foranstaltninger, som efter Omstændighederne skjønnes nødvendige.

§ 6. I ethvert Skib eller andet Fartøi, omnbord i hvilket findes Stenolie eller lignende brandfarlige Vædsker som Last, er Havnepolitiet berettiget til at anbringe Brandvagt i saa lang Tid, saadant maatte findes nødvendigt. Brandvagten betales af Skibet med 4 Kr. for hvert Halvdøgn.

§ 7. Naar Stenolie eller lignende brandfarlige Vædsker føres i Pramme eller andre aabne Fartøier eller som Dækslast, skal den være tildækket med Presenninger.

§ 8. Al Brug af Ild og Lys ligesom ogsaa Tobaksrygning forbydes ombord i Skibe, Pramme og aabne Fartøier, der føre Stenolie eller lignende brandfarlige Vædsker som Last, dog kan Havnepolitiet for Dampskibes Vedkommende indrømme Afvigelser fra Bestemmelserne om Brugen af Ild og Lys.

§ 9. Overtrædelser af de foran givne Forskrifter straffes med Bøder fra 50 til 400 Kr., hvilke Bøder tilfalde Havnekassen.

For Indbetalingen af Bøderne, hvad enten de ere paalagte ved Dom eller frivillig paatagne, er Skibsføreren ansvarlig mod Regres til Vedkommende.

Sager angaaende Overtrædelser af dette Reglement blive at behandle som offentlige Politisager, forsaavidt Vedkommende ikke i Mindelighed maatte ville erlægge en saadan Bøde, som Havnekapitainen bestemmer.

§ 10. Foranstaaende Bestemmelser træde i Kraft den 1ste August d. A., fra hvilket Tidspunkt de af Indenrigsministeriet under 23de April 1874 stadfæstede reglementariske Bestemmelser om, hvad der bliver at iagttage af stenolieførende Skibe i Kjøbenhavns Havn, ophæves.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Bekjendtgjørelse om en forandret Affattelse af Bestemmelsen i § 18, første Stykke, af L. om Brandvæsenet i Kjøbenhavn 15 Mai 1868. (Justitsministeriet). 17 Aug. Nr. 82.

I Henhold til den Justitsministeriet ved § 42 i L. om Brandvæsenet i Kjøbenhavn 15 Mai 1868 tillagte Bemyndigelse fastsættes herved følgende forandrede Affattelse af § 18, første Stykke, af L. om Brandvæsenet i Kjøbenhavn 15 Mai 1868.

Ingen maa i sit Hus eller samlet paa et Sted have mere end 4 Pd. Krudt, der skal opbevares i veltillukkede og tætte Beholdere. De, som handle med Krudt, maa dog desuden have indtil 10 Pd. Krudt, der skal gjemmes i et aflaaset Blik- eller Kobberrum og være ophængt under Taget over Hanebjælkerne. Hvor der maatte være særlig Trang dertil, kan denne sidstnævnte Beholdning med Brandvæsenets Tilladelse og paa de af det fastsatte Vilkaar imidlertid forøges til 16 Pd.

Istedetfor hvert Pund Krudt i de ovennævnte Beholdninger er det tilladt at have enten 2 Pd. Fyrværkerisager (Hylstrenes Vægt iberegnet), eller 300 skarpe Patroner til Geværer eller 1,500 skarpe Patroner til Omdreiningspistoler (Revolvere) eller 15,000 Salonpatroner eller 30,000 Fænghætter eller tomme Patronhylstre, forsynede med Fænghætter.

Sprængstoffer, som exploderende Bomuld, Dynamit eller andre nitroglycerinholdige Sprængstoffer, Nitroglycerin, Knaldkviksølv og deslige maa kun haves med Brandvæsenets Samtykke og kun i saa smaa Kvantiteter og paa saadanne Steder at deres Explosion efter Brandvæsenets Skjøn ikke kan antages at medføre Ødelæggelse af større Betydning, samt under de Betingelser, som Brandvæsenet i hvert enkelt Tilfælde maatte foreskrive.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

17 Aug. Nr. 83. **Bekjendtgjørelse for Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn samt for Frederiksberg Sogn ang. Bestemmelse af de Kvantiteter af Fyrværkerisager, Patroner og deslige, som det er tilladt at have udenfor Krudttaarn eller i Butik og Arbeidslokale.** (Justitsministeriet).

I Henhold til § 37 i L. om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn 21 Marts 1873 og § 36 i B. om et af Justitsministeriet stadfæstet Reglement for Brandvæsenet i Frederiksberg Sogn 1 Februar 1877 bestemmes herved Følgende:

Istedetfor hvert Pund Krudt, som det ifølge § 13 af L. om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn 21 Marts 1873 og i § 13 af B. om et af Justitsministeriet stadfæstet Reglement for Brandvæsenet i Frederiksberg Sogn 1 Februar 1877 er tilladt at opbevare udenfor Krudttaarn eller i Butik og Arbeidslokale, skal det herefter være tilladt under Iagttagelse af de i de nævnte Bestemmelser iøvrigt indeholdte Forskrifter at have Oplag af 2 Pd. Fyrværkerisager, (Hylstrenes Vægt iberegnet), eller 300 skarpe Patroner til Geværer eller 1,500 skarpe Patroner til Omdreiningspistoler (Revolvere), eller 15,000 Salonpatroner eller 30,000 Fænghætter eller tomme Patronhylstre, forsynede med Fænghætter.

Hvilket herved bringes til alminbelig Kundskab.

20 Sept. Nr. 97. **Bekjendtgjørelse om nogle Lempelser i den Anmeldelsespligt, som paahviler de til Kjøbenhavn ankommende Skibe.** (Justitsministeriet).

Paa dertil af Karantænekommissionen i Kjøbenhavn given Foranledning fastsættes herved følgende Lempelser i den Anmeldelsespligt, som i Medfør af F. ang. Karantænevæsenet 8 *Februar 1805* paahviler de til Kjøbenhavn ankommende Skibe.

§ 1. Under Forudsætning af, at de i L. ang. Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse ad Søveien 1 Mai 1868 indeholdte Bestemmelser overhovedet ikke ifølge Bekjendtgjørelse fra Justitsministeren ere i Virksomhed, kunne Lodser, der ankomme til Kjøbenhavn, uden Anmeldelse for Karantænevæsenet begive sig i Land fra Skibe, som de have lodset, dog kun under den Betingelse, at de overtage Forpligtelsen til at forhøre sig, om der ombord i det paagjældende Skib findes Syge eller Døde, hvorhos de, forsaavidt saadanne findes, uopholdelig skulle gjøre Anmeldelse for Karantænevæsenet. 20 Sept. Nr. 97.

§ 2. Under den i § 1 ommeldte Forudsætning kunne Skibe, der ankomme til Kjøbenhavn om Aftenen efter Solnedgang alene for at proviantere, indtage Kul, indhente Ordre eller lignende, og som derefter strax skulle afseile, foretage den ved F. 8 Februar 1805 paabudne Anmeldelse for Karantænevæsenet ved Toldbodvagten paa Nordre Toldbod.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Instrux for samtlige til Praxis berettigede Jordemødre. (Justitsministeriet). 28 Sept. Nr. 101.

§ 1. Naar en Kvinde paa lovlig Maade har erholdt Lærebrev som Jordemoder og har aflagt den befalede Jordemoder-Ed, er hun berettiget til at nedsætte sig overalt i Landet og udøve Praxis som Jordemoder. Dog skal hun, inden hun paatager sig nogen Forretning, personlig have fremstillet sig for Stads- og Distriktslægen i den By eller det Distrikt, hvor hun agter at praktisere, og have forevist ham sit Lærebrev. Ligeledes skal hun, inden hun paatager sig nogen Forretning, dersom hun nedsætter sig udenfor Kjøbenhavn, have sendt Fysikus og Amtmanden en skriftlig Meddelelse om, hvor hun har nedsat sig, og dersom hun nedsætter sig i *Kjøbenhavn*, have anmeldt det for Magi-

28 Sept. straten. Forlader en Jordemoder sit tidligere Opholdssted
Nr. 101. for at nedsætte sig paa et andet Sted, skal hun anmelde dette for de ovennævnte Embedsmænd baade paa det Sted, som hun forlader, og paa det Sted, hvor hun paany nedsætter sig.

§ 2. Til en Jordemoders Praxis henhøre følgende Forretninger:

at betjene den fødende Kvinde i Fødselen og Barselkvinden i hendes Barselseng;

at sørge for det nyfødte Barns Pleie;

at undersøge Kvinder med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilstedeværelsen af Svangerskab, eller om foregaaet Fødsel;

efter en Læges Anvisning at undersøge ikke svangre Kvinder med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilstedeværelsen af nogen sygelig Tilstand i Kjønsorganerne eller Endetarmen;

at sætte Klyster;

at tage Vandet fra Kvinder;

at aarelade;

at sætte Igler og Blodkopper;

at foretage Indsprøitninger i de kvindelige Kjønsorganer;

at anlægge Moderkrandse og andre Bandager for de kvindelige Kjønsorganer efter en Læges Anvisning.

Hun er pligtig til, under Udførelsen af disse Forretninger nøiagtigt at følge de Regler, som ere blevne hende meddelte under hendes Undervisning paa Fødselsstiftelsen og strengt at holde sig indenfor de Grændser, som ved denne ere hende anviste. Udenfor de Tilfælde, som hun ved denne Undervisning er oplært til at behandle, maa hun aldeles ikke give sig af med Sygebehandling.

§ 3. Naar en Jordemoder bliver kaldet til en Fødende i den By, i hvilken hun er bosat, eller den Kommune, i hvilken hun har anmeldt at ville praktisere, og de fornødne

Befordringsmidler ere tilstede, da er hun, saafremt hun ikke har lovlig Forhindring, forpligtet til strax at følge Kaldet. Fra denne Forpligtelse kan hun, dersom hun ikke er Distrikts-jordemoder, frigjøre sig, dog kun ved itide, inden hun bliver kaldet til den Fødende, at meddele hende, at hun ikke ønsker at betjene hende. Men selv om hun saaledes har frigjort sig, skal hun dog være pligtig at møde, naar der sendes hende Bud, at der er øieblikkelig Livsfare tilstede for den Fødende eller for Barnet, eller at en anden Jordemoders Hjælp forgjæves har været søgt. 28 Sept. Nr. 101

§ 4. Er Jordemoderen kommen til den Fødende, og finder hun at Fødselen er begyndt, da skal hun forblive i Huset til Fødselen baade af Barnet og af Efterbyrden er tilendebragt, og der ikke mere er nogen Fare for Blødning efter Fødselen. Er en Læge tilkaldt, retter hun sig i Alt efter hans Anordninger, understøtter ham paa bedste Maade i de Operationer, som han maatte foretage, og forbliver hos Barselkonen efter Fødselen saa længe som han bestemmer. Hun bidrager efter Evne til at Lægens Anordninger og Forskrifter under Barselsengen overholdes.

Hun maa hverken selv give eller tillade, at Andre give den Fødende smertestillende Midler til Bedøvelse ved Indaanding, uden efter Lægens Ordination og i hans Nærværelse.

§ 5. Strax efter Fødselen skal Jordemoderen erindre Forældrene om den dem paahvilende Pligt, i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne inden 2 Dage og paa Landet inden 8 Dage efter Fødselen at anmelde denne for vedkommende Kirkebetjent.

Er det nyfødte Barn saa svagt, at hun tvivler om at det kan vedblive at leve, underretter hun Forældrene derom, idet hun henstiller til dem, om de ville have Barnet hjemmedøbt. Dersom Sagen er paatrængende og det af Vedkommende ønskes, er hun berettiget til at foretage Hjemme-

28 Sept. daaben, naar ingen ordineret Mand, Skolelærer eller anden
Nr. 101. oplyst Mand af sat Alder og gode Sæder eller Barnets Fader selv er tilstede; thi kan saadan Mandsperson faas, maa Jordemoderen ei forrette Hjemmedaaben. Og bør derefter Jordemoderen selv, ifald hun har forrettet Hjemmedaaben, anmelde Saadant for vedkommende Præst inden 24 Timer, ifald det er i Kjøbenhavn eller i en Kjøbstad; men er det paa Landet, da senest inden 4 Dage, og angive Aarsagen til, at Barnet er blevet hjemmedøbt.

§ 6. Giver et nyfødt Barn ikke Livstegn fra sig, og er der ingen sikkre Tegn paa allerede indtruffen Død tilstede, skal hun betragte det som skindødt, og strax skride til Anvendelsen af de egnede Oplivelsesmidler med al Kraft og Udholdenhed, indtil der ikke mere er Haab om at kalde Barnet tillive.

§ 7. Jordemoderen har overalt, hvor hun skjønner, at Forholdene afgive Opfordring dertil, at meddele Barselkvinden fornøden Anvisning med Hensyn til Barnets Pleie i den første Tid efter Fødselen, samt i alle Tilfælde, hvor hun finder Forholdene i Barselkvindens Hjem at være af den Beskaffenhed, at de udsætte Barnets Helbred for Fare, at indberette dette til Øvrigheden.

§ 8. Dersom den Fødende er angrebet af en smitsom Sygdom, er Jordemoderen ikke berettiget til derfor at nægte at betjene hende eller at udføre de Handlinger, som ere nødvendige til hendes Forløsning; men Jordemoderen bør iøvrigt anvende egnede Midler for at beskytte sig selv mod Smitten. Dersom den Fødende er angreben af venerisk Sygdom, eller det er Jordemoderen bekjendt, at hun tidligere har lidt af denne Sygdom i nogen af dens konstitutionelle Former, skal hun anse Barnet som mistænkt for Sygdommen, selv om det ikke frembyder noget tydeligt Tegn paa denne, og hun maa da ikke give det til Brystet hos nogen anden Kvinde end dets egen Moder, uden at under-

28 Sep Nr. 10

rette Ammen, eller give det i Pleie, uden at underrette Pleieforældrene om at Barnet er mistænkt. Er Sygdommen derimod allerede tilstede hos Barnet, maa det aldeles ikke gives til Brystet hos anden Kvinde end dets egen Moder, ei heller sættes i Pleie uden at Pleieforældrene erholde Underretning om, af hvilken Sygdom Barnet er angrebet. Jordemoderen bør strax anmelde for Stads- eller Distriktslægen, hvad hun ved saadan Leilighed har foretaget.

§ 9. Opstaar der hos en Barselkvinde Barselfeber eller anden smitsom Sygdom, som let kan forplantes ved Jordemoderen, da bør den Jordemoder, som har betjent Kvinden, uopholdelig anmelde dette for Stads- eller Distriktslægen, og anvende de Midler til Forebyggelse af Smittens Forplantning, som af denne tilraades. Finder han det nødvendigt at paalægge hende, foreløbig ganske at afholde sig fra at betjene Fødende, bør hun ogsaa rette sig derefter, udenfor Kjøbenhavn dog kun indtil Spørgsmaalet om denne Forholdsregels Nødvendighed er afgjort af Fysikus. Har Fysikus (i Kjøbenhavn Stadslægen) forbudt hende at betjene Fødende, for ikke at udbrede Sygdomssmitte, maa hun nøiagtig rette sig derefter i hele den Tid, for hvilken Forbudet er udstedt.

Samme Regel gjælder, dersom Jordemoderen selv angribes af en smitsom Sygdom eller der opstaar smitsom Sygdom i hendes Hjem.

§ 10. Det er Jordemoderen forment at udfritte den Fødende eller Svangre om, hvem der er Fader til hendes Barn. Hun bør derhos iagttage den strængeste Taushed med Hensyn til Svangerskab og Fødsel hos de Kvinder, som ønske, at dette skal holdes hemmeligt, medmindre der opstaar en Formodning hos hende om, at en Forbrydelse er udført eller tilsigtet. Er Forbrydelsen udført, bør hun strax anmelde Sagen for Stedets Politimester eller Distrikts- eller Stadslægen, for at denne kan anmelde det for Politi-

28 Sept. mesteren, og det samme bør hun gjøre, dersom den kun er
Nr. 101. tilsigtet og hun ikke holder sig overbevist om, at Forsættet igjen er opgivet. Kaldes hun til en Kvinde, som nylig har født uden Vidners Tilstedeværelse, og Barnet er dødt eller ikke tilstede, skal hun ligeledes anmelde Sagen for Politimesteren.

§ 11. En Jordemoder maa ikke optage Svangre eller Fødende i sit Hus for der at føde, medmindre hun for hvert enkelt Tilfælde har modtaget Stads- eller Distriktslægens Tilladelse dertil, og underkaster sit Hus dennes Tilsyn saalænge Kvinden er hos hende.

Fra denne Regel undtages i Kjøbenhavn de Jordemødre, som paa den kongelige Fødselsstiftelses Vegne modtage Fødende i deres Huse, og som staa under Tilsyn fra denne.

§ 12. Jordemoderen er pligtig at føre Bog over alle de Fødsler, ved hvilke hun betjener den Fødende. Naar hun nedsætter sig i et Distrikt, anmoder hun Stads- eller Distriktslægen om at erholde en autoriseret Protokol til deri at indføre disse Fødsler, og i denne Protokol indfører hun derefter stadigt Beretning om enhver Fødsel i Løbet af den første Dag, efter at hun er kommen hjem fra Forretningen, ved at udfylde alle de Rubrikker i Protokollens Skema, hvorom hun til den Tid veed Besked. Senere udfylder hun de øvrige Rubrikker.

Naar hun tilsiges til Møde med Fysikus eller Stads- eller Distriktslægen, medtager hun denne Protokol. Er Protokollen udskreven, eller forlader hun Distriktet, eller opgiver hun sin Praxis, afleverer hun Protokollen til Stads- eller Distriktslægen.

§ 13. Enhver Jordemoder, der betjener Fødende i Kjøbenhavn, skal til vedkommende Sognepræst gjøre Anmeldelse om hvert levendefødt Barns Fødsel, hvorved hun har gjort Tjeneste. Til Anmeldelsen benyttes den dertil særlig anordnede Blanket, som faas udleveret fra Stads-

lægens Kontor og som udfyldt indleveres inden 1 Uge efter 28 Sept.
den stedfundne Fødsel til Sognepræsten ved den Kirke, i Nr. 101.
hvis Sogn Fødselen er forefalden.

§ 14. Er det Barn, som fødes, dødt eller skindødt uden senere at bringes tillive, skal Jordemoderen affatte en Beretning derom, hvilket hun udfører ved at udfylde de tomme Rubrikker i det hertil anordnede Skema, som hun kan erholde hos Stads- eller Distriktslægen. Er Fødselen foregaaet i Kjøbenhavn afleverer hun denne Anmeldelse, efterat den er forevist for og paategnet af Stadslægen, paa Begravelseskontoret i Kjøbenhavn eller forsaavidt Jordfæstelsen skal ske paa Frederiksberg Sogns Kirkegaard, paa Begravelseskontoret for dette Sogn. Er Fødselen derimod foregaaet i en af de øvrige Kjøbstæder eller paa Landet, afleverer hun Anmeldelsen til Stedets Sognepræst.

Paa Landet træder denne Anmeldelse i Stedet for Dødsattest for Barnet; men i Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Handelspladserne skal der særligt Ligsyn til af en Læge, hvilket Jordemoderen har at bringe Vedkommende i Erindring. Over Børn, som have levet efter Fødselen, maa Jordemoderen heller ikke paa Landet udstede Dødsattest. Anmeldelsen sker til Folkekirkens Sognepræst paa Stedet, selv om Moderen eller Faderen hører til en anden Trosbekjendelse.

§ 15. Naar Jordemoderen betjener en ugift Fødende, skal hun noie mærke sig de Omstændigheder, der ere af Betydning ved Bedømmelsen af Barnets Fuldbaarenhed, samt foretage de Veininger og Maalinger, som herved komme i Betragtning, og paa Stedet opskrive Tallene. Hun skal den første Dag, efter at hun er hjemkommen fra en saadan Fødsel, optegne disse Omstændigheder paa det hertil forordnede Skema, som hun omhyggeligt opbevarer og senere udleverer naar det af rette Vedkommende forlanges.

§ 16. Jordemoderens nærmeste Foresatte er Stads- eller

28 Sept. Distriktslægen for den Kommune, i hvilken hun er bosat.
Nr. 101. I denne er hun pligtig at møde for ham hvor han bestemmer og give Forklaring, naar det af ham forlanges; de Raad, Paalæg og Advarsler, som han maatte give hende, er hun pligtig at modtage og følge.

Den samme Forpligtelse har hun mod Fysikus, som fører det overordnede Tilsyn med hendes Virksomhed og til hvem hun kan klage, dersom hun fortrædiges i sin Virksomhed. Naar hun af Fysikus tilsiges, er hun pligtig at møde paa det af ham betegnede Sted, for at gjøre Rede for sin Virksomhed baade i Almindelighed og i enkelte særlige Tilfælde, og for at give ham Forvisning om, at hun har vedligeholdt de til hendes Kalds Udøvelse nødvendige Kundskaber.

§ 17. En Distriktsjordemoder eller Reservejordemoder har alle de samme Pligter, som ifølge denne Instrux paahvile de praktiserende Jordemødre. Desuden har hun følgende særlige Forpligtelser:

Hun er pligtig strax at komme til enhver Fødende, til hvilken hun bliver kaldet indenfor det Distrikt, for hvilket hun er ansat, naar de fornødne Befordringsmidler ere tilstede, og hun ikke har lovlig Forhindring; og hun kan ikke ved nogen forudgaaende Meddelelse til den Fødende eller dennes Nærmeste frigjøre sig for denne Forpligtelse.

Hun skal, dersom Distriktsjordemoderen i et tilgrændsende Jordemoderdistrikt har lovligt Forfald, i hendes Sted overtage de Forretninger, hvortil hun maatte blive kaldet, og det er hende ikke forment at paatage sig Praxis i et andet Distrikt end hendes eget, naar kun hendes Forretninger i dette ikke tilsidesættes. Men er hun ikke kaldet i Praxis, maa hun ikke, uden at have erhvervet Stads- eller Distriktslægens Tilladelse dertil, reise bort fra sit Distrikt.

Paa sin Bolig bør hun have et Skilt, som viser, at Distriktsjordemoderen der er boende, og bor hun i Kjøbenhavn eller en Kjøbstad, tillige et Ringetøi, hvorved en paa

rette Sted anbragt Natklokke let og sikkert sættes i Bevægelse; i Kjøbenhavn bør hendes Bolig desuden være betegnet ved en Natlygte. Hun maa ikke være borte fra sit Hjem, uden at der i dette er Nogen tilstede, som veed Besked med, hvor hun er at finde. De Redskaber, som hun af det Offentlige erholder udleverede til Brug i hendes Forretning, skal hun holde renlige og i forsvarlig Tilstand, samt forelægge dem til Stads- eller Distriktslægens Eftersyn, saa ofte det af denne forlanges. Hun modtager dem ved sin Bestillings Tiltrædelse efter Syn af Stads- eller Distriktslægen; og afleverer dem paa samme Maade, naar hun atter fratræder Bestillingen. 28 Sept. Nr. 101.

Hun skal i sit Distrikt, foruden at betjene de Fødende i Fødsel og Barselseng og sørge for de nyfødte Børns Pleie, ogsaa, naar det forlanges, udføre de øvrige Forretninger, som ifølge § 2 i denne Instrux høre til en Jordemoders Praxis, mod herfor at nyde en passende Godtgjørelse i hvert enkelt Tilfælde.

§ 18. I Almindelighed er en Jordemoder forpligtet til at lade sig nøie med den ved Lov fastsatte taxtmæssige Betaling for at betjene en Fødende. Dog er det hende ikke forment at tage hvad Mere der godvillig maatte blive hende ydet; men det er ikke tilladt hende selv at anmode om Saadant, og ethvert Forsøg paa, naar hun kaldes til Fødselen eller under denne at erholde Tilsagn om høiere Vederlag er hende strengt forbudt. Taxten for en Jordemoders Tjeneste ved en Fødsel er paa Landet for de Gaardmænds Vedkommende, der besidde 3 Td. Hartkorn eller derover og for dem, der i økonomisk Henseende maa stilles lige med disse, 6 Kroner, for andre Gaardmænd 4 Kroner, for Husmænd med Jord 2 Kroner og for Husmænd uden Jord og Inderster 1 Krone. Dog tilstaaes der hende for dem, der nyde Understøttelse af Fattigvæsenet, en Betaling af 2 Kroner af Kommunen. For alle Andre paa Landet

28 Sept. saavelsom i Kjøbstæderne bliver der at betale efter Taxten
Nr. 101. for den af de anførte Klasser, med hvilken den Paagjældende nærmest kan sammenlignes.

Er en Jordemoder ikke Distriktsjordemoder kan hun inden hun kaldes til Fødselen betinge sig en høiere Betaling end den taxtmæssige som Vilkaar for at betjene den Fødende.

Den Distriktsjordemødrene tidligere indrømmede Ret til, naar en anden Jordemoder benyttedes til at udføre en Forretning i Distriktet, at erholde en Del af Betalingen for denne, er ophævet.

Den en Jordemoder tilkommende taxtmæssige Betaling kan forlanges inddrevet ved Udpantning.

I Kjøbenhavn gjælder Taxten ikke, og Jordemoderen kan, naar ingen Overenskomst om Betalingen forinden har fundet Sted, af den Enkelte kræve den samme Betaling, som hun for den samme Forretning pleier at erholde af Personer under lige Livsvilkaar. Det samme gjælder overalt i Landet med Hensyn til Udførelsen af de Jordemoderforretninger, for hvilke der ikke er sat nogen Taxt.

§ 19. En Distriktsjordemoder nyder foruden den for alle Jordemødre fastsatte Betaling for hver enkelt af hende udført Forretning tillige en fast Løn, bestaaende dels i Penge dels i Naturalydelser.

Er hun ansat i et Landdistrikt, da er hendes Pengeløn fra 100 til 120 Kroner aarlig efter Amtsraadets nærmere Bestemmelse, og den engang fastsatte Løn kan ikke senere forandres uden Justitsministerens Samtykke. Efter 10 Aars god Tjeneste som Distriktsjordemoder i samme Amt tilstaaes hende et Alderstillæg af 20 Kr., og efter 15 Aars god Tjeneste kan Amtsraadet desuden tilstaa hende et Tillæg af 20 Kr. Finder Amtsraadet, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at indrømme Alderstillæget, indstilles Sagen til Justitsministeriets Afgjørelse. Af Naturalydelser tilkommer *der hende* 2 Favne Brænde eller et Kvantum Tørv af lige

Værdi, et 4 à 5 Fag stort Bondehus med dertil hørende lille Have, samt Græsning og Vinterfourage til en Ko eller en dertil svarende Jordlod. Ønsker hun hellere Husleiehjælp end frit Hus, da kan hun forlange en saadan, men er ikke berettiget til at fordre mere end 12 Kr. aarlig. 28 Sept. Nr. 101.

En Distriktsjordemoder, som er ansat i en Kjøbstad, nyder en fast Pengeløn af 100 til 120 Kroner efter Byraadets Bestemmelse, hvorhos der tilstaaes hende et Alderstillæg af 20 Kroner efter 10 Aars god Tjeneste, hvilket Tillæg efter mindst 15 Aars god Tjeneste kan forhøies til 40 Kroner. Forsaavidt en Kommune frivillig maatte have tillagt hende en større Pengeløn end 100 Kr., kan Alderstillæget forholdsmæssig nedsættes eller helt bortfalde. Finder Byraadet, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at indrømme Alderstillæget, indstilles Sagen til Justitsministeriets Afgjørelse. Af Naturalydelser tilkommer der hende 2 Favne Brænde eller et Kvantum Tørv af lige Værdi, samt naar Kjøbstaden har Jorder eller Græsningsret, Græsning til en Ko; desuden fri Bolig, bestaaende af 1 eller 2 Værelser med Kjøkken. Skulde hun hellere attraa Husleiehjælp end fri Bolig, da kan saadan tilstaas hende; men hun er ikke berettiget til at fordre Mere end 24 Kr. aarlig som Husleiehjælp.

Istedetfor den en Distriktsjordemoder paa Landet tillagte Naturalydelse af Græsning og Fourage til en Ko er Amtsraadet berettiget til at yde hende en af samme fastsat Pengegodtgjørelse. Samtlige øvrige en Distriktsjordemoder tillagte Naturalydelser kan hun derimod fordre leverede in natura, medmindre der med hende efter hendes Ansættelse maatte være truffen særlig Overenskomst om disses Afløsning, eller deres Omsætning i Pengevederlag maatte være approberet af Justitsministeriet.

§ 20. Naar en Distriktsjordemoder afskediges formedelst Alder eller Svagelighed og hendes Forhold iøvrigt dertil gjør hende værdig, har hun Adgang til Pension efter Amts-

28 Sept. raadets eller Byraadets nærmere Bestemmelse. Dog kan
Nr. 101. denne for en Distriktsjordemoder paa Landet ikke overstige Beløbet af hendes faste Pengeløn, Alderstillæget derunder indbefattet.

§ 21. Denne Instrux gjælder for samtlige til Praxis berettigede Jordemødre og med den ophæves de for Jordemødrene tidligere udfærdigede Instruxer. For Overtrædelse af dens Bestemmelser kan der, forsaavidt der ikke derved maatte være paadraget større Strafansvar, i Kjøbenhavn af Stadslægen og udenfor Kjøbenhavn af Fysikus paalægges Jordemødrene Bøder fra 2 til 100 Kr. Men er Forseelsen grovere, eller dersom der er Spørgsmaal om at drage hende til Ansvar for noget udenfor denne Instrux liggende Forhold, saasom Uduelighed eller usikkeligt Levnet af den Art, at der er Spørgsmaal om at afskedige hende eller at fratage hende Retten til at praktisere som Jordemoder, bliver Sagen efter dens Beskaffenhed at henvise til den høiere Øvrigheds eller Domstolenes Afgjørelse.

§ 22. Ved den Undervisning, som meddeles Jordemødrene paa den Kongelige Fødselsstiftelse, bliver Indholdet af denne Instrux at gjennemgaa og forklare for dem. Et trykt Exemplar af Instruxen bliver at meddele enhver Jordemoder ved hendes Afgang fra Stiftelsen.

Saaledes stadfæstet i Henhold til § 4 i L. om Jordemødrenes Lønning og Forhold 15 Mai 1875.

22 Okt. **Instrux for Fysici.** (Justitsministeriet).
Nr. 108. § 1. Den af det kongelige danske Kancelli under 4 Marts 1818 udstedte Instruktion, hvorefter samtlige Stifts- og Landfysici i Danmark sig i deres Embeder skal rette og forholde, ophæves herved med Undtagelse af de i sammes Paragrafer 10—14*) indeholdte Bestemmelser om, hvorledes

*) Disse Paragrafer er saaledes lydende:
§ 10. Fysikus maa besørge og være tilstede ved

Fysikus har at forholde sig ved Obduktioner, og skulle de 22 Okt.
i de følgende Paragrafer af denne Instrux indeholdte Regler, Nr. 108.

---

alle legale Obduktioner, som af vedkommende Øvrighed rekvireres i det ham anbetroede Stads- eller Land-Fysikat, naar saadant hans betimelige Møde ei, formedelst Sygdom eller Stedets betydelige Fraliggenhed, gjøres umuligt; men, skulde dette blive Tilfældet, da haver han strax herom at underrette nærmeste Distriktskirurg, som i hans Sted besørger Forretningen. Ligeledes maa nærmeste Distriktskirurg besørge Forretningen, naar Fysikus selv har haft Obducenten under Kur i sammes dødelige Tilfælde.

§ 11. Han maa til Obduktionsforretningen rekvirere vedkommende Distriktskirurg eller, om han ei kan haves, da, hvor saadant er muligt, en anden examineret Kirurg, dog ei den, som har havt Obducenten under Kur i sammes dødelige Tilfælde (hvilken alligevel altid bør tilsiges til at møde ved Forretningen, naar det er ham muligt), og i Mangel af saadan Kirurg maa han selv forrette Obduktionen.

§ 12. Fysikus, som ei selv har behandlet den Døde, eller Kirurgen, som ikke selv har havt den Døde under Behandling, forretter Obduktionen i Overværelse af Øvrigheden, Gjerningsmanden (naar denne i Tilfælde af Mord eller Voldsomhed, haves) og den Læge, som har havt den Afdøde under Kur. Dersom flere Læger ere tilstede, skal den, som ikke obducerer, have nøie Tilsyn med, at alle Legemets Dele efter Omstændighederne tilbørligen blive undersøgte, saa og at der ikke ved uagtsom Section skeer saadanne Læsioner, som kunde gjøre Visum repertum tvivlsomt. Især maa ikke, hvor der er nogen Tvivl om Dødsmaaden, undlades at eftersøge alle Legemets Cavitæter, og, foruden disse, placenta og funiculus hos Nyfødte, naar de kunne haves.

§ 13. I Formodning af Forgiftelse maa Fysikus ei alene nøie examinere Læsionem ventriculi og intestinorum, men ogsaa contenta ventriculi og alle øvrige Dele, hvor Giften muligen kunde være anbragt, og ved bekjendte videnskabelige Forsøg forvisse sig om den tilstedeværende Gift og sammes Beskaffenhed, *hvortil, om* han finder det fornødent, kan

22 Okt. ved Siden af de Love og de øvrige Anordninger, som
Nr. 108. vedrøre Fysikus-Embedet, herefter være gjældende for samtlige Stifts- og Landsfysici i Danmark og for Fysikus paa Bornholm, med de Ændringer, som følge af, at den sidstnævnte Embedsmand tillige fungerer som Distriktslæge for en Del af Fysikatet.

§ 2. Fysikus er den overordnede Medicinalembedsmand i sin Embedskreds, og danner det sædvanlige Mellemled imellem Sundhedskollegiet og det i Kredsen virkende Medicinalpersonale, nemlig Læger (herunder indbefattet Tandlæger og de til en begrændset Lægepraxis autoriserede Personer), Apothekere og Jordemødre.

---

rekvireres en bekjendt Chemici Medvirkning. Kan bemeldte chemiske Undersøgelse ikke skee strax ved eller efter Obduktionen, bør de forefundne mistænkelige Substantser kommes i et reent Kar, som vel tilproppes eller tilbindes med en Blære, og derefter forsegles af Fysikus, Distriktskirurgen og Rettens Betjente. Naar den videre chemiske Undersøgelse skal foretages, som bør skee saasnart som muligt, tilsiges Vedkommende, og bemeldte Kar aabnes i deres Overværelse; og naar noget af dette giftige Contentum efter anstillet Prøve er tilovers, da maa samme strax i Vidners Overværelse optages i et passende Kar, og med Fysici og Kirurgens Segl forsynes, for derefter i Retten at fremstilles som Corpus delicti.

§ 14. Alt det, som ved Obduktionen forefindes, dikteres strax af Obducenterne til Nedskrivning, saaledes at intet deri behøves forandret, og Rigtigheden deraf attesteres af de tilstedeværende Vedkommende ved deres Underskrift. Bemeldte Beskrivelse bør nøiagtigen følges i Visum repertum, og af samme igjen uddrages Conclusum, som af Fysiko eller Kirurgen, saasnart muligt, tilligemed Paategning af de lægekyndige Assistenter, om saadanne ere tilstede, indsendes til vedkommende Øvrighed. Men, skulde Fysikus i visse betydelige Tilfælde, som kunde gjælde Livsstraf, finde Sagen tvivlsom, bør han foranledige, at dette Visum repertum fra Retten sendes til Sundheds-Kollegii Betænkning.

Han staar umiddelbart under Sundhedskollegiet, og maa 22 Okt.
efterkomme, hvad dette paalægger ham; men han kan ikke Nr. 108.
vægre sig ved at efterkomme Amtmandens direkte Ordre, forsaavidt dennes Myndighed strækker sig. Til Kollegiet henvender han sig om Afgjørelsen af alle tvivlsomme Spørgsmaal, og til dette afgiver han de Erklæringer, som af samme maatte blive ham affordrede, Forslag til Ordning eller Forbedring af Medicinalforholdene i hans Embedskreds, forsaavidt saadanne ikke kunne gjennemføres ved Henvendelse til de stedlige Myndigheder, og Beretning over enhver forekommende Sag, der maa antages at have væsentligere Betydning for Medicinalforholdene i hans eget eller i andre Fysikater, navnlig om Udbruddet af landsfarlige Sygdomme.

§ 3. Fysikus fører Overtilsynet med alle Medicinalanliggender i Fysikatet. Ved Medicinalanliggender forstaas Anliggender, som vedrøre den offentlige Sundheds- og Sygepleie, eller Medicinalpersonalets Kaldsvirksomhed, forsaavidt denne vedkommer det Offentlige.

Han er i de Anliggender, som angaa den offentlige Sundheds- og Sygepleie, den vedkommende Amtmands Raadgiver, og skal til denne kunne afgive Betænkning og Forslag i de disse Anliggender vedrørende Sager, selv om saadan Betænkning eller Forslag ikke er affordret ham. Kun hvor det er paatrængende nødvendigt, at en Foranstaltning øieblikkeligt iværksættes, bør Fysikus foranledige denne udført uden foregaaende Forhandling med vedkommende Amtmand; men han skal da strax indberette til denne, hvad han har foretaget, og hvorfor han har ment ikke at burde afvente det Tidspunkt, da Sagen kunde være forhandlet med Amtmanden. De i disse Anliggender fornødne lokale Undersøgelser skal han lade foretage eller, saavidt det skjønnes fornødent, selv foretage.

I de Anliggender, som angaa Medicinalpersonalets

22 Okt. Kaldsvirksomhed, handler Fysikus efter Sagens Beskaffenhed
Nr. 108. enten selvstændigt, eller han henvender sig til vedkommende Øvrighed eller til Sundhedskollegiet. Han staar i Forbindelse med Medicinalpersonalet dels umiddelbart dels igjennem vedkommende Stads- og Distriktslæge; i Regelen henvender han sig umiddelbart til Fysikatets Læger og Apothekere, middelbart til Jordemødrene. Han veileder og støtter Medicinalpersonerne i Udøvelsen af deres Kaldspligter ligeoverfor det Offentlige, og paataler de Forseelser af dem, som komme til hans Kundskab. Bliver en offentlig ansat Medicinalpersons Stilling ledig, eller bliver en saadan midlertidig sat ud af Stand til at besørge sine Forretninger, skal Fysikus ved Henvendelse til vedkommende Myndighed hurtigst muligt sørge for Forretningernes midlertidige Besørgelse paa hensigtsmæssigste Maade. Han skal i det Mindste en Gang aarlig ved personligt Eftersyn forvisse sig om, at Stads- og Distriktslægerne holde deres Embedsbøger og Embedsarkiv i Orden, at Sygehusarkiverne holdes Orden og Sygehusjournalerne ere førte.

§ 5. Fysikus er forpligtet til at holde sit Embedsarkiv i Orden og stadig at føre sine Embedsbøger i Overensstemmelse med de gjældende Anordninger, samt at forelægge Bøgerne til Eftersyn for Sundhedskollegiet eller enkelte af dets Medlemmer, som dertil af Kollegiet ere særlig bemyndigede.

Han sørger for at komme i Besiddelse af den mest omfattende Kundskab til de Forhold, som vedrøre Fysikatets medicinale Statistik, og samler til Embedsarkivet de Efterretninger, som kunne tjene til Grundlag for denne.

Fysikus paaser, at de befalede Medicinalvæsenet vedrørende Beretninger betimeligen indsendes til ham fra enhver Læge i Fysikatet, og Andre, som dertil ere forpligtede.

Han modtager Beretninger, samler, ordner og bearbeider dem saaledes som det foreskrives, og indsender dem inden

den befalede Tidsfrist med de fornødne Bilag. Den aarlige Medicinalberetning for Fysikatet forelægger han til Gjennemsyn for den eller de vedkommende Amtmænd, inden den indsendes til Kollegiet. Han skal paasee, at Medicinalberetningerne ikke indeholde nogen Fysikatet vedrørende Anke, uden at dens Begrundelse er nærmere belyst, og uden at der meddeles, hvad der er foretaget eller bør foretages til sammes Afhjælpning, og angaar denne Anke Forhold, som efter hans Skjøn trænge til særskilt Behandling eller hurtig Afhjælpning, bør han gjøre dem til Gjenstand for en særlig Indberetning, dersom han ikke selv kan afhjælpe dem. 22 Okt. Nr. 108.

§ 6. Fysikus tager Bopæl paa det Sted i Fysikatet, som dertil anvises ham af Ministeriet ved hans Embedstiltrædelse. Ønsker han at forlade Fysikatet eller fritages for sine Embedsforretninger i mere end 2 Dage, skal han anmelde dette for den Amtmand, i hvis Amt han boer, og foreslaa en dertil villig og kvalificeret Læge til at konstitueres i hans Sted. Ønsker han at fritages i længere Tid end 4 Uger, maa han først derom ansøge Ministeriet igjennem Sundhedskollegiet. Dersom han undtagelsesvis bliver ude af Stand til at udføre en enkelt uopsættelig Embedshandling, skal han dertil konstituere en anden kvalificeret Læge.

§ 7. Fysikus skal mindst een Gang aarlig ved personligt Eftersyn forvisse sig om, at alle til Forpleining af Syge oprettede Anstalter, som findes i Fysikatet, ere tilbørligt indrettede og forsynede; dog ere Sindssygeanstalterne ved Aarhus, Viborg, Vordingborg og St. Hans Hospital paa Bidstrup undtagne fra det ham paahvilende Tilsyn. Ligeledes skal han jævnlig, saa ofte Leilighed gives paa Embedsreiser i andre Øiemed, ved personligt Eftersyn forvisse sig om, at Hospitaler, Pleiestiftelser, Fattighuse, Arbeidshuse, Arrester og lignende offentlige Indretninger ere i en med Hensyn til Beboernes Sundhed tilfredsstillende Til-

22 Okt. stand. Hvor det kommer til hans Kundskab, at der er
Nr. 108. særegne Hindringer for at de Fattige i Sygdomstilfælde hurtigt kunne erholde Lægehjælp og behørig Pleie, bør det være ham særligt magtpaaliggende at søge disse Hindringer fjernede.

Han skal have sin Opmærksomhed henvendt paa alle de Forhold i Fysikatet, som kunne antages at udøve en skadelig Indflydelse paa Befolkningens Sundhedstilstand, og, hvor saadanne Forhold findes, søge dem rettede og forbedrede. Særlig Omhu bør han anvende med Hensyn til den stadige og rigtige Gjennemførelse af de Bestemmelser, som ved Lov, Anordning eller kommunale Vedtægter ere givne til Beskjærmelse af Sundheden og Forebyggelse af Sygdom.

Han skal ad den Vei, som man i hvert enkelt Tilfælde skjønner at være den hensigtsmæssigste, modarbeide alle for Sundheds- og Sygepleien skadelige Forestillinger og Sædvaner, naar disse vinde Udbredelse blandt Befolkningen.

Viser der sig saadanne smitsomme Sygdomme mellem Husdyrene eller Kulturplanterne, som kunne blive farlige for Menneskene, skal han forvisse sig om, at de Forholdsregler blive trufne, som ere anordnede til disses Beskjærmelse.

§ 8. Naar en særdeles ondartet epidemisk Sygdom viser sig i Fysikatet, eller en Epidemi vinder en større Udbredelse i den angrebne Egn, eller han faar Formodning om, at den ikke modvirkes paa rette Maade, skal han begive sig til det angrebne Sted, undersøge Forholdene i Forbindelse med vedkommende Distriktslæge og saafremt denne ikke selv har overtaget Sygebehandlingen under Epidemien, da ogsaa med den behandlende Læge, og virke til at alt det iværksættes, som er nødvendigt for at Sygdommen kan blive behandlet paa bedste Maade, og dens videre Udbredelse modvirkes.

Dersom flere Læger paa det angrebne Sted eller dets

Nærhed behandle den samme Epidemi, bør han træde i Forbindelse med disse, og stræbe at fremkalde en enig Samvirken og hensigtsmæssig Arbeidsfordeling. 22 Okt. Nr. 108.

§ 9. Fysikus skal vaage over, at de bestaaende Love om ulovlig Udøvelse af Læge- og Jordemoderkunsten samt om ulovlig Medikamenthandel haandhæves, og til den Ende føre Fortegnelse over samtlige Medicinalpersoner i Fysikatet. Dersom Nogen, hvis Adkomst til at udøve Medicinalvirksomhed ikke er godtgjort for ham, befatter sig med saadan, har han at affordre denne Bevis for hans Berettigelse. Kommer han til Kundskab om, at Loven er krænket, skal han anmelde Sagen for vedkommende Øvrighed til Undersøgelse og eventuel retlig Forfølgning.

§ 10. Fysikus visiterer mindst en Gang aarlig i Forening med vedkommende Stads- og Distriktslæge de i Fysikatet bestaaende Apotheker. Han foretager Visitation af ethvert nyt oprettet eller flyttet Apothek, inden det aabnes for Publikum eller snarest muligt efter at dette er skeet. Paa given Foranledning efterser han de Medikamentbeholdninger, som maatte bero hos de Læger, der ere berettigede til at dispensere. Han foretager Eftersyn hos de Materialister, som ere berettigede til at handle med Gifter, hvor saadanne endnu maatte findes. Ved disse Visitationer og Eftersyn følger han nøie de Regler, som ere givne eller maatte blive givne.

§ 11. I alle Sager, som angaa Fysikatets Inddeling i Jordemoderdistrikter, Jordemødres Antagelse og Afskedigelse og nye Jordemødres Oplærelse, er Fysikus Amtmandens Raadgiver. Dersom en Jordemoder lider af eller maa antages at være Bærer af nogen smitsom Sygdom, skal Fysikus efter derom at have modtaget eller indhentet Stads- eller Distriktslægens Betænkning, træffe de Forholdsregler, som befindes nødvendige til Sikkerhed for at Smitten ikke forplantes, og er han i dette Øiemed endog

22 Okt. bemyndiget til at forbyde vedkommende Jordemoder at
Nr. 108. praktisere i en bestemt begrændset Tid. Om de trufne Forholdsregler bør han strax gjøre Indberetning til Amtmanden, dersom han ikke forud har forelagt denne Sagen, saavelsom til Sundhedskollegiet. For Overtrædelse af de i Jordemødrenes Instrux indeholdte Bestemmelser kan han, forsaavidt der ikke derved maatte være paadraget større Strafansvar, paalægge Jordemødrene Bøder fra 2 til 100 Kr., der tilfalde Kjøbstadens eller Amtets Fattigkasse. Fysikus skal i Forbindelse med den Stads- eller Distriktslæge, i hvis Distrikt Prøven finder Sted, afholde Jordemoderkonferencerne.

§ 12. Fysikus tager Del i Afholdelsen af den farmaceutiske Medhjælperexamen og de andre Prøver, som ere anordnede eller maatte blive anordnede for Personer, som attraa at udøve en eller anden medicinal Virksomhed i Fysikatet, alt efter de Regler, som herom ere givne eller fremtidig maatte blive givne.

22 Okt.
Nr. 109.

Instrux for Stads- og Distriktslæger. (Justitsministeriet).

§ 1. Den af det kongelige danske Kancelli under 4 Marts 1818 udstedte Instruktion, hvorefter samtlige Distriktskirurger i Danmark sig i deres Embeder skal rette og forholde, ophæves herved med Undtagelse af de i sammes Paragrafer 10—14*) indeholdte Bestemmelser om hvorledes

*) Paragraferne 10 og 11 af den nævnte Instruktion 4 Marts 1818 ere saaledes lydende:

§ 10. Distriktskirurgen maa, hvor Fysikus ikke kan være tilstede, besørge alle legale Obduktioner, som af vedkommende Øvrighed rekvireres i det ham anbetroede Distrikts Kirurgikat, saafremt han ei selv har havt Obducenten under Kur i sammes dødelige Tilfælde, i hvilket Tilfælde en anden Kirurg, om denne kan haves, maa dertil af Øvrigheden constitueres.

Distriktskirurgen har at forholde sig ved Obduktioner, og skulle de i de følgende Paragrafer af denne Instrux indeholdte Regler herefter være gjældende for samtlige Stadslæger og Distriktslæger i Danmark ved Siden af de Love og de øvrige Anordninger, som vedrøre deres Embede. 22 Okt. Nr. 109.

Under Benævnelsen Stadslæge ere ogsaa indbefattede de i enkelte Kjøbstæder ansatte Stadsfysici, og ved „Distriktet" forstaas i de følgende Paragrafer af denne Instrux for Stadslægernes Vedkommende den Kjøbstad med tilhørende Kjøbstadgrund, for hvilken de ere ansatte.

§ 2. Stads- og Distriktslægerne ere Statsembedsmænd i deres Lægedistrikter, og henhøre til Medicinalpersonalet i det Fysikat eller de Fysikater, hvorunder Distriktet er henlagt.

De staa umiddelbart under Fysikus, og ville i Almindelighed erholde de deres Embede vedkommende Ordrer gjennem ham; i særlige Tilfælde dog ogsaa umiddelbart fra Sundhedskollegiet eller Amtet. Erklæringer og Betænkninger vedrørende særlige Tilfælde skulle de, naar ikke Rekvisitionen indeholder nogen anden Anvisning, afgive til den Myndighed, af hvilken de ere æskede; Indberetninger, som de

---

§ 11. Ligesom Distriktskirurgen er pligtig til at møde ved enhver Obduktionsforretning, naar han dertil af vedkommende Øvrighed eller Fysikus forlanges, saa maa han og, i det Tilfælde, hvor han efter § 10, selv besørger Obduktionen, til denne Forretning rekvirere den nærmeste Distriktskirurg, eller, om han ei kan haves, da, hvor saadant er muligt, en anden examineret Kirurg, dog ei den, som har havt Obducenden under Kur i sammes dødelige Tilfælde, med mindre ingen anden Kirurg dertil skulde kunne erholdes.

Paragraferne 12, 13 og 14 stemme i det Hele taget med de tilsvarende Paragrafer af Instruktionen af samme Dato for Stifts- og Landfysici (se foran Side 158 Noten).

22 Okt. ifølge staaende Ordrer have at afgive, indsendes til Fysikus,
Nr. 109. til hvem de ogsaa have at afgive Forslag eller Beretning om enhver i deres Embedskreds forekommende Sag, der maa antages at have væsentligere Betydning for Medicinalforholdene i deres eget Distrikt eller i andre Dele af Landet.

Hvor et Lægedistrikt strækker sig ind i flere Amter eller Fysikater, hører Distriktslægen for de enkelte Kommuners Vedkommende hen under det Amt eller Fysikat, hvortil disse Kommuner høre.

§ 3. En Stadslæge skal altid have Bopæl i selve den Kjøbstad, for hvilken han er ansat. En Distriktslæge tager Bopæl paa det Sted, som dertil ved hans Embedstiltrædelse anvises ham af Ministeriet.

Ønsker en Stads- eller Distriktslæge at forlade sit Distrikt eller at fritages for sine Embedsforretninger i mere end 2 Dage, skal han igjennem Fysikus andrage herpaa for Amtmanden i det Amt, hvor han boer, og foreslaa en dertil villig og kvalificeret Læge til at konstitueres i hans Forfald; ønsker han at fritages i længere Tid end 4 Uger, maa han derom indgive Ansøgning til Justitsministeriet, ledsaget af Fysici og Amtmandens Erklæringer.

§ 4. Stads- og Distriktslægerne have at foretage de Undersøgelser vedrørende Medicinalanliggenderne i deres Distrikter, som enten ifølge Lovgivningen paahvile dem, eller som paalægges dem af deres ovennævnte Foresatte, eller hvortil de af vedkommende Politimester eller Underøvrighed opfordres. Ligeledes foretage de saadanne Undersøgelser og afgive saadanne Erklæringer, som i Retssager af rette Vedkommende maatte blive dem affordrede.

§ 5. De skulle holde deres Embedsarkiver i Orden og stadig føre deres Embedsbøger i Overensstemmelse med de gjældende Forskrifter, samt forelægge Bøgerne til Eftersyn for Fysikus saa ofte det af denne forlanges. Bøgerne høre til

Embedet, og afleveres ved Afgang eller Forflyttelse til Eftermanden. De sørge for Indsamlingen af alle de Kjendsgjerninger og Dokumenter, som kunne tjene til Oplysning om Lægedistriktets medicinale Statistik, ordne og bearbeide disse efter de Anvisninger, som blive dem givne, og understøtte for Distriktets Vedkommende paa bedste Maade Fysikus i hans Bestræbelser for at bringe omfattende statistiske Oplysninger tilveie for Fysikatet. De affatte den aarlige Medicinalberetning for Distriktet i Overensstemmelse med de givne Forskrifter og indsende den til Fysikus inden den befalede Tidsfrist. 22 Okt. Nr. 109.

§ 6. Stabs- og Distriktslæger ere forpligtede til, paa bedste Maade og efter bedste Evne, saavidt muligt at yde Enhver til Lægehjælp Trængende forlangt Bistand. De skulle uden Vederlag, dog imod at nyde fri Befordring og de lovbestemte Dagpenge, naar Reiser i den Anledning maa foretages, behandle alle de Syge, som af de til Lægedistriktet henhørende Kommuner ere tagne under offentlig vedvarende eller midlertidig Forsørgelse, og af disse blive henviste til dem, samt de af den kgl. Fødsels- og Pleiestiftelse i Kjøbenhavn udsatte Pleiebørn, saalænge disse staa under Stiftelsens Omhu eller Pleieforældrenes Værge.

§ 7. Er Stabs- eller Distriktslægen tillige Læge ved et Sygehus, da bør han i Almindelighed daglig tilse de Syge i dette og paase deres Tarv med Hensyn til Kur og Forpleining. Han fører Journal over hver enkelt Syg, som han selv behandler, enten denne er indlagt for offentlig eller privat Regning, samler og ordner Journalerne og indordner dem i Lægeembedets eller i Sygehusets Arkiv. Han bærer stadig Omhu for, at smitsomme Sygdomme ikke forplantes i Sygehuset, og at den hygieiniske Tilstand i dette er en saadan, at de Syges Helbredelse begunstiges, og Opkomsten af nye Sygdomme hos dem forebygges.

§ 8. Findes der i Distriktet Arresthuse, ved hvilke ikke

22 Okt. nogen anden Læge er antagen til at føre det stadige Tilsyn,
Nr. 109. skal Stabs- eller Distriktslægen uden Vederlag, dog imod at nyde fri Befordring og de lovbestemte Dagpenge, naar Reiser i den Anledning maa foretages, behandle alle de i samme hensiddende syge Arrestanter, over hvilke han fører Journaler, som blive at opbevare i Arkivet, ligesom han har at henvende særlig Omhu paa Beskrivelsen og Behandlingen af de abnorme Sindstilstande hos Arrestanterne, som enten medbringes af disse i Arresten eller udvikle sig der. Han bør derhos have stadig Opmærksomhed for Sundheds- og Renlighedsforholdene i de nævnte Arresthuse, herunder ogsaa indbefattet den Forpleining og Beklædning, der fra Arrestvæsenets Side bliver Arrestanterne til Del, alt efter de nærmere Forskrifter, som ere givne eller ville blive givne af vedkommende Ministerium.

§ 9. Det paahviler Stabs- og Distriktslægerne efter Ordre fra vedkommende Myndighed i det enkelte Tilfælde at tage syge Værnepligtige under Behandling.

§ 10. Stabs- og Distriktslægerne maa have deres Opmærksomhed henvendt paa Udbredelsen af den veneriske Sygdom, og ikke alene foretage de Undersøgelser, hvortil de i denne Henseende opfordres af Amtet eller Politiet, men ogsaa ved egen Bestræbelse søge oplyst, hvorledes Smitten har udbredt sig, og modvirke Udbredelsen saavidt deres Myndighed strækker sig. De maa mod den lovbestemte Godtgjørelse foretage de periodiske Visitationer af offentlige eller for Løsagtighed mistænkte Fruentimmer, som af Sundhedspolitiet ere indrettede i en By, som hører til deres Distrikt. Have de grundet Formodning om, at Nogen er befængt med venerisk Sygdom, og er den Befængte tillige saaledes stillet, at man fra ham eller hende kan befrygte Sygdommen udbredt, og kan den Vedkommende ikke ved autoriseret Læges Attest bevise sig enten at være fri for Smitten eller at være under tilbørlig Lægebehandling for

Sygdommen, bør de derom gjøre Anmeldelse for Politiet. 22 Okt.
Er der Grund til at søge Sygdommen behandlet for offentlig Regning, bør de andrage derpaa, og virke hen til, at Behandlingen saavidt muligt foretages i et Sygehus. De behandle de veneriske Syge, som henvises til deres Behandling for offentlig Regning, og føre Journaler over disse, ogsaa naar de behandles udenfor Sygehuse. Nr. 109

§ 11. Hvor der bestaar en Sundhedskommission, af hvilken Stads- eller Distriktslægen er Medlem, bør han vise den største Omhu for Opfyldelsen af de af ham som saadant paahvilende Pligter, hvor ingen Sundhedskommission bestaar, er han anvist til at være Politiets lægekyndige Bistand i Udøvelsen af de Forretninger, som ellers paahvile Sundhedskommissionen.

I Havnestæderne ere Stads- og Distriktslægerne Medlemmer af Kvarantænekommissionen. De skulle i de nævnte Egenskaber virke hen til at forebygge Indbringelse af smitsomme Sygdomme i deres Lægedistrikter, og særlig til at de Bestemmelser, som ved Lov eller Anordning ere givne til Værn imod Indbringelse af den asiatiske Kolera eller andre farlige epidemiske Sygdomme, i enhver Henseende blive opfyldte. Viser der sig en farlig epidemisk Sygdom i saadan Nærhed af Distriktet, at dens Indbringelse er at befrygte, skulle de uopholdelig sætte Fysikus i Kundskab herom, og iøvrigt virke hen til, at alle de forebyggende Forholdsregler træffes, som ere anordnede eller blive anordnede mod Sygdommen. Er den Sygdom, som truer med at angribe Stedet, de naturlige Kopper, bør de af yderste Evne virke for Indpodning og Gjenindpodning af Kokopper i Overensstemmelse med de givne Anordninger.

Viser der sig imellem Husdyrene eller Kulturplanterne i Distriktet nogen Sygdom, som kan blive farlig for Menneskene, skulle de ufortøvet gjøre Indberetning til Fysikus, og midlertidig foretage de Skridt, som maa ansees for egnede til at forebygge Faren.

22 Okt. § 12. Naar Stads- eller Distriktslægen erfarer, at der
Nr. 109. inden hans Embedsdistrikt er udbrudt en farlig epidemisk Sygdom, eller at en mindre farlig epidemisk Sygdom truer med at antage en alvorligere Karakter, skal han uopholdelig begive sig til Stedet, anstille fornøden Undersøgelse, og derefter gjøre Indberetning til Fysikus og til Amtet. Er Stedet beliggende paa Landet, og finder han Sygdommen efter dens Natur og Udbredelse egnet til at tages under offentlig Behandling, bringer han dette i Forslag, og naar dette er bleven bevilget, overtager og udfører han Behandlingen i Overensstemmelse med de foreskrevne Bestemmelser, forsaavidt ikke Behandlingen undtagelsesvis overdrages en anden Læge. Skulde han ved sin Undersøgelse finde Forholdene saadanne, at det skjønnes at ville medføre Fare med Hensyn til Sygdommens Udbredelse eller de Syges Helbredelse, dersom Sygdommen ikke ufortøvet tages under offentlig Behandling, skal han være bemyndiget til foreløbigt at gjøre dette paa egen Haand, men maa da uopholdelig indsende Beretning og Forklaring til Fysikatet og Amtet. Er Sygdommen smitsom, bør Stads- eller Distriktslægen henvende særlig Opmærksomhed paa Isolationen af de Syge og dem, af hvem disse pleies, samt deres Husfæller, fornemmelig saalænge som Sygdommen ikke har vundet nogen stor Udbredelse; i ethvert enkelt Tilfælde bør han agte paa Rettelsen af saadanne hygieiniske Forhold, som kunne antages at begunstige Sygdommens Opkomst eller Forplantelse, paa Anvendelsen af de hensigtsmæssigste Beskyttelsesmidler, paa Tilveiebringelsen af Sygelokaler og Sygepassere, paa Tilstedeværelsen af de fornødne Lægemidler, Forpleiningsgjenstande og Desinfektionsmidler, og paa at de Syge erholde omhyggeligt Tilsyn og Behandling. Om alle disse Ting bør han, forsaavidt det ikke beror paa ham alene at skaffe det Fornødne tilveie, henvende sig til vedkommende Stats- eller kommunale Myndighed, saavelsom til enhver Anden,

hvis Hjælp han med Nytte kan paakalde i sine Bestræbelser 22 Okt.
for at bekæmpe Sygdommen. Han bør jevnlig indberette Nr. 109.
til Fysikus om Epidemiens Gang og Udvikling, og agte paa de Anvisninger, som af denne blive givne saavel til at bekæmpe Epidemien som med Hensyn til Indberetningernes Form og Hyppighed. Kommer Fysikus tilstede paa Stedet bør han give denne enhver forlangt Oplysning, understøtte ham i hans Undersøgelse, og agte paa hans Anvisninger. Han bør indsamle de Efterretninger og foretage de Optegnelser, som ere nødvendige for, at han, naar Epidemien er tilende, kan give en nøiagtig Beskrivelse af denne, og meddele alle de Oplysninger, som maatte være af Interesse for det Offentlige. Forlanges Optegnelserne gjorte efter en fælles Plan, kan han ikke undslaa sig for at imødekomme Fysikatets Anvisninger i saa Henseende.

§ 13. Stabs- og Distriktslæger ere forpligtede til i den Praxis, som de udøve for offentlig Regning, at iagttage alle de Sparsomhedshensyn, som kunne bestaa med forsvarlig Omsorg for de Syges Tarv. De attestere Regningerne for de Lægemidler og Forpleiningsgjenstande, som af dem ere rekvirerede, naar dette forlanges.

§ 14. Stabs- og Distriktslægerne have at henvende stadig Opmærksomhed paa, at Befolkningen beskyttes imod Brugen af usunde eller forfalskede Næringsmidler, imod slet eller utilstrækkeligt Drikkevand, imod giftige Substantser, hvori de end findes, imod offentlig eller privat Urenlighed, imod Ansamlinger af forraadnede Substantser, imod Følgerne af Menneskers Forsamling i forholdsvis snevre eller af anden Grund usunde Rum, og imod de for Sundheden skadelige Næringsveie, og hvor der findes Forhold, som i denne Henseende forekomme dem betænkelige, bør de paatale disse for rette Vedkommende, særlig hvor saadanne Forhold forekomme i Bygninger eller Indretninger, som tilhøre det Offentlige.

22 Okt. Hvor der af nogen Stats- eller kommunal Myndighed
Nr. 109. afforderes dem Erklæring over den sanitære Tilstand eller de hygieiniske Forhold i nogen offentlig Bygning eller Indretning, bør de foretage de i denne Henseende fornødne Undersøgelser, og afgive Erklæringer. Ligeledes afgive de paa Opfordring lægevidenskabelig Betænkning over Planerne for nye offentlige Bygninger og Indretninger eller for Ombannelsen af allerede bestaaende.

§ 15. Stabs- eller Distriktslægen foretager i sit Distrikt den offentlige Kokoppeindpodning og det med denne forbundne Eftersyn, hvor den ikke undtagelsesvis inden 4de Februar 1871 har været overdraget en anden Læge, efter de herom udgivne Love og Anordninger og en af Fysikus bifaldet Plan.

§ 16. I Forening med Fysikus og efter dennes Bestemmelse med Hensyn til Tiden foretager Stabs- eller Distrikts. lægen mindst en Gang aarlig Visitation af de i Distriktet bestaaende Apotheker. Iøvrigt fører han det nærmere Tilsyn med disse, undersøger de Besværinger, som maatte fremsættes imod dem, og gjør Forslag til Afhjælpning af de Mangler, som maatte findes ved dem. Han er berettiget til at have et lidet Forraad af de Lægemidler, som udfordres til hurtig Lægehjælp især paa Reiser, hvilke han dog skal have kjøbt paa et af Distriktets Apotheker; men uden særlig Bevilling er han ellers ikke berettiget til at distribuere eller dispensere Medicin. Han vaager over, at der ikke i Distriktet drives ulovlig Handel med Lægemidler eller med Gifter, og indberetter til Fysikus, hvad der derom maatte komme til hans Kundskab.

§ 17. Han fører Tilsyn med Jordemodervæsenet i Distriktet, og vaager over, at ingen uberettiget udøver Fødselshjælp. Han veileder og støtter Jordemødrene i Udøvelsen af deres Kaldspligter, paaser at de nøiagtig efterkomme den *for dem* gjældende Instrux, og paataler de Forseelser, hvori

de maatte gjøre sig skyldige. Han efterser mindst en Gang aarlig, om deres Bøger og Instrumenter ere i Orden, og deltager med Fysikus i Afholdelsen af Jordemoderkonferencerne. Dersom en Jordemoder lider af eller maa antages at være Bærer af nogen smitsom Sygdom, bør han ufortøvet anordne, hvad han anser fornødent til at forhindre Smittens Udbredelse ved hende, og gjøre Indberetning derom til Fysikus, navnlig kan han, om fornødent, midlertidig forbyde Jordemoderen at praktisere, indtil Fysikus har afgjort, om og for hvilken Tid et saadant Forbud bør udstedes. I denne Henseende maa ethvert i hans Distrikt opstaaende Tilfælde af Barselfeber være Gjenstand for hans særlige Opmærksomhed. 22 Okt. Nr. 109.

§ 18. Denne Instrux gjælder ikke for Stabslægen i Kjøbenhavn.

Bekjendtgjørelse fra Kjøbenhavns Havneforvaltning. 29 Okt.

Herved bekjendtgjøres, at Indenrigsministeriet under 27 October d. A. har vedtaget, at der fra den 1ste November d. A. at regne skal gjælde følgende Bestemmelser for Benyttelsen af Havnevæsenets Duc d' Alber:

at Punkt 3 af den Kgl. Resol. 14 Februar 1827 *), bekjendtgjort af den Kongelige Administration for Hav-

---

*) Denne Resolution er saaledes lydende:

Paa Collegiets allerunderdanigste Forestilling angaaende forøgede Indtægter for Havnekassen i Kjøbenhavn, har det under 14 Februar 1827 allernaadigst behaget Hans Majestæt Kongen at resolvere:

Efterat Vi have taget det af Vor Administration for Havnevæsenet i Kjøbenhavn indgivne Andragende om Forøgelse i Havnevæsenets Indtægter, og Vort Generaltoldkammer- og Commerce-Collegii derover allerunderdanigst nedlagde Forestilling i allerhøieste Overveielse, bifalde Vi allernaadigst:

29 Okt. nevæsenet i Kjøbenhavn under 28 Marts næstefter, ophæves, og at der for Fremtiden for Lossen og Laden ved Havnevæsenets Duc d'Alber betales 6 Øre pr. Ton af det lossede og ladede Gods; samt

at Skibe, naar de oplægges i Havnen fortøiede ved Duc d'Alber, for Oplæget skulle betale samme Afgift, som de overeensstemmende med de gjældende Bestemmelser maae betale, naar de oplægges fortøiede ved Bolværk.

2 Nov. Nr. 120. **Kundgjørelse ang. Forandring af de i K. 20 December 1873 § 1 indeholdte Bestemmelser om Funderingen af Nationalbankens Sedler. (Justitsministeriet).**

---

1. at Bolværkspengene af de Skibe og Fartøier, som afbenytte Havnevæsenets Bolværker, forhøies om Sommeren til 12 rbß. Sølv pr. Læst af Skibe og Pramme, og 3 rbß. Sølv af en Baad, og om Vinteren til det Dobbelte.
2. at Fiske-Qvaserne maa, mod at svare de allerunderdanigst foreslaaede forhøiede Bolværkspenge, fritages for de hidtil paabudne 48 rbß. Sølv i Liggepenge.
3. at der for Lossen og Laden ved Havnevæsenets, mellem Toldboden og Nyehavn, beliggende Duc d'Alber svares om Sommeren 6 rbß. Sølv og om Vinteren 12 rbß. Sølv pr. Læst af det lossede eller ladede Gods, samt
4. at Toldskriverne for Fremtiden oppebære Bolværkspengene saavel af Skibene og Baadene, som af Fiske-Qvaserne, mod derfor at nyde 4% af Beløbet.

Derhos ville Vi allernaadigst have bestemt, at den ved allerhøieste Rescript af 29 Februar 1696 paabudne Afgift for Afløbsrender fra Huse til Canalerne skal forhøies til 10 Rbd. Sølv aarligen for hver Rende, hvorimod Vi, med Hensyn til Afgifterne for Benyttelsen af Fisketorvet og dets Bolværker, allernaadigst ville, at det skal have sit Forblivende ved den ved Vor allerhøieste Resolution af 21 April 1814 approberede Taxt.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Efterat Vor Bankkommissær allerunderdanigst har forelagt Os et Andragende fra den forenede Bestyrelse for Nationalbanken i Kjøbenhavn, saa ville Vi i Henhold til § 20 i den Nationalbanken under 4 Juli 1818 meddelte Oktroi allernaadigst have tilladt: 2 Nov. Nr. 120.

at det i § 1 af den kgl. K. 20 December 1873 om Funderingen af Nationalbankens Sedler fastsatte Maximum for det Seddelbeløb, der kan dækkes paa anden Maade end ved Metal, maa forhøies fra 27 til 30 Millioner Kroner, saaledes at der for Sikkringen af disse 30 Millioner gjælder de samme Regler, som ere indeholdte i Kundgjørelsens § 1 Nr. 1 og 2 samt § 3, og at Kundgjørelsens Regler ogsaa iøvrigt forblive uforandrede, imod

at der af Bankens opsparede Midler dannes en extraordinær Reservefond paa 3 Millioner Kroner, som Bestyrelsen i den Tid, Nationalbankens Oktroi af 4 Juli 1818 er i Kraft, ikke skal kunne formindske uden Kongens Samtykke. Denne Fond dannes ved, at der til sammes Konto fra Bankens Overskuds-Konto strax overføres 2,500,000 Kroner og endvidere 500,000 Kroner i Løbet af næste Bankaar.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Tillæg til Politivedtægten for Kjøbenhavn 18 Januar 1869 ang. Forandring af Vedtægtens § 45. (Justitsministeriet). 20 Nov. Nr. 124.

Tillæg af 27 April 1870 til Politivedtægten for Kjøbenhavn 18 Januar 1869 ang. Forandring af Vedtægtens §§ 44, 45 og 90 ophæves forsaavidt bemeldte § 45 angaar, og i Stedet derfor træde følgende Bestemmelser:

Om Førsel af andre store og smaa Kreaturer paa offentlig Gade, Vei eller Plads gjælde følgende Bestemmelser:

20 Nov. Tyre skulle altid trækkes enkeltvis og være forsvarligt
Nr. 124. nikkede eller paa anden af Politiet bifaldet Maade gjort uskadelige.

Andet stort Hornkvæg maa ikke drives, men kun trækkes enkeltvis eller i Kobler.

Svin og Kalve maa ikke drives eller trækkes, men skulle altid kjøres paa Vogn eller Trillebør. Det samme skal gjælde om Faar og Lam, der ankomme hertil tilsøs eller paa Jernbane, medmindre de trækkes enkeltvis.

Til den Førsel af Kreaturer, der ikke sker ved Kjørsel paa Vogn eller Trillebør, maa ikkun benyttes Personer, som dertil have erhvervet Politiets Tilladelse, hvilken til enhver Tid kan tilbagetages. Dette skal dog ikke udelukke nogen fra enten selv at føre eller ved en i hans faste Tjeneste staaende Mand at lade føre ham tilhørende Kreaturer og ei heller være til Hinder for, at Personer, der drive eller trække Kreaturer ad Landeveien her til Staden, føre dem lige til deres første Bestemmelsessted paa Stadens Grund.

Politiet bestemmer og bekjendtgjør, ad hvilke Veie Tyre maa trækkes, store Kreaturer føres i Kobbel, samt Faar og Lam, der ankomme fra Landet, drives løse i Flokke; ligeledes bestemmer og bekjendtgjør Politiet, hvormange Stykker der maa føres i et Kobbel, samt hvormange Førere der udfordres, naar Faar og Lam fra Landet drives i Flokke.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

14 Dec. **Lov ang. nærmere Regler om Sammensætningen**
Nr. 131. **af Landkommunernes Skolekommissioner.** (Ministeriet for Kirke og Undervisningsvæsenet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende *Lov:*

§ 1. I de Landkommuner, der indbefatte flere Pastorater, skal Kommunens Skolekommission bestaa af disses Sognepræster og dobbelt saa mange andre Medlemmer, der vælges af Kommunens Sogneraad paa 3 Aar og saaledes, at mindst Halvparten af dem har Sæde i Sogneraadet, og at ethvert af Pastoraterne repræsenteres i Kommissionen. Den saaledes sammensatte Skolekommission afgjør ved Stemmeflerhed, hvilken af Sognepræsterne der skal være dens Formand. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Lodtrækning Udslaget. Valget gjælder for 3 Aar ad Gangen. 14 Dec. Nr. 131

§ 2. Naar det i større Landkommuner, derunder indbefattet Frederiksberg, har viist sig uoverkommeligt for Skolekommissionen i dens nuværende Sammensætning at røgte dens Hverv paa tilfredsstillende Maade, og naar derfor vedkommende kommunale Bestyrelse andrager paa en Forandring i Sammensætningen, og Skolekommissionen understøtter Andragendet, skal Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet være bemyndiget til midlertidig og paa høist 10 Aar ad Gangen at stadfæste en udvidet Sammensætning af den nævnte Kommission.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

1878.

Bekjendtgjørelse om Mønstringsstederne for de Heste og Vogne m. m, som tilveiebringes i Henhold til Lov 16 Juni 1876. (Krigsministeriet). 25 Jan. Nr. 9.

For de Heste og Vogne, som ved Krigsberedskab tilveiebringes for Hæren i Medfør af Lov 16 Juni 1876, fastsættes herved i Henhold til bemeldte Lovs §§ 4 og 10 for de paagjældende Kjøbstæders og Amtsraadskredses Vedkommende følgende Mønstringssteder i de forskjellige Amter, nemlig:

22 Okt. § 12. Naar Stads- eller Distriktslægen erfarer, at
Nr. 109. i hans Embedskreds er udbrudt en farlig epidemisk Syg eller at en mindre farlig epidemisk Sygdom truer me antage en alvorligere Karakter, skal han uopholdelig b sig til Stedet, anstille fornøden Undersøgelse, og de gjøre Anmeldelse til Fysikus og til Amtet. Er Stedet liggende paa Landet, og finder han Sygdommen efter Væsen og Udbredelse egnet til at tages under offe Behandling, bringer han dette i Forslag, og naar dett blevet bevilget, overtager og udfører han Behandling Overensstemmelse med de foreskrevne Bestemmelser, forsa ikke Behandlingen undtagelsesvis overdrages en anden S Skulde han ved sin Undersøgelse finde Forholdene saad at det skjønnes at ville medføre Fare med Hensyn til dommens Udbredelse eller de Syges Helbredelse, de Sygdommen ikke ufortøvet tages under offentlig Behand skal han være bemyndiget til foreløbigt at gjøre dette egen Haand, men maa da uopholdelig indsende Bere og Forklaring til Fysikatet og Amtet. Er Sygdon smitsom, bør Stads- eller Distriktslægen henvende s Opmærksomhed paa Isolationen af de Syge og dea hvem disse pleies, samt deres Husfæller, fornemmelig længe som Sygdommen ikke har vundet nogen stor Ud delse; i ethvert enkelt Tilfælde bør han agte paa Ret af saadanne hygieiniske Forhold, som kunne antage begunstige Sygdommens Opkomst eller Forplantelse, Anvendelsen af de hensigtsmæssigste Beskyttelsesmidler, Tilveiebringelsen af Sygelokaler og Sygepassere, paa stedeværelsen af de fornødne Lægemidler, Forpleininge stande og Desinfektionsmidler, og paa at de Syge er omhyggeligt Tilsyn og Behandling. Om alle disse bør han, forsaavidt det ikke beror paa ham alene at det Fornødne tilveie, henvende sig til vedkommende E eller kommunale Myndighed, saavelsom til enhver A

hvis Hjælp han med Nytte kan paakalde i sine Bestræbelser 22 Okt.
for at bekæmpe Sygdommen. Han bør jevnlig indberette Nr. 109.
til Fysikus om Epidemiens Gang og Udvikling, og agte paa de Anvisninger, som af denne blive givne saavel til at bekæmpe Epidemien som med Hensyn til Indberetningernes Form og Hyppighed. Kommer Fysikus tilstede paa Stedet bør han give denne enhver forlangt Oplysning, understøtte ham i hans Undersøgelse, og agte paa hans Anvisninger. Han bør indsamle de Efterretninger og foretage de Optegnelser, som ere nødvendige for, at han, naar Epidemien er tilende, kan give en nøiagtig Beskrivelse af denne, og meddele alle de Oplysninger, som maatte være af Interesse for det Offentlige. Forlanges Optegnelserne gjorte efter en fælles Plan, kan han ikke undslaa sig for at imødekomme Fysikatets Anvisninger i saa Henseende.

§ 13. Stabs- og Distriktslæger ere forpligtede til i den Praxis, som de udøve for offentlig Regning, at iagttage alle de Sparsomhedshensyn, som kunne bestaa med forsvarlig Omsorg for de Syges Tarv. De attestere Regningerne for de Lægemidler og Forpleiningsgjenstande, som af dem ere rekvirerede, naar dette forlanges.

§ 14. Stabs- og Distriktslægerne have at henvende stadig Opmærksomhed paa, at Befolkningen beskyttes imod Brugen af usunde eller forfalskede Næringsmidler, imod slet eller utilstrækkeligt Drikkevand, imod giftige Substantser, hvori de end findes, imod offentlig eller privat Urenlighed, imod Ansamlinger af forraadnede Substantser, imod Følgerne af Menneskers Forsamling i forholdsvis snevre eller af anden Grund usunde Rum, og imod de for Sundheden skadelige Næringsveie, og hvor der findes Forhold, som i denne Henseende forekomme dem betænkelige, bør de paatale disse for rette Vedkommende, særlig hvor saadanne Forhold forekomme i Bygninger eller Indretninger, som tilhøre det Offentlige.

22 Okt. Hvor der af nogen Stats- eller kommunal Myndighed
Nr. 109. afforbres dem Erklæring over den sanitære Tilstand eller de hygieiniske Forhold i nogen offentlig Bygning eller Indretning, bør de foretage de i denne Henseende fornødne Undersøgelser, og afgive Erklæringer. Ligeledes afgive de paa Opfordring lægevidenskabelig Betænkning over Planerne for nye offentlige Bygninger og Indretninger eller for Ombannelsen af allerede bestaaende.

§ 15. Stabs- eller Distriktslægen foretager i sit Distrikt den offentlige Kokoppeindpodning og det med denne forbundne Eftersyn, hvor den ikke undtagelsesvis inden 4de Februar 1871 har været overdraget en anden Læge, efter de herom udgivne Love og Anordninger og en af Fysikus bifaldet Plan.

§ 16. I Forening med Fysikus og efter dennes Bestemmelse med Hensyn til Tiden foretager Stabs- eller Distrikts-lægen mindst en Gang aarlig Visitation af de i Distriktet bestaaende Apotheker. Iøvrigt fører han det nærmere Tilsyn med disse, undersøger de Besværinger, som maatte fremsættes imod dem, og gjør Forslag til Afhjælpning af de Mangler, som maatte findes ved dem. Han er berettiget til at have et libet Forraad af de Lægemidler, som udfordres til hurtig Lægehjælp især paa Reiser, hvilke han dog skal have kjøbt paa et af Distriktets Apotheker; men uden særlig Bevilling er han ellers ikke berettiget til at distribuere eller dispensere Medicin. Han vaager over, at der ikke i Distriktet drives ulovlig Handel med Lægemidler eller med Gifter, og indberetter til Fysikus, hvad der derom maatte komme til hans Kundskab.

§ 17. Han fører Tilsyn med Jordemodervæsenet i Distriktet, og vaager over, at ingen uberettiget udøver Fødselshjælp. Han veileder og støtter Jordemødrene i Udøvelsen af deres Kaldspligter, paaser at de nøiagtig efterkomme den *for dem* gjældende Instrux, og paataler de Forseelser, hvori

de maatte gjøre sig skyldige. Han efterser mindst en Gang aarlig, om deres Bøger og Instrumenter ere i Orden, og deltager med Fysikus i Afholdelsen af Jordemoderkonferencerne. Dersom en Jordemoder lider af eller maa antages at være Bærer af nogen smitsom Sygdom, bør han ufortøvet anordne, hvad han anser fornødent til at forhindre Smittens Udbredelse ved hende, og gjøre Indberetning derom til Fysikus, navnlig kan han, om fornødent, midlertidig forbyde Jordemoderen at praktisere, indtil Fysikus har afgjort, om og for hvilken Tid et saadant Forbud bør udstedes. I denne Henseende maa ethvert i hans Distrikt opstaaende Tilfælde af Barselfeber være Gjenstand for hans særlige Opmærksomhed. 22 Okt. Nr. 109.

§ 18. Denne Instrux gjælder ikke for Stabslægen i Kjøbenhavn.

Bekjendtgjørelse fra Kjøbenhavns Havneforvaltning. 29 Okt.

Herved bekjendtgjøres, at Indenrigsministeriet under 27 October d. A. har vedtaget, at der fra den 1ste November d. A. at regne skal gjælde følgende Bestemmelser for Benyttelsen af Havnevæsenets Duc d' Alber:

at Punkt 3 af den Kgl. Resol. 14 Februar 1827 *), bekjendtgjort af den Kongelige Administration for Hav-

*) Denne Resolution er saaledes lydende:
Paa Collegiets allerunderdanigste Forestilling angaaende forøgede Indtægter for Havnekassen i Kjøbenhavn, har det under 14 Februar 1827 allernaadigst behaget Hans Majestæt Kongen at resolvere:
Efterat Vi have taget det af Vor Administration for Havnevæsenet i Kjøbenhavn indgivne Andragende om Forøgelse i Havnevæsenets Indtægter, og Vort Generaltoldkammer- og Commerce-Collegii derover allerunderdanigst nedlagde Forestilling i allerhøieste Overveielse, bifalde Vi allernaadigst:

29 Okt. nevæsenet i Kjøbenhavn under 28 Marts næstefter, ophæves, og at der for Fremtiden for Losſen og Laden ved Havnevæsenets Duc d'Alber betales 6 Øre pr. Ton af det losſede og ladede Gods; samt

at Skibe, naar de oplægges i Havnen fortøiede ved Duc d'Alber, for Oplæget skulle betale samme Afgift, som de overeensstemmende med de gjældende Bestemmelser maae betale, naar de oplægges fortøiede ved Bolværk.

2 Nov. Nr. 120. **Kundgjørelse ang. Forandring af de i L. 20 December 1873 § 1 indeholdte Bestemmelser om Funderingen af Nationalbankens Sedler. (Justitsministeriet).**

---

1. at Bolværkspengene af de Skibe og Fartøier, som afbenytte Havnevæsenets Bolværker, forhøies om Sommeren til 12 rbß. Sølv pr. Læst af Skibe og Pramme, og 3 rbß. Sølv af en Baad, og om Vinteren til det Dobbelte.
2. at Fiske-Qvaserne maa, mod at svare de allerunderdanigst foreslaaede forhøiede Bolværkspenge, fritages for de hidtil paabudne 48 rbß. Sølv i Liggepenge.
3. at der for Losſen og Laden ved Havnevæsenets, mellem Toldboden og Nyehavn, beliggende Duc d'Alber svares om Sommeren 6 rbß. Sølv og om Vinteren 12 rbß. Sølv pr. Læst af det losſede eller ladede Gods, samt
4. at Toldskriverne for Fremtiden oppebære Bolværkspengene saavel af Skibene og Baadene, som af Fiske-Qvaserne, mod derfor at nyde 4% af Beløbet.

Derhos ville Vi allernaadigst have bestemt, at den ved allerhøieste Rescript af 29 Februar 1696 paabudne Afgift for Afløbsrender fra Huse til Canalerne skal forhøies til 10 Rbd. Sølv aarligen for hver Rende, hvorimod Vi, med Hensyn til Afgifterne for Benyttelsen af Fisketorvet og dets Bolværker, allernaadigst ville, at det skal have sit Forblivende ved den ved Vor allerhøieste Resolution af 21 April 1814 approberede Taxt.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Efterat Vor Bankkommissær allerunderdanigst har forelagt Os et Andragende fra den forenede Bestyrelse for Nationalbanken i Kjøbenhavn, saa ville Vi i Henhold til § 20 i den Nationalbanken under 4 Juli 1818 meddelte Oktroi allernaadigst have tilladt: 2 Nov. Nr. 120.

at det i § 1 af den kgl. K. 20 December 1873 om Funderingen af Nationalbankens Sedler fastsatte Maximum for det Seddelbeløb, der kan dækkes paa anden Maade end ved Metal, maa forhøies fra 27 til 30 Millioner Kroner, saaledes at der for Sikkringen af disse 30 Millioner gjælder de samme Regler, som ere indeholdte i Kundgjørelsens § 1 Nr. 1 og 2 samt § 3, og at Kundgjørelsens Regler ogsaa iøvrigt forblive uforandrede, imod

at der af Bankens opsparede Midler dannes en extraordinær Reservefond paa 3 Millioner Kroner, som Bestyrelsen i den Tid, Nationalbankens Oktroi af 4 Juli 1818 er i Kraft, ikke skal kunne formindske uden Kongens Samtykke. Denne Fond dannes ved, at der til sammes Konto fra Bankens Overskuds-Konto strax overføres 2,500,000 Kroner og endvidere 500,000 Kroner i Løbet af næste Bankaar.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Tillæg til Politivedtægten for Kjøbenhavn 18 Januar 1869 ang. Forandring af Vedtægtens § 45. (Justitsministeriet). 20 Nov. Nr. 124.

Tillæg af 27 April 1870 til Politivedtægten for Kjøbenhavn 18 Januar 1869 ang. Forandring af Vedtægtens §§ 44, 45 og 90 ophæves forsaavidt bemeldte § 45 angaar, og i Stedet derfor træde følgende Bestemmelser:

Om Førsel af andre store og smaa Kreaturer paa offentlig Gade, Vei eller Plads gjælde følgende Bestemmelser:

20 Nov. Tyre skulle altid trækkes enkeltvis og være forsvarligt
Nr. 124. nikkede eller paa anden af Politiet bifaldet Maade gjort uskadelige.

Andet stort Hornkvæg maa ikke drives, men kun trækkes enkeltvis eller i Kobler.

Svin og Kalve maa ikke drives eller trækkes, men skulle altid kjøres paa Vogn eller Trillebør. Det samme skal gjælde om Faar og Lam, der ankomme hertil tilsøs eller paa Jernbane, medmindre de trækkes enkeltvis.

Til den Førsel af Kreaturer, der ikke sker ved Kjørsel paa Vogn eller Trillebør, maa ikkun benyttes Personer, som dertil have erhvervet Politiets Tilladelse, hvilken til enhver Tid kan tilbagetages. Dette skal dog ikke udelukke nogen fra enten selv at føre eller ved en i hans faste Tjeneste staaende Mand at lade føre ham tilhørende Kreaturer og ei heller være til Hinder for, at Personer, der drive eller trække Kreaturer ad Landeveien her til Staden, føre dem lige til deres første Bestemmelsessted paa Stadens Grund.

Politiet bestemmer og bekjendtgjør, ad hvilke Veie Tyre maa trækkes, store Kreaturer føreß i Kobbel, samt Faar og Lam, der ankomme fra Landet, drives løse i Flokke; ligeledes bestemmer og bekjendtgjør Politiet, hvormange Stykker der maa føres i et Kobbel, samt hvormange Førere der udfordres, naar Faar og Lam fra Landet drives i Flokke.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

14 Dec. **Lov ang. nærmere Regler om Sammensætningen**
Nr. 131. **af Landkommunernes Skolekommissioner.** (Ministeriet for Kirke og Undervisningsvæsenet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende *Lov:*

§ 1. I de Landkommuner, der indbefatte flere Pastorater, skal Kommunens Skolekommission bestaa af disses Sognepræster og dobbelt saa mange andre Medlemmer, der vælges af Kommunens Sogneraad paa 3 Aar og saaledes, at mindst Halvparten af dem har Sæde i Sogneraadet, og at ethvert af Pastoraterne repræsenteres i Kommissionen. Den saaledes sammensatte Skolekommission afgjør ved Stemmeflerhed, hvilken af Sognepræsterne der skal være dens Formand. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Lodtrækning Udslaget. Valget gjælder for 3 Aar ad Gangen. 14 Dec Nr. 131

§ 2. Naar det i større Landkommuner, derunder indbefattet Frederiksberg, har viist sig uoverkommeligt for Skolekommissionen i dens nuværende Sammensætning at røgte dens Hverv paa tilfredsstillende Maade, og naar derfor vedkommende kommunale Bestyrelse andrager paa en Forandring i Sammensætningen, og Skolekommissionen understøtter Andragendet, skal Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet være bemyndiget til midlertidig og paa høist 10 Aar ad Gangen at stadfæste en udvidet Sammensætning af den nævnte Kommission.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

1878.

Bekjendtgjørelse om Mønstringsstederne for de Heste og Vogne m. m, som tilveiebringes i Henhold til Lov 16 Juni 1876. (Krigsministeriet).

25 Jan. Nr. 9.

For de Heste og Vogne, som ved Krigsberedskab tilveiebringes for Hæren i Medfør af Lov 16 Juni 1876, fastsættes herved i Henhold til bemeldte Lovs §§ 4 og 10 for de paagjældende Kjøbstæders og Amtsraadskredses Vedkommende følgende Mønstringssteder i de forskjellige Amter, nemlig:

25 Jan.
Nr. 9.

i Amt:	Mønstringssteder:
Kjøbenhavns	Frederiksberg Slot. Roskilde.
Frederiksborg	Hillerød.
Holbek	Jyderup.
Sorø	Sorø.
Præstø	Thureby. Lundby.
Bornholms	Rønne.
Maribo	Maribo. Nykjøbing paa Falster.
Odense	Odense. Aarup Station.
Svendborg	Kværndrup. Rudkjøbing.
Hjørring	Hjørring. Aabybro.
Thisted	Thisted. Nykjøbing paa Mors.
Aalborg	Aalborg.
Viborg	Viborg.
Randers	Randers. Grenaa.
Aarhus	Aarhus. Skanderborg.
Veile	Veile.
Ringkjøbing	Holstebro. Herning. Tarm.
Ribe	Varde. Holsted.

For Staden Kjøbenhavns Vedkommende er efter stedfunden Forhandling med Magistraten „Ny Artillerikaserne *paa* Christianshavn" fastsat som Mønstringssted.

Hvilket herved bringes til offentlig Kundskab.

Bekjendtgjørelse om Regler for Tjenestedygtigheden af de Heste og for Beskaffenheden af de Vogne, Seletøier og øvrige Tilbehør, som tilveiebringes i Henhold til Lov 16 Juni 1876. (Krigsministeriet).

25 Jan.
Nr. 10.

I Henhold til § 12 i Lov 16 Juni 1876 om Hærens Forsyning med de i Tilfælde af Krigsberedskab manglende Heste og Vogne have Indenrigsministeren og Krigsministeren i Forening fastsat følgende Regler for Hestenes Tjenestedygtighed og for Beskaffenheden af Vogne, Seletøier og øvrigt Tilbehør:

A. Regler for Tjenestedygtigheden af de Heste, som tilveiebringes i Henhold til Lov 16 Juni 1876.

1. Hestene skulle være Vallakker eller Hopper i god og kraftig Foderstand.
2. De skulle være i en Alder mellem 6 og 10 Aar.
3. Høiden maa ikke være under 10 Kvarter 1 Tomme og ikke over 10 Kvarter 3 Tommer dansk Anlægsmaal uden Sko.
4. De skulle være af en saadan Bygning, at de kunne anvendes saavel til Ride- som til Trækbrug, hvorved i Hovedtræk forstaas:

   at Halsen ikke er for kort og svær, at den er nogenlunde vel ansat og vel reist, godt forenet med Hovedet, som ikke maa være uforholdsmæssigt stort og bredkjævet; Ryg og Lænd maa ikke være lange og svage og Krydset bør være kraftigt udviklet. Kroppen bør have en forholdsmæssig Dybde og Brede. Brede, stærke, sunde og velstillede Ben med sunde og velbyggede Fødder ere nødvendige. Bevægelsen maa være kraftig, lige, jordvindende og ikke for tung. I sin Helhed maa Hesten være af en sluttet Form

25 Jan. og bære Præget af Udholdenhed og Styrke, forenet
Nr. 10. med nogenlunde Lethed.

5. Heste, som gaa Pasgang, ere ubrugelige.
6. Fine og høibenede, samt svage, opskjørtede og utrivelige Heste ere ubrugelige. Heste af udpræget, meget forædlet Race ere ikke ønskelige.
7. Hestene maa ikke lide af skjulte Feil, saasom Koller, Krybbebiden, Vindslugen, Engbrystighed. De maa ikke have vansynende Feil, saasom Hanetrin, Krampe i Bagbenene (Staldkrampe). De maa ikke lide af Blindhed. Tungen skal være hel, sund og fri for gamle og dybe Ar.
8. Hestene maa ikke lide af Brok (fornemmelig Navlebrok) eller nedhængende, forhærdet Sædstreng, og saavidt muligt bør man forvisse sig om, at Vallakkerne ere renskaarne og Hopperne ikke drægtige.
9. Hvinske Hopper og Heste, som ere kildne paa Grund af tidligere Trykning af Sadel- eller Seletøi, og som værge sig mod Berøring ved at ryste sig og ved at sparke og slaa, ere ubrugelige.
10. Hestene maa være saa meget vænnede til Ridning, at de uden Modstand lade Rytteren sidde op og, uden at gjøre Forsøg paa at kaste ham af, gaa villigt og frit fremad. De skulle derhos gaa villigt for Vogn, uden at ville slaa til Vognen eller Seletøiet. De maa ikke være løbske.

B. Regler for Beskaffenheden af de Vogne, Seletøier og øvrige Tilbehør, som tilveiebringes i Henhold til Lov 16 Juni 1876.

1. Vognene og Seletøierne med Tilbehør skulle være i fuldkommen tjenestedygtig Stand.
2. Sporet af Vognene skal idetmindste være 3 Fod, maalt indvendig mellem Fælgene. Fadingen, der bør være af Brædder, skal rumme omtrent 30 Kubikfod, have

saa stor Brede i Bunden som muligt og en udvendig Længde af høist 9 Fod. For- og Bagsmækkene skulle være løse og saa lodretstaaende som muligt. 25 Jan. Nr. 10.

3. Vognene skulle være underløbende og deres Fading skal hvile paa Staalfjedre.

4. Vognene skulle have Jernaxler, løse Hamler med Svingler og Vognstang med dansk Stangbeslag til Anbringelse af Kobbelring.

5. Med et Læs paa 1,200 Pd. foruden Kudsken skulle Vognene kunne trækkes af 2 Heste paa enhver Bivei, men de maa tillige kunne taale at belastes med 1,600 Pd. foruden Kudsken.

6. Med hver Vogn skal følge et Agebrædt, en Agestol, en Skruenøgle og en Smørelsekande.

7. Seletøierne, hvoraf et Sæt skal følge med hver Vogn, skulle være almindelige 2-spændige Bringeseletøier med Krydsliner.

8. Med hvert Sæt Seletøi skal leveres en Kjørepidsk.

Hvilket herved bringes til offentlig Kundskab.

Lov om Forandring i Lov 4 Mai 1875 om Anlæg af Jernbaner til Tuborg Havn samt til Faxe og Rødvig. (Indenrigsministeriet).

16 Febr. Nr. 18.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Regjeringen bemyndiges til at forlænge den i § 5 i Lov 4 Mai 1875 om Anlæg af Jernbaner til Tuborg Havn samt til Faxe og Rødvig satte Frist for Fuldførelsen af den sidstnævnte Bane til den 1ste Oktober 1881.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Bekjendtgjørelse om en forandret Affattelse af Bestemmelsen i § 25 andet Stykke sidste Punktum

27 Febr. Nr. 25.

27 Febr. Nr. 25. **af Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn 15 Mai 1868. (Justitsministeriet).**

I Henhold til den Justitsministeriet ved § 42 i Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn 15 Mai 1868 tillagte Bemyndigelse fastsættes herved følgende forandrede Affattelse af § 25 andet Stykke sidste Punktum af Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn 15 Mai 1868:

Endvidere skal der i saadanne Værksteder uden Hensyn til, om der i dem er Ildsteder eller ikke, findes en Vandhane eller en med Vand fyldt Vandbeholder af passende Størrelse, to Brandspande og en Svaber.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

15 Marts. Nr. 27. **Lov om Forandring i Lov 24 Mai 1875 om forskjellige Jernbaneanlæg paa Sjælland. (Indenrigsministeriet).**

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Regjeringen bemyndiges til at forandre den det sjællandske Jernbaneselskab under 28 September 1877 givne Koncession paa Anlæget af en Jernbane fra Kjøbenhavns Banegaard til Havnen sammesteds saaledes, at Forbindelsen mellem Havnebanen og bemeldte Banegaard foreløbig kun sker ved Spor i Niveau over Vesterbrogade, samt for et Tidsrum af tre Aar fra den Dag, da Havnebanen aabnes for Driften, til at afgjøre, hvorvidt Forbindelsen tillige bliver at tilveiebringe paa anden Maade og da enten ved den i Henhold til L. 24 Mai 1875 § 1 approberede Tunnel med Dobbeltspor under Vesterbrogade, med det i samme Lovs § 3 foreskrevne Tilskud af Kjøbenhavns Kommune, eller ved et Spor fra et Punkt Vest for Frederiksberg til *et Punkt* paa Havnebanen eller paa begge de nævnte

Maader, alt indenfor en saadan Frist for Fuldførelsen, som Regjeringen maatte bestemme. 15 Marts. Nr. 27.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Anordning, hvorved Bestemmelserne i Lov ang. Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse ad Søveien 1 Mai 1868 indtil videre gjøres anvendelige paa exanthematisk Tyfus. (Justitsministeriet).

16 Marts. Nr. 28.

I Henhold til den Justitsministeriet ved Lov ang. Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse ad Søveien 1 Mai 1868 § 7 meddelte Bemyndigelse anordnes herved Følgende:

Bestemmelserne i Lov ang. Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse ad Søveien 1 Mai 1868 skulle indtil videre ogsaa være anvendelige paa exanthematisk Tyfus.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning og Jagttagelse for alle Vedkommende.

Lov ang. Stempelafgiften af de af Kolding og Odense Kommuner, samt af Randers Amtsraad for Laan til Beløb henholdsvis paa 300,000 Kr., 2,000,000 Kr. og 370,000 Kr. udstedte Obligationer. (Finantsministeriet).

29 Marts. Nr. 34.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Kolding Kommune bemyndiges til paa ustemplet Papir at udstede Obligationer, lydende paa Ihændehaveren eller paa Navn, for et Laan paa 300,000 Kr., som agtes optaget hos Forsørgelsesforeningen „Bikuben" i Kjøbenhavn,

29 Marts. til Bestridelse af Udgifterne ved forskjellige større kommunale
Nr. 34. Arbeider m. m., imod at der for Laanet udstedes en Hovedobligation, forsynet med Stempel af 2den Klasses Taxt efter L. 19 Februar 1861 om Brugen af stemplet Papir § 3, jfr. L. 21 Marts 1874.

§ 2. Ligeledes bemyndiges Odense Kommune for et Laan paa 2,000,000 Kr. nominel Kapital, der agtes optaget til Dækning af Udgifter ved forskjellige forestaaende større Foretagender samt til Afvikling af ældre Gjældsforhold, og Randers Amtsraad for et Laan paa 370,000 Kr. nominel Kapital, der agtes optaget til Fyldestgjørelse af en af Amtsraadet for Randers=Grenaa-Jernbaneselskabet indgaaet Kaution, til at udstede Obligationer paa ustemplet Papir, lydende paa Ihændehaveren eller paa Navn, imod at der af de Obligationer, som i Henhold hertil udstedes, under Et indbetales i Statskassen den lovbefalede Stempelafgift med 1/8 pCt.

Af Odense Kommunes Laan kunne Partialobligationer for et Beløb af 600,000 Kr. dog først udstedes, naar det ved Lov er fastsat, at Odense Kjøbstad fremdeles skal være Garnisonssted for en militær Styrke af en Størrelse, som ikke er mindre end den, der for Tiden findes i Byen.

§ 3. Transport af de i Henhold til §§ 1 og 2 paa Navn udstedte Obligationer kan ske ved Paategning uden Brug af stemplet Papir.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

29 Marts. **Lov om Forrentning af Statsbanernes Bestillingsmænds Lønningsafdrag.** (Finantsministeriet).
Nr. 35.

Vi Christian den Niende, osv. G. v. Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Finantsministeren bemyndiges til at modtage i Statskassen til Forrentning med 5 pCt. aarlig de Afdrag, der indehol-

des til Alderdomsforsørgelse m. v. i de under Statsbanerne hørende Bestillingsmænds Lønninger. 29 Marts Nr. 35.

De for disse alt opsparede Beløb kunne under lignende Vilkaar indsættes i Statskassen.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov indeh. et Tillæg til § 2 i L. 26 Marts 1852 ang. Redningsvæsenet paa de danske Kyster. (Indenrigsministeriet). 29 Marts Nr. 38.

Vi Christian den Niende, osv. G. v. Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Foruden de i Henhold til L. 26 Marts 1852 § 2 og senere Love alt oprettede Redningsstationer i Nørrejylland bliver endvidere paa Øen Anholt at indrette en saadan med saavel Redningsbaad som Raketkasteapparat forsynet Station.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Bekjendtgjørelse om Bestemmelserne i §§ 1 og 3 i L. 16 April 1873 ang. Frihed for Bygningsafgift i Tiden efter den 1 April 1878. (Finantsministeriet). 8 April. Nr. 45.

Ifølge L. ang. Frihed for Bygningsafgift 16 April 1873 § 8, jfr. § 7 a og b, indtræder fra den 1 April d. A. at regne den i den nævnte Lovs §§ 1 og 3 omhandlede Fritagelse for Bygningsafgift af Beboelsesleiligheder af det i bemeldte Paragrafer nærmere angivne Kvadratindhold, — nemlig for Kjøbenhavns Vedkommende af ikke over 80, for Kjøbstædernes af ikke over 100 og for Landets af ikke over 120 □ Alen, — for alle Beboelsesleiligheder af denne Størrelse, naar de kun beboes af een Familie.

I Anledning heraf bekjendtgjøres Nedenstaaende til Efterretning og Jagttagelse:

8 April. Ønskes Beboelsesleiligheder i Kjøbstæderne udenfor Kjøben-
Nr. 45. havn og paa Landet fritagne for Bygningsafgift af den ovenanførte Grund, bliver der før hver Skattetermin at indgive en Anmeldelse, der indeholder Oplysning om

1. Stedets Matr.-Nr. og Brandforsikkrings Nr.,
2. Eierens Navn,
3. Leilighedens Kvadratrum, og
4. om den i det løbende Halvaar beboes eller, siden Anmeldelse sidste Gang indgaves, har været beboet af mere end een Familie.

Naar det er forlangt, at Anmeldelsen skal indeholde Oplysning om Bygningens Brandforsikkringsnummer, sigtes herved, forsaavidt Bygninger paa Landet angaar, til det Nummer, Bygningen har i den alminbelige Brandforsikkring for Landbygninger; er den ikke forsikkret i denne Brandforsikkring, bliver intet Brandforsikkringsnummer at anføre, men det maa da bemærkes, at Udeladelse af Nummeret har fundet Sted af den nævnte Grund.

Anmeldelserne skulle af Magistraten, forsaavidt Kjøbstæderne angaar, og af Sogneraadet, forsaavidt Landet angaar, — eller af 2 Mænd, hvis Paalidelighed de nævnte Myndigheder bevidne, — forsynes med Attest om, at det efter foretagen Undersøgelse er den Attesterende bekjendt, at de i samme anførte Oplysninger, herunder dog ikke Leilighedernes Kvadratrum, ere rigtige, og, saafremt det formenes, at nogen af de meddelte Oplysninger ikke er rigtig, maa det i Attesten udtrykkelig bemærkes, hvori Urigtigheden bestaar.

Anmeldelserne med de fornødne Attestationer indsendes til vedkommende Oppebørselsmyndighed, nemlig for Kjøbstædernes Vedkommende Magistraterne og for Landets Amtstuerne inden Udløbet af henholdsvis Februar og August Maaned.

For Kjøbenhavns Vedkommende bliver der med Hensyn

til Fritagelse for Bygningsafgift af de i L. 16 April 1873 8 Apri
i 1, jfr. §§ 7 og 8 omhandlede Leiligheder paa ikke over Nr 45
80 □ Alen fra den 1 April d. A. at regne i alle Tilfælde at forholde overensstemmende med de ved Behandlingen af de i den nævnte Lovs § 7 ommeldte Leiligheder hidtil fulgte Regler.

For urigtige Angivelser i Henhold til Lovens Bestemmelser bødes indtil 200 Kr.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Adgang til toldfri Indførsel af Salt til Sodafabrikation. (Finantsministeriet). 12 Apr Nr. 46

Vi Christian den Niende, osv. G. v. Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Finantsministeren bemyndiges indtil videre til under forneden Kontrol at tilstaa toldfri Indførsel af Salt til Sodafabrikation.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Raadstue-Plakat *). 12 Apri

Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt: Under 20de f. M. er gjennem Indenrigsministeriet udfærdiget

---

*) I Henhold til Næringsloven af 29 December 1857 § 1 (jfr. Lov om Handelspladsen Marstals Nærings- og kommunale Forhold af 1 Marts 1867 § 1 og Lov angaaende Omordningen af Nørre Sundbys Næringsforhold af 17 April 1868 § 3) er der under 29 Marts f. A. gjennem Indenrigsministeriet udfærdiget nye Vedtægter, hvorved det for Tidsrummet fra 1 April 1878 til 31 Marts 1883 bestemmes, hvad der i hvert Amts Landdistrikt og i hver Kjøbstad er at anse som bunden Næring.

De for Landdistrikterne, med Undtagelse af Marstal Handelsplads under Svendborg Amt og Nørre Sundby

2 April. følgende Vedtægt, hvorved bestemmes, hvad der er at anse som bunden Næring i Kjøbenhavn.

Kommune under Aalborg Amt, udfærdigede Vedtægter, der ligesom tidligere have kunnet affattes ens for samtlige Amter, ere saalydende:

Vedtægt, hvorved bestemmes, hvad der er at anse som bunden Næring i N. N. Amts Landdistrikt.

I Henhold til § 1 i Lov af 29 December 1857 om Haandværks- og Fabrikdrift samt Handel og Beværtning m. m. fastsættes herved for Tidsrummet fra 1 April 1878 til 31 Marts 1883, at til bunden Næring efter fornævnte Lov bliver i N. N. Amts Landdistrikt at henregne de Erhverv, som drives af efternævnte Næringsbrugere:

A. Haandværkere og Fabrikanter.

Bandagist. — Blikkenslager. — Blomsterfabrikant. — Blytækker. — Bogbinder. — Bogtrykker. — Brændevinsbrænder. — Bundtmager. — Bødker. — Bøssemager. — Chokoladefabrikant. — Cigarfabrikant. — Cikoriefabrikant. — Destillatør. — Dreier. — Edikebrygger. — Fabrikant af kemiske Syrer og Præparater. — Farvefabrikant. — Farver. — Filehugger. — Forgylder. — Garver. — Gibser. — Gjørtler. — Glarmester. — Glasfabrikant. — Guldslager. — Guldsmed (Juveleer). — Guldtrækker. — Gulvtæppefabrikant. — Handskemager. — Hattemager. — Hvedebrødsbager. — Jern- og Metalstøber. — Instrumentmager (Forfærdiger af musikalske, optiske, kirurgiske o. fl. Instrumenter). — Kagebager. — Kammager. — Kandestøber. — Kattuntrykker. — Klædefabrikant. — Kobbersmed. — Kobbertrykker. — Lakerer. — Lakfabrikant. — Limfabrikant. — Maler. — Maskefabrikant. — Maskinfabrikant. — Maskinspinder og Maskinvæver. — Mekaniker. — Metaltrykker. — Murer. — Møllebygger. — Møller (Mel- og Grynmøller). — Naalemager. — Nysølvsfabrikant. — Oblatfabrikant. — Oliemøller. — Olieraffinadør. — Orgelbygger. — Overskjærer (Dekatør). — Papirfabrikant. — Parfumefabrikant. — Parykmager. — Pergamentfabrikant. — Perlemennefabrikant. — Pianofortefabrikant. — Plattenslager. — Porcellains- og

I Henhold til § 1 i L. 29 December 1857 om Haandværks- og Fabrikdrift samt Handel og Beværtning m. m. 12 April

Fajancefabrikant. — Possementmager. — Rebslager. — Sadelmager. — Seildugsfabrikant. — Seil-, Flag- og Kompasmager. — Sennepsfabrikant. — Skibs- og Baadebygger. — Skomager. — Skriftstøber. — Skræder. — Smed (d. e. Kleinsmed, Ankersmed, Tøismed, Nagelsmed, Sporemager). — Snedker. — Speilfabrikant. — Spillekortfabrikant. — Stearinlysfabrikant. — Stivelsefabrikant. — Strømpefabrikant. — Sukkerraffinadør. — Sæbesyder. — Sømfabrikant. — Tapetserer (Tapetmager). — Tapetfabrikant (Forfærdiger af Tapet- eller Betræk-Papir). — Tobaksfabrikant (Tobaksspinder). — Træ- og Finerskjærer. — Tøifabrikant. — Tømmermand. — Uhrmager. — Vatfabrikant. — Vognfabrikant. — Voxdugsfabrikant. — Voxlysfabrikant (Voxblegeri).

B. Handlende.

Grosserer. — Kjøbmand. — Detaillist. — Høker. — Brændevinshandlende. — Marskandiser.

C. Beværtningsdrivende.

Gjæstgiver (Kroholder). — Restauratør. — Konditor. — Værtshusholder.

D. Forskjellige Næringsdrivende (som ei henhøre under A, B eller C).

Auktionsholder. — Skipper. — Sætteskipper. — Vexelerer.

De for Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn samt for Marstal Handelsplads og Nørre Sundby Kommune udfærdigede Vedtægter ere med Undtagelse af det første Afsnit „A. Haandværkere og Fabrikanter" overalt enslydende — alene med den Forskjel, at der i 4de Afsnit „D. Forskjellige Næringsdrivende" er i den for Helsingør Kjøbstad udfærdigede Vedtægt tilføiet „Færgemand" og i de for Nexø, Saxkjøbing, Viborg og Lemvig udfærdigede Vedtægter udeladt „Hyrekusk (og Vognmand)" —, hvorfor her ikkun optages den for en enkelt Kjøbstad, Kjøge, udfærdigede Vedtægt med tilføiede Bemærkninger om de for hver enkelt af de andre Kjøbstæder samt Marstal Handelsplads og Nørre Sundby Kommune foreskrevne Afvigelser fra samme:

12 April. A. Haandværkere og Fabrikanter.

Asfalt- og Tagpapfabrikanter (2. Klasse). — Baadebyggere (3. Klasse). — Bagere (3. Klasse). — Forfærdigere af Be-

---

Gravør (Signetstikker), Metaltrykker, Stenhugger, Talglysestøber er ikke optaget.

For Nykjøbing paa Sjælland: Straaarbeider (Forfærdiger af Straahatte og andet Arbeide af Straa) er ikke optaget.

For Præstø, Vordingborg, Storehedbinge, Kjerteminde: Hør- og Hamphegler, Stenhugger er ikke optaget.

For Næstved: Sigtemager er tilføiet;
Hør- og Hamphegler, Stenhugger er ikke optaget.

For Stege: Fotograf, Stentrykker (Litograf) er tilføiet;
Hør- og Hamphegler, Stenhugger er ikke optaget.

For Ringsted: Fotograf er tilføiet.

For Stubbekjøbing: Stenhugger er ikke optaget.

For Maribo: Fotograf er tilføiet; Stenhugger er ikke optaget.

For Saxkjøbing: Maltgjører er tilføiet.

For Nakskov: Fotograf, Gasmester er tilføiet.

For Rødby: Futeral- og Æskemager, Hør- og Hamphegler, Straaarbeider (Forfærdiger af Straahatte og andet Arbeide af Straa), Talglysestøber er ikke optaget.

For Nysted: Børstenbinder, Futeral- og Æskemager, Hør- og Hamphegler, Kalkbrænder, Kurvemager, Pottemager, Stenhugger, Straaarbeider (Forfærdiger af Straahatte og andet Arbeide af Straa), Talglysestøber, Teglbrænder er ikke optaget.

For Nykjøbing paa Falster: Fotograf, Gasmester, Korkskærer, Mineralvandsfabrikant, Stentrykker (Litograf) samt efter Parykmager „(Frisør)" er tilføiet.

For Rønne: Fotograf er tilføiet; Hør- og Hamphegler, Slagter, Stenhugger, Talglysestøber er ikke optaget.

For Nexø: Mineralvandsfabrikant er tilføiet;
Hør- og Hamphegler, Stenhugger, Talglysestøber er ikke optaget.

For Allinge-Sandvig, Hasle, Svaneke, Aakirkeby: Hør- og Hamphegler, Stenhugger, Talglysestøber er ikke optaget.

ædningsgjenstande (for saavidt de ikke ere særskilt opførte, 12 April
ȝ for saa vidt saadan Virksomhed ikke for Kvinder gaaer

For Odense: Belysningsvædskefabrikant, Benkulsfabrikant, Blegvandsfabrikant, Blyantsfabrikant, Blyantspennefabrikant, Blæsebælgsfabrikant, Blanksværtefabrikant, Barnevognsfabrikant, Cementstøber, Cementfabrikant, Closetfabrikant, Conservesfabrikant, Dukke- og Legetøisfabrikant, Fotograf, Forfærdiger af kunstige Tænder, Forfærdiger af Modepynt (Mænd), Friktionsfyrtøisfabrikant (Tændstikkerfabrikant), Galoschefabrikant, Galvanoplastiker (Elektroplet), Galvaniserer af Jernvarer, Guttaperkafabrikant, Gas- og Vandmester, Halsbindsfabrikant (Mænd), Harmonikafabrikant, Hesteslagter, Husblasfabrikant, Krabsuldfabrikant, Kaffebrænder, Kartemager, Kaskjetmager (Mænd), Kork- og Proppeskærer, Korset- og Krinolinefabrikant, Læsteskærer, Mineralvandsfabrikant, Paraplymager og Stokkefabrikant, Pibskemager, Pløkkefabrikant, Papirfarver, Pletterer, Remmefabrikant, Roesukkerkoger, Røgmand og Salter, Saltraffinadør, Salpeterraffinadør, Sodafabrikant, Stentagpapsfabrikant, Stukkaturfabrikant, Sigtemager, Stentrykker (Litograf), Strængefabrikant, Sukkervarefabrikant, Symaskinefabrikant, Træsliber, Værktøisfabrikant er tilføiet.

For Assens: Forfærdiger af kunstige Tænder, Fotograf er tilføiet;

Gravør (Signetstikker), Skiferdækker, Stenhugger er ikke optaget.

For Svendborg: Fotograf, Gas- og Vandmester, Kaskjetmager (Mænd), Saltraffinadør (Saltkoger), Stentrykker (Litograf) er tilføiet;

Talglysestøber er ikke optaget.

For Faaborg: Stenhugger, Talglysestøber er ikke optaget.

For Ærøskjøbing, Marstal Handelsplads: Blomsterfabrikant, Børstenbinder, Cigarfabrikant, Fabrikant af kemiske Syrer og Præparater, Farvefabrikant, Futeral- og Æskemager, Gravør (Signetstikker), Gulvtæppefabrikant, Hør- og Hamphegler, Kurvemager, Maskefabrikant, Maskinspinder og Maskinvæver, Metaltrykker, Persiennefabrikant, Sennepsfabrikant, Skiferdækker, Stenhugger, Sten- og Glassliber, Straaarbeider (Forfærdiger af Straahatte og andet Arbeide af

2 April. ind under Næringslovens § 7) (4. Klasse). — Blikkenslagere (3. Klasse). — Blyantsfabrikanter (4. Klasse). — Blæse-

---

Straa), Talglysestøber, Træ- og Finerskærer er ikke optaget.

For Hjørring: Fotograf, Mineralvandsfabrikant er tilføiet;

Futeral- og Æskemager, Hør- og Hamphegler er ikke optaget.

For Skagen, Sæby: Futeral- og Æskemager, Hør- og Hamphegler, Stenhugger, Sten- og Glassliber, Straaarbeider (Forfærdiger af Straahatte og andet Arbejde af Straa) er ikke optaget.

For Frederikshavn: Futeral- og Æskemager, Hør- og Hamphegler, Straaarbeider (Forfærdiger af Straahatte og andet Arbeide af Straa) er ikke optaget.

For Thisted: Fotograf, Gjødningsfabrikant, Kradsuldfabrikant, Maltgjører, Mineralvandsfabrikant, samt efter Parykmager „(Frisør)" og efter Slagter „(Hesteslagter)" er tilføiet.

For Nykjøbing paa Mors: Fotograf er tilføiet; Futeral- og Æskemager, Hør- og Hamphegler, Stenhugger, Straaarbeider (Forfærdiger af Straahatte og andet Arbeide af Straa), Talglysestøber er ikke optaget.

For Skive: Futeral- og Æskemager, Hør- og Hamphegler, Stenhugger, Straaarbeider (Forfærdiger af Straahatte og andet Arbeide af Straa), Talglysestøber er ikke optaget.

For Ribe: Hør- og Hamphegler er ikke optaget.

For Aalborg: Barnevognsfabrikant, Blanksværtefabrikant, Forfærdiger af kunstige Tænder, Fotograf, Friktionsfyrtøisfabrikant, Gjødningsfabrikant, Jalousi-, Rullegardins- og Persiennefabrikant, Kaffebrænder, Kokesfabrikant, Kradsuldfabrikant, Mineralvandsfabrikant, Proppeskærer, Røgmand, Saltraffinadør, Stentrykker (Litograf) samt efter Parykmager „(Frisør)" og efter Slagter „(Hesteslagter)" er tilføiet.

For Nørre Sundby: Friktionsfyrtøisfabrikant, Stentrykker (Litograf) er tilføiet.

For Viborg: Stentrykker (Litograf), Værktøisfabrikant er tilføiet.

For Randers: Stentrykker (Litograf) er tilføiet.

For Ebeltoft: Futeral- og Æskemager, Hør- og Hamphegler, Stenhugger, Straaarbeider (Forfærdiger

bælgfabrikanter (3. Klasse). — Bogbindere (4. Klasse). — Bog- og Kunsttrykkere (3. Klasse). — Brændevins- 12 April

af Straahatte og andet Arbeide af Straa) er ikke optaget.

For Mariager: Futeral- og Æskemager, Stenhugger er ikke optaget.

For Grenaa: Fotograf, Kaskjetmager (Mænd) er tilføiet;

Futeral- og Æskemager, Hør- og Hampheglier, Stenhugger, Straaarbeider (Forfærdiger af Straahatte og andet Arbeide af Straa) er ikke optaget.

For Ringkjøbing: Hør- og Hampheglier, Kalkbrænder, Stenhugger, Sten- og Glassliber, Straaarbeider (Forfærdiger af Straahatte og andet Arbeide af Straa), Talglysestøber er ikke optaget.

For Lemvig: Blomsterfabrikant, Hør- og Hampheglier, Kalkbrænder, Stenhugger, Sten- og Glassliber, Straaarbeider (Forfærdiger af Straahatte og andet Arbeide af Straa), Talglysestøber er ikke optaget.

For Holstebro: Hør- og Hampheglier, Talglysestøber er ikke optaget.

For Aarhus: Fotograf, Kartefabrikant, Korkskærer, Mineralvandsfabrikant, Stentrykker (Litograf) og efter Parykmager „(Frisør)“ er tilføiet.

For Skanderborg: Futeral- og Æskemager, Stenhugger, Talglysestøber er ikke optaget.

For Horsens: Kunstgjødningsfabrikant, Kunstuldfabrikant, Symaskinefabrikant er tilføiet.

For Fredericia: Fiskebløder, Fotograf, Gasmester, Gulvtæppefabrikant, Kradsuldfabrikant, Mineralvandsfabrikant, Pumpemager, Pressegjærfabrikant, Stentrykker (Litograf) er tilføiet;

Hør- og Hampheglier er ikke optaget.

For Veile: Fotograf, Stentrykker (Litograf) er tilføiet;

Hør- og Hampheglier, Kalkbrænder, Straaarbeider (Forfærdiger af Straahatte og andet Arbeide af Straa), Talglysestøber, Teglbrænder, Vatfabrikant er ikke optaget.

For Ribe: Hør- og Hampheglier, Straaarbeider (Forfærdiger af Straahatte og andet Arbeide af Straa) er ikke optaget.

For Kolding: Hør- og Hampheglier, Kalkbrænder, Stenhugger, Straaarbeider (Forfærdiger af Straahatte

April. brændere (2. Klasse). — Buntmagere (3. Klasse). — Forfærdigere og Anbringere af Bygningsmaterialer (for saa vidt de ikke ere særskilt opførte) (3. Klasse). — Bødkere (3. Klasse). — Børnevognsfabrikanter (3. Klasse). — Børstenbindere (5. Klasse). — Bøssemagere (4. Klasse). — Chokoladefabrikanter (2. Klasse). — Cigarmagere (3. Klasse) Dampvaskere (3. Klasse). — Dreiere (4. Klasse). — Eddikebryggere (2. Klasse). — Farvere (3. Klasse). — Filehuggere (3. Klasse). — Forgyldere (4. Klasse). — Fortepiano- og Orgelfabrikanter (2. Klasse). — Fotografer (3. Klasse). — Garvere (1. Klasse). — Gas- og Vandmestere (3. Klasse). — Gibsere (4. Klasse). — Glarmestere (4. Klasse). — Gravører (4. Klasse). — Guldsmede [Juvelerere] (3. Klasse). — Guttaperkafabrikanter (3. Klasse). — Gørtlere (4. Klasse). — Handskemagere (4. Klasse). — Hattemagere (4. Klasse). — Tilvirkere af Husholdingsvarer til Fortæring (for saa vidt de ikke ere særskilt opførte) (3. Klasse). — Hør- og Hampheglere (3. Klasse). — Instrumentmagere (musikalske, optiske, kirurgiske og fysiske med flere Instrumenter) (3. Klasse). — Jernstøbere (1. Klasse). — Kagebagere og Sukkervarefabrikanter (3. Klasse). — Kalkbrændere og Cementfabrikanter (1. Klasse). — Kammagere (5. Klasse). — Karetmagere [Vognmagere] (2. Klasse). — Kemiske Fabrikanter (for saa vidt de ikke ere særskilt opførte) (3. Klasse). — Klæde-, Uld og Tøifabrikanter (2. Klasse). — Kobbersmede (3. Klasse). — Korkvarefabrikanter (3. Klasse). — Krølhaars- og Fjerfabrikanter (3. Klasse). — Kurvemagere (herunder alt Straaarbeide) (4. Klasse). — Legetøis-

og andet Arbeide af Straa), Talglysestøber, Teglbrænder, Vatfabrikant er ikke optaget.

For de øvrige Kjøbstæder, Hillerød, Frederikssund, Sorø, Slagelse, Korsør, Skjelskør, Bogense, Middelfart, Nyborg, Rudkjøbing, Hobro og Varde, finde ingen Afvigelser Sted fra Vedtægten for Kjøge.

ıbrikanter (3. Klasse). — Lervarefabrikanter (4. Klasse). 12 April.
imfabrikanter (2. Klasse). — Lysestøbere (3. Klasse). —
Malere (3. Klasse). — Maskinfabrikanter (1. Klasse). —
Metalarbeidere (for saa vidt de ikke ere særskilt opførte)
3. Klasse). — Mineralvandsfabrikanter (2. Klasse). —
Murere (2. Klasse). — Møllere, naar Dampkraft benyttes
1. Klasse), — naar Dampkraft ikke benyttes (3. Klasse).
— Naalemagere (4. Klasse). — Oblatforfærdigere (4.
Klasse). — Overskærere [Dekatører] (4. Klasse). — Papir-
abrikanter (1. Klasse). — Pap- og Papirarbeidere (4.
Klasse). — Parykmagere og Frisører (4. Klasse). — Por-
cellæns- og Fajancefabrikanter (1. Klasse). — Possement-
magere (4. Klasse). — Rebslagere (4. Klasse). — Rulle-
gardins- og Persiennefabrikanter (3. Klasse). — Sabelmagere
og Tapetserere (3. Klasse). — Saltraffinadører (2. Klasse).
— Seilbugsfabrikanter (1. Klasse). — Seil-, Flag- og
Kompasmagere (3. Klasse). — Skibs- og Baadebyggere
2. Klasse). — Skiferdækkere og Blytækkere (3. Klasse). —
Skomagere (4. Klasse). — Skriftstøbere (3. Klasse). —
Skrædere (4. Klasse). — Slagtere (3. Klasse). — Smede
3. Klasse). — Snedkere (3. Klasse). — Sodafabrikanter
1. Klasse). — Speilfabrikanter (2. Klasse). — Spillekort-
abrikanter (2. Klasse). — Stenhuggere (4. Klasse). —
Stivelsefabrikanter (2. Klasse). — Strømpefabrikanter (3.
Klasse). — Sukkerraffinadører (1. Klasse). — Sømfabri-
kanter (2. Klasse). — Tapetpapirfabrikanter (2. Klasse). —
Teglbrændere (2. Klasse). — Tobaksfabrikanter (2. Klasse).
— Træ- og Finerskjærere (2. Klasse). — Forfærdigere af
Trætøisvarer (for saa vidt de ikke ere særskilt opførte) (4.
Klasse). — Forfærdigere af kunstige Tænder (3. Klasse). —
Tændstikkefabrikanter (2. Klasse). — Tømrere (2. Klasse).
— Uhrmagere (3. Klasse). — Vatfabrikanter (3. Klasse).
— Voxdugsfabrikanter (2. Klasse). — Værktøisfabrikanter

2 April. (3. Klasse). — Væere, naar Dampkraft ikke benyttes (4. Klasse). — Ølbryggere (1. Klasse).

B. Handlende.

Brændevinshandlere (2. Klasse). — Detailhandlere (2. Klasse). — Grosserere (1. Klasse). — Handlende med gamle Bøger og med gammelt Jern (5. Klasse). — Handlende med de i Næringslovens § 52 ommeldte Gjenstande (uden Betaling). — Høkere (4. Klasse). — Marskandisere (3. Klasse). — Materialister (1. Klasse). — Tømmerhandlere (1. Klasse). — Vinhandlere (1. Klasse).

C. Beværtningsdrivende.

Gjæstgivere (1. Klasse). — Konditorer (1. Klasse). — Restauratører (1. Klasse). — Værtshusholdere (2. Klasse).

D. Forskjellige Næringsdrivende, (som ei henhøre under A, B eller C).

Auktionsholdere (3. Klasse). — Barberer (5. Klasse). — Skippere (3. Klasse). — Sætteskippere (5. Klasse). — Vexellerere (1. Klasse). — Vognmænd (4. Klasse).

12 April. **Raadstue Plakat** *).

Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt: Under 20 f. M. er gjennem Indenrigsministeriet udfærdiget følgende Inddeling af Næringsveie i Kjøbenhavn med Hensyn til Størrelsen af den Kjendelse, som skal erlægges ved Overleveringen af Borgerskab eller Næringsbevis.

---

*) Ligeledes er der under 30 Marts f. A. gjennem Indenrigsministeriet udfærdiget følgende Inddeling af Næringsveie i Svendborg Kjøbstad med Hensyn til Størrelsen af den Kjendelse, som skal erlægges ved Overlevering af Borgerskab eller Næringsbevis.

1ste Klasse. Bogtrykker. — Brændevinsbrænder. — Cikoriefabrikant. — Grosserer. — Jernstøber. — Kjøbmand. — Klædefabrikant. — Papirfabrikant. —

I Henhold til § 12 i L. 29 December 1857 om Haand- 12 April.
værks- og Fabrikdrift samt Handel og Beværtning m. m.

Porcelænfabrikant. — Seildugsfabrikant. — Sukkerraffinadør. — Sæbesyder. — Tapetfabrikant. — Tobaksfabrikant. — Vexelerer. — Voxdugsfabrikant.

2den Klasse. Detaillist. — Edikebrygger. — Garver. — Gjæstgiver. — Hattefabrikant. — Instrumentmager. — Materialist. — Møller. — Restauratør. — Saltraffinadør (Saltkoger). — Skibsbygger. — Tøifabrikant. — Tømmerhandler. — Vinhandler. — Vognfabrikant. — Ølbrygger.

3die Klasse. Auktionsholder. — Bager. — Blikkenslager. — Brændevinshandler. — Bogbinder. — Bundtmager. — Konditor. — Farver. — Fotograf. — Guldsmed. — Glarmester. — Høker. — Hjulmand. — Handskemager (Bandagist). — Kalkbrænder. — Kunstdreier. — Kobbersmed. — Maler. — Marskandiser. — Murer. — Rebslager. — Restauratør. — Sadelmager. — Seilmager. — Slagter. — Skipper. — Snedker. — Stentrykker (Litograf). — Stenhugger. — Teglbrænder. — Tømrer. — Uhrmager. — Værtshusholder.

4de Klasse. Barber. — Baadebygger, (der bygger indtil en Størrelse af 4 Tons). — Haandværker og Fabrikanter, (forsaavidt de ikke udtrykkeligen ere nævnte i en anden Klasse. — Sætteskippere. — Vognmænd.

5te Klasse. Handlende med gamle Bøger. — Handlende med gammelt Jern.

Hvad angaar de i sin Tid for de øvrige Kjøbstæder udenfor Kjøbenhavn samt Marstal Handelsplads og Nørre Sundby Kommune udfærdigede Indbelinger af Næringsveie med Hensyn til Størrelsen af den Kjendelse, som skal erlægges ved Overlevering af Borgerbreve og Næringsbeviser (se Noterne til Pl. 12 April 1858, 10 April 1863, 8 April 1868 og 1 April 1873) har Indenrigsministeriet ved Skrivelse af 30 Marts og 8 Mai 1878 til vedkommende Amtmænd fastsat følgende Forandringer i eller Tilføininger til bemeldte Indbelinger, nemlig:

for Kallundborg og Saxkjøbing, at Næringen som Gjæstgiver henregnes til 1ste Klasse, og Næringen som Værtshusholder til 2den Klasse;

for Korsør, at Næringen som Ølbrygger, Gjæst-

2 April. fastsættes herved følgende Inddeling af de Næringsbrug, som i Kjøbenhavn blive at henregne til bunden Næring, nemlig:

---

giver, Vinhandler og Brændevinsbrænder henregnes til 1ste Klasse, samt Næringen som Konditor og Værtshusholder til 2den Klasse;

for Næstved og Vordingborg, at Næringen som Værtshusholder henregnes til 2den Klasse;

for Nakskov, at Næringen som Fotograf og Gasmester henregnes til 3die Klasse;

for Hasle, at Næringen som Grosserer og Kjøbmand henregnes til 1ste Klasse;

for Rønne, at Næringen som Gjæstgiver og Restaurater henregnes til 1ste Klasse, og Næringen som Værtshusholder til 2den Klasse;

for Assens, at Næringen som „Forfærdiger af kunstige Tænder" henregnes til 2den Klasse;

for Bogense, at Næringen som Farver og Garver henregnes til 2den Klasse, og Næringen som Skipper til 3die Klasse;

for Odense, at Næringen som Oliemøller og Sodafabrikant henregnes til 1ste Klasse, Næringen som Guldsmed, Kalkbrænder, Kradsuldsfabrikant, Olieraffinadør og Teglbrænder til 2den Klasse, samt Næringen som Blæsebælgsfabrikant, Blikkenslager, Barnevognsfabrikant, Cementfabrikant, Closetfabrikant, Conservesfabrikant, Forfærdiger af kunstige Tænder, Forfærdiger af Modepynt (Mænd), Galoschefabrikant, Galvanoplastiker (Elektroplet), Gjørtler, Guttaperkafabrikant, Harmonikafabrikant, Husblasfabrikant, Instrumentmager, Kandestøber, Maler, Nysølvsfabrikant, Papirfarver, Pletterer, Sabelmager, Salpeterraffinadør, Slagter, Stentagpapfabrikant, Stukkaturfabrikant, Træsliber, Uhrmager, og Værktøisfabrikant til 3die Klasse;

for Faaborg, at Næringen som Gjæstgiver, Restaurater, Værtshusholder og Konditor henregnes til 1ste Klasse;

for Aalborg, at Næringen som „Møller, naar Vand- eller Dampkraft benyttes", og Ølbrygger henregnes til 1ste Klasse, samt Næringen som Fotograf og Slagter til 3die Klasse;

for Lemvig, at Næringen som Værtshusholder,

1ste Klasse. Garvere. — Jernstøbere. — Kalkbrændere 12 April.
Cementfabrikanter. — Maskinfabrikanter. — Møllere,
i benytte Dampkraft. — Papirfabrikanter. — Porcellæns-
Fajancefabrikanter. — Seilbugsfabrikanter. — Soda-
rikanter. — Sukkerraffinadører. — Ølbryggere.
Grosserere. — Materialister. — Tømmerhandlere. —
ıhandlere.
Vexellerere.
Gjæstgivere. — Konditorer. — Restauratører.
den Klasse. Asfalt- og Tagpapfabrikanter. —
ændevinsbrændere. — Chokoladefabrikanter. — Edike-
yggere. — Fortepiano- og Orgelfabrikanter. — Karet-
jere (Vognmagere). — Klæde-, Uld- og Tøifabrikanter.
Limfabrikanter. — Mineralvandsfabrikanter. — Murere.

Gjæstgiver, Restauratør, Konditor, og Vinhandler henregnes til 1ste Klasse;

for Randers, at Næringen som Værtshusholder, Gjæstgiver, Restauratør og Konditor henregnes til 1ste Klasse;

for Aarhus, at Næringen som Konditor, Restauratør, Værtshusholder, Fabrikant af kemiske Syrer og Præparater, Kalkbrænder, Teglbrænder, Materialist, Vinhandler samt Glasfabrikant og „Møller, naar Dampkraft benyttes," henregnes til 1ste Klasse; Næringen som Auktionsholder, Farver, Murer, Tømrer, Skipper, Edikebrygger, Chokoladefabrikant, Limfabrikant, Maskinspinder, Maskinvæver, Parfumefabrikant og Pianofortefabrikant til 2den Klasse, samt Næringen som Blikkenslager, Bundtmager, Guldsmed, Handskemager, Hattemager, Kobbersmed, Maler, Mineralvandsfabrikant, Sadelmager, Skiferdækker, Smed, Stenhugger, Sætteskipper og Uhrmager til 3die Klasse;

for Horsens, at Næringen som Møller henregnes til 2den Klasse;

for Fredericia, at Næringen som Farver, Gulvtæppefabrikant, Gjæstgiver, Restaurator henregnes til 1ste Klasse, og Næringen som Konditor, Værtshusholder, Brygger, Brændevinshandler, Kalkbrænder, Teglbrænder og Skibsbygger til 2den Klasse.

12 April. — Saltraffinadører. — Skibs- og Baadebyggere. — Speilfabrikanter. — Spillekortfabrikanter. — Stivelsefabrikanter. — Sømfabrikanter. — Tapetpapirfabrikanter. — Teglbrændere. — Tobaksfabrikanter. — Træ- og Finerskjærere. — Tændstikkefabrikanter. — Tømrere. — Voxdugsfabrikanter.

Brændevinshandlere. — Detailhandlere.

Værtshusholdere.

3die Klasse. Baadebyggere. — Bagere. — Blikkenslagere. — Blæsebælgfabrikanter. — Bog- og Kunsttrykkere. — Bundtmagere. — Forfærdigere og Anbringere af Bygningsmaterialer (for saa vidt de ikke ere særskilt opførte). — Bødkere. — Børnevognsfabrikanter. — Cigarmagere. — Dampvaskere. — Farvere. — Filehuggere — Fotografer. — Gas- og Vandmestere. — Guldsmede (Juvelerere). — Guttaperkafabrikanter. — Tilvirkere af Husholdningsvarer til Fortæring (for saa vidt de ikke ere særskilt opførte). — Hør- og Hampheglere. — Instrumentmagere (musikalske, optiske, kirurgiske, fysiske med flere Instrumenter). — Kagebagere og Sukkervarefabrikanter. — Kemiske Fabrikanter (for saa vidt de ikke ere særskilt opførte). — Kobbersmede. — Korkvarefabrikanter. — Krølhaars- og Fjerfabrikanter. — Legetøisfabrikanter. — Lysestøbere. — Malere. — Metalarbeidere (for saa vidt de ikke ere særskilt opførte). — Møllere, naar Dampkraft ikke benyttes. — Rullegardins- og Persiennefabrikanter. — Sadelmagere og Tapetserere. — Seil-, Flag- og Kompasmagere. — Skriftstøbere. — Skiferdækkere og Blytækkere. — Slagtere. — Smede. — Snedkere. — Strømpefabrikanter. — Forfærdigere af kunstige Tænder. — Uhrmagere. — Vatfabrikanter. — Værktøisfabrikanter.

Marskandisere.

Auktionsholdere. — Skippere.

4de Klasse. Forfærdigere af Beklædningsgjenstande (for saa vidt de ikke ere særskilt opførte, og for saa vidt

. Virksomhed ikke for Kvinders Vedkommende gaar 12 April.
nder Næringslovens § 7). — Blyantsfabrikanter. —
ndere. — Bøssemagere. — Dreiere. — Forgyldere.
bsere. — Glarmestere. — Gravører. — Gjørtlere.
mbskemagere. — Hattemagere. — Kurvemagere (her-
alt Straaarbeide). — Lervarefabrikanter. — Naale.
:. — Oblatforfærdigere. — Overskjærere (Dekatører).
ip- og Papirarbeidere. — Parykmagere og Frisører.
osssementmagere. — Rebslagere. — Skomagere. —
ere. — Stenhuggere. — Forfærdigere af Træteis-
(for saa vidt de ikke ere særskilt opførte). — Vævere
Dampkraft ikke benyttes).
'ere. — Vognmænd.
Klasse. Børstenbindere. — Rammagere.
ıdlende med gamle Bøger og gammelt Jern.
:berer. — Sætteskippere.

———————— ——

Lov ang. en forhøiet Ligning til Skolefondene for Ringkjøbing og Veile Amter. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet). 12 April. Nr. 48.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Det Beløb, som Skoleraadene ved Lov 8 Marts 1856 § 7 og Lov 2 Juli 1870 § 1 ere bemyndigede til at ligne til Skolefondenes Udgifter, forhøies for Ringkjøbing og Veile Amters Skoleraads Vedkommende til 85 Øre pr. Td. Hartkorn og det Beløb, som svarer hertil for Kjøbstæderne, saaledes at Bestemmelserne i sidstnævnte Lovs §§ 1 og 2 blive anvendelige paa den forhøiede Ligning.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Bekjendtgjørelse indeh. Bestemmelse om, at Stiftelsen „Fanø Sømandskasse" gjøres delagtig i Bøder efter §§ 5, 12 og 42 i Lov om Disciplin i Handelsskibe m. v. 23 Februar 1866 saavelsom i Bøder for Overtrædelser af Lov om Forhyring af Søfolk m. m. 12 Mai 1871. (Indenrigsministeriet). 21 Aug. Nr. 91.

I Henhold til § 10 i Lov om Disciplin i Handelsskibe og om Søfolks Forseelser, Forbrydelser samt Forhyring

21 Aug. m. v. 23 Februar 1866 har Indenrigsministeriet indtil
Nr. 91. Videre tillagt Stiftelsen „Fanø Bombebøsse" de Bøder, der efter den nævnte Lovs §§ 5, 12 og 42 falde for Forseelser, begaaede af Søfolk eller Skippere, som ere forhyrede med Skibe, hjemmehørende i Fanø Tolddistrikt.

Ligeledes er der indtil Videre i Henhold til § 7 i Lov om Forhyring af Søfolk m. m. 12 Mai 1871 tillagt bemeldte Stiftelse de Bøder, som falde for Overtrædelser af Bestemmelserne i nysnævnte Lov, begaaede af Førere af Skibe, der ere hjemmehørende i det ommeldte Tolddistrikt.

Hvilket herved bringes til alle Vedkommendes Kundskab.

28 Aug.
Nr. 92.

Bekjendtgjørelse angaaende Forholdsregler vedrørende Udførslen af Husdyr til Storbritannien. (Indenrigsministeriet).

I Henhold til den Regjeringen ved Lov 25 Februar 1876 ang. Forholdsregler vedrørende Udførslen af Husdyr fra Danmark givne Bemyndigelse, forbydes det herved at afsende Kreaturer herfra Landet til Storbritanien med Skibe, som enten medføre Kreaturer fra fremmede Steder eller paa Reisen til Bestemmelsesstedet anløbe fremmede Havne for der at indlade Kreaturer. Intet Kreatur, som er bestemt til at udføres med Skib til Storbritanien, maa derfor af Veterinærpolitiet tillades indskibet, saafremt Skibet alt har Kreaturer fra fremmede Steder ombord, eller i modsat Fald forinden Skibets Fører har afgivet en skriftlig Erklæring, hvorved han enten bevidner, at Skibet afgaaer direkte til Bestemmelsesstedet, eller forpligter sig til ikke at indlade Kreaturer i de fremmede Havne, som Skibet paa Reisen til Bestemmelsesstedet maatte anløbe.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning og Jagttagelse for alle Vedkommende.

Bekjendtgjørelse om Reglerne for Bestemmelsen af Skibes Brutto-Drægtighed og Netto-Drægtighed i Henhold til Lov 13 Marts 1867 og Lov 15 Mai 1868. (Generaldirectoratet for Skattevæsenet). 29 Aug. Nr. 94

Afdeling I.

Bestemmelser angaaende de Rum paa øverste Dæk, som skulle indbefattes i Skibenes Brutto-Drægtighed, samt om de Rum paa eller under øverste Dæk, som skulle fradrages til Udfindelsen af Skibenes Netto-Drægtighed.

A.

a. Saavel Seil- som Dampskibes Brutto-Drægtighed (Total-Tons-Tallet) udfindes ved at sammenlægge:

1) Tons-Tallet af Rummet under Maalings-Dækket,
2) Tons-Tallet af Mellem-Dæks- samt Over-Dæks-Rummene, forsaavidt saadanne forefindes,
3) Tons-Tallene af de forefundne indesluttede og fast anbragte Rum ovenover øverste Dæk.

b. Et Seilskibs Netto-Drægtighed (Register-Tons-Tallet) udfindes ved fra Brutto-Drægtigheden at drage Tons-Tallet af det eller de Rum, der benyttes til Ophold eller Brug for Mandskabet, eller til Skibets Navigering, forsaavidt de opfylde de for saadanne Fradrag stillede Betingelser. I Tilfælde hvor intet Fradrag kan tilstaas bliver altsaa et Seilskibs Netto-Drægtighed at ansætte lig med dets Brutto-Drægtighed.

Et Dampskibs Netto-Drægtighed udfindes ved fra Brutto-Drægtigheden at drage saavel Tons-Tallet af det eller de Rum, der benyttes til Ophold eller Brug for Mandskabet, eller til Skibets Navigering, forsaavidt de opfylde de for saadanne Fradrag stillede Betingelser, som ogsaa Tons-Tallet af det eller de Rum, som optages af eller ere fornødne for den bevægende Kraft.

29 Aug. c. Det i Nationalitets- og Registrerings-Certifikatet op-
Nr. 94. tagne Maale-Brev skal indeholde Oplysning om Tons-Tallet og Beskrivelsen af ethvert særskilt opmaalt Rum, som er bleven indbefattet i Brutto-Drægtigheden, samt om Tons-Tallet og Beskrivelsen af ethvert særskilt opmaalt Rum, som er fradraget i denne Drægtighed til Bestemmelsen af Netto-Drægtigheden.

Skibs-Maalet skal tillige angives i Kubik-Metres, der udfindes ved at multiplicere Tons-Tallet med Faktoren: 2,83; medens omvendt Omsættelsen af Kubik-Metres til Tons sker ved at multiplicere de førstnævnte med Faktoren 0,353.

d. Dersom noget Rum, hvis Tons-Tal er kommen til Fradrag i Brutto-Drægtigheden, befindes benyttet til Ophold eller Brug for Passagerer, eller for Skibets Fører, eller til Førelsen af Fragtgods, Proviant eller Skibs-Fornødenheder, bliver det paagjældende Skibs Fører eller Eier at drage til Ansvar efter Skibs-Maalings-Loven 13 Marts 1867, § 23 (jfr. § 16).

B.

De ved Skibs-Maalings-Instruktionen 7 September 1867, Afsnit V, givne Bestemmelser angaaende Maaling af Rum paa øverste Dæk, og om hvilke de Rum ere, der skulle maales og medregnes, eller fritages herfor, samt Reglerne for ophøiede Lugers Maaling, m. v.; ligesom ogsaa de ved Skibs-Maalings-Cirkulæret Nr. 5 18 Mai 1872, Punkt b, givne Bestemmelser angaaende Behandlingen af de saakaldte Over- eller Beskyttelses-Dæk, ophæves, og istedet herfor ville de nedenstaaende Bestemmelser ved enhver ny Maaling eller Ommaaling være at følge fra den 1ste Oktober 1878.

C.

Rum, som skulle indbefattes i Brutto-Drægtigheden.

Alle indesluttede og fast anbragte Rum (t. Ex. Halvdæk, *Hytte, Ruf,* Bak, Luger til Lastrummene, osv.) paa eller

over øverste Dæk, hvadenten dette er et almindeligt Dæk eller et Over-Dæk, ligesom ogsaa Rummet mellem det sidstnævnte Dæk og Hoved-Dækket, skulle maales og medregnes i Brutto-Drægtigheden, forsaavidt de ikke kunne henføres under de i nedenstaaende Afsnit D. nævnte Rum. 29 Aug Nr. 94.

Tillæg for Opbygninger paa øverste Dæk i Form af Luger eller Skure, som staa i Forbindelse med Last-Rummene, gives dog kun naar Tons-Tallet af samtlige saadanne Opbygninger overstiger:

½ pCt. af Skibets øvrige Drægtighed for Skibe af over 100 Tons,

1 pCt. af Skibets øvrige Drægtighed for Skibe fra 100 og indtil 50 Tons,

1½ pCt. af Skibets øvrige Drægtighed for Skibe fra 50 og indtil 30 Tons,

2 pCt. af Skibets øvrige Drægtighed for Skibe fra 30 og indtil 10 Tons,

2½ pCt. af Skibets øvrige Drægtighed for Skibe af og under 10 Tons.

I ethvert saadant Tilfælde bliver Tillæg at give efter det overskydende Tons-Tal.

(Anm. Lugernes Kubik-Indhold udfindes ved, at deres indvendige Længde, maalt paa ½ Høide og ½ Brede, multipliceres med deres indvendige Brede, maalt paa ½ Høide og ½ Længde, og Produktet med Middeltallet af Lugernes største og mindste Høider, maalte fra Luge-Karmenes Over-Kant, eller fra selve Lugens Overflade, hvis denne ikke ligger i Flugt med Karmenes Over-Kant, til Dækkets Overflade. Andre Opbygninger maales paa den i Skibs-Maalings-Instruktionens Afsnit V anviste Maade; Over-Dækkene derimod efter den ved Afsnit II for Mellemdæks-Rum foreskrevne Maalings-Methode.)

29 Aug.
Nr. 94.

D.

Rum, som ikke skulle indbefattes i Brutto-Drægtigheden.

Følgende Rum paa eller over øverste Dæk ere dog fritagne for Maaling, og komme saaledes ikke i Betragtning ved Bestemmelsen af et Skibs Brutto-Drægtighed, nemlig:

1) Rum, som ere aabne til en eller flere Sider, og som ikke kunne indesluttes saaledes, at de ere tjenlige til Førelsen af andet Gods end saadant, som kan føres paa almindeligt aabent Dæk;

2) Fritstaaende Nedgangs-Luger (Kahyts-Kapper), samt Lys-Luger (Skylighter) til Kahyt-, Folke- og Maskin-Rummene, som hverken kunne benyttes til Henstuvning af Proviant eller Gods, eller kunne tjene til stadigt Ophold for Passagerer eller Mandskab;

3) Maskin-Ruf paa aabent Dæk, eller i Opbygninger, som ikke skulle indbefattes i Brutto-Drægtigheden, til Adgang for Lys og Luft eller til Beskyttelse for Maskin-Rummet;

4) Over-Bygninger, som midlertidigt og paa korte Reiser ere indrettede til Ly for Dæks-Passagerer, som ellers vilde være udsatte for Søens og Veirligets Paavirkning;

5) Passager-Saloner (Sove-Kahytter indbefattes ikke herunder) paa øverste Dæk af Kyst- og Flod-Dampskibe, indrettede og udelukkende benyttede til Ly for Passagerer.

Til fornøden Oplysning bør dog Tons-Tallet af en saadan Salon særskilt anføres i Maalebrevet, med udtrykkelig Bemærkning om, at den ikke er medindbefattet i Brutto-Drægtigheden. Dersom nogen saadan Salon er anbragt dels over dels under øverste Dæk, kan dog kun den Del, som befindes over Dækkets Flugt-Linie, undtages for Medregning.

6) Rum under de saakaldte Over- eller Beskyttelses-Dæk (o: Dæk, som, navnlig i Dampskibe, forbinde Overfladerne

af de særskilt afdelte Rum, Hytter, Rum o. s. v. paa Hoved- 29 Aug.
Dækket med Skibets Side-Beklædninger, dog kun forsaavidt Nr. 91
de ere saaledes indrettede, og saa let byggede, at de kun ere tjenlige til Beskyttelse mod Søens og Veirligets Paavirkning for Passagerer, Mandskab og Kreaturer under deres Ophold paa Dækket, og følgelig ikke kunne benyttes til Førelsen af andet Gods end saadant, som kan føres paa almindeligt aabent Dæk, saa at det paagjældende Overdæk i Virkeligheden kun medfører en forøget Sikkerhed for Liv og Eiendom paa Søen.

a. For Skibe i Kyst-, Passager- eller Kreatur-Fart kunne Betingelserne for Maalings-Fritagelse ansees som opfyldte, naar der i de paagjældende Rum findes anbragt:

α. Et tilstrækkeligt Antal Spygatter eller Lænse-Porte til Befrielse af det i Rummet muligt indkomne Vand, idet der da kan gaas ud fra, at et saadant Rum paa Grund heraf ikkun kan ansees tjenligt til Førelsen over Søen af almindelig Dækslast, men da saadanne Aabninger kunne tilstoppes hermetisk, skal der tillige findes enten:

β. Aabninger i Rummets Side-Beklædninger, til Passage for Kreaturer, om end saadanne Abgange kunne lukkes med Porte, Lemme eller hvilkesomhelst lignende Midler, eller:

γ. Aabninger i selve Beskyttelses-Dækket, til Passage for Kreaturer, om end saadanne Abgange kunne tilsluttes eller dækkes med Restværk, løse Planker, Lemme eller hvilkesomhelst lignende Midler;

δ. Forsaavidt der ikke ovenover eller paa Beskyttelses-Dækket findes anbragt Huse til Passagerer eller Mandskab og forsaavidt dette Dæk ikke er givet saadanne faste Side-Lønninger, at Dækslast kan føres ovenpaa samme. Til lette Paabygninger, indrettede og udelukkende benyttede til Skibets Navigering, saasom Styre- og Udkigs-Hus, Bestik-Lukaf, osv., tages dog intet Hensyn.

29 Aug. b. I Tilfælde af, at ovenstaaende Betingelser befindes
Nr. 94. opfyldte, bliver Rummet under Beskyttelses-Dækket at betragte som et almindeligt aabent Rum, og tages som Følge heraf ikke i Betragtning ved Bestemmelsen af Skibets Brutto-Drægtighed, hvorimod de under Beskyttelses-Dækket forefundne særskilt afdelte og fast anbragte Rum blive at maale og medregne som almindelige Opbygninger paa aabent Dæk.

c. Undtagelserne efter Punkterne 4, 5 og 6 kunne dog først indrømmes, efter at et af Skibets Rederi eller Fører indgivet Andragende til General-Direktoratet for Skattevæsenet er blevet bevilget. Over Andragendet — hvori bør gives en saa fuldstændig Beskrivelse af det paagjældende Rum som mulig — vil vedkommende Maalings-Embedsmand gjennem Hovedkontoret for Skibes Maaling have at afgive Erklæring.

E.

Følgende Rum ere berettigede til Fradrag i Brutto-Drægtigheden:

a.

Rum til Ophold for Besætningen.

1. Særskilt afdelte Rum, saavel over som under øverste Dæk, indrettede til Ophold for, samt udelukkende benyttede af Mandskabet eller af Skibets Officerer samt Maskinister (herunder indbefattes ogsaa Skibslægen, men derimod ikke Skibets Fører, Proviant-Forvalteren, eller Personer henhørende til Passagerernes Betjening), dog kun forsaavidt det paagjældende Rum opfylder de nedenanførte Betingelser:

α. Rummet er af forsvarlig Bygning, tilstrækkelig lyst, ventileret paa passende Maade og betryggende beskyttet mod Søen og Veirliget, samt mod Lækkads fra Ladningen eller fra det i Skibet staaende Vand;

β. Det har et Kubik-Indhold af mindst 66 Kubikfod for hver Mand, og et Flade-Indhold, maalt paa Dækket eller Gulvet i et saadant Rum, af mindst 11,3 Kvadratfod, ligeledes for hver Mand; for Skibe af under 100 Tons Brutto dog ikkun af 5 Kvadratfod, forsaavidt Rummet er anbragt under Dækket; 29 Aug Nr. 94.

γ. Det holdes fri for enhver Slags Varer eller Forraad, som ikke er Mandskabets personlige Eiendom;

δ. Det findes paamærket med det Antal Mand, der kan eller skal gives Ophold deri.

b.

Rum til Brug for Besætningen.

2. Et Spise-Rum (Messe), forsaavidt et saadant Rum forefindes anvendt udelukkende til Brug for Skibets Officerer og Maskinister. Fradraget for et saadant Rum maa dog ikke overstige 4 Tons. Intet Fradrag kan indrømmes for Officers-Messen i Passager-Skibe, naar saadanne Skibe ikke findes forsynede med særskilt Messe til Passagerernes Brug.

3. Et Spise-Rum (Messe), forsaavidt et saadant Rum forefindes anvendt udelukkende til Brug for Skibets Under-Befalingsmænd. Fradraget for et saadant Rum maa dog ikke overstige 2½ Tons.

4. Et Bade-Kammer, forsaavidt et saadant Rum forefindes anvendt udelukkende til Brug for Skibets Officerer og Maskinister. Fradraget for et saadant Rum maa dog ikke overstige 2 Tons. Intet Fradrag kan indrømmes for Bade-Kamret i Passager-Skibe, naar saadanne Skibe ikke findes forsynede med særskilt Bade-Kammer til Passagerernes Brug.

5. Koge-Huset, hvadenten et saadant Rum er anbragt paa eller under øverste Dæk, naar det ikke er af større Omfang end fornøden til Beskyttelse for Kokken ved hans Beskjæftigelse med Tilberedelsen af Levnetsmidler til Besætningen.

29 Aug. 6. Rum indrettede til Priveter for Besætningen, hvadenten
Nr. 94. saadanne Rum ere anbragte paa eller under øverste Dæk, dog kun forsaavidt de ere af passende Størrelse og Antal.

c.

Rum til Skibets Navigering og Manøvrering.

Særskilt afdelte Rum anbragte paa eller over øverste Dæk, som ere indrettede til og udelukkende benyttes til Skibets Navigering og Manøvrering, nemlig:

7. Bestik-Lukaf til Opbevaring af Søkort, Instrumenter m. v. I Tilfælde af, at et saadant Rum tillige benyttes af Skibes Fører som Kahyt, maa det Fradrag, som indrømmes for den Plads, som optages af Søkortene, m. v., ikke overstige 3 Tons;

8. Rat- eller Styre-Hus til Beskyttelse for Rorgængeren;

9. Udkigs-Hus;

10. Signal-Hus;

11. Rum optagne af Maskineriet til Damp-Spil, Anker-Letnings-Apparater, Destillations-Apparat, osv., dog kun forsaavidt de ikke ere større end nødvendigt til Øiemedene.

d.

Maximums-Fradrag for Folke- og Navigerings-Rum.

Til Forebyggelse af Misbrug ville, indtil anderledes bestemmes, de under a, b og c nævnte fradragsberettigede Rum være at begrændse i Forhold til Skibenes Brutto-Drægtighed paa nedenanførte Maade:

Brutto-Drægtighed.	Fradraget for samtlige under a og b nævnte Folke-Rum maa ikke overstige:	Fradraget for samtlige under c nævnte Navigerings-Rum maa ikke overstige:
For Skibe af over 1000 Tons	Total=Fradraget maa ikke overstige 5 pCt. af Brutto-Drægtigheden	
— fra 1000—500 —	6 pCt. af Brutto-Drægtigheden. Total-Fradraget maa ikke overstige 50 Tons	1 pCt. af Br.-Dr.
— — 500—300 —	7 pCt. af Brutto-Drægtigheden og ikke udover 30 Tons	5 Tons
— — 300—200 —	8 — — — 21 —	4 —
— — 200—100 —	9 — — — 16 —	3 —
— — 100—50 —	10 — — — 9 —	2 —
— — 50—30 —	11 — — — 5 —	2 —
— — 30—10 —	14 — — — 3,3 —	1 —
— under 10 —	18 — — — 1,4 —	

29 Aug.
Nr. 94.

Afdeling II.

Bestemmelser angaaende Fradraget for den bevægende Kraft i Dampskibe.

De ved Skibs-Maalings-Instruktionen af 7de September 1867, Afsnit IV, givne Bestemmelser for, hvorledes Fradraget for de Rum, som ere optagne af eller fornødne for den bevægende Kraft, skal beregnes, ophæves herved, og istedet herfor ville de nedenanførte Bestemmelser ved enhver ny Maaling eller Ommaaling være at følge fra den 1ste Oktober 1878:

Efter at Tons-Tallet af Maskin-, Kjedel- og evt. Axel-Rummene er blevet udmaalt i Overensstemmelse med de i Instruktionens Afsnit IV givne Regler, beregnes Fradraget for den bevægende Kraft paa følgende Maade:

1) For Skrue-Skibe ved til det ovennævnte Tons-Tal at tillægge 75 pCt. (ɔ: 1¾ Gang det udmaalte Tons-Tal);

2) For Hjul-Skibe ved til det ovennævnte Tons-Tal at tillægge 50 pCt. (ɔ: 1½ Gang det udmaalte Tons-Tal).

Fradraget maa dog i intet Tilfælde overstige 50 pCt. af Brutto-Drægtigheden.

(Anm. Ved Rum optagne af eller fornødne for den bevægende Kraft skal forstaas saavel de Rum, som optages af selve Maskineriet og Kjedlerne, som ogsaa de Rum, der ere uundværlige for Maskineriets nødvendige Betjening; i Skrue-Skibe endvidere det Rum, som optages af Tunnelen til Axlen; og endeligt de særskilt afdelte Rum — paa Mellemdækkene, i Overdækket, eller i Opbygninger, som ere blevne indbefattede i Brutto-Drægtigheden — som optages af Skorstenen, eller som tjene til at afgive Lys og Luft eller Adgang til det egentlige Maskin-Rum).

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

21 Sep
Nr. 10

Bekjendtgjørelse om Udstedelsen af midlertidige Nationalitets-Certifikater for de i Udlandet for dansk Regning byggede eller som dansk Eiendom erhvervede Skibe. (Indenrigsministeriet).

I Henhold til Lov 30 Marts 1876 har det paa Indenrigsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling under 20de d. M. behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bestemme:

— udenfor de Tilfælde, som omhandles i kongelig Resolution 12 April 1876 (jfr. Indenrigsministeriets B. Nr. 59 af 15 s. M.), ved hvilken det fremdeles har sit Forblivende — maa de i Lov ang. danske Skibes Registrering 13 Marts 1867 § 13 ommeldte midlertidige Nationalitets-Certifikater for de i Udlandet for dansk Regning byggede eller som dansk Eiendom erhvervede Skibe ikke udstedes, medmindre der foruden de øvrige foreskrevne Bevisligheder foreligger:

a) saafremt Skibet er klassificeret i det af Selskabet Bureau Veritas førte Register: Skibets Klassifikationscertifikat;

b) i andre Tilfælde: Attest fra den i det paagjældende Distrikt af Bureau Veritas ansatte Synsmand for, at Skibet, efter at være underkastet den af Selskabet krævede Undersøgelse, er befundet i sødygtig Stand.

Hvilket herved bringes til offentlig Kundskab med Tilføiende, at det nævnte Selskab ifølge derom med Sammeuffen Aftale har paataget sig i de ovenfor under b nævnte Tilfælde at undersøge det paagjældende Skibs Sødygtighed og derom udstede Attest imod, at der derfor erlægges Betaling i Overensstemmelse med § 4 og § 3 d i Selskabets Tarif af 1ste Oktober 1875.

18 Okt.
Nr. 114.

Bekjendtgjørelse indeholdende Regulativ for Styrelsen af Handelspladsen Marstals kommunale Anliggender. (Indenrigsministeriet).

I Henhold til Lov 1 Marts 1867 er paa Indenrigsministeriets allerunderdanigst nedlagte Forestilling ved allerhøieste Resolution 15de d. M. stadfæstet efterstaaende

Regulativ
for
Styrelsen af Handelspladsen Marstals kommunale Anliggender.

§ 1. Marstal Handelsplads udgjør en egen Kommune. Til Handelspladsen henregnes al den Grund, som begrændses paa den ene Side af Søen og paa den anden Side af Markskjellet imod Marstal Landsbys og Gudsgavemarks Jorder, dog at den ved Matrikuleringen under Nr. 610 skyldsatte, indenfor hin Grændse beliggende Eiendom fremdeles skal henhøre til Marstal Landsby og ikke ti Handelspladsen.

§ 2. Handelspladsens Kommunalbestyrelse skal bestaae af en af Kongen beskikket Formand samt en Kommunalrepræsentation af 11 Medlemmer, valgte af Handelspladsens Beboere. Udførelsen af Kommunalbestyrelsens Beslutninger og den øvrige udøvende Myndighed i Kommunens Anliggender, forsaavidt disse ikke ere henlagte under særegne Bestyrelser, paahviler Kommunalbestyrelsens Formand.

§ 3. Med Hensyn til Valget deles Antallet af Kommunalrepræsentationens og den i § 29 omhandlede Ligningskommissions Medlemmer i 2 Dele, af hvilke den ene Del er 1 større end den anden. Berettigede til at deltage i Valget af den større Del af Kommunalrepræsentationens og Ligningskommissionens Medlemmer ere samtlige de Beboere i Handelspladsen, som ere i Besiddelse af de for Valgbar-

til Folkethinget, med Undtagelse af Indfødsret, fore- 18 O
one Betingelser, naar de i mindst eet Aar have været Nr. 1
itte i og svaret direkte Skat til Kommunen. Den mindre
af Kommunalrepræsentationens og Ligningskommis-
ens Medlemmer vælges af den Femtedel af Kommunens
ævnte valgberettigede Beboere, som i det Valget forud-
ede Kalenderaar har udredet det største direkte Skatte-
b til Kommunen, forsaavidt denne Femtedel tilsammen
svaret idetmindste $^{2}/_{3}$ af Kommunens samtlige Skatter;
odsat Fald medtages saamange af de høiest Beskattede
ndt de øvrige $^{4}/_{5}$, at dette Skattebeløb naaes. Er der
et paagjældende Kalenderaar udredet et ligestort Skatte-
ag af Flere, og det bliver nødvendigt at medtage Nogen
isse for at naae den ovennævnte Femtedel af Vælgerne
r den ovennævnte $^{2}/_{3}$ af Skattebeløbet), da blive de
at medtage.

4. Valgbar som Medlem af Kommunalrepræsentationen
Ligningskommissionen er Enhver, som ifølge den fore-
ende Paragraf er valgberettiget ved Valgene af den
e Del af Kommunalrepræsentationens Medlemmer. Med
tagelse af Ascendenter og Descendenter kunne Beslægtede
elsom Besvogrede paa een Tid have Sæde i Kommunal-
relsen og de i det Følgende nævnte kommunale Kom-
ioner.

5. De ordentlige Valg til Kommunalrepræsentationen
ages en af de nærmeste Dage efter Nytaar og gjælder
et Tidsrum af 6 Aar. Hvert tredie Aar foretages af-
ende Valg af den større eller den mindre Del af Kom-
alrepræsentationens Medlemmer. De nuværende Med-
ner fratræde først, naar den Tid, for hvilken de ere
te, er udløben. Bliver en enkelt Plads i Kommunal-
æsentationen ledig, foretages der, saasnart ske kan, et
Valg for den tilbageſtaaende Del af den Afgaaedes
ktionstid, saafremt de Tilbageblevne ikke med Enstemmig-

18 Okt. Nr. 114. hed beslutte, at Besættelsen af den ledige Plads kan opsættes til næste ordentlige Valg. Afgaae derimod to eller flere Medlemmer i Tidsrummet, forinden nye ordenlige Valg skulle foretages, skal der ubetinget, saasnart ske kan, foregaa nyt Valg i de Afgaaedes Sted.

§ 6. Valgene af Kommunerepræsentanter forberedes ved Affattelsen af Lister over de Valgberettigede, for hvilke vedkommende Skattelister (jfr. § 3) lægges til Grund, og som udfærdiges af Valgbestyrelsen, der bestaar af Kommunalbestyrelsens Formand, der ogsaa er Valgbestyrelsens Formand, Kommunerepræsentanternes Formand samt en anden af disse, hvilken de selv dertil udvælge. Den paagjældende Liste udlægges 14 Dage forinden Valgdagen til almindeligt Eftersyn paa et dertil bekvemt Sted, hvorom fornøden Bekjendtgjørelse sker, og Indsigelser i Anledning af samme maae, forsaavidt de gaa ud paa Anke over Nogens Udelukkelse eller over, at Nogen er optaget, som mangler Valgberettigelse, under Fortabelse af Vedkommendes Ret i saa Henseende fremsættes for Valgbestyrelsen senest 3 Dage forinden Valgdagen, for at Spørgsmaalet paa den Dag ved Kjendelse af Valgbestyrelsen kan blive afgjort.

§ 7. Valgene foregaae offentligt til den Tid og paa det Sted, som idetmindste 8 Dage forud er blevet bekjendtgjort ved Kirkestævne og paa den ellers i Handelspladsen for Bekjendtgjørelser sædvanlige Maade. De Vælgere, der ville udøve deres Valgret, møde personlig og optegne hver for sig paa en dem af Valgbestyrelsens Formand overgiven og dertil indrettet Stemmeseddel Navnene paa saamange Mænd, som der skal vælges, uden at nogen Forhandling herom maa finde Sted. Den Stemmeseddel, som indeholder flere Navne, er ugyldig. Naar Ingen mere begjærer at deltage i Valget, sluttes Afstemningen, dog ikke før 3 Timer, efterat Valghandlingen er begyndt. Efterat Valgbestyrelsens Formand derpaa har talt Stemmesedlerne, aabner han dem

hver for sig og oplæser Navnene, der optegnes paa to Lister 18 Okt.
af Valgbestyrelsens to andre Medlemmer. Naar alle Stemme- Nr. 11[illegible]
sedler ere oplæste, og de muligvis indløbne Feil i Optællingen ere berigtigede, erklæres de Mænd for valgte, der have erholdt de fleste Stemmer. Hvor det i Tilfælde af Stemmelighed behøves, afgjøres Valget ved Lodtrækning, der foretages af Valgbestyrelsens Formand.

§ 8. Enhver, der er valgbar, er tillige pligtig til at modtage et paa ham faldet Valg til Kommunerepræsentant; dog kan den, der har opnaaet en Alder af 60 Aar, ligesom ogsaa den, der har Sæde i Amtsraadet, altid undslaa sig for at modtage Valg. Afgaaede Kommunerepræsentanter kunne stedse vælges paany og indtage da deres Plads efter det nye Valg; men saafremt deres tidligere Funktionstid har været mindst 3 Aar, ere de ikke pligtige til at modtage noget nyt Valg førend efter Forløbet af et saa stort Antal Aar som det, hvori de tidligere have været Kommunerepræsentanter.

§ 9. Undslaar Nogen sig for at modtage et paa ham faldet Valg til Kommunerepræsentant, hvorom han har at erklære sig, saasnart der er meddelt ham Underretning om Valget, skal Valgbestyrelsen paakjende Gyldigheden af de af ham for hans Vægring anførte Grunde. Finder Flerheden af Valgbestyrelsen disse fyldestgjørende, foretages et nyt Valg snarest muligt; forkastes derimod Vægringen, maa den Valgte, hvis han ei vil underkaste sig Valgbestyrelsens Kjendelse, gjennem Amtmanden indanke denne for Indenrigsministeriet. Enhver, som har Noget at anke over den foregaaede Valghandling, og navnlig over de i Anledning af samme afsagte Kjendelser, skal, for at hans Anke skal kunne komme i Betragtning, inden 8 Dage, efterat Kjendelsen er afsagt eller Valghandlingen sluttet, have indgivet sin skriftlige til Ministeriet stilede Besværing til Valgbestyrelsen, som uopholdeligt bør sende den til Amtmanden med sin

18 Okt. Erklæring. Hvis et Valg da ifølge Ministeriets Beslutning
Nr. 114. bliver sat ud af Kraft, foretages strax et nyt Valg.

§ 10. Kommer en Kommunerepræsentant i Løbet af den Tid, for hvilken han er valgt, i et af de Tilfælde, der udelukke ham fra Valgbarhed, da bliver han enten midlertidigt at udelukke fra Forretningerne, saafremt Forhindringen maa antages for kun at være af forbigaaende Natur, eller, hvis den ansees for vedvarende, fuldstændigt at udelukke af Repræsentationen. Det tilkommer den samlede Kommunalbestyrelse at afgjøre de Spørgsmaal, der maatte opstaa herom, samt om hvorvidt det skal tillades en Repræsentant paa hans Begjæring derom at udtræde. Dog staaer det i alle disse Tilfælde Vedkommende frit for at indanke den trufne Bestemmelse til Indenrigsministeriets Afgjørelse.

§ 11. Kommunerepræsentanterne vælge ved hvert Aars Begyndelse imellem sig selv indbyrdes ved Stemmeflerhed en Formand, der sammenkalder Repræsentanterne, naar han finder det fornødent, eller naar tre Repræsentanter anmode ham derom. I Formandens Forfald vælges paa samme Maade en midlertidig Formand. Inden hvert Møde skal Formanden saavidt muligt underrette Repræsentanterne om, hvilke Sager der skulle forhandles i samme, men enhver Repræsentant er dog derhos berettiget til i Møderne at bringe enhver Byens Tarv vedkommende Gjenstand under Overveielse. Formanden leder Forhandlingerne samt sørger for, at Repræsentanternes Beslutninger rigtig protokolleres og expederes, ligesom han drager Omsorg for deres Arkiv. Intet gyldigt Møde kan afholdes af Repræsentanterne, uden at idetmindste 6 af dem, deriblandt Formanden, er tilstede. Stemmeflerhed gjør Udslaget; i Tilfælde af Stemmelighed ansees den Mening, for hvilken Formanden erklærer sig, for Flertallets. Mindretallet er berettiget til at faa sin Mening med kortangivne Grunde tilført Protokollen. Denne *underskrives* stedse af alle tilstedeværende Repræsentanter,

ligesom de ogsaa alle underskrive Erklæringer til overordnede Autoriteter. 18 Okt. Nr. 114.

§ 12. Kommunalbestyrelsen raadslaaer og fatter Beslutning om alle Handelspladsens indre økonomiske Anliggender, forsaavidt de høre under dens Omraade. Med Hensyn til saadanne Foranstaltninger, der ere aldeles extraordinære, eller som have sært indgribende og vedvarende Følger for Handelspladsen, blive Kommunalbestyrelsens Beslutninger at forelægge vedkommende Ministerium til Stadfæstelse. Hertil regnes: Optagelse af nye Laan til et større Beløb eller paa længere Tid, end at de blive tilbagebetalte af det følgende Aars Indtægter, Fornyelse af ældre Laan eller Forlængelse af Tiden, hvori de skulle afbetales, Forbrug af Handelspladsens Kapitaler, Afhændelse eller Pantsættelse af dens faste Eiendomme eller Erhvervelse af nye faste Eiendomme, Indførelse af nye Lønninger eller Lønningsforhøielser paa over 100 Kr. aarligt, Overtagelse af andre vedvarende Udgifter af samme Størrelse, Tilstaaelse af Gratifikationer paa over 100 Kr. engang for alle. I de fra den almindelige Kommunalforvaltning undtagne Bestyrelsesgrene gjælde de samme Grændser for vedkommende Administrations Myndighed.

§ 13. Forinden Handelspladsens Kommunalbestyrelse tager Beslutning om noget under dens Styrelse henlagt Anliggende, forhandles Sagen i et Fællesmøde af den af Kongen beskikkede Formand og Kommunalrepræsentationen. Begjærer i et saadant Møde Førstnævnte eller mindst en Fjerdedel af de tilstedeværende Kommunerepræsentanter, at Sagen skal udsættes, da foretages den i et paafølgende Møde. Er den af Kongen beskikkede Formand ved en Afstemning ikke i Flertallet, ansees dog det, som to Trediedele af de Tilstedeværende, der maae udgjøre mindst tre Fjerdedele af den samlede Kommunalbestyrelse, vedtage, som Kommunalbestyrelsens Beslutning. Er der i sidstnævnte Til-

18 Okt. fælde ikke to Trediedele, men dog et Flertal for en Be-
Nr. 114. slutning, kan dette indstille Sagen til vedkommende Ministeriums Afgjørelse. Stille Stemmerne sig lige, anses den Beslutning, til hvilken den af Kongen beskikkede Formand har sluttet sig, som Flertallets.

§ 14. Finder den af Kongen beskikkede Formand, at en tagen Beslutning overskrider den Kommunalbestyrelsen tilkommende Myndighed eller i anden Henseende er stridende mod Lovgivningen, eller at den gaaer ud paa at træffe en for Kommunen fordærvelig Foranstaltning eller at nægte Opfyldelsen af en samme paahvilende Pligt, kan han ved sin Erklæring til Forhandlingsprotokollen midlertidigt sætte Beslutningen ud af Kraft, hvorefter han snarest mulig gjør Indberetning herom til vedkommende Ministerium, der da afgjør Sagen. En Gjenpart af hans Indberetning tilstilles samtidigt Kommunalrepræsentationen.

§ 15. Hvor Erklæring skal afgives over nogen Handelspladsens Tarv vedkommende Gjenstand, skal den af Kongen beskikkede Formand altid tage samme under Overveielse i Forening med Kommunalrepræsentationen og tilligemed denne afgive den forlangte Erklæring. Mindretallet er berettiget til at faae sin fra Flertallets afvigende Mening optagen i Erklæringen.

§ 16. Den samlede Kommunalbestyrelses Møder ere offentlige. Ved hvert Aars Begyndelse bestemmes det ved Aftale mellem den af Kongen beskikkede Formand og Kommunalrepræsentationens Formand, naar og hvor i Handelspladsen Kommunalbestyrelsens ordentlige Møder skulle holdes, hvilket kundgjøres for Byens Indbyggere. Den af Kongen beskikkede Formand kan derhos, naar det gjøres fornødent, tilsige Kommunalbestyrelsen til overordentlige Møder, hvorom han i betimelig Tid har at underrette Kommunalrepræsentanternes Formand til videre Meddelelse til disse. Inden hvert Møde underretter han ligeledes, saavidt muligt, disses

Formand om, hvad der bliver at forhandlet i samme. 18 Okt.
Enkelte Sager kunne forhandles for lukkede Døre, naar Nr. 114.
han og Kommunalrepræsentanternes Formand derom ere enige.

§ 17. Handelspladsens Skolevæsen bestyres under Skoledirektionens Tilsyn som hidtil af en Skolekommission, bestaaende af Sognepræsten som Formand og 4 andre Medlemmer; disse vælges af Kommunalrepræsentationen, saaledes at mindst de to tages af dennes egen Midte, og de ere pligtige at modtage Valget, medmindre de af dem anførte Undskyldningsgrunde godkjendes af Kommunalrepræsentationen eller, efterat Sagen er indanket til samme, af vedkommende Ministerium; de vælges paa 3 Aar, dog at de to, der tillige ere Medlemmer af Kommunalrepræsentationen, udtræde af Kommissionen, naar de forinden maatte ophøre at være Medlemmer af hin.

§ 18. Bestyrelsen af Handelspladsens Fattigvæsen skal fremdeles være overdragen til en Fattigkommission, bestaaende af Sognepræsten som Formand og 4 andre Medlemmer, om hvis Valg og Funktionstid i det Hele gjælde de ovenfor i § 17 for Valget af de 4 Medlemmer af Skolekommissionen fastsatte Regler.

§ 19. Det forbeholdes Indenrigsministeriet at ordne Styrelsen af Handelspladsens Havnevæsen ved et af samme udfærdiget Reglement. Indtil et saadant Reglement er udfærdiget, bestyres Havnevæsenet fremdeles af den ved Havneordning 27 April 1831 og Instruktion 14 Mai 1831 for Handelspladsen anordnede Havnekommission, i hvilken eet af Kommunalrepræsentationen aarligt af dens egen Midte valgt Medlem tager Sæde, og iøvrigt i Overensstemmelse med fornævnte Havneordning og Instruktion samt de dertil sig sluttende senere Bestemmelser.

§ 20. Den hidtil i Handelspladsen bestaaende Brandkommission, hvori eet af Kommunalrepræsentationen aarligt

18 Okt. valgt Medlem fremdeles har Sæde, skal foreløbigt under
Nr. 114. Politimesterens Overtilsyn beholde Bestyrelsen af og Tilsynet med Brandpolitiet og Brandvæsenet i Handelspladsen. Skorstensfeiningen ordnes i Overensstemmelse med de for Kjøbstæderne gjældende Regler, til hvilken Ende det skal være Pligt for Beboerne et vist Antal Gange om Aaret at lade deres Skorstene og Kjøller rengjøre af Skorstensfeieren, hvem der vil være at tillægge en af Amtet efter Forslag af Handelspladsens Kommunalbestyrelse fastsat taxtmæssig Betaling, der i fornødent Fald skal kunne inddrives ved Udpantning. De nærmere Bestemmelser, som denne Foranstaltning maatte gjøre nødvendige, fastsættes af Amtet.

§ 21. Tilsynet med Handelspladsens Bebyggelse, overensstemmende med det af Justitsministeriet under 6 Januar 1868 approberede Bygningsreglement, føres af en Kommission, bestaaende af den af Kongen beskikkede Formand for Kommunalbestyrelsen og 4 andre Medlemmer — hvoraf idetmindste det ene bør være en bygningskyndig Mand —, hvilke dertil vælges af Kommunalrepræsentationen, saaledes at mindst de to tages af dennes egen Midte; de vælges paa 3 Aar, dog at de Medlemmer, der tillige ere Medlemmer af Kommunalrepræsentationen, udtræde af Kommissionen, naar de forinden maatte ophøre at være Medlemmer af hin.

§ 22. Naar der skal foretages Valg paa den større Del af Svendborg Amtsraads Medlemmer, har Marstal Kommunalrepræsentation at udnævne En af sin Midte til sammen med Sogneraadenes Valgmænd i Henhold til § 35 i L. 6 Juli 1867 om Landkommunernes Styrelse m. V. at deltage i det ommeldte Valg.

§ 23. Til Dækning af Kommunens Udgifter udredes der en fast aarlig Afgift af de til Handelspladsen hørende Eiendomme, nemlig i Grundskat af Bygrundene 1 Kr. 20 Ø. og af Markjorderne 20 Ø. for hvert Album Hartkorn samt i Husskat af Bygninger 1½ Ø. for hver 10 Kr.

ssuranceværdi. Forsaavidt Udgifterne ikke kunne dækkes 18 Okt.
ed Grundskatten og Husskatten i Forbindelse med Kom- Nr. 114.
unens øvrige Indtægter, bliver Resten at tilveiebringe ved
gning efter Formue og Leilighed. Ved Ligning paa For-
ue og Leilighed skal i Ligningslisten anføres det Beløb,
vortil hver Skatteyders Indtægt i det forudgaaende Ka-
nderaar af Ligningskommissionen er anslaaet.

De kommunale Skattebidrag opkræves halvaarsvis eller
erdingaarsvis i den Maaned af hvert Halvaar eller hvert
Ierdingaar, som Kommunalbestyrelsen bestemmer. Hvad
er ikke er betalt inden Udgangen af den paafølgende
Iaaned, bliver efter lovlig Omgang at foranstalte inddrevet
ed Udpantning.

§ 24. Under Ligningen paa Formue og Leilighed ind-
rages Enhver, der har fast Ophold i Kommunen. Han
nsættes der til fuldt Bidrag efter sin hele økonomiske Stil-
ng, medmindre han tillige i Skatteaaret har fast Ophold
en eller flere andre Kommuner i Riget, i hvilket Tilfælde
an i hver af Kommunerne kun kan ansættes til forholds-
æssigt Bidrag, der navnlig bliver at fordele efter den
id, han har personligt Ophold i hver af Kommunerne.
ast Ophold af kortere Varighed end 4 Maaneder kommer
ke i Betragtning.

Indenrigsministeren afgjør, hvorvidt Udlændinge, der
den at drive borgerligt Erhverv tage Ophold i Kommunen,
e skattepligtige.

§ 25. Opstaar der Spørgsmaal mellem Marstal Handels-
lads og en anden Kommune om Fordelingen af en Per-
ns Skattebidrag, afgjøres dette, naar begge Kommuner
øre til Svendborg Amtsraadskreds, af Svendborg Amts-
aad, ellers af Indenrigsministeren.

Dersom Nogen, der er sat i Skat til Marstal Handels-
lads, ikke anser sig skattepligtig til denne Kommune,

18 Okt. kan han bringe dette Spørgsmaal under Domstolenes Paa-
Nr. 114. kjendelse.

§ 26. Regnskabsaaret for samtlige Handelspladsens økonomiske Anliggender regnes fra 1 Januar til 31 December.

§ 27. Handelspladsens Kommunalbestyrelse har inden Udløbet af November Maaned at forfatte et Overslag over dens Indtægter og Udgifter for det følgende Regnskabsaar. Dette Overslag, hvori ogsaa optages Udgifterne til Fattig- og Skolevæsenet, maa næst at indeholde en Forklaring over de Midler, som haves til uden Ligning at bestride Udgifterne, angive, hvad der bliver tilbage at dække ved Ligning. De Summer, der behøves til Fattig- og Skolevæsenet, have de vedkommende Kommissioner betimelig at opgive for Kommunalbestyrelsen. Meningsuligheder mellem disse Kommissioner og Kommunalbestyrelsen om Størrelsen af de Summer, der opgives som nødvendige, afgjøres af den overordnede Myndighed, hvorunder de paagjældende særegne Bestyrelser henhøre. Det samlede Overslag tilstilles Amtmanden, og, saafremt Kommunalbestyrelsen ikke finder at kunne erkjende de Erindringer, som Amtmanden maatte gjøre ved samme, har den, under Fortabelse af sin Ret til at gjøre Indsigelse imod disse, inden 14 Dage at indkomme med skriftligt Andragende derom til Amtmanden, som da forelægger vedkommende Ministerium Sagen til Afgjørelse.

§ 28. Naar ingen Erindringer af Amtmanden ere gjorte ved Overslaget eller det Fornødne i Anledning af hans Erindringer er afgjort som anført, bliver Ligningen paa Formue og Leilighed at foretage af den i den følgende Paragraf omhandlede Ligningskommission. — Overslaget og Ligningen blive derefter at henlægge i 3 Uger paa et dertil bekvemt Sted til Eftersyn i visse Timer om Dagen, hvorom nærmere Bekjendtgjørelse sker. Det staar Enhver, som er ansat til Skat i Ligningen, frit for at klage, ikke

blot over sin egen Beskatning, men ogsaa over enhver 18 Okt.
Andens, som er optaget i Ligningen, saavelsom over, at Nr. 114.
Nogen er forbigaaet i samme. Forinden nogen Klage over en Andens Beskatning eller Forbigaaelse i Ligningen afgjøres af Ligningskommissionen eller Kommunalbestyrelsen, skal der gives den, der er Gjenstand for Klagen, Leilighed til at udtale sig over samme. Ingen kan hos Kommunalbestyrelsen erholde Nedsættelse i sit eller Forhøielse i en Andens Skattebidrag, medmindre dette findes at være sat mindst 10 pCt. henholdsvis for høit eller for lavt. De Erindringer, Nogen maatte have at gjøre mod Ligningen, har han skriftlig at fremsætte for Kommunalbestyrelsens Formand, der foranlediger dem tagne under Overveielse af Kommunalbestyrelsen, efterat han i Forveien har indhentet Ligningskommissionens Erklæring. Er Vedkommende utilfreds med den Bestemmelse, Kommunalbestyrelsen derefter tager, kan han andrage Sagen gjennem Amtet for Indenrigsministeriet. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der i den sidste Halvdel af hvert Aars Juni Maaned skal foretages en Tillægsligning efter Formue og Leilighed paa de Personer, som efter Hovedligningens Affattelse ere tilflyttede Kommunen og som ere skattepligtige i Henhold til § 24. Den fremlægges til almindeligt Eftersyn i de 3 første Uger af Juli Maaned, og forholdes der i saa Henseende saavelsom med Hensyn til de Erindringer, der fremkomme mod Ligningen, efter de foranførte Regler. Den, der optages paa Tillægsligningen, er kun pligtig at udrede Skat fra den 1ste Juli.

§ 29. Den i forrige § omhandlede særskilte Ligningskommission skal bestaa af et Antal af 9 Medlemmer. De ordentlige Valg til Ligningskommissionen foretages i August Maaned og gjælde for 3 Aar. De nuværende Ligningskommissærer fratræde først, naar den Tid, for hvilken de ere valgte, er udløben; skiftevis afgaar den ene eller den anden Del af Ligningskommissionens Medlemmer. Iøvrigt

18 Okt. gjælde for disse Valg i Et og Alt de samme Regler som
Nr. 114. for Valget af Kommunerepræsentanterne. Kommissionen vælger selv sin Formand, der bestemmer dens Møder, fører Protokollen i samme osv.; ingen Beslutning kan tages af Kommissionen, udenat idetmindste 5 af dens Medlemmer ere tilstede. Kommunens Kæmner skal være tilstede i Kommissionens Møder, hvor han skal føre Listerne, men han deltager ikke i Afstemningen.

§ 30. Kommunalbestyrelsen skal føre nøiagtigt Tilsyn med hele Handelspladsens Kassevæsen, paase, at samtlige dens Afgifter og øvrige Indtægter retteligt og betimeligt indkræves og i fornødent Fald inddrives, samt at samtlige Beløb anvendes til Bestridelse af Udgifterne i Henhold til de særlige Poster i Overslaget. Kommunalbestyrelsen antager en Kæmner paa de nærmere Betingelser i Henseende til Lønning, Tjenestetid osv., som billiges af Indenrigsministeriet. Kæmneren besørger samtlige Handelspladsens Afgifter og øvrige Indtægter indkrævede og indbetalte i den samlede Kommunekasse og foranlediger i fornødent Fald, at de udeblivende Beløb inddrives. Han besørger samtlige Udbetalinger af Kommunekassen saavel af de Udgifter, der udkræves til de afsondrede Bestyrelsesgrene, navnlig Fattig- og Skolevæsenet, som af Handelspladsens øvrige Udgifter, enten i Henhold til staaende Udgiftsordrer eller efter særlige Anvisninger, der for Fattig- og Skolevæsenets Vedkommende udstedes af Formanden henholdsvis i Fattig- og i Skolekommissionen, men for samtlige øvrige Udgifters Vedkommende af Formændene i Kommunalbestyrelsen og Kommunalrepræsentationen. Kæmneren skal ved hvert Kvartals Slutning til Kommunalbestyrelsen indgive nøiagtige Kasseextrakter, der postvis efter Overslaget skulle indeholde Oplysning om de oppebaarne Indtægter og afholdte Udgifter. Iøvrigt fastsætter Kommunalbestyrelsen ved en Instrux de nærmere Regler for Kæmnerens Virksomhed.

§ 31. Efter Udgangen af Kalenderaaret har Kæmneren at aflægge et nøiagtigt Regnskab til Kommunalbestyrelsen over Kommunens almindelige Indtægter og Udgifter; ligeledes aflægger han samtidigt til Fattigkommissionen og til Skolekommissionen særskilte Regnskaber henholdsvis over disses Indtægter og Udgifter, hvilke gjennemgaaes af Kommissionerne og dernæst tilstilles Kommunalbestyrelsen, der foranstalter dem tillige med det almindelige Regnskab fremlagte til Eftersyn for Handelspladsens Afgiftsydere paa et dertil bekvemt Sted, hvorom fornøden Bekjendtgjørelse skal foregaae, og hvilket bør ske senest 2 Maaneder efter Kalenderaarets Udløb; Ansvaret for Forsømmelse med Regnskabets betimelige Aflæggelse paahviler Bestyrelsen. Efterat Regnskaberne have fremligget i 3 Uger, gjennemgaaes de derpaa nøie af tvende Revisorer, der vælges paa 6 Aar af og blandt dem, der ere berettigede til at deltage i Valget af den større Del af Kommunalrepræsentationens Medlemmer. Revisorerne bør have tilendebragt Revisionen inden 3 Uger fra Regnskabernes Modtagelse. Efterat Revisorernes Antegnelser ere besvarede af Kommunalbestyrelsen, henholdsvis Fattig- og Skolekommissionerne, hvilket bør ske inden 14 Dages Forløb, sendes Regnskaberne med Antegnelser og Besvarelser til Amtmanden, der deciderer samme, ogsaa da, naar der kun er Spørgsmaal om Ansvar for Kæmneren, medens Sagen, hvis der enten af Revisorerne er gjort Udsættelser, hvorefter Ansvar skulde paahvile den vedkommende kommunale Myndighed, eller hvis Amtmanden selv maatte finde Anledning til Udsættelser af denne Art, bliver, efterat fornøden Erklæring er indhentet, at indsende til vedkommende Ministeriums Afgjørelse. Efterat Regnskaberne ere deciderede, foranstalter Kommunalbestyrelsen et passende Udtog af dem offentliggjort ved Trykken, ligesom den i § 60 af A. ang. Almueskolevæsenet i Kjøbstæderne 29 Juli 1814 omhandlede Extrakt af Skoleregnskabet indsendes til Skoledirektionen.

18 Okt. Nr. 114.

18 Okt. Regnskabet over Havnevæsenets Indtægter og Udgifter bliver,
Nr. 114. indtil anden Bestemmelse træffes, som hidtil, saasnart det er aflagt til Havnekommissionen, af denne at tilstille Kommunalbestyrelsen til en Forrevision, hvornæst det efter 14 Dages Forløb tilbagesendes til Kommissionen til videre Behandling i Henhold til de hidtil derfor gjældende Regler.

§ 32. Det forbeholdes Indenrigsministeriet efter Forslag af Handelspladsens Kommunalbestyrelse at foretage saadanne Forandringer og Modifikationer i nærværende Regulativ, hvortil der maatte findes Anledning, samt at foreskrive de yderligere Bestemmelser, som i Henhold til Regulativet maatte være fornødne, eller hvortil der senere skulde findes Trang.

§ 33. Nærværende Regulativ træder i Kraft den 1 November d. A., fra hvilket Tidspunkt det under 29 Marts 1867 allerhøist stadfæstede lignende Regulativ bortfalder.

Hvilket saaledes allerhøist stadfæstede Regulativ herved bringes til almindelig Kundskab.

2 Dec.
Nr. 123.

Bekjendtgjørelse ang. Beskaffenheden og Anbringelsen af de Lanterner, som skulle føres af Damp- og Seilskibe for at undgaa Paaseiling. (Indenrigsministeriet).

Efterat det britiske Handelsministeriums Skibsinspektører (Board of Trades Surveyors) ere blevne instruerede om at besigtige ogsaa fremmede Skibes Lanterner, har det vist sig, at Lanterneførelsen i danske Skibe ofte ikke opfylder de Fordringer til Beskaffenheden og Anbringelsen af Skibslanterner, som maa stilles, for at de Forskrifter kunne ansees fyldestgjorte, der i Overensstemmelse med de Regler, som i saa Henseende have vundet international Gyldighed, for Danmarks Vedkommende ere givne ved §§ 3 til 7 i den konge-

lige A. 9 August 1867 angaaende Forholdsregler til Jagttagelse af Førere af Damp- og Seilskibe for at undgaa Paaseiling. 2 Dec. Nr. 123.

Det er imidlertid af Vigtighed, at disse Forskrifter nøie overholdes, idet deres Tilsidesættelse, foruden det fastsatte Straffeansvar, vil kunne medføre, at et Skib uden Hensyn til, at det iøvrigt har efterfulgt Reglerne for Styring og Seilads, dømmes til at erstatte den ved Sammenstød foraarsagede Skade, og Indenrigsministeriet finder sig derfor foranlediget til herved at bringe til alminbelig Kundskab, at de i A. 9 August 1867 §§ 3 til 7 indeholdte Bestemmelser om Lanterneførelsen ikke kunne ansees overholdte, medmindre de deri omhandlede Lanterners Beskaffenhed og Anbringelse fyldestgjør de nedenfor angivne Fordringer, der ere overensstemmende med de Regler, som indeholdes i de Board of Trades Surveyors givne Instruktioner.

Ifølge A. 9 August 1867 §§ 3—7 skulle Lanternerne være af en saadan Beskaffenhed, at de i en mørk Nat med klar Luft ere synlige i følgende Udstrækning, nemlig: Top-Lanternen i Dampskibe i en Afstand af mindst 5 Kvartmil, visende et ensformigt Lys over en horizontal Bue af 20 Kompasstreger; Side-Lanternerne, saavel i Damp- som i Seil-Skibe, i en Afstand af mindst 2 Kvartmil, visende et ensformigt Lys over en horizontal Bue af 10 Kompasstreger, og Anker-Lanternen i en Afstand af mindst 1 Kvartmil, visende et ensformigt Lys hele Horizonten rundt.

Dernæst skal Top-Lanternen i Dampskibe være saaledes stillet, at den kaster Lyset frit af alle Gjenstande fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs paa hver Side af Skibet.

Side-Lanternerne, saavel i Damp- som Seil-Skibe, skulle være saaledes stillede, at de kaste Lyset frit af alle Gjen-

2 Dec. stande fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs hen-
Nr. 123. holdsvis paa Styrbords- og Bagbords-Siden af Skibet.

Endelig skal Anker-Lanternen være saaledes stillet, at den kaster Lyset frit af alle Gjenstande hele Horizonten rundt.

Disse Fordringer kunne ansees for opfyldte, naar Lanternerne ere af saadan Beskaffenhed, som nedenfor angivet, og deres Anbringelse er skeet paa nedenanførte Maade.

A. Lanternernes Beskaffenhed.

Almindelige Bestemmelser.

a. Alle Lanterner skulle i enhver Henseende være hensigtsmæssig indrettede, solide og i god Stand.

b. Deres Dimensioner skulle være i Overensstemmelse med nedenstaaende Forskrifter. Større Dimensioner end de foreskrevne maa anvendes, og mindre kunne indrømmes indtil en Afvigelse af $^1/_8$ Tomme.

Lanterner, i hvilke der bruges mineralsk Olie eller Lignende, bør som Regel være større end de, hvori der brændes Lys eller almindelig Olie.

c. Ventilationen skal være passende stærk.

d. I Olielamper bør Vægen ikke være mindre en 1″ 8‴ à 1″ 11‴ ($1^3/_4$ à 2″ engelsk Maal), i Stenolielamper ikke mindre end 11‴ (1″ engelsk Maal).

e. Flammen skal være tilstrækkelig stor og brænde klart uden at ose.

Dersom Flammen brænder mindre klart, bliver mindre eller endog oser, naar Lanternen lukkes, da er Ventilationen for svag. Brænder den uroligt og flagrende, er Ventilationen for stærk, og Flammen kan da let slukkes ved Vindstød.

Det maa paases, at Regn eller Sne ikke kan trænge ind i Lanternen.

Top- og Side-Lanterner.

2 Dec. Nr. 123.

f. Lanternernes Blindsider skulle være mindst 8" 9''' (9" engelsk Maal) brede, deres indvendige Høide mindst 10" 8''' (11" engelsk Maal). Naar Lanternens Blindsider indbyrdes danne en Vinkel, skal hver af dem have den anførte Brede; er derimod Lanternen rund, skal Lanternens Diameter være lig denne Brede.

Høiden af Lanternen maales fra Overfladen af Lanternens Bund til Underfladen af dens Dæksel ved Siden af Skorstenen.

g. Aabningen for Lysstraalerne skal være mindst 4" 10''' (5" engelsk Maal) høi, og mindst 7" 9''' (8" engelsk Maal) bred.

Aabningens Høide eller Brede maales efter den lodrette eller vandrette Linie imellem dens Kanter.

Længden af den Bue, som Aabningens Over- eller Underkant danner, skal i Side-Lanternerne udgjøre 1/3 og i Top-Lanternerne 2/3 af en Cirkel.

h. Lindsen, saavelsom et i Stedet for denne anvendt almindeligt, buet Glas, skal have en saadan Størrelse, at Lysstraalerne udfylde hele Aabningen. Formen, Farven og de øvrige Egenskaber skulle være hensigtssvarende.

Lindser, som ikke ere plan-konvexe (Bilag Figur 1) eller dioptriske (Bilag Fig. 2), samle Lysstraalerne og ere derfor at foretrække for almindelige, buede Glas, som overalt ere ens tykke (Bilag Fig. 3). Saadanne Glas fordre nemlig altid stærkere Lys og kraftigere Speil end de nævnte Lindser.

Lanterner med Lindser, som kun ere farvede i Yderfladen, saavelsom de, i hvilke der er anbragt en tynd farvet Glasplade bag den hvide Lindse, udsende mere Lys end Lanterner med Lindser, hvis hele Glasmasse er farvet.

Den blaaliggrønne Farve er at foretrække for den guliggrønne, der let i Afstand forvexles med et svagt hvidt Lys.

2 Dec. i. Speilet skal være saaledes konstrueret og stillet, at
Nr. 123. det saavidt muligt opfanger alle de Lysstraaler, der ikke udsendes igjennem Lanternens Lindse eller Glas. Speilfladen maa ikke være af Glas.

Hvor der anvendes plan-konvexe eller dioptriske Lindser (Bilag Fig. 1. & 2), bør Speilet være formet som en Kugleflade, hvis Radius er lig Afstanden fra Flammens Midtpunkt til Speilet.

k. I Lanterner med plan-konvexe eller dioptriske Lindser (Bilag Fig. 1 & 2) skal Flammens Midte være i Lindsens og Speilets fælles Brændpunkt. Dette undersøges ved at eftermaale, dels om den er i Centrum af en vandret Cirkelflade, som tænkes lagt igjennem Lindsens halve Høide, dels om den overalt er i lige stor Afstand fra Speilet.

l. Den styrbords Sidelanterne med tilhørende Skjærm skal være malet grøn, den bagbords rød.

Anker-Lanternen.

m. Denne Lanterne skal, som foreskrevet i A. 9 August 1867 § 7, være en Kugle-Lanterne af mindst 8" Diameter.

B. Lanternernes Anbringelse.

Top-Lanternen.

a. Top-Lanternen skal befæstes saaledes paa eller foran Toppen af Fokkemasten, at den ikke kan forandre Stilling, og at Lyset kan ses frit af alle Gjenstande i hele den ved Anordningen fastsatte Bue.

For at Lanternen, samtidig med at være anbragt i en urokkelig Stilling, tillige kan være let at op- og nedtage, bør den enten ophænges i et hensigtsmæssigt Stativ, der sidder fast paa selve Mastetoppen, eller, hvis Forholdene nødvendiggjøre, at Lanternen ophænges under et Stag — *der selvfølgelig maa være uafhængigt af Seilene og saa*

lidt som muligt paavirket af den øvrige Reisning —, be- 2 Dec.
fæstes ved Hjælp af en Gaffel, der med et Metalrør vandrer Nr. 123.
paa selve Staget.

For at sikkre sig imod, at Lyset skjules af Reisning, Seil eller andre Gjenstande, bør Lanternernes rigtige Anbringelse undersøges ved, at Seilene paa Forreisningen tilsættes og Ræerne stilles i de forskjellige Retninger, de kunne indtage.

Side-Lanternerne med tilhørende Skjærme.

b. Side-Lanternerne og deres Skjærme skulle befæstes saaledes til selve Skibet, at de ikke kunne forandre Stilling, og saaledes, at deres Lys ses frit af alle Gjenstande i hele den ved Anordningen fastsatte Bue.

c. Ved Bestemmelsen af Side-Lanternernes Plads, de maa rette sig efter Skibets Størrelse, Form og Reisning, skal det fornemmelig iagttages, at deres Lys kan ses frit af Kranbjælker, Fartøier, Seil, Rejsning o. s. v. Til Sikkerhed herfor bør Lanternernes rigtige Anbringelse undersøges ved, at Seilene tilsættes og Ræerne stilles i de forskjellige Retninger, de kunne indtage.

Side-Lanternerne bør i Reglen ikke anbringes agten for det Sted, hvor Skibet er bredest.

d. Side-Lanternerne med tilhørende Skjærme maa aldrig anbringes i Reisningen, men skulle paa en solid og hensigtsmæssig Maade befæstes til selve Skibssiden eller de med denne forbundne faste Dele af Skibet, ikke til det Opstaaende alene.

Anbringes Skjærmene paa bevægelige Daviser, der bøie udefter over Skibets Sider, da skulle de være forsynede med Stræbere, saaledes tilpassede, at, naar disse ere befæstede paa deres Plads, hver Side-Lanterne lyser i den Retning, som fordres ifølge Anordningen.

e. De til Side-Lanternerne hørende Skjærme — der skulle række mindst 3 Fod frem foran Lanternens forreste

2 Dec. Nr. 123. Del — skulle stilles saaledes, at de forhindre, at Side-Lysene kunne ses udfor den modsatte Side af den, paa hvilken Lyset er anbragt, og paa samme Tid dog tillade, at begge Side-Lysene ere synlige ret forude.

Erfaringen har vist, at det i dette Øiemed vil være nødvendigt at stille Skjærmene saaledes, at Lysstraalerne fra det grønne og røde Side-Lys krydse hinanden under en ubetydelig Vinkel.

Skjærmenes Afretning og Indstilling kan foretages paa forskjellige Maader. Antages den Skjærm, som man vil undersøge, at være anbragt parallel med Skibets Kjøl, og Lanternen at staa næsten op til Skjærmens Yderflade, da ville, som vist i Bilag Fig. 4, Lysstraalerne fra Lanternen krydse Forlængelsen af Skibets Kjøl saa tæt foran Bougen, at Lyset vil blive synligt fra et Skib, som nærmer sig den modsatte Boug.

Denne Feil kan tilnærmelsesvis rettes paa følgende Maader:

1. Ved at forlænge Skjærmen;
2. Ved at anbringe et Brædt paa Klamper paa Skjærmens Yderside, saaledes at Afstanden fra Inderkanten af Aabningen for Lysstraalerne til Skjærmens Yderflade bliver lig med Afstanden fra denne Flade til Yderfladen af Brædtet (Bilag Fig. 5);
3. Ved paa den forreste Ende af Skjærmens Yderflade at fastgjøre en Liste, der springer ligesaa meget frem, som Afstanden fra Inderkanten af Aabningen for Lysstraalerne til Skjærmens Yderflade er stor (Bilag Fig. 6);
4. Endelig kan selve Skjærmens Stilling forandres saaledes, at en Linie fra Yderkanten af Skjærmens Forende til Inderkanten af Aabningen for Lysstraalerne bliver parallel med Skibets Kjøl (Bilag Fig. 7).

De anførte Foranstaltninger vise imidlertid kun den praktiske Vei, der kan følges ved Afretningen eller Indstillingen af Skjærmene, men ikke disses Afretning eller Indstilling i det enkelte Tilfælde, der foruden at være afhængig af Lysets og Skjærmenes indbyrdes Stilling tillige beror paa Lysets Afstand saavel fra Skibets Forstavn som fra dets Diametralplan. 2 Dec. Nr. 123.

En Krydsning af Lysstraalerne paa en passende Afstand (c. 1 Kabellængde) foran for Skibets Boug vil i Reglen opnaas, naar en Linie fra Yderkanten af Skjærmens Forende, trukken parallel med Skibets Kjøl, berører Flammens Inderkant.

Anker-Lanternen.

f. Denne Lanterne skal ifølge A. 9 August 1867 anbringes paa det Sted, hvorfra den — hele Horizonten rundt — bedst kan ses, dog ikke høiere over Dækket end 20 Fod.

Lanternernes Antal.

g. Alle Dampskibe, der gaa i udenrigs Fart, bør stedse være forsynede med 2 Sæt Side-Lanterner, samt med 2 Anker-Lanterner.

Alle Dampskibe bør tillige have mindst 2 Top-Lanterner.

Det tilføies, at et ved Ministeriets Foranstaltning anskaffet Sæt Lanterner, som opfylder ovennævnte Betingelser, beror hos Kjøbenhavns Havnebestyrelse og paa Forlangende forevises af den vagthavende Strømbetjent*).

Bekjendtgjørelse fra Kjøbenhavns Havneforvaltning. 24 Dec.

Det bekjendtgjøres herved, at Indenrigsministeriet under 21 December d. A. i Henhold til § 8 af F. 12 Februar

*) De i Bekjendtgjørelsen paaberaabte Bilag ere her udeladte.

24 Dec. 1834 har fastsat, at der fra den 1 Januar 1879 at regne gives følgende Lempelser i den i bemeldte Forordnings § 1 foreskrevne Afgift for Benyttelsen af Kjøbenhavns Havnevæsens Bolværker udenfor Toldboden, forsaavidt et Skib henligger udelukkende ved et saadant og ikke tillige ved et privat Bolværk (jfr. F. 12 Februar 1834 § 5), nemlig:

1. Skibe, saavel Seil- som Dampskibe, der have Anlæg ved de Havnevæsenet tilhørende Bolværker udenfor Toldboden og ikke henligge ved Bolværk i længere Tid end 7 Dage — heri medregnet den Dag, Skibet lægger til Bolværk, og den Dag, det lægger fra Bolværk —, skulle ikkun betale Bolværkspenge efter Skibets fulde Registertons-Drægtighed, forsaavidt det losfede og ladede Gods besstuver Skibets fulde Registertons-Drægtighed eller mere end denne; — losser eller lader Skibet et Kvantum Gods, der bestuver mindre end Skibets Registertons-Drægtighed, betales Bolværkspenge efter Bestuvningen af det lossede og ladede Gods, dog saaledes, at intet Skib for Anlæg ved Bolværk kan komme til at betale mindre end af 1/3 af Skibets Registertons-Drægtighed.

   Denne Regel kommer ikke til Anvendelse paa de Dampskibe, som efter særlig Akkord med Havnevæsenet have faaet anvist fast Liggeplads.

2. Skibe, der have haft Anlæg dels ved Toldbodens Bolværk, dels ved Havnevæsenets Bolværker udenfor Toldboden, eller som have haft Anlæg ved flere af Havnevæsenets Bolværker i forskjellige Distrikter, betale Bolværkspenge for hvert Anlæg efter Bestuvningen af det lossede og ladede Gods, dog saaledes, at det paa det sidste Anlægssted paasees:

dels at Bolværkspengene for Skibets forskjellige 24 Dec.
Anlæg ikke ialt overstige, hvad Bolværkspengene af Skibets fulde Registertons-Drægtighed vilde udgjøre,

dels at Bolværkspenge for samlet Anlæg af over 7 Dage ikke beregnes ialt efter mindre end Skibets fulde Registertons-Drægtighed og

dels at der ikke for samlet Anlæg i 7 Dage og derunder beregnes ialt Bolværkspenge af under $^{1}/_{3}$ af Skibets fulde Registertons-Drægtighed.

1879.

Bekjendtgjørelse ang. Interimsbeviser i Indskrivningssager. (Finantsministeriet). 3 Febr. Nr. 9.

Den Bestemmelse i Finantsministeriets B. 22 September 1859 Nr. 19, at Interimsbeviser i Ombytnings- og Indskrivningssager kunne afhændes ved en notarialiter eller af vedkommende Øvrighedsperson attesteret Overdragelsespaategning, forandres saaledes, at de Interimsbeviser, som udstedes af Statsgjældskontoret eller, forsaavidt det endnu kan ske, af offentlige Kasser udenfor Kjøbenhavn, for Kapitaler i uopsigelige Statsobligationer, som indleveres til Optagelse i Finantsministeriets Indskrivningsbøger, herefter ligesom Indskrivningsbeviserne ikke kunne transporteres eller paa anden Maade afhændes; hvorom en Bemærkning optages i Interimsbevisernes Text.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

14 Febr. Nr. 11. **Bekjendtgjørelse ang. Forbud mod Indførsel af levende Hornkvæg fra de forenede Stater af Amerika.** (Indenrigsministeriet).

I Henhold til Loven af 29 December 1857 § 9, forbydes herved indtil Videre Indførsel her i Landet fra de forenede Stater af Amerika af levende Hornkvæg.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning og Jagttagelse for alle Vedkommende.

18 Febr. Nr. 12. **Lov om Indførselsforbud i Anledning af pestagtig Sygdom.** (Justitsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Justitsministeriet bemyndiges til, i det Omfang, hvori det anses fornødent for at forhindre pestagtig Sygdoms Indtrængen i Landet, enten at udstede Forbud mod Indførslen fra Udlandet af Gjenstande, som kunne befrygtes at være Bærere af Smitstof (Varer, Reisegods, Reisendes Klæder og levende Dyr), eller til at gjøre Indførslen af de nævnte Gjenstande afhængig af Jagttagelsen af saadanne Forsigtighedsregler, som nærmere fastsættes af Justitsministeriet, saavelsom til at give de særlige Forskrifter, som Tilsynet med Overholdelsen af de ifølge denne Lov udstedte Forbud og andre Bestemmelser maatte gjøre fornødne.

§ 2. Overtrædelser af de i Medfør af § 1 udstedte offentlige Bekjendtgjørelser straffes, forsaavidt høiere Straf ikke er forskyldt efter alm. borgerlig Straffelovs § 291, med Fængsel (jfr. alm. borgerlig Straffelovs § 25), hvorhos de Gjenstande, som i Strid med Forbudet forsøges indførte eller ere blevne indførte, forsaavidt de ikke blive at tilintetgjøre, konfiskeres til Fordel for Statskassen.

§ 3. Denne Lov træder i Kraft den Dag, den bekjendtgjøres i Lovtidenden. Den gjælder indtil den 1 Januar 1880. 18 Febr. Nr. 12.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om midlertidige Foranstaltninger mod den ved Arbeidsløshed og Vinterens Strenghed indtraadte Nød. (Indenrigsministeriet). 10 Marts. Nr. 18.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Indtil Udgangen af April Maaned d. A. skulle Sogneraadene være bemyndigede til, uden dertil at erhverve Amtsraadenes Samtykke, af Kommunens-Midler at yde Bidrag til de Fattiges Kasse i vedkommende Sogne for derved at sætte disse i Stand til at understøtte dem, der under den ved den herskende Arbeidsløshed og Vinterens Strenghed indtraadte Nød maatte antages ellers at ville blive trængende til Understøttelse af Fattigvæsenet.

§ 2. Saafremt det til Tilveiebringelsen af de hertil fornødne Midler ansees fornødent, skulle Sogneraadene ligeledes uden Amtsraadets Samtykke kunne foretage Forhøielse af de i Aarets Skatteligning opførte Beløb.

§ 3. Amtsraadene bemyndiges til i det i § 1 fastsatte Tidsrum at tilstaa enkelte uformuende og stærkt bebyrdede Sognekommuner et Tilskud af Amtsfattigkassens Kapitalformue til Anvendelse i det angivne Øiemed. Hvis Amtsfattigkassen ikke skulde være i Stand til at yde et saadant Tilskud, kan Amtsraadet ved en Beslutning, der ikke skal være bunden til de i Lov om Landkommunernes Styrelse m. v. 6 Juli 1867 § 48 foreskrevne Betingelser, bevilge Tilskudet af Amtsrepartitionsfonden.

10 Marts. Nr. 18. § 4. Indenfor den i § 1 fastsatte Tidsgrændse og i det der angivne Øiemed skulle Byraadene i Kjøbstæderne og Kommunalbestyrelserne i Frederiksberg, Frederiksværk, Marstal, Nørresundby, Løgstør og Silkeborg være berettigede til at foretage en forøget Skatteudskrivning, uden at Indenrigsministeriets Samtykke, saafremt et saadant i Følge de gjældende Bestemmelser ellers vilde have været fornødent, dertil erhverves.

§ 5. Saafremt Kjøbenhavns Kommune, for paa samme Maade og inden for samme Tidsgrændse, som foranført, at kunne yde Hjælp til Understøttelsesforeninger i Kommunen, maatte ønske at optage Laan af større Beløb, end at de kunne tilbagebetales af Aarets Indtægter, skal Samtykke af Indenrigsministeriet ikke hertil udfordres.

§ 6. Finantsministeren bemyndiges til af Statskassens Midler at anvende et Beløb af indtil 500,000 Kr. til Udlaan til Kommuner for at sætte dem i Stand til at kunne yde de i denne Lov ommeldte Understøttelser. Laanebeviserne udstedes uden Brug af Stempelpapir. Laanene ere rentefri. De blive at tilbagebetale inden Udgangen af 1880.

§ 7. Denne Lov træder i Kraft den Dag, da det Nummer af Lovtidenden, hvori den bekjendtgjøres, udgives.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

15 Marts. Nr. 23. **Lov om Foranstaltninger mod pestagtig Sygdom.** (Justitsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Justitsministeren bemyndiges til ved Bekjendtgjørelse at anordne, at Personer, som ankomme hertil fra Lande, i hvilke der hersker pestagtig Sygdom, skulle, for at kunne tilstedes Adgang her til Landet, være forsynede

med et Reisepas, der af den danske Konsul paa Afgangs- 15 Marts.
stedet eller, i Mangel af saadan, af Stedets Øvrighed har Nr. 23.
erholdt Paategning om, at den Paagjældende i et af Justitsministeren nærmere bestemt Antal Dage før Afreisen ikke har opholdt sig paa pestsmittet Sted.

§ 2. De i Lov angaaende Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse ad Søveien af 1 Mai 1868 indeholdte Bestemmelser kunne ved Bekjendtgjørelse fra Justitsministeren sættes i Kraft ligeoverfor Skibe, der ankomme fra Lande, i hvilke der hersker pestagtig eller anden farlig smitsom Sygdom, selv om saadan Sygdom ikke hersker epidemisk i Afgangshavnen.

Overtrædelser af de nævnte Bestemmelser straffes, saa længe saadan Bekjendtgjørelse er i Kraft, med Fængsel (alm. borgerlig Straffelovs § 25).

§ 3. Overtrædelser af de i Frdg. om Karantænevæsenet af 8 Februar 1805 fastsatte Bestemmelser i Henseende til Landing og Landsætning fra Skibe, der komme fra umistænkelige Steder, straffes med Bøder fra 50 til 200 Kr.

§ 4. Denne Lov træder i Kraft den Dag, den bekjendtgjøres i Lovtidenden. Den gjælder indtil den 1 Januar 1880.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Lov om Nyords Lodseri. (Marineministeriet). 21 Marts.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen Nr. 31.
har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Den ifølge det specielle Reglement og Taxt for Nyords Lodseri af 17 Oktober 1833 bestaaende Lodstvang ophæves.

§ 2. Endvidere ophæves den Forpligtelse og Eneberettigelse til at lodse gjennem Farvandene ved Nyord, som

21 Marts. ifølge det nævnte Reglement paahviler og tilkommer Eierne
Nr. 31. af de paa Nyord værende 20 Gaarde og Fæsterne af de derværende 7 Huse, samt den disse Eiere og Fæstere tillagte Ret til at lade deres Lodstjeneste udføre ved Reservelodser, dog med følgende nærmere Bestemmelser og Undtagelser:

de Gaardmænd, som til den Tid, da nærværende Lov træder i Kraft, selv gjøre Tjeneste som Lodser, kunne, dog uden Ret til at holde Reservelods, vedblive at være Fastlodser, indtil de afskediges i Overensstemmelse med de almindelige Forskrifter om Lodsers Afskedigelse;

de, der, naar denne Lov træder i Kraft, ere ansatte som Reservelodser for Gaarde, blive Fastlodser;

Eierne af de Gaarde, for hvilke der til det Tidspunkt, da Loven træder i Kraft, er ansat Reservelodser, skulle være pligtige til mod passende Godtgjørelse, der i Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes ved uvillige Mænds Skjøn, at huse bemeldte Reservelodser, ogsaa efterat de ere blevne Fastlodser, saa længe indtil Lodsvæsenet forskaffer dem anden Bolig;

de Husmænd og Enker, som til det nævnte Tidspunkt have Husene i Fæste, samt i sin Tid Enker efter bemeldte Husmænd beholde, saa længe de forblive ved Huset, Retten til at lodse eller holde Reservelods. For saa vidt Fæstehusmændene vedblive selv at gjøre Lodstjeneste, ere de fremdeles Fastlodser. De for Husmænd eller Husmandsenker tjenende Reservelodser afgive, som hidtil, det Halve af deres Lodsfortjeneste til dem, for hvilke de tjene, og disse skulle ogsaa herefter være forpligtede til at huse deres Reservelodser.

§ 3. De 7 Fæstehuse med Jordtilliggende, samt 1 Td. Land, der efter sin Beliggenhed m. m. af Lodsbestyrelsen vælges som passende til derpaa at opføre Lodsboliger, afstaas til Lodsvæsenet som dettes Eiendom, for Husenes Vedkommende dog saaledes, at de nuværende Fæsteres og

:res Enkers Forpligtelser og Rettigheder, navnlig Græs- 21 Marts.
ingsretten, efter Fæstebrevet opretholdes, selv naar Fæste- Nr. 31.
fgiften maatte blive eftergiven i Overensstemmelse med
ærværende Paragrafs sidste Stykke. Skulde noget af
husene blive fæsteledigt, førend denne Lov træder i Kraft,
lfalder det strax Lodsvæsenet uden Fæsteforpligtelse. Til
odsvæsenet afstaas som Eiendom den Grund, hvorpaa
odsoldermandsboligen er opført, tilligemed det Jordstykke,
om nu benyttes af Lodsoldermanden. Endvidere forbe-
oldes der Lodsvæsenet Ret til at holde Udkig og signalere
a Møllebakken, samt fri Afbenyttelse af det nuværende
Baadeleie.

Den saakaldte Ægholm skal uden Godtgjørelse tilhøre
odsvæsenet. Dog skal det ikke formenes Beboerne paa
:yord at hente Grus og Sten paa Strandbredderne, for
ia vidt Saadant efter Lodsbestyrelsens Skjøn ikke skader
)ens Benyttelse i Lodseriets Tjeneste.

Vedkommende Minister skal være bemyndiget til at ned-
ette eller ophæve Fæsteafgifterne, ligesom han, naar Husene
ıed Tilhørende i Fremtiden overdrages Lodser til Brug,
estemmer Vilkaarene herfor.

§ 4. Den Lodseriet ved ovennævnte specielle Reglements
11 paalagte Forpligtelse til at have en Erstatningskasse
phæves. Halvdelen af den i denne Kasse indestaaende
'apital udbetales til de nuværende Grundeiere, Resten til-
ılder Lodseriets Pensionskasse; dog kan denne Restkapital,
ersom Lodserne frivillig enes om at oprette en Erstatnings-
ıesse, tilfalde denne, i hvilket Tilfælde Ministeren bestemmer
e nærmere Betingelser herfor.

§ 5. Den Afmærkning af Farvandet, som ifølge det
)ecielle Reglements § 5 paahviler Lodseriet, overtages af
Bagervæsenet, men kan fordres udført af Lodseriet mod
Hodtgjørelse af Statskassen for Udlæg og Arbeide. Samme

21 Marts. ifølge det nævnte Reglement paahviler og tilkommer Eierne
Nr. 31. af de paa Nyord værende 20 Gaarde og Fæsterne af de derværende 7 Huse, samt den disse Eiere og Fæstere tillagte Ret til at lade deres Lodstjeneste udføre ved Reservelodser, dog med følgende nærmere Bestemmelser og Undtagelser:

de Gaardmænd, som til den Tid, da nærværende Lov træder i Kraft, selv gjøre Tjeneste som Lodser, kunne, dog uden Ret til at holde Reservelods, vedblive at være Fastlodser, indtil de afskediges i Overensstemmelse med de almindelige Forskrifter om Lodsers Afskedigelse;

de, der, naar denne Lov træder i Kraft, ere ansatte som Reservelodser for Gaarde, blive Fastlodser;

Eierne af de Gaarde, for hvilke der til det Tidspunkt, da Loven træder i Kraft, er ansat Reservelodser, skulle være pligtige til mod passende Godtgjørelse, der i Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes ved uvillige Mænds Skjøn, at huse bemeldte Reservelodser, ogsaa efterat de ere blevne Fastlodser, saa længe indtil Lodsvæsenet forskaffer dem anden Bolig;

de Husmænd og Enker, som til det nævnte Tidspunkt have Husene i Fæste, samt i sin Tid Enker efter bemeldte Husmænd beholde, saa længe de forblive ved Huset, Retten til at lodse eller holde Reservelods. For saa vidt Fæstehusmændene vedblive selv at gjøre Lodstjeneste, ere de fremdeles Fastlodser. De for Husmænd eller Husmandsenker tjenende Reservelodser afgive, som hidtil, det Halve af deres Lodsfortjeneste til dem, for hvilke de tjene, og disse skulle ogsaa herefter være forpligtede til at huse deres Reservelodser.

§ 3. De 7 Fæstehuse med Jordtilliggende, samt 1 Td. Land, der efter sin Beliggenhed m. m. af Lodsbestyrelsen vælges som passende til derpaa at opføre Lodsboliger, afstaas til Lodsvæsenet som dettes Eiendom, for Husenes Vedkommende dog saaledes, at de nuværende Fæsteres og

deres Enkers Forpligtelser og Rettigheder, navnlig Græsningsretten, efter Fæstebrevet opretholdes, selv naar Fæsteafgiften maatte blive eftergiven i Overensstemmelse med nærværende Paragrafs sidste Stykke. Skulde noget af Husene blive fæstelebigt, førend denne Lov træder i Kraft, tilfalder det strax Lodsvæsenet uden Fæsteforpligtelse. Til Lodsvæsenet afstaas som Eiendom den Grund, hvorpaa Lodsoldermandsboligen er opført, tilligemed det Jordstykke, som nu benyttes af Lodsoldermanden. Endvidere forbeholdes der Lodsvæsenet Ret til at holde Udkig og signalere fra Møllebakken, samt fri Afbenyttelse af det nuværende Baadeleie. 21 Marts. Nr. 31.

Den saakaldte Ægholm skal uden Godtgjørelse tilhøre Lodsvæsenet. Dog skal det ikke formenes Beboerne paa Nyord at hente Grus og Sten paa Strandbredderne, for saa vidt Saadant efter Lodsbestyrelsens Skjøn ikke skader Øens Benyttelse i Lodseriets Tjeneste.

Vedkommende Minister skal være bemyndiget til at nedsætte eller ophæve Fæsteafgifterne, ligesom han, naar Husene med Tilhørende i Fremtiden overdrages Lodser til Brug, bestemmer Vilkaarene herfor.

§ 4. Den Lodseriet ved ovennævnte specielle Reglements § 11 paalagte Forpligtelse til at have en Erstatningskasse ophæves. Halvdelen af den i denne Kasse indestaaende Kapital udbetales til de nuværende Grundeiere, Resten tilfalder Lodseriets Pensionskasse; dog kan denne Restkapital, dersom Lodserne frivillig enes om at oprette en Erstatningskasse, tilfalde denne, i hvilket Tilfælde Ministeren bestemmer de nærmere Betingelser herfor.

§ 5. Den Afmærkning af Farvandet, som ifølge det specielle Reglements § 5 paahviler Lodseriet, overtages af Vagervæsenet, men kan fordres udført af Lodseriet mod Godtgjørelse af Statskassen for Udlæg og Arbeide. Samme

21 Marts. Forpligtelse paahviler Lodseriet med Hensyn til Afmærkning
Nr. 31. af Vøgestrømmen.

§ 6. For de i § 3, første Stykke, bestemte Afslaaelser og Indrømmelser gives der Eierne af de 20 Gaarde Erstatning af Statskassen efter lovligt Skjøn af kyndige og uvillige, af Retten udnævnte Mænd. For det af denne Lov iøvrigt følgende Tab gives de nævnte Eiere Erstatning ved Udbetaling af Statskassen en Gang for alle af 5,000 Kr. for hver Gaard, i Alt 100,000 Kr.

For saa vidt Nogen af de nuværende Fæstere, som selv lodse, samt de nuværende Reservelodser i noget Aar erholder en mindre Indtægt af Lodspengene end den, Vedkommende i Gjennemsnit har havt i de 5 sidste Aar før Lovens Ikrafttræden, godtgjøres Forskjellen ham af Statskassen. De Fæstere, som have eller i Fremtiden erholde Reservelods, saa vel som de nuværende og fremtidige Fæstehusmandsenker, der have Reservelods, erholde Godtgjørelse af Statskassen for, hvad den dem tilkommende Halvpart af Reservelodsens Fortjeneste efter Lovens Ikrafttræden andrager mindre end Gjennemsnitsindtægten af Retten til at holde Reservelods i de foran nævnte 5 Aar. Endvidere godtgjør Statskassen den ved Lodseriet for Tiden ansatte Lodsoldermand og den nuværende Bisidder hver især Forskjellen imellem den Indtægt, han erholder efter Lovens Ikrafttræden, og hans Gjennemsnitsindtægt ved Lodseriet i de 5 sidste Aar forinden det nævnte Tidspunkt. Størrelsen af den hver især efter Foranstaaende tilkommende Godtgjørelse fastsættes af Ministeren. Denne skal derhos være bemyndiget til at bestemme Godtgjørelsen til Reservelodserne, for dem alle eller enkelte af dem, til Forskjellen imellem deres Indtægt og $^{1}/_{27}$ Part af Delingsbeløbet ved Lodseriet efter Gjennemsnit af de 5 sidste Aar før Lovens Ikrafttræden.

§ 7. Denne Lov træder i Kraft den 1 Juli 1879, og 21 Marts.
æves fra samme Tid de nugjældende, særlige Bestemmelser Nr. 31.
or Nyords Lodseri, for saa vidt de ere i Strid med den.

§ 8. Ved den for Tiden ved Lodseriet ansatte Lods-
lldermands Afskedigelse af Lodsvæsenets Tjeneste tilstaas
ler ham 1,600 Kr. aarlig af Understøttelsesbevillingen til
Lodserierne.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Havneafgift til Kjøbenhavns Havn. (Inden- igsministeriet). 29 Marts. Nr. 33.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen
har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende
Lov:

§ 1. Den hidtil til Kjøbenhavns Havnekasse erlagte
Accisesafgift kan fremdeles opkræves overensstemmende med
le i Indenrigsministeriets B. 3 September 1874 indeholdte
Regler indtil 31 Marts 1882.

§ 2. Denne Lov træder i Kraft den 1 April 1879.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Bekjendtgjørelse ang. Fritagelse for Havneafgifts Erlæggelse i Kjøbenhavns Havn i Tidsrummet fra 1 April d. A. til 31 Marts 1882 for Seilskibe, der ere dansk Eiendom og gaa i Fart mellem Kjøbenhavn og Steder i Toldterritoriet, deri ikke indbefattet Færøerne, Island, Grønland og de dansk-vestindiske Øer. (Indenrigsministeriet). 29 Marts. Nr. 34.

Indenrigsministeriet har under Dags Dato fastsat:

Seilskibe, som ere dansk Eiendom og gaa i Fart mellem
Kjøbenhavn og Steder i Toldterritoriet — deri ikke ind-
befattet Færøerne, Island, Grønland og de dansk-vestindiske
Øer —, skulle fra og med den 1 April dette Aar og indtil

29 Marts. den 31 Marts 1882 være fritagne for at erlægge den ved
Nr. 34. L. 31 Marts 1864 paabudne Havneafgift i Kjøbenhavns Havn.

Hvilket herved bringes til alminbelig Kundskab.

29 Marts. **Bekjendtgjørelse ang. Fritagelse for Erlæggelse**
Nr. 35. **af den ved allerhøieste Resol. 30 Oktober 1816 paabudne Afgift for Skibes Passage gjennem Knippelsbro i Tidsrummet fra den 1 April d. A. til den 31 Marts 1882 for Seilskibe, der ere danske Eiendom og gaa i Fart mellem Kjøbenhavn og Steder i Toldterritoriet — deri ikke indbefattet Færøerne, Island, Grønland og de dansk=vestindiske Øer.** (Indenrigsministeriet).

Paa Indenrigsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under Dags Dato allernaadigst at bifalde, at Seilskibe, der ere dansk Eiendom og gaa i Fart mellem Kjøbenhavn og Steder i Toldterritoriet — deri ikke indbefattet Færøerne, Island, Grønland og de dansk-vestindiske Øer —, maa i Tidsrummet fra den 1 April d. A. til den 31 Marts 1882 fritages for at erlægge den ved allerhøieste Resol. 30 Oktober 1816 paabudne Afgift for Skibes Passage gjennem Knippelsbro.

Hvilket herved bringes til alminbelig Kundskab.

30 April. **Bekjendtgjørelse ang. Forholdsregler vedrørende**
Nr. 41. **Udførslen af Husdyr til Storbritanien.** (Indenrigsministeriet).

I Henhold til den Regjeringen ved Lov 25 Februar 1876 ang. Forholdsregler vedrørende Udførslen af Husdyr fra Danmark givne Bemyndigelse forbydes det herved at affende

Kreaturer herfra Landet til Storbritanien med Skibe, som medføre ferskt Kjød — herfra dog undtaget, hvad der medtages til Brug under Reisen —, medmindre det er Kjød af Kreaturer, som ved Slagtningen eller efter Slagtningen, førend de udhugges, og medens samtlige Indvolde endnu ere tilstede, ere besigtigede af en Dyrlæge og befundne sunde. 30 April. Nr. 41.

Til Bevis herfor maa Kjødet eller den Indpakning, i hvilken det forsendes, være forsynet med en samme paaklæbet eller vedhæftet Attest, hvorved den Dyrlæge, som har foretaget Besigtigelsen, under sit Navn, vedføiet Ordet „Dyrlæge", samt med Angivelse af Udfærdigelses-Dagen og Stedet har bevidnet, at det er „Kjød af et sundt Kreatur".

Intet Kreatur, som er bestemt til at udføres med Skib til Storbritanien, maa derfor af Veterinærpolitiet tillades indskibet, saafremt der i Skibet alt er indladet ferskt Kjød, som ikke er forsynet med saadan Attest, eller i modsat Fald, forinden Skibets Fører har afgivet en skriftlig Erklæring, hvorved han forpligter sig til ikke at indlade ferskt Kjød enten her, medmindre Kjødet er forsynet med den nævnte Attest, eller i de fremmede Havne, som Skibet paa Reisen til Bestemmelsesstedet maatte anløbe.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning og Jagttagelse for alle Vedkommende.

Lov ang. Forandringer i Lov 11 Februar 1863, indeholdende nogle Forandringer i Bestemmelserne om Behandlingen af offentlige Politisager i Kjøbenhavn m. m. (Justitsministeriet). 24 Mai. Nr. 54.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Det i Lov indeholdende nogle Forandringer i Bestemmelserne om Behandlingen af offentlige Politisager i Kjøben-

24 Mai. havn m. m. 11 Februar 1863 § 1 fastsatte Antal af Til-
Nr. 54. forordnede i Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret forhøies til 11, saa at Retten for Fremtiden skal bestaa af en Justitiarius og 10 andre Tilforordnede. Ligeledes forøges Rettens Personale med 1 Protokolfører og 1 Retsvidne. Det nuværende Antal af Afdelinger forhøies til 9, hver med sin særskilte Dommer, Protokolfører og edsvorne Retsvidne; mellem disse Afdelinger fordeles de under Rettens Behandling hørende Sager saaledes, som Rettens Justitiarius, efter Overveielse med Rettens øvrige Medlemmer, til enhver Tid maatte anse det gavnligst til Sagernes Fremme.

§ 2. Uanset Bestemmelserne i Lov 11 Februar 1863 § 5 blive alle Sager angaaende Lovovertrædelser, begaaede af Børn under 15 Aar, at foretage for lukkede Døre; dog kan det tilstedes disses Forældre eller dem, som træde Barnet i Forældres Sted, at overvære Behandlingen af de nævnte Sager.

§ 3. Foruden paa de i Lov 11 Februar 1863 foreskrevne Maader kan Dommeren, naar han finder, at Omstændighederne tale for saadan Afgjørelse, slutte alle Sager angaaende Lovovertrædelser, begaaede af Børn under 15 Aar, med, at Forældre eller de, som træde Barnet i Forældres Sted, til Retsprotokollen erklære sig villige til at tildele Barnet en legemlig Revselse i Hjemmet, hvortil han efter Omstændighederne kan føie den Betingelse, at Revselsen bliver at tildele under Tilsyn af en ved Politiet Ansat.

§ 4. Den i Lov 11 Februar 1863 § 17 hjemlede Afgjørelsesmaade med Advarsel kan ikke finde Sted, saafremt Sigtede erklærer sig derimod og forlanger Dom i Sagen, og maa Dommen da ikke gaa ud paa Advarsel.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Sagførernes Adgang til Salær og Erstatning for Udlæg for Udførelsen af offentlige og beneficerede Sager. (Justitsministeriet). 24 Mai. Nr. 55.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Enhver Sagfører, der beskikkes til at udføre en offentlig Sag eller nogen Del af en saadan eller til, enten i en Domssag eller med Hensyn til enkelte, i eller uden Forbindelse med en saadan staaende Retshandlinger, at bistaa en Part, hvem fri Proces er tilstaaet, tilkommer der, forsaavidt han findes at have udført det ham paahvilende Hverv forsvarligt, ved alle over- og underordnede Retter et efter hans Arbeide afpasset Salær uden Hensyn til Sagens Udfald. Dette Salærs Størrelse fastsættes ifølge Sagførerens derom nedlagte Paastand af Retten enten ved Dommen eller, hvis en saadan ikke senere skal afsiges, ved særskilt Kjendelse, der, forsaavidt den ikke afsiges i selve det Retsmøde, i hvilket den paagjældende Retshandling sluttes, kan afgives til Retsprotokollen udenfor Retsmøderne og uden videre Formaliteters Iagttagelse samt uden Erlæggelse af Retsgebyr.

Med Hensyn til de Sager, der udføres af Kammeradvokaten og de af ham antagne Fuldmægtige, har det sit Forblivende ved de hidtil gjældende Regler.

§ 2. De Salærer, der ifølge § 1 tilkomme Sagførere, paalægges paa samme Maade som hidtil det Offentlige, forsaavidt ikke ifølge Lovgivningens almindelige Regler om Idømmelse af Aktionens eller Processens Omkostninger Tiltalte eller Modparten dømmes til at udrede dem. Naar Salæret paalægges Tiltalte eller Modparten, skal dog Sagføreren være berettiget til at faae det ham tilkjendte Salær udbetalt af det Offentlige, som da indtræder i hans Ret efter Dommen eller Kjendelsen.

24 Mai. Nr. 55. Det har sit Forblivende ved de hidtil gjældende Regler om Befordringsgodtgjørelse og Diæter samt Erstatning for andre Udlæg til Sagførerne i offentlige og beneficerede Sager; dog har Retten efter Sagførerens derom nedlagte Paastand ved Dommen eller den særskilte Kjendelse at afgjøre, hvilken Erstatning der tilkommer ham for havte Udlæg, og den tilkjendte Erstatning bliver da samtidigt med Salæret at udbetale ham af samme Kasse som dette, men mod Regres til den Tiltalte eller vedkommende Part, forsaavidt Erstatningspligten paahviler denne.

§ 3. Den Sagfører, der i offentlige eller beneficerede Sager beskikkes for en Part, maa under Ansvar efter Straffelovens § 117 jfr. § 122 ikke modtage eller lade sig tilsige noget Honorar eller Vederlag af denne. Dog gjælder dette Forbud ikke den Sagfører, som beskikkes udenfor sin Tour, eller som ikke under Sagen nedlægger Paastand om Salær.

§ 4. Foranstaaende Bestemmelser finde ogsaa Anvendelse paa de Mænd, hvem der i Mangel af beskikkede Sagførere eller af andre Grunde i enkelte Tilfælde meddeles Konstitution til at udføre offentlige eller beneficerede Sager.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

24 Mai. Nr. 56. Lov indeh. Tillæg til Lov om Eftertryk 29 December 1857. (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Oversættelse uden Forfatterens Samtykke af et Skrift fra Skriftsproget til en af dets Mundarter eller omvendt eller fra en Mundart til en anden anses som Eftertryk (jfr. Lov 29 Decbr 1857, især §§ 5 og 11). I denne Henseende skal Dansk, Norsk og Svensk betragtes som *Mundarter* af samme Sprog.

§ 2. §§ 7—9 i Lov, indeh. Tillæg til Lov om Eftertryk m. m., 23 Febr. 1866 ophæves. 24 Mai. Nr. 56.

§ 3. Naar Lov 29 Decbr. 1857, jfr. Love 23 Febr. 1866 og 21 Febr. 1868, ved kgl. A. ganske eller tildels gjøres gjældende paa andenstedes udkommende Værker, kunne ogsaa de dertil sig sluttende Bestemmelser i nærværende Lovs § 1 bringes til Anvendelse.

Hvorefter alle Vedkomende sig have at rette.

Lov om midlertidige Forandringer i Lov 1 April 1871 indeh. nogle Bestemmelser ang. Jagten og Fredning af visse nyttige Dyr §§ 11 og 12. (Indenrigsministeriet). 24 Mai. Nr. 57.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Den i Lov 1 April 1871, indeh. nogle Bestemmelser ang. Jagten og Fredning af visse nyttige Dyr, § 11 fastsatte Fredningstid udvides for Harer til Tidsrummet fra 1ste Januar til 1ste Oktober og for Agerhøns til Tidsrummet fra 1ste November til 12te September. Urfugle skulle herefter være fuldstændig fredede.

§ 2. Bestemmelsen i Lov 1 April 1871 § 12, første Punktum, forandres saaledes: Intet Vildt, for hvilket der er fastsat Fredningsbestemmelser, maa falbydes eller kjøbes førend 2 Dage efter den paagjældende Jagttids Begyndelse og ikke længere end 8 Dage efter dens Udløb; dog skal det være tilladt i Tiden fra 15de August til den 1ste April at falbyde og kjøbe Urfugle, naar det bevises, at de ere indførte fra Udlandet.

Den nævnte Paragrafs 2det Stykke forandes saaledes:

Under samme Bøde skal det være forbudt i Danmark fra den 1ste Juni til den 20de August at falbyde og kjøbe

24 Mai. Tjurer, Hjerper og Ryper, disse sidste dog kun forsaavidt
Nr. 57. det ikke bevises, at de ere indførte fra Island.

§ 3. Denne Lov gjælder til 12te September 1882, i hvilken Tid de tilsvarende Bestemmelser i Jagtloven af 1ste April 1871 midlertidig sættes ud af Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

24 Mai. Nr. 58. **Lov ang. Stempelafgiften af de af Aalborg og Frederiksberg Kommuner for Laan til Beløb henholdsvis 100,000 Kr. og 1,000,000 Kr. udstedte Obligationer.** (Finantsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Aalborg Kommune bemyndiges til paa ustemple Papir at udstede Obligationer, lydende paa Ihændehaveren eller paa Navn, for et Laan paa 100,000 Kr., som agtes optaget hos Forsørgelsesforeningen „Bikuben" i Kjøbenhavn til Bestridelse af Udgifterne ved forskjellige Byggeforetagender, Gadeanlæg og andre kommunale Foranstaltninger, imod at der for Laanet udstedes en Hovedobligation, forsynet med Stempel af 2den Klasses Taxt efter Lov 19 Februar 1861 om Brugen af stemplet Papir § 3, jfr. Lov 21 Marts 1874.

§ 2. Ligeledes bemyndiges Frederiksberg Kommune til for et Laan paa 1,000,000 Kr. som agtes optaget til Dækning og Bestridelse af Omkostninger ved Anlæget af et kommunalt Vandværk og forskjellige større forestaaende kommunale Arbeider, paa ustemplet Papir at udstede Obligationer, lydende paa Ihændehaveren eller paa Navn, imod at der for Laanet udstedes en Hovedobligation, forsynet med Stempel af 2den Klasses Taxt efter Lov 19 Februar 1861 om Brugen af stemplet Papir § 3, jfr. Lov 21 Marts 1874 eller, forsaavidt saadan Hovedobligation ikke udstedes,

imod at der af de Obligationer, som for Laanet udstedes, under Et indbetales i Statskassen den lovbefalede Stempelafgift med 1/8 pCt. 24 Mai. Nr. 58.

§ 3. Transport af de i Henhold til §§ 1 og 2 paa Navn udstedte Obligationer kan ske ved Paategning uden Brug af stemplet Papir.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Understøttelse til Oprettelsen af et Asyl for uhelbredelige Aandssvage. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet). 24 Mai. Nr. 59.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Saafremt det derved kan naaes, at der for privat Regning oprettes et Asyl for saadanne uhelbredelige Aandssvage, der i høi Grad ere deres Omgivelser til Byrde, og dette Asyl fyldestgjør de i nedenstaaende § 2 givne Betingelser, bemyndiges Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet til at indrømme Asylets Eier eller den, der maatte overtage det efter ham, de i § 3 angivne Begunstigelser.

§ 2. Asylet bør være indrettet og udstyret saaledes, at det kan tilbyde mindst 60 Aandssvage et om end kun tarveligt Opholdssted, hvor der ydes dem forsvarlig Kost, Beklædning, Tilsyn og Pleie, derunder indbefattet sagkyndigt Lægetilsyn, samt, forsaavidt de egne sig dertil, Beskjæftigelse. Det bør være beliggende paa et sundt Sted, i hvis Nærhed der ikke findes stærk Færdsel, og have en saa stor Grund, at Asylet kan udvides til at optage 100 Aandssvage, samt at disses daglige Bevægelse kan foregaa indenfor Asylets egne Grændser.

Med Bygningernes Opførelse, deres Indretning og Udstyrelse i Overensstemmelse med de af Ministeriet appro-

24 Mai. Nr. 59. berede Planer er Ministeren berettiget til, ved en af ham dertil beskikket Mand, at føre Tilsyn, ligesom Asylet og dets Drift er undergivet et paa lignende Maade ordnet Tilsyn.

Den aarlige Betaling for en Aandssvag, der optages i Asylet, maa ikke overstige 600 Kr., medmindre Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet i hvert enkelt Tilfælde giver Samtykke dertil.

§ 3. Saafremt de i § 2 angivne Betingelser ere fyldestgjorte, bemyndiges Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet til at tilstaa Asylets Eier et Laan af Statskassen stort 110,000 Kr. med første Prioritets Panteret i Asylets Grund, Bygninger og Inventarium, hvilket Laan forrentes med 4 pCt. aarlig og afdrages efter 10 Aars Forløb med 2 pCt. aarlig af Laanets oprindelige Størrelse, indtil dette derved er nedbragt til 55,000 Kr.

Ligeledes bemyndiges samme Minister til at give Tilsagn om et fast aarligt Tilskud af Statskassen paa 15,000 Kr., imod at der indrømmes Ministeren Ret til at besætte indtil 25 Pladser i Asylet med aldeles Uformuende, eller at beregne Tilskudet som partiel Dækning af den aarlige Betaling, naar der kan ydes en Del af denne paa de Aandssvages Vegne. I begge Tilfælde beregnes Betalingen til 600 Kr. aarlig.

§ 4. Naar Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet maatte finde Asylets Drift utilfredsstillende, eller det maatte ansees hensigtsmæssigt, at Staten overtager samme, er Eieren pligtig at afstaa det med et Aars Opsigelse, imod af Staten at erholde udbetalt en Godtgjørelse af, hvad Asylet med Grunden og Inventarium efter Regnskab, der er aflagt efter Bygningsarbeidernes Afslutning og Inventariets Anskaffelse og godkjendt af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, maatte have kostet mere end det

Eieren tilstaaede Laan, saavelsom hvad der af ham eventuelt maatte være tilbagebetalt Statskassen. 24 Mai. Nr. 59.

§ 5. Saafremt den ved denne Lov givne Bemyndigelse ikke af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet er benyttet forinden Udgangen af Finantsaaret 1879—80, bortfalder Loven.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov ang. en forhøiet Ligning til nogle af Amternes Skolefonds. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet).

24 Mai. Nr. 60.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Det Beløb, som Skoleraadene ved Lov 8 Marts 1856 § 7 og Lov 2 Juli 1870 § 1 ere bemyndigede til at ligne til Skolefondenes Udgifter, forhøies for Sorø Amts Skoleraads Vedkommende til 1 Kr. 25 Øre, for gl. Roskilde, gl. Assens, gl. Aarhus, Thisted og Viborg Amters Skoleraad til 1 Kr., for Frederiksborg Amts Skoleraad til 88 Øre samt for gl. Kjøbenhavns og Aalborg Amters Skoleraads Vedkommende til 85 Øre pr. Tde. Hartkorn og det Beløb, som svarer hertil for Kjøbstæderne, saaledes at Bestemmelserne i sidstnævnte Lovs §§ 1 og 2 blive anvendelige paa den forhøiede Ligning.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Lodsvæsenet. (Marineministeriet*).

13 Juni. Nr. 73.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1ste Kapitel.

Om Lodsvæsenets Bestyrelse og Lodserne.

§ 1. Nedlæggelse og Oprettelse af Lodserier bestemmes

*) Se B. 20 Juni 1879 (Nr. 82) ang. Lodsvæsenet.

13 Juni. ved Lov. Den Minister, under hvem Lodsvæsenets Bestyrelse
Nr. 73. hører, tilkommer det i Henhold til de i denne Lov nærmere bestemte Regler at fastsætte Antallet af de Lodser af hver Klasse, som skulle findes ved de enkelte Lodserier, og at udfærdige Reglementer og Taxter for hvert af disse, samt Instruktioner for det ved Lodsvæsenet ansatte Personale. Han har den afgjørende Myndighed i alle de Tilfælde, der ikke særlig ere unddragne hans Raadighed.

§ 2. Landet deles i to Distrikter, og for hvert af disse ansættes en Overlods, som udnævnes af Kongen og tages blandt de ved Søværnet tjenstgjørende, eller derfra med Pension afgaaede Officerer. Den tjenstgjørende Officer, der ansættes som Overlods, udtræder af Værnet.

Overlodsen skal have Tilsyn med de i hans Distrikt værende Lodserier, vaage over, at de holdes i forsvarlig Stand, og paase, at de Sømærker, hvis Vedligeholdelse paahviler Lodserierne, stedse holdes i Orden. I denne Henſigt skal han jævnlig bereise sit Distrikt.

Han ansætter saavel de faste Lodser som Reserve- og Extralodserne, fører Tilsyn med og deciderer Lodseriernes forskjellige Regnskaber og har iøvrigt i det Hele at forholde sig overensstemmende med den ham meddelte Instrux.

Han lønnes af Statskassen og nyder Godtgjørelse for Kontorhold samt Reiseudgifter og Dagpenge.

§ 3. Ved hvert af de tre Sundlodserier: Dragør, Helsingør og Kjøbenhavn, ansættes en Lodsinspektør, som udnævnes af Ministeren.

Forsaavidt der ved enkelte andre større Lodserier ifølge de for disse gjældende specielle Reglementer skal være en Lodsoldermand, ansættes denne ligeledes af Ministeren.

Lodsinspektøren eller Lodsoldermanden har i det Hele at forholde sig efter den ham meddelte Instrux. Angaaende sit Forhold i Tjenesten aflægger han Ed efter en af Mini-

steren foreskreven Formular. Han er ikke pligtig til selv at deltage i Lodsningen. 13 Juni. Nr. 73.

Lodsinspektørerne ved de tre Sundlodserier lønnes med $1^{1}/_{2}$ Fastlodspart af den fælles Lodsfortjeneste. Lodsoldermanden erholder af den fælles Lodsfortjeneste den samme Andel som den ældste Fastlods ved hans Lodseri, dog med behørigt Hensyn til de nu bestaaende Forhold, saa at en Forandring i den nu gjældende Lønningsmaade kan udsættes indtil indtrædende Vakance, samt endvidere fri Bolig, forsaavidt saadant er hjemlet ved det hidtil gjældende specielle Reglement, og et ved Finantsloven bestemt Tillæg.

§ 4. Ved de Lodserier, hvor der efter de særlige Reglementer skal være en Lodsformand, skal Overlodsen dertil beskikke en af Lodserne.

Han har de samme Forretninger som Lodsoldermanden, men deltager i Lodsningen efter Tur med de andre Lodser, og har iøvrigt i det Hele at forholde sig efter den ham meddelte Instrux.

Han lønnes med den samme Lod som den ældste Fastlods ved hans Lodseri, og endvidere tilkommer der ham af den fælles Lodsfortjeneste den ved Lodseriets særlige Reglement bestemte Betaling for Regnskabsførelsen m. v.

§ 5. Ved hvert af de tre Sundlodserier ansættes en Bogholder, der udnævnes af vedkommende Minister, og som har at forholde sig efter den ham meddelte Instrux. Til denne Post have dertil egnede Lodser ved Lodseriet fortrinsvis Adgang. Bogholderen lønnes med en af Ministeren fastsat Betaling for enhver foretagen Lodsning, der enten kan være indbefattet i Lodspengene eller erlægges udenfor disse.

§ 6. For hvert Lodsdistrikt ansættes en Revisor, der udnævnes af Ministeren, og som i Henhold til den ham meddelte Instrux har at revidere de Overlodsen underlagte

13 Juni. Nr. 73. Lodseriers forskjellige Regnskaber. Han lønnes af Statskassen.

§ 7. Til Lods maa Ingen, der ikke har Indfødsret, antages. Lodsen skal være over 22 Aar og være en ædruelig, paapassende og kyndig Sømand; han skal vide, hvorledes et Skib skal regjeres, være nøie bekjendt med Farvandet, Strømmene, Grundene, Ankerpladserne og Fyrene i hans Lodsfarvande, og kjende Tver- og Langmærkerne for alle de i samme udeliggende Tønder, Bagere og Prikker, saa at han, enten Sømærkerne ere udeliggende eller ei, med Sikkerhed paa enhver Aarstid efter Farvandets Beskaffenhed kan lodse ethvert Fartøi. Ved de tre Sundlodserier og ved Frederikshavns, Hirtsholmens og Nyborgs Lodserier kræves endvidere som Betingelse for Ansættelse som Lods, at den Paagjældende har erhvervet Styrmandsbevis. Den samme Betingelse fordres for Ansættelse af Lodsoldermænd, saafremt disse ikke udnævnes blandt de paa Stedet ansatte Lodser. — Iøvrigt skulle de, der have faret som Styrmænd og have bestaaet den anordnede tredie Afdeling af Examen for Styrmænd, navnlig i Dansk, Engelsk og Maskinlære, fortrinsvis komme i Betragtning ved Ansættelse af Lodsoldermænd eller Lodser, naar de ellers ere i Besiddelse af de fornødne Egenskaber.

§ 8. Lodserne skulle fremtidig alle være Fastlodser, dog træder denne Bestemmelse, hvor saadant efter Ministerens Skjøn vilde medføre Ubillighed mod de nu ansatte Lodser, først i Kraft efterhaanden ved indtrædende Vakance. Der er dog intet til Hinder for, at Lodseriet i enkelte Tilfælde, i hvilke der er Brug for flere Lodser end de ved det ansatte, benytter Hjælpelodser.

Ved Sundlodserierne forbliver det ved den hidtil gjældende Ordning, hvorefter der er Fastlodser, Reservelodser og Extralodser.

De faste Lodser og Reservelodserne afskediges af Ministeren, 13 Juni.
xtralodserne af Overlodsen. Nr. 73.

§ 9. Naar en Lods er antagen, meddeler Overlodsen ım uden Betaling Lodspatent til Bevis for, at han er :rettiget til at paatage sig Skibes eller Fartøiers Lodsning ter de for vedkommende Lodseri gjældende Bestemmelser, ȷ han skal da angaaende sit Forhold i Tjenesten aflægge d efter en af Ministeren foreskreven Formular.

§ 10. Lodserne skulle være deres Foresatte hørige og ıdige i alt, hvad han befaler dem Lodsvæsenet vedkom-ende, og i det Hele holde sig de i denne Lov og den dem :eddelte Instrux indeholdte Bestemmelser efterrettelige.

§ 11. Saa længe Nogen er ansat som Lodsoldermand ler Lods, er han fritagen for alle kommunale Ombud, :r skulle udføres personlig.

2det Kapitel.

m Lodsernes Ret til Lodsning og Skibsførernes Pligt at benytte Lods.

§ 12. Lodstvang, hvad enten denne bestaar i Forligtelse til at tage Lods eller til at yde Lodsbetaling, naar ods ikke benyttes, hæves for samtlige danske Lodsfarvandes ıedkommende (jfr. dog § 15); men vil en Skibsfører lodses, ıaa han, forsaavidt hidtil indgaaede traktatmæssige Overıskomster ikke bestemme anderledes, i de Farvande, hvor odser ere ansatte, ikke til Lodsning benytte sig af andre ıd de ansatte Lodser, med mindre det skulde hænde sig, aar fra et Skib gjøres Signal efter Lods, at ingen Lods ɔmmer tilstede; thi da er det enhver Anden, som kommer lstede, tilladt at lodse Skibet for den Betaling, som han ıed Skibsføreren kan komme overens om. Den, som saa:des paatager sig at lodse et Skib, er pligtig at underrette Skibsføreren om, at han ei er beskikket Lods, samt at

13 Juni. Signalet efter Lods, se § 20, vedblivende bør vises, indtil
Nr. 73. den beskikkede Lods er kommen ombord, eller Skibet er bragt til Ankers. Dersom den rette Lods kommer tilstede, inden Skibet er kommen til Ankers eller naaet saa langt, som det skulde lodses, skal han modtages ombord og overtager da strax Lodsningen. Betalingen erlægges da efter Taxten og deles imellem de to Lodsende efter den Veilængde, som hver har lodset.

Benytter en Skibsfører sig i andet Fald af nogen uberettiget Person til Lodsning, skal han til det forurettede Lodseri betale de bestemte Lodspenge efter Taxten og desforuden bøde fra 20 indtil 50 Kr.

§ 13. Befindes Nogen udenfor de i § 12 ommeldte Tilfælde at paatage sig Lodsning i Farvande, hvor Lodser ere ansatte, bør han, foruden at han hver Gang skal til vedkommende Lodser betale saa meget, som ellers kunde tilkomme samme i Lodshyre, eller, hvis Lodsens Betaling ikke er bestemt ved Taxt, men beror paa fri Overenskomst mellem ham og Skibsføreren, saa meget, som ved Overenskomsten er fastsat, endvidere bøde første Gang fra 10 indtil 25 Kr. og i Gjentagelsestilfælde indtil 50 Kr.

§ 14. Drister nogen Uvedkommende sig til at bruge de i § 21 ommeldte Fartøis-Lodstegn, eller til at bære det for Lodserne anordnede Skilt, skal han bøde fra 20 indtil 50 Kr., i Gjentagelsestilfælde dobbelt, Halvdelen til Angiveren og Halvdelen til vedkommende Lodseris eller den fælles Pensionskasse, og desuden skal han have Seilet, Flaget eller Skiltet forbrudt til vedkommende Lodseri.

§ 15. Naar det af Hensyn til den almindelige Skibsfart og Samfærdsel maa ansees fornødent for Bevarelsen eller den hensigtsmæssige Benyttelse af en Havn, Kanal eller gravet Rende, at Seiladsen foregaar med større Forsigtighed og Kyndighed, end der i Reglen kan forventes fra Skibsførernes Side, da skal Ministeren være bemyndiget

til at paabyde, at Skibene paa disse Steder skulle være pligtige at tage Lods. 13 Juni. Nr. 73.

§ 16. Naar et Skib kommer uden Lods i en Havn eller gjennem en Kanal eller gravet Rende, hvor der er Lodstvang (jfr. § 15), og Skibsføreren ikke bevisliggjør, at han saa betimeligen har gjort Signal efter Lods, at denne kunde være kommen ud til ham, bør han til vedkommende Lodseri erlægge de bestemte Lodspenge. Har derimod Skibsføreren betimeligen gjort Signal efter Lods, men ikke faaet nogen, fordi ingen har været tilstede eller er kommen ud til ham, erlægger han ingen Lodspenge. Ligesaa er Skibsføreren fritagen for at betale Lodspenge paa disse Steder, naar Storm, Mørke eller andre Omstændigheder have gjort det umuligt for Lodserne at komme ud, eller paa nogen Maade at veilede Skibet.

I Havne, hvor der er Lodstvang, maa intet indkommende Skib klareres paa Toldboden, førend Skibsføreren beviser at have betalt de befalede Lodspenge for Indseilingen. Ei heller maa noget udgaaende Skib eller Fartøi klareres paa Toldboden, førend Skibsføreren har bevist, at han har betalt de foreskrevne Udlodsningspenge. Skulde Skibsføreren paaskyde, at han, førend han betaler de ham affordrede Lodspenge, vil derom indgive Klage eller føre Proces, maa han dog ikke klareres paa Toldboden, medminbre han stiller antagelig Sikkerhed for Lodspengene og Sagens Omkostninger.

§ 17. En Lods fra et andet Lodseri maa ikke paatage sig Lodsning ind i nogen Havn, hvor Lodser ere ansatte, med mindre saadant udtrykkelig er hjemlet ved det for hans Lodseri gjældende Reglement, men ellers ere Lodserne berettigede til at lodse til alle de i Reglementet for deres eget Lodseri nævnte Steder, uden at noget andet Lodseri kan lægge dem Hindringer iveien.

13 Juni. Lodserne ere berettigede til med Skibsførerens Samtykke
Nr. 73. at forblive ombord i det Skib, som de have lodset, og lodse det tilbage til det Sted, hvorfra de have lodset det, men ellers maa Lodserne ikke tage Returlodsninger, medmindre det sker efter Overenskomst mellem de vedkommende Lodserier, eller ingen Lodser ere tilstede paa Ankomststedet; dog skal vedkommende Minister, selv om ingen saadan Overenskomst er indgaaet, være bemyndiget til, hvor det findes hensigtsmæssigt, at bestemme, at 2 Lodserier skulle have gjensidig Ret til Returlodsning.

3die Kapitel.
Om Lodsningen.

§ 18. Lodserne ere pligtige at oppasse de Søfarende og skulle desaarsag, saa længe Søen er aaben, have Udkig paa passende Steder efter ankommende Skibe og paa første fra et Skib givet Signal efter Lods strax bestræbe sig for at komme ombord paa samme. Skulde Lodsen, naar et Skib kommer i Sigte, være i Tvivl, om dette havde gjort Signal efter Lods, er det desuagtet hans Pligt at gaa Skibet imøde.

Lodsen skal i Almindelighed først søge det ham nærmeste Skib, som gjør Lodssignal.

§ 19. Ministeren skal være bemyndiget til at paabyde, naar saadant efter de stedlige Forhold findes hensigtsmæssigt, at de større Lodserier skulle holde Fartøier med Lodser stationerede paa passende Steder for hurtigere at kunne sende Lods til de Skibe, der gjøre Signal efter Lods. Dog kan denne Bemyndigelse kun benyttes i de Tilfælde, hvor de med Foranstaltningen forbundne Udgifter kunne dækkes enten ved Bevilling af Statskassen eller af Toldkassens Indtægter i Henhold til Bestemmelserne i § 51. Hvor et Fyrskib kan benyttes, bør Saadant ske, og i saa Fald skal *Lodseriet ikke* bidrage til Udgifterne ved Skibet.

§ 20. Den Skibsfører, som vil have Lods, skal derom betimeligen fra Skibet gjøre Signal. 18 Juni. Nr. 73.

Hvilket Signal der fra Skibene skal gives for Lods om Dagen og om Natten, bestemmes ved kongelig Anordning.

Naar Lodsen er kommen omhord, skal Lodssignalet strax borttages.

Naar en Skibsfører vil have Lods fra det Sted, hvorfra han gaar ud, skal han betimeligen forud bestille ham hos vedkommende Lodseri.

Kalder en Skibsfører ikke paa befalet Maade Lods omhord, da ere Lodserne angerløse, hvis nogen Ulykke skulde indtræffe.

§ 21. Enhver Lods skal, naar han forretter Lodsning, bære Lodsskilt, og paa det at de Søfarende kunne kjende Lodsfartøierne, skulle Lodserne stedse, naar de gaa ud paa Lodsning, i Fartøiets Storseil have rød Dug i hvidt Seil, og naar de ro, skulle de i Baaden føre en opreist Stage med Lodsflag.

Ligeledes skulle de, naar de tage ud at lodse, stedse være forsynede med Lodseriets særlige Reglement og Taxt samt et Exemplar af denne Lov.

§ 22. Den Skibsfører, der har gjort Signal efter Lods, skal, saavidt Omstændighederne tillade det, være forpligtet til, naar Lodsen ses at komme ud, strax at lade manøvrere saa passende med Skibet, at Lodsen snarest og bekvemmest kan komme ombord, brase bak eller standse Farten i rette Tid og betids give fornødne paalidelige Slæbere til Lodsbaaden. Kommer Lodsen eller Lodsbaaden til Skade, enten fordi Slæberen, som blev given fra Skibet, springer, eller af anden Aarsag, som kan tilregnes Skibsføreren, da er denne pligtig derfor at give Erstatning.

Kan Lodsen formedelst haardt Veir eller svær Sø ikke komme ombord, skal han med Lodsbaaden saa vidt muligt

13 Juni. holde sig forud for Skibet i en passende Afstand og give
Nr. 73. Tegn, hvorefter samme kan ledes paa rette Vei.

§ 23. Saasnart en Lods er kommen ombord i et Skib for at lodse det, bør han hos Skibsføreren erkyndige sig om Skibets Dybgaaende og Drægtighed samt dets Egenskaber og Beskaffenhed og efterse, om dets Ankere og Kjæder ere klare. Skibsføreren er pligtig at meddele Lodsen de begjærede Oplysninger, og hvis der formedelst urigtig eller mangelfuld Angivelse tilstøder Skibet noget Uheld, skal Skibsføreren tage Skade for Hjemgjæld. Angiver Skibsføreren Skibets Dybgaaende eller Drægtighed mindre, end den virkelig er, skal han bøde fra 25 indtil 100 Kr. og derhos betale Lodsningen efter Skibets virkelige Dybgaaende og Drægtighed.

§ 24. Ombord paa Skibet erholder Lodsen, foruden den i næste Kapitel omhandlede Betaling, endvidere fri Kost samt et passende Sted at hvile paa, naar han har Tid og Leilighed dertil. Ønsker Lodsen at have en Medhjælper ombord under Lodsningen, skal han dertil begjære Skibsførerens Samtykke, og naar dette meddeles, erholder hans Medhjælper ligeledes fri Kost og et passende Hvilested, men ingen Betaling. Naar det af Lodsen forlanges, er Skibsføreren pligtig at tage Lodsbaaden paa Slæb og give de dertil fornødne Slæbere.

§ 25. Lodsningen udfører Lodsen paa sit An- og Tilsvar ved betimelig at tilkjendegive og se udført alt, hvad der saavel med Hensyn til Skibets Bygning, Styring og Vendinger, som Seilføring eller Andet kan tjene til at bringe Skibet sikkert frem under Lodsningen.

Over Skibets Mandskab har Lodsen ingen Kommando, hvorimod det er hans Pligt betimeligen at underrette den Befalende paa Skibets Dæk om alt, hvad der bør ske for at bringe Skibet frem paa forsvarlig Maade, og hvis den

Befalende da ikke med tilbørlig Hurtighed besørger udført det, som Lodsen forlanger, da er Lodsen uden Ansvar. 13 Juni. Nr. 73.

Det er Skibsførerens Pligt at holde Udkig, medens Lodsen er ombord, og naar han ikke gjør det og betimelig advarer Lodsen, skal denne ikke gjøres ansvarlig for den Skade, som uden hans Skyld ved Paaseiling tilføies det lodsede Skib eller den Gjenstand, der støder paa.

§ 26. Naar en Lods formedelst Mørke, Taage eller andre Omstændigheder hindres fra at se Lodsmærkerne og desaarsag ikke med Sikkerhed kan paatage sig Lodsningen, skal han erklære dette for Skibsføreren i Overværelse af nogle af Skibsmandskabet. Forlanger Skibsføreren desuagtet at lodses, da bør Lodsningen ske paa Skibsførerens An- og Tilsvar, og Lodsen være angerløs, naar han har gjort sit Bedste.

§ 27. Lodsen skal lodse Skibet ind i eller til den Havn eller til det Sted, Skibsføreren forlanger, og hvorhen han ifølge det særlige Reglement er pligtig at lodse, hvis ikke Vind, Veir eller Strøm skulde gjøre det umuligt; i dette Tilfælde bør Lodsen herom underrette Skibsføreren og tillige tilkjendegive ham den eller de Havnes eller Ankerpladsers Beskaffenhed, til hvilke han efter Omstændighederne kan bringe Skibet.

Lodsen maa, medmindre en anden Lods, hvor Afløsning finder Sted, er kommen ombord og har antaget sig Skibets videre Lodsning, ikke forlade Skibet, førend det er kommet sikkert til Ankers eller i Havn, hvorved han skal paase, at Skibet kommer til at ligge saaledes, at det saa lidt som muligt hindrer andre Skibes eller Fartøiers Seilads.

Naar et Skib udlodses, maa han ikke uden Skibsførerens Samtykke forlade det, førend han har bragt det saa vidt, som han er pligtig at lodse det, medmindre Skibet formedelst Forandring af Veir eller Vind er blevet nødsaget til at vende tilbage til Lodsens Station; thi da er han berettiget

18 Juni. til at forlade Skibet, naar dette ikke umiddelbart efter Til-
Nr. 73. bagekomsten har Brug for ham.

§ 28. Hvis Lodsen skal iland ved et andet Lodseri end det, hvorfra han har foretaget Lodsningen, og Skibsføreren ikke dertil vil udsætte sit eget Fartøi, bør han betids heise fornødent Signal efter Lods, som, naar han kommer til Skibet, skal være pligtig at ilandsætte den ombordværende Lods samt hans Medhjælper, om Lodsen har havt nogen saadan med sig, for den Betaling af Skibsføreren, som ved ethvert Lodseri er bestemt. Skibsføreren maa ikke forvolde Lodsen unødigt Ophold ombord, efter at Lodsningen er endt.

§ 29. Medens Lodsen er ombord, skal han advare Skibsføreren mod at udkaste Ballast eller Andet til Skade for Havnen eller paa noget Sted i Løbene eller Farvandet, hvor det Udkastede kunde være til Hinder for Seiladsen, samt angive de Steder, som ere anviste til Udkastning af Ballast o. l.

§ 30. Skibsførere, som paa dansk Søterritorium praies af en Lods, ere pligtige under en Bøde af 10 indtil 25 Kr. at opgive ham Skibets Hjemstavn, Navn, Afgangs- og Bestemmelsessted.

Den Skibsfører, der uden Tilladelse foretager Opmaaling paa dansk Søterritorium, straffes med Bøder eller simpelt Fængsel.

4de Kapitel.

Om Betaling for Lodsning og Betalingens Fordeling blandt Lodserne.

§ 31. Betalingen for de Lodsninger, som Lodserne efter de vedkommende Reglementer ere pligtige at foretage, erlægges efter de til enhver Tid gjældende, af Ministeren *approberede* Taxter.

Den ved Taxterne for hver Lodsning især fastsatte Betaling for Lodsningen, ɔ: Lodspengene, er ens for Skibe af 5 Fods Dybgaaende eller derunder, men stiger for hver efterfølgende Fod med 1/5 af Betalingen for 5 Fods Dybgaaende. Denne Betaling kan fastsættes høiere for Fodmaal, der nærmer sig det paagjældende Farvands største Dybde. Lodspengene for Skibe under 50 Register-Tons ere 1/4 mindre end Lodspengene for Skibe, der ere 50 Register-Tons eller derover drægtige. Ministeren skal dog efter forudgaaet Forhandling med Lodseriet være bemyndiget til at afvige fra disse Bestemmelser af Hensyn til de stedlige Forhold og Farvandets Beskaffenhed og til at give Moderation til Skibe, der ere i regelmæssig Fart. 13 Juni. Nr. 73.

Den ved Taxterne bestemte Betaling for Hjemreise og Landsætning er for hver af de paagjældende Lodsninger ens for alle Skibe uden Hensyn til Dybgaaende og Drægtighed.

I Tiden fra 1 Oktober til 31 Marts forhøies Lodspengene med 1/3.

Hvis det Skib, som lodses, har et andet paa Slæb, bør der betales fulde Lodspenge for begge Skibene. Derimod skal Skibsføreren ikke betale Lodspenge, naar han, uden at benytte Lods, lader sig bugsere af et Dampskib, der udelukkende tjener til at bugsere de Skibe, som ville benytte det, eller naar han følger et andet Skib, som har Lods ombord.

Naar der til noget af Statens Orlogsfartøier eller til noget for Statens Regning fragtet Skib eller Fartøi bruges Lods, erlægges derfor Betaling som for private Fartøier.

Betalingen for de Lodsninger, som Lodserne efter de vedkommende Reglementer ikke ere pligtige at foretage, men som det er dem tilladt at foretage, erlægges i Reglen efter Overenskomst, medmindre anderledes i det enkelte Reglement er bestemt.

13 Juni. § 32. Naar Skibets Dybgaaende er mellem 2 Fodmaal,
Nr. 73. beregnes Betalingen for det høieste Fodmaal. 1 Kommercelæst bliver at regne lig med 2 Register-Tons. Orlogsfartøier og udenlandske Skibe, der ikke ere maalte, betale som om de vare over 50 Tons drægtige.

§ 33. Forbliver en Lods ved et Skib til dets Lodsning længere Tid end de Etmaal, som ifølge den særlige Taxt anses tilstrækkelige til et Skibs Lodsning, betales der ham, foruden de i Taxten fastsatte Lodspenge, for ethvert paafølgende Etmaal 2 à 3 Kr. efter Ministerens Bestemmelse.

Etmaalet beregnes fra den Tid, Lodsen er kommen ombord efter Signal eller Bestilling, og en Del af et Etmaal regnes for et helt Etmaal.

Særlig Godtgjørelse for Ophold af bestilt Lods kan paabydes i det paagjældende Lodseris Taxt.

Naar Lodsningen skal betales efter Overenskomst, komme foranstaaende Bestemmelser ikke til Anvendelse.

Dersom en Skibsfører, som ligger tilankers paa aaben Rhed, for sit Skibs Sikkerheds Skyld ønsker en Lods stadig ombord, indtil Skibet letter, og Lodsen kan undværes fra Lodseriet, da skal herfor erlægges Betaling efter Overenskomst.

§ 34. Bliver en Lods formedelst Storm og Uveir eller ved Forsømmelse fra Skibsførerens Sideført udenfor Lodsningens Bestemmelse og Farvande enten til et indenrigsk eller udenrigsk Sted, skal Skibsføreren, foruden de fastsatte Lodspenge for den bestemte Lodsning, de i § 33 fastsatte Etmaalspenge, samt fri Kost og Tæring til Lodsen, saalænge han er ombord, endvidere betale denne Etmaalspenge for saa lang Tid, som han, efterat Lodsningen er tilendebragt, har været ombord, saa vel som og for den Tid, det efter Rimelighed kan antages, at Lodsen behøver til sin Hjemreise, og desuden besørge ham frit til hans Hjem.

Desuden bør Skibsføreren besørge Lodsfartøiet til Lods-stationen eller betale Godtgjørelse efter Overenskomst. 13 Juni. Nr. 73.

De her givne Bestemmelser ere ligeledes anvendelige, naar Lodsningen betales efter Overenskomst, medmindre Andet er aftalt mellem Parterne.

Paa fremmede Steder bør vedkommende Konsul søge at hjælpe de derhen førte Lodser og Folk til deres Ret.

§ 35. Naar der fra et Skib gjøres Signal efter Lods, men Skibsføreren, efter at Lodsen er gaaet Skibet imøde eller har indfundet sig ved samme, ikke vil gjøre Brug af ham, skal Skibsføreren betale den udkaldte Lods dobbelt saa meget, som Lodsens Landsætningspenge i det vedkommende Reglement ere bestemte til.

Kommer Lodsen først til Skibet, efter at det er ankret og Lodssignalet nedtaget, tilkommer der ham ikke nogen Betaling.

Naar Skibet ligger ved Land, og Lodsen efter Bestilling har indfundet sig ved samme for at udlodse det, men Skibsføreren ei vil gjøre Brug af ham, tilkommer der Lodseriet den i dets Taxt herfor fastsatte Betaling.

§ 36. Hvis et Skib under Udlodsningen formedelst Vindens Forandring bliver nødsaget til at søge tilbage til den Havn eller Ankerplads, hvorfra det er udgaaet, tilkommer der Lodsen en Betaling for Udlodsningen, men ikke for Tilbagelodsningen.

Finder Lodsen det under Lodsningen nødvendigt midlertidigt at søge Havn eller ankre, erlægges ingen Tillægsbetaling for den derved forøgede Lodsning.

Har Lodsen derimod med Skibsførerens Samtykke forladt Skibet, og Føreren formedelst Vindens Forandring eller af andre Aarsager vil søge Ankerplads eller Havn, og han desaarsag gjør Signal efter Lods, da skal denne, om det endog er den samme Lods, for Indlodsningen have fuld Betaling.

13 Juni. § 37. Høiere Lodsbetaling end den i Taxten fastsatte
Nr. 73. maa en Lods ei fordre eller modtage, undtagen i Tilfælde af Isgang, Storm eller saa haardt Veir, at Lodsen eller Lodserne maa sætte sig selv i Fare eller bruge mere end almindeligt Mandskab, eller Skibet er i synkefærdig Tilstand eller paa Grund af Tab af Anker eller Beskadigelse paa Skib og Gods er stedt i Fare for Forlis; thi da skal det være Lodsen eller Lodserne tilladt at tinge med Skibsføreren om Betalingen, men kunne de ikke blive enige om denne, skal Lodsen desuagtet af yderste Evne søge at bringe Skibet i Sikkerhed, og naar saadant er skeet, da strax af Retten forlange udnævnt 2 kyndige og uvillige Mænd, som skulle undersøge Sagen og skjønne, hvad Skibsføreren bør betale for Lodsningen. Er nogen af Parterne misfornøiet med det afgivne Skjøn, afgjøres Sagen ved Rettergang.

Lavere Lodspenge end de i Taxten fastsatte maa Lodsen ei modtage.

§ 38. Lodsens Ret til Lodsbetaling bortfalder, naar der under Lodsningen tilføies Skibe Skade ved Paaseiling, Grundstøden m. m., medmindre der er Omstændigheder tilstede, der tale til Undskyldning for Lodsen.

§ 39. Skibsføreren er pligtig til efter fuldendt Lodsning under en Bøde af 4 Kr. at udfylde, undertegne og til Lodsen tilbagelevere den ham af denne leverede Kvitteringsblanket, hvorimod han er berettiget til at affordre Lodsen Kvittering for den modtagne Betaling.

§ 40. Dersom nogen Skibsfører seiler bort fra en Lods uden at have betalt ham, hvad der ifølge denne Lov tilkommer ham, skal han, foruden at betale de skyldige Lodspenge m. v., endvidere erlægge dobbelt saa meget i Bøder.

Anser Skibsføreren sig ikke pligtig at erlægge den ham affordrede Betaling, bør Toldvæsenet paa Lodsens Forlangende paase, at Skibet ikke afseiler, førend Skibsføreren har stillet antagelig Sikkerhed for den fordrede Betaling og

Sagens Omkostninger, samt skriftlig opgivet en paa Stedet bosat Mand, for hvem Stævning kan ske. 13 Juni. Nr. 73.

§ 41. De ved Lodsningen indkomne Lodspenge saavelsom Betalingen efter § 33, 3die og 5te Stykke og § 35 tilfalde Lodseriets Kasse. Dog kan der ved Lodseriets særlige Reglement tillægges Lodsen i Tærepenge en forlods Andel af Lodspengene og de nævnte Betalinger.

Etmaals- og Hjemreisepengene tilfalde vedkommende Lods.

Landsætningspengene opkræves af den Lods, der landsættes, og afgives til det Lodseri, som har besørget Landsætningen. Hvorledes de skulle anvendes, bestemmes i Lodseriets særlige Reglement.

Naar Lodsningen er betalt efter Overenskomst, tilfalder der Lodsen af Betalingen saa meget, som Etmaals-, Hjemreise- og Tærepengene vilde have udgjort.

Hvis Lodsen er en Hjælpelods, beholder han selv hele Betalingen efter Fradrag af Ombord- og Landsætningspengene, men Lodseriet skal paase, at han ikke tager høiere Betaling end den i Taxten fastsatte.

§ 42. Af den Lodseriets Kasse efter foregaaende Paragraf tilfaldende Lodsfortjeneste svares 4 pCt. til Pensionskassen, 4 pCt. til Jollekassen, hvor en saadan findes, og den i § 4 sidste Stykke nævnte Betaling til Lodsformanden, naar en saadan er ansat. Procentafgiften til en Pensionskasse skal dog med Ministerens Samtykke kunne forhøies eller nedsættes, naar der blandt de paagjældende Lodser er Stemmeflerhed derfor.

Det Beløb, som bliver tilbage efter Afholdelsen af ovennævnte Procentafdrag m. v., fordeles ved hvert Lodseri saaledes, at Lodsoldermanden eller Lodsformanden erholder 2 Part, den eller de ældste Lodser, dog ikke over Halvdelen af samtlige Lodser, ligeledes hver $1\frac{1}{2}$ Part og de øvrige Lodser hver 1 Part, dog med behørigt Hensyn til de nu bestaaende Forhold, saa at en Forandring i den nu

13 Juni. gjældende Fordelingsmaade kan udsættes indtil indtrædende
Nr. 73. Vacance. Men hvis Gjennemsnitsindtægten af Lods- og Prikkepenge ved noget Lodseri i de sidste 5 Aar før 1 Januar 1879 har været saa ringe, at de yngre Lodser herved ikke vilde faa 700 Kr. aarlig, skal Lodsfortjenesten deles lige mellem Lodsoldermanden eller Lodsformanden og hver af Lodserne.

Det fastsættes i de enkelte Reglementer, hvorledes Fortjenesten i Henhold hertil skal fordeles mellem Lodserne.

Ministeren skal være bemyndiget til, naar Forholdene ved enkelte Lodserier, de 3 Sundlodserier undtagne, maatte tale herfor, at træffe afvigende Bestemmelser om Fordelingen, navnlig ogsaa saaledes, at Lodsfortjenesten ikke fordeles mellem Lodserne, men tilfalder den, der har udført Lodsningen.

Forholdene ved de Lodserier, der kun kunne betragtes som Havnelodserier, eller ved hvilke Indtægten af Lodsningen er saa ubetydelig, at Lodsen væsentligst maa ernære sig ved andet Erhverv, ordnes af Ministeren uafhængig af Bestemmelserne i denne Paragraf. Ministeren bestemmer, hvilke Lodserier der hører ind under denne Klasse.

Ved Sundlodserierne forbliver det ved den nu bestaaende Ordning, hvorefter Lodsinspektøren erholder $1^1/_2$ Part mod en Fastlods, Reservelodser $^1/_2$ Part mod Fastlodser, og Extralodser $^1/_2$ Part mod Reservelodser.

5te Kapitel.

Om Sømærker.

§ 43. Hvor Farvandets Beskaffenhed gjør det nødvendigt, skal der udlægges eller udsættes Sømærker, bestaaende af Tønder, Vagere eller Prikker. Forsaavidt dette ikke besørges ved Vagervæsenet, skulle Lodserne besørge det i deres Distrikter.

§ 44. Senest den 1ste Januar 1881 skal Afgift af Sømærker og Prikker i de danske Farvande være hævet. Efterhaanden som denne Bestemmelse gjennemføres, bortfalde Prikkepengene i de paagjældende Farvande fra det efterfølgende Aars 1ste Januar. Den Del af Indseilingsfarvandene, der tjener Havnen eller Ladepladsen som Rhed, Ankerplads eller Indseilingskanal, hvis Rensning hidtil har paahvilet Stedets Havnevæsen, bliver at afmærke ved den paagjældende Havnebestyrelses Foranstaltning og paa Havnekassens Bekostning. Der tilkommer Indenrigsministeren samme Myndighed i disse Forhold som med Hensyn til Havnens øvrige Anliggender. I de øvrige Farvande foranstalter den Minister, under hvem Lodsvæsenets Bestyrelse hører, paa Statskassens Bekostning enten igjennem Bagervæsenet eller igjennem de nærmest liggende Lodsstationer Afmærkningen og Tilsynet med samme. Grændsen for disse Farvande bestemmer sidstnævnte Minister. 13 Jan. Nr. 73

Lodserierne ere pligtige til at besørge Anskaffelsen, Anbringelsen og Vedligeholdelsen af Mærkerne for den Betaling, Ministeren i Henhold til de givne Bevillinger fastsætter. Der bliver ved Bestemmelsen af denne Betaling ikke blot at tage Hensyn til, hvilke Bekostninger Mærkernes Anskaffelse og Vedligeholdelse paaføre Lodserierne, men ogsaa til det med Mærkernes Anbringelse og Tilsynet med Mærkerne forbundne Arbeide.

Forsaavidt denne Betaling i noget af de følgende 10 Aar fra den Tid, Prikkepengene ere bortfaldne, at regne er mindre end Gjennemsnitsindtægten af Prikkepengene i de sidste 5 Aar før den nævnte Tid, erholder det vedkommende Lodseri Forskjellen godtgjort af Statskassen.

§ 45. Lodserne skulle føre nøie Tilsyn med de i Farvandet udeliggende Mærker, og hvis noget af de dem underlagte Mærker skulde løsrive sig eller forgaa, skulle de snarest og saa vidt muligt afhjælpe Mangelen.

13 Juni. Hvis Nogen losriver, tilintetgjør eller beskadiger Sø-
Nr. 73. mærker, uden at hans Forhold falder ind under den almindelige Straffelov, skal han, naar han strax underretter Lodsoldermanden, Lodsformanden eller i Mangel af disse den vedkommende Lods derom, kun erstatte Skaden, men undlader han Anmeldelsen, skal han, selv om han kun har forvoldt Skaden af Uforsigtighed eller i Nødstilfælde, ikke blot erstatte Skaden, men derhos erlægge en Bøde lig Skadens firdobbelte Beløb.

6te Kapitel.

Om Lodsernes Pensionering og om Jollekassen.

§ 46. Naar en Lods, der oppebærer $1^1/_2$ Part af den fælles Lodsfortjeneste i Henhold til § 42 eller Alderstillæg i Henhold til Lov om Lønninger m. v. ved Lodsvæsenet § 4, sidste Stykke, afskediges paa Grund af Alderdom eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, beholder han som Pension, saa længe han lever, henholdsvis den ene $^1/_3$ af den ham tillagte $1^1/_2$ Part af den fælles Fortjeneste, eller Alderstillæget, som derfor saa længe ikke tilfalder den Lods, der ellers skulde have den høiere Part eller Alderstillæget. Lodser, som efter Lov om Lønninger m. v. ved Lodsvæsenet § 4, andet Stykke, sidste Punktum, oppebære Lønningstillæg, medtage, naar de af nogen af de foran nævnte Grunde afgaa fra Tjenesten, dette Tillæg, suppleret af Statskassen til 200 Kr., som Pension. Lodser ved Frederikshavns og Hirtsholmens Lodserier, som afskediges af nogen af de foranførte Grunde, erholde af Statskassen som Pension et Beløb, svarende til Halvdelen af det Alderstillæg, de have oppebaaret i Gjennemsnit i de sidste 3 Aar.

Disse Bestemmelser finde tilsvarende Anvendelse paa de Lodserier, ved hvilke der kun er ansat een Lods.

Raar en Lodsoldermand, der er ansat ved et Lodseri med 13 Juni.
je Deling, afskediges paa Grund af Alderdom eller Nr. 73.
ageligheb eller anden ham utilregnelig Aarsag, erholder
ı i Pension samme Beløb, som en afskediget Lods efter
ranstaaende vilde faae af Lodsfortjenesten. Dette Beløb
:edes af den ledigblevne 1½ Part, som saaledes ikke til-
ɔer den, der ellers skulde have den høiere Part. End-
ere erholder han, saalænge han lever, af den af Staten
Understøttelse for Lodserierne tilstaaede Sum, et Beløb
samme Størrelse, som han deraf hidtil har oppebaaret.
Ved Sundlodserierne forbliver det ved den nugjældende
dning.

§ 47. Foruden til den ommeldte Pension har endvidere
ɪver Lods, der ikke henhører til et af de i Slutningen af
Stykke af § 42 ommeldte Lodserier, og som efter mindst
Aars Tjeneste afskediges paa Grund af Alderdom eller
ıagelighed, eller som, uden Hensyn til Tjenestetiden, af-
ɔiges, forbi han ved Udførelsen af sin Tjeneste er kommen
Skade, samt enhver Enke efter en pensionsberettiget eller
ısioneret Lods, eller efter en Lods, der er omkommen
ber Udførelsen f sin Tjeneste, saa længe hun lever ugift,
t til en aarlig Pension af Lodseriernes fælles Pensions-
ıse eller det enkelte Lodseris særlige Pensionskasse efter
nisterens nærmere Bestemmelse.

Samme Ret tilkommer Lodsoldermændene og deres Enker.
Udnævnes ved Sundlodserierne i Henhold til § 5 en
det vedkommende Lodseris Lodser til Bogholder, be-
nmer Ministeren samtidig den Pension, Pensionskassen
have at udrede til ham eller hans Enke. I Tilfælde,
ɔr Bogholderen ikke udnævnes iblandt Lodseriets egne
dser, kan det fremtidig ikke paalægges Pensionskassen
en Lodseriets Samtykke at udrede Pension til Bogholderen
:r til hans Enke.

13 Juni. Bestemmelserne for Sundlodsjeriernes saavelsom for Nyords
Nr. 73. Lodseris Pensionskasser forblive iøvrigt uforandrede, indtil anderledes bestemmes af Ministeren efter Indstilling fra Flertallet af det ved det paagjældende Lodseri ansatte Personale, der er interesseret i Pensionskassen.

§ 48. Naar en Lodsinspektør, Lodsoldermand eller Lods afskediges til Straf ifølge § 55 eller som Følge af, at der er overgaaet ham Dom for en i den offentlige Mening vanærende Handling, fortaber han Ret til Pension baade for sig og sin eventuelle Enke.

§ 49. Pensionskassens Indtægter bestaa af Procentbidraget af Lodsfortjenesten, jfr. § 42, samt Renter af Pensionskassens Kapitaler og de Kassen tilfaldende Bøder, jfr. § 58.

De Lodser, der ere ansatte ved de i 5te Stykke af § 42 ommeldte Lodserier, skulle intet Bidrag yde til Pensionskassen.

Pensionskassens Formue bestyres af Ministeren, og til samme indsendes gjennem Overlodsen Bidraget fra de enkelte Lodserier efter de af Ministeren nærmere givne Bestemmelser.

Regnskabet over Pensionskassens Indtægter og Udgifter affattes samtidig med de enkelte Lodseriers Regnskaber og revideres i Forening med disse.

§ 50. Af de nu bestaaende Pensionskassers Formue og Indtægter, jfr. § 49, dannes en fælles Lodspensionskasse, forsaavidt Lodserierne, efter Flertallets Beslutning ved hvert Lodseri, ere villige til at indtræde i en saadan. Ministeren bestemmer, naar den fælles Lodspensionskasse skal træde i Kraft.

Lodserne ved de i 5te Stykke af § 42 ommeldte Lodserier kunne ikke optages som Medlemmer af den fælles Pensionskasse.

De Lodserier, der have Del i den fælles Pensionskasse, henføres ved en af Ministeren udfærdiget Bekjendtgjørelse

:il forskjellige Klasser efter Gjennemsnitsindtægten af Procent- 13 Juni.
bidragene af Lods- og Prikkepengene samt af Renten af Nr. 73.
Kapitalformuen i de 5 sidste Aar forinden Kassens Opcettelse, fordelt paa hver Lods. Der tildeles hver pensionsberettiget Lods eller Enke i den ringeste Klasse 1 Lod og i de andre Klasser flere Lodder efter det i Bekjendtgjørelsen bestemte Forhold, og Pensionskassens samlede Indtægt efter Fradrag af 10 pCt., som henlægges til Kapitalformuens Forøgelse, fordeles efter Ministerens Bestemmelse ved Aarets Udgang paa de enkelte Lodder og udbetales kvartalsvis eller maanedsvis. Hvis Lodderne i et enkelt Aar skulde blive mindre end i det foregaaende Aar, bliver der Intet at henlægge til Kapitalformuens Forøgelse, hvorimod Kassens hele Indtægt for Aaret anvendes til Pensioneringen. Ved Indtræden i den fælles Pensionskasse efter dens Oprettelse bestemmes det indtrædende Lodseris Forhold til de øvrige Interessenter i Kassen af Ministeren i Overensstemmelse med Foranstaaende.

Hvert 5te Aar kan der af Ministeren foretages en Omfordeling af Klasse- og Lodansættelsen, saaledes at der herved, foruden til det oprindelige Tilskud af Kapitalformue m. v., tages Hensyn til den Forandring i Størrelsen af det enkelte Lodseris Procentbidrag, eller i Antallet af det ved samme ansatte Personale, som maatte være indtraadt i det forløbne Femaar.

Lodserne ved de Lodserier, der hidtil ingen Pensionskasse have havt, blive ikke berettigede til Pension af den fælles Pensionskasse, førend der af Lodseriet i 5 Aar er svaret de i § 49 ommeldte Bidrag af Lodsfortjenesten til den fælles Pensionskasse.

De i 5te Stykke af § 42 omhandlede Lodseriers Pensionskasse-Indtægter fordeles af Ministeren efter de nugjældende Regler.

13 Juni. Naar et Lodseri, der ikke har Del i den fælles Lods-
Nr. 73. pensionskasse, nedlægges, tilfalder den i dets Pensionskasse indestaaende Kapital, efter at de Kassen paahvilende Pensioner ere fyldestgjorte, og med Fradrag af det nedlagte Lodseris upensionerede Medlemmers Procentbidrag med paaløbne Renter, den fælles Lodspensionskasse.

§ 51. Hvor Lodsfartøierne anskaffes og vedligeholdes for Lodseriets Regning, skal der aarlig til en Jollekasse svares 4 pCt. af den fælles Lodsfortjeneste, jfr. § 42.

Ministeren er bemyndiget til at nedsætte Bidraget, naar det befindes, at det er større end nødvendigt, og til at forhøie det til 6 pCt., naar og saalænge denne Forhøielse er nødvendig.

7de Kapitel.

Om Lodseriernes Indflydelse paa Bestyrelsen af deres Anliggender.

§ 52. Forinden Bestemmelse tages af Ministeren med Hensyn til Antallet af Lodserne ved et Lodseri eller til Fordelingen i de enkelte Lønningsklasser, om Forandring i de specielle Reglementer, Taxter og Instruktioner eller andre Forhold, som have Indflydelse paa Lodsernes pekuniære Stilling og Virksomhedsomraade, forelægges Forslag herom for det vedkommende Lodseri til Forhandling og Erklæring. De nærmere Regler, hvorefter en saadan Forhandling og Meningstilkjendegivelse skal finde Sted, bestemmes af Ministeren.

§ 53. Ansøgninger om Ansættelse som Bogholder tilstilles Lodseriet til Erklæring. Lodserne ere berettigede til med Flertal at gjøre Indstilling om den Orden, hvori de ønske, at de Ansøgende skulle komme i Betragtning.

§ 54. Naar de Lodseriet vedkommende Regnskaber ere reviderede og deciderede, fremlægges de paa et for Lodserne bekvemt Sted til almindeligt Gjennemsyn for Vedkommende.

ndsigelser, som maatte fremkomme fra Lodsinspektørerne 13 Juni.
ler Lodserne, blive at afgjøre af Ministeren. Nr. 73.

8de Kapitel.

m Straf for Lodser for de af dem begaaede Forseelser og om Behandlingen af Sager angaaende de i denne Lov omhandlede Forhold.

§ 55. Lodsinspektøren, Lodsoldermanden og Lodserne raffes for Overtrædelse af de i denne Lov eller den dem iedbdelte Instrux indeholdte Bestemmelser, forsaavidt ikke en almindelige Lovgivning medfører høiere Straf, med }øder, der for Lodsinspektørens og Oldermandens Vedommende kan stige indtil 200 Kr. og for Lodsernes Vedommende indtil 50 Kr., eller med Afsked uden Pension, ler med simpelt Fængsel i indtil 4 Dage.

Denne Straf er Ministeren bemyndiget til at ikjende, iedmindre Vedkommende ønsker Sagen afgjort ved Rettergang. For mindre Tjenesteforseelser kan Overlodsen dog ømme Bøder indtil 15 Kroner efter et af Ministeren uderdiget Reglement.

Hvis der ved Lodsinspektørens, Lodsoldermandens eller odsernes Ukyndighed, Forsømmelse eller Forseelse er sket ogen Skade, er den eller de Vedkommende pligtige at eratte den overensstemmende med Lovgivningens almindelige legler.

§ 56. Ministeren er bemyndiget til at afgjøre alle }pørgsmaal angaaende de en Lodsinspektør, Lodsolderand eller Lods ifølge denne Lov paahvilende Pligter eller lkommende Rettigheder, forsaavidt disse vedkomme deres idbyrdes Stilling ved Lodseriet, eller deres Forhold til ndre Lodserier, medmindre Ministeren finder at burde henlse Sagen til Rettergang, eller Vedkommende selv forelækker at faae Spørgsmaalet afgjort paa denne Maade.

13 Juni. Nr. 73. § 57. Alle Sager efter denne Lov, hvorunder der er Spørgsmaal om Idømmelse af Straf behandles som offentlige Politisager, med Undtagelse af de Sager, der anlægges i Henhold til § 55, andet Stykke, hvilke behandles som Justitssager. Andre Sager end de foran nævnte behandles som Søretssager.

Fremmede eller ubekjendte Personer, der træffes i at gjøre sig skyldige i de i §§ 13, 14, 30 andet Stykke og 45 nævnte Lovovertrædelser, kunne anholdes og føres for Politidommeren, hvorhos det, naar Dom afsiges over en saadan Person, medens han er tilstede, kan bestemmes i Dommen, at denne strax skal kunne fuldbyrdes, hvis Sikkerhed ei stilles.

§ 58. Alle Bøder, der idømmes efter denne Lov, tilfalde, forsaavidt ikke Andet udtrykkelig er bestemt, Lodsernes fælles Pensionskasse eller det vedkommende Lodseris særlige Pensionskasse. Har Lodseriet ingen særlig Pensionskasse og heller ikke Andel i den fælles Pensionskasse, tilfalder Boden vedkommende Fattigkasse.

9de Kapitel.

Om Lovens Omraade og dens Ikrafttræden.

§ 59. Denne Lov gjælder alene de til de to Overlodsdistrikter henlagte Lodserier og finder ikke Anvendelse paa de enkelte mindre, under kommunal Bestyrelse staaende eller Private tilhørende Havnes Lodserier, der som Følge af denne deres særegne Stilling ikke ere inbordnede under de nævnte Overlodsdistrikter.

§ 60. Ved denne Lov hæves alle tidligere Lovbestemmelser, vedkommende Lodsvæsenet i Almindelighed, samt de særlige Bestemmelser, vedkommende enkelte Lodserier, der ere i Strid med denne Lov.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1879. Dog bemyndiges Ministeriet til at udsætte Lovens Ikrafttræden

til et senere Tidspunkt, ikke ud over 1ste Juli 1880 (jfr. dog § 44), for de Bestemmelsers eller Lodseriers Vedkommende, til hvis Gjennemførelse eller Ordning, der kræves længere Tids Forberedelse. 13 Juni. Nr. 73.

Midlertidige Bestemmelser.

§ 61. Hvor Lodstvangen i Henhold til denne Lov hæves, bestemmes det for det løbende Finantsaar af Ministeren, senere aarlig ved Bevilling paa Finantsloven, hvilken Godtgjørelse der for det ved en saadan Foranstaltning opstaaede Indtægtstab maatte tilstaas Lodseriet.

Paa samme Maade kan der ydes Godtgjørelse til de Lodserier, ved hvilke Indtægten af Lodsningen bliver mindre, end den i Gjennemsnit har været i de sidste 5 Aar før Prikkepengenes Afskaffelse.

Disse Godtgjørelser, der kun tilstaas det ved Lovens Ikrafttræden ansatte Personale og ikke ud over et Tidsrum af 10 Aar, fastsættes aarlig efter de for ethvert enkelt Lodseri foreliggende Omstændigheder.

§ 62. De i §§ 2 og 6 indeholdte Bestemmelser om, at Overlodsen og Revisor lønnes af Statskassen, træde for Sjællands og Lolland-Falsters Distrikters Vedkommende først i Kraft, naar der indtræder Vacance i Overlodsembedet for disse Distrikter, saa at det indtil den Tid forbliver ved den nugjældende Lønningsmaade, hvorefter der af den fælles Lodsfortjeneste afgives i Sjællands Distrikt 2½ pCt. til Overlodsen og ½ pCt. til Revisor og i Lolland-Falsters Distrikt 2 pCt. til Overlodsen og 1 pCt. til Revisor. Ansættelse i disse to Distrikter af ikkun een Revisor i Henhold til § 6 kan udsættes til indtrædende Vacance.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

13 Juni.
Nr. 74.

Lov om Lønninger m. v. ved Lodsvæsenet. (Marineministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Overlodsen i det østlige Distrikt lønnes som Kommandører i Søværnet i ældste Lønningsklasse og Overlodsen i det vestlige Distrikt som Kommandører i Søværnet i næstældste Lønningsklasse.

Kontorholdsgodtgjørelsen for den førstnævnte Overlods bestemmes til 1,400 Kr. og for den sidstnævnte til 1,200 Kr. aarlig.

Paa Embedsreiser tilkommer der dem foruden fri Befordring de samme Dagpenge som Embedsmænd under Søværnet med tilsvarende Lønning.

§ 2. Den ved det østlige Overlodsdistrikt ansatte Revisor vederlægges med et Honorar af 1,200 Kr. og den ved det vestlige med et Honorar af 800 Kr. aarlig.

§ 3. Den Officer, som for at overtage Ansættelse i en af Inspektørposterne ved de tre Sundlodserier udtræder af Søværnet, erholder i Pension af Statskassen, naar han paa Grund af Alderdom, Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag afskediges fra Inspektørposten, et Beløb, svarende til den Pension, han vilde have faaet, dersom han ved Udtrædelsen af Værnet var afgaaet med Pension. Den med Pension afgaaede Søofficer, som ansættes i en Inspektørpost, oppebærer, saalænge han befinder sig i denne Stilling, ingen Pension.

§ 4. Lodsoldermanden i Frederikshavn tilstaas et aarligt Honorar af Statskassen paa 600 Kr. Ved Frederikshavns Lodseri erholde de 4 ældste Lodser hver 400 Kr. og de 3 i Tjenestealder derpaa følgende Lodser hver 200 Kr. aarlig i Alderstillæg. Ligeledes erholde ved Hirtsholmens Lodseri

Lodsformanden og de 3 ældste Lodser hver 400 Kr. og de 3 i Tjenestealder derpaa følgende Lodser hver 200 Kr. aarlig i Alderstillæg. Kun de Lodser, der gjøre Tjeneste som Sund- og Beltlodser, kunne komme i Betragtning ved disse Tillæg. 13 Juni. Nr. 74.

De 40 ældste af samtlige Lodser ved de Lodserier, hvor ulige Deling af Lodsfortjenesten i Henhold til Bestemmelserne Lov om Lodsvæsenet § 42, 2det Stykke, ikke kan finde Sted, eller ved hvilke Gjennemsnitsindtægten af Lods- og Prikkepenge i de sidste 5 Aar før 1 Januar 1879 ikke har udgjort over 875 Kr., tilstaas der af Statskassen et aarligt Tillæg til hver af 200 Kr. Paa dette Tillæg oprykke Vedkommende efter deres Tjenestealder uden Hensyn til, ved hvilket Lodseri de ere ansatte (jfr. dog § 46, 1ste Stykke, i Lov om Lodsvæsenet). Lodser ved de Lodserier, hvor der kun er ansat een Lods, og hvis Gjennemsnitsindtægt af Lods- og Prikkepenge i det nævnte Femaar ligger imellem 875 Kr. og 1,050 Kr., tilstaas der af Statskassen fra den Tid, de opnaa en lige saa høi Tjenestealder som nogen af de ovennævnte 40 Lodser, et lige saa stort Lønningstillæg, som den nævnte Gjennemsnitsindtægt er mindre end sidstnævnte Beløb.

§ 5. Forsaavidt der ved enkelte Lodserier er tilstaaet Lodserne Bolig med eller uden Jordtilliggende, forholdes der efter de i Reglementerne for de vedkommende Lodserier givne Bestemmelser.

§ 6. Denne Lov, der bliver at forelægge Rigsdagen til Revision inden 1 Januar 1885, træder i Kraft samtidig med Lov om Lodsvæsenet; dog blive Bestemmelserne i §§ 1 og 2 ikke at anvende for det østlige Overlodsdistrikts Vedkommende førend ved indtrædende Vacance i Overlodsembedet for Sjællands og Lolland-Falsters Distrikter, for hvilket Embedes Vedkommende det indtil da forbliver ved den nuværende Ordning.

Hvorefter alle *Vedkommende* sig have at rette.

13 Juni. Nr. 76. **Lov ang. Stempelafgiften af de af Aarhus Kommune for et Laan paa indtil 400,000 Kr. udstedte Obligationer.** (Finantsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Aarhus Kommune bemyndiges til for et Laan paa indtil 400,000 Kr., der agtes optaget til Bestridelse af Udgifterne ved Tilveiebringelsen af et kommunalt Gasværk, at udstede Partialobligationer paa ustemplet Papir, lydende paa Ihændehaveren eller paa Navn, imod at der for Laanet udstedes en Hovedobligation, forsynet med Stempel af 2den Klasses Taxt efter Lov af 19 Februar 1861 om Brugen af stemplet Papir § 3, jfr. Lov af 21 Marts 1874. Transport af de paa Navn lydende Partialobligationer kan derhos ske uden Brug af Stempel.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

16 Juni. Nr. 78. **Lov om forskjellige Jernbaneanlæg i Fyn og Jylland.** (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Regjeringen bemyndiges til, overensstemmende med de i nærværende Lov givne Bestemmelser, for Statskassens Regning at anlægge følgende Lokomotivbaner:

a. fra Struer Station til Oddesund;
b. fra Skjern Station over Kibæk til Herning Station;
c. fra Thisted til Oddesund;
d. fra Ringe Station paa den sydfynske Bane til Faaborg Havn.

§ 2. Samtidig med Anlæget af de i § 1 under Litr. a. og c. nævnte Baner tilveiebringes der, ligeledes for

Statskassens Regning, en Dampskibsforbindelse over Oddesund. 16 Juni. Nr. 78.

Den i § 1 under Litr. b. nævnte Bane kommer ikke til Udførelse, medmindre der inden 1 Januar 1880 er tilveiebragt en Overenskomst med Koncessionshaverne for Silkeborg-Herning-Banen, hvorefter denne Bane med alt fast Tilbehør, Inventarium, Driftsmateriel m. v. samt Reservefond og udestaaende Fordringer, herunder dog ikke indbefattet de endnu resterende Tilskud fra Amtskommunen, Sognekommunerne og Private, senest den 1 April 1880 overdrages til Staten mod en Betaling af ikke over 330,000 Kr. pr. Banemil, heri indbefattet det alt udbetalte Statstilskud af 80,000 Kr. pr. Mil.

De her omhandlede Jernbaner tilligemed Dampskibsforbindelsen over Oddesund blive i alle Henseender at betragte som Led af det jydsk-fynske Statsbanenet.

Den i § 1 under Litr. d. nævnte Bane kommer ikke til Udførelse, medmindre der forinden er opnaaet en Overenskomst med det sydfynske Jernbaneselskab, hvorefter dette forpligter sig til mod en Forpagtningsafgift, der i Gjennemsnit svarer til mindst 3 pCt. af den i § 4 angivne Anlægskapital (altsaa exklusive Expropriationsudgifterne) med Tillæg af den medgaaende Udgift til Anskaffelse af Driftsmateriel, at overtage Driften af den her omhandlede Bane indtil det Tidspunkt, da enten Staten i Overensstemmelse med Lov af 23 Mai 1873 § 8 overtager den sydfynske Bane, eller en af Staten anlagt Bane fra Nyborg til Ringe aabnes for Driften.

De i § 1 under Litr. b., c. og d. nævnte Baner blive derhos kun at anlægge under Betingelse af, at der, for hver især af disse Baners Vedkommende, af de Amts- og Kjøbstadkommuner, hvilke Anlæget særlig kommer tilgode, inden 1 Juli 1880 til Indenrigsministeren afgives en Erklæring om, at de forpligte sig til at indbetale til Statskassen den

16 Juni. nedenfor i § 5 nævnte Andel i Anlægsomkostningerne.
Nr. 78. Efter forudgaaet Forhandling med de vedkommende Amts- og Kjøbstadkommuner fastsætter Indenrigsministeren, i hvilket Forhold disse Kommuner, saafremt de ønske, at det paagjældende Jernbaneanlæg kommer til Udførelse, have at deltage i det nysnævnte Bidrag til Anlægsomkostningerne.

§ 3. Indenrigsministeren foranstalter det Fornødne med Hensyn til Udførelsen af samtlige fornævnte Baneanlæg. De i § 1 under Litr. a., b. og d. nævnte Baner blive at anlægge som lette bredsporede Lokomotivbaner i Lighed med Banerne fra Lunderskov til Esbjerg og fra Esbjerg til Holstebro. Den i § 1 under Litr. c. nævnte Bane bygges efter et lettere Anlægssystem og saaledes, at Indhegning af Banen og Anbringelse af Led ved Veioverkjørsler, ligesom ogsaa Bevogtningen ved disse i Reglen bortfalder.

§ 4. Til Anlæget af de i § 1 nævnte Baner maa den samlede Udgift til Anlæget pr. Banemil ikke overstige for:

a.	Struer-Oddesund Banen	582,000 Kr.
b.	Skjern-Herning Banen	272,000 —
c.	Thisted-Oddesund Banen	220,000 —
d.	Ringe-Faaborg Banen	270,000 —

Under de fornævnte Beløb er dog hverken indbefattet Erstatning for den Grund og Eiendom, der for bestandig bliver at afgive til Banen, derunder blivende Tab og Skade ved Anlæget, Alt med paaløbende Omkostninger, eller Toldgodtgjørelser, eller Udgifterne ved Kontrolen med Banernes Bygning og desl., eller Omkostningerne ved det til Banernes Drift fornødne Materiel, m. M.

Udgiften ved Tilveiebringelsen af Forbindelsen ved Dampskib over Oddesund med Broer og Havneanlæg vil nærmere være at bestemme og søges bevilget ved Finantsloven.

Til de under c. og d. nævnte Banens Forsyning med Driftsmateriel, Inventar m. v. stilles der under Et til

Jenrigsministerens Raadighed en Sum, svarende til hen- 16 Juni.
hsvis 35,000 og 50,000 Kr. pr. Mil af Banernes Nr. 78.
ıgde.

§ 5. Af de Udgifter, som medgaa til Anlæget af de i . under Litr. b.—d. nævnte Baner, erstatte de vedkom- ıde Amts- og Kjøbstadkommuner Statskassen:

	pr. Banemil.
Banen Litr. b. fra Skjern til Herning...	25,000 Kr.
Banen Litr. c. fra Thisted til Oddesund..	80,000 —
Banen Litr. d. fra Faaborg til Ringe....	80,000 —

lken Andel i Anlægsudgiften af de paagjældende Amts- Kjøbstadkommuner indbetales til Statskassen med $^1/_{15}$ [aarligen i 15 paa hinanden følgende Aar saaledes, at ›raget første Gang erlægges i det efter Banens Aabning Driften umiddelbart følgende Finantsaar og til saa- ıne Tider, som nærmere af Indenrigsministeren ved Stad- else af den i § 2 nævnte Overenskomst foreskrives.

Det foregede Bidrag til Amtskommunerne, der som Følge denne Paragraf maatte blive paalignet bortfæstet eller tforpagtet Hartkorn, bliver uden Hensyn til bestaaende ıtrakter at udrede halvt af Eieren, halvt af Fæsteren r Forpagteren.

§ 6. Bestemmelserne i L. 10 Marts 1861 om Anlæget Driften af Jernbaner, § 5 1ste Punktum, §§ 9, 10, — s Forskrift om Stempelfrihed udstrækkes til Overens- ıster og Obligationer, som udstedes i Henhold til nær- ende Lovs § 2 — og § 11 finde ogsaa Anvendelse paa i nærværende Lov omhandlede Anlæg, derunder ind- ıttet den ovennævnte Dampskibsforbindelse over Odde- d. Udgifterne til Expropriationen til Anlægene afholdes ›vereensstemmelse med fornævnte Lovs § 5, 2det Stykke L. 26 Mai 1868, dog saaledes, at samtlige Expropri- nsudgifter ved de i nærværende Lovs § 1 nævnte Baner ƶdes i Overensstemmelse med nysnævnte L. 26 Mai 1868,

16 Juni. hvorhos den i L. 23 Mai 1873 § 3 givne Bestemmelse om
Nr. 78. Refusion af Expropriationsudgiften ved Silkeborg-Herning Banen udstrækkes til den hele Udgift herved, saafremt Herning-Skjern Banen kommer til Udførelse. — De Fritagelser og Lempelser, som efter sidstnævnte Lov have været indrømmede visse Kjøbstæder og Sognekommuner, bortfalde for saa vidt og i Forhold, som de ifølge nærværende Lov anlagte Baner faae Betydning for bemeldte Kommuner, Alt efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.

§ 7. Til Bestridelse af de i Lovens § 4 1ste og sidste Stykke ommeldte Udgifter ved Anlæget af de i Loven omhandlede Baner maa der af Statskassen udredes indtil 2,000,000 Kr. aarligen.

Indenrigsministeren bestemmer Beløbets Anvendelse under Iagttagelse af de i nærværende Lov givne Bestemmelser.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

16 Juni. **Lov om Ophævelse af Skibsafgiften i indenrigsk**
Nr. 79. **Fart.** (Finantsministeriet.)

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. I indenrigsk Fart, hvorved forstaas Farten fra Sted til Sted i Toldomraadet, samt Fart fra og til Fiskeri, Sandgravning o. desl. under dettes Kyster, erlægges ingen Skibsafgift.

§ 2. Som indenrigsk Fart behandles:

Farten paa og fra Færøerne, Island, Grønland, de dansk-vestindiske Øer, Farten mellem Kjøbenhavns, Helsingørs og Kjøges Tolddistrikter paa den ene Side og Helsingborgs, Landskronas, Malmøs og Trelleborgs Toldkammerdistrikter paa den anden Side, samt Farten til og fra Fiskeri i aaben Sø, naar det alene er Fangsten derfra, som hjembringes.

§ 3. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1879.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Bekjendtgjørelse ang. Lodsvæsenet. (Marineministeriet). 20 Juni. Nr. 82.

Som Følge af Lov om Lodsvæsenet af 13de dennes bortfalder fra 1ste Juli d. A.:

Lodstvangen ved Nørvig og Spotsbjerg, Karrebæksminde og Grenaa Lodserier, samt

Læsteafgiften til Kjøbenhavns Lodseri,

de saakaldte Selvløberpenge til Grønsunds Lodseri og

Betalingen til Kallundborg Lodseri for Færgesmakker og Dampskibe i Post- og Færgefart.

Derimod vedbliver den paa Odense Kanal ifølge Reglement og Taxt af 12te Juli 1841 bestaaende Lodstvang, hvorhos de Skibe, som ifølge Reglement og Taxt af 22de December 1842 § 4 jfr. § 3 have at erlægge Lodsbetaling til Korsør Lodseri, omendskjøndt Lods ikke bruges, fra 1ste Juli d. A. skulle være pligtige til at tage Lods saavel for Ind- som for Udgaaende af Korsør Havn.

Lodsbetalingen bliver indtil videre at beregne efter de for hvert Lodseri nu gjældende, særlige taxtmæssige Bestemmelser; disse ville efterhaanden inden den 1ste Juli 1880 blive afløste af Taxter, affattede efter Bestemmelserne i Loven om Lodsvæsenet.

Prikkeafgifterne, derunder indbefattet de halve Lodspenge, som erlægges til Randers Fjords Lodseri ifølge Reglement af 17de September 1860, til Hals Lodseri ifølge Reglement af 4de August 1839 og til Læsø Lodseri efter Reglement og Taxt af 29de Januar 1843, samt den Trediedel af Lodspengene, som tilfalder Kallebodstrands og Langebros Lodseri efter Taxt af 26de Februar 1835, ere indtil videre at erlægge som hidtil efter de nugjældende Bestemmelser. Om Ophævelse af disse Afgifter, senest den 1ste Januar 1881, vil der udgaa særlige Bekjendtgjørelser, efterhaanden som Afmærkningen af de afprikkede Farvande overtages af Vagervæsenet og vedkommende Havnebestyrelser.

20 Juni. Nr. 82. De i Lodsforordningen af 27de Marts 1831, det almindelige Lodsreglement af s. D. med tilhørende senere Bekjendtgjørelser m. v., samt i Lodseriernes Specialreglementer indeholdte nugjældende Bestemmelser, der ikke hæves ved Lovene om Lodsvæsenet og om Lønninger m. v. ved samme af 13de dennes, ere fremdeles gjældende, indtil de blive afløste af nye, reglementariske og instruktoriske Bestemmelser.

Til det østlige Overlodsdistrikt henhøre Lodserierne paa Sjælland, Lolland, Falster og Møen, til det vestlige Lodserierne i Jylland og paa Fyen, Langeland og Ærø.

Hvilket herved bringes til alle Vedkommendes Kundskab.

27 Juni. Nr. 84.

Bekjendtgjørelse ang. Ophævelse af Bøgestrømsafgiften. (Indenrigsministeriet).

Paa Indenrigsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under 25de d. M. allernaadigst at bifalde, at den i Henhold til allerhøieste Resol. 24 Juli 1822, 3 September 1864 og 25 November 1874 fastsatte Afgift for Beseiling af Farvandet mellem Sjælland og Møen, Bøgestrømsløbet, Ægholmsrenden og Ulfshalestrømmen, ophæves fra den 1ste Juli d. A. at regne.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Bekjendtgjørelse om nogle Ændringer i Anordningen af 16 August 1876. (Justitsministeriet). 25 Aug / Nr. 101

Paa Justitsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under Dags Dato allernaadigst at approbere følgende Ændringer i §§ 6, 7 og 14 af Anordningen af 16 August 1876 om de Regler, der blive at iagttage ved Bedømmelsen af værnepligtigt Mandskabs Tjenstdygtighed og ved det udskrevne Mandskabs Fordeling:

1. I Anordningens § 6 blive efterfølgende Stykker at affatte som følger:

2den Klasse (E. K. 2). Garbere.

Som skikkede til Tjeneste ved Garden betegnes de smukkeste og anseligste Folk med en Høide af 67 Tommer og derover, forsaavidt de tillige ere stærkt byggede og kraftige.

4de Klasse (E. K. 4). Ingeniører, Artilleriets Konstabler og Haandværkere.

a) Feltartilleriets Konstabler (Høide mindst 63, men ikke 67 Tommer);
b) Fæstningsartilleriets Konstabler (Høide mindst 63 Tommer);
c) Ingeniører og Konstabler ved Artilleriets tekniske Afdelinger (Høide mindst 61 Tommer).

Som skikkede til disse Vaaben betegnes stærkt bygget

25 Aug. og kraftigt Mandskab. Værnepligtige med en Høide af
Nr. 100. 63 til 66¾ Tommer kan der gives Tjenstdygtigheds-Bedtegning ikke alene E. K. 4 a, men ogsaa, efter deres Legemsbeskaffenhed, E. K. 4 b eller E. K. 4 c.

5te Klasse (E. K. 5). Fodfolk.

Som tjenligt til Fodfolket maa ikke betegnes Mandskab, der ved Brystet eller Benene har Feil, som ere til Hinder for Løb eller Marscher.

2. Anordningens § 7 affattes saaledes:

Den Værnepligtige, som ikke ansees anvendelig til den egentlige Krigstjeneste, men dog ikke skjønnes at have saadanne Legemsfeil eller Svagheder, der gjøre ham for stedse uskikket til al Krigstjeneste, bliver at udskrive som Militærarbeider. Denne Tjenstdygtigheds-Bedtegning maa ikke gives Værnepligtige med Legemsfeil eller Svagheder, der hindre dem i at kunne følge Afdelingen paa Marschen eller bære Oppakning.

Militærarbeidere blive at betegne som hørende til følgende Klasser:

1ste Klasse (M. 1). Trainsoldater og Hestepassere.

Hertil udtages Værnepligtige med en Høide af mindst 62 Tommer, som ere vante til at omgaas med Heste, som ikke ere uskikkede til Ridning og til Føring af Haandheste, og som derhos ikke have Feil paa Syn eller Hørelse.

2den Klasse (M. 2). Sygepassere.

Som skikkede til denne Tjeneste betegnes Værnepligtige af kraftig Legemsbygning, der enten paa Grund af deres aandelige Udvikling eller Livsstilling (Barberer, Kontoirister, Handelskommisser, Farmaceuter eller Folk i lignende Stillinger), eller paa Grund af deres Haandværk (Snedkere, Tømrere, Sadelmagere og dermed beslægtede Haandværk) maae ansees fortrinsvis egnede til Sygepassergjerningen.

3die Klasse (M. 3). De øvrige Militærarbeidere. 25 Aug. Nr. 100

Ved Betegnelsen af Mandskabets Tjenstdygtighed vil der være at tage Hensyn til Bestemmelsen i denne Anordnings § 21 i Slutningen.

3. Anordningens § 14, 1ste Stykke affattes saaledes:

Som Hovedregel iagttages, at ingen Værnepligtig maa fremstilles til Kassation forinden han har været til Tjeneste i 3 Uger. Undtagelse herfra kan dog finde Sted, naar den Vedkommendes Helbredstilstand ikke er undersøgt ved Sessionen, naar Feilen er paadraget efter Undersøgelsen ved Sessionen, naar det ved Thingsvidne eller andet tilstrækkeligt Vidnesbyrd, som ikke har været fremlagt paa Sessionen, godtgjøres, at han lider af en af de i § 2 omhandlede Svagheder i saadan Grad, at hans Kassation deraf maa være en Følge, saavelsom naar han ved sit Møde ved Afdelingen lider af en Svaghed eller Legemsfeil, hvis Tilstedeværelse aabenbart gjør ham egnet til at fremstilles til Kassation.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Regulativ for Bedømmelsen af de Værnepligtiges Dygtighed til Krigstjenesten enten i Hæren eller ved Søværnet. (Justitsministeriet). 25 Aug. Nr. 101

Krigstjenesten gjør til den Tjenstpligtige Fordringer, der forudsætte, at han er i Besiddelse ikke blot af Sundhed og almindelige aandelige Evner og legemlig Arbeidsdygtighed men ogsaa af et kraftigt og vel udviklet Legeme og et nogenlunde feilfrit og velskabt Ydre.

Opfyldelsen af disse Tjenestens Fordringer bliver følgelig umulig:

1) ved enhver sygelig Tilstand, Legemsfeil eller Svaghed, der til en vis Grad virker forstyrrende paa det alminde-

25 Aug. lige Sundhedsbefindende eller henfætter den Paagjældende
Nr. 101. i en vedvarende lidende Tilstand eller berøver ham den fulde Brug af Forstands- eller Opfattelsesevnerne eller Legemskræfterne, navnlig hindrer Sandseorganernes eller Bevægelsesorganernes frie og fuldstændige Virken, og gjør ham uskikket til at udholde de betydelige Anstrengelser, Besværligheder og Savn, som de Værnepligtige, navnlig under Krig, stadig ere udsatte for, og

2) ved Sygdomme, Legemsfeil eller Svagheder, der væsentlig hindre den militære Anstand og Holdning, ere vansirende, hindre i at kunne bruge den militære Klædedragt eller i andre Henseender at kunne overholde den Orden og Levemaade, der fordres under Tjenesten i Hæren eller ved Søværnet.

Til Veiledning saavel for Sessionerne som for Kassationskommissionerne ved Bedømmelsen af de Værnepligtiges Tjenstdygtighed tjener nedenstaaende Regulativ, i hvis Følge de under

I. anførte Legemsfeil og Svagheder skulle, saaledes som de med Hensyn til Grad og Beskaffenhed ere betegnede, betragtes som hinderlige for Anvendelse til al Krigstjeneste, saa at de dermed behæftede Værnepligtige blive at udslette af Rullen med Udygtighedspas, hvorimod de under

II. anførte Legemsfeil og Svagheder, der, saaledes som de med Hensyn til Grad og Beskaffenhed ere betegnede, ere hinderlige for den egentlige Land- og Søkrigstjeneste, skulle anses uhinderlige for Anvendelse til Tjeneste som Militærarbeider og, naar de ere tilstede i ringere Grad end den her betegnede, uhinderlige for den egentlige Land- og Søkrigstjeneste.

Ligesom Sessionen bør henføre de Værnepligtige, hos hvem Legemsfeil eller Svagheder ere tilstede i en ringere Grad end den, som findes angiven under Nr. I, men dog i *en Grad*, der maa anses hinderlig for den egentlige Krigs-

tjeneste, til Militærarbeidernes Klasse, og paa den anden 25 Aug
Side bør erklære de Værnepligtige, hos hvem Feil eller Nr. 101
Svagheder ere tilstede i høiere Grad end den, som angives under Nr. II, for udygtige til al Krigstjeneste, saaledes har Kassationskommissionen efter de samme Regler at kassere de tjenstgjørende Værnepligtige, naar disse befindes at lide af saadanne Legemsfeil eller Svagheder, som efter nærværende Regulativ gjøre dem udygtige enten til den egentlige Krigstjeneste eller til Tjeneste som Militærarbeidere.

Det bliver derhos som almindelige Regel at iagttage, at, medens alle Legemsfeil og Svagheder, der i Regulativet hverken ere nævnte eller derunder lade sig henføre, bør ansees uhinderlige for Mandskabets Anvendelse til Krigstjeneste, forsaavidt de kun forekomme enkeltvis, kunne dog flere saadanne hver for sig for uhinderlige ansete Feil, naar de ere forenede hos en Person, gjøre den Paagjældende uskikket eller mindre dygtig til Tjenesten.

Anmærkning 1. I Regulativet er det stedse forudsat, at Sessionen har sin Opmærksomhed henvendt paa Reglen i Værnepligtslovens § 16, hvorefter de, der ved deres første Møde for Sessionen, efter at have opnaaet den sædvanlige Udskrivningsalder, ei endnu findes at have den fornødne Legemsdygtighed, eller som lide af nogen Svaghed eller Legemsfeil, der antages at kunne hæves, kunne af Sessionen forbigaas med Paalæg om at møde for næste Aars Session, og, saafremt de da endnu findes at være i lige Tilfælde, kunne de atter forbigaas til den følgende Session.

Dette gjælder navnlig ogsaa om de Værnepligtige, der ikke have en Legemshøide af 59 Tommer, eller hvis Brystkasse ikke har naaet et Omfang af 30 Tommer.

Brystmaalingen foregaar under Udaandingen ved i den Paagjældendes rettede Stilling at lægge Maalebaandet over begge Brystvorter igjennem Axelhulerne og tæt nedenfor

25 Aug. begge Skulderblade. Baandet bør paalægges saaledes, at
Nr. 101. det uden at strammes slutter tæt til Kroppen.

Anmærkning 2. Ved enhver Værnepligtig, der forbigaas paa Grund af en spinkel og svag Legemsbygning, skal Brystmaalet anføres baade i Visitations- og Expeditionsprotokollen.

Anmærkning 3. Vedtegning om, at Uddannelse til Officer attraas, kan kun gives Værnepligtige, som befindes tjenlige til egentlig Krigstjeneste eller som foreløbig bedømmes uden at udskrives. Undersøgelsen af saadanne Værnepligtige bør altid omfatte deres Synsevne og Hørelse samt endvidere deres Brystorganer og Hjerte.

Anmærkning 4. Værnepligtige, som lide af Blodaarebrok, bør der ikke gives Vedtegning E. K. 3 a eller b eller M. 1.

I. Legemsfeil og Svagheder, der begrunde fuldkommen Udygtighed til al Krigstjeneste.	II. Legemsfeil og Svagheder, der begrunde Udygtighed til den egentlige Land- og Søkrigstjeneste, men som efter den her antydede Grad og Beskaffenhed ere uhinderlige for Anvendelse i Militærarbeiderklassen.

A. Legemsfeil og Svagheder, hvis Sæde ikke er bundet til noget bestemt Organ.

1. Sindssygdom, hvorved Forstands- eller Opfattelsesevnerne ere tilintetgjorte, forstyrrede eller betydelig sløvede; Mangel paa Fatteevne; Tab af Hukommelse.	

I. A.	II. A.
2. Misdannelse af hele Legemet eller betydeligere Dele af samme (Krøbling); Lamhed i et større eller vigtigere Lem; betydelig Lemlæstelse.	
3. Ligfald, faldende Syge, Krampeslag (Epilepsia), naar efter 18 Aars Alder bevislige Anfald have været tilstede.	
4. Habituel krampagtig Rysten af hele Legemet eller en vigtigere Legemsdel, naar den paaviselig medfører væsentlig Funktionsforstyrrelse.	
5. Spinkel eller svag Legemsbygning, Høide under 59 Tommer, Brystkassens Omfang under 30 Tommer, jfr. Anmærkning 1 ovenfor.	
6. Almindelig Svækkelse efter foregaaende Sygdom eller af anden Aarsag.	
7. Tydelig udtalt Kakexi eller Dyskrasi, som og enhver anden chronisk Sygdom, der virker forstyrrende paa det almindelige Sundhedsbefindende.	
8. Kjertelsygdom, som er tilstede i høi Grad eller	

25 Aug.
Nr. 101.

I. A.	II. A.
yttrer sig ved Kjertelsvulster, Saar eller Ar, der paa Grund af deres Omfang, Størrelse, Sæde eller andre Aarsager paaviselig medføre væsentlig Funktionsforstyrrelse eller i væsentlig Grad vansire den Paagjældende eller hindre ham i at kunne benytte den militære Klædebragt.	
9. Chronisk Hudsygdom, som har en større Udstrækning eller er smitsom.	
10. Fistelsaar saavelsom andre med betydeligt Tab af Substants eller med Blodaareknuder forbundne Raadsaar hvorsomhelst paa Legemet, navnlig naar de vedligeholdes af Dyskrasi, og der er Grund til at antage dem for uhelbredelige.	
11. Ar paa Huden, som ere store eller sammenvoxede med de dybere liggende Dele, naar de enten ifølge deres Beskaffenhed ere let tilbøielige til at bryde op, eller de have deres Sæde paa saadanne Steder, at de udsættes for stadigt Tryk og Stød eller	

I. A. og B.	II. A. og B.
foraarsage hindret Bevægelighed.	
12. Høi Grad af Fedme, der hindrer alminbelig Arbeidsdygtighed.	
13. Svulst, Udvæxt, Fremstaaenhed af eller paa hvilkensomhelst Legemsdel, naar den i væsentlig Grad vanstrer den Paagjældende eller hindrer ham i at kunne benytte den militære Klædebragt eller paa anden paavifelig Maade gjør ham uskikket til den militære Tjeneste.	
14. Habituel stinkende Sved hvorsomhelst paa Legemet, saa at den maa opvække Modbydelighed hos den Paagjældendes Omgivelser, navnlig Fodsved, naar denne frembringer Hudløshed af Fodsaalerne.	

B. Legemsfeil og Svagheder, som have deres Sæde paa Hovedet.

I. A. og B.	II. A. og B.
1. Vedvarende Skaldethed, som indtager mindst Halvdelen af Haarbunden.	
2. Skurv.	
3. Blindhed paa et eller begge Øine; Kortsynethed eller Svaghed af Synet i høi Grad.	1. Kortsynethed eller anden Svaghed af Synet i mindre høi Grad.

25 Aug. og kraftigt Mandskab. Værnepligtige med en Høide af
Nr. 100. 63 til 66³/₄ Tommer kan der gives Tjenstdygtigheds-Bedtegning ikke alene E. K. 4 a, men ogsaa, efter deres Legemsbeskaffenhed, E. K. 4 b eller E. K. 4 c.

5te Klasse (E. K. 5). Fodfolk.

Som tjenligt til Fodfolket maa ikke betegnes Mandskab, der ved Brystet eller Benene har Feil, som ere til Hinder for Løb eller Marscher.

2. Anordningens § 7 affattes saaledes:

Den Værnepligtige, som ikke anses anvendelig til den egentlige Krigstjeneste, men dog ikke skjønnes at have saadanne Legemsfeil eller Svagheder, der gjøre ham for stedse uskikket til al Krigstjeneste, bliver at udskrive som Militærarbeider. Denne Tjenstdygtigheds-Bedtegning maa ikke gives Værnepligtige med Legemsfeil eller Svagheder, der hindre dem i at kunne følge Afdelingen paa Marschen eller bære Oppakning.

Militærarbeidere blive at betegne som hørende til følgende Klasser:

1ste Klasse (M. 1). Trainsoldater og Hestepassere.

Hertil udtages Værnepligtige med en Høide af mindst 62 Tommer, som ere vante til at omgaas med Heste, som ikke ere uskikkede til Ridning og til Føring af Haandheste, og om derhos ikke have Feil paa Syn eller Hørelse.

2den Klasse (M. 2). Sygepassere.

Som skikkede til denne Tjeneste betegnes Værnepligtige af kraftig Legemsbygning, der enten paa Grund af deres aandelige Udvikling eller Livsstilling (Barberer, Kontoirister, Handelskommisser, Farmaceuter eller Folk i lignende Stillinger), eller paa Grund af deres Haandværk (Snedkere, Tømrere, Sadelmagere og dermed beslægtede Haandværk) maae anses fortrinsvis egnede til Sygepassergjerningen.

-3die Klasse (M. 3). De øvrige Militærarbeidere. 25 Aug. Nr. 100

Ved Betegnelsen af Mandskabets Tjenstdygtighed vil der være at tage Hensyn til Bestemmelsen i denne Anordnings § 21 i Slutningen.

3. Anordningens § 14, 1ste Stykke affattes saaledes:

Som Hovedregel iagttages, at ingen Værnepligtig maa fremstilles til Kassation forinden han har været til Tjeneste i 3 Uger. Undtagelse herfra kan dog finde Sted, naar den Pavgjældendes Helbredstilstand ikke er undersøgt ved Sessionen, naar Feilen er paadraget efter Undersøgelsen ved Sessionen, naar det ved Thingsvidne eller andet tilstrækkeligt Vidnesbyrd, som ikke har været fremlagt paa Sessionen, godtgjøres, at han lider af en af de i § 2 omhandlede Svagheder i saadan Grad, at hans Kassation deraf maa være en Følge, saavelsom naar han ved sit Møde ved Afdelingen lider af en Svaghed eller Legemsfeil, hvis Tilstedeværelse aabenbart gjør ham egnet til at fremstilles til Kassation.

Hvilket herved bringes til alminbelig Kundskab.

Regulativ for Bedømmelsen af de Værnepligtiges Dygtighed til Krigstjenesten enten i Hæren eller ved Søværnet. (Justitsministeriet). 25 Au Nr. 101

Krigstjenesten gjør til den Tjenstpligtige Fordringer, der forudsætte, at han er i Besiddelse ikke blot af Sundhed og almindelige aandelige Evner og legemlig Arbeidsdygtighed men ogsaa af et kraftigt og vel udviklet Legeme og et nogenlunde feilfrit og velskabt Ydre.

Opfyldelsen af disse Tjenestens Fordringer bliver følgelig umulig:

1) ved enhver sygelig Tilstand, Legemsfeil eller Svagheb, der til en vis Grad virker forstyrrende paa det alminde-

25 Aug. lige Sundhedsbefindende eller hensætter den Paagjældende
Nr. 101. i en vedvarende lidende Tilstand eller berøver ham den fulde Brug af Forstands- eller Opfattelsesevnerne eller Legemskræfterne, navnlig hindrer Sandseorganernes eller Bevægelsesorganernes frie og fuldstændige Virken, og gjør ham uskikket til at udholde de betydelige Anstrengelser, Besværligheder og Savn, som de Værnepligtige, navnlig under Krig, stadig ere udsatte for, og

2) ved Sygdomme, Legemsfeil eller Svagheder, der væsentlig hindre den militære Anstand og Holdning, ere vanstirende, hindre i at kunne bruge den militære Klædedragt eller i andre Henseender at kunne overholde den Orden og Levemaade, der fordres under Tjenesten i Hæren eller ved Søværnet.

Til Veiledning saavel for Sessionerne som for Kassationskommissionerne ved Bedømmelsen af de Værnepligtiges Tjenstdygtighed tjener nedenstaaende Regulativ, i hvis Følge de under

I. anførte Legemsfeil og Svagheder skulle, saaledes som de med Hensyn til Grad og Beskaffenhed ere betegnede, betragtes som hinderlige for Anvendelse til al Krigstjeneste, saa at de dermed behæftede Værnepligtige blive at udslette af Rullen med Udygtighedspas, hvorimod de under

II. anførte Legemsfeil og Svagheder, der, saaledes som de med Hensyn til Grad og Beskaffenhed ere betegnede, ere hinderlige for den egentlige Land- og Søkrigstjeneste, skulle ansees uhinderlige for Anvendelse til Tjeneste som Militærarbeider og, naar de ere tilstede i ringere Grad end den her betegnede, uhinderlige for den egentlige Land- og Søkrigstjeneste.

Ligesom Sessionen bør henføre de Værnepligtige, hos hvem Legemsfeil eller Svagheder ere tilstede i en ringere Grad end den, som findes angiven under Nr. I, men dog i *en Grad*, der maa ansees hinderlig for den egentlige Krigs-

tjeneste, til Militærarbeidernes Klasse, og paa den anden 25 Aug
Side bør erklære de Værnepligtige, hos hvem Feil eller Nr. 101
Svagheder ere tilstede i høiere Grad end den, som angives under Nr. II, for udygtige til al Krigstjeneste, saaledes har Kassationskommissionen efter de samme Regler at kassere de tjenstgjørende Værnepligtige, naar disse befindes at lide af saadanne Legemsfeil eller Svagheder, som efter nærværende Regulativ gjøre dem udygtige enten til den egentlige Krigstjeneste eller til Tjeneste som Militærarbeidere.

Det bliver derhos som almindelige Regel at iagttage, at, medens alle Legemsfeil og Svagheder, der i Regulativet hverken ere nævnte eller derunder lade sig henføre, bør ansees uhinderlige for Mandskabets Anvendelse til Krigstjeneste, forsaavidt de kun forekomme enkeltvis, kunne dog flere saadanne hver for sig for uhinderlige ansete Feil, naar de ere forenede hos en Person, gjøre den Paagjældende uskikket eller mindre dygtig til Tjenesten.

Anmærkning 1. I Regulativet er det stedse forudsat, at Sessionen har sin Opmærksomhed henvendt paa Reglen i Værnepligtslovens § 16, hvorefter de, der ved deres første Møde for Sessionen, efter at have opnaaet den sædvanlige Udskrivningsalder, ei endnu findes at have den fornødne Legemsdygtighed, eller som lide af nogen Svaghed eller Legemsfeil, der antages at kunne hæves, kunne af Sessionen forbigaas med Paalæg om at møde for næste Aars Session, og, saafremt de da endnu findes at være i lige Tilfælde, kunne de atter forbigaas til den følgende Session.

Dette gjælder navnlig ogsaa om de Værnepligtige, der ikke have en Legemshøide af 59 Tommer, eller hvis Brystkasse ikke har naaet et Omfang af 30 Tommer.

Brystmaalingen foregaar under Udaandingen ved i den Paagjældendes rettede Stilling at lægge Maalebaandet over begge Brystvorter igjennem Axelhulerne og tæt nedenfor

25 Aug. begge Skulderblade. Baandet bør paalægges saaledes, at
Nr. 101. det uden at strammes slutter tæt til Kroppen.

Anmærkning 2. Ved enhver Værnepligtig, der forbigaas paa Grund af en spinkel og svag Legemsbygning, skal Brystmaalet anføres baade i Visitations- og Expeditionsprotokollen.

Anmærkning 3. Vedtegning om, at Uddannelse til Officer attraas, kan kun gives Værnepligtige, som befindes tjenlige til egentlig Krigstjeneste eller som foreløbig bedømmes uden at udskrives. Undersøgelsen af saadanne Værnepligtige bør altid omfatte deres Synsevne og Hørelse samt endvidere deres Brystorganer og Hjerte.

Anmærkning 4. Værnepligtige, som lide af Blodaarebrok, bør der ikke gives Vedtegning E. K. 3 a eller b eller M. 1.

I.	II.
Legemsfeil og Svagheder, der begrunde fuldkommen Udygtighed til al Krigstjeneste.	**Legemsfeil og Svagheder, der begrunde Udygtighed til den egentlige Land- og Søkrigstjeneste, men som efter den her antydede Grad og Beskaffenhed ere uhinderlige for Anvendelse i Militærarbeiderklassen.**

A. Legemsfeil og Svagheder, hvis Sæde ikke er bundet til noget bestemt Organ.

1. Sindssygdom, hvorved Forstands- eller Opfattelsesevnerne ere tilintetgjorte, forstyrrede eller betydelig sløvede; Mangel paa Fatteevne; Tab af Hukommelse.	

I. A.	II. A.
2. Misdannelse af hele Legemet eller betydeligere Dele af samme (Krøbling); Lamhed i et større eller vigtigere Lem; betydelig Lemlæstelse.	
3. Ligfald, faldende Syge, Krampeslag (Epilepsia), naar efter 18 Aars Alder bevislige Anfald have været tilstede.	
4. Habituel krampagtig Rysten af hele Legemet eller en vigtigere Legemsdel, naar den paaviselig medfører væsentlig Funktionsforstyrrelse.	
5. Spinkel eller svag Legemsbygning, Høide under 59 Tommer, Brystkassens Omfang under 30 Tommer, jfr. Anmærkning 1 ovenfor.	
6. Almindelig Svækkelse efter foregaaende Sygdom eller af anden Aarsag.	
7. Tydelig udtalt Kakexi eller Dyskrasi, som og enhver anden chronisk Sygdom, der virker forstyrrende paa det almindelige Sundhedsbefindende.	
8. Kjertelsygdom, som er tilstede i høi Grad eller	

25 Aug.
Nr. 101.

I. A.

yttrer sig ved Kjertelsvulster, Saar eller Ar, der paa Grund af deres Omfang, Størrelse, Sæde eller andre Aarsager paaviselig medføre væsentlig Funktionsforstyrrelse eller i væsentlig Grad vansire den Paagjældende eller hindre ham i at kunne benytte den militære Klædebragt.

9. Chronisk Hudsygdom, som har en større Udstrækning eller er smitsom.

10. Fistelsaar saavelsom andre med betydeligt Tab af Substants eller med Blodaareknuder forbundne Raadsaar hvorsomhelst paa Legemet, navnlig naar de vedligeholdes af Dyskrasi, og der er Grund til at antage dem for uhelbredelige.

11. Ar paa Huden, som ere store eller sammenvoxede med de dybere liggende Dele, naar de enten ifølge deres Beskaffenhed ere let tilbøielige til at bryde op, eller de have deres Sæde paa saadanne Steder, at de udsættes for stadigt Tryk og Stød eller

II. A.

I. A. og B.	II. A. og B.
foraarsage hindret Bevægelighed.	
12. Høi Grad af Fedme, der hindrer almindelig Arbeidsdygtighed.	
13. Svulst, Udvæxt, Fremstaaenhed af eller paa hvilkensomhelst Legemsdel, naar den i væsentlig Grad vansirer den Paagjældende eller hindrer ham i at kunne benytte den militære Klædebragt eller paa anden paaviselig Maade gjør ham uskikket til den militære Tjeneste.	
14. Habituel stinkende Sved hvorsomhelst paa Legemet, saa at den maa opvække Modbydelighed hos den Paagjældendes Omgivelser, navnlig Fodsved, naar denne frembringer Hudløshed af Fodsaalerne.	

B. Legemsfeil og Svagheder, som have deres Sæde paa Hovedet.

I. A. og B.	II. A. og B.
1. Vedvarende Skaldethed, som indtager mindst Halvdelen af Haarbunden.	
2. Skurv.	
3. Blindhed paa et eller begge Øine; Kortsynethed eller *Svaghed af Synet i høi Grad.*	1. Kortsynethed eller anden Svaghed af Synet i mindre høi Grad.

25 Aug.
Nr. 101.

I. A. og B.	II. A. og B.
Den Sygdom, der foraarsager Synssvækkelsen, skal anføres i Visitationsprotokollen.	
4. Skelen eller klonisk Krampe af Øiet (Nystagmus) i høi Grad.	2. Skelen eller klon Krampe af Øie (Nysta mus) i ringe Grad.
5. Fuldstændig Lamhed af de øverste Øienlaag; Ind- eller Udadkrængning af Øienlaagene i høi Grad (Entropium eller Ectropium), Sammenvoxning af Øienlaagene (Anchyloblepharon).	
6. Chronisk habituel Øienbetændelse.	
7. Habituelt Taareflod.	
8. Døvhed og høiere Grad af Tunghørighed.	3. Tunghørighed i ringe Grad.
9. Chronisk Øreflod.	
10. Chronisk og stinkende Udflod af Næsen.	
11. Saadan chronisk Sygdom af Næsen, dens Knokler eller Slimhinde, at Stemmen eller Aandedrættet i væsentlig Grad hindres.	
12. Chronisk Sygdom eller organisk Feil i Munden eller Svælget, som enten gjør Tygningen eller Synkningen meget vanskelig eller	

I. B. og C.	II. B. og C.
Talen uforstaaelig; Mangel af et saa stort Antal Tænder, at Tygning af al fast Føde er i væsentlig Grad besværlig.	
13. Hareskaar.	
14. Stumhed samt stammende og utydelig Udtale i væsentlig Grad.	
15. Unaturligt Indtryk eller Substansmangel af Hjerneskallen, saa at Hjernen mangler den tilstrækkelige naturlige Beskyttelse og let udsættes for Tryk.	
16. Mangel eller Deformitet af nogen af Ansigtets Dele, hvorved det væsentlig vanstires.	
17. Vanstirende Modermærke i Ansigtet.	
18. Chronisk Sygdom af Hjernen eller dens Hinder, som paaviselig frembringer væsentlig Funktionsforstyrrelse.	

C. Legemsfeil og Svagheder, som have deres Sæde paa Hals, Krop eller i Brystets og Underlivets Organer.

1. Brystsyge, (Lungesvindsot, chronisk Lungebetændelse), tydelig Udvidelse af Bronchialgrenene, Emphysem,	

25 Aug.
Nr. 101.

I. C.

chronisk Betændelse i Lungesækken med betydelig Vædskeansamling i samme.

2. Chronisk organisk Sygdom i Hjertet eller i Pulsaarerne.

3. Betydelig Deformitet, Skjævhed eller Krumning af Rygraden.

4. Betydelig Deformitet, Skjævhed eller Sneverhed af Brystkassen samt Fremstaaenhed af Skuldrene, som hindrer Armens frie Bevægelse eller paa anden Maade bliver hinderlig.

5. Betydelig Skjævhed eller anden Deformitet af Bækkenet, der medfører Hindring for Gangen.

6. Chronisk Sygdom af Rygmarven eller dens Hinder, naar den frembringer paaviselig Funktionsforstyrrelse.

7. Underlivsbrok (Hernia).

8. Testiklen i selve Bugringen eller i Lyskekanalen, naar den ikke ved Tryk kan skydes ned i Pungen.

II. C.

1. Skjævhalset, naar Feilen alene beror paa en Muskelsammentrækning, eller den af anden Aarsag er tilstede i saa ringe Grad, at Halsens Bevægelighed ikke derved væsentlig indskrænkes.

2. En unaturlig Udvikling af Brystkjertelen, naar den ikke er hinderlig for den militære Klædedragt eller Udrustning eller for Arbeidsdygtighed.

3. Ringe, ikke iøinefaldende Skjævhed eller anden Deformitet af Rygraden eller Brystkassen.

4. Ringe, ikke iøinefaldende Skjævhed eller anden Deformitet af Bækkenet, der ikke medfører Hindring for Gangen.

I. C.	II. C.
9. Blæresten.	
10. Chronisk Sygdom eller organisk Feil i Urinveiene, der medfører enten Uformuenhed til at holde Vandet eller betydelig Hindring for eller Besværlighed ved Vandladningen eller anden paaviselig betydelig Ulempe og Abnormitet ved samme.	
11. Fremfald af Endetarmen eller anden chronisk Sygdom i samme, naar den paaviselig medfører væsentlig Ulempe.	
12. Mangel eller betydelig Misdannelse af de udvendige Kjønsdele.	
13. Chronisk Sygdom af Testiklen, Sædstrengen eller dens Omgivelser, som frembringer skadelig Virkning paa Almeenbefindendet eller hindrer almindelig Arbeidsdygtighed.	5. Blodaarebrok af betydeligt Omfang eller med Svinde i selve Testiklen uden at medføre svækket Arbeidsdygtighed.
14. Stort Vandbrok.	
15. Chronisk Sygdom i Underlivsorganerne, som udøver en skadelig svækkende Indflydelse paa Almeenbefindendet eller paaviselig medfører væsentlig Funktionsforstyrrelse.	

25 Aug.

Nr. 101.

I. D.	II. D.
D. Legemsfeil og Svagheder, som have der Sæde i de øverste Yderlemmer.	
1. Enhver chronisk sygelig Tilstand i Armen af hvilkensomhelst Aarsag eller Beskaffenhed, naar den indskrænker Armens Brugbarhed og Styrke.	
2. Betydelig Svinde i Arm eller Haand med svækket Kraft og iøinefaldende abnormt Længdeforhold af Armene (den ene Arm kortere eller længere end normalt).	
3. Chronisk Sygdom i eller omkring Skulder- Albue- eller Haandleddet, der medfører enten Stivhed og Ubevægelighed i Leddet eller Slaphed og Svaghed i Leddeforbindelsen, hvorved Armens eller Haandens Brugbarhed væsentlig indskrænkes.	1. Stivhed eller Slaphed minbre Grad af Sk der-, Albue- eller Haan leddet, naar den i hindrer Armens el Haandens almindel Brugbarhed.
4. Deformitet eller anden chronisk sygelig Tilstand af Haanden, hvorved dennes Brugbarhed væsentlig indskrænkes.	2. Deformitet eller anl chronisk sygelig Tilsta af Haanden i ring Grad, Seneknude p Haandleddet eller Fin rene af større Omfai naar derved ikke fre

25 Aug. Nr. 101.

I. D. og E.	II. D. og E.
	bringes væsentlig Funktionsforstyrrelse.
5. Mangel af en Finger, Ubrugbarhed (Slaphed, Krumbøining, Stivhed) af en eller flere Fingre, hvorved Haandens Brug i væsentlig Grad hindres.	3. Ubrugbarhed (Slaphed, Krumbøining, Stivhed) af en eller flere Fingre, naar Haandens Brug derved ikke i væsentlig Grad hindres.

E. Legemsfeil og Svagheder, som have deres Sæde i de nederste Yderlemmer.

1. Enhver chronisk sygelig Tilstand af Laar eller Skinneben af hvilkensomhelst Aarsag eller Beskaffenhed, naar den indskrænker Lemmets Brugbarhed og Styrke. Blodaareknuder af større Omfang eller Udbredning, naar de indskrænke Lemmets Brugbarhed og Styrke.	1. Blodaareknuder af ringe Omfang eller Udbredning, naar de ved deres Sæde eller Beskaffenhed ikke skjønnes at medføre Hindring for Lemmets Brugbarhed.
2. Chronisk Sygdom i eller omkring Hofte-, Knæ- eller Fodleddet, der medfører enten Stivhed og Ubevægelighed i Leddet eller Slaphed og Svaghed i Leddeforbindelsen, hvorved hele Lemmets eller Fodens Brugbarhed indskrænkes.	2. Stivhed eller Slaphed i mindre Grad i Hofte-, Knæ- eller Fodleddet, uden dog at medføre Hindring for Gangen.
3. Betydelig Svinde i Laar,	

25 Aug.
Nr. 101.

I. E.	II. E.
Skinneben eller Fod, med svækket Kraft.	
4. Skjævbenet, kalveknæet, hjulbenet i saadan Grad, at Feilen udelukker den militære Holdning eller medfører væsentlig Hindring for Gangen.	3. Skjævbenet, kalveknæet, hjulbenet, saa at Feilen bliver iøinefaldende, uden dog at medføre væsentlig Hindring for Gangen.
5. Halten af hvilkensomhelst Aarsag, naar denne ikke kan hæves.	
6. Platfod i høi Grad ɔ: naar Forlængelsen af Skinnebenets Længdeaxe falder indenfor Fodens Midtlinie, og naar den indre Fodrand væsentlig tjener til Støtte under Gangen.	4. Platfod i mindre Grad, saa at Gangen ikke væsentlig sker paa den indre Rand af Foden.
Andre Deformiteter af Foden, saasom Hestefod, Hælfod, Klumpfod.	Kroget eller overliggende Taa og Seneknude, naar Feilen ikke medfører Hindring for Gangen.
Kroget eller overliggende Taa og Seneknude, naar Feilen medfører Hindring for Gangen.	
7. Mangel eller Ubevægelighed af den store Taa.	5. Mangel eller Ubevægelighed af en af de 4 smaa Tæer, naar Feilen ikke medfører Hindring for Gangen.
Mangel eller Ubevægelighed af en af de andre Tæer, naar Fe len medfører Hindring for Gangen.	

Ved allerhøieste Resolution af Dags Dato er det bifaldet, at det gjennem Justitsministeriet under 12te September 1872 udfærdigede Regulativ for Bedømmelsen af de Værnepligtiges Dygtighed til Krigstjenesten enten i Hæren eller ved Søværnet ophæves, og at ovenstaaende Regulativ angaaende samme Gjenstand indtil Videre bringes til Anvendelse ved Bedømmelsen af værnepligtigt Mandskabs Tjenstdygtighed. 25 Aug. Nr. 101.

Anordning om Reglerne for Vedligeholdelsen, Brugen og Afleveringen af de Staten tilhørende Embedsboliger og Embedsjorder *). (Indenrigsministeriet). 3 Septbr. Nr. 105.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: At Vi allernaadigst have fastsat følgende Regler for Vedligeholdelsen, Brugen og Afleveringen af de Staten tilhørende Embedsboliger og Embedsjorder.

1ste Afsnit.

Om Vedligeholdelsen af Embedsboliger med Tilbehør og Tilsynet hermed.

§ 1. De Embeds- og Bestillingsmænd, hvem der anvises Embedsboliger, modtage disse paa den nedenfor i §§ 14 og 16 bestemte Maade. Efter Modtagelsen indtræder den dem paahvilende Vedligeholdelsespligt.

Overleveringen af Boligerne omfatter tillige Gaardspladsen med sammes Indhegning, Brønde, Brandredskaber, Indkjørselen til Stedet samt Haven tilligemed dennes Indheg-

*) Se A. 27 Febr. 1880 (Nr. 18) ang. Ændring i og Tillæg til ovenstaaende A., forsaavidt angaaer de Embedsboliger, der ere tillagte Retsbetjente og Embedslæger.

3 Septbr. ning, og naar der er tillagt Embedet eller Bestillingen Jord,
Nr. 105. fremdeles de Bygninger, der ere til for Jordbrugets Skyld.

§ 2. De Embeds- og Bestillingsmænd, hvem fuld Vedligeholdelsespligt paahviler med Hensyn til deres Embedsboliger, have at vedligeholde Alt, hvad der efter § 1 er overleveret.

Til den nærmere Bestemmelse af deres Vedligeholdelsespligt fastsættes følgende Regler:

a. Til den aarlige Vedligeholdelse hører Udbedring af Tage af enhver Art samt den aarlige Omlægning af Straatage med alt Tilbehør, al ydre og indre Spækning, Hvidtning, Tjæring, Maling og Udbedring af Mure, Vægge, Lofter, Gulve, Døre, Vinduer med Ruder, Vindskeder, Gavlbeklædninger, Porte, Hegn, Brolægning, Brøndbækkener, Pumperedskaber, Krybber, Baase, Vedligeholdelse af alle faste og løse Inventarier, Laase, Lukker og Beslag af enhver Art og overhovedet alle Arbeider, der ere nødvendige for at bevare de forskjellige Bygningsdele mod Nødvendigheden af Fornyelse, saalænge det ved en ordentlig Brug lader sig gjøre; og blive samtlige disse Arbeider at udføre saaledes, at de vedkommende Bygningsdele befinde sig i en til Brugen svarende og efter Brugerens Embedsstilling passende god Stand.

Rør- og Straatage omlægges, naar de ere lagte af Rør, i Løbet af 20 Aar med 1/20 aarlig, og naar de ere lagte af Langhalm, i Løbet af 12 Aar med 1/12 aarlig. Dog kan Brugeren, naar Tagene af det nedenfor ommeldte Syn erklæres for at være for gode til at rives ned, ifølge Bestemmelse af vedkommende Ministerium fritages for Tagomlægning i flere paa hinanden følgende Aar, imod at han derefter omlægger en saameget større Del; findes det, at Omlægning bør udsættes i mere end 3 Aar, kan det forlanges, at Brugeren stiller Sikkerhed for Værdien af den større Taglægning, der herefter vil paahvile ham. Erklæres

Synet det nødvendigt, at Tagomlægningen tilendebringes i et kortere Aaremaal end det ovenfor angivne, er Brugeren pligtig at foretage en dertil svarende større aarlig Omlægning. 3 Septbr. Nr. 105.

Bestemmelsen af, i hvilket Omfang de øvrige Vedligeholdelsesarbeider blive at udføre, træffes af det ovennævnte Syn.

Det er Brugerne forbudt at benytte Kultjære, hvorimod de have at benytte finsk Tjære eller anden forsvarlig Paastrygning.

b. Delvise Fornyelser blive at foretage, naar den vedkommende Bygningsdel paa Grund af Slid, Brandskade eller anden Overlast er saa medtagen, at den ikke længere ved Anvendelse af almindelig Vedligeholdelse kan opfylde sin Bestemmelse i Bygningens Tjeneste, eller er til Vansir for Bygningens Ydre eller Indre. Fornyelser, der udelukkende nødvendiggjøres ved Raad eller Svamp, paahviler det derimod ikke Brugeren at foretage, medmindre det skyldes hans Forsømmelse, at Skaden har faaet et saadant Omfang, at en delvis Fornyelse er bleven nødvendig.

Det er ikke Brugeren tilladt at udføre Fornyelsesarbeiderne saaledes, at Vedligeholdelsen bliver besværligere og bekosteligere for hans Eftermand. Naar denne Bestemmelse overtrædes, har Brugeren ved sin Afgang at bringe Bygningen i samme Stand som før Forandringen, medmindre anden derom med Eftermanden truffen Aftale godkjendes af vedkommende Ministerium.

Ved Fornyelsesarbeider ved ældre Bindingsværksbygninger skulle disse, hvor Forholdene paa nogen Maade tilstede det, og efter den af vedkommende Syn (§§ 5 og 14) afgivne Erklæring udføres saaledes, at Bygningerne gradvis omformes til Grundmur.

Ved Embedsboliger, der ere for store eller for smaa, bør Fornyelsesarbeiderne foretages efter en forud lagt og af vedkommende Ministerium godkjendt Plan for det hele Bygnings-

3 Septbr. kompler, saaledes at Boligen gradvis faar den passende
Nr. 105. normale Størrelse.

c. Ombygninger blive at foretage, naar vedkommende Bygning er saa medtagen af Ælde og Beskadigelse, Ildebrand m. m., at det maa ansees for spildt Bekostning at udføre yderligere delvise Fornyelser ved samme eller skadeligt for Sundheden at benytte den.

Paa Grund af Brugerens Alder eller andre Omstændigheder kan vedkommende Ministerium dog, hvor det er muligt, tillade, at Ombygningen udsættes, imod at Brugeren efter Ministeriets nærmere Bestemmelse aarlig afgiver indtil 1/35 af den Sum, som en ny Bygning efter affattet Overslag vil koste at opføre. Naar saadan Udsættelse er bevilget, har Brugeren kun at udføre de Arbeider ved Bygningen, der ere nødvendige for, at den ikke skal falde sammen. De Beløb, som Brugeren saaledes afgiver, opspares og frugtbargjøres efter Ministeriets Foranstaltning til delvis Bestridelse af Udgifterne ved Ombygningen. Ombygninger, som nødvendiggjøres ved Svampskade eller Raad, paahviler det ikkun under lignende Betingelse som ovenfor under b. fastsat med Hensyn til delvise Fornyelser Brugeren at bekoste.

§ 3. De Embeds- og Bestillingsmænd, som alene have Forpligtelse til at drage Omsorg for den indre aarlige Vedligeholdelse af deres Embedsboliger, have at afholde al den Vedligeholdelse, som er nødvendig for at bevare Boligens Indre i en forsvarlig til Brugerens Embedsstilling og de enkelte Lokalers Bestemmelse svarende vel vedligeholdt Tilstand. Navnlig paahviler der dem Udførelsen af følgende Arbeider, nemlig: indvendig Pudsning, Hvidtning, Maling, Tapetsering og Udbedring, være sig af Mure, Vægge, Lofter og Gulve, Døre, Vinduer med Ruder, Trapper, Paneler eller deslige, Kjøkkenborde og andre faste Inventariegjenstande samt Gas- og Vandledninger, forsaavidt de ere anbragte i Bygningens Indre; i Udhuse Reparation af

Skillerum, Baase, Krybber og deslige, Vedligeholdelse af Regler, Klinkefald, Hængsler, Dør-, Vindues- og alt andet Beslag; Rensning, Feining og anden Vedligeholdelse af Skorstene og Kakkelovne. 3 Septbr. Nr. 105.

Brugeren maa selvfølgelig for egen Regning foretage enhver Reparation, der nødvendiggjøres ved Beskadigelser fra hans og hans Husstands Side, naar disse ikke ere en Følge af en stadig og ordentlig Brug af Boligen.

Naar flere Brugere have Bolig i samme Bygning, bliver Vedligeholdelsespligten med Hensyn til de Rum, som ere til fælles Afbenyttelse for Brugerne, saasom Entré, Gang, Trapper, Loft og Kjælder o. s. v. at fordele mellem Brugerne efter vedkommende Ministeriums Bestemmelse, medmindre Brugerne selv træffe fornøden Afgjørelse herom indbyrdes.

§ 4. Det er ikke Brugerne tilladt at foretage nogensomhelst Forandring ved eller Tilbygning til de dem overleverede Bygninger uden vedkommende Ministeriums dertil erhvervede Samtykke. Saadant Samtykke, med Hensyn til hvilket det maa godtgjøres, at Arbeidet kan udføres uden Skade for den vedkommende Bygning, meddeles ordentligvis kun paa Vilkaar, at Brugeren ved sin Afgang har at sætte Stedet i den tidligere Stand, medmindre Eftermanden efter sine personlige Forhold har Brug for den udførte Tilbygning eller Forandring, og Formanden kan forene sig med ham om at overtage samme. Foretages saadan Tilbygning eller Forandring uden Ministeriets Samtykke, bliver Stedet at bringe tilbage til den tidligere Tilstand paa Brugerens Bekostning.

Det er heller ikke Brugerne tilladt uden Ministeriets Samtykke at benytte Bygningernes Lokaliteter til anden Brug end den, hvortil de ere opførte, eller at udsondre Dele af Haven til Agerbrug. Plantninger i og Forbedringer ved Haven *høre til Stedet* og kunne ikke kræves erstattede

3 Septbr. af Eftermanden; ved Afleveringen kan dog vedkommende
Nr. 105. Ministerium tillsfiede Borttagelsen af enkelte værdifulde Plantninger eller i Haven anbragte Indretninger.

De nuværende Brugere, der eie Tilbygninger eller deslige af ovennævnte Art, have inden Udløbet af 3 Maaneder fra nærværende Anordnings Datum at indsende Begjæring om vedkommende Ministeriums Samtykke til deres Forbliven, eller hvor saadant Samtykke alt er givet, at indberette Datum for saadant Samtykke.

I manglende Fald ville saadanne Tilbygninger m. m. være at behandle efter nærværende Paragrafs 3die Sætning.

§ 5. Til Kontrol med Opfyldelsen af den Embeds- og Bestillingsmændene paahvilende Vedligeholdelsespligt foretages der Eftersyn af deres Tjenesteboliger.

Det overdrages til vedkommende Ministerium at træffe de nærmere Bestemmelser om, af hvem, hvor ofte og til hvilken Tid paa Aaret Eftersynet bliver at foretage.

§ 6. Ved Eftersyn af de Embedsboliger, med Hensyn til hvilke fuld Vedligeholdelsespligt paahviler Brugeren, bliver under Iagttagelse af de i det Foregaaende fastsatte Regler:

1) at efterse, om de ved det foregaaende Syn udsatte Mangler ere behørig afhjulpne.

2) at gjøre Udsættelse om alle de Mangler, som forefindes ved Bygningerne og det i § 1 nævnte Tilbehør, hvilke Mangler udsættes til Afhjælpning i Løbet af 6 Maaneder, medmindre Mangelen ifølge sin Beskaffenhed udfordrer en hurtigere Afhjælpning. Dog fritages Synet for at gjøre Udsættelse om saadanne ubetydelige Mangler, som det kun ved en tidsspildende Nøiagtighed kan lægge Mærke til, som f. Ex. manglende Kroge, itubrækkede Ruder og deslige.

Synet har i alle Tilfælde udtrykkelig at erklære sig

om de ved Boligen værende Rør- og Straatage, jfr. § 2 a. 3 Septbr. Nr. 105.

3) at lægge Mærke til, om der i en nærmere Fremtid bliver Bygninger at kassere, eller om der begynder at vise sig væsentlige Mangler ved Bygningernes Hovedbele og i bekræftende Fald at gjøre Bemærkning derom med Angivelse af, i hvilket Aar de vedkommende Ombygnings- eller Hovedreparationsarbeider antages at ville falde; ved Fornyelsesarbeider ved ældre Bindingsværksbygninger skal Synet erklære sig over, om de nævnte Arbeider med Nytte kunne udføres saaledes, at Bygningen gradvis omformes til Grundmur.

4) at gjøre Bemærkning om de Arbeider til Vedligeholdelse og Forbedring af Stedet, som Brugeren maatte have udført udenfor de skete Udsættelser.

5) at gjøre Bemærkning, saafremt det befindes, at Brugeren har foretaget noget af de i § 2 b 2det Led eller i § 4 forbudte Arbeider.

I de Tilfælde, hvor den Embeds- og Bestillingsmændene paahvilende Vedligeholdelsespligt ikkun er af det i § 3 angivne Omfang, har Synet alene at gjøre Udsættelse om de Mangler, som vedrøre den indre aarlige Vedligeholdelse af Boligen, medmindre det i det enkelte Tilfælde udtrykkelig er paalagt Synet ogsaa at tage Hensyn til andre Mangler; men Forretningen bør i saa Fald affattes saaledes, at det af den tydeligt fremgaar, hvilke Mangler der vedrøre den indre aarlige Vedligeholdelse.

Synsforretningen meddeles paa dertil indrettede trykte Schemata, som vedkommende Ministerium leverer. Naar Forretningen er beskrevet, tilstilles den uopholdeligen Brugeren.

§ 7. Der skal ved hver Embedsbolig være en af vedkommende Ministerium autoriseret Synsprotokol for Boligen. I denne indføres først paa Ministeriets Foranstaltning en

3 Septbr. Beskrivelse af Embedsboligen, ligesom der vedhæftes Proto-
Nr. 105. kollen en Grundtegning af Boligen. Naar Brugeren i Henhold til § 6 har modtaget Beskrivelsen af Synsforretningen, skal han i Synsprotokollen paa de dertil indrettede Schemata indføre Gjenpart af Forretningen; denne sender han derefter inden 14 Dage efter Modtagelsen, forsynet med hans Paategning om, naar den er modtaget, og at en rigtig Gjenpart af den er indført i Embedsboligens Synsprotokol, til vedkommende Ministerium eller den Autoritet, som af dette dertil udses. Det paahviler fremdeles Brugeren i Synsprotokollen at indføre Alt, hvad der iøvrigt bestemmes med Hensyn til Boligen, saasom Tilladelse til Forandringer, Beskrivelser i Tilfælde af Ombygninger m. v.

De ved Synet skete Udsættelser har Brugeren at efterkomme i Henhold til det ved Synet Passerede, uden at der derom gives ham noget særligt Paalæg fra hans Foresatte.

§ 8. De Brugere, der have fuldstændig Vedligeholdelsespligt med Hensyn til deres Embedsboliger, kunne, naar de maa foretage saa betydelige delvise Fornyelser eller Ombygninger (jfr. § 2 b. og c.), at de ikke med Billighed kunne paalægges den nuværende Bruger eller overstige hans pekuniære Evne, til Udførelsen af disse forvente, at der efter vedkommende Ministeriums nærmere Bestemmelse vil blive ham bevilget Byggelaan, som da hvile paa Embedet.

2det Afsnit.

Om Embedsjorders Behandling og Tilsyn hermed.

§ 9. Brugerne modtage de dem tillagte Embedsjorder og i Forbindelse med disse de vedkommende Markhegn paa den nedenfor i §§ 14 og 18 bestemte Maade og have derefter at drive Jordene efter Reglerne for et forstandigt Landbrug og at vedligeholde Hegnene eller den dem paahvilende

Andel af samme paa forsvarlig Maade. Saafremt vedkommende Ministerium dertil finder Anledning, kan det tilpligte Brugeren at underkaste sig en af dette fastsat Driftsplan. 3 Septbr. Nr. 105.

§ 10. Ønsker en Bruger at foretage Forbedringer ved Draining af sin Embedsjord, kan han sikkre sig imod at miste Nytten af den derpaa anvendte Bekostning i Tilfælde af en snarlig Afgang, naar han benytter følgende Fremgangsmaade: Han gjør gjennem sin nærmeste Foresatte Indberetning til Ministeriet om Planen til Arbeidet og indsender dermed Plantegning og Overslag over samme, hvorefter Ministeriet lader paa Brugerens Bekostning foretage en Undersøgelse paa Stedet af Plan og Overslag. Naar Ministeriet derefter tillader Arbeidernes Udførelse, blive disse — eftersom det er nødvendigt — under eller efter Udførelsen at kontrollere af den eller dem, hvem Ministeriet dertil maatte bestemme. Naar Kontrollens Attest om den forsvarlige Udførelse og Rigtigheden af den derpaa anvendte Bekostning indsendes til Ministeriet, vil Brugeren i Tilfælde af Afgang i Løbet af de næste 15 Aar efter Arbeidernes Udførelse kunne fordre sig godtgjort af Eftermanden 1/15 af Bekostningen for hvert Aar, der ved hans Afgang mangler i, at de 15 Aar ere forløbne.

§ 11. Bortforpagtning af Embedsjord kan kun finde Sted med Samtykke af vedkommende Ministerium, der approberer Kontrakten og navnlig afgjør, om Bortforpagtningen efter de forhaandenværende Omstændigheder kan ske paa Embedsmandens Embedstid eller paa bestemt Aaremaal. Embedsmanden har ogsaa i Tilfælde af Bortforpagtning Ansvaret ligeoverfor Tilsynet og Eftermanden med Hensyn til forsvarlig Drift af Jorden.

§ 12. Til Kontrol med Opfyldelsen af de Embeds- og Bestillingsmændene ifølge § 9 paahvilende Forpligtelser optages der Syn over Embedsjorderne. Vedkommende Ministerium tager *nærmere* Bestemmelse om, af hvem, hvor ofte

3 Septbr. og til hvilken Tid paa Aaret Synet bliver at foretage, og
Nr. 105. hvilken Autoritet der har at træffe Foranstaltning til, at Synet afholdes.

Naar Forretningen er beskreven, tilstilles den Brugeren.

§ 13. Der skal ved hvert Embede, hvortil der hører Embedsjord, være en af vedkommende Ministerium autoriseret Synsprotokol for Embedsjorden. I denne indføres først paa Ministeriets Foranstaltning en Beskrivelse af Embedsjorden med Tilbehør, ligesom der vedhæftes Protokollen Kopi af Matrikulskortet og Udskrift af Matrikulsberegningen. Naar Brugeren i Henhold til § 12 har modtaget Beskrivelse af Synsforretningen, skal han i Synsprotokollen indføre Gjenpart af Forretningen; denne sender han derefter inden 14 Dage efter Modtagelsen forsynet med hans Paategning om, naar den er modtaget, og at en rigtig Gjenpart af den er indført i Embedsjordens Synsprotokol, til vedkommende Ministerium eller den Autoritet, som dette dertil udser. Det paahviler fremdeles Brugeren i Synsprotokollen at indføre Alt, hvad der iøvrigt bestemmes med Hensyn til Jorden med Tilbehør, saasom Driftsplan, hvis en saadan er foreskreven, Kontrakter om Bortforpagtning, Tilladelse til Forandringer m. v.

De ved Synet skete Udsættelser har Brugeren at efterkomme i Henhold til det ved Synet Passerede, uden at der derom gives ham noget særligt Paalæg fra hans Foresatte.

3die Afsnit.

Om Overlevering og Aflevering af Embedsboliger og Embedsjorder.

§ 14. Naar Embedsbolig eller Embedsjord første Gang overleveres til en Bruger, der har Vedligeholdelsespligt i Henhold til nærværende Anordning, foranlediger vedkommende Ministerium optaget lovligt Syn af 2de af Retten

udmeldte Mænd for at konstatere, at Boligen eller Jorden overleveres i en i enhver Henseende mangelfri Tilstand. Ved den Beskrivelse, som Synet optager, skal dette udtrykkelig erklære sig over, om der er saadanne særlige Forhold tilstede, som med Hensyn til Boligen forøge Vedligeholdelsespligten udover det Almindelige, f. Ex. Forskydning af Mure, daarlige Fundamenter, der bevirke, at Bygningens faste Dele sætte sig, usolide Bygningsdele, som løse Karme og deslige, slette Tage, gamle sodede Skorstene, Undergravning af Rotter, Tilstedeværelse af Myrer, Raad eller Svamp, Mangel paa Draining eller Vandafledning, utilstrækkelig Vandforsyning, eller deslige, eller som med Hensyn til Jorden lægge Vanskeligheder i Veien for et forstandigt Landbrug. Vedkommende Ministerium har da at tage saadanne Bestemmelser med Hensyn til Brugerens Forpligtelse, som begrundes i de angivne Forhold. 3 Septbr. Nr. 105.

§ 15. Den fratrædende Bruger (eller i Tilfælde af Dødsfald) hans Efterladte eller Bo har i Overensstemmelse med de i denne Anordning givne Regler at sørge for Vedligeholdelsen af Boligen, indtil Eftermanden tiltræder, dog ikke udover 3 Maaneder fra Forflyttelsens, Afskedigelsens eller Dødsfaldets Datum at regne; er en Eftermand til den Tid ikke tiltraadt, kan Formanden, eller hans Efterladte eller Bo fordre, at Boligen modtages paa Embedets eller Bestillingens Vegne af den Myndighed, som af vedkommende Ministerium dertil bestemmes.

§ 16. Afleveringen af Embedsboligen med Tilbehør skeer ved lovligt Syn, som foretages af 2de bygningskyndige Mænd, der i dette Øiemed udnævnes af Retten efter Foranstaltning af vedkommende Ministerium eller af den af dette dertil udsete Autoritet. Til at overvære Synet tilkaldes saavel Formanden eller den Befuldmægtigede for hans Bo som Eftermanden, forsaavidt en saadan er tiltraadt. De Mangler, *der paa den Tid*, Synet foretages, forefindes ved

3 Septbr. Nr. 105. Boligen med Tilbehør, tilsvares af Formanden eller hans Bo, naar der paahviler ham fuld Vedligeholdelsespligt, men i modsat Fald ikkun forsaavidt det i Henhold til Anordningens § 3 tilkommer ham at afhjælpe dem. De paagjældende Manglers Værdi bestemmes af Synet, og de Beløb, hvortil disse saaledes ansættes, bliver inden 6 Uger efter Synets Afholdelse at udrede af Formanden eller hans Bo til Eftermanden eller Statskassen, saafremt ingen Eftermand er tiltraadt, hvorefter den, der modtager Beløbet, har snarest at besørge Manglerne afhjulpne.

Er nogen af Parterne utilfreds med det ved Synet fastsatte Resultat, kan han inden 6 Uger efter Synets Afholdelse søge dette forandret ved Overſyn af det dobbelte Antal af Retten udmeldte bygningskyndige Mænd.

Synsforretningen, hvoraf Afskrift bliver at tilføre den ved Embedet værende Synsprotokol, indsendes til vedkommende Ministerium i Lighed med de i Anordningens § 7 givne Regler.

Naar særlige Grunde maatte tale derfor, kan vedkommende Ministerium tilstede, at Afleveringen foregaar paa anden Maade end ved Syn af Mænd, der ere udmeldte af Retten.

§ 17. Hvor ikke andre Regler ere gjældende, maa en afdød Brugers Familie blive i Boligen til næste Flyttetid, og, hvis Brugeren dør kun 6 Uger eller kortere Tid før denne, da til den næstpaafølgende, imod at give den tidligere tiltrædende Eftermand passende Logis uden Betaling og, hvis det ønskes af denne, tillige anstændig Kost mod passende Betaling. Eftermanden har, hvis han allerede ifølge sin tidligere Stilling er i Besiddelse af Embedsbolig, en tilsvarende Ret og Pligt i Forhold til Efterfølgeren i hans tidligere Embede. Lignende Bestemmelse kan af vedkommende Ministerium træffes med Hensyn til en afskediget Embedsmands eller hans Families Forbliven i Embedsboligen.

Benyttes den nævnte Ret, bliver Embedsboligen først at overtage af Eftermanden fra den Tid, da den fuldstændig stilles til hans Raadighed. Vedkommende Ministerium kan efter de i det enkelte Tilfælde foreliggende Omstændigheder gjøre Undtagelse fra de i denne § indeholdte Bestemmelser. 3 Septbr. Nr. 105.

§ 18. Hvad Embedsjorderne angaar, da foranlediger den afgaaede Brugers nærmeste Foresatte efter Aftale med den Afgaaede eller dennes Efterladte eller paa anden Maade, at det Fornødne med Hensyn til sammes Drift varetages, indtil Eftermanden tiltræder. Saasnart Eftermanden tiltræder, foregaar Afleveringen af Jorderne med Tilbehør og Opgjørelsen af det gjensidige Forhold i Anledning af Afleveringen af Sædkvantiteter og Udredelsen af Skatter og Afgifter af Stedet; og forholdes hermed paa den Maade, at 2 landbrugskyndige Mænd, der i dette Øiemed udnævnes af Retten efter Foranstaltning af vedkommende Ministerium eller den af dette dertil udsete Autoritet, under Tilkaldelse af Formanden eller den Befuldmægtigede for hans Bo og Eftermanden afholde en Forretning paa Stedet og træffe Afgjørelse om samtlige Punkter under Jagttagelse af nedenstaaende Regler. Er nogen af Parterne utilfreds med det ved Forretningen fastsatte Resultat, kan han inden 6 Uger efter dennes Afholdelse søge samme forandret ved et Overskjøn af det dobbelte Antal af Retten udmeldte landbrugskyndige Mænd.

Forretningen, hvoraf Afskrift bliver at tilføre den ved Embedet værende Synsprotokol, indsendes til vedkommende Ministerium i Lighed med de i Anordningens § 13 givne Regler.

Naar særlige Grunde, saasom Jordernes ringe Størrelse, maatte tale derfor, kan vedkommende Ministerium tilstede, at Afleveringen foregaar paa anden Maade end ved Mænd, der udnævnes af Retten.

§ 19. Med Hensyn til Afleveringen af Jorder og Sæd-

Septbr. kvantiteter skjelnes mellem en Foraarsaflevering og en Efter-
. 105. aarsaflevering. Til første Klasse henregnes enhver Aflevering, der foregaar mellem 1ste Januar og 30te Juni, til sidste Klasse enhver Aflevering, der foregaar mellem 1ste Juli og 31te December.

a. Ved en Foraarsaflevering modtager den Tiltrædende Jorden med den paa samme staaende Vintersæd (og eventuelt tillige den nedlagte Vaarsæd) mod at godtgjøre Formanden Værdien af Saasæden og Saanings- og Dyrkningsomkostningerne. Endvidere skal der tilsvares den Tiltrædende for Tiden indtil næste Høst pr. Maaned (dog ikke for mere end 6 Maaneder) et Kvantum Sæd, hvis Størrelse nærmere fastsættes i et af vedkommende Ministerium for fine Embedsmænd affattet Regulativ. Mindre end hele Maaneder regnes ikke med ved Opgjørelsen. For de herefter afleverede Sædkvantiteter, der kunne leveres in natura eller erstattes med Penge efter den i samme Aars Februar Maaned satte Kapitelstaxt, har Eftermanden at godtgjøre Formanden et passende Beløb som Andel i Saanings-, Dyrknings-, Høstnings- og Tærskningsomkostninger. For udsaaet Kløver- og Græsfrø i 1ste Aar har Eftermanden at erstatte Frøets Værdi, hvor den kan bevises, og Eftermanden skal strax have Adgang til Græsningen paa Marken.

b. Ved en Efteraarsaflevering dele den Fratrædende og den Tiltrædende den indavlede eller paa Marken staaende Sæd (derunder ogsaa Kartofler og Roer), ligesom ogsaa de derpaa anvendte Saanings-, Høstnings- og eventuelt Tærskningsomkostninger.

Er der alt nedlagt Vintersæd i Jorden, forholdes dermed, som ovenfor under a er bestemt om nedlagt Vaarsæd.

Hvor Formanden ikke kan aflevere Halvdelen af Sæden *in natura*, kan han erstatte den med Penge efter den

Kapitelstaxt, der sættes i det næste Aars Februar Maaned. 3 Septbr. Nr. 105.

Ved begge Arter af Aflevering bør al Hø, Halm og Gjødning forblive ved Stedet uden anden Godtgjørelse end en billig Erstatning for Bjergningen af det Hø, der afleveres; derhos bør den Tiltrædende, forsaavidt den Fratrædende bevislig har indkjøbt Hø, som ved Afleveringen enten ganske eller delvis maa ansees for at være tilstede, tilsvare Formanden en billig Erstatning for samme.

Ere Jorderne paa den Tid, Afleveringen foregaar, bortforpagtede, deles Forpagtningsafgiften mellem Formanden eller hans Bo og den Tiltrædende i Forhold til det Tidsaffnit, Brugen af Jorderne tilkommer hver især af disse i det Tidsrum, for hvilket Afgiften erlægges.

Mangler ved Markhegnene erstatter Formanden efter de Landbrugkyndiges Taxation; hvad der paa samme er plantet, hører til Stedet uden Godtgjørelse og maa ikke borttages af Formanden.

§ 20. Løbende Skatter og andre Afgifter overtager Eftermanden i Forhold til den Tid, som ved Afleveringen er tilbage af det Tidsrum, for hvilket Afgifterne løbe; er en Afgifts Beløb ved Afleveringstiden ikke bekjendt, lægges det Beløb, der er erlagt i det nærmest foregaaende Aar, til Grund for Beregningen.

§ 21. Vedkommende Ministerium afgjør Tvistigheder om Fortolkningen af de i §§ 19 og 20 indeholdte Bestemmelser.

§ 22. Denne Anordning, der træder i Kraft den 1ste Januar 1880, er ikke gjældende for de Embeds- og Bestillingsmænds Vedkommende, der omhandles i § 13 i Lov indeholdende almindelige Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold m. m. af 26 Marts 1870, samt i Bekjendtgjørelse om Reglerne for Vedligeholdelsen, Brugen og Afleveringen af de Embedsmænd og Betjente ved Statsskovvæsenet tillagte Tjenesteboliger og Jorder af

Septbr. Nr. 105. 13 November 1872. Ei heller er Anordningen gjældende for Embedsboliger paa Færøerne og i Grønland, for de under Sorø Akademies Skovvæsen hørende Tjenesteboliger, samt for Tjenesteboliger under Statsbanerne.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

5 Septbr. Nr. 108. **Bekjendtgjørelse om Berigtigelsen af Stemplingen af udenlandske offentlige Pengeeffekter, der indkomme her i Landet ombyttede med og i Stedet for ældre behørigt stemplede Effekter af samme Art, som paa Grund af Indkaldelse af rette Vedkommende have maattet sendes tilbage til Udlandet. (Finantsministeriet).**

Da det oftere vil være Tilfældet, at de Stykker udenlandske offentlige Pengeeffekter, der sendes ud af Landet forat forsynes med nye Koupons, ikke komme tilbage til Eieren, men i Stedet for dem nye med Koupons forsynede Effekter, og da det ogsaa ellers kan hænde, at udenlandske offentlige Pengeeffekter indkaldes til Ombytning med nye lignende Effekter, vil det, forat i saadanne Tilfælde Stempling af de nye hertil indkommende Effekter efter Lov 25 Marts 1872 om Stempelafgift af udenlandske offentlige Pengeeffekter skal kunne undgaas, være nødvendigt, at de ældre Effekter, førend de sendes til Udlandet, forevises for Kjøbenhavns Amtstue, der da meddeler Vedkommende en Attest om, at Effekterne ere den foreviste, forsynede med behørigt Stempel, og samtidig annullerer denne Stempling ved Paatrykning af nedenstaaende Stempel:

Saafremt det ikke ligefrem af selve det paagjældende Effekt, f. Ex. af den til samme hørende Talon, kan ses, at Ombytning skal finde Sted, maa den Paagjældende særlig godtgjøre, at dette er Tilfældet. 15 Septbr Nr. 108

Naar de nye Pengeeffekter derefter indkomme her til Landet, ville de af Kjøbenhavns Amtstue blive forsynede med Stempel paa den i Finantsministeriets Bekjendtgjørelse 27 Juni 1872 § 3 ommeldte Maade imod Aflevering af de paagjældende Attester, forudsat dog, at denne Stempling begjæres inden 3 Maaneder efter Attesternes Udfærdigelse, da disse i modsat Fald skulle være uden al Betydning.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Anordning hvorved de i Lovene af 29 December 1857, 23 Februar 1866 §§ 1—6, 21 Februar 1868 og 24 Mai 1879 indeholdte Bestemmelser om Eftertryk, om offentlig Opførelse af dramatiske Værker eller for Scenen bestemte musikalske Kompositioner samt om Oversættelser gjøres anvendelige til Fordel for Værker, offentliggjorte i Sverrig eller Norge.

5 Decbr Nr. 125

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: At da de i Sverrig og Norge til Beskyttelse mod Eftertryk, mod offentlig Opførelse af dramatiske Værker eller for Scenen bestemte musikalske Kompositioner samt mod Oversættelser gjældende Lovbestemmelser af den svenske og norske Regjering fra den 1ste Januar 1880 at regne ere udvidede til at gjælde ogsaa for danske Undersaatters Værker, forsaavidt som de ere beskyttede efter danske Love, saa ville Vi i Henhold til § 23 i Lov om Eftertryk m. m. af 29 December 1857, jfr. Lov 23 Februar 1866 § 10,

5 Decbr. Nr. 125. Lov 21 Februar 1868 § 5 og Lov 24 Mai 1879 § 3, hvorefter disse Loves Bestemmelser kunne, under Forudsætning af Gjensidighed, ved Kongelig Anordning ganske eller tildels gjøres anvendelige paa de andetsteds udgivne Værker, herved have anordnet, at de i fornævnte Love af 29 December 1857, 23 Februar 1866 §§ 1—6, 21 Februar 1868 og 24 Mai 1879 indeholdte Bestemmelser om Eftertryk, om Opførelse af dramatiske Værker eller for Scenen bestemte musikalske Kompositioner samt om Oversættelser ligeledes fra 1ste Januar 1880 at regne skulle være anvendelige til Fordel for Værker, offentliggjorte i Sverrig eller Norge.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

1880. 6 Febr. Nr. 9.

Lov om Forandring i Lovene om de militære Underklassers Pensionering af 9 April 1851 og 20 November 1876. (Finantsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Det Aar, hvori Nogen af Hærens og Søværnets Underbefalingsmænd og Menige samt de med disse Klasser Ligestillede før sit fyldte 18de Aar har gjort et Felttog eller været udkommanderet i Anledning af Krig og paa Krigsfod, skal med Hensyn til Pensionsret og Pensionsberegning komme ham tilgode som 1 Tjenesteaar, medmindre Felttoget eller Udkommandoen allerede efter Pensionslovene af 9 April 1851 og 20 November 1876 tages i Betragtning til Forlængelse af den Tjenestetid, der er tilbagelagt efter det fyldte 18de Aar.

§ 2. De Personer af Hærens og Søværnets Underklasser, som, ifølge den dem ved Loven om Kjøbstad-

kommunernes Styrelse m. v. af 26 Mai 1868 § 18, sidste Stykke, indtil Udgangen af 1878 forbeholdte Fortrinsret, inden 1ste Januar 1879 ere overgaaede fra den militære Tjeneste til nogen af de i samme § 18 omtalte kommunale Bestillinger, tillægges der for dem selv og deres Enker samme Ret til Pension, som ifølge Lov af 9 April 1851 § 8 jfr. § 27 og Lov af 20 November 1876 § 6 jfr. § 12 vilde have tilkommet dem, hvis Overgangen til den civile Bestilltng var foranstaltet af Regjeringen eller en Statsmyndighed. 6 Febr. Nr. 9.

§ 3. Nærværende Lov bliver ogsaa anvendelig paa de før dens Udgivelse Afskedigede og Saadannes Enker. Den Nogen herefter tilkommende Pension eller Pensionsforhøielse efterbetales derhos for et Tidsrum af 12 Maaneder før denne Lovs Ikrafttræden, forsaavidt skriftlig Begjæring derom indgives til Finantsministeriet i Løbet af 6 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Tidens Bestemmelse. (Kirke og Undervisningsministeriet). 6 Febr. Nr. 10.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

For alle Dele af Landet med Undtagelse af Færøerne skal Tiden herefter bestemmes lige med Middelsoltiden for Kjøbenhavns Observatoriums Meridian.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Tillæg til Lov om Lønninger m. v. ved Lodsvæsenet af 13 Juni 1879. (Marineministeriet.) 21 Febr. Nr. 12.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1 Febr. Nr. 12. Antallet af de ved Lov om Lønninger m. v. ved Lodsvæsenet af 13 Juni 1879 § 4, andet Stykke bestemte Alderstillæg af 200 Kr. forhøies til 54. Samtlige Alderstillæg beregnes fra 1ste Juli 1879.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Febr. Nr. 18.

Anordning om Ændring i og Tillæg til Anordning om Reglerne for Vedligeholdelsen, Brugen og Afleveringen af de Staten tilhørende Embedsboliger og Embedsjorder af 3 September 1879, forsaavidt angaar de Embedsboliger, der ere tillagte Retsbetjente og Embedslæger. (Justitsministeriet).

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Da Vi allernaadigst have fundet for godt af fastsætte følgende Ændring i og Tillæg til Vor A. 3 September f. A. om Reglerne for Vedligeholdelsen, Brugen og Afleveringen af de Staten tilhørende Embedsboliger og Embedsjorder, saa byde og befale Vi herved:

§ 1. De i Vor A. 3 Septbr. f. A. om Reglerne for Vedligeholdelsen, Brugen og Afleveringen af de Staten tilhørende Embedsboliger og Embedsjorder § 2, Litr. b 1ste Stykke 2det Punktum og Litr. c 2det Stykke sidste Punktum indeholdte Bestemmelser skulle ikke komme til Anvendelse paa de Embedsboliger, der ere tillagte Retsbetjente og Embedslæger.

§ 2. De ovenfor i § 1 nævnte Embedsmænd ere, forsaavidt der er tillagt dem Embedsbolig, pligtige til at holde den dem tillagte Embedsbolig til sin fulde Værdi forsikret imod Ildsvaade i en af de Brandforsikringer, som Vort Justitsministerium har godkjendt til Benyttelse for Bygninger, hvori Umyndiges eller offentlige Stiftelsers Midler ere udlaante.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Bekjendtgjørelse angaaende forældede Rentekupons til Statsobligationer. (Finantsministeriet). 1 Marts. Nr. 21.

Ifølge Finantsministeriets Bekjendtgjørelse 22 September 1859 Nr. 4 skulle de forfaldne Kupons til de bestandig paa Ihændehaver lydende, fra Kreditors Side uopsigelige 4 pCts. Statsobligationer saavidt muligt til enhver Tid indløses uden speciel Anvisning ved alle de Kasser i Monarkiet, som udbetale Renter af Statsobligationer. Denne Bestemmelse forandres herved for de Kuponers Vedkommende, som have været forfaldne i 20 Aar eller længere Tid, og det fastsættes som almindelig Regel, at fra 1ste April d. A. ingen Kupon af ovennævnte Slags Obligationer maa indløses uden speciel Anvisning fra Finantsministeriet, naar 20 Aar ere forløbne fra Forfaldstiden.

Ovenstaaende bekjendtgjøres herved til Efterretning for alle Vedkommende og i Særdeleshed for de offentlige Kasser, som udbetale Renter af Statsobligationer.

Lov om Foranstaltninger til Døvstummes Undervisning. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet). 22 Marts. Nr. 42.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. I det nuværende Døvstummeinstitut ved Kjøbenhavn bliver Undervisning for Fremtiden alene at give efter Tegnmethoden.

§ 2. Til Undervisning af saadanne egentlige Døvstumme, der egne sig til at oplæres efter Talemethoden, oprettes et Institut i Fredericia, hvilket indrettes til at kunne optage indtil 100 Elever dels i Internat, dels i Externat.

22 Marts. Til Erhvervelse af den fornødne Grund, til Opførelse af
Nr. 42. Bygninger og disses Forsyning med Inventarinm m. v. kan anvendes indtil 217,000 Kr. Det nye Institut træder i Virksomhed i Sommeren 1881. Dets Budget vil være at fastsætte ved Finantsloven for 1881—82.

§ 3. Saafremt derved kan opnaas, at der for privat Regning opføres en ny Bygning, der bestemmes til Institut for uegentlige Døvstumme, hvilket ialt kan optage mindst 70 Elever, bemyndiges Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet til at give Tilsagn om et Laan af Statskassen paa indtil 80,000 Kr., — hvoraf svares, indtil Laanet er nedbragt til det Halve, 6 pCt. p. a., saaledes at det til enhver Tid skyldige Beløb deraf forrentes med 4 pCt., medens Resten er Afdrag; naar Laanet er nedbragt til det Halve, forrentes det med 4 pCt. p. a. uden at afdrages — under følgende nærmere Vilkaar:

1. Den nævnte Ministers Bestemmelse forbeholdes med Hensyn til Valget af Byggeplads, og han skal være berettiget til at lade føre Tilsyn med Bygningens Opførelse, Indretning og Udstyrelse til Formaalet, hvorover Laantageren aflægger Regnskab. Ligeledes er Ministeren berettiget til at føre Tilsyn med Institutets Drift og dets Bygningers Vedligeholdelse.
2. Naar Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet maatte finde Institutets Drift eller dets Bygningers Vedligeholdelse utilfredsstillende, eller det maatte ansees for hensigtsmæssigt, at Staten overtager samme, er Eieren pligtig til at afstaa det med et Aars Opsigelse imod af Staten at erholde udbetalt en Godtgjørelse af, hvad Institutets Grund, Bygninger og Inventarium efter det aflagte Regnskab maatte have kostet mere end det tilstaaede Laan, saavel som af hvad der er afbetalt paa Laanet.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov angaaende forandret Affattelse af § 1 i Lov om Tilsyn med Dampkjedler paa Landjorden af 24 Marts 1875. (Justitsministeriet). 2 April. Nr. 34.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1 i Lov om Tilsyn med Dampkjedler paa Landjorden af 24 Marts 1875 affattes saaledes:

Enhver Dampkjedel, der paa Landjorden bruges enten som særskilt Dampudviklingsapparat eller til at forsyne en Dampmaskine, skal i Henhold til denne Lovs Bestemmelser være det Offentliges Tilsyn underkastet. Herfra undtages dog:

1. Kjedler, som ikke rumme over 200 Potter, naar de ere af den Beskaffenhed, som nærmere fastsættes ved Anordning;
2. Kjedler, som ikke rumme over 500 Potter, naar de ere forsynede med en Sikkerhedsventil med fri Udstrømningsaabning for Dampen af mindst 0,07 Kvadrattomme for hver Kvadratfod Ildpaavirkningsflade, og Totalbelastningen af denne Sikkerhedsventil høist udgjør 10 Pund pr. Kvadrattomme, eller paa anden Maade godtgjøres for Politimesteren, at Trykket ikke overstiger den nævnte Størrelse;
3. Kjedler, som rumme over 500 Potter, naar de ere forsynede med
   a) en Sikkerhedsventil af Størrelse som under Nr. 2 og hvis Totalbelastning høist udgjør 7 Pund pr. Kvadrattomme,
   b) et aabent med Atmosfæren i Forbindelse staaende Rør af mindst 3 Tommers Lysningsdiameter samt høist 16 Fods vertikal Høide, regnet fra Rørets n everste Aabning, hvorhos det ikke maa naae dybere

2 April. Nr. 34. ned i Kjedlens Vandbeholdning end til mindst 4 Tommer over Kjedlens Bund. Indenfor den nævnte Grændse kan det ved Anordning nærmere bestemmes, hvor dybt det nævnte Rør maa naae ned i Kjedlen.

Der kan ved Anordning træffes nærmere Bestemmelser for de under Nr. 2 og 3 nævnte Kjedlers Beskaffenhed og Indretning.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

16 April. Nr. 39.

Lov om Forbud mod Kjøb og Salg af brugte Hulprojektiler m. v. (Justitsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Efter den 1ste Juli 1880 skal alt Kjøb og Salg af Hulprojektiler og Stykker af saadanne, der ere opsamlede paa Marken eller Stranden, opfiskede fra Havbunden eller opgravede af Jorden, samt iøvrigt af brugte Hulprojektiler eller Stykker af saadanne være forbudt, og maa fra det nævnte Tidspunkt saadanne ikke findes i Jernkræmmeres Udsalgssteder eller Varebeholdninger. Dog skal dette Forbud ikke være til Hinder for, at slige Projektiler, hvoraf Nogen retmæssig maatte komme i Besiddelse, afhændes til Hærens Laboratorieafdeling eller Søtøihuset eller af disse afhændes til Indsmeltning.

§ 2. Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder fra 10 til 200 Kroner, hvorhos de Gjenstande, med Hensyn til hvilke Overtrædelsen har fundet Sted, blive at konfiskere og at aflevere til Laboratorieafdelingen eller Søtøihuset. Sagerne behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Anordning angaaende Forholdsregler til Iagttagelse af Førere af Damp- og Seilskibe for at undgaa Paaseiling. (Indenrigsministeriet.) *). 28 April. Nr. 49.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: I Henhold til Lov angaaende Forholdsregler for at undgaa Paaseiling og Ansvar for deres Tilsidesættelse af 21de Juni 1867 ville vi herved have anordnet følgende Bestemmelser, der til Forebyggelse af Paaseiling blive at iagttage af Førere af Damp- og Seilskibe:

Almindelig Bestemmelse.

§ 1. I de efterfølgende Regler betragtes ethvert Dampskib, der er under Seil og ikke tillige gaar for Damp, om Seilskib, og ethvert Dampskib, der gaar for Damp, hvad enten det tillige har Seil til eller ikke, som Dampskib.

Regler for at føre Lanterner.

§ 2. De i de efterfølgende Paragrafer 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 og 11 nævnte Lanterner skulle føres tændte i alt Slags Veir mellem Solnedgang og Solopgang, og ingen andre maa føres. **)

§ 3. Et Dampskib, som gaar for Damp, skal føre:

a) Paa eller foran Forreisningen, og i en Høide af mindst 20 Fod over Skroget, eller, hvis Skibets Brede er mere end 20 Fod, da mindst lige saa mange Fod over Skroget, som Skibet er bredt, en Lanterne — Toplanterne — der viser et klart, hvidt og ensformigt Lys

*) Tilsvarende Regler ere vedtagne af følgende Stater: Belgien, Chili, de forenede Stater i Nordamerika, Frankrig, Grækenland, Italien, Nederlandene, Portugal, Rusland, Spanien, Storbrittannien, Sverig-Norge, det tydske Rige og Østerrig-Ungarn.

**) See B. 28 April 1880 (Nr. 50) ang. Beskaffenheden og Anbringelsen af de Lanterner, som skulle føres af Damp- og Seilskibe for at undgaa Paaseiling.

18 April. over en Bue af Horizonten paa 20 Kompasstreger, og som
Nr. 49. er saaledes anbragt og stillet, at den kaster sit Lys frit af alle Gjenstande paa Skibet fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs paa hver Side af Skibet, og som endvidere er af en saadan Beskaffenhed, at Lyset er synligt i en mørk Nat med klar Luft i en Afstand af mindst 5 Kvartmil;

b) paa Styrbords Side en Lanterne — Sidelanterne —, der viser et grønt, ensformigt Lys over en Bue af Horizonten paa 10 Kompasstreger, og som er saaledes anbragt og stillet, at den kaster sit Lys frit af alle Gjenstande paa Skibet fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs om Styrbord, og som endvidere er af en saadan Beskaffenhed, at Lyset er synligt i en mørk Nat med klar Luft i en Afstand af mindst 2 Kvartmil;

c) paa Bagbords Side en Lanterne — Sidelanterne —, der viser et rødt, ensformigt Lys over en Bue af Horizonten paa 10 Kompasstreger, og som er saaledes anbragt og stillet, at den kaster sit Lys frit af alle Gjenstande paa Skibet fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs om Bagbord, og som endvidere er af en saadan Beskaffenhed, at Lyset er synligt i en mørk Nat med klar Luft i en Afstand af mindst 2 Kvartmil. —

d) Hver af ovennævnte Sidelanterner skal paa sin indvendige Side have en Skjærm, som rækker mindst 3 Fod frem foran Lanternen, for at forhindre dens Lys fra at ses udfor den modsatte Boug.

§ 4. Et Dampskib, som bugserer et andet Skib, skal, for at kunne skjelnes fra andre Dampskibe, foruden dets Sidelanterner føre 2 Toplanterner, den ene lodret over den anden og mindst 3 Fod fra hinanden. Hver af disse Toplanterner skal i enhver Henseende opfylde de samme Fordringer, som stilles til den Toplanterne, som andre Dampskibe skulle føre.

28 April. Nr. 49.

§ 5. Ethvert Skib, hvad enten det er et Dampskib eller Seilskib, som er isærd med at udlægge eller optage et Telegraftoug, eller som, paa Grund af indtrufne Omstændigheder, ikke haves under Kommando, skal føre: — om Natten, paa det Sted, hvor et Dampskib skal føre sin Toplanterne, eller hvis det er et Dampskib, da i Stedet for denne Lanterne, 3 kugleformede Lanterner, som vise rødt Lys, hver Lanterne af mindst 10 Tommers Diameter, den ene lodret over den anden og med en indbyrdes Afstand af mindst 3 Fod, og — om Dagen: foran, men ikke lavere end Toppen af Fokkemasten, 3 sorte Kugler eller lignende runde Gjenstande, hver af mindst 2 Fods Diameter, den ene lodret over den anden og med en indbyrdes Afstand af mindst tre Fod.

Disse kugleformede Gjenstande eller Lys skulle af Skibe, der nærme sig, betragtes som Signal for, at det Skib, der fører dem, ikke er under Kommando og derfor ikke kan gaa af Veien.

Gjøre de ovennævnte Skibe ikke Fart, skulle de ikke føre Sidelanternene; men gjøre de Fart, skulle de føre dem.

§ 6. Et Seilskib, der er under Seil, eller som bugseres, skal føre de samme Lanterner, som ifølge § 3 skal føres af et Dampskib, der gaar for Damp, dog med Undtagelse af Toplanternen, hvilken det aldrig maa føre.

§ 7. Naar Sidelanternerne ikke kunne føres paa deres Plads, saaledes som Tilfældet er ombord i Smaafartøier under haardt Veir, skulle Lanternerne dog være tændte og holdes klare paa Dækket til øieblikkelig Brug, hver paa den Side, hvortil den hører. Nærmer et Skib sig, eller finder en Tilnærmelse til andre Skibe Sted, da skulle Lanternerne vises ud over deres respektive Sider tidsnok til, at Sammenstød kan undgaas, og paa en saadan Maade, at deres Lys bliver bedst synligt, samt saaledes, at det grønne Lys ikke

28 April. kan ses fra den Bagbords, og det røde ikke fra den Styr-
Nr. 49. bords Side.

For at gjøre Brugen af disse flyttelige Lanterner sikrere og lettere, skal hver især være malet udvendig med den samme Farve som det Lys, den viser, ligesom de ogsaa skulle være forsynede med passende Skjærme.

§ 8. Et Skib, hvad enten det er et Dampskib eller Seilskib, skal, naar det ligger til Ankers, føre en kugleformet Lanterne, der viser hvidt Lys, og som har en Diameter af mindst 8 Tommer. Lanternen skal anbringes paa det Sted, hvorfra dens Lys bedst kan ses, men dog ikke høiere end 20 Fod over Dækket, og vise et klart, ensformigt Lys, der, hele Horizonten rundt, skal være synligt i en Afstand af mindst 1 Kvartmil.

§ 9. Et Lodsfartøi, som er i Lodsforretninger paa sin Station, skal ikke føre de for andre Skibe anordnede Lanterner, men skal paa Mastetoppen føre en Lanterne, som viser hvidt Lys hele Horizonten rundt, og det skal desuden med korte Mellemrum paa høist 15 Minutter vise et eller flere Blus.

Et Lodsfartøi, som ikke er i Lodsforretninger paa sin Station, skal føre de samme Lanterner, som ere anordnede for andre Fartøier.

§ 10. a) Aabne Fiskerbaade og andre aabne Baade under Seilads eller Roning behøve ikke at føre de for andre Fartøier anordnede Sidelanterner, men skulle istedet herfor have klar til øieblikkelig Brug en Lanterne med et grønt Glas paa den ene Side og et rødt Glas paa den anden Side. Nærmer et Skib eller Fartøi sig, eller finder en Tilnærmelse til andre Fartøier Sted, da skal denne Lanterne vises tidsnok til, at Sammenstød kan undgaas, og paa en saadan Maade, at det grønne Lys ikke kan ses fra den Bagbords og det røde ikke fra den Styrbords Side.

28 April. Nr. 49.

b) Et Fiskerfartøi eller en aaben Baad, som ligger til Ankers, skal vise en Lanterne med klart, hvidt Lys.

c) Et Fiskerfartøi, som driver med Net ude, skal paa en af Masterne føre 2 Lanterner, der vise rødt Lys, den ene lodret over den anden og mindst 3 Fod fra hinanden.

d) Et Fiskerfartøi, som ligger med Bundvaad ude, skal paa en af Masterne føre 2 Lanterner, den ene lodret over den anden, og mindst 3 Fod fra hinanden. Den øverste Lanterne skal vise rødt Lys, den underste grønt. Foruden disse skal et saadant Fartøi endvidere enten føre de for andre Fartøier anordnede Sidelanterner, eller, hvis disse ikke kunne føres, have dem klare til øieblikkelig Brug, saaledes som bestemt i § 7, eller ogsaa have en Lanterne klar med rødt og grønt Glas, saaledes som beskrevet i denne Paragraf, Afsnit a.

e) Det er ikke forment Fiskerfartøier og aabne Baade desuden at bruge Blus, naar de finde det ønskeligt.

f) Alle Lanterner, der ere nævnte i denne Paragraf, med Undtagelse af Sidelanterner, skulle være kugleformede og saaledes konstruerede, at de kaste Lyset hele Horizonten rundt.

§ 11. Et Skib, som indhentes af et andet, skal fra sin Agterende vise det sidstnævnte Skib en Lanterne med hvidt Lys eller et Blus.

Lyd-Signaler i Taage, etc.

§ 12. Et Dampskib skal være forsynet med en Damppibe eller et andet kraftigt Damp-Signal-Apparat, der skal være saaledes anbragt, at Lyden derfra ikke afbrydes af nogen Forhindring i Skibet. Det skal endvidere have et kraftigt Taage-Horn, indrettet til at blæses med en Blæsebælg eller et andet mekanisk Middel, og endelig en stærkt lydende Klokke.

22 Marts. Til Erhvervelse af den fornødne Grund, til Opførelse af
Nr. 42. Bygninger og disses Forsyning med Inventarinm m. v. kan anvendes indtil 217,000 Kr. Det nye Institut træder i Virksomhed i Sommeren 1881. Dets Budget vil være at fastsætte ved Finantsloven for 1881—82.

§ 3. Saafremt derved kan opnaas, at der for privat Regning opføres en ny Bygning, der bestemmes til Institut for uegentlige Døvstumme, hvilket ialt kan optage mindst 70 Elever, bemyndiges Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet til at give Tilsagn om et Laan af Statskassen paa indtil 80,000 Kr., — hvoraf svares, indtil Laanet er nedbragt til det Halve, 6 pCt. p. a., saaledes at det til enhver Tid skyldige Beløb deraf forrentes med 4 pCt., medens Resten er Afdrag; naar Laanet er nedbragt til det Halve, forrentes det med 4 pCt. p. a. uden at afdrages — under følgende nærmere Vilkaar:

1. Den nævnte Ministers Bestemmelse forbeholdes med Hensyn til Valget af Byggeplads, og han skal være berettiget til at lade føre Tilsyn med Bygningens Opførelse, Indretning og Udstyrelse til Formaalet, hvorover Laantageren aflægger Regnskab. Ligeledes er Ministeren berettiget til at føre Tilsyn med Institutets Drift og dets Bygningers Vedligeholdelse.
2. Naar Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet maatte finde Institutets Drift eller dets Bygningers Vedligeholdelse utilfredsstillende, eller det maatte anses for hensigtsmæssigt, at Staten overtager samme, er Eieren pligtig til at afstaa det med et Aars Opsigelse imod af Staten at erholde udbetalt en Godtgjørelse af, hvad Institutets Grund, Bygninger og Inventarium efter det aflagte Regnskab maatte have kostet mere end det tilstaaede Laan, saavel som af hvad der er afbetalt paa Laanet.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov angaaende forandret Affattelse af § 1 i Lov om Tilsyn med Dampkjedler paa Landjorden af 24 Marts 1875. (Justitsministeriet).

2 April. Nr. 34.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1 i Lov om Tilsyn med Dampkjedler paa Landjorden af 24 Marts 1875 affattes saaledes:

Enhver Dampkjedel, der paa Landjorden bruges enten som særskilt Dampudviklingsapparat eller til at forsyne en Dampmaskine, skal i Henhold til denne Lovs Bestemmelser være det Offentliges Tilsyn underkastet. Herfra undtages dog:

1. Kjedler, som ikke rumme over 200 Potter, naar de ere af den Beskaffenhed, som nærmere fastsættes ved Anordning;
2. Kjedler, som ikke rumme over 500 Potter, naar de ere forsynede med en Sikkerhedsventil med fri Udstrømningsaabning for Dampen af mindst 0,07 Kvadrattomme for hver Kvadratfod Ildpaavirkningsflade, og Totalbelastningen af denne Sikkerhedsventil høist udgjør 10 Pund pr. Kvadrattomme, eller paa anden Maade godtgjøres for Politimesteren, at Trykket ikke overstiger den nævnte Størrelse;
3. Kjedler, som rumme over 500 Potter, naar de ere forsynede med
   a) en Sikkerhedsventil af Størrelse som under Nr. 2 og hvis Totalbelastning høist udgjør 7 Pund pr. Kvadrattomme,
   b) et aabent med Atmosfæren i Forbindelse staaende Rør af mindst 3 Tommers Lysningsdiameter samt høist 16 Fods vertikal Høide, regnet fra Rørets n eøverste Aabning, hvorhos det ikke maa naae dybere

2 April. Nr. 34. ned i Kjedlens Vandbeholdning end til mindst 4 Tommer over Kjedlens Bund. Indenfor den nævnte Grændse kan det ved Anordning nærmere bestemmes, hvor dybt det nævnte Rør maa naae ned i Kjedlen.

Der kan ved Anordning træffes nærmere Bestemmelser for de under Nr. 2 og 3 nævnte Kjedlers Beskaffenhed og Indretning.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

16 April. Nr. 39.

Lov om Forbud mod Kjøb og Salg af brugte Hulprojektiler m. v. (Justitsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Efter den 1ste Juli 1880 skal alt Kjøb og Salg af Hulprojektiler og Stykker af saadanne, der ere opsamlede paa Marken eller Stranden, opfiskede fra Havbunden eller opgravede af Jorden, samt iøvrigt af brugte Hulprojektiler eller Stykker af saadanne være forbudt, og maa fra det nævnte Tidspunkt saadanne ikke findes i Jernkræmmeres Udsalgssteder eller Varebeholdninger. Dog skal dette Forbud ikke være til Hinder for, at slige Projektiler, hvoraf Nogen retmæssig maatte komme i Besiddelse, afhændes til Hærens Laboratorieafdeling eller Søtøihuset eller af disse afhændes til Indsmeltning.

§ 2. Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder fra 10 til 200 Kroner, hvorhos de Gjenstande, med Hensyn til hvilke Overtrædelsen har fundet Sted, blive at konfiskere og at aflevere til Laboratorieafdelingen eller Søtøihuset. Sagerne behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

28 April. Nr. 49.

Anordning angaaende Forholdsregler til Iagttagelse af Førere af Damp- og Seilskibe for at undgaa Paaseiling. (Indenrigsministeriet.) *).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: I Henhold til Lov angaaende Forholdsregler for at undgaa Paaseiling og Ansvar for deres Tilsidesættelse af 21de Juni 1867 ville vi herved have anordnet følgende Bestemmelser, der til Forebyggelse af Paaseiling blive at iagttage af Førere af Damp- og Seilskibe:

Almindelig Bestemmelse.

§ 1. I de efterfølgende Regler betragtes ethvert Dampskib, der er under Seil og ikke tillige gaar for Damp, som Seilskib, og ethvert Dampskib, der gaar for Damp, hvad enten det tillige har Seil til eller ikke, som Dampskib.

Regler for at føre Lanterner.

§ 2. De i de efterfølgende Paragrafer 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 og 11 nævnte Lanterner skulle føres tændte i alt Slags Veir mellem Solnedgang og Solopgang, og ingen andre maa føres. **)

§ 3. Et Dampskib, som gaar for Damp, skal føre:

a) Paa eller foran Forreisningen, og i en Høide af mindst 20 Fod over Skroget, eller, hvis Skibets Brede er mere end 20 Fod, da mindst lige saa mange Fod over Skroget, som Skibet er bredt, en Lanterne — Toplanterne — der viser et klart, hvidt og ensformigt Lys

*) Tilsvarende Regler ere vedtagne af følgende Stater: Belgien, Chili, de forenede Stater i Nordamerika, Frankrig, Grækenland, Italien, Nederlandene, Portugal, Rusland, Spanien, Storbrittannien, Sverig-Norge, det tydske Rige og Østerrig-Ungarn.

**) See B. 28 April 1880 (Nr. 50) ang. Beskaffenheden og Anbringelsen af de Lanterner, som skulle føres af Damp- og Seilskibe for at undgaa Paaseiling.

18 April. over en Bue af Horizonten paa 20 Kompasstreger, og som
Nr. 49. er saaledes anbragt og stillet, at den kaster sit Lys frit af alle Gjenstande paa Skibet fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs paa hver Side af Skibet, og som endvidere er af en saadan Beskaffenhed, at Lyset er synligt i en mørk Nat med klar Luft i en Afstand af mindst 5 Kvartmil;

b) paa Styrbords Side en Lanterne — Sidelanterne —, der viser et grønt, ensformigt Lys over en Bue af Horizonten paa 10 Kompasstreger, og som er saaledes anbragt og stillet, at den kaster sit Lys frit af alle Gjenstande paa Skibet fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs om Styrbord, og som endvidere er af en saadan Beskaffenhed, at Lyset er synligt i en mørk Nat med klar Luft i en Afstand af mindst 2 Kvartmil;

c) paa Bagbords Side en Lanterne — Sidelanterne —, der viser et rødt, ensformigt Lys over en Bue af Horizonten paa 10 Kompasstreger, og som er saaledes anbragt og stillet, at den kaster sit Lys frit af alle Gjenstande paa Skibet fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs om Bagbord, og som endvidere er af en saadan Beskaffenhed, at Lyset er synligt i en mørk Nat med klar Luft i en Afstand af mindst 2 Kvartmil. —

d) Hver af ovennævnte Sidelanterner skal paa sin indvendige Side have en Skjærm, som rækker mindst 3 Fod frem foran Lanternen, for at forhindre dens Lys fra at ses udfor den modsatte Boug.

§ 4. Et Dampskib, som bugserer et andet Skib, skal, for at kunne skjelnes fra andre Dampskibe, foruden dets Sidelanterner føre 2 Toplanterner, den ene lodret over den anden og mindst 3 Fod fra hinanden. Hver af disse Toplanterner skal i enhver Henseende opfylde de samme Fordringer, som stilles til den Toplanterne, som andre Dampskibe skulle føre.

§ 5. Ethvert Skib, hvad enten det er et Dampskib eller Seilskib, som er isærd med at udlægge eller optage et Telegraftoug, eller som, paa Grund af indtrufne Omstændigheder, ikke haves under Kommando, skal føre: — om Natten, paa det Sted, hvor et Dampskib skal føre sin Toplanterne, eller hvis det er et Dampskib, da i Stedet for denne Lanterne, 3 kugleformede Lanterner, som vise rødt Lys, hver Lanterne af mindst 10 Tommers Diameter, den ene lodret over den anden og med en indbyrdes Afstand af mindst 3 Fod, og — om Dagen: foran, men ikke lavere end Toppen af Fokkemasten, 3 sorte Kugler eller lignende runde Gjenstande, hver af mindst 2 Fods Diameter, den ene lodret over den anden og med en indbyrdes Afstand af mindst tre Fod. 28 April. Nr. 49.

Disse kugleformede Gjenstande eller Lys skulle af Skibe, der nærme sig, betragtes som Signal for, at det Skib, der fører dem, ikke er under Kommando og derfor ikke kan gaa af Veien.

Gjøre de ovennævnte Skibe ikke Fart, skulle de ikke føre, Sidelanternene; men gjøre de Fart, skulle de føre dem.

§ 6. Et Seilskib, der er under Seil, eller som bugseres, skal føre de samme Lanterner, som ifølge § 3 skal føres af et Dampskib, der gaar for Damp, dog med Undtagelse af Toplanternen, hvilken det aldrig maa føre.

§ 7. Naar Sidelanternerne ikke kunne føres paa deres Plads, saaledes som Tilfældet er ombord i Smaafartøier under haardt Veir, skulle Lanternerne dog være tændte og holdes klare paa Dækket til øieblikkelig Brug, hver paa den Side, hvortil den hører. Nærmer et Skib sig, eller finder en Tilnærmelse til andre Skibe Sted, da skulle Lanternerne vises ud over deres respektive Sider tidsnok til, at Sammenstød kan undgaas, og paa en saadan Maade, at deres Lys bliver bedst synligt, samt saaledes, at det grønne Lys ikke

28 April. kan sees fra den Bagbords, og det røde ikke fra den Styr-
Nr. 49. bords Side.

For at gjøre Brugen af disse flyttelige Lanterner sikrere og lettere, skal hver især være malet udvendig med den samme Farve som det Lys, den viser, ligesom de ogsaa skulle være forsynede med passende Skjærme.

§ 8. Et Skib, hvad enten det er et Dampskib eller Seilskib, skal, naar det ligger til Ankers, føre en kugleformet Lanterne, der viser hvidt Lys, og som har en Diameter af mindst 8 Tommer. Lanternen skal anbringes paa det Sted, hvorfra dens Lys bedst kan sees, men dog ikke høiere end 20 Fod over Dækket, og vise et klart, ensformigt Lys, der, hele Horizonten rundt, skal være synligt i en Afstand af mindst 1 Kvartmil.

§ 9. Et Lodsfartøi, som er i Lodsforretninger paa sin Station, skal ikke føre de for andre Skibe anordnede Lanterner, men skal paa Mastetoppen føre en Lanterne, som viser hvidt Lys hele Horizonten rundt, og det skal desuden med korte Mellemrum paa høist 15 Minutter vise et eller flere Blus.

Et Lodsfartøi, som ikke er i Lodsforretninger paa sin Station, skal føre de samme Lanterner, som ere anordnede for andre Fartøier.

§ 10. a) Aabne Fiskerbaade og andre aabne Baade under Seilads eller Roning behøve ikke at føre de for andre Fartøier anordnede Sidelanterner, men skulle istedet herfor have klar til øieblikkelig Brug en Lanterne med et grønt Glas paa den ene Side og et rødt Glas paa den anden Side. Nærmer et Skib eller Fartøi sig, eller finder en Tilnærmelse til andre Fartøier Sted, da skal denne Lanterne vises tidsnok til, at Sammenstød kan undgaas, og paa en saadan Maade, at det grønne Lys ikke kan sees fra den Bagbords og det røde ikke fra den Styrbords Side.

b) Et Fiskerfartøi eller en aaben Baad, som ligger til Ankers, skal vise en Lanterne med klart, hvidt Lys. 28 April. Nr. 49.

c) Et Fiskerfartøi, som driver med Net ude, skal paa en af Masterne føre 2 Lanterner, der vise rødt Lys, den ene lodret over den anden og mindst 3 Fod fra hinanden.

d) Et Fiskerfartøi, som ligger med Bundvaad ude, skal paa en af Masterne føre 2 Lanterner, den ene lodret over den anden, og mindst 3 Fod fra hinanden. Den øverste Lanterne skal vise rødt Lys, den underste grønt. Foruden disse skal et saadant Fartøi endvidere enten føre de for andre Fartøier anordnede Sidelanterner, eller, hvis disse ikke kunne føres, have dem klare til øieblikkelig Brug, saaledes som bestemt i § 7, eller ogsaa have en Lanterne klar med rødt og grønt Glas, saaledes som beskrevet i denne Paragraf, Afsnit a.

e) Det er ikke forment Fiskerfartøier og aabne Baade desuden at bruge Blus, naar de finde det ønskeligt.

f) Alle Lanterner, der ere nævnte i denne Paragraf, med Undtagelse af Sidelanterner, skulle være kugleformede og saaledes konstruerede, at de kaste Lyset hele Horizonten rundt.

§ 11. Et Skib, som indhentes af et andet, skal fra sin Agterende vise det sidstnævnte Skib en Lanterne med hvidt Lys eller et Blus.

Lyd-Signaler i Taage, etc.

§ 12. Et Dampskib skal være forsynet med en Damppibe eller et andet kraftigt Damp-Signal-Apparat, der skal være saaledes anbragt, at Lyden derfra ikke afbrydes af nogen Forhindring i Skibet. Det skal endvidere have et kraftigt Taage-Horn, indrettet til at blæses med en Blæsebælg eller et andet mekanisk Middel, og endelig en stærkt lydende

Klokke.

28 April. Et Seilskib skal være forsynet med et lignende Taage-
Nr. 49. Horn og en lignende Klokke.

I Taage, Tykning eller Sneveir, hvad enten om Dagen eller om Natten, skulle de neden anførte Signaler anvendes paa følgende Maade:

a) Et Dampskib, som gaar for Damp, skal med Damppiben eller et andet Damp-Signal-Apparat — mindst hvert andet Minut — give en lang Tone;

b) et Seilskib under Seil skal med Taage-Hornet — mindst hvert andet Minut — give følgende Signal:

Naar det har Vinden Styrbord ind — tværs eller foran for Tværs — 1 Tone;

naar det har Vinden Bagbord ind — tværs eller foran for Tværs — 2 hurtig paa hinanden følgende Toner;

naar det har Vinden agten for Tværs — 3 hurtig paa hverandre følgende Toner;

c) ethvert Skib, hvad enten det er et Dampskib eller Seilskib, skal, naar det ligger stille, ringe med Klokken — mindst hvert andet Minut.

Under Taage etc. skal Farten mindskes.

§ 13. Ethvert Skib, hvad enten det er et Dampskib eller Seilskib, skal i Taage, Tykning eller Sneveir gaa med moderat Fart.

Regler for Styring og Seilads.

§ 14. Naar to Seilskibe nærme sig hinanden paa en saadan Maade, at Sammenstød kan befrygtes, skal det ene gaa af Veien for det andet efter følgende Regler:

a) Et Skib, som seiler rumskjøds, skal gaa af Veien for et Skib, som ligger bidevind.

b) Et Skib, som ligger bidevind med Vinden Bagbord ind, skal gaa af Veien for et Skib, som ligger bidevind med Vinden Styrbord ind.

b) Naar begge Skibe seile rumskjøds med Vinden ind paa 28 April.
odsatte Sider, skal det Skib, som har Vinden Bagbord Nr. 49.
, gaa af Veien for det andet.

d) Naar begge Skibe seile rumskjøds med Vinden ind
a samme Side, skal det Skib, som er til Luvart, gaa af
ien for det, som er i Læ.

e) Et Skib, som seiler med Vinden agter ind, skal gaa
Veien for det andet Skib.

§ 15. Naar to Skibe, som gaa for Damp, komme lige
r næsten lige mod hinanden paa en saadan Maade, at
ammenstød kan befrygtes, skulle de begge dreie til Styr-
rd, saaledes at de kunne passere hinanden paa Bagbords
de.

Denne Paragraf gjælder ikkun for de Tilfælde, hvor
Skibe komme lige eller næsten lige imod hinanden paa en
aadan Maade, at Sammenstød kan befrygtes, og gjælder
ølgelig ikke for to Skibe, som ved at fortsætte hver sin
Kurs vilde gaa klare af hinanden.

De eneste Tilfælde, for hvilke Paragrafen gjælder, ere
de, i hvilke hvert af de to Skibe stævner lige eller næsten
ige imod det andet, altsaa om Dagen i de Tilfælde, hvor
hvert Skib ser det andet Skibs Master overet eller
næsten overet, og i Linie eller næsten i Linie med dets
egne, og om Natten i de Tilfælde, hvor hvert Skib
r i en saadan Stilling, at det ser begge Lysene i det
andet Skibs Sidelanterner.

Paragrafen gjælder ikke for de Tilfælde, hvor et Skib
om Dagen ser et andet Skib forude, hvis Kurs krydser
dets egen, samt hvor om Natten det ene Skibs røde Lys
vender imod det andet Skibs røde Lys, eller hvor det
ne Skibs grønne Lys vender imod det andet Skibs
grønne Lys, eller hvor et rødt Lys uden et tilsvarende
grønt ses forude, eller hvor et grønt Lys uden et tilsvarende
rødt ses forude, eller hvor baade et rødt og et grøn Lys
s samtidig i hvilkensomhelst anden Retning end forude.

28 April. § 16. Naar to Skibe gaa for Damp, og deres Kurser
Nr. 49. krydse hinanden paa en saadan Maade, at Sammenstød kan befrygtes, skal det Skib, som har det andet paa sin Styrbords Side, gaa af Veien for det andet.

§ 17. Naar to Skibe, hvoraf det ene er et Seilskib og det andet et Dampskib, styre saadanne Kurser, at Sammenstød kan befrygtes, skal Dampskibet gaa af Veien for Seilskibet.

§ 18. Ethvert Dampskib, som nærmer sig et andet Skib paa en saadan Maade, at Sammenstød kan befrygtes, skal om nødvendigt mindske Fart eller stoppe og bakke.

§ 19. Naar et Dampskib, som gaar for Damp, foretager en saadan Bevægelse, som de nærværende Regler bemyndige til eller fordre, da kan det tilkjendegive denne Bevægelse til et hvilketsomhelst andet Skib, som det har i Sigte, ved Hjælp af følgende Signaler med Damppiben, nemlig:

1 kort Tone betyder: „Jeg dreier til Styrbord".

2 korte Toner betyde: „Jeg dreier til Bagbord".

3 korte Toner betyde: „Jeg bakker med fuld Kraft".

Brugen af disse Signaler er frivillig; men naar de bruges, da skal Skibet udføre den Bevægelse, som det givne Signal angiver.

§ 20. Ethvert Skib, hvad enten det er et Dampskib eller Seilskib, som indhenter et andet Skib, skal, uanset hvad der er bestemt i de foranstaaende Paragrafer, gaa af Veien for det indhentede Skib.

§ 21. I snevre Løb skal ethvert Dampskib, naar det er udførligt, og uden Fare lader sig gjøre, holde sig til den Side af Seilløbet, som ligger paa Skibets Styrbords Side.

§ 22. Naar et Skib ifølge de foranstaaende Regler skal gaa af Veien for et andet, skal det andet Skib vedblive at holde sin Kurs.

§ 23. Ved at følge og fortolke disse Regler skal der

tages tilbørligt Hensyn til alle de med Navigeringen for- 28 April.
bundne Farer, og til saadanne særlige Omstændigheder, Nr. 49.
som kunne gjøre en Afvigelse fra de foranstaaende Regler nødvendig for at undgaa en øieblikkelig Fare.

Intet Skib maa under nogen Omstændigheder forsømme at iagttage passende Forsigtighedsforanstaltninger.

§ 24. Intet, som indeholdes i disse Regler, kan frigjøre nogetsomhelst Skib eller dets Rheder, Fører eller Mandskab for Følgerne af nogen Forsømmelse med at føre Lanterner, gjøre Signaler eller holde tilbørligt Udkig, eller for Følgerne af at undlade at anvende ethvert Forsigtighedsmiddel, som almindeligt Sømandsskab eller de særegne Omstændigheder i det paagjældende Tilfælde maatte udfordre.

Særlige Regler for Seilads i Havne og indre Farvande kunne gives.

§ 22. Intet, som indeholdes i disse Regler, skal være til Hinder for Anvendelsen af særlige Regler, som paa lovlig Maade ere udstedte af lokale Autoriteter for Seiladsen i en Havn, paa en Flod eller i et indre Farvand.

Særlige Lanterner for Eskadrer og Konvoier.

§ 26. Intet, som indeholdes i disse Regler, skal være til Hinder for Anvendelsen af hvilkesomhelst særlige Regler, udstedte af en Nations Regjering med Hensyn til en Forøgelse i Antallet af de faste Lanterner og Signal-Lanterner paa to eller flere Krigsskibe eller paa Skibe, der seile under Konvoi.

Om Straffeansvar.

§ 27. Tilsidesættelse af foranførte Forholdsregler medfører Straf af indtil 200 Kroner.

28 April.
Nr. 49.

Om Anordningens Ikrafttræden samt om ældre Bestemmelsers Ophævelse.

§ 28. Nærværende Anordning træder i Kraft den 1ste September 1880, med Undtagelse af § 10 angaaende Lanterner for Fiskerfartøier og aabne Baade, der først træder i Kraft den 1ste September 1881.

Anordning angaaende Forholdsregler til Jagttagelse af Førere af Damp- og Seilskibe for at undgaa Paaseiling af 9de August 1867 samt den dertil sig sluttende Anordning af 19de Marts 1869 ophæves fra den 1ste September 1880 at regne, med Undtagelse af førstnævnte Anordnings § 9 angaaende Lanterner for Fiskerfartøier og andre aabne Baade, der fremdeles er gjældende indtil den 1ste September 1881.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

28 April.
Nr. 50.

Bekjendtgjørelse angaaende Beskaffenheden og Anbringelsen af de Lanterner, som skulle føres af Damp- og Seilskibe for at undgaa Paaseiling. (Indenrigsministeriet).

Under Henvisning til den under Dags Dato udgaaede allerhøieste Anordning angaaende Forholdsregler til Jagttagelse af Førere af Damp- og Seilskibe for at undgaa Paaseiling finder Indenrigsministeriet sig foranlediget til herved at bringe til almindelig Kundskab, at de i bemeldte Anordning §§ 3, 4, 6, 7 og 8 indeholdte Bestemmelser om Lanterneførelsen ikke kunne ansees overholdte, medmindre de deri omhandlede Lanterners Beskaffenhed og Anbringelse fyldestgjør de nedenfor angivne Fordringer, der ere overensstemmende med de Regler, som indeholdes i Instruktionerne for det britiske Handelsministeriums Skibsinspektører (Board

of Trades Surveyors), hvilke ere bemyndigede til at be- 28 April.
sigtige ogsaa fremmede Skibes Lanterner. Nr. 50.

Ifølge Anordning af Dags Dato §§ 3, 4, 6, 7 og 8 skulle Lanternerne være af en saadan Beskaffenhed, at de i en mørk Nat med klar Luft ere synlige i følgende Udstrækning, nemlig: Top-Lanternen i Dampskibe i en Afstand af mindst 5 Kvartmil, visende et ensformigt Lys over en Bue af Horizonten paa 20 Kompasstreger; Side-Lanternerne, saavel i Damp- som i Seilskibe, i en Afstand af mindst 2 Kvartmil, visende et ensformigt Lys over en Bue af Horizonten paa 10 Kompasstreger, og Anker-Lanternen i en Afstand af mindst 1 Kvartmil, visende et ensformigt Lys hele Horizonten rundt.

Dernæst skal Top-Lanternen i Dampskibe være saaledes stillet, at den kaster Lyset frit af alle Gjenstande paa Skibet fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs paa hver Side af Skibet.

Side-Lanternerne, saavel i Damp- som Seil-Skibe, skulle være saaledes stillede, at de kaste Lyset frit af alle Gjenstande paa Skibet fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs henholdsvis paa Styrbords- og Bagbords-Siden af Skibet.

Endelig skal Anker-Lanternen være saaledes stillet, at den kaster Lyset frit af alle Gjenstande paa Skibet hele Horizonten rundt.

Disse Fordringer kunne ansees for opfyldte, naar Lanternerne ere af saadan Beskaffenhed, som nedenfor angivet, og deres Anbringelse er skeet paa nedenanførte Maade.

A. Lanternernes Beskaffenhed.

Almindelige Bestemmelser.

a. Alle Lanterner skulle i enhver Henseende være hensigtsmæssig indrettede, solide og i god Stand.

28 April. b. Deres Dimensioner skulle være i Overensstemmelse
Nr. 50. med nedenstaaende Forskrifter. Større Dimensioner end de foreskrevne maa anvendes, og mindre kunne indrømmes indtil en Afvigelse af 1/8 Tomme.

Lanterner, i hvilke der bruges mineralsk Olie eller Lignende, bør som Regel være større end de, hvori der brændes Lys eller almindelig Olie.

c. Ventilationen skal være passende stærk.

d. I Olielamper bør Vægen ikke være mindre end 1" 8''' à 1" 11''' (1 3/4 à 2" engelsk Maal), i Stenolielamper ikke mindre end 11''' (1" engelsk Maal).

e. Flammen skal være tilstrækkelig stor og brænde klart uden at ose.

Dersom Flammen brænder mindre klart, bliver mindre eller endog oser, naar Lanternen lukkes, da er Ventilationen for svag. Brænder den urolig og flagrende, er Ventilationen for stærk, og Flammen kan da let slukkes ved Vindstød.

Det maa paases, at Regn eller Sne ikke kan trænge ind i Lanternen.

Top- og Side-Lanterner.

f. Lanternernes Blindsider skulle være mindst 8" 9''' (9" engelsk Maal) brede, deres indvendige Høide mindst 10" 8''' (11" engelsk Maal). Naar Lanternens Blindsider indbyrdes danne en Vinkel, skal hver af dem have den anførte Brede; er derimod Lanternen rund, skal Lanternens Diameter være lig denne Brede.

Høiden af Lanternen maales fra Overfladen af Lanternens Bund til Underfladen af dens Dæksel ved Siden af Skorstenen.

g. Aabningen for Lysstraalerne skal være mindst 4" 10''' (5" engelsk Maal) høi, og mindst 7" 9''' (8" engelsk Maal) bred.

Aabningens Høide eller Brede maales efter den lodrette eller vandrette Linie imellem dens Kanter. 28 April. N:. 50.

Længden af den Bue, som Aabningens Over- eller Underkant danner, skal i Side-Lanternerne udgjøre ⅓ og i Toplanternerne ⅔ af en Cirkel.

h. Lindsen, saavelsom et i Stedet for denne anvendt almindeligt, buet Glas, skal have en saadan Størrelse, at Lysstraalerne udfylde hele Aabningen. Formen, Farven og de øvrige Egenskaber skulle være hensigtssvarende.

Lindser, som ere plan-konvexe eller dioptriske, samle Lysstraalerne og ere derfor at foretrække for almindelige, buede Glas, som overalt ere ens tykke. Saadanne Glas fordre nemlig altid stærkere Lys og kraftigere Speil end de nævnte Lindser.

Lanterner med Lindser, som kun ere farvede i Overfladen, saavelsom de, i hvilke der er anbragt en tynd farvet Glasplade bag den hvide Lindse, udsende mere Lys end Lanterner med Lindser, hvis hele Glasmasse er farvet.

Den blaaliggrønne Farve er at foretrække for den gulliggrønne, der let i Afstand forvexles med et svagt hvidt Lys.

i. Speilet skal være saaledes konstrueret og stillet, at det saavidt muligt opfanger alle de Lysstraaler, der ikke udsendes igjennem Lanternens Lindse eller Glas. Speilfladen maa ikke være af Glas.

Hvor der anvendes plan-konvexe eller dioptriske Lindser bør Speilet være formet som en Kugleflade, hvis Radius er lig Afstanden fra Flammens Midtpunkt til Speilet.

k. I Lanterner med plan-konvexe eller dioptriske Lindser, skal Flammens Midte være i Lindsens og Speilets fælles Brændpunkt. Dette undersøges ved at eftermaale, dels om den er i Centrum af en vandret Cirkelflade, som tænkes lagt gjennem Lindsens halve Høide, dels om den overalt er i lige stor Afstand fra Speilet.

8 April. 1. Den styrbords Sidelanterne med tilhørende Skjærm
Nr. 50. skal være malet grøn, den bagbords rød.

Anker-Lanternen.

m. Denne Lanterne skal, som foreskrevet i Anordning af Dags Dato § 8, være en kugleformet Lanterne af mindst 8″ Diameter.

B. Lanternernes Anbringelse.

Top-Lanternen.

a. Toplanternen skal befæstes saaledes paa eller foran Forreisningen, at den ikke kan forandre Stilling, og at Lyset kan ses frit af alle Gjenstande paa Skibet i hele den ved Anordningen fastsatte Bue.

For at Lanternen, samtidig med at være anbragt i en urokkelig Stilling, tillige kan være let at op- og nedtage, bør den enten ophænges i et hensigtsmæssigt Stativ, der sidder fast paa selve Fortoppen, eller, hvis Forholdene nødvendiggjøre, at Lanternen ophænges under et Stag, — der selvfølgelig maa være uafhængigt af Seilene og saa lidt som muligt paavirket af den øvrige Reisning —, befæstes ved Hjælp af en Gaffel, der med et Metalrør vandrer paa selve Staget.

For at sikkre sig imod, at Lyset skjules af Reisning, Seil eller andre Gjenstande, bør Lanternernes rigtige Anbringelse undersøges ved, at Seilene paa Forreisningen tilsættes og Ræerne stilles i de forskjellige Retninger, de kunne indtage.

Side-Lanternerne med tilhørende Skjærme.

b. Side-Lanternerne og deres Skjærme skulle befæstes saaledes til selve Skibet, at de ikke kunne forandre Stilling, og saaledes, at deres Lys ses frit af alle Gjenstande paa Skibet i hele den ved Anordningen fastsatte Bue.

c. Ved Bestemmelsen af Side-Lanternernes Plads, der

maa rette sig efter Skibets Størrelse, Form og Reisning, skal det fornemmelig iagttages, at deres Lys kan ses frit af Kranbjælker, Fartøier, Seil, Reisning o. s. v. Til Sikkerhed herfor bør Lanternernes rigtige Anbringelse undersøges ved, at Seilene tilsættes og Ræerne stilles i de forskjellige Retninger, de kunne indtage. 28 April. Nr. 30.

Side-Lanternerne bør i Reglen ikke anbringes agten for det Sted, hvor Skibet er bredest.

d. Side-Lanternerne med tilhørende Skjærme maa albrig anbringes i Reisningen, men skulle paa en solid og hensigtsmæssig Maade befæstes til selve Skibssiden eller de med denne forbundne faste Dele af Skibet, ikke til det Opstaaende alene.

Anbringes Skjærmene paa bevægelige Daviser, der boie udefter over Skibets Sider, da skulle de være forsynede med Stræbere, saaledes tilpassede, at, naar disse ere befæstede paa deres Plads, hver Side-Lanterne lyser i den Retning, som fordres ifølge Anordningen.

e. De til Side-Lanternerne hørende Skjærme, — der skulle række mindst 3 Fod frem foran Lanternens forreste Del —, skulle stilles saaledes, at de forhindre, at Side-Lysene kunne ses udfor den modsatte Side af den, paa hvilken Lyset er anbragt, og paa samme Tid dog tillade, at begge Side-Lysene ere synlige ret forude.

Erfaringen har vist, at det i dette Øiemed vil være nødvendigt at stille Skjærmene saaledes, at Lysstraalerne fra det grønne og røde Side-Lys krydse hinanden under en ubetydelig Vinkel.

Skjærmenes Afretning og Indstilling kan foretages paa forskjellige Maader. Antages den Skjærm, som man vil undersøge, at være anbragt parallel med Skibets Kjøl, og Lanternen at staa næsten op til Skjærmens Yderflade, da ville Lysstraalerne fra Lanternen krydse Forlængelsen af Skibets Kjøl saa tæt foran Bougen, at Lyset vil blive

28 April muligt fra 4 Str., som nærmer sig den modsatte Boug.

Nr. 54. Denne Feil kan tilstrækkeligt rettes paa følgende Maader:

1. Ved at forlænge Skjærmen.
2. Ved at anbringe et Bræt paa Klamper paa Skjærmens Yderside, saaledes at Afstanden fra Inderkanten af Aabningen for Lysstraalerne til Skjærmens Yderflade bliver lig med Afstanden fra denne Flade til Yderfladen af Brættet;
3. Ved paa den forreste Ende af Skjærmens Yderflade at fastgjøre en Liste, der fremrager lige saa meget frem, som Afstanden fra Inderkanten af Aabningen for Lysstraalerne til Skjærmens Yderflade er stor;
4. Endelig kan selve Skjærmens Stilling forandres saaledes, at en Linie fra Yderkanten af Skjærmens Forende til Inderkanten af Aabningen for Lysstraalerne bliver parallel med Skibets Kjøl.

De anførte Foranstaltninger vise imidlertid kun den praktiske Vei, der kan følges ved Afretningen eller Indstillingen af Skjærmene, men ikke disses Afretning eller Indstilling i det enkelte Tilfælde, der foruden at være afhængig af Lysets og Skjærmenes indbyrdes Stilling tillige beror paa Lysets Afstand saavel fra Skibets Forstavn som fra dets Diametralplan.

En Krydsning af Lysstraalerne paa en passende Afstand (c. 1 Kabellængde) foran for Skibets Boug vil i Reglen opnaas, naar en Linie fra Yderkanten af Skjærmens Forende, trukken parallel med Skibets Kjøl, berører Flammens Inderkant.

Anker-Lanternen.

f. Denne Lanterne skal ifølge Anordning af Dags Dato anbringes paa det Sted, hvorfra den — hele Horizonten

rundt — bedst kan ses, dog ikke høiere over Dækket end 20 Fod. 28 April Nr. 50.

Lanternernes Antal.

g. Alle Skibe, der gaa i udenrigs Fart, bør stedse være forsynede med 2 Sæt Side-Lanterner, samt med 2 Anker-Lanterner.

Alle Dampskibe bør tillige have mindst 2 Top-Lanterner.

Det tilføies, at et ved Ministeriets Foranstaltning anskaffet Sæt Lanterner, som opfylder ovennævnte Betingelser, beror hos Kjøbenhavns Havnebestyrelse og paa Forlangende forevises af den vagthavende Strømbetjent *).

Vexellov for Danmark. (Justitsministeriet). **) 7 Mai. Nr. 52.

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Første Afdeling.

Om trukne (trasserede) Vexler.

Første Kapitel.

Om Vexelformen.

§ 1. En Vexel skal indeholde:

udtrykkelig Benævnelse af Vexel, indført i selve Texten, eller, hvis Vexlen er affattet i et fremmed Sprog, et tilsvarende Udtryk i dette Sprog;

*) De Bekjendtgjørelsen som Bilag ledsagende Tegninger udelades her.

**) Jfr. L. 28 Mai 1880 (Nr. 66) om Vexelsager og Vexelprotester.

7 Mai. den Pengesum, der skal betales (Vexelsummen);
Nr. 52. dens Navn, til hvem Betalingen skal ske (Vexeltager, Remittent);
dens Navn, der skal indfri Vexlen (Vexelbetaler, Trassat);
Tid og Sted for Vexlens Udstedelse;
det Sted, hvor Betalingen skal ske;
dens Underskrift, der udsteder Vexlen (Vexelgiver, Vexeludsteder, Trassent).

§ 2. En Vexel kan lyde paa Betaling til Trassenten selv (Vexel til egen Ordre).

Lyder en trasseret Vexel paa at indfries af Trassenten selv (trasseret egen Vexel), anses den som en egen Vexel (§ 95).

§ 3. Betalingstiden skal for den hele Vexelsum være en og den samme.

Vexlen kan kun lyde paa Betaling:
paa en bestemt Dag;
ved Forevisning (ved Sigt, a vista);
en vis Tid efter Forevisningen (efter Sigt, a viso); eller
en vis Tid efter Udstedelsen (a dato).

Er ingen Betalingstid nævnt, anses Vexlen som betalbar ved Sigt.

§ 4. En Vexel kan lyde paa Betaling et andet Sted end der, hvor Trassaten boer (domicilieret Vexel).

Er særskilt Betalingssted ikke nævnt, gjælder som Vexlens Betalingssted det ved Trassatens Navn anførte Sted, hvor han tillige antages at bo.

§ 5. Er et Dokument ikke affattet overensstemmende med de foran givne Forskrifter, medfører det ikke Vexelret. Heller ikke have de paa et saadant Dokument tegnede Erklæringer, saasom Akcept, Endossement eller Borgen, nogen vexelretlig Virkning.

§ 6. Er Vexelsummen nævnt flere Gange, men med forskjellige Beløb, gjælder det, som mindst er.

§ 7. Indeholder en Vexel Tilsagn om Rente, anses det som uskrevet.

Andet Kapitel.

Om Trassentens Ansvar.

§ 8. Trassenten svarer efter Vexelret for Vexlens Godkjendelse (Akcept) og Betaling.

Tredie Kapitel.

Om Overdragelse af Vexlen (Endossement, Giro).

§ 9. En Vexel kan ved Endossement overdrages til en Anden (Endossatar), selv om Intet herom er nævnt i Vexlen. Har Trassenten i selve Vexlens Text ved Ordene „ikke til Ordre" eller deslige forbudt dens Overdragelse, medfører saadan ingen vexelretlig Virkning.

§ 10. Ved Endossement gaa alle af Vexlen flydende Rettigheder, deriblandt ogsaa Retten til at endossere Vexlen videre, over paa Endossataren. Vexlen kan endosseres ogsaa til Trassenten, til Trassaten, til Akceptanten eller til en tidligere Endossent og af disse igjen til Andre.

§ 11. Endossementet skal skrives paa selve Vexlen eller paa en Afskrift af den (Kopi) eller paa et til Vexlen eller Kopien hæftet Blad (Alonge).

§ 12. Endossement kan ske enten saaledes, at Endossenten indsætter Endossatarens Navn og underskriver sit eget (fuldstændigt Endossement), eller og derved, at Endossenten blot tegner sit Navn paa Vexlens eller Vexelkopiens Bagside eller paa det vedhæftede Blad (Endossement in blanco).

§ 13. Blanco-Endossement kan af Vexeleieren udfyldes ved Indsættelse af en Endossatars Navn.

§ 14. Enhver Endossent svarer alle efterfølgende Eiere af Vexlen efter Vexelret for dens Akcept og Betaling, saafremt han ikke i sit Endossement ved Ordene „uden Forbindtlighed", „uden Ansvar", „uden Obligo", „uden Retur"

7 Mai. eller deslige udtrykkelig har forbeholdt sig at være fri for
Nr. 52. saadant Ansvar.

§ 15. Indeholder et Endossement udtrykkeligt Forbud mod at endossere Vexlen videre, og overdrages den desuagtet, have senere Vexeleiere ikke Vexelret mod den Endossent, som gav Forbudet.

§ 16. Et Endossement, som kun indeholder en Fuldmagt eller en Bemyndigelse til Inkassering eller deslige (Prokura-Endossement), overfører ikke Eiendomsret til Vexlen, men giver alene Fuldmægtigen Hjemmel til at tage de til Vexelrettens Bevaring fornødne Forholdsregler og til at indbetale og oppebære Vexelsummen, samt, saafremt saadant ikke er udtrykkelig forbudt i Endossementet, til at overdrage Vexlen ved nyt Prokura-Endossement.

Fjerde Kapitel.

Om Vexlens Forevisning til Akcept.

§ 17. Enhver, som har en Vexel i Hænde, er berettiget til strax at forevise den til Akcept og, hvis saadan ikke erholdes inden den i § 21 bestemte Tid, at optage Protest for manglende Akcept (de non acceptatione). Aftale, som strider herimod, har ikke vexelretlig Virkning.

§ 18. Lyder en Vexel paa Betaling et andet Sted end der, hvor Trassaten boer, og har Trassenten ikke paa Vexlen opgivet, ved hvem Betalingen paa det andet Sted skal erlægges, skal den før Forfaldsdag forevises Trassaten til Akcept og, saafremt saadan ikke erholdes, protesteres. Forsømmes dette, tabes Vexelretten mod Trassenten og Endossenterne.

§ 19. Lyder en Vexel paa Betaling efter Sigt, skal den forevises til Akcept inden den Tid, som maatte være foreskreven i Vexlens Text, eller, naar saadan Forskrift mangler, inden 6 Maaneder fra Udstedelsesdagen, hvis den er trukken fra eller paa noget Sted i Europa med Undtagelse af Is-

land og Færøerne, og inden et Aar, hvis den er trukken fra eller paa sidstnævnte Steder eller noget Sted udenfor Europa. Bliver Vexlen ikke akcepteret, eller bliver Akcepten ikke dateret, skal Vexlen inden Forevisningsfristens Udløb protesteres, og regnes i saadant Tilfælde Forfaldstiden fra Protestdagen. Forsømmes, hvad her er bestemt, tabes Vexelretten mod Trassenten og Endossenterne. 7 Mai. Nr. 52.

Den Endossent, som i sit Endossement af saadan Vexel har foreskrevet en særlig Forevisningstid, er fri for Vexelansvar, hvis Fristen oversiddes.

I Forhold til den Akceptant, som ikke har dateret sin Akcept, regnes Forfaldstiden, naar Protest ikke er optagen, fra Forevisningsfristens sidste Dag.

§ 20. I ethvert Tilfælde, hvor paa Grund af manglende Akcept Protest er optagen, skal Underretning (Notifikation) derom gives paa den Maade og under det Ansvar, som i §§ 45—47 fastsættes.

Femte Kapitel.

Om Vexlens Akcept.

§ 21. Naar en Vexel forevises til Akcept, skal bestemt Svar, bekræftende eller negtende, gives inden 24 Timer. Gives ikke Svar inden denne Tid, ansees Akcept negtet.

Akcepten skal skrives paa Vexlen og forsynes med Akceptantens Underskrift. Gyldig Akcept kan ogsaa gives ved Akceptantens blotte Navntegning paa Vexlens Forside.

Akcept kan ikke, efterat den er tegnet paa Vexlen, med Retsvirkning udstryges, forandres eller tilbagekaldes.

§ 22. Vexlen skal akcepteres efter sit Lydende uden Vilkaar eller Forbehold; dog kan Akcepten indskrænkes til en Del af Vexelsummen. Gjøres andre Indskrænkninger eller Vilkaar, ansees de som uskrevne.

§ 23. Den, som har akcepteret en Vexel, svarer efter

7 Mai. Verelret for Betaling paa Forfaldsdagen af det accepterede
Nr. 52. Beløb.

Acceptanten er ifølge sin Accept verelretlig forpligtet ogsaa ligeoverfor Trassenten. Derimod har Acceptanten ikke Verelret mod Trassenten.

§ 24. Lyder en Verel paa Betaling et andet Sted end der, hvor Trassaten boer, og har Trassenten ikke paa Verlen opgivet, ved hvem Betalingen paa det andet Sted skal erlægges, skal Acceptanten tilføie det paa Verlen. Gjør han det ikke, antages det, at han selv vil indfri Verlen paa Betalingsstedet.

Sjette Kapitel.

Om Regres for manglende eller ikke betryggende Accept.

§ 25. Bliver en Verel ikke accepteret inden den i § 21 bestemte Frist, eller indskrænkes Accepten til en Del af Verelsummen, er Verelejeren, efterat Protest er optagen, berettiget til af hvilkensomhelst blandt Endossenterne eller af Trassenten mod Protestens Udlevering med Verelret at kræve Sikkerhed for Betaling til Forfaldstid af Verelsummen eller det ikke accepterede Beløb tilligemed de ved den manglende eller ufuldstændige Accept forvoldte Omkostninger.

§ 26. Enhver Endossent har i Kraft af den for manglende eller ufuldstændig Accept optagne Protest ligeledes Ret til mod Protestens Udlevering at kræve Sikkerhed af hvilkensomhelst blandt de foregaaende Endossenter eller af Trassenten.

§ 27. Har en Verelskyldner stillet en af sine Eftermænd Sikkerhed, gjælder den ogsaa til Fordel for Sikkerhedsstillerens øvrige Eftermænd, naar de fordre saadant. Ingen af Sikkerhedsstillerens Eftermænd har Ret til at forlange yderligere Sikkerhed af nogen Verelskyldner, medmindre det paavises, at den allerede stillede Sikkerhed er utilstrækkelig.

§ 28. Vil Trassaten efter Protesten meddele fuldstændig Akcept, og erstatter han de ved den manglende Akcept forvoldte Omkostninger, maa Præsentanten ikke vægre sig ved at modtage Akcepten, saafremt Vexlen endnu er i hans Besiddelse. Naar Akcept saaledes er given, ophører Retten til at kræve Sikkerhed. Var saadan allerede stillet, skal den tilbageleveres. Ligeledes skal en stillet Sikkerhed gives tilbage, naar der ikke inden et Aar efter Vexlens Forfaldsdag er reist Sag til dens Betaling mod den, som har stillet Sikkerheden, saa og naar Vexlen er indfriet eller den vexelretlige Forpligtelse paa anden Maade er ophørt. 7 Mai. Nr. 52.

§ 29. Har den, som paa Grund af Protest for manglende Akcept er berettiget til Sikkerhed efter §§ 25 eller 26, Vexlen i Hænde, kan han uden at afvente Forfaldstiden i Stedet for Sikkerhed strax kræve Betaling af Vexelsummen eller det ikke akcepterede Beløb, tilligemed de ved Akceptens Negtelse forvoldte Omkostninger og Provision efter §§ 50—52. Dog kan Vexelskyldneren i Vexelsummen eller det ikke akcepterede Beløb afkorte 5 Procent aarlig Rente for Vexlens tilbagestaaende Løbetid.

Kræver Vexeleieren Sikkerhed, men vil Vexelskyldneren hellere strax paa ovennævnte Vilkaar indfri Vexlen, staar dette ham frit.

§ 30. Er den, som har akcepteret en Vexel, forinden Forfaldstid kommen under Konkurs eller ved Exekution funden at mangle Midler til at betale sin Gjæld, eller har han, hvis han er Handlende, standset sine Betalinger, og har han ikke, efter i saadan Anledning at være opfordret dertil af Vexlens Ihændehaver, stillet Sikkerhed for dens Indfrielse til Forfaldstid, ere Vexlens Eier og Endossenter, naar disse Omstændigheder godtgjøres ved Protest, berettigede til mod Protestens Udlevering at kræve Sikkerhed overensstemmende med §§ 25—27 hos de foregaaende Endossenter eller Trassenten.

7 Mai. Om saadan Protest bliver Underretning at give paa den
Nr. 52. Maade og under det Ansvar, som i §§ 45—47 fastsættes.

Syvende Kapitel.

Om Vexlens Forfaldstid og Betaling.

§ 31. Vexlen skal indfries paa Forfaldsdagen, og finde Løbedage saaledes ikke Sted.

§ 32. En Vexel, som lyder paa Betaling ved Sigt, skal indfries ved Forevisningen. Om Tiden, inden hvilken saadan Vexel skal forevises til Betaling, og om Følgerne af Forsømmelse heraf gjælder, hvad der i § 19 er bestemt om Forevisning til Akcept af Vexler, der lyde paa Betaling efter Sigt.

§ 33. Er Vexlens Forfaldstid bestemt til Begyndelsen af en Maaned, skal den indfries paa Maanedens første Dag. Ved Midten af en Maaned forstaas Maanedens femtende Dag og ved Slutningen af en Maaned dens sidste Dag.

Er Vexlens Forfaldstid bestemt til et vist Antal Dage efter Udstedelsen eller efter Sigt, medregnes ikke Udstedelses- eller Forevisningsdagen. En halv Maaned regnes lige med et Tidsrum af 15 Dage; lyder Betalingstiden paa en eller flere hele Maaneder og en halv Maaned, bliver den halve Maaned at regne sidst.

§ 34. Er en Vexel udstedt paa et Sted, hvor der benyttes Tidsregning efter gammel Stil, skulle Tidsbestemmelserne i Vexlen anses givne efter denne Stil, naar ikke Andet fremgaar af Vexlen.

§ 35. Vexlen skal betales i den Myntsort, paa hvilken den lyder. Er denne ikke gangbar paa Betalingsstedet, og har Trassenten ikke ved Ordet „effektiv" eller tilsvarende Udtryk særlig foreskrevet Betaling i den fremmede Myntsort, kan Vexelsummen erlægges i indenlandsk Mynt efter den Vexelkurs, hvortil paa det Sted, hvor Betalingen sker, eller

paa nærmeste indenlandske Vexelplads Vexler, udstedte i den fremmede Myntsort og lydende paa Betaling ved Sigt, kjøbes paa den Tid, Indfrielsen sker. 7 Mai. Nr. 52

§ 36. Indfrier Akceptanten ikke Vexlen, naar den paa eller efter Forfaldsdagen forevises ham til Betaling, er han pligtig at svare 6 Procent aarlig Rente af Vexelsummen fra Forevisningsdagen samt til at give fuld Erstatning for de Vexeleieren ved Forhalingen forvoldte Omkostninger. Skal Betalingen ske efter Vexelkurs, og er denne falden efter Vexlens Forevisning, beregnes den Kurs, som gjaldt paa Forevisningstiden; dog kan Vexeleieren, hvis han har forhalet Vexlens Forevisning, ikke beregne høiere Kurs end den, der gjaldt paa Forfaldsdagen.

§ 37. Vexeleieren maa ikke vægre sig ved at modtage Afdrag paa Vexelsummen.

§ 38. Vexelskyldneren er ikke pligtig at betale, medmindre Vexlen udleveres ham med paategnet Kvittering. Betaler han en Del af Vexelsummen, skal Afbetalingen paategnes Vexlen, og, saafremt det forlanges, særskilt Kvittering meddeles ham paa en Afskrift af Vexlen.

§ 39. Naar Forfaldstid er kommen, er Vexlens Ihændehaver berettiget til at kræve og oppebære Betaling for Vexlen, saafremt han ved Indholdet af dens Text eller ved en behørig sammenhængende og til ham fortsat Række af fuldstændige eller Blanko-Endossementer viser sig at være Vexlens Eier. Den, som da indfrier Vexlen, er ikke pligtig at prøve Endossementernes Ægthed.

§ 40. Indfries en Vexel før Forfaldsdag, og viser det sig senere, at Betalingen er erlagt til en uretmæssig Ihændehaver, svarer den, der indfriede Vexlen, for deraf følgende Skade.

Ottende Kapitel.

Om Regres paa Grund af manglende Betaling

§ 41. Vil Vexeleieren bevare sin Ret til Regres i

7 Mai. manglende Betaling mod Trassenten og Endossenterne, skal
Nr. 52. han forevise den forfaldne Vexel, hvad enten den forud er akcepteret eller ikke, til Betaling for Trassaten og, hvis denne ikke erlægger fuld Betaling, optage Protest (de non solutione) paa Forfaldsdagen eller senest paa anden Søgnedag efter denne. Saadan Forevisning og Protest er dog unødvendig, saafremt Protest for manglende Akcept forud er optagen samt derhos Vexlen er indfriet overensstemmende med § 29 eller Sag i Medfør af samme Paragraf reist til dens Betaling.

§ 42. En Opfordring til ikke at optage Protest („uden Protest", „uden Omkostninger" eller desl.) fritager fra Forpligtelsen til at protestere, men ikke fra Forpligtelsen til i rette Tid at forevise Vexlen til Betaling. Udebliver Betalingen, er Vexeleieren pligtig til at give Underretning derom paa den Maade og under det Ansvar, som i §§ 45—47 fastsættes. Paastaar en Vexelskyldner, at Forevisning ikke har fundet Sted i rette Tid, paahviler det ham at bevise saadant. Fra Forpligtelsen til at erstatte Protestomkostninger, naar Protest uanset Opfordringen er skeet, er han ikke fritagen.

§ 43. Er Vexlen domicilieret, skal den forevises paa Betalingsstedet for den, ved hvem Betalingen skal erlægges (Domiciliaten), eller, hvis en saadan ikke er nævnt paa Vexlen, for Akceptanten selv. Opnaas ikke Betaling, eller kan den, for hvem Vexlen skal forevises, ikke træffes paa Betalingsstedet, skal Vexeleieren, saafremt han vil bevare sin Ret til Regres mod Trassenten og Endossenterne, derstedes optage Protest overensstemmende med de i § 41 givne Forskrifter. Skal Betalingen ske ved en Anden end Akceptanten, og forsømmer Vexeleieren at optage Protest hos ham, tabes Vexelretten ogsaa mod Akceptanten.

§ 44. Til Bevaring af Vexelret mod Akceptanten udfordres, med Undtagelse af det i § 43 nævnte Tilfælde,

hverken Vexlens Forevisning til Betaling eller Optagelse af Protest. 7 Mai. Nr. 52.

§ 45. Ihændehaveren af en for manglende Betaling protesteret Vexel skal inden to Søgnedage efter den Dag, da Protesten blev optagen, give skriftlig Underretning (Notifikation) om Protesten til den nærmeste af sine Formænd, ved hvis Navn paa Vexlen Stedsbetegnelse findes anført.

Denne Forpligtelse anses fyldestgjort, naar skriftlig Underretning inden nævnte Tidsfrist er indleveret til Posten eller, hvor Post ikke gaar, paa anden forsvarlig Maade afsendt.

Enhver om Protesten underrettet Endossent er pligtig til inden to Søgnedage efter Underretningens Modtagelse paa samme Maade at give Underretning til sin nærmeste Formand, ved hvis Navn Stedsbetegnelse findes anført paa Vexlen. Ligeledes er den Trassent, som har modtaget Underretning om, at en domicilieret Vexel er protesteret hos den, ved hvem Betalingen skal erlægges, forpligtet til herom at underrette Akceptanten.

§ 46. Den, som forsømmer at give saadan Underretning, som i § 45 er foreskreven, svarer de Formænd, der som Følge deraf ere forbigaaede, for den ved Forsømmelsen forvoldte Skade. Han kan af dem ikke kræve Godtgjørelse for Udgifter, men er kun berettiget til Vexelsummen med 5 pCt. aarlig Rente fra den Dag, Sag til Betaling reises.

§ 47. Forevisser den, som var forpligtet til at give Underretning, Postattest om, at han har indleveret Brev til vedkommende Formand, gjælder dette som Bevis for, at Underretning paa den Tid, Postattesten opgiver, er bleven afsendt til Formanden, medmindre det godtgjøres, at Brevet havde et andet Indhold.

§ 48. Enhver Vexelskyldner har mod at erlægge Vexelsummen med Renter og Omkostninger Ret til at faae den protesterede Vexel med paategnet Kvittering tilligemed Protesten udleveret af Vexeleieren.

7 Mai. eller deslige udtrykkelig har forbeholdt sig at være fri for
Nr. 52. saadant Ansvar.

§ 15. Indeholder et Endossement udtrykkeligt Forbud mod at endossere Vexlen videre, og overdrages den desuagtet, have senere Vexeleiere ikke Vexelret mod den Endossent, som gav Forbudet.

§ 16. Et Endossement, som kun indeholder en Fuldmagt eller en Bemyndigelse til Inkassering eller deslige (Prokura-Endossement), overfører ikke Eiendomsret til Vexlen, men giver alene Fuldmægtigen Hjemmel til at tage de til Vexelrettens Bevaring fornødne Forholdsregler og til at indbetale og oppebære Vexelsummen, samt, saafremt saadant ikke er udtrykkelig forbudt i Endossementet, til at overdrage Vexlen ved nyt Prokura-Endossement.

Fjerde Kapitel.

Om Vexlens Forevisning til Akcept.

§ 17. Enhver, som har en Vexel i Hænde, er berettiget til strax at forevise den til Akcept og, hvis saadan ikke erholdes inden den i § 21 bestemte Tid, at optage Protest for manglende Akcept (de non acceptatione). Aftale, som strider herimod, har ikke vexelretlig Virkning.

§ 18. Lyder en Vexel paa Betaling et andet Sted end der, hvor Trassaten boer, og har Trassenten ikke paa Vexlen opgivet, ved hvem Betalingen paa det andet Sted skal erlægges, skal den før Forfaldsdag forevises Trassaten til Akcept og, saafremt saadan ikke erholdes, protesteres. Forsømmes dette, tabes Vexelretten mod Trassenten og Endossenterne.

§ 19. Lyder en Vexel paa Betaling efter Sigt, skal den forevises til Akcept inden den Tid, som maatte være foreskreven i Vexlens Text, eller, naar saadan Forskrift mangler, inden 6 Maaneder fra Udstedelsesdagen, hvis den er trukken fra eller paa noget Sted i Europa med Undtagelse af Is-

land og Færøerne, og inden et Aar, hvis den er trukken fra eller paa sidstnævnte Steder eller noget Sted udenfor Europa. Bliver Vexlen ikke akcepteret, eller bliver Akcepten ikke dateret, skal Vexlen inden Forevisningsfristens Udløb protesteres, og regnes i saadant Tilfælde Forfaldstiden fra Protestdagen. Forsømmes, hvad her er bestemt, tabes Vexelretten mod Trassenten og Endossenterne.

Den Endossent, som i sit Endossement af saadan Vexel har foreskrevet en særlig Forevisningstid, er fri for Vexelansvar, hvis Fristen oversiddes.

I Forhold til den Akceptant, som ikke har dateret sin Akcept, regnes Forfaldstiden, naar Protest ikke er optagen, fra Forevisningsfristens sidste Dag.

§ 20. I ethvert Tilfælde, hvor paa Grund af manglende Akcept Protest er optagen, skal Underretning (Notifikation) derom gives paa den Maade og under det Ansvar, som i §§ 45—47 fastsættes.

Femte Kapitel.

Om Vexlens Akcept.

§ 21. Naar en Vexel forevises til Akcept, skal bestemt Svar, bekræftende eller negtende, gives inden 24 Timer. Gives ikke Svar inden denne Tid, ansees Akcept negtet.

Akcepten skal skrives paa Vexlen og forsynes med Akceptantens Underskrift. Gyldig Akcept kan ogsaa gives ved Akceptantens blotte Navntegning paa Vexlens Forside.

Akcept kan ikke, efterat den er tegnet paa Vexlen, med Retsvirkning udstryges, forandres eller tilbagekaldes.

§ 22. Vexlen skal akcepteres efter sit Lydende uden Vilkaar eller Forbehold; dog kan Akcepten indskrænkes til en Del af Vexelsummen. Gjøres andre Indskrænkninger eller Vilkaar, ansees de som uskrevne.

§ 23. Den, som har akcepteret en Vexel, svarer efter

7 Mai. Vexelret for Betaling paa Forfaldsdagen af det akcepterede
Nr. 52. Beløb.

Akceptanten er ifølge sin Akcept vexelretlig forpligtet ogsaa ligeoverfor Trassenten. Derimod har Akceptanten ikke Vexelret mod Trassenten.

§ 24. Lyder en Vexel paa Betaling et andet Sted end der, hvor Trassaten boer, og har Trassenten ikke paa Vexlen opgivet, ved hvem Betalingen paa det andet Sted skal erlægges, skal Akceptanten tilføie det paa Vexlen. Gjør han det ikke, antages det, at han selv vil indfri Vexlen paa Betalingsstedet.

Sjette Kapitel.

Om Regres for manglende eller ikke betryggende Akcept.

§ 25. Bliver en Vexel ikke akcepteret inden den i § 21 bestemte Frist, eller indskrænkes Akcepten til en Del af Vexelsummen, er Vexeleieren, efterat Protest er optagen, berettiget til af hvilkensomhelst blandt Endossenterne eller af Trassenten mod Protestens Udlevering med Vexelret at kræve Sikkerhed for Betaling til Forfaldstid af Vexelsummen eller det ikke akcepterede Beløb tilligemed de ved den manglende eller ufuldstændige Akcept forvoldte Omkostninger.

§ 26. Enhver Endossent har i Kraft af den for manglende eller ufuldstændig Akcept optagne Protest ligeledes Ret til mod Protestens Udlevering at kræve Sikkerhed af hvilkensomhelst blandt de foregaaende Endossenter eller af Trassenten.

§ 27. Har en Vexelskyldner stillet en af sine Eftermænd Sikkerhed, gjælder den ogsaa til Fordel for Sikkerhedsstillerens øvrige Eftermænd, naar de fordre saadant. Ingen af Sikkerhedsstillerens Eftermænd har Ret til at forlange yderligere Sikkerhed af nogen Vexelskyldner, medmindre det paavises, at den allerede stillede Sikkerhed er utilstrækkelig.

§ 28. Vil Trassaten efter Protesten meddele fuldstændig Akcept, og erstatter han de ved den manglende Akcept forvoldte Omkostninger, maa Præsentanten ikke vægre sig ved at modtage Akcepten, saafremt Vexlen endnu er i hans Besiddelse. Naar Akcept saaledes er given, ophører Retten til at kræve Sikkerhed. Var saadan allerede stillet, skal den tilbageleveres. Ligeledes skal en stillet Sikkerhed gives tilbage, naar der ikke inden et Aar efter Vexlens Forfaldsdag er reist Sag til dens Betaling mod den, som har stillet Sikkerheden, saa og naar Vexlen er indfriet eller den vexelretlige Forpligtelse paa anden Maade er ophørt. 7 Mai. Nr. 52.

§ 29. Har den, som paa Grund af Protest for manglende Akcept er berettiget til Sikkerhed efter §§ 25 eller 26, Vexlen i Hænde, kan han uden at afvente Forfaldstiden i Stedet for Sikkerhed strax kræve Betaling af Vexelsummen eller det ikke akcepterede Beløb, tilligemed de ved Akceptens Negtelse forvoldte Omkostninger og Provision efter §§ 50—52. Dog kan Vexelskyldneren i Vexelsummen eller det ikke akcepterede Beløb afkorte 5 Procent aarlig Rente for Vexlens tilbagestaaende Løbetid.

Kræver Vexeleieren Sikkerhed, men vil Vexelskyldneren hellere strax paa ovennævnte Vilkaar indfri Vexlen, staar dette ham frit.

§ 30. Er den, som har akcepteret en Vexel, forinden Forfaldstid kommen under Konkurs eller ved Exekution funden at mangle Midler til at betale sin Gjæld, eller har han, hvis han er Handlende, standset sine Betalinger, og har han ikke, efter i saadan Anledning at være opfordret dertil af Vexlens Ihændehaver, stillet Sikkerhed for dens Indfrielse til Forfaldstid, ere Vexlens Eier og Endossenter, naar disse Omstændigheder godtgjøres ved Protest, berettigede til mod Protestens Udlevering at kræve Sikkerhed overensstemmende med §§ 25—27 hos de foregaaende Endossenter eller Trassenten.

7 Mai. Om saadan Protest bliver Underretning at give paa den
Nr. 52. Maade og under det Ansvar, som i §§ 45—47 fastsættes.

Syvende Kapitel.

Om Vexlens Forfaldstid og Betaling.

§ 31. Vexlen skal indfries paa Forfaldsdagen, og finde Løbedage saaledes ikke Sted.

§ 32. En Vexel, som lyder paa Betaling ved Sigt, skal indfries ved Forevisningen. Om Tiden, inden hvilken saadan Vexel skal forevises til Betaling, og om Følgerne af Forsømmelse heraf gjælder, hvad der i § 19 er bestemt om Forevisning til Akcept af Vexler, der lyde paa Betaling efter Sigt.

§ 33. Er Vexlens Forfaldstid bestemt til Begyndelsen af en Maaned, skal den indfries paa Maanedens første Dag. Ved Midten af en Maaned forstaas Maanedens femtende Dag og ved Slutningen af en Maaned dens sidste Dag.

Er Vexlens Forfaldstid bestemt til et vist Antal Dage efter Udstedelsen eller efter Sigt, medregnes ikke Udstedelses- eller Forevisningsdagen. En halv Maaned regnes lige med et Tidsrum af 15 Dage; lyder Betalingstiden paa en eller flere hele Maaneder og en halv Maaned, bliver den halve Maaned at regne sidst.

§ 34. Er en Vexel udstedt paa et Sted, hvor der benyttes Tidsregning efter gammel Stil, skulle Tidsbestemmelserne i Vexlen ansees givne efter denne Stil, naar ikke Andet fremgaar af Vexlen.

§ 35. Vexlen skal betales i den Myntsort, paa hvilken den lyder. Er denne ikke gangbar paa Betalingsstedet, og har Trassenten ikke ved Ordet „effektiv" eller tilsvarende Udtryk særlig foreskrevet Betaling i den fremmede Myntsort, kan Vexelsummen erlægges i indenlandsk Mynt efter den Vexelkurs, hvortil paa det Sted, hvor Betalingen skeer, eller

paa nærmeste indenlandske Vexelplads Vexler, udstedte i den fremmede Myntsort og lydende paa Betaling ved Sigt, kjøbes paa den Tid, Indfrielsen sker. 7 Mai. Nr. 52

§ 36. Indfrier Akceptanten ikke Vexlen, naar den paa eller efter Forfaldsdagen forevises ham til Betaling, er han pligtig at svare 6 Procent aarlig Rente af Vexelsummen fra Forevisningsdagen samt til at give fuld Erstatning for de Vexeleieren ved Forhalingen forvoldte Omkostninger. Skal Betalingen ske efter Vexelkurs, og er denne falden efter Vexlens Forevisning, beregnes den Kurs, som gjaldt paa Forevisningstiden; dog kan Vexeleieren, hvis han har forhalet Vexlens Forevisning, ikke beregne høiere Kurs end den, der gjaldt paa Forfaldsdagen.

§ 37. Vexeleieren maa ikke vægre sig ved at modtage Afdrag paa Vexelsummen.

§ 38. Vexelskyldneren er ikke pligtig at betale, medmindre Vexlen udleveres ham med paategnet Kvittering. Betaler han en Del af Vexelsummen, skal Afbetalingen paategnes Vexlen, og, saafremt det forlanges, særskilt Kvittering meddeles ham paa en Afskrift af Vexlen.

§ 39. Naar Forfaldstid er kommen, er Vexlens Ihændehaver berettiget til at kræve og oppebære Betaling for Vexlen, saafremt han ved Indholdet af dens Text eller ved en behørig sammenhængende og til ham fortsat Række af fuldstændige eller Blanko-Endossementer viser sig at være Vexlens Eier. Den, som da indfrier Vexlen, er ikke pligtig at prøve Endossementernes Ægthed.

§ 40. Indfries en Vexel før Forfaldsdag, og viser det sig senere, at Betalingen er erlagt til en uretmæssig Ihændehaver, svarer den, der indfriede Vexlen, for deraf følgende Skade.

Ottende Kapitel.

Om Regres paa Grund af manglende Betaling

§ 41. Vil Vexeleieren bevare sin Ret til Regres

7 Mai. manglende Betaling mod Trassenten og Endossenterne, skal
Nr. 52. han forevise den forfaldne Vexel, hvad enten den forud er akcepteret eller ikke, til Betaling for Trassaten og, hvis denne ikke erlægger fuld Betaling, optage Protest (de non solutione) paa Forfaldsdagen eller senest paa anden Søgnedag efter denne. Saadan Forevisning og Protest er dog ufornøden, saafremt Protest for manglende Akcept forud er optagen samt derhos Vexlen er indfriet overensstemmende med § 29 eller Sag i Medfør af samme Paragraf reist til dens Betaling.

§ 42. En Opfordring til ikke at optage Protest („uden Protest“, „uden Omkostninger“ eller desl.) fritager fra Forpligtelsen til at protestere, men ikke fra Forpligtelsen til i rette Tid at forevise Vexlen til Betaling. Udebliver Betalingen, er Vexeleieren pligtig til at give Underretning derom paa den Maade og under det Ansvar, som i §§ 45—47 fastsættes. Paastaar en Vexelskyldner, at Forevisning ikke har fundet Sted i rette Tid, paahviler det ham at bevise saadant. Fra Forpligtelsen til at erstatte Protestomkostninger, naar Protest uanset Opfordringen er sket, er han ikke fritagen.

§ 43. Er Vexlen domicilieret, skal den forevises paa Betalingsstedet for den, ved hvem Betalingen skal erlægges (Domiciliaten), eller, hvis en saadan ikke er nævnt paa Vexlen, for Akceptanten selv. Opnaas ikke Betaling, eller kan den, for hvem Vexlen skal forevises, ikke træffes paa Betalingsstedet, skal Vexeleieren, saafremt han vil bevare sin Ret til Regres mod Trassenten og Endossenterne, derstedes optage Protest overensstemmende med de i § 41 givne Forskrifter. Skal Betalingen ske ved en Anden end Akceptanten, og forsømmer Vexeleieren at optage Protest hos ham, tabes Vexelretten ogsaa mod Akceptanten.

§ 44. Til Bevaring af Vexelret mod Akceptanten udfordres, med Undtagelse af det i § 43 nævnte Tilfælde,

hverken Vexlens Forevisning til Betaling eller Optagelse 7 Mai.
af Protest. Nr. 52.

§ 45. Ihændehaveren af en for manglende Betaling protesteret Vexel skal inden to Søgnedage efter den Dag, da Protesten blev optagen, give skriftlig Underretning (Notifikation) om Protesten til den nærmeste af sine Formænd, ved hvis Navn paa Vexlen Stedsbetegnelse findes anført.

Denne Forpligtelse anses fyldestgjort, naar skriftlig Underretning inden nævnte Tidsfrist er indleveret til Posten eller, hvor Post ikke gaar, paa anden forsvarlig Maade afsendt.

Enhver om Protesten underrettet Endossent er pligtig til inden to Søgnedage efter Underretningens Modtagelse paa samme Maade at give Underretning til sin nærmeste Formand, ved hvis Navn Stedsbetegnelse findes anført paa Vexlen. Ligeledes er den Trassent, som har modtaget Underretning om, at en domicilieret Vexel er protesteret hos den, ved hvem Betalingen skal erlægges, forpligtet til herom at underrette Akceptanten.

§ 46. Den, som forsømmer at give saadan Underretning, som i § 45 er foreskreven, svarer de Formænd, der som Følge deraf ere forbigaaede, for den ved Forsømmelsen forvoldte Skade. Han kan af dem ikke kræve Godtgjørelse for Udgifter, men er kun berettiget til Vexelsummen med 5 pCt. aarlig Rente fra den Dag, Sag til Betaling reises.

§ 47. Forevisser den, som var forpligtet til at give Underretning, Postattest om, at han har indleveret Brev til vedkommende Formand, gjælder dette som Bevis for, at Underretning paa den Tid, Postattesten opgiver, er bleven afsendt til Formanden, medmindre det godtgjøres, at Brevet havde et andet Indhold.

§ 48. Enhver Vexelskyldner har mod at erlægge Vexelsummen med Renter og Omkostninger Ret til at faae den protesterede Vexel med paategnet Kvittering tilligemed Protesten udleveret af Vexeleieren.

7 Mai. § 49. Regresføgsmaal for manglende Betaling kan Nr. 52. paa een Gang reises mod flere eller alle Vexelskyldnere eller særskilt mod hvilkensomhelst af dem. Vexeleieren er ikke bunden ved Endossementernes Rækkefølge eller ved det Valg, han engang har gjort.

Er Trassentens eller nogen Endossents Navn af Vexeleieren eller med hans Samtykke udstrøget paa Vexlen, er en saadan Vexelskyldner saavel som alle hans Eftermænd frie for Vexelansvarlighed.

§ 50. I Tilfælde af Regres paa Grund af manglende Betaling er Vexeleieren berettiget til at fordre:

den ubetalte Vexelsum med 6 pCt. aarlig Rente fra Vexlens Forfaldsdag;

Erstatning for Protestomkostninger, Porto og andre nødvendige Udgifter; samt

Provision af 1/3 pCt. af Vexelsummen.

§ 51. Lyder Vexlen paa udenlandsk Mynt, forholdes med Hensyn til Betalingen af udenlandsk Mynt, saaledes som det er fastsat i § 35; dog skal Betalingen, hvis Kursen er falden efter Vexlens Forfaldsdag, erlægges efter den Kurs, som da var gjældende.

§ 52. Har en Endossent saaledes indløst Vexlen, omfatter hans Regresfordring:

hele det Beløb, han overensstemmende med §§ 50 og 51 har været nødt til at betale, samt 6 pCt. aarlig Rente deraf fra Betalingsdagen;

Erstatning for egne nødvendige Udgifter; samt

Provision af 1/3 pCt. af Vexelsummen.

Retten til at beregne Provision ophører, naar Provisionernes samlede Sum allerede er naaet op til 2 pCt. af Vexelsummen.

§ 53. Regresfordringen kan inddrages ved en ny Vexel, trukken tilbage paa den, hos hvem Betalingen søges (Rekambiovexel, Modvexel). Isaafald kan der til Fordringens

Beløb lægges Mæglergebyr for Modvexlens Salg samt Stempelafgift, forsaavidt saadan skal erlægges. 7. Mai. Nr. 52.

Saadan Vexel skal lyde paa Betaling ved Sigt og trækkes umiddelbart (a drittura).

§ 54. Den, mod hvem Regresfordring fremsættes, er ikke forpligtet til at betale, medmindre Protesten og en kvitteret Regning over, hvad der betales (Retourregning), udleveres ham tilligemed Vexlen.

§ 55. Enhver Endossent, som har fyldestgjort en af sine Eftermænd, kan udstryge sit eget og efterfølgende Endossementer.

Niende Kapitel.

Om Vexlens Akcept eller Betaling efter Nødsadresse eller ved Intervention.

§ 56. Er en Vexel, som er bleven protesteret for manglende eller ikke betryggende Akcept, forsynet med Anmodning til Nogen paa Betalingsstedet eller, hvis Forskriften i § 18 kommer til Anvendelse paa Vexlen, til Nogen paa Forevisningsstedet om i Nødsfald at akceptere den (Nødsadresse), skal der, før Regres paa Grund af saadan Protest kan gjøres gjældende, kræves Akcept hos den, til hvem saadan Anmodning er rettet (Nødsadressaten), og, ifald den negtes, optages Protest ogsaa hos ham. Blandt flere Nødsadressater, som ere villige til at meddele Akcept, har den Fortrinet, ved hvem de fleste Vexelskyldnere befries.

§ 57. Bliver Vexlen ikke akcepteret af nogen af de i § 56 nævnte Nødsadressater, kan en Anden (Intervenient), efterat Protest er optagen, akceptere Vexlen til Ære for Trassenten eller nogen af Endossenterne; dog er Vexeleieren ikke pligtig til at modtage saadan Akcept, medmindre den tilbydes af Trassaten. Tilbydes Akcept tillige af en Nødsadressat, ved hvem ligesaa mange Vexelskyldnere befries, har han Fortrinet.

7 Mai. § 58. Akcept af en Nødsadressat eller en Intervenient
Nr. 52. skal tegnes paa selve Vexlen; dog kan, hvor original Nødsadresse eller originalt Endossement findes paa en Kopi, Akcept efter Adressen eller til Ære for Endossenten tegnes paa Kopien. Hvis det ikke af Akcepten eller af denne i Forbindelse med en Nødsadresse fremgaar, for hvis Regning den er given, skal den ansees meddelt for Trassentens Regning.

§ 59. Den, som akcepterer en Vexel som Nødsadressat eller Intervenient, er berettiget til mod Godtgjørelse af Protestomkostningerne at faae den for manglende eller ikke betryggende Akcept optagne Protest udleveret, forsynet med Paategning om hans egen Akcept og om Tiden, da den meddeltes. Senest den anden Søgnedag efter Akceptdagen skal han med Posten eller, hvor Post ikke gaar, paa anden forsvarlig Maade oversende Protesten til den, for hvis Regning Vexlen blev akcepteret. Undlader han dette, svarer han til Skaden.

§ 60. Den, som i Egenskab af Nødsadressat eller Intervenient har akcepteret en Vexel, svarer ligesom anden Akceptant for Vexlens Betaling til enhver af dens Eftermænd, for hvis Regning han har meddelt sin Akcept, saafremt Vexlen med forud optagen Protest forevises ham til Betaling inden den i § 62 fastsatte Frist.

§ 61. Er en Vexel akcepteret af en Nødsadressat eller en Intervenient, have hverken Vexeleieren eller nogen anden af dens Eftermænd, for hvis Regning Vexlen er bleven akcepteret, Ret til Regres for manglende eller ikke betryggende Akcept. Derimod kan saadan Regres gjøres gjældende af den, for hvis Regning Akcepten blev given, samt af dennes Formænd.

§ 62. Er en for manglende Betaling protesteret Vexel forsynet med Nødsadresse, eller er Interventionsakcept tegnet paa Vexlen, og lyder Nødsadressen eller Akcepten paa Be-

talingsstedet, skal Vexlen tilligemed Protesten senest den 7 Mai.
anden Søgnedag efter Forfaldsdagen forevises til Betaling, Nr. 52.
og, hvis saaban ei erholdes, protesteres hos samtlige Nødsadressater og Interventionsakceptanten. Forsømmes dette, taber Vexeleieren sin Regres mod enhver Vexelskyldner, som vilde være bleven befriet ved Betalingen. Det Samme gjælder, hvis Vexeleieren vægrer sig ved at modtage Betaling, der til Ære for nogen Vexelskyldner tilbydes ham.

§ 63. Enhver, som i Egenskab af Nødsadressat eller Intervenient betaler Vexelsummen med Renter og erstatter de ved Protesten forvoldte Omkostninger, kan fordre Vexlen og Protesten udleverede med Paategning om den skete Betaling og for hvem den er sket, samt indtræder i Vexeleierens Ret mod den, for hvis Regning han har betalt, mod dennes Formænd paa Vexlen og mod Akceptanten.

§ 64. Tilbyde Flere sig at betale efter Protest, har den Fortrinet, ved hvem de fleste Vexelskyldnere befries. Den, som træder til med Betaling, uagtet det af Vexlen eller Protesten fremgaar, at en Anden, som havde tilbudt Betaling, var nærmere berettiget til Vexlens Indløsning, har ingen Regres mod de Vexelskyldnere, som vilde være blevne befriede, hvis den Anden havde betalt.

§ 65. Den Nødsadressat eller Intervenient, som har akcepteret en Vexel, men som hindres i at betale derved, at en Anden indfrier Vexlen, er berettiget til af denne at erholde en Provision af ½ pCt.

Tiende Kapitel.

Om Vexelduplikater og Vexelkopier.

§ 66. En Vexel kan udstedes i flere Exemplarer (Duplikater), af hvilke hvert enkelt i selve Texten skal betegne sin Orden som første, anden, tredie osv. (prima, secunda, tertia osv.), men som forøvrigt ere enslydende. Ere Exemplarerne ikke saaledes betegnede, gjælder ethvert af

7 Mai. dem som en selvstændig, i et Exemplar udstedt Vexel
Nr. 52. (Solavexel).

§ 67. Saavel Vexeltageren som senere Vexeleiere ere mod Godtgjørelse af Omkostningerne berettigede til af Trassenten at fordre Duplikater af Vexlen. En senere Vexeleier kan tillige henvende sig med saadan Begjæring til sin umiddelbare Formand, denne igjen til sin Formand og saa fremdeles, indtil Begjæringen naaer Trassenten. Paa Duplikaterne ere Endossenterne pligtige til efter Rækkefølgen at gjentage Endossementerne.

§ 68. Indfries et Exemplar af Vexlen, ere de øvrige uden Kraft. Dog svarer Akceptanten fremdeles for ethvert efter Indfrielsen løbende Exemplar, som findes forsynet med hans Akcept. Ligeledes svarer den Endossent, som til forskjellige Personer har endosseret Vexelexemplarer, samt senere Endossenter af disse for ethvert efter Indfrielsen løbende Exemplar, paa hvilket deres Endossement findes tegnet.

§ 69. Er et Exemplar af Vexlen sendt til Akcept, skal der, naar et andet Exemplar endosseres, bemærkes paa dette, hos hvem det til Akcept sendte Exemplar findes. Den, som har dette i Forvaring, er pligtig til at udlevere det til den, der i Medfør af § 39 eller paa anden Maade godtgjør sin Ret til Udlevering.

§ 70. Ihændehaveren af et Vexelduplikat, paa hvilket det er bemærket, hos hvem det til Akcept afsendte Exemplar findes, er ikke berettiget til at søge Regres for manglende Akcept eller for manglende Betaling, forinden han ved Protest har godtgjort, at han ikke har kunnet faae det nævnte Exemplar udleveret, og at han ikke heller har kunnet faae Akcept paa eller Betaling efter Duplikatet.

§ 71. Tages der Kopi af en Vexel i den Hensigt at tegne Endossement paa den, skal Kopien ogsaa indeholde *Afskrift* af de allerede paa Vexlen værende Endossementer

og øvrige Paategninger. Kopien skal forsynes med Bemærkning om, hvor langt Afskriften gaar, eller hvor de originale Endossementer begynde, samt hos hvem Originalvexlen findes. 7 Mai. Nr. 52.

§ 72. Den, som har Originalvexlen i Forvaring, er pligtig at udlevere den til den, der i Medfør af § 39 eller paa anden Maade godtgjør sin Ret til Udlevering. Ihændehaveren af Vexelkopien er, naar han ikke kan faae Originalvexlen udleveret, berettiget til efter Protest for negtet Udlevering at søge Regres hos de Endossenter, hvis originale Endossementer findes paa Kopien.

Ellevte Kapitel.

Om bortkomne Vexler.

§ 73. Er en Vexel bortkommen, kan den blive mortificeret overensstemmende med de om Mortifikation ellers givne Regler.

§ 74. Naar Stævning i Mortifikationssagen er lovlig kundgjort, er Trassenten forpligtet til at udstede nyt Vexelbrev. Var den bortkomne Vexel accepteret, er Acceptanten, naar Forfaldstid er kommen, pligtig til at betale til den, som godtgjør sin Ret til at oppebære Betalingen. Dog skal der i disse Tilfælde stilles Trassenten eller Acceptanten antagelig Sikkerhed, indtil Vexlen er bleven mortificeret eller deres Ansvar efter den bortkomne Vexel paa anden Maade er ophørt.

§ 75. Er Vexelretten afhængig af, at Vexlen inden en vis Tid bliver forevist eller protesteret, kan den, for hvem Vexlen er bortkommen, bevare den ham i § 74 mod Trassenten og Acceptanten givne Ret ved inden Protestfristens Udløb at optage Protest i Anledning af Vexlens Tab. Om saadan Protest skal Underretning gives de nævnte Vexelskyldnere paa den Maade og under det Ansvar, som i §§ 45—47 er fastsat.

7 Mai. § 76. Den, der har en Vexel i Hænde med saadan
Nr. 52. Adkomst, som § 39 nævner, er ikke pligtig at udlevere den til den, fra hvem den er bortkommen, medmindre det godtgjøres, at han ved Erhvervelsen ikke har været i god Tro eller har handlet med grov Uagtsomhed.

Tolvte Kapitel.

Om Vexlers Præskription.

§ 77. Vexelfordringen mod en Akceptant præskriberes i et Tidsrum af tre Aar, regnede fra Vexlens Forfaldsdag. Er Vexlen betalbar ved Sigt, regnes Tiden fra Udløbet af den i § 32 fastsatte Frist eller, hvis Vexlen tidligere har været forevist til Betaling, fra Foreviisningsdagen.

§ 78. Den Regresfordring, der ifølge § 29 eller § 50 tilkommer en Vexeleier, præskriberes i Forhold til Trassenten og Endossenterne i sex Maaneder fra Forfaldsdagen, saafremt Vexlen er betalbar noget Sted i Europa med Undtagelse af Island og Færøerne, og i et Aar fra den nævnte Dag, saafremt Vexlen er betalbar paa sidstnævnte Steder eller noget Sted udenfor Europa.

§ 79. Den Regresfordring, der tilkommer en Endossent, som har indfriet en Vexel, præskiberes i Forhold til Trassenten og foregaaende Endossenter i sex Maaneder, hvis den Endossent, der har indfriet Vexlen, boer i Europa med Undtagelse af Island og Færøerne, og i et Aar, hvis han boer paa sidstnævnte Steder eller noget Sted udenfor Europa; og skal Tiden regnes fra Betalingsdagen, saafremt han uden Rettergang har indfriet Vexlen, men ellers fra den Dag, da Stævning i Vexelsøgsmaalet blev forkyndt for ham, eller Vexelfordringen blev anmeldt i hans under offentlig Behandling staaende Bo.

§ 80. Vexelpræskriptionen afbrydes ved Forkyndelse af Stævning eller ved Vexelfordringens Anmeldelse i Skyldnerens under offentlig Behandling staaende Bo, saa og derved, at

den, mod hvem saadant Søgsmaal er reist, indvarsler en Formand for Procesṡens Skyld (litis denunciatio). Den, som har modtaget saadan Indvarsling, kan afbryde den i § 77 omhandlede Præskription ved ligeledes at give Akceptanten Procesvarsel. 7 Mai. Nr. 52.

Præskriptionen afbrydes ikke i Forhold til andre Vexelskyldnere end den, mod hvem nogen af de ovennævnte Handlinger rettes; men Afbrydelsen virker til Fordel for alle dens Formænd, der har foretaget Afbrydelsen.

Har Afbrydelse af Præskription fundet Sted, uden at Vexelsøgsmaalet bringes til Afslutning, begynder en ny Præskriptionsfrist at løbe fra den Dag, da Sagen sidst foretoges i Retten.

Trettende Kapitel.

Om Foretagelse af Protest.

§ 81. Protest skal foretages af Notarius publicus eller af en anden dertil i Lovgivningen bemyndiget Person, og bliver den at indføre i en Protokol.

§ 82. Protesten skal indeholde: Afskrift af Vexlen eller Vexelkopien med Alt, hvad derpaa findes tegnet, Rekvirentens Begjæring eller Paastand, det Svar, der gives af den, hos hvem der protesteres, eller Bemærkning om, at intet Svar har været at erholde, eller at han ikke har kunnet træffes, Angivelse af Stedet hvor og Tiden naar Protesten sker, og endelig Underskrift af den, som foretager Protesthandlingen.

Om den optagne Protest skal der gjøres Bemærkning paa Vexlen eller Vexelkopien.

§ 83. Begjæres Vexelprotest hos flere Personer paa samme Sted, udfordres kun en Protestforretning.

Fjortende Kapitel.

Om Forholdet til udenlandsk Lov.

§ 84. En Udlændings Evne til at indgaa Vexelfor-

7 Mai. pligtelser bedømmes efter hans eget Lands Lov. Er han
Nr. 52. efter denne uberettiget dertil, og paatager han sig saadan Forpligtelse her i Riget, bliver han dog ansvarlig for den, forsaavidt han efter den her gjældende Ret kan indgaa Vexelforpligtelser.

§ 85. Gyldigheden af en Vexelforpligtelses Form bedømmes efter Loven paa det Sted, hvor Forpligtelsen er indgaaet. Fyldestgjøre imidlertid de i Udlandet indgaaede Vexelforpligtelser nærværende Lovs Fordringer, ere de Erklæringer, som senere her i Riget paategnes Vexlen, gyldige, uanset at de i Udlandet indgaaede Forpligtelser vare mangelfulde efter den udenlandske Lov. Ligeledes have Vexelforpligtelser, som en Indlænding i Udlandet paatager sig overfor dansk, norsk eller svensk Mand, Gyldighed, saafremt de fyldestgjøre nærværende Lovs Forskrifter.

§ 86. Med Hensyn til Fremgangsmaaden ved de Handlinger, som paa et udenlandsk Sted skulle foretages til Vexelrettens Udøvelse eller Bevaring, er den paa dette Sted gjældende Ret afgjørende.

Femtende Kapitel.

Forskjellige Bestemmelser.

§ 87. Vexelskyldnere svare een for alle og alle for een for Vexelforpligtelsen.

Den eller de, der have tegnet Borgen (Aval) paa en Vexelforpligtelse, og den, for hvem saadan Borgen er tegnet, svare ogsaa een for alle og alle for een for Forpligtelsen.

§ 88. Forekommer der paa en Vexel Underskrifter, som ere falske eller tegnede af Personer, der ikke retsgyldig kunne indgaa Vexelforpligtelser, eller findes derpaa Underskrifter, som af anden Grund ikke ere forbindende for dem, i hvis Navn de ere tegnede, medfører Saadant ingen Forandring i de øvrige Vexelskyldneres Ansvar.

§ 89. Vexlens Forevisning til Akcept eller Betaling,

Optagelse af Protest samt alle øvrige vexelretlige Handlinger, der skulle foretages hos Nogen, skulle, saafremt anden Overenskomst ikke træffes, ske imellem Kl. 9 Formiddag og Kl. 7 Eftermiddag i hans Forretningslokale eller, hvis han ikke har saadant, i hans Bolig. Træffes ikke den, hos hvem der skal protesteres, bliver Protesten at optage i eller ved hans Forretningslokale eller Bolig. Er hans Forretningslokale eller Bolig ikke kjendt, og kan Oplysning derom af den, der foretager Protesten, heller ikke erholdes hos Stedets Politimyndighed, bliver dette at anføre i Protesten. 7 Mai. Nr. 52.

§ 90. Skal Forfaldsdag eller anden Tid, som i denne Lov er omhandlet, regnes efter Uger, Maaneder eller Aar, anses den Dag som Forfalds- eller Slutningsdag, der ved sit Navn i Ugen eller sit Tal i Maaneden svarer til den, fra hvilken Tidsregningen begynder. Findes ingen tilsvarende Dag i Slutningsmaaneden, anses dennes sidste Dag som Forfalds- eller Slutningsdag.

§ 91. Indtræffer en Vexels Forfaldsdag paa en Søndag eller anden almindelig Helligdag, anses den næste Søgnedag som Forfaldsdag. Indtræffer den Tid, paa hvilken en vexelretlig Handling senest skal foretages, paa en Søndag eller anden almindelig Helligdag, kan den foretages den næste Søgnedag. Ligeledes kunne Vexelduplikater, Accepter og deslige kun forlanges paa en Søgnedag.

§ 92. Bliver det som Følge enten af Lovbud (Moratorier og deslige) eller af den almindelige Samfærdsels Standsning eller lignende overordentlige Tildragelser (vis major) umuligt for Nogen at foretage en Handling, hvoraf Vexelrettens Bevaring er afhængig, beholder han, udenfor de i tolvte Kapitel omhandlede Tilfælde, sin Ret, saafremt han ufortøvet efter saadan Hindrings Ophør foretager, hvad der paalaa ham.

§ 93. Er Vexelfordringen præskriberet, eller er Vexel-

7 Mai. retten tabt ved Forsømmelse af den til dens Bevaring fore-
Nr. 52. skrevne Omgang, er dog Vexeleieren ikke udelukket fra som almindelig Gjældsfordring at indtale hos en Vexelskyldner, hvad denne vilde blive beriget med paa hans Bekostning, hvis ethvert Krav bortfaldt.

§ 94. Med Hensyn til de Regler, som blive at anvende i Vexelsager for at fremme deres hurtige Afgjørelse, gjælder hvad derom særligt fastsættes.

Anden Afdeling.

Om egne Vexler.

§ 95. Hvad der i denne Lov er fastsat om trasserede Vexler, gjælder ogsaa om Vexler, der lyde paa at indfries af Vexeludstederen selv (egne Vexler), dog med de Undtagelser, som følge deraf, at Udstederen hæfter, som om han var Akceptant, og at særlig Akcept af saadanne Vexler ikke udfordres, samt at, hvad der i tiende Kapitel er fastsat om Vexelduplikater, ikke paa dem bliver at anvende. Ei heller maa deslige Vexler udstedes til egen Ordre.

---

§ 96. Det bestemmes ved Kgl. Anordning, naar denne Lov skal træde i Kraft. Forordning angaaende trasserede Vexler af 18de Mai 1825 og Fdn. indeholdende samtlige særegne Regler angaaende indenbys Vexler af 7de April 1843 ophæves fra samme Tid, dog at disse Forordninger fremdeles komme til Anvendelse paa Vexler, der ere udstedte, førend nærværende Lov træder i Kraft. *)

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

*) Ved A. 28 Mai 1880 (Nr. 67) er det fastsat, at ovenstaaende Lov skal træde i Kraft fra 1 Januar 1881.

Lov om gift Kvindes Raadighed over, hvad hun erhverver ved selvstændig Virksomhed. (Justitsministeriet).

7 Mai. Nr. 53.

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Hvad gift Kvinde erhverver ved selvstændig Virksomhed, som ikke grundes eller vedligeholdes væsentlig ved Mandens eller Fællesboets Midler, og hvad bevislig er anskaffet for sligt Erhverv, har hun alene Ret til i levende Live at raade over uden Mandens eller anden Værges Samtykke. I saadant Gods kan der ikke i Hustruens levende Live søges Fyldestgjørelse for Gjæld, Manden har stiftet, medmindre Hustruen har samtykket i Gjældsstiftelsen.

§ 2. Naar de almindelige Betingelser for Umyndiggjørelse ere tilstede, kan det af den Myndighed, hvem Umyndighedsdekreters Afsigelse tilkommer, bestemmes, at Konen med Hensyn til det Gods, hvorover hun efter denne Lov kan raade paa egen Haand, sættes under Værgemaal. Et saadant Dekret bliver at kundgjøre paa samme Maader som Umyndighedsdekreter.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Vands Afledning og Afbenyttelse. (Indenrigsministeriet).

28 Mai. Nr. 63.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Nærværende Lov angaar samtlige Vandløb baade de naturlige og dem, der i det Hele eller for en Del ere frembragte ved Kunst, forsaavidt deres Tilstedeværelse og Vedligeholdelse vedkomme Flere eller Andre end en enkelt Jordbruger.

28 Mai. § 2. De i § 1 omhandlede Vandløb inddeles i offentlige og private, eftersom de staa under offentligt Tilsyn eller ikke.
Nr. 63.

De offentlige Vandløb inddeles i Hovedvandløb, der staa under Tilsyn af vedkommende Amtsraad, og mindre, offentlige Vandløb, der staa under Tilsyn af vedkommende Sogneraad eller Byraad.

I. Vands Afledning.

A. De offentlige Vandløb.

a) Klassifikation af Vandløbene.

§ 3. Hvilke Vandløb der skal optages blandt Hovedvandløbene bestemmes af Amtsraadet, ogsaa for de Amtsraadskredsen tilgrændsende Kjøbstæders Vedkommende. Blandt de mindre, offentlige Vandløb sker Optagelsen for Kjøbstadkommunernes Vedkommende af Byraadet, for Sognekommunernes Vedkommende af Sogneraadet.

Danner et Vandløb Grændsen enten mellem flere Amtsraadskredse eller mellem flere Kjøbstad- og Sognekommuner, og de paagjældende kommunale Bestyrelser ere uenige om Optagelsen, træffes Afgjørelsen for Hovedvandløbenes Vedkommende af Indenrigsministeren, for de mindre, offentlige Vandløbs Vedkommende af Amtsraadet eller, hvis Striden staar mellem Byraad og Sogneraad eller mellem Sogneraad i forskjellige Amtsraadskredse, af Indenrigsministeren.

Et Vandløb, der gjennemløber flere Kommuner, behøver ikke ubetinget at henhøre til samme Klasse for hele sin Udstrækning. Uenighed mellem de kommunale Bestyrelser om, til hvilken Klasse et saadant Vandløb skal henføres, afgjøres paa samme Maade som ovenfor fastsat, kun at Afgjørelsen ogsaa kan gaa ud paa, at Vandløbet i de forskjellige Kommuner henføres til en forskjellig Klasse.

Klager over, at Amtsraadet har optaget eller negtet at *optage* et Vandløb blandt Hovedvandløbene afgjøres af

Indenrigsministeren. Den tilsvarende Klage over By- og Sogneraad for de mindre, offentlige Vandløbs Vedkommende afgjøres henholdsvis af Indenrigsministeren eller Amtsraadet. — Have flere kommunale Bestyrelser deltaget i den paaklagede Beslutning, afgjøres Klagen af de samme Myndigheder, som have Afgjørelsen i Tilfælde af Uenighed mellem de kommunale Raad. 28 Mai. Nr. 63.

Om et Vandløb skal udgaa af Hovedvandløbenes eller de mindre offentlige Vandløbs Klasse, afgjøres paa samme Maade, som nu er fastsat for Optagelsen.

Er Afgjørelsen af de her omhandlede Spørgsmaal truffen af overordnet Myndighed, kræves dennes Samtykke til en modsat Bestemmelse.

§ 4. Samtlige de Vandløb, der forinden nærværende Lovs Ikrafttræden i Medfør af Anordningen af 29 Juli 1846 ere optagne blandt de i den nævnte Anordnings 2den Afdelings 1ste Afsnit ommeldte saakaldte „store Vandløb", gaa uden videre over til at blive Hovedvandløb efter nærværende Lov. Paa samme Maade gaa de Vandløb, der i Medfør af §§ 6 og 7 i Lov af 17de Januar 1859 ere optagne blandt de under det Offentliges Tilsyn staaende „mindre Vandløb", over til at blive mindre, offentlige Vandløb efter nærværende Lov.

Forinden ellers noget Vandløb optages blandt de offentlige Vandløb, lader vedkommende kommunale Bestyrelse udgaa Bekjendtgjørelse om, at Saadant er under Overveielse, med nøiagtig Angivelse af den paagjældende Vandløbsstræknings Beliggenhed og med Opfordring til enhver Vedkommende om inden 4 Uger at fremsætte sine skriftlige Erindringer for Bestyrelsen. Staar Spørgsmaalet om Optagelsen for overordnet Myndighed, er det dog den kommunale Bestyrelse, der har Afgjørelsen i første Instants, som efter den overordnede Myndigheds Rekvisition lader Bekjendtgjørelsen udgaa og derefter modtager og indsender de Andragender, der maatte fremkomme.

28 Mai. Paa lignende Maade forholdes, forinden noget Vandløb
Nr. 63. udgaaer af de offentlige Vandløbs Klasse.

b) Landvæsenskommissioner og Vandsynsmænd.

§ 5. Sager angaaende de offentlige Vandløb behandles og paakjendes for Hovedvandløbenes Vedkommende af Landvæsenskommissionen under Appel til Overlandvæsenskommissionen (Lov af 30te December 1858), for de mindre, offentlige Vandløbs Vedkommende af de i Henhold til nedenstaaende Regler ansatte Vandsynsmænd under Appel til Landvæsenskommissionen.

Fremsættes der under Forhandlingerne for Vandsynsmændene eller Landvæsenskommissionen fra nogen af Parternes Side Paastand paa, at noget af de ved Sagens Ordning i Betragtning kommende Punkter ifølge særlig Adkomst bliver at afgjøre paa en af Vandløbslovgivningen uafhængig Maade, bliver Spørgsmaalet herom, hvis de Paagjældende ikke kunne blive enige om at lade det afgjøre af Synsmændene eller Landvæsenskommissionen, at indbringe for Domstolene. I saa Fald gives der vedkommende Part en passende Frist, inden hvis Udløb han vil have at paatale Sagen, hvorhos Forretningen som Følge heraf udsættes, indtil endelig Dom er falden, medmindre den Paagjældende undlader betimelig at paatale og forfølge Sagen, i hvilket Tilfælde Forretningen fremmes paa sædvanlig Maade, som om hans Paastand ved Domstolene var bleven underkjendt. Dog bliver der i saa Fald i Kjendelsen at tage et udtrykkeligt Forbehold om, at det skal staa ham frit for, naar han senere maatte vinde sin Sag for Domstolene, at forlange Vandløbssagen paany tagen under Behandling paa sin Bekostning.

§ 6. Vandsynsmændene udnævnes i Kjøbstæderne af Byraadene og paa Landet af Sogneraadene.

For hver Kjøbstad eller Sognekommune udnævnes 3

Synsmænd; dog kan der, hvor Kommunens Udstrækning eller andre særlige Grunde tale derfor, udnævnes et større Antal Synsmænd, naar dette for Kjøbstædernes eller Landkommunernes Vedkommende billiges henholdsvis af Indenrigsministeren eller Amtsraadet. Af Synsmændene beskikkes den ene som Formand. I Tilfælde af Formandens Forfald kan denne lade en af de andre Synsmænd træde i sit Sted. Derhos udnævnes een eller efter vedkommende Byraads eller Sogneraads Bestemmelse flere Suppleanter til at udføre Hvervet i Tilfælde af, at nogen af Synsmændene har Forfald eller paa Grund af sit Forhold til Sagen eller Parterne er forhindret. 28 Mai. Nr. 63.

Synsmændene vælges for 4 Aar, men kunne gjenvælges. Hvert andet Aar afgaar Halvdelen af Synsmændene; forsaavidt disses Tal er ulige, da vexelvis den større og mindre Del. For de efter denne Lov først valgte Synsmænd indtræder den nævnte Afgang efter 2 Aars Forløb og bestemmes ved Lodtrækning. Ingen, der har opnaaet en Alder af 60 Aar, er pligtig at modtage Beskikkelse som Synsmand; ei heller er den, som har været Synsmand i 4 Aar efter hverandre, pligtig at modtage Gjenbeskikkelse førend efter Forløbet af 4 Aar. Om iøvrigt Nogen har gyldig Grund til at fordre sig fritagen for Beskikkelse til Synsmand afgjøres af Byraadet eller Sogneraadet, hvis Kjendelser herom af den Vedkommende kunne paaankes henholdsvis til Indenrigsministeren eller Amtsraadet.

Ingen Synsmand kan behandle en Sag, i hvilken han er beslægtet eller besvogret med nogen af Parterne saa nær som Søskendebarn, eller hvori han er interesseret.

Saasnart Synsmændenes Udnævnelse er dem meddelt, have de til vedkommende Byraad eller Sogneraad at indsende en skriftlig Forsikkring om, at de efter bedste Evne med Iver og Upartiskhed ville varetage det dem betroede Hverv.

Deres Forretninger indføres i en for Kommunens Regning

28 Mai. anskaffet og af Byraadet eller Sogneraadet autoriseret Pro-
Nr. 63. tokol, som opbevares hos Synsmændenes Formand.

Landdistrikter, der med Hensyn til Fattig- eller Skolevæsen høre ind under en Kjøbstadkommune, uden at have deres eget Sogneraad, kunne, hvad det i nærværende Paragraf omhandlede Forhold angaar, efter Bestemmelse af vedkommende Amtsraad (Lov af 26de Mai 1868 § 15, 1ste Stykke 4de Punktum) underlægges en tilstødende Sognekommune, naar dertil paa Grund af Distriktets ringe Størrelse eller andre Forhold findes Anledning.

Synsmændene skulle være pligtige ogsaa at udføre Vandsynsforretninger i nærliggende Kommuner, naar der i de der ansatte Synsmænds lovlige Forfald stilles Forlangende derom af sidstnævntes Formand.

Byraadet eller Sogneraadet kan afskedige Synsmændene. Dog staar det den imod sin Villie af Byraadet eller Sogneraadet Afskedigede frit for at forelægge Sagen henholdsvis for Indenrigsministeren eller Amtsraadet til endelig Afgjørelse.

§ 7. Den, der ønsker en Forretning afholdt af Vandsynsmændene, har desangaaende at indgive en skriftlig Begjæring til Formanden for Kommunens Synsmænd, ledsaget af en Opgivelse af Eierne og Brugerne af de Eiendomme, der grændse til den eller de paagjældende Strækninger af Vandløbet. Saafremt disse ere beliggende i eller berøre flere Kommuner, har Formanden at meddele Begjæringen til Formændene i hver af disse Kommuner.

Formanden (eller i nysberørte Tilfælde de flere Formænd efter derom truffen Aftale) har da uopholdelig at beramme en Aastedsforretning og forsyne Begjæringen med Paategning om Tiden til Forretningens Afholdelse samt med en Indkaldelse til alle Vedkommende om at overvære samme. Begjæringen med disse Paategninger bliver derpaa ved Rekvirentens Foranstaltning vidnefast at forkynde for samtlige

Paagjældende, saaledes at enhver af disse erholder mindst 28 Mai.
2 Gange 24 Timers Varsel. Nr. 63.

Forsaavidt de faste Stævningsmænd benyttes til nysnævnte Forkyndelse, tilkommer der herfor disse til lige Deling en Betaling af 32 Øre for hver Person, for hvem Forkyndelsen sker.

§ 8. Forretningen foretages af Formanden med to af ham tiltagne Synsmænd. Vedkommer Vandløbet to eller flere Kommuner, foretages Forretningen i første Fald af begge Formændene i Forening med den af Synsmændene i den ene af Kommunerne, som bemeldte Formænd ved Lodtrækning dertil udtage, i andet Fald af samtlige Formænd i de paagjældende Kommuner. I de sidst omhandlede Tilfælde vælge Synsmændene imellem sig en Formand til at lede den enkelte Forretning.

§ 9. Ved selve Forretningen skulle Synsmændene, efter at have paaset, at den lovlige Fremgangsmaade med Hensyn til Indvarslingen er iagttagen, bestræbe sig for at tilveiebringe Forlig om en hensigtsmæssig Ordning af Forholdet. Opnaas Forlig, indføres dette udførlig i Protokollen og underskrives af alle Vedkommende.

Forsaavidt Forlig ikke opnaas, bliver Sagen at optage til Kjendelse af Synsmændene. Kjendelsen afsiges inden Forløbet af 3 Dage og indføres, ledsaget af en Begrundelse, i Protokollen, hvor den underskrives af Synsmændene.

Ved Sagens Optagelse tilkjendegives det de tilstedeværende Parter, naar og hvor Kjendelsen vil blive afsagt.

Kjendelsen afsiges efter Stemmeflerhed; ere alle Synsmænd af forskjellig Mening, eller Stemmerne staa lige, bliver Formandens Stemme afgjørende.

Ved Slutningen af hvert Møde underskrives Protokollen af Synsmændene.

I de i Slutningen af § 8 omhandlede Tilfælde benyttes Protokollen for den Kommune, hvor Formanden hører

28 Mai. hjemme, og i de øvrige Kommuners Protokoller tilføres en
Nr. 63. Bemærkning om, til hvilken Protokol Sagen er behandlet.

§ 10. For Udstedelsen af en Indkaldelse tilkommer der Formanden for Vandsynsmændene 1 Kr. og for selve Synsforretningen, hvad enten Sagen afgjøres ved Forlig eller ikke, ham og hver af Synsmændene 2 Kr. for en halv Dags Arbeide, beregnet til 6 Timer, eller Arbeide i kortere Tid, og 3 Kr. for en hel Dags Arbeide. For denne Betaling have de at befordre sig til Stedet, forsaavidt dette ligger indenfor 1 Mils Afstand fra deres Bopæl, hvorimod der i andet Fald tilkommer dem en Befordringsgodtgjørelse af 1 Kr. pr. løbende Mil frem og tilbage.

Af Synsmændenes Protokol er Formanden forpligtet til at meddele Enhver, som begjærer det, Udskrifter mod en Betaling af 50 Øre for Arket, hvilken Betaling ogsaa bliver at erlægge, naar Udskriften ikke fylder et Ark. Udskriften skal være færdig senest 8 Dage efter at den er bestilt, og Betalingen for den deponeret hos Formanden.

§ 11. Paaanke af Vandsynsmændenes Kjendelse til Landvæsenskommissionen skal iværksættes inden 4 Uger efter Kjendelsens Affigelse at regne.

c) Affattelse af Regulativer.

§ 12. For ethvert offentligt Vandløb skal der, forsaavidt Saadant ikke allerede er skeet, snarest muligt affattes et Regulativ, som foruden en tydelig Betegnelse af Vandløbet indeholder nøiagtige Bestemmelser **dels** om den Skikkelse, dette skal have, saasom om dets Retning, Brede, Dybde og Fald, om Stenkisters og Broers Beskaffenhed, om Flodemaal for de ved samme beliggende Møller eller andre Vandværker og Stemmeværker, samt om Vandløbets Vedligeholdelse, herunder navnlig hvem Vedligeholdelsesbyrden paahviler, **dels** om hvorledes Vedligeholdelsesarbeiderne skulle udføres, paa hvilke Tider den sædvanlige Oprensning bør finde

Sted, naar Syn herover vil være at optage, samt om og hvorledes et særligt Tilsyn med Vandløbet skal føres. 28 Mai. Nr. 63.

Ethvert Regulativ skal henvise til de Kjendelser, Overenskomster eller Sædvaner, der ere lagte til Grund for samme.

§ 13. Regulativerne affattes for Hovedvandløbene af Amtsraadet, for de mindre, offentlige Vandløb af vedkommende Sogne- eller Byraad.

Forsaavidt et Hovedvandløb gjennemløber eller berører en Kjøbstads Grund, har Amtsraadet at forhandle med vedkommende Byraad angaaende Affattelsen af Regulativet for den paagjældende Vandløbsstrækning. Kan Enighed i saa Henseende ikke opnaas, indstilles Sagen til Indenrigsministerens Afgjørelse.

Danner et Hovedvandløb Grændsen mellem flere Amtsraadskredse eller et mindre offentligt Vandløb mellem flere Sogne- eller Kjøbstadkommuner, forhandle de vedkommende kommunale Bestyrelser om Affattelsen af et fælles Regulativ for den Del af Vandløbet. Gjennemløber Vandløbet derimod flere Amtsraadskredse eller flere Sogne- eller Kjøbstadkommuner, udfærdiger hver kommunal Bestyrelse et Regulativ for den samme vedkommende Del af Vandløbet; ogsaa i dette Tilfælde have de paagjældende Bestyrelser imidlertid at søge tilveiebragt Overensstemmelse, forsaavidt en saadan maa ansees fornøden i hele Vandløbets Interesse. — Kan Enighed i de her omhandlede Tilfælde ikke opnaas, afgjøres Sagen paa den i § 3 angivne Maade.

Finder der offentlig Pramfart eller Seilads Sted paa et offentligt Vandløb, fastsætter Indenrigsministeren de Forskrifter angaaendr Behandlingen af den paagjældende Del af Vandløbet, som af Hensyn hertil ansees fornødne, hvilke Forskrifter blive at optage i Regulativet.

§ 14. Skjønner vedkommende kommunale Bestyrelse ved Regulativets Affattelse, at der ikke er Anledning til at foretage Forandringer i Vandløbets nuværende Skikkelse, opføres

18 Mai. Bestyrelsen de gjældende Bestemmelser om Vandløbets Ret-
Nr. 63. ning, Brede, Dybde og Fald, om Stenkister og Broer i et Udkast til Regulativet, som fremlægges til almindeligt Eftersyn i 4 Uger efter forudgaaet Bekjendtgjørelse, hvori enhver Vedkommende opfordres til inden nævnte Frist at fremsætte sine skriftlige Erindringer. Efter Overveielse af det i saa Henseende Fremkomne affattes det endelige Regulativ.

Skjønner den kommunale Bestyrelse derimod, at der i de ovenfor nævnte Retninger er Grund til at søge hidført Forandringer i det Bestaaende, eller de i Henhold til Foranstaaende indkomne Andragender foranledige Bestyrelsen til at gaa ind paa Ønsker i saa Henseende, saa at der altsaa bliver Spørgsmaal om en egentlig Regulering af Vandløbet, bliver Sagen ved Bestyrelsens Foranstaltning at forelægge henholdsvis for Synsmændene eller Landvæsenskommissionen. I saa Fald har Amtsraadet til Brug for Landvæsenskommissionen at tilveiebringe en af de fornødne tekniske Forarbeider ledsaget Plan for Reguleringen, ligesom Vandsynsmændene, om de finde det fornødent, kunne forlange, at vedkommende By- eller Sogneraad forelægger dem Kort og Nivellement over Vandløbet samt ligeledes en Plan for Reguleringen.

§ 15. Omkostningerne i første Instants saavel ved de paagjældende Forretninger som ved de fornødne tekniske Forarbeider og Undersøgelser udredes for Hovedvandløbenes Vedkommende af Amtsrepartitionsfonden, for de mindre, offentlige Vandløbs Vedkommende af den paagjældende Kommunes Kasse. Vedkommer et Hovedvandløb flere Amtsraadskredse, afgjør Landvæsenskommissionen i Mangel af mindelig Overenskomst, i hvilket Forhold de nævnte Omkostninger skulle fordeles mellem disse. Ligeledes afgjør Landvæsenskommissionen, naar et Hovedvandløb berører eller gjennemløber Kjøbstadgrund, hvor stor en Del af Omkostningerne der bør udredes af vedkommende Kjøbstadkommunes Kasse. Paa lignende Maade have Vandsynsmændene,

naar Reguleringen af et mindre, offentligt Vandløb vedkommer flere Kommuner, at fordele de omhandlede Omkostninger mellem disse. Indankes Forretningen henholdsvis til Landvæsenskommissionen eller Overlandvæsenskommissionen, blive Appellens Omkostninger de kommunale Kasser uvedkommende, og der forholdes med deres Fastsættelse efter de almindelige Regler i Lov af 30te December 1858 § 16. 28 Mai. Nr. 63.

§ 16. Naar den i § 14 omhandlede Del af Regulativet er bragt tilveie paa en af de der nævnte Maader, tilføier den kommunale Bestyrelse de for Vand- og Stemmeværker fastsatte Flodemaal (§ 32), endvidere de gjældende Regler om Vedligeholdelsesbyrdens Fordeling (§ 23), samt endelig de ifølge § 12 nødvendige, af Bestyrelsen anordnede administrative Bestemmelser om, hvilke Arbeider der bliver at foretage til den regelmæssige Vedligeholdelse, hvorledes og paa hvilke Aarstider disse Arbeider skulle udføres, til hvilke Tider de periodiske Syn skulle optages, samt eventuelt hvorledes det særlige Tilsyn skal føres.

For Hovedvandløbene bliver derefter Regulativet tilligemed en Fortegnelse over Deltagerne i Vedligeholdelsesbyrden af Amtsraadet at besørge trykt, og Exemplarer af samme at tilstille Sogneraadet eller Byraadet i enhver Kommune, i hvilken der findes Eiendomme, som skulle deltage i Vandløbets Vedligeholdelse. Foregaar der senere Forandringer i Fordelingen af Vedligeholdelsesbyrden (Udstykninger), meddeler Amtsraadet Byraadet eller Sogneraadet Underretning derom.

For Sognekommunernes Vedkommende indsendes Regulativet til Stadfæstelse af Amtsraadet. De stadfæstede Sogne-Regulativer saavelsom Regulativerne for Kjøbstæderne indføres tilligemed en Fortegnelse over Deltagerne i Vedligeholdelsesbyrden for hver Kommunes Vedkommende i en dertil indrettet Protokol, og bekræftede Gjenparter af Sogneregulativerne tilbagesendes til Amtsraadet.

28 Mai. De ældre Regulativer, der forblive i Kraft efter denne
Nr. 63. Lov, blive ligeledes for Hovedvandløbenes Vedkommende at trykke og omdele og for de mindre, offentlige Vandløb at indføre i den nævnte Protokol og i Gjenparter at tilstille Amtsraadet.

§ 17. Forandringer i den administrative Del af Regulativet foretages af de samme kommunale Myndigheder, til hvem Affattelsen er henlagt. Foregaar der ellers Forandringer i de Forhold, om hvilke Regulativet skal indeholde Oplysning, bliver den fornødne Bemærkning herom at tilføre Regulativet.

d) Regulering og Vedligeholdelse.

§ 18. Naar Synsmændene eller Landvæsenskommissionen i Henhold til § 14 møde i Anledning af en tilsigtet Regulering af et offentligt Vandløb, have de først at undersøge samtlige foreliggende Forhold og give alle Vedkommende Leilighed til at udtale sig og fremsætte deres Indsigelser og Paastande i Anledning af Reguleringen. Det afgjøres derefter, om og hvorvidt denne bør nyde Fremme, samt efter hvilken Plan den i bekræftende Fald bør foretages.

Ved Overveielsen heraf blive de Fordele, Reguleringen vil medføre, at afveie mod de Bekostninger og mulige Ulemper eller Beskadigelser, som ville være forbundne dermed. Kun forsaavidt det med Bestemthed skjønnes, at Fordelene væsentligt ville overveie de nævnte Bekostninger, Ulemper og Beskadigelser, bør Reguleringen nyde Fremme.

Fremmes Reguleringen, kan der til dennes Gjennemførelse paabydes Forandringer ikke blot i Vandløbets Dybde og Brede samt Regulering af Sideskrænter, men ogsaa i selve Retningen af Vandløbet, saaledes at der paa en kortere eller længere Strækning graves et helt nyt Løb.

§ 19. Ligesom der skal gives nøiagtige og fuldstændige Bestemmelser om Reguleringsarbeiderne, disses Omfang og

Beskaffenhed, Fristerne for deres Udførelse m. v., saaledes 28 Mai.
blive ogsaa i Mangel af Forlig alle ved Reguleringen for- Nr. 63.
anledigede Paastande og Erstatningskrav at afgjøre ved Kjendelse. Enhver, der lider Tab ved Reguleringen eller ved den gjennem Reguleringen tilveiebragte Forandring i Vandløbets Tilstand, har Krav paa fuld Erstatning for dette Tab, hvilken Erstatning bliver at udrede af den eller dem, der have Fordel af de paagjældende Arbeider.

Den Omstændighed, at Forholdene ved et Vandløb tidligere ere blevne ordnede enten ved Overenskomst eller Kjendelse, skal ikke ubetinget være til Hinder for, at der angaaende de samme Forhold foreskrives nye og afvigende Regler, naar enten de faktiske Forhold, som danne Grundlaget for den ældre Afgjørelse, senere ere undergaaede Forandring, eller Erfaring har viist, at den ved den ældre Ordning trufne Afgjørelse nu i væsentlige Punkter er ufyldestgjørende; dog bliver herved at paaagte, at ingen velerhvervet Ret tilsidesættes uden fuldstændig Erstatning.

Medfører Reguleringen, at Vandløbet fremtidig gjennemskjærer en Eiendom saaledes, at eet eller flere Jordstykker derved lægges over til den modsatte Bred, skal der ved Forretningen søges tilveiebragt hensigtsmæssige Ombelinger enten ved Overdragelse mod Vederlag i Penge eller ved Magelæg. I Mangel af mindelig Overenskomst kan, naar de stedlige Forhold i væsentlig Grad tale derfor, en saadan Ordning paabydes, forsaavidt enten Jordstykker med samme boniterede Areal kunne magelægges, eller de Jordstykker, der overføres fra en Eiendom til en anden mod Vederlag i Penge, ikke udgjøre over 2 Skpr. Land. Den, der saaledes mod Vederlag overtager et fra en anden Eiendom fraskaaret Areal, har Valget imellem enten at udrede Betalingen paa een Gang eller med en aarlig Afgift. Naar saadanne Ombelinger af fraskaarne Jordstykker vedtages eller paabydes under Forretningen, er den tilsynshavende kommunale Be-

28 Mai. styrelse pligtig at foranledige deres Berigtigelse i Matrikulen.
Nr. 63. Omkostningerne herved udredes paa samme Maade som de øvrige med selve Reguleringsarbeidernes Udførelse forbundne Omkostninger. Som Adkomst bliver en paa ustemplet Papir udfærdiget Udskrift af det Protokollen i Anledning af Magelæget eller Overdragelsen Tilførte at thinglæse uden Betaling og uden nogen Afgifts Erlæggelse, efter at først Berigtigelsen i Matrikulen har fundet Sted.

§ 20. Forpligtede til Deltagelse i de med Reguleringsarbeidernes Udførelse forbundne Udgifter (eller i selve Udførelsen af disse Arbeider, jfr. § 24) ere alle de Lodseiere, som skjønnes at have Nytte og Interesse af Reguleringens Foretagelse, hvad enten deres Eiendomme grændse til Vandløbet eller ikke.

Hver enkelt Lodseiers Bidrag afpasses efter det Omfang, i hvilket Reguleringen kommer ham tilgode; men hvilket praktisk Grundlag for Fordelingen der med dette Princip for Øie skal benyttes, afgjøres i hvert enkelt Tilfælde under fornødent Hensyn til de stedlige Forhold.

§ 21. Saafremt der under Reguleringen maatte blive Spørgsmaal om Forandringer ved eller Ombygning af en over Vandløbet førende Bro, bliver det i Mangel af mindelig Overenskomst ved Kjendelse at afgjøre, om og hvorvidt Broeieren skal deltage i de med Forandringerne eller Ombygningen forbundne Omkostninger. Ved Afgjørelsen af dette Spørgsmaal bliver der navnlig at tage Hensyn til, om Forandringen eller Ombygningen vil medføre nogen Fordel for Broeieren som saadan. Dog kan Deltagelse i Omkostningerne ikke paalægges Broeieren, alene fordi der af Hensyn til Vandløbets Regulering maa opføres en ny og bedre Bro, naar den, der forefindes, i og for sig er tilfredsstillende saavel for Færdslen som med Hensyn til Vandløbet i dets tidligere Skikkelse; derimod kan der tages et passende Hensyn til, om Ombygning eller Forandring af Broen er eller snart

il være nødvendig, ligesom til sandsynlige Besparelser for 28 Mai.
Broeieren ved den fremtidige Vedligeholdelse af Broen, saa- Nr. 63.
om naar der opføres en ny Bro af Sten istedetfor en ældre af Træ. Paa den anden Side kan der i Tilfælde af, at Broeieren ikke skjønnes at ville have nogensomhelst Fordel af Broens Ombygning eller Forandring, naar den fremtidige Vedligeholdelse af Broen maa antages at ville blive dyrere end hidtil, tillægges Broeieren, hvem denne Vedligeholdelse vedblivende paahviler, en passende Erstatning herfor.

§ 22. Ved Reguleringsforretningen bliver det at afgjøre, om den ved Reguleringen optagne Fyld skal bortskaffes ved særlig Foranstaltning, eller om det skal paalægges Brugerne af de tilstødende Jorder at modtage den og bortskaffe den fra Vandløbets Bredder. Hertil ere Brugerne forpligtede imod Erstatning saavel for Arbeidet som for de med Modtagelsen forbundne Ulemper. Fyld, der optages ved anden Oprensning, ere Brugerne pligtige at modtage og bortføre fra Vandløbets Bredder, uden at de i Reglen herfor kunne fordre Erstatning.

§ 23. Forpligtelsen til Vedligeholdelse af et offentligt Vandløb paahviler efter de for Vandløbet hidtil gjældende Regler enten Bredeierne alene eller tillige andre Eiendomme, som have Nytte og Interesse af dets Tilstedeværelse og gode Tilstand.

Naar et Vandløb reguleres efter nærværende Lov, bliver dog den ved Reguleringen foranledigede Forøgelse i den fremtidige Vedligeholdelse at fordele paa samtlige Lodseiere, der have Nytte og Interesse af Reguleringen, uden Hensyn til om disse hidtil have deltaget i Vedligeholdelsen eller ikke.

§ 24. Udførelsen af de til et offentligt Vandløbs Regulering fornødne Arbeider skal ske efter Licitation, eller, naar derved intet Tilbud opnaas, som efter den tilsynshavende kommunale Bestyrelses Skjøn er antageligt, ved Akkord underhaanden. Dog kan den kommunale Bestyrelse for de

28 Mai. mindre, offentlige Vandløbs Vedkommende, naar Saadant
Nr. 63. findes hensigtsmæssigt, bestemme, at et vist mindre omfattende Reguleringsarbeide skal udføres ved Arbeide in natura af de dertil Forpligtede.

De til et offentligt Vandløbs Vedligeholdelse fornødne Arbeider blive efter den tilsynshavende kommunale Bestyrelses Bestemmelse at udføre enten efter Licitation (eventuelt Akkord underhaanden) eller ved Arbeide in natura af de Forpligtede.

De Erstatningsbeløb, der blive at udrede i Anledning af Reguleringen saavelsom Udgifterne ved Arbeider vedrørende Reguleringen og Vedligeholdelsen af et offentligt Vandløb, afholdes, forsaavidt disse Arbeider ikke udføres in natura af de dertil Forpligtede, forskudsvis af vedkommende kommunale Kasse. Disse Forskud tilbagebetales i en eller flere Terminer med eller uden Renter efter den tilsynshavende kommunale Bestyrelses Bestemmelse.

Pengebidrag til et offentligt Vandløbs Regulering og Vedligeholdelse kunne i Mangel af godvillig Betaling inddrives ved Udpantning. For Hovedvandløbenes Vedkommende kunne de nævnte Bidrag opkræves gjennem Amtstuerne i Forbindelse med Hartkornsbidragene til Amtsrepartitionsfonden. Der skal i saa Fald i dette Øiemed af Amtsraadene leveres Amtstuerne Lister over Bidragene for hvert enkelt Matrikulsnummer.

§ 25. Naar en Eiendom, som deltager i Vedligeholdelsesbyrden, udstykkes, fordeles den Eiendommen paahvilende Andel i denne Byrde paa Parcellisternes Bekostning af vedkommende kommunale Bestyrelse mellem de udlagte Parceller, der vedblivende ere interesserede i Vandløbet.

Det paahviler vedkommende Parcellister selv at foranledige Fordelingen foretagen, og indtil dette er sket, kan den tilsynshavende kommunale Bestyrelse holde sig til enhver af Parcellisterne for hele den Andel i Vedligeholdelsesbyrden,

der paahviler den udstykkede Eiendom. Er en Parcellist utilfreds med den foretagne Fordeling, kan han inden 4 Uger efter, at denne er ham meddelt, forelægge samme henholdsvis for Vandsynsmændene eller for Landvæsenskommissionen. 28 Mai. Nr. 63.

§ 26. Naar en Eiendom bruges af en Anden end dens Eier, paahviler det Eiendommen vedkommende Bidrag til et offentligt Vandløbs Regulering Eieren, mod at Brugeren i sin Besiddelsestid forrenter det med 4 pCt. aarlig.

Bidraget til et offentligt Vandløbs Vedligeholdelse paahviler altid Brugerne af de paagjældende Eiendomme.

De Bidrag enten til Reguleringen eller Vedligeholdelsen, der efter det Anførte paahvile en Eiendoms Bruger, kunne dog, naar de forgjæves ere søgte inddrevne hos denne, fordres ydede af Eieren.

Overenskomster mellem Eier og Bruger, hvorved disse ordne Forholdet paa en fra foranstaaende Regler afvigende Maade, vedkomme ikke det Offentlige.

§ 27. Saafremt nogen i et offentligt Vandløb Interesseret senere maatte attraa Forandringer i den ved den kommunale Bestyrelse foranledigede Regulering eller maatte ønske Regulering foretagen i Tilfælde, hvor den kommunale Bestyrelse ikke af Hensyn til Regulativets Affattelse har fundet sig foranlediget til at lade en saadan foretage, har den Paagjældende desangaaende at henvende sig til den tilsynshavende kommunale Bestyrelse, der da, saafremt Andrageren, om forlanges, vil stille betryggende Sikkerhed for samtlige med Forretningen forbundne Omkostninger for det Tilfælde, at disse maatte blive ham paalagte, er pligtig at tilkalde Vandsynsmændene eller Landvæsenskommissionen. Sagen bliver da i det Hele at behandle og afgjøre overensstemmende med de Regler, som foran ere givne angaaende den ved Kommunalbestyrelsen foranledigede Regulering.

Det afgjøres under fornødent Hensyn til samtlige Om-

28 Mai. stændigheder, om Omkostningerne ved Forretningen og de
Nr. 63. derved foranledigede tekniske Arbeider og Undersøgelser skulle bæres af vedkommende kommunale Kasse eller af en eller flere Interessenter i Vandløbet, eller endelig udredes for en Del af den kommunale Kasse og for en Del af een eller flere Interessenter.

I Spørgsmaal vedrørende Vedligeholdelsesbyrdens Fordeling saavelsom i alle andre Tilfælde, hvor Nogen ønsker Vandsynsmændenes eller Landvæsenskommissionens Mellemkomst, har den Paagjældende selv at sætte Sagen i Bevægelse, og Omkostningerne, der i saa Fald ere den kommunale Kasse uvedkommende, ville da være at fastsætte i Overensstemmelse med Reglerne i Lov af 30te December 1858 § 16.

e) Forskjellige Bestemmelser.

§ 28. I enhver Amtsraadskreds, i hvilken der findes Hovedvandløb, ansættes een eller flere Amtsvandinspektører, der udnævnes af Amtsraadet og lønnes af Amtsrepartitionsfonden. Disse Bestillingsmænds Hverv bestaar i at gaa Amtsraadet tilhaande saavel ved Reguleringen af Hovedvandløbene som ved Tilsynet med disses Vedligeholdelse samt ved Tilsynet med Sogneraadenes Forhold med Hensyn til de mindre offentlige Vandløb, jfr. Landkommunallovens § 47.

Den tilsynshavende kommunale Bestyrelse kan, naar den dertil finder Anledning, antage en lønnet Mand til at føre det stadige særlige Tilsyn med det enkelte Vandløb eller en Del af dette. Tilsynsmandens Løn udredes af vedkommende Kommunes Kasse.

Paa samme Maade udredes Udgifterne ved de periodiske Synsforretninger, der afholdes over et offentligt Vandløb. Ved hvem disse Syn skulle optages, bestemmes for Hovedvandløbenes Vedkommende af Amtsraadet. For de mindre, offentlige Vandløbs Vedkommende foretages Synene af

Vandsynsmændene, hvis Formand hver Gang med 14 Dages Varsel lader bekjendtgjøre, til hvilken Tid Synet vil blive afholdt. 28 Mai. Nr. 63.

§ 29. Forefindes der ved de ommeldte Syn eller ved de Syn, der paa lignende Maade blive at afholde over Reguleringsarbeider, som udføres in natura, Mangler med Hensyn til de paagjældende Arbeiders Udførelse, lader den tilsynshavende kommunale Bestyrelse de manglende Arbeider udføre for de Forsømmeliges Regning, og disse kunne derhos efter Omstændighederne og navnlig i Tilfælde af gjentagen Forsømmelighed, efter Bestyrelsens Begjæring under en offentlig Politisag idømmes en Bøde fra 2 til 20 Kr.

Omkostningerne saavel ved de Arbeider, der saaledes maa udføres for den Forsømmeliges Regning, som ved de af Forsømmelsen foranledigede Syn, kunne i Mangel af godvillig Betaling inddrives ved Udpantning hos den Paagjældende.

Om de Syn, der i Aarets Løb ere afholdte over de under Sogneraadenes Tilsyn staaende Vandløb, indsender Sogneraadet til Amtsraadet en aarlig Beretning med Forklaring over, hvad der er foretaget i Anledning af de skete Udsættelser.

§ 30. Offentlige Licitationer over Arbeider ved Reguleringen eller Vedligeholdelsen af offentlige Vandløb kunne af den tilsynshavende kommunale Bestyrelse afholdes uden Auktionsrettens Mellemkomst.

§ 31. De Nivelleringer, Opmaalinger og andre tekniske Undersøgelser, som skulle benyttes ved Regulering, Fastsættelse af Flodemaal m. v. med Hensyn til de offentlige Vandløb, blive at foretage af de til Udførelse af Landinspektørforretninger berettigede Personer. Dog kan Indenrigsministeren ogsaa meddele Andre, som dertil findes skikkede, Autorisation til at udføre deslige Arbeider.

28 Mai. f) Anlæg af Vandværker, Flodemaal m. m.

Nr. 63. § 32. Ved et offentligt Vandløb maa ingen Vandmølle, Fabrik eller lignende Vandværk anlægges, eller overhovedet nogen Foranstaltning træffes, der kan være til Hinder for Vandets frie Flugt, saasom Anbringelse af Stemmeværker, Strømhjul, Fiskerianlæg eller Andet, medmindre den Paagjældende enten har alle Vedkommendes Samtykke eller ved Kjendelse henholdsvis af Landvæsenskommissionen eller Vandsynsmændene har godtgjort, at Værket ikke vil skade Vandløbets Tilstand eller komme i Strid med nogen Andens Ret. Broer, Stenkister og Vaskelad maa ikke anbringes ved et offentligt Vandløb, medmindre den kommunale Bestyrelse har godkjendt Anbringelsen, eller den Paagjældende har erhvervet Samtykke eller Kjendelse som foran nævnt.

Forsaavidt de heromhandlede Værker medføre Opstemning af Vandet, har den kommunale Bestyrelse at paase, at der sættes behørigt Flodemaal for samme.

Findes der allerede ved Vandløbet Værker af sidstnævnte Art, uden at der for Samme er fastsat Flodemaal, har den kommunale Bestyrelse at drage Omsorg for, at saadant tilveiebringes.

Flodemaal fastsættes af Landvæsenskommissionen.

Opstaar der under den Forretning, der afholdes til Fastsættelse af Flodemaal for alt bestaaende Vandværker, Tvivl om Existentsen eller Omfanget af Vandværkseierens Berettigelse, og det ikke skjønnes, at Værket kan bibeholdes uden Skade for Vandløbets Tilstand, bliver dette Spørgsmaal af den kommunale Bestyrelse at indbringe for de almindelige Domstole, og Forretningen bliver i saa Fald at udsætte, indtil Spørgsmaalet har fundet sin endelige Afgjørelse.

Ved selve Bestemmelsen af Flodemaalet bliver det nøie at undersøge, hvilken Opstemning der er nødvendig til den Benyttelse af Vandet som Drivkraft, hvortil Vandværkseieren har lovlig Adkomst, og i Overensstemmelse hermed

bliver Flodemaalet at fastsætte. Det skal derhos bestemmes, hvilke Foranstaltninger Vandværkseieren har at træffe for at undgaa Ansvar for Overskridelse af Flodemaalet. 28 Mai. Nr. 63.

Omkostningerne ved Forretningen og de i Anledning af samme mulig fornødne tekniske Undersøgelser m. v. udredes i de foran i 1ste og 2det Stykke nævnte Tilfælde af den, der agter at anlægge Vandværket, men ellers af vedkommende Kommunes Kasse.

Opstemmes Vandet ved et Vandværk over den ved Flodemaalet fastsatte Grændse, kan Vandværkets Eier (eller Bruger), saafremt Overskridelsen kan tilregnes ham, paa Begjæring af den tilsynshavende kommunale Bestyrelse under en offentlig Politisag anses med en Bøde fra 20 til 500 Kr., ligesom han er pligtig at erstatte al den Skade, der er bevirket ved den ulovlige Opstemning.

§ 33. Anbringer Nogen uden Hjemmel saadanne Indretninger ved et Vandløb som i forrige Paragraf omhandlet, eller han gjør Skade paa Vandløbet ved Ufred af Kreaturer, ved Opfyldning af Løbet, ved Brud paa Hegn og Sideskrænter eller deslige, kan den kommunale Bestyrelse paa hans Bekostning lade Skaden udbedre eller de paagjældende Indretninger borttage, naar han ikke selv efter Paalæg fjerner dem, hvorhos den Paagjældende desuden, naar Saadant af Bestyrelsen begjæres, under en offentlig Politisag bliver at straffe efter Straffeloven, eller, hvor særlig Straf ei er foreskreven, med en Bøde fra 4 til 100 Kr.

Forsaavidt slige Indretninger allerede forefindes ved Vandløbet, kunne de ligeledes af den tilsynshavende kommunale Bestyrelse fordres borttagne, naar samme erhverver Kjendelse for, at Indretningen ikke kan bibeholdes uden at skade Vandløbets Tilstand. Paastaar den Paagjældende ved særlig Adkomst at have erhvervet Ret til Indretningen, og dette ikke erkjendes af den kommunale Bestyrelse, vil denne have at søge Spørgsmaalet afgjort ved Dom.

28 Mai. Omkostningerne saavel ved de Arbeider, der saaledes maa
Nr. 63. udføres for den Paagjældendes Regning, som ved de af Sagen foranledigede Syn, kunne i Mangel af godvillig Betaling inddrives ved Udpantning.

Med Hensyn til saadanne Opstemningsindretninger m. v., der staa i Forbindelse med et Vandingsanlæg, bliver iøvrigt at forholde overensstemmende med Reglerne i denne Lovs 2den Afdeling.

g) Nedlæggelse eller Forandring af Møller og andre Vandværker m. m.

§ 34. Saafremt Nogen, der har Interesse i et Vandløb, andrager paa, og den tilsynshavende kommunale Bestyrelse maatte finde det ønskeligt, at nogen af de i § 32 ommeldte Vandværker eller Anlæg, hvis Berettigelse er anerkjendt, enten forandres eller ganske nedlægges eller fjernes for at fremme Vandafledningen, har Bestyrelsen, hvad enten Spørgsmaalet reises i Forbindelse med Vandløbets Regulering eller paa et senere Tidspunkt, at tilkalde Landvæsenskommissionen. Skjønner den kommunale Bestyrelse derimod ikke, at Foranstaltningen er ønskelig, har den kun at tilkalde Landvæsenskommissionen, naar Andrageren stiller Sikkerhed for Udgifterne ved Landvæsenskommissionens Forretning og de fornødne tekniske Forarbeider, hvilke, forsaavidt Kommissionens Kjendelse maatte gaa ud paa, at den forlangte Foranstaltning ikke kan ansees for hensigtsmæssig eller ønskelig, blive at bære af ham.

Til Landvæsenskommissionens Møde indkaldes foruden Eieren og Brugeren af det vedkommende Vandværk eller Anlæg tillige Eierne af de Eiendomme, som i Henhold til en af den kommunale Bestyrelse, om fornødent med sagkyndig Bistand, foranstaltet Undersøgelse antages at ville have Fordel

af den paatænkte Foranstaltning, og som derfor eventuelt vilde have at bidrage til de med dennes Gjennemførelse forbundne Omkostninger. 28 Mai. Nr. 63.

Efter at Landvæsenskommissionen paa Aastedet har undersøgt Forholdene, samt efter at de mødende Parter have havt Leilighed til at udtale sig, har Kommissionen paa Grundlag af det saaledes Fremkomne i Forbindelse med de af den kommunale Bestyrelse tilveiebragte Forarbeider samt de yderligere tekniske Undersøgelser, som Kommissionen selv maatte have foranlediget, at afgjøre, dels om den paatænkte Foranstaltning i og for sig maa anses for hensigtsmæssig og ønskelig, dels i bekræftende Fald hvilke Arealer der vil kunne komme til at bidrage til dens Gjennemførelse.

Gaar Kommissionens Kjendelse ud paa, at den paatænkte Forandring eller Nedlæggelse i og for sig ikke kan anses for hensigtsmæssig eller ønskelig, er Sagen dermed, affet fra en mulig Appel af Kjendelsen, bortfalden.

§ 35. Gaar derimod Landvæsenskommissionens eller eventuelt Overlandvæsenskommissionens Kjendelse ud paa, at den paatænkte Foranstaltning maa anses for hensigtsmæssig, berammes et nyt Møde af Landvæsenskommissionen, til hvilket paany indvarsles dels Eier og Bruger af det paagjældende Vandværk eller Anlæg, dels Eierne af de Eiendomme, der i Henhold til Kommissionens i Overensstemmelse med forrige Paragraf affagte Kjendelse vilde kunne komme til at bidrage til Foranstaltningens Gjennemførelse, dels endelig enhver Anden, hvis Interesser kunne antages at ville blive berørte ved Foranstaltningen.

Saafremt Sagens Fremme paa dette Møde finder Tilslutning hos mindst de to Trediedele af de mødte Lodseiere, og disse tillige svare for mindst de to Trediedele af det paa Mødet repræsenterede bidragspligtige Areal, har Kommissionen først ved sin Mægling at søge tilveiebragt Overenskomst mellem den tilsynshavende kommunale Besty-

28 Mai. relse og Eieren (om fornødent tillige Brugeren) af Vand-
Nr. 63. værket eller Anlæget om Størrelsen og Betalingsmaaden af den Godtgjørelse, der vil være at udrede i Anledning af den tilsigtede Forandring eller Nedlæggelse, saafremt denne maatte blive gjennemført, saavelsom om, af hvem og inden hvilken Frist de fornødne Arbeider skulle udføres.

Opnaas en saadan Overenskomst, har Landvæsenskommissionen, efter at den kommunale Bestyrelse til Protokollen har afgivet Erklæring om de Vilkaar, der af samme ville blive fastsatte for Indbetalingen af Lodseiernes Bidrag til Foranstaltningens Gjennemførelse (jfr. § 39), at opfordre de mødende Lodseiere til at udtale sig om, hvorvidt de herefter ønske Sagen fremmet paa Grundlag af den trufne Overenskomst. Kan ingen saadan Overenskomst opnaas, har Landvæsenskommissionen, efter at en lignende Erklæring, som ovenfor omtalt, er afgiven af den kommunale Bestyrelse, at opfordre Lodseierne til at udtale sig om, hvorvidt de ønske Sagen fremmet ved Expropriation af Vandværket eller Anlæget.

De her omhandlede Erklæringer af de kommunale Bestyrelser kunne af det ovennævnte Flertal af Lodseiere forelægges henholdsvis for Indenrigsministeriet og Amtsraadet til Afgjørelse, forinden Lodseierne udtale sig om, hvorvidt de ønske Sagen fremmet.

Hvis det ovenfor angivne Flertal fremdeles udtaler sig for Foranstaltningens Gjennemførelse, optager Landvæsenskommissionen paany til Kjendelse Spørgsmaalet, om Sagen under de foreliggende Omstændigheder bør nyde Fremme. Kommissionen har ved denne Afgjørelse i Lighed med, hvad i § 18 er bestemt, navnlig at afveie de Fordele, der ville opnaas ved Foranstaltningens Gjennemførelse, mod de dermed forbundne Offre, i hvilken sidste Henseende der, saafremt ingen Overenskomst er truffen med Vandværkets eller Anlægets Eier (og Bruger), bliver at tage Hensyn til Stør-

relsen af den Godtgjørelse, som kan antages ved en Expropriation at ville blive tilkjendt den Paagjældende. 28 Mai. Nr. 68.

Det tilkommer i ethvert Fald Vandværkseieren at bestemme, om han vil foretrække fuldstændig Nedlæggelse for en blot Forandring, ligesom det staar til ham at fordre Expropriationen udstrakt til hele Eiendommen, naar det til Nedlæggelse udsete Vandværk eller Anlæg af Kommissionen erkjendes for at være det Væsentlige ved denne. Med Hensyn hertil vil det efter Omstændighederne være nødvendigt at afæske hans Erklæring i saa Henseende, inden Landvæsenskommissionen afsiger sin Kjendelse.

§ 36. Erklærer Landvæsenskommissionen sig for Sagens Fremme, bliver det dernæst ved Kjendelse at afgjøre, paa hvilke Eiendomme indenfor den i Henhold til § 34, 3die Stykke fastsatte Grændse Godtgjørelsen til Vandværkets eller Anlægets Eier (og Bruger) skal fordeles, samt i hvilke Forhold de bidragpligtige Eiendomme skulle deltage saavel i denne Ydelse som i de øvrige med Foranstaltningens Gjennemførelse forbundne Omkostninger, Alt i Overensstemmelse med Reglerne i foranstaaende § 20, jfr. § 19, 1ste Stykke, og § 26. Gaar Kjendelsen ud paa Expropriation, har Kommissionen i Forbindelse hermed tillige at bestemme, af hvem og inden hvilken Frist de fornødne Arbeider skulle udføres.

§ 37. Naar den Frist, inden hvilken Paaanke af Landvæsenskommissionens nysnævnte Kjendelse kan finde Sted, er udløben, uden at saadan Paaanke er skeet, eller naar i modsat Fald Sagen er endelig afgjort ved Overlandvæsenskommissionens Kjendelse, skrides til Expropriationens Gjennemførelse.

Den hertil fornødne Vurdering bliver under Ledelse af Landvæsenskommissionens Formand at foretage af 3de uvillige sagkyndige Mænd, der efter den tilsynshavende kommunale Bestyrelses Begjæring paa sædvanlig Maade ud-

28 Mai. meldes af Retten. Overtaxation kan paa Begjæring enten
Nr. 63. af den kommunale Bestyrelse eller af en Trediedel af de Bidragpligtige eller af Vandværkets eller Anlægets Eier eller Bruger finde Sted ved det dobbelte Antal Mænd under samme Ledelse.

Ved Taxationen ansættes efter bedste Skjøn i Penge det hele middelbare og umiddelbare Formuetab, som ved Nedlæggelsen eller Forandringen af Vandværket eller Anlæget vil paaføres sammes Eier (og Bruger).

§ 38. Af den i Overensstemmelse med forrige Paragraf fastsatte Godtgjørelse har den tilsynshavende kommunale Bestyrelse at udbetale Vandværkets eller Anlægets Eier (og Bruger) den ene Halvdel senest 3 Maaneder efter den Dag, da Godtgjørelsens Størrelse er endelig fastsat, den anden Halvdel senest 9 Maaneder efter samme Tidspunkt. Af Beløbet bliver derhos fra tidtnævnte Dag at tilsvare Vedkommende 5 pCt. Renter p. a.

Saafremt Vandværkets eller Anlægets Eier ikke inden den i saa Henseende fastsatte Frist har udført de i §§ 35 og 36 ommeldte Arbeider, forsaavidt disses Udførelse er paalagt ham, er den kommunale Bestyrelse berettiget til at lade samme udføre for hans Regning og kan derhos i ethvert Tilfælde til disse Arbeiders Udførelse tilbageholde et passende Beløb af den Eieren tilkommende Godtgjørelse.

§ 39. De Bidrag, der paahvile de enkelte Lodseiere til den foran omhandlede Foranstaltnings Gjennemførelse, blive at indbetale i vedkommende kommunale Kasse i een eller flere Terminer med eller uden Rente efter den tilsynshavende kommunale Bestyrelses nærmere Bestemmelse, eventuelt saaledes som denne er bleven forandret af den overordnede Myndighed, jfr. § 35, 3die Stykke i Slutningen. Om Inddrivelsen og Opkrævningen af disse Bidrag gjælder, hvad der i § 24 sidste Stykke er fastsat om Bidragene til

Reguleringen. I Mangel af godvillig Betaling kunne de indbrives ved Udpantning. 28 Mai. Nr. 63.

§ 40. Omkostningerne ved de i §§ 34—36 omhandlede Landvæsenskommissionsforretninger samt de fornødne tekniske Undersøgelser og Forarbeider udredes, forsaavidt Sagen bliver ført til Ende og den paagjældende Foranstaltning gjennemført, paa samme Maade som de øvrige hermed forbundne Udgifter. I modsat Fald udredes de nævnte Omkostninger, alfet fra det i § 34, 1ste Stykke i Slutningen nævnte Tilfælde, af vedkommende kommunale Kasse.

§ 41. De af Landvæsenskommissionen i Overensstemmelse med §§ 34—36 afsagte Kjendelser kunne paa sædvanlig Maade af enhver Vedkommende indankes for Overlandvæsenskommissionen. Omkostningerne herved blive at fastsætte efter de almindelige Regler i Lov af 30te December 1858 § 16.

§ 42. Forsaavidt det Vandløb, ved hvilket det paagjældende Vandværk eller Anlæg findes, gjennemløber eller berører flere Amtsraadskredse (for Hovedvandløbenes Vedkommende) eller Kjøbstad- og Sognekommuner (for de mindre, offentlige Vandløbs Vedkommende), forholdes med Hensyn til Anvendelsen af foranstaaende Paragrafer i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Lovs § 13, jfr. § 15.

B. De private Vandløb.

§ 43. Til at undersøge og paakjende Sager angaaende de private Vandløb benyttes de i Afsnit A. b. omhandlede Vandsynsmænd (§§ 5—11).

§ 44. Ved Behandling af Sager angaaende private Vandløb bør der, hvad enten Afgjørelsen sker ved Forlig eller Kjendelse, navnlig træffes Bestemmelse om, hvor bredt og hvor dybt Vandløbet bør være, om Stenkister, Broer eller Sluser bør omsættes eller udvides, om hvorledes der

28 Mai. skal forholdes med den opkastede Jord, om den skal bort-
Nr. 63. føres, eller hvor lengt den i ethvert Fald bør fjernes fra Kanten af Vandløbet, om der findes Sten, Trærødder eller andre Vandets Flugt hindrende Gjenstande, der bør borttages, af hvem og inden hvilken Tid de foreskrevne Arbeider skulle udføres, hvorledes den fremtidige Vedligeholdelse af Vandløbet vil være at fordele mellem de tilstødende Jordbrugere, samt endelig hvem der skal udrede Omkostningerne ved selve den afholdte Forretning.

Saafremt et Vandløb danner saadanne Bugter, som ere til Hinder for Vandets Løb, bør Synsmændene søge at formaa de Vedkommende til at rette slige Bugter; men en saadan Forandring af Vandløbets Retning kan ikke paabydes af Synsmændene. Forefindes der ved Vandløbet Vandværker, som kræve Fastsættelse af Flodemaal, sker dette ved Landvæsenskommissionen i Overensstemmelse med Reglen i § 32, 6te Stykke.

§ 45. Ved de i den foregaaende Paragraf omhandlede Afgjørelser have Synsmændene at iagttage følgende almindelige Regler:

1) Om Breden af Vandløbet saavel foroven som i Bunden træffes Bestemmelse. Breden foroven afhænger af Bundbreden, Dybden og det nødvendige Anlæg for Sidestraaningerne. I fast Tørvejord anvendes fra $^1/_2$ til $^3/_4$ Anlæg, i almindelig fast Jord fuldt Anlæg og i løs Sandjord fra $1^1/_2$ til dobbelt Anlæg. Derved vil for hver Alens Dybde Breden foroven blive henholdsvis i fast Tørvejord 1 til $1^1/_2$ Alen, i almindelig fast Jord 2 Alen og i løs Sandjord 3—4 Alen større end Bundbreden.

2) Vandløbets Dybde bør være en saadan, at det er istand til under almindelige Forhold at bortføre det Vand, som ellers vil være til Skade for de tilstødende Eiendomme.

3) Broer, Stenkister og Sluser maa have en saadan

Bidde, at Vandet til enhver Tid kan strømme igjennem, uden at der fremkaldes skadelig Opstuvning. 28 Mai. Nr. 63.

4) Den ved Vandløbets Oprensning optagne Fyld bør i Almindelighed bortføres fra Vandløbets Bredder, og maa i ethvert Fald ingensinde ligge nærmere ved disse end 1 Alen, ligesom det maa paases, at den ikke hindrer Vandet fra de tilstødende Jorder i at flyde til Vandløbet.

5) Ved Afgjørelsen af, om en Fordybning eller Udvidelse af Vandløbet paa en større eller mindre Strækning skal foretages, have Synsmændene at afveie de Fordele, som den paagjældende Foranstaltning vil medføre for de tilstødende Eiendomme, mod den Bekostning og det Arbeide, der vilde være forbundne med Foranstaltningens Gjennemførelse. Kun naar det med Bestemthed skjønnes, at Fordelene væsentligt vilde overveie nævnte Bekostning og Arbeide, bør Fordybningen eller Udvidelsen finde Sted. Paa lignende Maade bliver der at tage Hensyn til de mulige Ulemper eller Beskadigelser, som Udvidelsen eller Fordybningen maatte medføre for enkelte af de tilstødende Eiendomme.

6) De Arbeider, der udkræves til at bringe Vandløbet i den af Synsmændene fastsatte Skikkelse, blive at udføre af Brugerne af de tilstødende Eiendomme.

Synsmændene have i saa Henseende at fordele Udførelsen af disse Arbeider mellem de Paagjældende, saaledes at enhver af dem overtager Arbeidet ved en vis Strækning af Vandløbet fra Bred til Bred. Som Regel bliver ved denne Fordeling at tage Hensyn til Længden af den Strækning, i hvilken hver enkelt Eiendom grændser til Vandløbet; men Afvigelse fra denne Regel kan dog finde Sted, hvor dens Anvendelse vilde føre til en Overbebyrdelse af en enkelt Eiendom, ligesom det ogsaa efter Omstændighederne af Synsmændene kan bestemmes, at den Jordbruger, paa hvis Oprensnings-Skifte der vil være at udføre særlig byrdefulde Arbeider, derfor skal have en passende Godtgjørelse af dem,

28 Mai. der have Fordel af disse Arbeider. Ligeledes kunne Synsmændene i lignende Tilfælde tilkjende Brugeren en passende Godtgjørelse hos Eieren.
Nr. 63.

I Synsmændenes Kjendelse (eller i det for dem indgaaede Forlig) bestemmes og beskrives nøiagtigt, hvilke Arbeider der ville være at udføre paa hvert enkelt af de affatte Skifter.

Ligeledes fastsættes nøiagtige Bestemmelser om den Tid, inden hvilken Arbeiderne skulle være tilendebragte, samt om de Frister, inden hvilke den fremtidige aarlige Oprensning skal finde Sted.

7) Saafremt en af Synsmændene fastsat Udvidelse eller Fordybning af Vandløbet medfører Beskadigelser eller Ulemper for enkelte Eiendomme, der ikke opveies af de Fordele, Foranstaltningen i andre Henseender maatte medføre for disse Eiendomme, bør der tillægges de Skadelidende en passende Godtgjørelse, som udredes af dem, der have Fordel af de paagjældende Arbeider (jfr. foran under Nr. 5), og hvis Størrelse og Udredelsesmaade fastsættes af Synsmændene.

8) Det paahviler Brugerne af de til Vandløbet stødende Jorder at udføre de Vedligeholdelsesarbeider, der udkræves for fremtidig at bevare Vandløbet i den af Vandsynet fastsatte Skikkelse. Den, som er Bruger af Grunden paa begge Sider af Vandløbet, har at vedligeholde hele den Strækning af dette, der saaledes gaar gjennem hans Jorder. Bruges derimod Grunden paa begge Sider af Vandløbet af forskjellige Personer, fordeles Vedligeholdelsen af den paagjældende Strækning af Synsmændene ligelig mellem Gjenboerne, saaledes at enhver af disse faar sit bestemte Skifte at vedligeholde fra Bred til Bred. Ved denne Fordeling have Synsmændene at tage Hensyn til, om Vedligeholdelsen kan antages at ville være lige besværlig paa hele den paagjældende Strækning eller ei, saaledes at der altsaa kan tildeles den ene af de to Gjenboer et kortere og mere be-

sværligt Skifte, den anden et længere og mindre besværligt Skifte. Grændserne mellem de enkelte Skifter blive ved Synsmændenes Foranstaltning af de Vedkommende eller paa disses Bekostning at afmærke paa Stedet med Pæle, Sten eller deslige. 28 Mai. Nr. 63.

9) Samtlige Omkostninger ved Synsmændenes Forretning (derunder indbefattet de fornødne Indkaldelser m. v.) udredes, forsaavidt der ikke efter Omstændighederne findes Anledning til at paalægge Klageren at afholde samme, af Brugerne af de til Vandløbet stødende Jorder paa den Maade og i det Forhold, som Synsmændene under fornødent Hensyn til Sagens Udfald bestemme.

§ 46. Opstaar der under Synsmændenes Forretning Spørgsmaal om Forandring i en ved Overenskomst eller Kjendelse tidligere truffen Ordning, vil en saadan, saafremt Forlig ikke opnaas, kun kunne tillægges Fremme under de samme Betingelser som i § 19, 2det Stykke, ere foreskrevne med Hensyn til Reguleringen af et offentligt Vandløb.

§ 47. Saafremt Nogen mener sig forurettet ved, at een eller flere af Brugerne af de til et Vandløb stødende Grunde ikke tilbørligt vedligeholde den dem vedkommende Del af dette, eller ved at der uberettiget i eller ved Vandløbet er foretaget Foranstaltninger, som hindre Vandets frie Flugt, har han desangaaende at indgive skriftlig Klage til Formanden for Vandsynsmændene, og Sagen bliver da at fremme efter de almindelige Regler til Kjendelse eller Forlig.

Med Hensyn til Benyttelsen af private Vandløb til Vandingsanlæg og Foretagelsen af de i denne Anledning fornødne Foranstaltninger i eller ved Vandløbet bliver at forholde overensstemmende med Reglerne i denne Lovs 2den Afdeling.

§ 48. Naar den, hvem det efter Forlig eller Kjendelse i Henhold til de foregaaende Regler paahviler at udføre et vist Arbeide ved et privat Vandløb, ikke har efterkommet

28 Mai. sin Forpligtelse i denne Henseende ved Udløbet af den dertil
Nr. 63. indrømmede Frist, kan Klage over saadan Forsømmelse af enhver Vedkommende indgives til Formanden for Vandsynsmændene, og Synsmændene afgjøre da uden Appel, om Klagen er begrundet. I bekræftende Fald foranstalter Formanden det manglende Arbeide udført for den Forsømmeliges Regning. For at møde ved Arbeidets Aflevering til den paagjældende Part tilkommer der ham Betaling efter § 10. Udgifterne ved disse Forretninger udredes af den af Parterne, hvem Afgjørelsen er gaaet imod.

I Mangel af Betaling paa Anfordring af de til Arbeidets Udførelse medgaaede Omkostninger inddrives disse paa Formandens Begjæring ved Udpantning.

Samtlige øvrige Udgifter, som paalægges Nogen ved Kjendelse af Synsmændene eller ved et for disse indgaaet Forlig, saasom Godtgjørelse for udførte Arbeider, Erstatninger eller Omkostninger ved Sagernes Behandling o. s. v., kunne ligeledes inddrives ved Udpantning efter Begjæring af rette Vedkommende.

§ 49. Naar en til et privat Vandløb stødende Eiendom udstykkes paa en saadan Maade, at den til Vandløbet grændsende Del af Eiendommen fordeles mellem flere Parceller, bliver Vedligeholdelsen af det Stykke af Vandløbet, hvis Vedligeholdelse hidtil har paahvilet den samlede Eiendom, af Vandsynsmændene at fordele mellem Parcellerne. Saalænge indtil en saadan Fordeling er foranlediget af Parcellisterne, hefte disse En for Alle og Alle for En for de den samlede Eiendom i den omhandlede Henseende paahvilende Forpligtelser.

C. Om Søer.

§ 50. Søer eller andre lignende Indvande, der danne Led i offentlige Vandløb, kunne ligesom disse sættes under offent-

ligt Tilsyn og komme derved ind under de i nærværende Lov om Vandløbene givne Regler, forsaavidt disse efter deres Indhold overhovedet lade sig anvende paa Søer. Dette gjælder ikke blot i Henseende til Regulering og Vedligeholdelse, men navnlig ogsaa om Bestemmelserne i de foranstaaende §§ 34—42, saaledes at altsaa Nedlæggelse eller Forandring af et ved Søens Afløb beliggende Vandværk eller Anlæg paa den der angivne Maade kan søges gjennemført i det Øiemed at sænke Vandstanden i Søen. Adgang til Skadeserstatning i Anledning af en saaledes foranstaltet Vandstandssænkning i en Sø skal ogsaa tilkomme Eierne af de til denne stødende Eiendomme, forsaavidt disse ved Sænkningen maatte blive forringede i Værdi, samt vedkommende Søeiere, saafremt Sænkningen maatte blive til Tab for dem. 28 Mai. Nr. 63.

Under den Forretning, der afholdes til Regulering af en saadan Sø, kan Landvæsenskommissionen efter Paastand af Søeierne fastsætte Bestemmelser om Vandstanden i Søen.

§ 51. Udenfor det i § 50 nævnte Tilfælde kan Sænkning af Vandstanden i en Sø kun finde Sted, naar enten alle i Søen Lodtagne ere enige derom, eller, forsaavidt Sænkningen lader sig gjennemføre ved Udgravning, mindst de to Trediedele af Lodtagerne, der tillige svare for mindst de to Trediedele af det bidragspligtige Areal, ønske samme foretagen. I sidstnævnte Tilfælde bliver Spørgsmaalet at indbringe for Landvæsenskommissionen, der da under Hensyn til alle foreliggende Omstændigheder afgjør, om Sænkningen bør finde Sted, bestemmer Vilkaarene for samme, derunder Udgifternes Fordeling, samt afgjør, om og i hvilket Omfang Erstatning i den Anledning bliver at give.

Saafremt Tørlægningen agtes iværksat ved Hjælp af en Fordybning, Udvidelse eller Forlægning af et allerede tilstedeværende Vandløb, bliver Sagen, forsaavidt dette Vandløb er offentligt, da i saa Henseende at behandle i Over-

28 Mai. overensstemmelse med Reglerne om offentlige Vandløb (jfr. §§
Nr. 63. 27 og 34—42). Er det paagjældende Vandløb privat, bliver Spørgsmaalet om dets Udvidelse eller Fordybning, forsaavidt der ikke herom kan opnaas mindelig Overenskomst med Eierne og Brugerne af alle til Vandløbet grændsende Eiendomme, i Overensstemmelse med de foran givne Regler om private Vandløb at indbringe for og paakjende af Vandsynsmændene og eventuelt af Landvæsenskommissionen.

Agtes Sænkningen udført ved Hjælp af Anlæg af en ny Vandledning over Andres Eiendom, bliver Sagen forsaavidt at behandle og afgjøre overensstemmende med Reglerne i nærværende Lovs følgende Afsnit.

D. Nye Vandafledningsanlæg.

§ 52. Anseer Nogen det fornødent, for at tilveiebringe en hensigtsmæssig Vandafledning fra sin Grund, at erholde en aldeles ny Vandledning (aaben eller lukket) anlagt over Andres Grund, har han at tilkalde Vandsynsmændene, for ved disses Mægling at søge opnaaet en mindelig Ordning af Sagen. Opnaas en saadan ikke, kan Sagen, hvis Parterne ere enige derom, undergives Synsmændenes Kjendelse. Ere Parterne ikke enige om at forlange Kjendelse af Synsmændene, kan Sagen kun afgjøres ved Landvæsenskommissionens Medvirkning.

§ 53. Naar Sagen er indbragt for Vandsynsmændene til Kjendelse eller for Landvæsenskommissionen, bliver det først nøiagtigt at undersøge, om der efter samtlige Forhold er tilstrækkelig Grund til det nye Anlæg. Befindes dette ikke at være Tilfældet, affiges der herom en Kjendelse, og Sagen er da dermed bortfalden.

§ 54. Skjønnes det derimod, at det tilsigtede Anlæg bør nyde Fremme, fastsættes nøiagtige Regler om den nye

Vandledningens Retning, Beskaffenhed og Størrelse, om den 28 Mai.
Godtgjørelse, der i Anledning af Anlæget vil være at ud- Nr. 63.
rede, samt om, hvem der skal udføre de til det første Anlæg fornødne Arbeider, og hvem der senere skal vedligeholde Ledningen.

§ 55. Ved Bestemmelsen af den nye Lednings Retning bliver navnlig at tage Hensyn til, ad hvilken Vei Vandet paa den letteste og for alle Vedkommende mindst byrdefulde Maade kan føres ud enten i Havet, i en Sø eller i et allerede bestaaende offentligt eller privat Vandløb, der uden særlige Foranstaltninger er istand til at modtage Vandet. Det paahviler nemlig Rekvirenten at tilveiebringe en Ordning, der omfatter Anlæg af den fornødne Ledning lige til et saadant Punkt, altsaa efter Omstændighederne ikke blot over den nærmeste Nabos Grund.

Om den nye Ledning skal være en aaben Grøft eller en Rørledning, afgjøres under fornødent Hensyn til de faktiske Forhold i ethvert enkelt Tilfælde, dog saaledes at Grundens Eier, naar det tilsigtede Formaal ligesaa fuldstændigt og uden uforholdsmæssig Bekostning kan opnaas ved en Rørledning som ved en aaben Grøft, altid skal have Ret til at træffe Valget herimellem. Ønsker Sidstnævnte, at Ledningen skal indrettes saaledes, at han selv ogsaa kan benytte den, bør der saavidt muligt tages Hensyn til et sligt Ønske, mod at den Paagjældende i et passende Forhold deltager i Anlægets Bekostning, og han har da Ret til senere at benytte Ledningen, hvilket ellers ikke er ham tilladt uden den anden Parts Samtykke.

Ved Bestemmelsen af den Godtgjørelse, som bliver at udrede til Grundens Eier, bliver der at tage Hensyn til al den Skade og Ulempe, som middelbart eller umiddelbart paaføres ham ved det nye Anlæg. Forsaavidt det befindes, at Anlæget medfører Fordele for Grundens Eier, kan Godtgjørelsen af Hensyn hertil nedsættes eller efter Omstændig-

28 Mai. hederne endog ganske bortfalde. Godtgjørelsen, der i Mangel
Nr. 63. af anden Overenskomst fastsættes til en Pengesum een Gang for alle, bliver at udrede af den eller dem, der begjære den nye Ledning anlagt. Forsaavidt den Eiendom, over hvilken Ledningen anlægges, bruges af en Anden end dens Eier, bliver det at afgjøre, om Godtgjørelsen udelukkende skal tilfalde Eieren, eller om en Del af den skal tilfalde Brugeren.

Anlæget af den nye Ledning bliver efter Vandsynsmændenes eller Landvæsenskommissionens Bestemmelse at udføre enten af Rekvirenten eller af Grundens Bruger eller Eier, men disse Sidste kunne dog ikke tvinges til mod deres Villie at overtage Udførelsen af dette Arbeide. Tidspunktet for Arbeidets Paabegyndelse og Tilendebringelse bliver i ethvert Tilfælde at fastsætte.

Det bliver at afgjøre, om den fremtidige Vedligeholdelse af den nye Ledning skal udføres af Rekvirenten eller af Grundens Bruger, hvilken Sidste imidlertid ikke kan tvinges til at overtage Vedligeholdelsen af en Rørledning. Forsaavidt Vedligeholdelsen paalægges Brugeren, tillægges der herfor denne en passende aarlig Godtgjørelse, hvorhos der for Rørledningers Vedkommende fastsættes nærmere Regler om, hvorledes der skal forholdes i Tilfælde af, at en hel eller delvis Fornyelse af Rørledningen bliver fornøden.

§ 56. Forsaavidt en i Henhold til Foranstaaende anlagt Vandledning vedligeholdes af en Anden end Grundens Bruger, er denne pligtig at taale, at Vedkommende efter mindst en Dag forud derom gjort Anmeldelse indfinder sig paa hans Eiendom og der foretager de nødvendige Vedligeholdelsesarbeider, Alt mod fuld Erstatning til Brugeren for den Eiendommen herved paaførte Skade. Størrelsen af denne Erstatning fastsættes i Mangel af mindelig Overenskomst hver Gang af uvillige af Retten udmeldte Mænd.

Formener Grundens Bruger i et Tilfælde af den fornævnte Art, at hans Eiendom lider Skade ved den anden

Parts mangelfulde Vedligeholdelse af Ledningen, kan han 28 Mai.
besangaaende indgive skriftlig Klage til Formanden for Nr. 63.
Vandsynsmændene, og Sagen bliver da at fremme paa samme Maade, som er bestemt i § 47, 1ste Stykke.

§ 57. Ønsker en Grundeier, over hvis Eiendom der gaar et privat Vandløb, at lede dette ind i et nyt Løb eller at ombanne det til en Rørledning, har han i Mangel af mindelig Overenskomst med alle Vedkommende at tilkalde Vandsynsmændene eller eventuelt (§ 52) Landvæsenskommissionen, til hvis Forretning indvarsles Eierne og Brugerne af samtlige Eiendomme, der grændse til den ovenfor Rekvirentens Grund beliggende Del af Vandløbet. Vandsynsmændene eller Landvæsenskommissionen afgjør, om den tilsigtede Forandring maa foretages, samt fastsætter i bekræftende Fald det Fornødne om, hvorledes Rørledningen skal indrettes, saavelsom om den Erstatning, der vil være at udrede til dem, der maatte lide Skade ved Forandringen. Denne bør kun tilstedes, naar den Skade, den kan medføre for Andre, er forholdsvis ringe mod de Fordele, den kan medføre for Rekvirenten.

Forlanger nogen af det ovenfor liggende Jordsmons Eiere eller Brugere, at Rørledningen skal indrettes saaledes, at den bliver istand til at modtage og bortføre Vandet fra deres allerede tilstedeværende eller paatænkte Drainingsanlæg, bliver det at afgjøre, om et saadant Forlangende bør tages til Følge, og i bekræftende Fald at bestemme, hvorvidt de Paagjældende skulle bidrage til de med Anlægets Udførelse og Vedligeholdelse forbundne Bekostninger.

§ 58. Paa samme Maade som i forrige Paragrafs sidste Stykke bestemt bliver der at forholde, naar en Lodseier forlanger, at Eieren af en anden nedenfor liggende Eiendom, som paa denne vil foretage et Drainingsanlæg, skal indrette dette saaledes, at Hovedledningen tillige kan tjene til Afledning af den Førstnævntes Drainingsvand.

28 Mai. § 59. De Kjendelser, som i Henhold til §§ 52—58 ere
Nr. 63. afsagte af Synsmændene, kunne paa sædvanlig Maade indankes for Landvæsenskommissionen, ligesom dennes Kjendelser, naar Sagen ikke har været forelagt Synsmændene til Kjendelse, kunne indankes for Overlandvæsenskommissionen.

II. Vands Afbenyttelse.

A. Vandingsanlæg.

§ 60. Afbenyttelse af Vandet i de i denne Lov ommeldte Vandløb og Søer til Vanding af Enge eller andre Jorder kan finde Sted under de Betingelser og med Jagttagelse af den Fremgangsmaade, som nærmere angives i de følgende §§ 61—77.

Som Hovedregler i saa Henseende gjælde:

1) Intet Vandingsanlæg, mod hvilket der fra nogen Side fremkommer Indsigelser eller Protest, bør nyde Fremme, med mindre de Fordele, der ved samme ville kunne opnaas, afgjort overveie den Skade og de Ulemper, som ved Anlæget ville forvoldes. Navnlig skal Fordring paa Vandets Afledning altid have Fortrin for Fordring paa dets Afbenyttelse, saafremt Fordelene ved denne Sidste ikke befindes at være overveiende.

2) Ethvert Vandingsanlæg skal saavidt muligt indrettes saaledes, at ingen unyttig Forbrug af Vandet eller unyttig Opstemning til Skade for Andre finder Sted.

§ 61. Intet Vandingsanlæg kan uden Indenrigsministerens Samtykke finde Sted ved et Vandløb, som benyttes til offentlig Pramfart eller Seilads, eller som i Henhold til en af Ministeren udstedt Bekjendtgjørelse er fundet at egne sig til saadan Benyttelse.

§ 62. Ved et offentligt Vandløb maa intet Vandings- anlæg iværksættes, medmindre Vedkommende ved Kjendelse af Landvæsenskommissionen er kjendt berettiget til Anlæget (jfr. § 63). Handler Nogen herimod, bliver der at forholde i Overensstemmelse med § 33, 1ste og 2det Stykke. 28 Mai. Nr. 63.

Med Hensyn til de Vandingsanlæg, som forinden nærværende Lovs Ikrafttræden maatte være iværksatte ved et offentligt Vandløb, gjælder Reglen i nysnævnte § 33, 2det og 3die Stykke, dog saaledes, at Spørgsmaalet om Anlægets Opretholdelse, forsaavidt der ikke for dets Berettigelse paaberaabes en særlig Adkomst, hører under Landvæsenskommissionens Afgjørelse.

Findes endelig ved et offentligt Vandløb Vandingsanlæg, som ere iværksatte, forinden Vandløbet blev optaget blandt de offentlige, bliver det, om fornødent, under en af den tilsynshavende kommunale Bestyrelse rekvireret Landvæsenskommissionsforretning at afgjøre, om Anlæget skal fjernes, og hvilken Erstatning der, saafremt dets Berettigelse ikke bestrides, da derfor skal gives.

§ 63. Vil den, der agter at iværksætte et Vandingsanlæg, sikkre sig, at dette Anlæg ikke kommer i Strid med nogen Andens Ret, maa han, hvis det paagjældende Vandløb er offentligt, tilstille den tilsynshavende kommunale Bestyrelse en fuldstændig, om fornødent af Kort, Tegninger og andre tekniske Forarbeider ledsaget, Plan for Anlæget med Anmodning om, at samme maa blive forelagt Landvæsenskommissionen. Den nævnte Bestyrelse er da pligtig at foretage de hertil fornødne Skridt, naar Andrageren, om forlanges, vil stille betryggende Sikkerhed for samtlige med Kommissionens Forretning forbundne Omkostninger. Er Vandløbet privat, forholdes efter Reglerne i § 52, jfr. § 59.

Landvæsenskommissionen, til hvis Forretning blive at indvarsle alle de Lodseiere (og Brugere) eller Andre, hvis

28 Mai. Interesser ville kunne blive berørte ved det tilsigtede Anlæg,
Nr. 63. har at behandle og eventuelt at paakjende alle mod Anlæget fremkommende Indsigelser eller derved foranledigede Krav, samt sluttelig ved sin Kjendelse at afgjøre, om og under hvilke nærmere Betingelser Anlæget bør nyde Fremme, Alt i Overensstemmelse dels med Reglerne i § 60, dels med de Regler, som gives i de efterfølgende Paragrafer.

Er et Vandingsanlæg iværksat uden at være behandlet paa fornævnte Maade, kan Spørgsmaalet om dets Berettigelse af enhver Vedkommende forlanges afgjort efter de foran angivne Regler.

§ 64. I Reglen skal ethvert Vandingsanlæg indrettes saaledes, at det Vand, der ikke gaar tabt ved Vandingen, ledes tilbage til det oprindelige Aaleie (eller til den Sø, Fjord eller Havarm, i hvilken det paagjældende Vandløb har Udløb) paa et saadant Punkt, at det ikke føres uden om nogen til Vandløbet grændsende Eiendom, hvis Eier (og Bruger) ikke har givet Samtykke dertil.

Dog skal Landvæsenskommissionen ved Vandingsanlæg af større Omfang være bemyndiget til at indrømme Vandingsinteressentskaber (jfr § 75) Undtagelser fra foranstaaende Regel, dels saaledes at Vandet uagtet Vedkommendes Protest føres udenom een eller flere Vandløbet tilstødende Eiendomme, dels saaledes at Vandet føres over i et andet Vandløb. Ligesom der imidlertid i førstnævnte Tilfælde efter Landvæsenskommissionens nærmere Bestemmelse bør gives Eierne og Brugerne af de paagjældende Eiendomme fuldstændig Erstatning for den Skade og det Tab, som Vandingsanlægets Iværksættelse maatte paaføre dem, derunder indbefattet det Tab, de maatte lide derved, at det nye Anlæg griber forstyrrende ind i et allerede bestaaende, i Forhold til det nye mindre betydeligt Vandingsanlæg, saaledes bør en Overførelse af Vandet til et andet Vandløb kun tilstedes i saadanne Tilfælde, hvor dette kan ske,

uden at deraf flyder væsentlig Skade eller Tab for Eierne 28 Mai.
af de Jorder, der tilstøde Vandløbet nedenfor det Punkt, Nr. 63.
hvor Vandingsvandet optages, samt derhos under Betingelse af, at det andet Vandløb, til hvilket Vandet overføres, er istand til uden væsentlig Ulempe at modtage dette. Ogsaa i sidstnævnte Henseende bliver der at tillægge Vedkommende Erstatning saavel for det øieblikkelige som for det fremtidige Tab.

Findes der ved det paagjældende Vandløb Møller eller andre Vandværker, hvis Berettigelse ikke bestrides, maa Vandet ikke uden Samtykke af saadanne Værkers Eiere og Brugere føres udenom disse. Det Samme gjælder om Fiskegaarde.

§ 65. I Almindelighed maa det Vand, som ved et Vandingsanlæg optages af et Vandløb, kun benyttes til Vanding af de Vandløbet tilstødende Eiendomme; men naar den tilstedeværende Vandmasse er tilstrækkelig dertil, kan Landvæsenskommissionen dog ved større Vandingsanlæg af Interessentskaber (jfr. § 75) give Eierne af Jorder, der ere beliggende i samme Aadal, men ikke grændse umiddelbart til Vandløbet, Adgang til at deltage i Vandingen, i hvilken Henseende særlig de Jorder skulle komme i Betragtning, over hvilke de til Vandingsanlæget fornødne Kanaler og Ledningsrender maa føres (jfr. § 69).

Ved Afgjørelsen af, om der saaledes kan indrømmes Andre end Bredeierne Adgang til at deltage i Vandets Benyttelse, bliver endelig ogsaa at tage Hensyn til, at herved ikke til Skade for de nedenfor Vandingsanlægets Omraade til Vandløbet grændsende Jorder bevirkes nogen væsentlig Formindskelse af dettes Vandmasse.

§ 66. Lodseierne paa begge Bredder af et Vandløb have lige Ret til Afbenyttelsen af dettes Vand, saaledes at der altsaa, naar et Vandingsanlæg iværksættes paa den ene Bred, kun kan tildeles dette Halvdelen af Vandløbets

28 Mai. Vandmasse. Landvæsenskommissionen foreskriver de nærmere
Nr. 63. Regler, som med Hensyn til en saadan Deling af Vandet blive at iagttage ved Indretningen af Vandingsanlæget.

Forsaavidt samtlige Eiere og Brugere af de Jorder, som støde til den modsatte Bred af Vandløbet paa den Strækning, der ligger mellem det Punkt, hvor Vandet optages, og det Punkt, hvor det føres tilbage til Vandløbet, dertil give deres Samtykke, kan der dog tildeles et Vandingsanlæg paa den ene Bred mere end Vandløbets halve Vandmasse.

§ 67. Saafremt et Vandingsanlæg paa den ene Bred af et Vandløb vil medføre Tab eller Ulemper for Lodseierne paa den modsatte Bred, enten ved at bevirke en for stærk Udtørring eller paa anden Maade, skal der, forsaavidt de paagjældende Ulemper ikke opveies ved de Fordele, Anlæget i andre Henseender, saasom ved en forbedret Afvanding, maatte medføre for de Vedkommende, og de ei heller kunne fjernes ved dertil sigtende efter Landvæsenskommissionens Bestemmelse trufne Foranstaltninger, tillægges de Skadelidende en af Landvæsenskommissionen fastsat Godtgjørelse hos Deltagerne i Vandingsanlæget. Denne Godtgjørelse skal i Mangel af anden Overenskomst fastsættes til et aarligt Vederlag, saaledes at dette bortfalder, nedsættes eller forhøies, forsaavidt Forholdene maatte forandre sig saaledes, at de paagjældende Ulemper i større eller mindre Omfang enten hæves eller forøges.

§ 68. Ligesom det Stemmeværk, ved hvis Hjælp et Vandingsanlæg agtes iværksat paa den ene Bred af et Vandløb, kan støttes til Andenmands Grund paa den modsatte Bred, mod at fuldstændig Erstatning gives for al deraf flydende Skade eller Tab, saaledes skal ogsaa Stemmeværket, naar Saadant af Landvæsenskommissionen skjønnes at være hensigtsmæssigt, kunne anbringes paa et Punkt i Vandløbet, der ligger høiere oppe end de øverste af de

Jorder, som agtes vandede, saa at Værket paa begge Bredder støttes til fremmed Grund, Alt ligeledes mod fuld Erstatning til de Vedkommende, navnlig ogsaa for den midlertidige Benyttelse af den fremmede Grund i Anledning af Værkets Pasning og Vedligeholdelse. 28 Mai. Nr. 63.

§ 69. Saavel den til Iværksættelsen af et Vandingsanlæg fornødne Hovedkanal som de øvrige til Anlæget hørende Kanaler og Ledninger kunne forbres anlagte over Andenmands Grund, naar dette af Landvæsenskommissionen skjønnes at være en nødvendig Betingelse for en heldig Gjennemførelse af Vandingsanlæget. De heraf opstaaende Spørgsmaal afgjøres af Landvæsenskommissionen i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 54—56.

§ 70. Landvæsenskommissionen har at paase, at Vandingsanlæget saavidt muligt indrettes saaledes, at Andenmands Jorder ikke udsættes for Oversvømmelse eller anden Beskadigelse som Følge af den Opstemning, der er nødvendig for Vandingsanlæget, og Kommissionen kan i saa Henseende paabyde Udførelsen af særlige Anlæg, sigtende til at fjerne, formindske eller vederlægge Skaden, saasom ved Inddæmning og Afvanding under Vandingskanalen af det Areal, der vilde lide ved Opstemningen, eventuelt med Adgang at deltage i Benyttelsen af Vandet. Enhver Skadelidende har derhos Krav paa efter Landvæsenskommissionens nærmere Bestemmelse at erholde fuld Erstatning hos Deltagerne i Vandingsanlæget. Erstatningen skal i Reglen fastsættes til aarlige Vederlag. Føler den ene af Parterne sig i Tiden brøstholden, forholdes efter § 67 i Slutningen.

§ 71. Fremsættes der for Landvæsenskommissionen af Eieren eller Brugeren af en ved det paagjældende Vandløb beliggende Vandmølle, Fabrik eller andet lignende Vandværk Indsigelse mod Iværksættelsen af et Vandingsanlæg, fordi dette formenes ved den med Vandingen forbundne Fordampning og Sivning at ville berøve Værket noget af den Vand-

28 Mai. masse, hvortil dette efter sin særlige Adkomst har Ret, har
Nr. 63. Kommissionen først at undersøge, om denne Indsigelse er begrundet. Saafremt der mellem Parterne er Uenighed om, hvorvidt eller i hvilket Omfang den af Vandværkets Eier paaberaabte Adkomst overhovedet hjemler ham en særlig Ret til Vandets Benyttelse, maa dog Landvæsenskommissionens Forretning i Mangel af Forlig udsættes, indtil dette Spørgsmaal af den, der vil iværksætte Vandingsanlæget, er indbragt for de almindelige Domstole og der har fundet sin endelige Afgjørelse (jfr. § 32).

Er der ingen Uenighed i saa Henseende, eller er Spørgsmaalet afgjort ved endelig Dom, og Landvæsenskommissionen finder, at Vandingsanlægets Iværksættelse ikke vil gjøre noget Skaar i den Vandværket tilkommende Ret, naar samtlige til dette hørende Indretninger holdes i behørig Stand, tillægges der Anlæget Fremme uden Hensyn til den fremsatte Indsigelse.

Kommer derimod Kommissionen til det Resultat, at Vandingsanlægets Iværksættelse vil berøve Vandværket noget af den Vandmasse, hvortil dette har Ret, skal denne Omstændighed dog ikke være til Hinder for, at der tillægges Vandingsanlæget Fremme, naar den omhandlede Forringelse af Vandmassen ikke er af væsentlig Betydning for Vandværkets fremtidige Brugbarhed og Bestaaen; men der tilkommer i saa Fald Vandværkets Eier og Bruger fuld Erstatning hos Deltagerne i Vandingsanlæget. Størrelsen af denne Erstatning fastsættes under en særlig Vurderingsforretning paa samme Maade, som i § 37 nærmere er bestemt, medmindre Parterne ere enige om at overlade ogsaa dette Spørgsmaal til Landvæsenskommissionens Afgjørelse.

Skjønner endelig Landvæsenskommissionen, at Vandingsanlæget vil medføre en Forringelse af den Vandværket tilkommende Vandmasse, der vil være af væsentlig Betydning for dettes fremtidige Brugbarhed og Bestaaen, kan Vandings-

anlægets Gjennemførelse ikke fremtvinges mod Protest fra Vandværkets Eier eller Bruger; men Landvæsenskommissionen maa i saa Fald indskrænke sig til at søge opnaaet en mindelig Forening mellem Parterne. 28 Mai. Nr. 63.

Det Samme gjælder, naar Vandingsanlægets Iværksættelse vil bevirke forøget Bagvande for Vandværket.

§ 72. Ønsker en Lodseier, som ikke har deltaget i Iværksættelsen af et Vandingsanlæg, og altsaa heller ikke i de dermed forbundne Omkostninger, senere at benytte noget af de i Anledning af et saadant Anlæg opførte Værker eller udførte Arbeider ved Vanding af sine Jorder, f. Ex. ved at benytte et Stemmeværk, der oprindelig hører til et paa den modsatte Bred iværksat Vandingsanlæg, eller ved at benytte Vandet i en gjennem eller forbi hans Jorder førende Afledningskanal, der hører til et allerede udført Vandingsanlæg, kan Saadant kun tilstedes, saafremt der ikke af en slig Medbenyttelse kan opstaa nogen betydeligere Ulempe for Deltagerne i det oprindelige Vandingsanlæg, samt mod at den Vedkommende overtager en passende Andel af Omkostningerne saavel ved dette Anlægs oprindelige Udførelse som ved dets fremtidige Vedligeholdelse.

Landvæsenskommissionen afgjør i Mangel af mindelig Overenskomst, om og i bekræftende Fald under hvilke Betingelser en Medbenyttelse af den omhandlede Art kan finde Sted.

§ 73. Ved ethvert i Anledning af et Vandingsanlæg opført Stemmeværk bliver paa vedkommende Deltageres Bekostning at anbringe Flodemaalsmærker, som angive den Høide, til hvilken Vandet maa opstemmes.

Opstemmes Vandet med Forsæt eller som Følge af Forsømmelse med Hensyn til Stemmeværkets Pasning over den ved Flodemaalet fastsatte Høide, kunne den eller de, som herfor bære Ansvaret, paa Begjæring af enhver Bruger af en til Vandløbet stødende Eiendom, under en offentlig Po-

28 Mai. litisag ansees med Bøder fra 5 til 500 Kr., ligesom Ved-
Nr. 63. kommende er pligtig at erstatte al den Skade, som er bevirket ved den ulovlige Opstemning.

§ 74. De Kjendelser, som i Henhold til Bestemmelserne i §§ 62—73 affiges af Landvæsenskommissionen, kunne paa sædvanlig Maade indankes for Overlandvæsenskommissionen.

§ 75. Forsaavidt flere end 5 Lodseiere (eller Brugere) ere Deltagere i et Vandingsanlæg ved et offentligt Vandløb, udgjøre de et „Vandingsinteressentskab“, hvis nærmere Ordning skal bestemmes ved en af samtlige Deltagere tiltraadt Vedtægt, medmindre vedkommende kommunale Bestyrelse paa Grund af Anlægets ringere Betydning fritager herfor. Som Følge heraf maa der ikke skrides til Iværksættelse af et Vandingsanlæg, hvori flere end 5 Lodseiere (eller Brugere) ere Deltagere, ligesom der heller ikke maa finde en Forøgelse Sted af Deltagerne i et allerede bestaaende Vandingsanlæg, hvorved Antallet af disse kommer til at overskride 5, forinden der foreligger en Vedtægt, der fyldestgjør Forskrifterne i denne Paragraf. En saadan Vedtægt er gyldig, naar den, efter at være tiltraadt af samtlige Deltagere, bekræftes af den tilsynshavende kommunale Bestyrelse eller eventuelt af overordnet Myndighed efter Reglerne i § 3. Iagttager et Interessentskab ikke disse Regler, kan Benyttelsen af Vandet fra det offentlige Vandløb forbydes det, indtil Vedtægten er godkjendt.

Vedtægten skal foruden en Beskrivelse af Anlæget og Angivelse (med Eier og Matrikuls-Numer) af de i samme delagtige Eiendomme indeholde Bestemmelser om Vandingsinteressentskabets Navn, Hjemsted (Værnething), Bestyrelse, Medlemmernes Rettigheder og Pligter, Benyttelsen og Vedligeholdelsen af de fælles Anlæg, de Interessentskabet paahvilende særlige Forpligtelser overfor Trediemand, Interessentskabets Regnskabsvæsen, Medlemmers Indtræden og Ud-

trædten, samt Maaden, hvorpaa Vedtægten kan forandres. 28 Mai.
Forandringer i eller Tillæg til Vedtægten skulle godkjendes Nr. 63.
efter Reglerne i nærværende Paragrafs 1ste Stykke.

Vedtægten skal thinglæses saavel ved Interessentskabets Værnething som ved samtlige i Anlæget delagtige Eiendommes Værnething, og Notering om samme skal ske paa disses Folier i Registret til Skjøde- og Panteprotokollerne. Det Samme skal iagttages med Hensyn til senere Tillæg til eller Forandringer i Vedtægten. Naar behørig Thinglæsning er foregaaet ved Interessentskabets Værnething, foregaar Thinglæsningen og Noteringen ved de enkelte Deltageres Værnething uden Gebyr.

De en Interessent som saadan tilkommende Rettigheder og paahvilende Forpligtelser gaa umiddelbart over paa enhver senere Erhverver af den paagjældende Eiendom.

For de alt bestaaende Vandingsanlæg paaligger det Interessentskabet inden et Aar efter denne Lovs Ikrafttræden at fyldestgjøre Bestemmelserne i denne Paragrafs 1ste Stykke.

Hvor der er flere Deltagere i et ældre eller nyt Vandingsanlæg, som ikke har Vedtægt, have de at udnævne en Mand, der repræsenterer Vandingsanlæget overfor Trediemand, og derom meddele den kommunale Bestyrelse Underretning.

§ 76. Ved offentlige Vandløb har den tilsynshavende kommunale Bestyrelse at paase, at de Kanaler med tilhørende Stemmeværker, Sluser og Broer, som høre til Vandingsanlæg, der ligge ved Vandløbet, vedligeholdes i Overensstemmelse med de godkjendte Planer og Vedtægter. Forefindes der Mangler i saa Henseende, kan den tilsynshavende kommunale Bestyrelse lade de manglende Arbeider udføre og gjøre Ansvar gjældende mod Deltagerne i Anlæget i Overensstemmelse med de i § 29 givne Regler.

Formener den tilsynshavende kommunale Bestyrelse, at den første Udførelse af de Kanaler med tilhørende Stemmeværker, Sluser og Broer, som høre til Vandingsanlæget,

28 Mai. ikke stemmer med den godkjendte Plan, kan Spørgsmaalet
Nr. 63. herom saavel af den tilsynshavende kommunale Bestyrelse som af Deltagerne i Vandingsanlæget indbringes for Landvæsenskommissionen. Bliver det da ved Kjendelse af denne eller eventuelt af Overlandvæsenskommissionen afgjort, at de udførte Arbeider ikke stemme med den godkjendte Plan, forholdes efter Reglerne i § 75, 1ste Stykke i Slutningen.

§ 77. Den Deltager i et Vandingsanlæg, der egenmægtig foretager eller ved Forsømmelse foranlediger saadanne Forandringer ved de til Anlæget hørende Indretninger, at derved til Skade for Andre bevirkes en anden Fordeling af Vandet end den, der paa lovlig Maade er fastsat eller vedtagen, ansees, forsaavidt hans Forhold ikke efter sin øvrige Beskaffenhed maatte paadrage høiere Straf, under en offentlig Politisag med Bøder fra 5 til 100 Kr. eller med simpelt Fængsel.

B. Anden Benyttelse.

§ 78. Benyttelse af Vandet i de i denne Lov ommeldte Vandløb og Søer til Kreaturvanding, Vask og almindelig Husbrug staar aaben for Alle og Enhver, forsaavidt Benyttelsen kan finde Sted uden retstridig Betræden af Andenmands Grund. Til en videre gaaende Forbrug af Vandet, navnlig til Anvendelse i Fabriker og andre industrielle Foretagender, ere, forsaavidt ikke særlig Adkomst dertil haves, kun Brugerne af de til Vandløbet eller Søen stødende Eiendomme berettigede; det er derhos en Betingelse for en saadan større Forbrug af Vandet, at Paagjældende, om forlanges, ved Landvæsenskommissionens (eventuelt Overlandvæsenskommissionens) Kjendelse godtgjør, at samme kan finde Sted uden væsentlig Forringelse af Vandløbets eller Søens Vandføring.

III. Almindelige Bestemmelser.

§ 79. Naar de paagjældende Eiendomme ere pantsatte, kan den Eieren efter nærværende Lov tilkommende Godtgjørelse for Eiendoms Afstaaelse eller Forringelse ikke udbetales ham uden med Samtykke af Panthaverne.

§ 80. Enhver Grundeier er pligtig at taale, at de Nivelleringer, Opmaalinger eller andre tekniske Forarbeider og Undersøgelser, der ere fornødne til Udarbeidelsen af Planen for en paatænkt Vandløbsregulering, et Afvandings- eller Vandingsanlæg, udføres paa hans Grund. De hertil fornødne faste Mærker maa ikke vilkaarlig borttages.

Dog skal der enten udgaa offentlig Bekjendtgjørelse eller mindst 1 Dag forud meddeles Vedkommende Underretning om, at slige Arbeider eller Undersøgelser agtes foretagne, ligesom ogsaa al den Skade, der ved samme maatte forvoldes, bliver at erstatte.

§ 81. Ingen Grundeier maa egenmægtig give det Vand, som har sit Udspring paa hans Eiendom eller samler sig paa samme, et andet Afløb til Andenmands Grund end det, der efter Terrainforholdene er det naturlige, men den, som attraar en Forandring i saa Henseende, maa i Mangel af mindelig Overenskomst gaa frem i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Lovs Afdeling I.

Paa den anden Side maa Eieren af den lavere liggende Grund ikke egenmægtig lægge Hindringer i Veien for det naturlige Afløb af Vandet fra den høiere liggende Grund til Skade for denne.

§ 82. Under de Landvæsenskommissionsforretninger, som afholdes i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Lov, skulle Vandsynsmændene være pligtige til, naar de dertil opfordres af Kommissionen, indenfor Grændserne af den Kommune, for hvilken de ere valgte, at gaa samme til

28 Mai. Haande, navnlig ved Meddelelse af Oplysninger om de sted-
Nr. 63. lige Forhold.

Med Hensyn til Vandsynsmændenes Tilsigelse til Landvæsenskommissionens Møde og Betalingen til Synsmændene forholdes efter Reglerne i §§ 7 og 10.

§ 83. Ved Anvendelsen af Bestemmelserne i nærværende Lov blive de Arealer, der ere udlagte til Veie (offentlige eller private) eller Jernbaner, i det Hele at behandle paa samme Maade som andre Grundstykker, alene med de Lempelser, der ere en Følge af Arealernes Anvendelse som Veie eller Jernbaner.

§ 84. Bøder, der idømmes efter Straffebestemmelserne i denne Lov, tilfalde „de Fattiges Kasse" i den Kommune, hvor den, hvem Boden idømmes, hører hjemme.

§ 85. Til Protokoller, Begjæringer, Indkaldelser, Indlæg, Udskrifter, Beskrivelser og andre Udfærdigelser, der bruges i de i denne Lov omhandlede Sager, kan benyttes ustemplet Papir.

§ 86. Under „Sognekommune" og „Sogneraad" indbefattes overalt i Loven de i Lov om Landkommunernes Styrelse m. v. af 6te Juli 1867 § 3 og i Lov om Kjøbstadkommunernes Styrelse m. v. af 26de Mai 1868 § 15 omhandlede Landdistrikter og disses særlige Bestyrelser, og under „Kjøbstadkommune" og „Byraad" de 6 Kommuner Frederiksberg, Frederiksværk, Løgstør, Marstal, Nørresundby og Silkeborg samt disses kommunale Bestyrelser.

§ 87. Denne Lov, som ikke gjælder for Kjøbenhavn og Færøerne, træder i Kraft den 1ste Oktober 1880, og bliver Udnævnelsen af de i denne Lov ommeldte Vandsynsmænd at foretage saa betids, at den overalt kan være iværksat ved Lovens Ikrafttræden. De nuværende Vandsynsmænds Funktion ophører først, naar de have tilendebragt Behandlingen af de Sager, der til den Tid alt ere indbragte for dem.

Fra det nævnte Tidspunkt ophæves Fd. 23de April 1781 § 24 samt de i de ældre Udskiftningsanordninger af 29de December 1758, 28de December 1759 og 8de Marts 1760 indeholdte Bestemmelser om Vands Afledning, Fd. 25de Juni 1790, Pl. 10de November 1791, Abg. 29de Juli 1846, Lov om Tillæg til denne Anordning af 16de Marts 1851 samt Lov af 17de Januar 1859. 28 Mai Nr. 63

Derimod blive de Bestemmelser, som til forskjellig Tid ere givne angaaende enkelte bestemte Vandløb og Søer eller angaaende Vandafledning m. V. i enkelte Kommuner eller Distrikter, fremdeles staaende ved Magt.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Spare- og Laanekasser. (Indenrigsministeriet). 28 Mai Nr. 64

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Under Indenrigsministeriet ansættes en Sparekasseinspektør, der udnævnes af Kongen og lønnes af Statskassen med den for Kontorchefer i Indenrigsministeriet fastsatte Lønning. Paa Reiser oppebærer han i Dagpenge 8 Kr. daglig og Befordringsudgifter efter Regning. Til Medhjælp tillægges der ham 2,000 Kr. aarlig. I sit Embede staar han umiddelbart under Indenrigsministeren.

§ 2. De Sparekasser, der herefter oprettes, have forinden de træde i Virksomhed, og de alt bestaaende Sparekasser senest 3 Maaneder efter denne Lovs Ikrafttræden, at indsende et Exemplar af deres Vedtægter til Sparekasseinspektøren tilligemed en Opgivelse af de Personer, der udgjøre Kassens Bestyrelse. — Om senere Forandringer i Vedtægten eller i Bestyrelsens Sammensætning indsendes Meddelelse, inden 1 Maaned efter at Forandringen er truffen, eller det nye Valg foregaaet.

28 Mai. § 3. Vedtægterne, der tilligemed nærværende Lov indføres i eller vedhæftes enhver Sparekassebog, som herefter udfærdiges, skulle omhandle følgende Punkter:
Nr. 64.

a. Kassens Bestyrelse, dennes Valg, Supplering, Afskedigelse og Lønningsforhold.
b. Plan for Kassens Virksomhed, derunder Bestemmelse om Rente og Opsigelsesfrist for de indskudte Midler, om disses Anbringelse og om Overskudet eller Reservefonden.
c. Revision og Decision.
d. Vedtægtens Forandring.

§ 4. Sparekassernes Regnskab afsluttes hvert Aar den 31te Marts, og Regnskabet aflægges efter et af Indenrigsministeren nærmere udført Skema. De af Sparekassens Værdipapirer, for hvilke der noteres Kurs paa Børsen i Kjøbenhavn, opføres i Regnskabet til de paa Afslutningsdagen sidst noterede Kjøberkurser, dog forsaavidt det er Obligationer, efter en Gjennemsnitsberegning af denne Kurs og Kurserne paa de tilsvarende Dage i de nærmest forudgaaende 2 Aar, i hvilke Obligationerne have været i Sparekassens Besiddelse. Henhøre Værdipapirerne ikke blandt dem, der ere Gjenstand for Kursnotering paa Kjøbenhavns Børs, blive de at optage i Regnskabet til den formentlige Værdi paa Regnskabets Afslutningsdag med Tilføielse af den Pris, for hvilken de ere erhvervede. Forsaavidt en Sparekasse har faste Eiendomme, opføres disse til deres formentlige Værdi i Handel og Vandel med Angivelse af, hvorledes denne er udfunden. Tvivlsomme Fordringer ansættes til deres sandsynlige Værdi, uerholdelige Fordringer blive helt at afskrive. Regnskabet afgives til Revisionen senest tre Maaneder efter Afslutningsdagen.

§ 5. Det aarlige Regnskab gjennemgaas af Sparekassens Revisorer, der ikke maa være Medlemmer af Bestyrelsen eller vælges af denne. De have særlig at sammenholde de enkelte

Indskyderes Konti med den i Regnskabet opførte Hovedsum, at underkaste Kassens Aktiver og Passiver en nøiagtig Prøvelse og paase, at Sparekassen er styret i Overensstemmelse med Vedtægten. Senest 2 Maaneder efter Regnskabets Modtagelse skal Revisionen være tilendebragt. 28 Mai. Nr. 64.

§ 6. Hvor Decisionen ifølge Vedtægten er henlagt til et ved Siden af Bestyrelsen anordnet særligt Tilsyn (af Stiftere, Garanter, Interessenter), blive de af Revisorerne gjorte Udsættelser at afgjøre af dette Tilsyn, i andre Tilfælde eller hvor Tilsynet indstiller dem dertil, af Sparekasseinspektøren. Vil den paagjældende Sparekasses Bestyrelse ikke underkaste sig Inspektørens eller Tilsynets Afgjørelse, bliver Sagen efter Bestyrelsens Begjæring ved Indenrigsministerens Foranstaltning at forelægge et sagkyndigt Nævn paa fem Medlemmer, hvoraf Indenrigsministeren vælger de tre og beskikker den ene af disse til Formand. De to andre Medlemmer vælges af den paagjældende Sparekasses Bestyrelse blandt Bestyrerne for de øvrige Sparekasser senest en Maaned efter, at Bestyrelsen har modtaget Indenrigsministerens Opfordring til at foretage Valget. Oversiddes denne Frist, besætter Indenrigsministeren hele Nævnet. Omkostningerne ved Nævnets Virksomhed fastsættes i hvert Tilfælde af Indenrigsministeren og udredes af Statskassen, dog skal Nævnet, hvor dets Kjendelse gaar Sparekassen imod, kunne paalægge denne eller dens Bestyrelse helt eller delvis at udrede samme. Nævnets Kjendelse er endelig, dog at den eller de, hvem der efter Kjendelsens Udfald skulde paahvile noget Pengeansvar, kunne forlange Spørgsmaalet herom afgjort ved Domstolene under et Søgsmaal, som vil være at anlægge af Sparekasseinspektøren.

§ 7. Selv om der ingen Revisionsudsættelser er at forelægge Sparekasseinspektøren efter § 6, bliver Regnskabet dog at indsende til ham, saasnart det er revideret, og, hvor dette efter § 6 er fornødent, gjennemgaaet af det der om-

28 Mai. handlede Tilsyn. Det paahviler derhos Sparekasseinspektøren
Nr. 64. at skaffe sig Kundskab om Sparekassernes Virkemaade og Status ved personlig at anstille Undersøgelser paa Stedet, under hvilke Bestyrelsen da er pligtig at meddele enhver Oplysning, som han forlanger angaaende Sparekassens Forhold. Naar Regnskabet er afgjort, bliver det med Revisionens Udsættelser og Decisionens Kjendelser af Bestyrelsen at offentliggjøre i den eller de Aviser, som Vedtægten dertil har udset, eller som Bestyrelsen, hvis ingen Bestemmelse findes i Vedtægten, anser for egnet dertil. Om samtlige Sparekassers Virksomhed og Tilstand afgiver Sparekasseinspektøren en aarlig Indberetning til Indenrigsministeren, der bestemmer, i hvilket Omfang samme bliver at offentliggjøre i Ministerialtidenden.

§ 8. Har en Sparekasse ikke blot tabt sin Reservefond, men ogsaa paadraget sig et saadant Underskud, at der mangler Dækning for 5 pCt. af Indskydernes Tilgodehavende, skal Sparekasseinspektøren, naar Underskudet erkjendes af Sparekassens Bestyrelse, være beføiet til at standse en saadan Sparekasses Virksomhed. Stiller Bestyrelsen Sikkerhed for Underskudet og denne godkjendes af Indenrigsministeren, bortfalder Standsningen, i modsat Fald bliver Sparekassen at overgive til Konkursbehandling. Erkjender Bestyrelsen derimod ikke Underskudet, maa Sparekasseinspektøren indbringe Sagen for det i § 6 omhandlede Nævn, der da endelig afgjør, om Underskudet er tilstede eller ikke. Gaar Kjendelsen i den førstnævnte Retning, vil Bestyrelsen dog endnu kunne undgaa Konkursen ved at stille Sikkerhed som ovenfor nævnt.

Saavel i de heromhandlede Tilfælde som, hvor en Sparekasse ellers kommer under Konkursbehandling, kan Kongen gjennem Justitsministeren anordne Boets Behandling ved Kommissarier, selv om Betingelserne i Konkurslovens § 147 ikke ere tilstede.

Saasnart en Sparekasses Bestyrelse bliver vidende om det i nærværende Paragraf omhandlede Underskud, har den uopholdelig og navnlig, hvis Underskudet fremgaar af Aarsregnskabet, uden at afvente Revisionen at gjøre Indberetning derom til Sparekasseinspektøren. 28 Mai. Nr. 64.

§ 9. Ophører en Sparekasse med sin Virksomhed, og der i dens Vedtægt Intet er foreskrevet om Anvendelsen af det tilbageværende Overskud, eller om hvem der herom har at træffe Bestemmelse, tilkommer det Indenrigsministeren, efter indhentet Forslag fra Kassens hidtilværende Bestyrelse, at bestemme, til Fordel for hvilke almengavnlige Formaal i den Kreds, for hvilken Sparekassen er stiftet, Overskudet bliver at anvende.

§ 10. De i Lov om Firmaer m. m. af 23de Januar 1862 indeholdte Bestemmelser om anonyme Selskaber og Foreninger skulle ogsaa gjælde med Hensyn til Sparekasser. Dog ere Skole- eller Øre-Sparekasser fritagne for at erlægge Betaling for Registrering af Anmeldelser efter nævnte Lovs § 16, forsaavidt de indskrænke deres Virksomhed til at modtage Indskud og indbetale disse til en almindelig Sparekasse.

§ 11. Denne Lov kommer ikke til Anvendelse paa Banker eller lignende Pengeinstituter, hvorved Deltagelse i Udbytte og Overskud er forbeholdt Stiftere, Garanter eller Aktionærer, eller som drive Vexelomsætning. Slige Pengeinstituter maa ikke kalde sig Sparekasser og kunne ikke ved iøvrigt at drive deres Forretning eller Dele deraf paa Sparekassevilkaar opnaa de Begunstigelser, der i Lovgivningen ere tilsagte Sparekasser.

Herfra gjøres dog Undtagelse for de nu bestaaende Institutter af den nævnte Art, der i Henhold til den hidtil gjældende Lovgivning tillige drive Sparekassevirksomhed. Naar disse Institutter maatte ønske at fortsætte den nævnte Forening af Bank- og Sparekassevirksomhed under de i nærvæ-

28 Mai. rende Lov givne Forskrifter, skal dette kunne tilstedes dem
Nr. 64. saavel for Hovedinstitutet som for de fra dette alt oprettede Filialer, uden at de derved miste de hidtil nydte Begunstigelser. De paagjældende Instituter have i saa Fald inden 3 Maaneder fra denne Lovs Ikrafttræden for Indenrigsministeren at anmelde, at de agte at fortsætte deres Virksomhed i Overensstemmelse med nærværende Lov, og Indenrigsministeren skal da være bemyndiget til for 10 Aar ad Gangen at forlænge de det vedkommende Institut nu indrømmede Begunstigelser tilligemed Retten til at føre Navn af Sparekasse. Ligesom den omhandlede Forlængelse imidlertid vil være at betinge af, at det paagjældende Institut vedblivende yder Sparerne en lignende reel Sikkerhed som den, der for Øieblikket følger af Institutets Vedtægter, saaledes skal Indenrigsministeren paa den anden Side være bemyndiget til, undtagelsesvis og efter Omstændighederne paa Tid, at tilstaa de omspurgte Instituter saadanne Lempelser i Lovens Forskrifter, som paa Grund af Institutets særlige Forhold maatte være nødvendige, for at samme uden Afbræk kan fortsætte sin hidtil førte Virksomhed.

§ 12. Undlader nogen Sparekasses Bestyrelse eller Revisorer i rette Tid at efterkomme de Forpligtelser, der ere foreskrevne i Vedtægten eller i nærværende Lov, eller som følge af Decisionens Kjendelser, skal Indenrigsministeren efter Sparekasseinspektørens Indstilling kunne paalægge de Forsømmelige under en daglig eller ugentlig Bøde at opfylde deres Pligt. De saaledes ikjendte Bøder inddrives ved Udpantning og kunne ikke af Bestyrelsen skrives Sparekassen til Last.

Ligesom Sparekassernes Bestyrere ere undergivne Ansvar til Straf og Erstatning efter Lovgivningens almindelige Regler for Tab, som de paaføre Kassen eller Indskyderne med Forsæt eller ved pligtstridig Forsømmelse, saaledes ville de navnlig i Tilfælde af Sparekassens Fallit være under-

givne Ansvar efter Straffelovens § 262, forsaavidt Uordener 28 Mai.
af den der nævnte Art med Hensyn til Bogføring og Nr. 64.
Regnskabsaflæggelse kunne tilregnes dem alle eller enkelte af dem. Undladelse af den i § 8 foreskrevne Indberetning straffes med Bøder.

§ 13. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1881. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Eiere af mindre Eiendomme paa Landet. (Indenrigsministeriet).

28 Mai. Nr. 65.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Indenrigsministeren bemyndiges til at meddele en Kreditforening af Eiere af mindre Eiendomme paa Landet i Østifterne og en lignende Forening for Jylland de i efterstaaende §§ 2 og 3 anførte Begunstigelser, naar de af nævnte Foreninger vedtagne Statuter ere i Overensstemmelse med de i § 4 givne Forskrifter.

§ 2. De Begunstigelser, der kunne meddeles hver af disse Kreditforeninger, ere: a) at de af Foreningens Bestyrelse udstedte Gjældsforskrivninger kunne udstedes paa ustemplet Papir og lyde enten paa Navn eller paa Ihændehaveren, samt at disse Forskrivninger kunne overdrages og transporteres uden Brug af stemplet Papir; b) at Statskassen refunderer Omkostningerne ved de nedenfor i § 4 c. omhandlede Taxationer, forsaavidt Laanene effektueres; c) at Foreningen kan afslutte Laan til en høiere Rente end 4 pCt. aarlig Rente; d) at de af Foreningen udstedte Obligationer erholde Statens Garanti for en Rente af 4 pCt. aarlig, samt at der af Statskassen ydes Foreningen en Underst-

28 Mai. telse een Gang for alle af indtil 10,000 Kr. til dens første
Nr. 65. Indretning.

§ 3. Det tillades Bestyrere af Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler at anbringe disse Midler i de af Kreditforeningerne udstedte Gjældsforskrivninger.

§ 4. For at disse Kreditforeninger kunne vente at erholde deres Statuter stadfæstede og derved komme til at nyde Godt af de foranførte Begunstigelser, fordres: a) at der i Foreningen er anmeldt Interessenter til et Beløb af 500,000 Kr.; b) at Ingen optages i Foreningen, hvis Eiendom ved den nedenfor nævnte Taxation er ansat til en Værdi af over 4,000 Kr.; c) at Ingen antages som Interessent for en større Sum, end at Behæftelsen derved i intet Tilfælde kommer til at overstige for Huse med Jord Halvdelen og for jordløse Huse to Femtedele af den til Pant tilbudne Eiendoms Værdi, bestemt ved Taxation efter saadanne af Indenrigsministeren fastsatte Regler, som ikke yde mindre Sikkerhed for rigtig Vurdering end de i Lov af 19de Marts 1869 indeholdte Bestemmelser, og som nærmere blive at angive i Statuterne; d) at der føres Kontrol af mindst 1 Repræsentant i hvert Amt saavel med Taxationernes Paalidelighed som med Panterne; e) at der til ingen Tid maa cirkulere et større Beløb af Gjældsforskrivninger mod Foreningen end det Beløb af Interessenternes Panteobligationer, som denne eier; f) at alle de i Foreningen indtraadte Interessenter skulle være solidarisk ansvarlige for de af Foreningen udstedte Gjældsforskrivninger med Eiendommenes fulde Taxationsværdi, saafremt de have erholdt Halvdelen af denne tillaans, og i samme Forhold til det laante Beløb, naar dette har udgjort en mindre Del af Taxationsværdien; g) at de af Foreningen udstedte Gjældsforskrivninger, lydende enten paa Navn eller paa Ihændehaveren, skulle være rentebærende og ikke maa udfærdiges for en ringere Sum end 50 Kr.; h) at det i Statuterne er

fastsat, at Foreningens Interessenter foruden den stipulerede Rente have at tilsvare en vis Procent aarlig af deres Laan til sammes Amortisation, der i det Høieste maa udstrækkes til 45 Aar, samt et passende Bidrag til Administrationsudgifter og Reservefond; i) at det i Statuterne er bestemt, at Valget af Formanden for Bestyrelsen godkjendes af Indenrigsministeren, at den ene af Revisorerne udnævnes af Indenrigsministeren, den anden af Repræsentantskabet, at Reglementet for Revisionen fastsættes af Indenrigsministeren, og at Bestyrelsen er pligtig til aarlig at offentliggjøre et fuldstændigt Regnskab for Foreningen og hvert Fjerdingaar at indsende Regnskabsextrakt til Indenrigsministeren; k) at Bestyrelsen er pligtig at meddele Indenrigsministeren enhver Oplysning, der af denne afforbres den angaaende Foreningens Forhold, samt at Ministeren til enhver Tid kan lade foretage Undersøgelse af samtlige Foreningen vedrørende Forhold; l) at ingen Forandring kan vedtages i Statuterne uden paa den i disse foreskrevne Maade og med Indenrigsministerens Samtykke. 28 Mai. Nr. 65.

§ 5. Saafremt der til Fyldestgjørelse af det solidariske Ansvar i noget Regnskabsaar affræves Interessenterne 1 pCt af de laante Beløb, er Indenrigsministeren berettiget til at sætte Foreningen under Administration og eventuelt standse dens Virksomhed; sidstnævnte Foranstaltning skal ubetinget træffes, saafremt saadan Underbalance viser sig i 3 paa hinanden følgende Aar.

§ 6. Naar Indenrigsministeren har stadfæstet en saadan Kreditforenings Statuter, bliver derom at udstede en offentlig Kundgjørelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Vexelsager og Vexelprotester. (Justitsministeriet). 28 Mai. Nr. 66.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen

28 Mai. har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende
Nr. 66. Lov:

§ 1. Vexelsager ere:

Sager, som anlægges mod Trassenter, Endossenter og Akceptanter af trasserede Vexler eller mod Udstedere og Endossenter af egne Vexler til Vexlens Betaling eller for at gjøre Vexelregres gjældende.

Sager, som anlægges mod Trassenter og Endossenter af Vexler paa Grund af manglende Akcept, til Betaling af Vexelsummen eller det ikke akcepterede Beløb (Vexellovens § 29), eller mod Trassenter og Endossenter samt Akceptanter paa Grund af manglende eller ikke betryggende Akcept, til Stillelse af Sikkerhed (Vexellovens §§ 25, 26 og 30).

Sager, som anlægges mod dem, der have tegnet Borgen (Aval) for en vexelforpligtet Person, til Vexelforpligtelsens Opfyldelse.

§ 2. Vexelsager ere undtagne fra den tvungne Forligsprøve.

§ 3. Under Vexelsager kan det ikke tillades Sagsøgte at fremsætte andre Indsigelser i Realiteten end saadanne,

a) som gaa ud paa, at Sagsøgte ikke ved Underskriftens Meddelelse var mægtig og myndig til saaledes at forbinde sig, eller at Underskriften er falsk, eller at der i Vexlens Indhold, efter at han har meddelt sin Underskrift, er foregaaet nogen Forfalskning,

b) eller som angaa selve Vexlens Indretning og Indhold eller den til Vexelfordringens Vedligeholdelse fornødne Omgang, eller andre i Vexelloven foreskrevne Betingelser for at kunne gjøre Vexelretten gjældende.

Alle andre Indsigelser i Realiteten ere udelukkede fra under Sagen at komme i Betragtning, men det staar Sagsøgte frit for, i Anledning af slige Indsigelser, naar han i sit Tilsvar har opgivet eller i det mindste forbeholdt dem,

at anlægge et selvstændigt Erstatningssøgsmaal mod Sagsøgeren. 28 Mai. Nr. 66.

Det paaligger ikke Sagsøgeren med Hensyn til saadanne Indsigelser at stille nogen Sikkerhed, men det maa i alt Fald være Indstævntes Sag, under Iagttagelse af Lovens Forskrifter i 1. B. 21. Kap. at søge Sikkerhed ved Arrest.

§ 4. I Vexelsager kunne kun saadanne Modfordringer fremsættes, som enten ere støttede paa, at der ved Forsømmelse med at give den i Vexellovens § 20, 30, 42, 45 og 75 omhandlede Underretning er forvoldt Sagsøgte Skade, eller gjøres gjældende til Fyldestgjørelse af den Ret til Likvidation, som tilkommer Sagsøgte ligeoverfor et insolvent Bo. Gaar Paastanden ikke ud paa at faa selvstændig Dom for nogen Del af Modfordringens Beløb, kan Modfordringen gjøres gjældende uden Kontrasøgsmaal.

Naar der for Vexelkrav er gjort Arrest og denne derefter forfølges, skal det under Arrestforfølgningssagen, skjønt den iøvrigt bliver at behandle efter de for Vexelprocessen givne Regler, være tilladt at anlægge Kontrasøgsmaal til Arrestens Ophævelse paa Grund af Fordringens Urigtighed og til Erstatning for den ulovlige Forretning.

§ 5. Der maa i Vexelsager uden Sagsøgerens Samtykke ikke gives den Indstævnte mere end 8 Dages Udsættelse til at fremme sit Tilsvar i Sagen, medmindre det klart oplyses, at yderligere Udsættelse er ham nødvendig til sit lovlige Forsvar.

§ 6. Dommen i Vexelsager skal, hvis ikke Sagen har faaet en større Vidtløftighed end den, der for Vexelsager er sædvanlig, eller andre særdeles Omstændigheder ere til Hinder, afsiges senest inden 8 Dage efter Sagens Optagelse til Doms, og ellers saasnart muligt, ligesom og Dommen og Domsakten uden Ophold skal paa Forlangende gives beskreven, alt under saadan Bøde, som Forordningen af 3 Juni 1796 §§ 35 og 39 bestemmer for befalede Sager.

28 Mai. Hvis den i D. L. 1—5—8 bestemte Termin til Doms Af-
Nr. 66. sigelse er forsømt, bliver den der fastsatte Bøde at anvende.

Disse Bestemmelser gjælde ogsaa ved de af flere Medlemmer bestaaende Retter, ved hvilke derfor Akten, naar Sagen har været optagen over 8 Dage, skal forsynes med Omgangspaategning overensstemmende med Fdg. 3 Juni 1796 § 23.

§ 7. Naar Dom i de i denne Lov omhandlede Sager er afsagt, og samme af den domfældte Vexelskyldner paaankes, bliver D. L. 1—6—23 og Forordningen af 13 Januar 1792 at anvende, uagtet Dommen ikke umiddelbart indstævnes til Høiesteret, saa at, under de i fornævnte Forordning fastsatte Betingelser, Exekution eller i alt Fald Afsætningsforretning kan iværksættes uden Hensyn til den udtagne Ankestævning.

§ 8. Findes Sagsøgerens Krav paa Sikkerhedsstillelse i Medfør af Vexellovens §§ 25, 26 og 30 begrundet, bliver han, naar derom er nedlagt Paastand, i Dommen at kjende berettiget til strax at nyde Afsætning i saa meget Gods, som er fornødent til Sikkerheden. Saadan Afsætning kan ikke afvendes ved Dommens Paaanke.

§ 9. I Mangel af Fyldestgjørelse af de i § 8 ommeldte Krav paa Sikkerhedsstillelse kan derhos strax foretages Arrest hos den Paagjældende. Fogden maa i saadant Tilfælde, ligesom ellers naar Arrest begjæres i Vexelsager, ikke afforbre Rekvirenten nogen Sikkerhed, medmindre den Paagjældende under Arrestforretningen fremsætter nogen af de Indsigelser, der i Medfør af denne Lovs § 3 kunne komme i Betragtning under Vexelsagen. Iøvrigt bør Arresten strax lovlig forfølges.

§ 10. De i Vexellov for Danmark ommeldte Protester udføres af Notarius publicus eller den Embedsmand, som efter Lovgivningen udfører Notarialforretninger. Skulde det Tilfælde indtræffe, at saadan Embedsmands Medvirkning

ikke i betimelig Tid kan haves, kan Protesten optages af to lovfaste Vidner paa den Maade, som Vexellovens § 82, jfr. 89 og 91, foreskriver; den optagne Protest, ledsaget af selve Vexlen, skal imidlertid inden 2 Søgnedage forelægges for vedkommende Embedsmand, indføres i hans Protokol og vedlægges denne. Sker dette ikke, har Protesten tabt sin Gyldighed. Mundtlig Rekvisition til den eller dem, der skulle optage Protesten, er tilstrækkelig, naar tillige Vexlen overleveres. Af Protestforretningen maa Udskrift ikke meddeles Andre end Protestrekvirenten. 28 Mai. Nr. 66.

§ 11. Denne Lov, der træder i Kraft samme Dag som Vexelloven for Danmark træder i Stedet for de i Forordningen angaaende trasserede Vexler af 18 Mai 1825, jfr. Forordning indeholdende samtlige særegne Regler angaaende indenbyes Vexler af 7 April 1843, indeholdte Bestemmelser om Vexelsager og Vexelprotester, hvilke dog fremdeles komme til Anvendelse med Hensyn til alle Vexler, der ere udstedte før den Dag, da Vexelloven for Danmark træder i Kraft. Lov om Oprettelse af en Sø- og Handelsret i Kjøbenhavn samt Sø- og Handelssagers Behandling udenfor Kjøbenhavn af 19 Februar 1861, forsaavidt denne indeholder Bestemmelser, der kunne anvendes ogsaa i Vexelsager, forbliver i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Søværnets Ordning. (Marineministeriet). 28 Mai. Nr. 69.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Inddeling af Søværnet og dets Personel.

§ 1. Søværnet omfatter Flaaden og Orlogsværftet med deres Personel.

28 Mai. § 2. Flaaden skal bestaa af 12 større og et passende
Nr. 69. Antal mindre Skibe.

§ 3. Søværnets Personel bestaar af: det værnepligtige Mandskab og Rammerne.

Det værnepligtige Mandskab.

Udskrivning, Indkaldelse og Uddannelse.

§ 4. Af det i Lægdsrullen staaende Mandskab, der paa den for Aaret afholdte Session er udskrevet som dygtigt til egentlig Krigstjeneste, indkaldes aarlig indtil 900 Mand til Uddannelse ved Søværnet. Desuden indkaldes aarlig omtrent 100 Mand af Militærarbeiderklassen og indtil 10 af de udskrevne Underlæger.

§ 5. Mandskabet udskrives af alle Udskrivningskredse, dog saaledes, at mindst 550 af de i § 4 nævnte 900 Mand udskrives af 1ste og 2den Kreds.

§ 6. Mandskabet indkaldes i eet eller flere Hold, i Reglen i Begyndelsen af April og i Midten af August.

Den første Uddannelse finder Sted ved en Exercerskole i Land og varer i indtil 2 Maaneder. Derefter fordeles Mandskabet til Tjeneste efter dets Brugbarhed, og Uddannelsen fortsættes med:

a) Omtrent 400 Mand, som uddannes videre til Artilleristker i omtrent 6 Maaneder eller paa et Søtogt.

b) Omtrent 50 Mand, som uddannes i fra omtrent 6 og indtil 16 Maaneder til Seminører.

c) Omtrent 140 Haandværkere, Maskinister og Fyrfolk, som uddannes videre i omtremt 6 Maaneder i Land eller omBord.

d) Saameget af det øvrige Mandskab, som Tjenesten i Land kræver, i omtrent 6 Maaneder, og desuden til Søtogterne saa meget, som behøves til de udrustede Skibe.

Resten af det indkaldte Mandskab hjemsendes.

Underlægerne deltage ikke i Skolen i Land, men uddannes paa et Søtogt. 28 Mai. Nr. 69.

§ 7. Før Afslutningen af den i § 6 nævnte Uddannelsestid udtages af det under a) anførte Mandskab, forsaavidt dertil egnede Frivillige ikke melde sig i tilstrækkeligt Antal, 30 Mand for at uddannes til Reserveunderofficerer. Efter Afslutningen af denne Uddannelsestid udnævnes de dertil egnede Artillerister til Reserveunderofficerer, hvilke forblive til fortsat Tjeneste i Land eller ombord fra omtrent 3 til 6 Maaneder.

§ 8. Af det i Sørullen staaende befarne Mandskab indkaldes efter de i Værnepligtsloven givne Regler saa mange, som behøves til Bemandingen af de Krigsskibe, der aarlig skulle udrustes. Af dette Mandskab udtages uden nogen Forpligtelse til længere Tjenestetid det fornødne Antal Reserveunderofficerer. Af Sørullens Mandskab kan ogsaa aarlig anvendes indtil 30 Mand, der frivillig melde sig, til Tjeneste paa Orlogsværftet i 5 Vintermaaneder. Saadan Tjeneste regnes som et Togt.

§ 9. Der foretages en aarlig Udrustning til Krigsskibe, beregnet paa en Udgift, der svarer til Skibsbesætninger af tilsammen omtrent 1,200 Mand i 6 Maaneder.

§ 10. Naar Hjemsendelse finder Sted, blive, saavidt det kan ske uden Skade for Tjenesten, af det til samme Brug indkaldte eller bestemte Mandskab først de at hjemsende, som have gjort de fleste Togter eller tjent længst. For det Mandskab, der er indkaldt eller bestemt til samme Brug og har gjort Tjeneste i lige lang Tid, bestemmes Ordensfølgen for Hjemsendelsen ved Lodtrækning. Bytning af de udtrukne Nummere er tilladt.

Flaadens Rammer.

§ 11. Søofficerskorpset bestaar af:

1 Vice-Admiral,

28 Mai. 2 Kontre-Admiraler,
Nr. 69. 15 Kommandører,
36 Kapitainer,
60 Premierlieutenanter,

et ubestemt Antal Sekondlieutenanter, af hvilke 20 kunne være til stadig Tjeneste i Fredstid, Resten er hjemsendt eller til midlertidig Tjeneste dels ombord dels i Land,

et ubestemt Antal Reservelieutenanter.

Af ovennævnte Befalingsmænd kunne 1 Kommandør og 2 Kapitainer ansættes henholdsvis som Departementschef og som Kontorchefer i Marineministeriet.

§ 12. Vice-Admiralen er Chef for Søofficerskorpset samt Flaadeinspektør.

§ 13. En af Flaadens Officerer beordres i Fredstid til at forrette Adjutanttjeneste hos Kongen; derhos kan En beordres til at forrette Tjeneste som Kongens Jagtkapitain.

§ 14. Artillerikorpset bestaar af:

1 Chef, Tøimester, Officer i Søofficerskorpset, i Reglen en Kommandør,

1 Undertøimester, Kapitain i Søofficerskorpset,

15 Underofficerer af 1ste Klasse 1ste Grad,
40 — af — 2den — ,
80 — af — 3die — ,

samt et ubestemt Antal Underofficerer af 2den Klasse og et ubestemt Antal Reserveunderofficerer. Indtil 40 Underofficerer af 2den Klasse kunne være til stadig Tjeneste i Fredstid; Resten er hjemsendt eller til midlertidig Tjeneste ombord i de udrustede Skibe.

§ 15. Matroskorpset bestaar af:

1 Chef, Ekvipagemesteren eller en anden Officer i Søofficerskorpset,

9 Underofficerer af 1ste Klasse 1ste Grad,
18 — af — 2den — ,
36 — af — 3die — ,

samt et ubestemt Antal Underofficerer af 2den Klasse og et ubestemt Antal Reserveunderofficerer. Indtil 18 Underofficerer af 2den Klasse kunne være til stadig Tjeneste i Fredstid; Resten er hjemsendt eller til midlertidig Tjeneste dels ombord dels i Land. 28 Mai. Nr. 69.

§ 16. **Seminekorpset** bestaar af:

1 Chef, i Kommandørsnummer i Søofficerskorpset,

2 Afdelingschefer, Kapitainer i Søofficerskorpset,

8 andre Officerer, hvoraf 2 kunne være Kapitainer og Resten Lieutenanter,

6 Underofficerer af 1ste Klasse 1ste Grad,

9 af — — 2den — ,

15 af — — 3die — ,

samt et ubestemt Antal Underofficerer af 2den Klasse, hvoraf 10 kunne være til stadig Tjeneste i Fredstid.

§ 17. I den i §§ 14, 15 og 16 angivne Fordeling af Underofficerer kan der foretages de Forandringer, som Tjenestens Tarv kræver, naar kun det samlede Antal Underofficerer af de forskjellige Grader bliver uforandret.

Underofficerer af 2den Klasse og Reserveunderofficererne ved Artilleri- og Matroskorpset deltage personlig i Arbeidet; ved Seminekorpset deltage alle Underofficerer i Arbeidet.

§ 18. **Maskinkorpset** bestaar af:

7 Maskinmestere af 1ste Klasse, }
7 — af 2den — , } Embedsmænd.
14 Undermaskinmestere, }

20 Maskinassistenter af 1ste Klasse (ligestillede med Underofficerer af 1ste Klasse 1ste Grad),

30 Maskinassistenter af 2den Klasse (ligestillede med Underofficerer af 1ste Klasse 2den Grad),

30 Maskinassistenter af 3die Klasse (ligestillede med Underofficerer af 1ste Klasse 3die Grad),

10 Overfyrbødere, Underofficerer,

100 Fyrbødere, Menige.

28 Mai. Desuden haves ved Maskinkorpset udenfor Rammerne: de
Nr. 69. værnepligtige Maskinister og Fyrfolk, som aarlig indkaldes og uddannes (jfr. § 6 c.).

Maskinkorpsets Personale er underlagt Direktøren for Skibbygning og Maskinvæsen som Korpschef og gjør i Land Tjeneste under Haandværkerkorpset.

Maskinassistenter og Overfyrbødere deltage personlig i Arbeidet.

§ 19. Sekondlieutenanter, Reservelieutenanter samt Underofficerer af 2den Klasse kunne være til Tjeneste eller hjemsendte.

Reglerne for deres Indkaldelse i Tilfælde af Krigsberedskab fastsættes ved Kongelig Anordning.

Orlogsværftets Rammer.

§ 20. Chefen for Orlogsværftet, som er en Officer i Søofficerskorpset, er militær Chef for Værftet; han har Overtilsynet med dette og med dets Anlæg samt med Flaadens Materiel og bestyrer alle Værftets Anliggender, undtagen dem, der angaa den egentlige Fabrikvirksomhed; han leder Ordningen overalt, hvor Samarbeide mellem Orlogsværftets forskjellige Grene er fornødent. Han er Høistbefalende over Artillerikorpset, Matroskorpset, Sominekorpset, Maskinkorpset, Tøihus- og Ekvipageafdelingerne, samt de paa Værftet værende Uddannelsesskoler, og hele det paa Værftet tjenstgjørende Personale er ham underlagt i Alt vedrørende den militære Kommando og Jurisdiktion samt Skik og Orden paa Værftet.

§ 21. Tøihusafdelingen bestaar af:

1 Chef, Tøimesteren,

1 Undertøimester, Officer i Søofficerskorpset,

2 Tøihuslieutenanter, Embedsmænd,

1 Overgymnastiklærer, ligestillet med Underofficerer af 1ste Klasse 1ste Grad,

2 Gymnastiklærere, ligestillede med Underofficerer af 1ste Klasse 2den Grad, 28 Mai. Nr. 69.

1 Stabsmusiker, ligestillet med Underofficerer af 1ste Klasse 1ste Grad,

5 Hornblæsere af 1ste Klasse, ligestillede med Underofficerer af 1ste Klasse 3die Grad,

5 Hornblæsere af 2den Klasse, ligestillede med Underofficerer af 2den Klasse,

samt de dertil kommanderede Officerer og Underofficerer af Flaaden.

§ 22. Ekvipageafdelingen bestaar af:

1 Ekvipagemester, Chef, Officer i Søofficerskorpset,

2 Værftslieutenanter, Embedsmænd,

8 Værftsunderofficerer, ligestillede med Underofficerer af 1ste Klasse 3die Grad,

indtil 106 Værftsarbeidsmænd,

2 Politiassistenter, }
6 Overbetjente, } Bestillingsmænd.
25 Politibetjente, }

samt de dertil kommanderede Officerer og Underofficerer af Flaaden.

§ 23. Søminekorpsets Depot bestaar af:

1 Chef, Chefen for Sømineskorpset,

2 Kapitainer, Afdelingscheferne i Sømineskorpset,

1 Kemiker, Officer i Søofficerskorpset;

1 Oversøminemester, ligestillet med Overmaskinmesteren ved Værftet, }
2 Søminemestre af 1ste Klasse, ligestillede med Maskinmestre af 1ste Klasse, }
2 Søminemestre af 2den Klasse, ligestillede med Maskinmestre af 2den Klasse, } Embedsmænd.
2 Undersøminemestre, ligestillede med Undermaskinmestre, }

28 Mai. Nr. 69.

4 Sømineassistenter af 1ste Klasse, ligestillede med Underofficerer af 1ste Klasse 1ste Grad,
3 Sømineassistenter af 2den Klasse, ligestillede med Underofficerer af 1ste Klasse 2den Grad,
21 Arbeidere, Haandværkere.

§ 24. Haandværkerkorpset bestaar af:

1 Direktør for Skibbygning og Maskinvæsen, Chef. Han kan være en Kommandør udenfor Nummer.

2 Underdirektører, som kunne være Officerer udenfor Nummer i Flaaden, 1 Værftsingenieur, som kan være Officer udenfor Nummer i Flaaden, 1 Overmaskinmester, 6 Mestere, 7 Undermestere,	Embedsmænd.

19 Kvartermænd (ligestillede med Underofficerer af 1ste Klasse 1ste Grad),
26 Formænd (ligestillede med Underofficerer af 1ste Klasse 2den Grad),
og indtil 350 Haandværkere.

Underofficererne beltage personlig i Arbeidet.

Desuden haves ved Haandværkerkorpset udenfor Rammerne:

1) De værnepligtige Haandværkere, som aarlig indkaldes og uddannes (jfr. § 6) og
2) Haandværkere og Arbeidsmænd, der antages med kort Opsigelse.

§ 25. Søværnets Bygningsvæsen ledes af en Bestyrer, der i sin Virksomhed ved Værftet er underlagt Værftchefen. Han kan være en Officer i Flaaden eller i Ingenieurkorpset.

§ 26. Kontorpersonalet bestaar af:

1 Chef for Regnskabsvæsenet, 5 Kontorchefer,	Embedsmænd.
10 Fuldmægtige og indtil 15 Assistenter.	Bestillingsmænd.

§ 27. Til Tjeneste ved Orlogsværftet kommanderes endvidere de dertil fornødne Officerer og Underofficerer af Flaaden. 28 Mai. Nr. 69.

Af Orlogsværftets Afdelinger afgives de fornødne Haandværkere m. Fl. til Flaaden, samt den fornødne Politistyrke til Nyboder.

§ 28. Chefen for Hærens Artilleri er Generalinspektør for Søartilleriet, forsaavidt dets Materiel angaar; hans Betænkning indhentes i Spørgsmaal vedrørende Konstruktionen af Flaadens Artilleri-Materiel, og han leder de dertil hørende Prøver og Forsøg.

Søværnets Undervisningsanstalter.

§ 29. Søværnets Undervisningsanstalter ere: En Underofficersskole, en Søofficersskole, en Reservelieutenantsskole og en Skole for Skibbygning og Maskinvæsen.

Saavel over de her nævnte Undervisningsanstalters Virksomhed som over Virksomheden ved de øvrige Skoler for Flaadens Befalingsmænd afgives der aarlig offentlig Beretning.

§ 30. Underofficersskolen deles i 2 Klasser. Undervisningen ordnes saaledes, at Skolen kan være gjennemgaaet i 6 Aar.

I den ældste Klasse kunne foruden dem, der have gjennemgaaet yngste Klasse, tillige optages Søværnepligtige, der have gjort mindst 1 Togt til Orlogs.

Antallet af Elever i Skolen maa i Reglen ikke overstige 80. Dog kan dette Tal, dersom der findes et større Antal ledige Nummere i Underofficersklasserne, forhøies indtil 100.

Eleverne i begge Klasser have Ophold, Mundering og Undervisning frit ved Skolen. Eleverne i ældste Klasse ere tillige lønnede.

Eleverne øves aarlig omtrent 6 Maaneder ombord i et

28 Mai. dertil passende mindre Seilskib eller gjøre Tjeneste i de ud-
Nr. 69. rustede Krigsskibe.

De Elever, der efter bestaaet Afgangsprøve udnævnes t
Underofficerer, kunne ikke forlange at hjemsendes, førend d
have tjent 4 Aar som saadanne.

Chefen for Skolen er en Officer af Søofficerskorpse
Til stadig Tjeneste ved Skolen ansættes desuden en Off
cer og det fornødne Antal Underofficerer.

§ 31. Søofficersskolen bestaar af 2 Klasser; Ur
dervisningen i hver af dem varer 2 Aar. Eleverne i denn
Skole benævnes Kadetter.

Som Kadetter i yngste Klasse optages unge Mænd, so
enten have den Søfart, der udfordres til at opnaa Halt
befarenhedsgraden, eller have tjent som Lærlinger efter d
fyldte 14de Aar, som Menige eller som Underofficerer mind
9 Maaneder til Orlogs og fra denne Tjeneste medbring
gode Vidnesbyrd. Begge de her anførte Arter af Søfa
kunne udfylde hinanden, og 1 Maaneds Orlogsfart regn
da lig 2 Maaneders anden Fart. De skulle derhos best
en Afgangsprøve, ved hvilken Fordringerne i det H
stilles noget lavere end ved den almindelige Forberedelse
examen af høiere Grad. Der optages Ingen som Kad
der er ældre end 20 Aar. De øvrige Betingelser for A
gangen fastsættes af Marineministeren.

Antallet af Kadetter i begge Skolens Klasser maa i Regl
ikke overstige 24; dog kan dette Tal, dersom der findes
større Antal ledige Nummere i Lieutenantsklassen, forhøie
indtil 30. De Kadetter, der efter bestaaet Afgangsprøv
udnævnes til Sekondlieutenanter, kunne ikke forlange a
hjemsendes, førend de have tjent 4 Aar som saadanne.

Alle Kadetterne have Ophold, Mundering og Underv
ning frit ved Skolen; Kadetterne i ældste Klasse tillig
Lønning.

Chefen for Søofficersskolen er en Kommandør eller Kap

tain af Søofficerskorpset. Til stadig Tjeneste ved Skolen anſættes en Kapitain og 2 Premierlieutenanter. 28 Mai. Nr. 69.

Kadetterne øves og gjøre Tjeneste i Krigsskibene i Overensstemmelse med de Regler, som gives for denne Tjeneste.

For den Tid, de under Uddannelsen have været udkommanderede med Flaadens Skibe, beregnes dem Togt efter de almindelige Regler.

§ 32. I den ældste Klasse af Hærens Officersskole gives der yngre Officerer af Flaaden en videre gaaende Uddannelse, som deels kan komme dem til Nytte i deres Stilling som Søofficerer og deels tjene som Grundlag for deres Uddannelse i særlige Retninger, hvorved de kunne blive egnede til at beklæde de tekniske Poster ved Søværnet.

§ 33. Reservelieutenantsskolen afholdes hver Vinter for Skippere og Styrmænd, som enten have bestaaet Afgangsexamen ved en Realskole, som svarer til almindelig Forberedelsesexamen af lavere Grad, eller Examen i Dansk, Maskinlære og et 3die Fag af den i Lov om Styrmandsexamen af 6te Marts 1869 § 11 omhandlede Prøve. Ved Skippere og Styrmænd forstaas de, der i Henhold til §§ 5 og 6 i Lov af 19de Februar 1861 have Ret til Fart med større Skibe og paa længere Reiser.

Iblandt dem, som efter forudgaaet Bekjendtgjørelse frivillig have meldt sig, udtages til Elever saadanne, som dertil findes egnede. Der uddannes saavidt muligt aarlig 20 Elever i Skolen; skulde dette Antal ikke kunne naas i et enkelt Aar, kan der i et følgende Aar optages saa mange flere. Ingen kan optages, som er over 28 Aar gammel.

Elevernes Uddannelse ved Skolen, der afholdes i Land, sluttes med en Prøve; dernæst gives der dem, som bestaa Prøven, en videre Uddannelse, først som Hjælpelærere ved Foraarsskolen for Lægdsrullemandskabet i Land og derefter som Kadetter ombord i de udrustede Krigsskibe eller ved Sømineevæsenet.

28 Mai. Eleverne lønnes og uniformeres.
Nr. 69. Der beregnes Eleverne for den Tid, de under Uddannelsen have været udkommanderede med Flaadens Skibe, Togt efter de almindelige Regler.

§ 34. Skolen for Skibbygning og Maskinvæsen uddanner Haandværkere og Maskinelever til Underofficerer i Orlogsværftets Haandværkerkorps samt i Flaadens Sominekorps og Maskinkorps.

Antallet af Elever i Skolen maa i Reglen ikke overstige 24; dog kan dette Tal, dersom der findes et større Antal ledige Nummere i Underofficersklasserne ved Haandværker- eller Maskinkorpset, forhøies indtil 36.

Undervisningen ved Skolen er fri. Eleverne lønnes og uniformeres.

De Elever, der have gjennemgaaet Skolen, ere forpligtede til at tjene ved Søværnet i 4 Aar efter deres Afgang fra Skolen.

Naar Pladsen paa Skolen tillader det, kunne unge Mennesker udenfor Søværnets Tjeneste nyde Undervisning ved Skolen.

En af Orlogsværftets Teknikere eller en Officer af Søofficerskorpset er Chef for Skolen.

§ 35. Lærerne ved Skolerne ere dels Officerer, Embeds- eller Bestillingsmænd og Underofficerer, dels privat antagne Lærere.

De nærmere Bestemmelser for Skolerne fastsættes ved Kongelig Anordning.

Ansættelse, Forfremmelse og Afgang i Fredstid af Flaadens Befalingsmænd.

§ 36. Til Underofficerer af 2den Klasse udnævnes de Elever, der have bestaaet Afgangsprøven for Underofficersskolens ældste Klasse; efter Forløbet af den i § 30 nævnte Tjenestetid af 4 Aar ansættes de, som skulle

holdes til stadig Tjeneste, paa 1 Aar ad Gangen. Den 28 Mai.
Underofficer af 2den Klasse, som mod sit Ønske befales Nr. 69.
hjemsendt, kan forblive til Tjeneste og i Lønning, indtil 3 Maaneder ere forløbne, efterat det er meddelt ham, at han vil blive hjemsendt.

Endvidere kunne til Matros-Underofficerer af 2den Klasse udnævnes Helbefarne af Sørullen, som særlig anbefales dertil efter mindst 3 Maaneders Togt til Orlogs, og som derefter gjennemgaa en 6 Maaneders Uddannelse i Land. Ved deres Udnævnelse til Underofficerer ansættes de paa 1 Aar ad Gangen.

Underofficerer af 1ste Klasse have fast Ansættelse og kunne, forsaavidt de ikke ere pensionsberettigede, kun afskediges med ½ Aars Varsel. Antagelse og Hjemsendelse af Underofficerer af 2den Klasse, samt Forfremmelse til og Afskedigelse fra de forskjellige Grader i 1ste Underofficersklasse, foretages af Chefen for Orlogsværftet, efter Indstilling fra vedkommende Korpschefer; dog kan Afskedigelse af Underofficerer af 1ste Klasse, som have erhvervet Berettigelse til Pension efter Pensionsloven, samt Hjemsendelse af Underofficerer af 2den Klasse, hvis Tjenestetid ikke er udløben, kun ske med Marineministerens Samtykke. Ingen Underofficer af 1ste Klasse kan forlange at afskediges uden efter foregaaende ½ Aars Varsel. Chefen for Orlogsværftet har Myndighed til at forsætte Underofficerer fra et Korps til et andet.

Indenfor de Grændser, som bestemmes i de Skibene medgivne Bemandingsreglementer, kunne Skibscheferne paa et Orlogstogt udnævne Menige til Reserveunderofficerer. Disse, saavelsom Skippere, der have gjort 3 Orlogstogter, og Styrmænd, der have gjort 4 Orlogstogter, kunne ikke anvendes uden som Befalingsmænd.

Ved Skippere og Styrmænd forstaas her kun de, der i

28 Mai. Henhold til §§ 5 og 6 i Lov af 19de Februar 1861 have
Nr. 69. Ret til Fart med større Skibe og paa længere Reiser.

Underofficerer af 1ste Klasse vælges mellem Underofficerer af 2den Klasse, hvad enten de ere til Tjeneste eller hjemsendte. Forfremmelse igjennem de forskjellige Grader af 1ste Underofficersklasse sker fra en Grad til den nærmest ovenfor liggende ved Valg imellem dem, som have staaet mindst 2 Aar i Graden.

Faste Fyrbødere og Overfyrbødere ansættes paa 1 Aar ad Gangen, og deres Forfremmelse sker ved Valg.

Til Maskinassistenter af 3die Klasse udnævnes de Maskinelever, der have bestaaet Afgangsprøven ved Skolen for Skibbygning og Maskinvæsen. For Antagelse, Hjemsendelse, Forfremmelse og Afskedigelse af Maskinassistenter gjælde forøvrigt de samme Regler som for Underofficerer af 1ste Klasse.

§ 37. Befalingsmænd af Flaaden erhverve under samme Betingelser som Befalingsmænd af Hæren en lignende fortrinlig Adgang til visse Embeder og Bestillinger under Indenrigs- og Finantsministeriet, som ved Kongelig Resolution af 29de September 1860 er hjemlet Reserveofficerer og Reserveunderofficerer, hvorhos der forbeholdes dem en fortrinlig Adgang til de i Resolutionen undtagne Stillinger under Toldvæsenet, hvortil der udfordres Sømandsdygtighed.

§ 38. Til Reservelieutenanter udnævner Marineministeren de Elever af Reservelieutenantsskolen, som have gode Vidnesbyrd fra de Chefer, under hvilke de have gjort Tjeneste.

Marineministeren kan desuden, forsaavidt det til Tjenestens Fornødenhed svarende Antal Reservelieutenanter ikke haves til Raadighed, udnævne hertil det manglende Antal, der vælges imellem Skippere og Styrmænd, fortrinsvis saadanne, som tidligere have gjennemgaaet enten Søofficersskolens

yngste eller Underofficersskolens ældste Klasse eller Reserve- 28 Mai.
lieutenantsskolen. Nr. 69.

§ 39. Til Sekondlieutenanter udnævner Marineministeren de Kadetter, som have bestaaet Afgangsprøven ved ældste Klasse af Søofficersskolen.

Sekondlieutenanter, der som saadanne have faret mindst 6 Maaneder i dansk Orlogsfart og ere vel anbefalede for deres praktiske Tjeneste, kunne forfremmes til Premierlieutenanter.

Der skal aarlig finde mindst to Forfremmelser Sted til Premierlieutenant. Bevirkes herved overtallige Premierlieutenantsnummere, bliver i det eller de følgende Aar, i hvilke et større Antal Pladser bliver ledigt, kun det nævnte Antal besat, indtil Tallet er bragt ned til det normerede.

§ 40. Forfremmelse fra Premierlieutenant til Kapitain sker hver 5te Gang ved Valg, de øvrige Gange efter Alderstorden imellem dem, som egne sig til Forfremmelse.

For at kunne forfremmes til Kapitain efter Aldersorden maa en Premierlieutenant efter sin Udnævnelse til Sekondlieutenant have faret til Søs i tilsammen 6 Aar, hvoraf mindst Halvdelen i dansk Orlogsfart.

Dog nedsættes den ud over 3 Aar i dansk Orlogsfart fordrede Tjenestetid med 1 Aar for den Premierlieutenant, som har gjennemgaaet den ældste Klasse af Hærens Officersskole eller faaet en tilsvarende Uddannelse andetsteds, og med Trediedelen af den Tid, Premierlieutenanten derefter har gjort Tjeneste paa Orlogsværftet ved et af de tekniske Fag eller som Lærer ved en af Flaadens eller Hærens høiere Undervisningsanstalter. Fremdeles nedsættes den med Halvdelen af den Tid, en Premierlieutenant har gjort Tjeneste ved Sominevæsenet.

For at kunne forfremmes ved Valg maa en Premierlieutenant efter sin Udnævnelse til Sekondlieutenant have

28 Mai. faret til Søs i tilsammen 4 Aar, hvoraf mindst Halvdelen
Nr. 69. i dansk Orlogsfart.

Dog nedsættes den ud over 2 Aar i dansk Orlogsfart fordrede Tjenestetid med Trediedelen af den Tid, en Premierlieutenant, efter at have gjennemgaaet den ældste Klasse af Hærens Officerskole eller faaet en tilsvarende Uddannelse andetsteds, har gjort Tjeneste paa Orlogsværftet ved et af de tekniske Fag eller som Lærer ved en af Flaadens eller Hærens høiere Undervisningsanstalter. Fremdeles nedsættes den med Halvdelen af den Tid, en Premierlieutenant har gjort Tjeneste ved Søminevæsenet.

Ved Beregning af den til Forfremmelse fornødne Søfart regnes Tjeneste til Søs i Krigstid dobbelt.

§ 41. Til Kommandører kunne Kapitainer forfremmes, der have mindst 4 Aars Tjeneste som saadanne.

Til Kontre-Admiraler kunne Kommandører forfremmes.

Til Vice-Admiral kunne Kontre-Admiraler eller Kommandører forfremmes.

Disse Forfremmelser ske hver Gang ved Valg.

§ 42. For at kunne forfremmes til Undermaskinmester maa en Maskinassistent som saadan have faret til Søs i 1 Aar.

For at kunne forfremmes til Maskinmester af 2den Klasse maa en Undermaskinmester som saadan have faret til Søs i 1 Aar, og deraf mindst 6 Maaneder som 1ste Maskinist.

For at kunne forfremmes til Maskinmester af 1ste Klasse maa en Maskinmester af 2den Klasse som saadan have faret til Søs i 1 Aar.

Alle disse Forfremmelser ske ved Valg.

§ 43. Ved Søminevæsenet kan Chefsposten, 1 Kapitains- og 2 Premierlieutenantsposter samt 10 Underofficersposter besættes paa anden Maade, end der i denne Lov er

fastsat for Søværnets øvrige Officers- og Underofficers- 28 Mai.
poster. Nr. 69.

§ 44. Officerer, med Undtagelse af Sekondlieutenanter og Reservelieutenanter, samt Undermaskinmestere og Maskinmestere udnævnes af Kongen.

§ 45. Underofficerer, Undermaskinmestere og Maskinmestere, der have fyldt det 55de Aar, kunne forlange deres Afsked paa Grund af Alder med Pension efter Pensionsloven. Den Underofficer, den Undermaskinmester og den Maskinmester, der har naaet 60 Aars Alderen, bliver at afskedige med Pension efter Pensionsloven.

Den Kommandør og den Kontre-Admiral, der har naaet 60 Aars Alderen og den Vice-Admiral, der har naaet 65 Aars Alderen, kan forlange Afsked med Pension efter Pensionsloven, ligesom der ogsaa kan meddeles Officerer af de anførte Klasser, dog ikke Vice-Admiralen, Afsked med Pension efter Pensionsloven ved Opnaaelsen af de sidstnævnte Aldersaar, saafremt de ikke egne sig til Forfremmelse. Den Premierlieutenant, der har naaet 42 Aars Alderen, den Kapitain, der har naaet 52 Aars Alderen, den Kommandør og den Kontre-Admiral, der har naaet 65 Aars Alderen, og den Vice-Admiral, der har naaet 70 Aars Alderen, bliver at afskedige med Pension efter Pensionsloven.

§ 46. Enhver Befalingsmand har Tjenestealder i sin Grad eller Klasse fra den Dag, paa hvilken hans Udnævnelse er underskreven. Ere Flere udnævnte paa samme Dag, bestemmer Udnævnelsen deres Rækkefølge. Ingen kan erholde sin Tjenestealder beregnet fra en anden Dag end den, paa hvilken han er udnævnt.

§ 47. Forfremmelseslister baade for Officerer og Underofficerer affattes efter endt Orlogstogt af vedkommende Skibs- eller Eskadrechef. Ligeledes affatte Korpschefeme Forfremmelseslister for de Underofficerer, og Værftschefen for de Officerer, som i det sidst forløbne Aar have gjort Tjeneste

28 Mai. under deres Befaling. Den samlede Forfremmelsesliste af-
Nr. 69. fattes af et Forfremmelsesraad, der for Underofficererne bestaar af vedkommende Korpschef, en Værftslieutenant, Tøihuslieutenant eller Mester, samt en Underofficer, som hver Gang udnævnes af Værftschefen. For Officererne bestaar Forfremmelsesraadet af Chefen for Søofficerskorpset og 2 Kommandører, som ved Forfremmelse til Kommandør forstærkes med 2 Kommandører og ved Forfremmelse til Kapitain forstærkes med 2 Kapitainer. Kommandørerne og Kapitainerne i Raadet udnævnes af Ministeren. Hvert Aar afgaar regelmæssigt en Kommandør og en Kapitain fra Forfremmelsesraadet.

Ved hver Forfremmelse i Underofficersklassen vælger Værftschefen imellem de 3, som af Forfremmelsesraadet indstilles, og som opfylde Betingelserne for Forfremmelse.

Ved hver Forfremmelse efter Valg fra Kapitain til Kommandør og fra Lieutenant til Kapitain har Forfremmelsesraadet at gjøre begrundet Forslag til Ministeren om 3, som det anser fortrinsvis skikkede blandt dem, der opfylde Betingelserne for Forfremmelse.

I Tilfælde af Meningsforskjel sker Forslaget efter Flertallets Beslutning. Ministeren indstiller den blandt de 3 af Raadet Anbefalede, som han finder værdigst til Forfremmelse.

Ved en Premierlieutenants Forfremmelse til Kapitain efter Aldersorden skal Raadet afgive begrundet Erklæring om, hvorvidt den Paagjældende har opfyldt Betingelserne for og anses skikket til at forfremmes til Kapitain.

§ 48. Ingen Befalingsmand kan erholde nogen anden Karakter end den, som hans Grad eller Klasse i Overensstemmelse med denne Lov medfører.

§ 49. Befalingsmænd kunne erholde Orlov i indtil 12 Maaneder med Bibehold af deres Lønning, forsaavidt deres Tjeneste paa anden Maade kan besørges uden Udgift for

Statskassen og uden Skade for Flaaden. Kun hvor Omstændighederne særlig tale derfor, og saaledes navnlig, naar Officerer for deres militære Uddannelses Skyld opholde sig udenfor Landet, kan en længere Orlov tilstaas paa samme Vilkaar. 28 Mai. Nr. 69.

Orlov til Eskadrechefer gives af Kongen; Orlov til andre Officerer af Søværnet gives for 6 Maaneder eller derover af Kongen, for et mindre Tidsrum af Ministeren, som indenfor de af ham bestemte Grændser kan overdrage denne Myndighed til Chefen for Søofficerskorpset og Chefen for Orlogsværftet.

§ 50. De Befalingsmænd, der efter egen Begjæring sættes udenfor Nummer uden Lønning, bibeholde deres Aldersorden og Ret til, efter Udløbet af det Tidsrum, for hvilket de ere blevne satte udenfor Nummer, ved forefaldende Tjenesteledighed atter at indtræde i deres Nummer i den samme Grad eller Klasse; men de kunne ikke forfremmes, saalænge de staa udenfor Nummer, ikke heller, naar de have staaet udenfor Nummer over 3 Aar, førend 1 Aar er forløbet, efterat de have tiltraadt deres Tjeneste.

Andragender om at sættes udenfor Nummer afgjøres for Officerernes Vedkommende af Kongen. Befalingsmænd, der ere satte udenfor Nummer for at overtage andre under Krigs- eller Marineministeriets Omraade hørende Stillinger, kunne forfremmes 1 Grad over den, de indtoge ved deres Ansættelse i disse Stillinger, dog kun naar saadanne Forhold ere tilstede, som efter de i denne Lov givne Regler vilde have været Betingelse for Forfremmelse, hvis Vedkommende havde været i Nummer.

§ 51. Enhver Befalingsmand, som har Orlov eller efter egen Begjæring staar udenfor Nummer, indtræder igjen i sit Nummer, naar Flaaden sættes paa Krigsfod.

28 Mai.
Nr. 69.

Ansættelse, Forfremmelse og Afgang i Krigstid af Flaadens Befalingsmænd.

§ 52. De i §§ 36—48 om Ansættelse, Forfremmelse og Afgang af Befalingsmænd i Fredstid givne Bestemmelser ere ogsaa gjældende under Krigsforhold med de Forandringer, som indeholdes i efterfølgende Paragrafer.

§ 53. Menige kunne strax forfremmes til Reserveunderofficerer og Underofficerer af 2den Klasse, Reserveunderofficerer og Underofficerer af 2den Klasse til Sekondlieutenanter, Underofficerer af 1ste Klasse og Reservelieutenanter til Premierlieutenanter. Den for visse Forfremmelser i Fredstid stillede Betingelse, at have gjennemgaaet nogle af Flaadens Undervisningsanstalter eller at have bestaaet visse Prøver, bortfalder.

De for Ansættelse og Forfremmelse af Befalingsmænd fastsatte Tidsbetingelser bortfalde, og de for Fredstid fastsatte Aldersgrændser komme ikke i Betragtning.

Afskedigede Befalingsmænd kunne antages til midlertidig Tjeneste ved Søværnet.

§ 54. Under Krig kan Kongen tillægge de Høistkommanderende Ret til, for at belønne udvist udmærket Tapperhed og Konduite ligeoverfor Fjenden, undtagelsesvis at foretage Forfremmelser udover, hvad de for Fredstid i saa Henseende gjældende Bestemmelser hjemle.

§ 55. Under Krigsberedskab eller Krig kan ingen Befalingsmand begjære sin Afsked, selv om han har naaet den for Fredstid fastsatte Aldersgrændse, eller Nogen i Søværnet forlange sin Afsked, fordi hans Tjenestetid er udløben.

Ansættelse, Forfremmelse og Afgang af Orlogsværftets Embeds- og Bestillingsmænd, Underofficerer og Arbeidere.

§ 56. Orlogsværftets Embedsmænd have Kongelig Udnævnelse.

Orlogsværftets Bestillingsmænd, Underofficerer og faste

Arbeidere antages, forfremmes og afskediges af Chefen for Orlogsværftet efter Indstilling fra vedkommende Korps- eller Afdelingschef. 28 Mai. Nr. 69.

§ 57. De nærmere Regler for Ansættelse, Forfremmelse og Afskedigelse af Orlogsværftets Underofficerer fastsættes ved Kongelig Anordning i Lighed med de i § 36 for Flaadens Underofficerer foreskrevne Regler.

§ 58. Orlogsværftets Haandværkere, Værftsarbeidsmænd og Politibetjente antages med eetaarige Kontrakter, ordnede saaledes, at omtrent en Fjerdedel udløber hvert Fjerdingaar. Ved Sominevæsenet kan der dog ske Antagelse med treaarige Kontrakter, saaledes at omtrent en Trediedel af disse udløber hvert Aar.

Forsaavidt de ikke have aftjent deres Værnepligt, stilles de ved Indkaldelse under de samme Vilkaar som andre Værnepligtige af deres Aargang, dog saaledes, at de indkaldes til Tjeneste ved Søværnet.

§ 59. De i §§ 46, 48, 50, 51 og 55 for Flaadens Befalingsmænd givne Regler gjælde ogsaa for Orlogsværftets Embedsmænd, Bestillingsmænd og Underofficerer.

Særlige Korps.

§ 60. Lægekorpset bestaar af:

2 Overlæger, af hvilke den ene tillige gjør Tjeneste som Stabslæge ved Søværnet,
6 Skibslæger,
} Embedsmænd.

og et ubestemt Antal Reservelæger, hvoraf saa mange kunne være til Tjeneste, som Udrustningerne kræve.

§ 61. Underlæger, der have bestaaet Lægeexamen, kunne udnævnes til Reservelæger, naar de have deltaget i et Søtogt eller i en af de i Hærloven fastsatte Øvelser.

Af Reservelæger kan Stabslægen antage saa mange, som Tjenesten kræver.

Til Skibslæger forfremmes fortrinsvis Reservelæger.

28 Mai. Nr. 69. Til Overlæger kunne Skibslæger forfremmes. Forfremmelsen sker ved Valg.

Reservelæger udnævnes og afskediges af Marineministeren.

Overlægerne og Skibslægerne udnævnes og afskediges af Kongen.

§ 62. Ved Søværnets Intendantur ere ansatte:

1 Overintendant, } Embedsmænd.
2 Intendanter, }

5 Skibsintendanter, Bestillingsmænd.

6 Underskibsintendanter, Underofficerer.

Skibs- og Underskibsintendanterne antages og afskediges af Marineministeren.

Den nærmere Ordning af dette Personales Tjenesteforhold bestemmes af Marineministeren.

§ 63. Auditørkorpset er fælles for Søværnet og Hæren.

Det fælles Auditørkorps bestaar af:

1 Generalauditør og

9 Auditører, af hvilke 1 tillige er Kancellist hos Generalauditøren.

Generalauditøren og 1 af Auditørerne gjøre Tjeneste ved Søværnet.

Generalauditøren og Auditørerne udnævnes og afskediges af Kongen.

§ 64. Direktøren for Søkortarkivet, Kommandanten ved Søværnets Kaserne og Kommandanten i Nyboder ere Officerer af Søofficerskorpset. Dog kan sidstnævnte Tjeneste ogsaa overdrages en afskediget Officer af Flaaden.

§ 65. Lov af 24de April 1868 om Søværnets Ordning samt Lov af 28de Mai 1870 om Personellet ved Søminetjenesten ophæves.

Skulde der vise sig Nødvendighed for under nærværende Lovs Gjennemførelse at vedligeholde enkelte bestaaende Tilstande, er Marineministeren bemyndiget dertil.

Midlertidige Bestemmelser. 28 Mai.

§ 66. Bestemmelsen i § 64 er ikke anvendelig paa den Nr. 69.
nuværende Direktør for Søkortarkivet.

§ 67. For de nuværende søfarende Maskinunderofficerer, som ikke have bestaaet Afgangsprøven ved Skolen for Skibbygning og Maskinvæsen, gjælde for Forfremmelse følgende Examensbestemmelser:

1) For at kunne forfremmes til en høiere Maskinassistentklasse eller til Undermaskinmester, maa en Maskinassistent have bestaaet den almindelige Maskinistexamen efter Lov af 10de April 1874.

2) For de nuværende Mestersvende stilles ingen Examensfordringer ved Forfremmelse til Undermaskinmester.

3) En Undermaskinmester, som er bleven forfremmet i Henhold til disse midlertidige Bestemmelser, maa for at kunne forfremmes til Maskinmester af 2den Klasse have bestaaet Maskinistexamens 2den Afdeling efter Lov af 10de April 1874.

4) For de Undermaskinmestere, som inden 1ste Januar 1881 have gjort Tjeneste som 1ste Maskinist i et af Flaadens Skibe, stilles ingen Examensfordringer ved Forfremmelse til Maskinmester af 2den Klasse.

§ 68. I de første 3 Aar, efter at denne Lov er traadt i Kraft, kunne Kapitainer og Premierlieutenanter forblive i Tjenesten, indtil de have fyldt henholdsvis deres 55de og 45de Aar; dog kunne de ikke forfremmes, efter at de have naaet henholdsvis det 52de og 42de Aar.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov angaaende en forhøiet Ligning til nogle af Amternes Skolefonds. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet). 28 Mai. Nr. 74.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen

28 Mai. har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende
Nr. 74. Lov:

Det Beløb, som Skoleraadene ved Lov af 8de Marts 1856 § 7 og Lov af 2den Juli 1870 § 1 ere bemyndigede til at ligne til Skolefondenes Udgifter, forhøies for Holbek, gl. Odense, Svendborg, gl. Skanderborg og Ribe Amters Skoleraads Vedkommende til 1 Krone pr. Td. Hartkorn og det Beløb, som svarer hertil for Kjøbstæderne, saaledes at Bestemmelserne i sidstnævnte Lovs § 1 og 2 blive anvendelige paa den forhøiede Ligning.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

17 Juni. Nr. 79.

Bekjendtgjørelse om Fritagelse for Bygningsafgift i Henhold til Lov af 16de April 1873 § 3. (Finantsministeriet).

Den i Bekjendtgjørelse af 8de April 1878 om Gjennemførelsen af Bestemmelserne i §§ 1 og 3 i Lov af 16de April 1873 angaaende Frihed for Bygningsafgift i Tiden efter den 1ste April 1878 paabudne gjentagne Anmeldelse af de Omstændigheder, der betinge Fritagelse for Bygningsafgift i Henhold til § 3 i bemeldte Lov af Beboelsesleiligheder i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn og paa Landet, bortfalder for Fremtiden, hvorimod den i Henhold til den første herefter indgivne behørige Anmeldelse tilstaaede Fritagelse vedbliver, saalænge Betingelserne for Afgiftsfriheden ere tilstede.

Eierne af Steder, i hvilke Smaaleiligheder efter Anmeldelse i Henhold til Foranstaaende ere blevne førte til endelig Afgang, have inden Udløbet af det Skattehalvaar, i hvilket der maatte foregaa Forandringer af saadanne Leiligheder, som gjøre dem afgiftspligtige — Forandring i deres Kvadratindhold, deres Beboelse af mere end en Familie, deres Benyttelse paa anden Maade end som Beboelsesleiligheder — at indsende Angivelse desangaaende til vedkommende Oppe-

børselsmyndighed, nemlig for Kjøbstædernes Vedkommende Magistraterne og for Landets Amtstuerne. For Forsømmelse med Indsendelsen af saadanne Angivelser bødes indtil 200 Kroner. 17 Juni. Nr. 79.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om en Udvidelse af Rentegarantien for den lolland-falsterske Jernbane. (Indenrigsministeriet). 18 Juni. Nr. 82.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Statens Rentegaranti for de til Anlæget af den lolland-falsterske Jernbane medgaaede Summer kan paa de i Lov af 25de Marts 1872 § 5 fastsatte Vilkaar af Regjeringen udvides til at omfatte den Kapital, der bevislig er medgaaet i Anledning af Bygningen af Jernbanebroen over Guldborgsund, samt den løbende Rente af samme indtil Broens Aabning for Færdslen. Den Rentegaranti, som meddeles i Henhold til nærværende Lov, kan dog ikke gives for et større Beløb end 400,000 Kroner og ikke fra et tidligere Tidspunkt end 1ste Oktober 1875.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov angaaende Foranstaltninger til Husdyravlens Fremme m. V. (Indenrigsministeriet). 2 Juli. Nr. 88.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Til Uddeling af Præmier for de bedste Tillægsdyr af Hopper, to og tre Aars Hingste, Kvæg, Faar og Svin samt for Fjerkræ- og Biavl udredes aarlig af Statskassen en Sum af indtil 30,000 Kr. Denne Sum fordeles af Indenrigsministeren mellem Landboforeningerne i Forhold

2 Juli. til de Beløb, de selv udrede til saadan Præmieuddeling,
Nr. 88. dog saaledes at ingen Forening erholder et større Tilskud af Statskassen end det, den selv udreder.

Præmieuddelingen sker ved de af de enkelte Landboforeninger eller af flere af disse i Forening afholdte Dyrskuer af Dommerudvalg, der vælges af Foreningerne selv. Disse bestemme ogsaa Tiden for Dyrskuernes Afholdelse, hvorom de, saafremt de ønske at komme i Betragtning ved den ommeldte Fordeling af Statskassens Tilskud, inden Udgangen af Marts Maaned have at gjøre Indberetning til Indenrigsministeren, ledsaget af Oplysning om Størrelsen af det Beløb, de have bestemt i det paagjældende Aar af egne Midler at anvende til Præmieuddeling. Lader Ministeren møde paa Dyrskuerne ved en Befuldmægtiget, har denne Ret til at deltage i Dommerudvalgenes Forhandlinger og Afstemninger. Præmierne maa ikkun gives til saadanne Dyr, der opgives at ville blive tilstede i Landet som Tillægsdyr.

De nærmere Regler for Præmieuddelingen bestemmes iøvrigt af Foreningerne selv. Ved enhver Præmieuddeling skal der føres en Protokol, hvori alle de Dyr, der præmiebelønnes, blive at indtegne med en kort Beskrivelse af deres Herkomst og Egenskaber efter et af Indenrigsministeren foreskrevet Skema. En Udskrift af denne Protokol bliver tilligemed Regnskabet over de uddelte Præmier inden Udgangen af hvert Aars November Maaned at tilstille den nævnte Minister.

§ 2. Til Præmier for Hingste over 4 Aar udredes aarlig af Statskassen et Beløb af indtil 30,000 Kr.

Disse Præmier uddeles ved Hingsteskuer, med Hensyn til hvilke Landet inddeles i efternævnte 12 Distrikter:

1. Sjælland med tilhørende Øer. 2. Fyn med tilhørende Øer. 3. Lolland og Falster med tilhørende Øer. 4. Bornholm. 5. Aalborg Amt. 6. Aarhus og Randers Amter.

7. Hjørring Amt. 8. Ribe Amt. 9. Ringkjøbing Amt. 10. Thisted Amt. 11. Viborg Amt. 12. Veile og Skanderborg Amter. I ethvert Distrikt afholdes aarlig et Hingsteskue. 2 Juli. Nr. 88.

Mindre Forandringer i Grændserne mellem de jydske Distrikter kunne foretages af Indenrigsministeren.

I ethvert Distrikt afholdes aarlig et Hingsteskue. Det af Statskassen til Hingstepræmier bevilgede Beløb fordeles mellem Hingsteskuedistrikterne af Indenrigsministeren, der dog af bemeldte Beløb skal kunne anvende indtil 6,000 Kr. til ethvert for hele Landet fælles Hingsteskue og indtil 2,000 Kr. til hvert Hingsteskue, som maatte blive afholdt fælles for Jylland, og ligeledes til et tilsvarende Skue fælles for Østifterne, dog saaledes, at der ikkun kan tildeles hver af de nævnte Landsdele et saadant Beløb een Gang aarlig.

§ 3. Distriktshingsteskuerne forestaas af Kommissioner, hvis Formænd udvælges af Indenrigsministeren og øvrige Medlemmer af Amtsraadene. Naar et Hingsteskuedistrikt ikkun omfatter en enkelt Amtsraadskreds, vælger Amtsraadet 2 Medlemmer, hvorimod der, naar der findes flere Amtsraadskredse i Distriktet, af hvert Amtsraad kun vælges 1 Medlem. Til at fungere i de Valgtes Forfald vælge Amtsraadene derhos Suppleanter. Enhver Hingsteskuekommission vælger af sin Midte en Sekretær, der fungerer, indtil det følgende Aars Hingsteskue er afholdt.

§ 4. Kommissionen tager Bestemmelse om Antallet og Størrelsen af Præmierne, om Reglerne for Præmieuddelingen samt om Stedet, hvor Skuet skal afholdes, og om de dertil nødvendige Omkostninger. Disse Bestemmelser saavelsom de Forandringer i eller Tillæg til samme, som Kommissionen maatte beslutte, foranlediger den bragt til offentlig Kundskab.

Kommissionen foretager Bedømmelsen af de ved Hingsteskuet fremstillede Dyr og uddeler de udsatte Præmier.

Enhver Hingst, der af Kommissionen tilkjendes Præmie,

2 Juli. og som er fyldt 5 Aar, indbrændes med Distriktets Mærke
Nr. 88. og med kongelig Krone.

Den, der modtager en Præmie, paatager sig derved Forpligtelse til at lade det belønnede Dyr forblive og benytte til Tillæg i Distriktet idetmindste i 1 Aar fra Præmieuddelingens Dato. Tilsidesætter Præmietageren denne Forpligtelse, bliver Præmien at tilbagebetale, medmindre Indenrigsministeren erkjender, at en uundgaaelig Nødvendighed herfor har været tilstede.

§ 5. Kommissionens Formand bestemmer Tiden for Hingsteskuets Afholdelse. Han leder Kommissionens Forhandlinger og fører ved Hjælp af dens Sekretær en Forhandlingsprotokol, der blandt Andet skal indeholde en nøiagtig Beskrivelse af de Hingste, der tildeles Præmie, samt Oplysning om deres Herkomst og Afkom. Han modtager de af Statskassen til Præmierne bevilgede Beløb og uddeler disse. Han har derhos inden Udgangen af hvert Aars November Maaned til Indenrigsministeren at afgive en fuldstændig Beretning om Udfaldet af det afholdte Hingsteskue, ledsaget af en Udskrift af Forhandlingsprotokollen samt Regnskab over det Beløb, som er uddelt til Præmier og medgaaet til Hingsteskuets Afholdelse m. m.

Kommissionens Sekretær, som har at træffe alle forberedende Foranstaltninger til det følgende Aars Hingsteskue, skal mindst 4 Uger forinden Skuets Afholdelse bekjendtgjøre i de mere udbredte Blade paa Landet i Hingsteskuedistriktet og saavidt mulig gjennem Landboforeningerne saavel det vedtagne Sted og Tidspunkt for samme som ogsaa Præmiernes Antal og Størrelse.

§ 6. Alle tidligere Lovbestemmelser angaaende Foranstaltninger til Husdyr- og især Hesteavlens Fremme bortfalde.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

2 Juli. Nr. 89.

Lov om Statens Overtagelse af de det sjællandske Jernbaneselskab tilhørende Jernbaner med Tilbehør. (Finantsministeriet).

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og vi ved vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Finantsministeren bemyndiges til at afslutte Overenskomst med det sjællandske Jernbaneselskab om Overdragelse til Staten af samtlige dets Eiendomme med de samme tilkommende Rettigheder og de paa samme hæftende Forpligtelser, saaledes:

at Overdragelsen regnes fra 1ste Januar 1880,

at Selskabets Aktiekapital indløses med et 1¼ Gang saa stort Beløb af Statsobligationer, der fra 31te December 1879 bærer 4 pCt. aarlig Rente og efter Lodtrækning udbetales med 1/20 aarlig, første Gang den 31te December 1880,

at de paa Banerne hvilende Prioritetslaan overtages af Staten, og

at alle lovbestemte Omkostninger i Anledning af Overdragelsen afholdes af Statskassen.

Disse Baners Stilling med Hensyn til Bestyrelses- og øvrige Driftsforhold fastsættes nærmere ved Lov. Forslag til en saadan Lov bliver at fremsætte senest for den i 1882 sammentrædende ordentlige Rigsdag. Indtil denne Lov er udkommen, bestyres Banerne i Forening med de nuværende Statsbaner og efter de for disse gjældende Lovregler; dog blive de Hovedforandringer i Administration, Driftsplan og Taxter, som Regjeringen maatte anse nødvendige at foretage som Følge af de sjællandske Baners Optagelse i Statsbanenettet, at fastsætte ved kongelig Anordning.

§ 2. Saasnart den i § 1 nævnte Overenskomst er afsluttet, er Finantsministeren bemyndiget til at tilintetgjøre de Statskassen tilhørende Aktier i det sjællandske Jernbane-

2 Juli. selskab, at udstede det til Indløsning af Resten af Aktierne
Nr. 89. fornødne Beløb af Statsobligationer og at tilintetgjøre af de Statskassen tilhørende Obligationer af den indenlandske uopsigelige 4 Procent aarlig Rente bærende Gjæld 10 Millioner Kroner nominel Kapital.

§ 3. Naar vedkommende Aktieeier ønsker det, kunne Aktier i det sjællandske Jernbaneselskab, der lyde paa Sterling, indløses med Obligationer lydende paa Kronemønt, saaledes at 1 Lstr. regnes lig 18 Kr. 15 Ø., og at det, der derefter tilkommer Aktieeieren udover fulde 100 Kroner, betales kontant med 2 Procent Fradrag.

Endvidere bemyndiges Finantsministeren til, naar Eiere af Prioritetsobligationer i de sjællandske Jernbaner ønske det, at ombytte disse med deres paalydende Beløb i uopsigelige 4 Procent aarlig Rente bærende Statsobligationer.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

2 Juli. **Lov om Lønninger ved Toldvæsenet.** (Finants-
Nr. 90. ministeriet).

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. For Toldvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd fastsættes de aarlige Lønninger saaledes:

for 1ste Lønningsklasse: 3 Overtoldinspektører til 4,800 Kr. Overtoldinspektøren i Kjøbenhavn tillægges der desuden Embedsbolig.

for 2den Lønningsklasse: Krydstoldinspektøren, Toldinspektører, Toldkasserere, Kreditoplagskassereren i Kjøbenhavn, Pakhusforvalteren i Kjøbenhavn, Chefen for Hovedregistrerings- og Maalingskontoret i Kjøbenhavn samt Toldforvaltere af 1ste Grad til 4,800 Kr., 4,400 Kr., 3,600 Kr. og 3,200 Kr.

for 3die Lønningsklasse: Toldforvaltere af 2den

Grad, Kontrollører med og uden Oppebørsel, Skibs- maaleren og Skibsregistratoren i Kjøbenhavn til 3,000 Kr., 2,800 Kr., 2,500 Kr. og 2,000 Kr. 2 Juli. Nr. 90.

for 4de Lønningsklasse: Kontrollører med og uden Oppebørsel samt Toldassistenter og Strandkontrollører til 1,800 Kr., 1,600 Kr., 1,400 Kr., 1,200 Kr. og 1,000 Kr.

Fortrinsvis Adgang til Embederne i 3die, 2den og 1ste Lønningsklasse forbeholdes dem, der have tjent i en af de nævnte Klasser, eller som have gjort 3 Aars Tjeneste i 4de Lønningsklasse, under Toldvæsenets Centralbestyrelse eller som Fuldmægtige i de kjøbenhavnske Toldkontorer.

§ 2. Der tilstaas derhos følgende Alderstillæg:

for 1ste Lønningsklasse: 400 Kr. for hver 5 Aars Tjeneste i Klassen, dog ikke over 1,600 Kr.

for 2den Lønningsklasse: 250 Kr. for hver 5 Aars Tjeneste i Klassen, dog ikke over 1,000 Kr.

for 3die Lønningsklasse: 200 Kr. for hver 5 Aars Tjeneste i Klassen, dog ikke over 800 Kr.

for 4de Lønningsklasse: 100 Kr. for hver 5 Aars Tjeneste i Klassen, dog ikke over 500 Kr.

De i Hertugdømmet Slesvig eller Hertugdømmet Holsteen tidligere ansatte og fra deres Poster der i 1864 afskedigede Toldassistenter, som have faaet eller herefter maatte faae Ansættelse i 4de Lønningsklasse og i samme ere indordnede efter Dagen for denne deres Ansættelse, erholde, naar de efter deres hele Tjenestetid som Toldassistenter i Forhold til de i Klassen iøvrigt Staaende vilde have været berettigede til Alderstillæg, som personlige Tillæg et til saadant Alderstillæg svarende Beløb.

§ 3. De Embeds- eller Bestillingsmænd, der som Mønstringsbestyrere i Henhold til Lov af 12te Mai 1871 om Forhyring af Søfolk § 11 og Lov af 26de Februar 1872 om Mønstring af Skibsmandskab § 15 have faaet Erstatning

2 Juli. for Tab, foranlediget ved Bestemmelserne i bemeldte L
Nr. 90. og hvis Lønninger ikke ved denne Lovs Træden i K
forøges med en til Gjennemsnitsbeløbet af bemeldte Er
ninger for 5 Aar indtil 31te Marts 1880 svarende S
erholde, forsaavidt de forblive i deres nuværende Embe
og Bestillinger, et Vederlag herfor som personligt Till
medens disse Erstatninger ellers bortfalde.

§ 4. Af de for 2den Lønningsklasse i § 1 fastsatte L
ninger tillægges der:

1. 3,200 Kr.

Toldforvalteren i Assens.
— i Bandholm.
— i Faaborg.
— i Frederikshavn.
— i Hobro.
— i Holbæk.
— i Kallundborg.
— i Kjøge.
— i Lemvig.
— i Middelfart.
— i Næstved.
— i Ribe.
— i Ringkjøbing.
— i Roskilde.
— i Rudkjøbing.
— i Slagelse.
— i Vamdrup.
— i Varde.
— i Viborg.

2. 3,600 Kr.

Toldinspektøren for Bornholm.
Toldforvalteren i Hjørring.
— i Nakskov.
— i Nyborg.

Toldforvalteren i Nykjøbing p. F. 2 Juli.

Toldinspektøren i Thisted. Nr. 90.

3. 4,000 Kr.

Chefen for Hovedregistrerings- og Maalingskontoret i Kjøbenhavn.

Toldforvalteren i Fredericia.

Toldkassereren i Helsingør.

— i Horsens.

Toldforvalteren i Kolding.

— i Korsør.

Toldkassereren i Randers.

Toldforvalteren i Veile.

4. 4,400 Kr.

Toldkassereren i Aalborg.

— i Aarhus.

Toldinspektøren i Helsingør,

— i Horsens.

3 Toldinspektører i Kjøbenhavn.

Toldkassereren i Odense.

Toldinspektøren i Randers.

Toldforvalteren i Svendborg.

Krydstoldinspektøren.

5. 4,800 Kr.

Toldinspektøren i Aalborg.

— i Aarhus.

Toldkassereren i Kjøbenhavn.

Pakhusforvalteren i —

Kreditoplagskassereren i —

Toldinspektøren i Odense.

§ 5. Af de for 3die Lønningsklasse i § 1 fastsatte Lønninger tillægges der:

1. 2,000 Kr.

Toldforvalteren i Egebæk.

— i Frederiksværk.

2 Juli.
Nr. 90.

Toldforvalteren i Hillerød.
— i Løgstør.
— i Løkken.
— i Mariager.
— i Ribe.
— paa Samsø.
— i Saxkjøbing.
— i Skagen.
— i Skallebæk.
— i Sæby.
Oppebørselskontrolløren i Marstal.
1 Kontrollør i Aalborg.
Kontrolløren i Middelfart.
— i Næstved.
— i Veile.
Skibsregistratoren i Kjøbenhavn.

2. 2,500 Kr,

Toldforvalteren i Ebeltoft.
— paa Fanø.
— i Frederikssund.
— i Kjerteminde.
— i Skanderborg med Silkeb
— i Storehedinge.
— i Taps.
2 Kontrollører i Aalborg.
1 Kontrollør i Aarhus.
Kontrolløren i Assens.
— i Faaborg.
— i Fredericia.
1 Kontrollør i Helsingør.
Kontrolløren i Horsens.
10 Kontrollører i Kjøbenhavn.
Kontrolløren i Kolding.

1 Kontrollør i Korsør. 2 Juli.
Kontrolløren i Nyborg. Nr. 90
1 Kontrollør i Odense.
Kontrolløren i Roskilde.
1 Kontrollør i Svendborg.
Kontrolløren i Vamdrup.
Skibsmaaleren i Kjøbenhavn.
Oppebørselskontrolløren paa Jernbanen i Kjøbenhavn.
— i Rønne.
— i Thisted.

3. 2,800 Kr.

Toldforvalteren i Bogense.
— i Grenaa.
— i Holstebro.
— i Nykjøbing i S.
— i Præstø.
— i Stubbekjøbing.
Brænderiafgiftsoppebørselskontrolløren i Kjøbenhavn.
1 Havneoppebørselskontrollør i Kjøbenhavn.
1 Kontrollør i Aalborg.
1 — i Aarhus.
1 — i Helsingør.
8 Kontrollører i Kjøbenhavn.
Kontrolløren i Randers.
1 Kontrollør i Odense.

4. 3,000 Kr.

Toldforvalteren i Esbjerg.
— i Nykjøbing i J.
— i Skive.
— i Skjelskør.
— i Stege.
— i Vordingborg.
— i Ærøskjøbing.

2 Juli. 4 Havneoppebørselskontrollører i Kjøbenhavn.
Nr. 90. 8 Kontrollører i Kjøbenhavn.

De til 3die Lønningsklasse henhørende Toldkontrollørlønninger kunne af Regjeringen efter Tjenestens Tarv midlertidigt benyttes ved et andet Toldsted end det, hvortil de ved nærværende Lov ere henførte.

§ 6. Af de for 4de Lønningsklasse i § 1 fastsatte Lønninger tillægges der:

1. 80 Toldassistenter og Strandkontrollører hver 1,000 Kr.
144 — — — 1,200 —
90 — — — 1,400 —
80 — — — 1,600 —

2. Toldoppebørselskontrolløren i Allinge.
— i Faxe.
— i Gudhjem.
— i Hasle.
— paa Læsø.
— i Nexø.
— i Nysted.
— i Rødby.
— i Rørvig.
— i Struer.
— i Svaneke.
hver 1,600 Kr.

3. Kontrolløren i Frederikshavn.
— i Holbæk.
1 Kontrollør i Korsør.
Kontrolløren i Maribo.
— i Nakskov.
— i Nykjøbing p. F.
— i Rudkjøbing.
— i Svendborg.
hver 1,800 Kr.

Der tillægges hver af de Toldassistenter, som gjøre Tjeneste i Kjøbenhavn, et Bestillingstillæg af 100 Kr. aarlig. Toldassistent- og Strandkontrollørposterne blive at fordele mellem Toldstederne efter Tjenestens Tarv til enhver Tid. Der forbeholdes Officerer og Underofficerer, som forøvrigt ere i Besiddelse af de fornødne Kvalifikationer og derhos have erhvervet behørig Fagdannelse, den dem i Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867 §§ 103 og 111, Lov om Søværnets Ordning af 28de Mai 1880 § 37 og Lov om Hærens Forpleiningskorps af 26de Mai 1868 § 9 forbeholdte fortrinsvise Adgang til Toldassistentposter i Overensstemmelse med de ved allerhøieste Resolution af 29de September 1860 givne Regler. 2 Juli. Nr. 90

§ 7. Der tillægges den som Næstkommanderende ved Krydstoldvæsenet fungerende Søofficer et Honorar for denne Tjeneste af 1,000 Kr. aarlig, hvorhos Regjeringen bemyndiges til for Besørgelsen af Toldvæsenets Forretninger i Dragør at udbetale et Honorar af 1,000 Kr. aarlig og for Besørgelsen af Toldvæsenets Forretninger paa Anholt og paa Christiansø Honorarer af 200 Kr. aarlig for hvert Sted.

§ 8. For Tjenesteboliger og Tjenestejord, hvor saadanne anvises, bliver der af vedkommende Embeds- og Bestillingsmand af 2den, 3die og 4de Lønningsklasse at erlægge en af Finantsministeren bestemt Leie.

§ 9. De 3 første Klasser af de her ommeldte Embeds- og Bestillingsmænd udnævnes af Kongen og ere pensionsberettigede.

Af de til 4de Klasse henhørende Bestillingsmænd kan der tildeles et Antal af 177 Bestalling og Pensionsberettigelse, forsaavidt de i 10 Aar have havt Ansættelse i Statens Tjeneste.

For de til 4de Lønningsklasse hørende gifte Bestillingsmænd afkortes 5 pCt. i deres Lønninger for at anvendes

2 Juli. til Enkeforsørgelse. Hel eller delvis Fritagelse for denne
Nr. 90. Afkortning kan imidlertid finde Sted, forsaavidt det for Finantsministeren godtgjøres, at der paa anden betryggende Maade er sikkret Enken for Livstid en aarlig Indtægt. Anvendes det afkortede Beløb til at sikkre Enken Overlevelsesrente i vedkommende af Staten garanterede Forsikkringsanstalt, skal Tegningen af saadan Overlevelsesrente finde Sted under samme Vilkaar, som ifølge Loven af 5te Januar 1851 gjælder med Hensyn til de af Embedsmænd for deres Enker tegnede Overlevelsesrenter.

Af Statskassen godskrives Bestillingsmanden et til 5 pCt. af hans Lønning svarende Beløb, der med Rente og Rentes Rente til 4 pCt. aarlig anvendes til Forsørgelse for vedkommende Bestillingsmand selv. Det saaledes opsparede Beløb bliver imidlertid inddraget til Fordel for Statskassen, naar Bestillingsmanden opnaar pensionsberettiget Ansættelse, naar han afskediges af en ham tilregnelig Aarsag eller frivillig udtræder af Statstjenesten, samt naar han dør; dog kan der i sidste Tilfælde, forsaavidt han maatte efterlade sig umyndige Børn, deraf tilstaas disse Understøttelse til deres fyldte 18de Aar.

Indtil anderledes ved Lov bestemmes, fastsættes de nærmere Regler med Hensyn til Gjennemførelsen af de ovenstaaende Bestemmelser angaaende det i Lønningen afkortede og det af Statskassen tilskudte Beløb af Finantsministeren.

§ 10. De til Lønning af yderligere Medhjælp ved Toldstederne fornødne Udgifter bevilges i samlet Sum ved Finantsloven.

§ 11. Denne Lov træder i Kraft den 1ste September 1880.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

2 Juli.
Nr. 96.

Lov om Beskyttelse for Varemærker. (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: 2 Juli. Nr. 96.

I.

§ 1. Ingen er berettiget til paa sine Varer, der ere bestemte til at bringes i almindelig Omsætning, eller deres Indpakning (Emballage) at anbringe en Andens eller et andet Firmas Navn eller Navnet paa en fast Eiendom, som er Tilvirkningssted for de af en Anden frembragte Varer. Ei heller maa Nogen paa saadanne Varer eller deres Indpakning anbringe en Andens Varemærke, paa hvis Benyttelse denne efter de nedenfor givne Bestemmelser har Eneret.

II.

§ 2. Enhver, som her i Landet frembringer eller forhandler Varer, bestemte til at bringes i almindelig Omsætning, kan erhverve Eneret her i Riget paa det eller de Varemærker, som han anbringer eller agter at anbringe paa sine Varer eller deres Indpakning for at adskille dem fra de af Andre frembragte eller forhandlede Varer, naar han efter nærværende Lovs Regler anmelder Mærket til Indførelse i det dertil bestemte Varemærke-Register.

§ 3. Varemærke-Registret føres for hele Landet i Kjøbenhavn af en dertil af Indenrigsministeren beskikket Registrator efter de Regler for dets Indretning, Form og Førelse, som af Indenrigsministeren fastsættes.

De til Honorar for Registrator og til Udgifter ved hans Kontorhold fornødne Beløb bevilges ved de aarlige Finantslove.

§ 4. Den i § 2 nævnte Anmeldelse, som skriftlig skal indleveres eller portofrit indsendes til Registrator, bør indeholde:

1) Anmelderens fulde Navn og Bopæl eller hans Firma-Navn samt Stedet, hvor hans Forretning drives.

2 Juli. Nr. 96.

2) En tydelig Beskrivelse af det paagjældende Mærke, om fornødent tillige indeholdende Angivelse af Mærkets Anvendelsesmaade (t. Ex. dets Anbringelse paa selve Varerne eller deres Indpakning, ved Paaklistring, Indbrænding, Indhugning o. s. v.). Beskrivelsen skal være ledsaget af en Afbildning af Mærket af høist 4 Tommer i Høide og 6 Tommer i Brede paa holdbart Papir. Afbildningen gives i 3 Exemplarer. Typen til samme bør medfølge i 2 Exemplarer, der ikke tilbagesendes.

Anmeldelserne skulle være underskrevne af Anmelderne og ledsagede af de for Anmeldelser og Bekjendtgjørelser fastsatte Beløb (§§ 8 og 9).

§ 5. Snarest mulig efter Anmeldelsens og Betalingens Modtagelse skal Registrator tilstille Anmelderen skriftlig Tilstaaelse for samme med Angivelse af Tiden, da Modtagelsen er skeet.

Findes ved Anmeldelsen de foranførte Forskrifter iagttagne og er der iøvrigt Intet til Hinder for Indregistreringen (§ 6), bliver denne at foretage og Bekjendtgjørelse derom at udstede (§ 8).

§ 6. Indregistreringen af Anmeldelsen skal negtes:

1) naar Mærket udelukkende bestaar i Tal, Ord eller Bogstaver;

2) naar det indeholder Navne paa Personer eller Firmaer, der ere forskjellige fra Anmelderns eget Navn eller Firma, eller paa en fast Eiendom, der ikke er Tilvirkningsstedet for de af Anmelderen frembragte Varer, med mindre Anmelderen godtgjør for Registrator, at han har erhvervet Ret til at benytte det paagjældende Navn eller Firma til Varemærket;

3) naar det anmeldte Varemærke indeholder offentlige Vaaben eller Mærker;

4) naar det indeholder Fremstillinger, der kunne vække offentlig Forargelse; 2 Juli. Nr. 96.

5) naar det samme Varemærke allerede tidligere behørig er anmeldt af en Anden.

Naar Indregistreringen negtes, giver Registrator derom Anmelderen Underretning med Angivelse af de Grunde, der have foranlediget Negtelsen. Finder Anmelderen sin Ret krænket ved Negtelsen, kan han indanke Registrators Beslutning herom for Indenrigsministeren, som da afgjør Sagen.

§ 7. Et indregistreret Varemærke bliver at udslette af Registret:

1) naar Anmelderen begjærer det;

2) naar det for Registrator godtgjøres, at Anmelderen ved Dom er kjendt uberettiget til Varemærkets Benyttelse;

3) naar Mærket i Henhold til Forskrifterne i § 6 Nr. 3 og 4 ikke burde have været indregistreret;

4) naar der er forløbet 10 Aar enten efter Anmeldelsens Indregistrering, uden at der er gjort fornyet Anmeldelse om Mærkets Bibeholdelse, eller efter saadan fornyet Anmeldelse, uden at denne senere er gjentagen;

5) naar det for Registrator oplyses, at en Indregistrering i Henhold til § 12, andet Stykke, har tabt sin Gyldighed.

Mindst een Maaned, forinden den i Nr. 4 nævnte Tid udløber, skal Registrator underrette Anmelderen om, at Varemærket i Mangel af betimelig fornyet Anmeldelse vil blive udslettet. Naar Udslettelsen er skct, bliver Bekjendtgjørelse herom at indføre i de nedenfor omhandlede Blade.

Naar Udslettelsen sker, fordi Indregistreringen urigtigen er foretagen af Registrator, kan Anmelderen fordre den erlagte Kjendelse og Bekjendtgjørelsesomkostning tilbagebetalt, naar han derom fremsætter Begjæring inden 1 Maaned, efterat Udslettelsen er bekjendtgjort.

2 Juli. Nr. 96. § 8. Bekjendtgjørelsen om Indregistrering af Varemærker og om deres Udslettelse sker dels i Berlingske Tidende saasnart som muligt, dels i en Registreringstidende, som skal kunne erholdes imod en af Indenrigsministeren fastsat Betaling. Indenrigsministeren fastsætter de nærmere Regler om Registreringstidendens Udgivelse og Formen for Bekjendtgjørelserne samt bestemmer den Betaling, der skal erlægges for disse.

§ 9. For Indregistrering af et Varemærke erlægges en Kjendelse af 30 Kroner.

§ 10. Det skal være alle Alle og Enhver tilladt at erholde Oplysning af Registret enten ved Eftersyn af samme eller ved Udskrifter, i hvilke dog selve de indregistrerede Afbildninger ikke kunne forlanges gjengivne.

Indenrigsministeren bestemmer, hvilken Kjendelse der skal erlægges for en Udskrift af Registret. For Eftersyn af Registret erlægges ingen Kjendelse.

§ 11. For de i §§ 8—10 ommeldte Oppebørsler, der tilfalde Statskassen, bliver af Registrator at aflægge Regnskab efter de nærmere Regler, der fastsættes af Indenrigsministeren.

III.

§ 12. Den, der har foretaget den i § 2, jfr. § 4, foreskrevne Anmeldelse og derefter har erholdt samme indregistreret, erhverver derved en udelukkende Ret til at forsyne Varer eller disses Indpakning med det anmeldte Mærke samt til at bringe de saaledes mærkede Varer i Handelen. Naar der fra Flere fremkommer Anmeldelse om det samme Mærke, tilkommer den nævnte Ret den, fra hvem Anmeldelsen først er fremkommen.

Den til Brugen af et Varemærke erhvervede Ret gaar efter Paagjældendes Død uden Anmeldelse over paa Boet eller Arvingerne, dog kun for et Tidsrum af 1 Aar fra Dødsfaldet at regne.

§ 13. Naar Nogen allerede paa den Tid, nærværende

Lov udkommer, lovligt benytter visse Mærker til Anbringelse paa sine Varer eller disses Indpakning, kan ingen Anden ved Anmeldelse erhverve Ret til saadan Benyttelse, saafremt Førstnævnte inden 14 Dage, efterat Loven er traadt i Kraft, paa den i § 4 foreskrevne Maade gjør Anmeldelse om det eller de af ham benyttede Mærker. 2 Juli. Nr. 96.

§ 14. Anmeldes et Varemærke, som indeholder Bogstaver eller Ord, fortaber derfor Trediemand ikke derved sin Ret til at benytte sit Navn eller sit Firma, selv i forkortet Skikkelse, til Betegnelse af sine Varer.

Ingen kan ved Anmeldelse erhverve Ret til saadanne Varemærker, som hidtil maatte have været alminbelig benyttede af alle eller visse Arter af Forretningsdrivende.

§ 15. Den ved nærværende Lov hjemlede Beskyttelse mod uberettiget Brug af et Varemærke, et Navn eller et Firma udelukkes ikke derved, at Mærket, Navnet eller Firmaet gjengives med saadanne Forandringer, som kun kunne opdages ved Anvendelse af mere end alminbelig Opmærksomhed.

§ 16. Den, for hvem et Varemærke er indregistreret, kan ved Dom tilpligtes at lade det udslette af Registret, naar Sag derom reises af den, som formener sig berettiget til at udelukke ham fra Mærkets Benyttelse, eller i det i § 14, andet Stykke, omhandlede Tilfælde af den, der efter sin Stilling er berettiget til at benytte det paagjældende Mærke.

§ 17. Naar Nogen paa Varer eller disses Indpakning uhjemlet anbringer en Andens Navn eller Navnet paa en fast Eiendom, der er Tilvirkningsstedet for de af en Anden frembragte Varer, eller paa et Firma, hvorover en Anden har Raadighed, eller en Andens ved nærværende Lov beskyttede Varemærke, eller naar Nogen uhjemlet bringer de paa en saadan Maade betegnede Varer i Handelen, kan han efter den Forurettedes Paastand ved Dom tilpligtes at borte-

2 Juli. tage de uhjemlede Betegnelser eller i fornødent Fald at tilintetgjøre Varerne eller disses Indpakning, forsaavidt de endnu ere i hans Besiddelse eller staa til hans Raadighed.
Nr. 96.

Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Lovs § 1 medfører, saafremt den Paagjældende maa antages at have været bekjendt med den begaaede Urigtighed, foruden Forpligtelse til at erstatte den derved forvoldte Skade, Strafansvar efter almindelig borgerlig Straffelovs § 278, dog at Bødestraffen efter denne Paragrafs 2det Stykke, forsaavidt Overtrædelsen falder ind under sammes Bestemmelser, forhøies til Bøder fra 200 til 2,000 Kr. og i Gjentagelsestilfælde til saadanne Bøder eller Fængsel.

§ 18. Borgerlige Retstrætter, i hvilke der nedlægges Paastand i Henhold til Bestemmelser i nærværende Lov, behandles som Handelssager.

IV.

§ 19. Det kan ved kongelig Anordning bestemmes, at Indlændinge eller Udlændinge, som drive saadan Forretning, som i § 2 omhandlet, fra et Sted udenfor Danmark, her i Riget skulle for deres Varemærker, Navne og Firmaer nyde samme Adgang til Beskyttelse som den ved nærværende Lov hjemlede, saafremt der i vedkommende fremmede Stat ydes lignende Beskyttelse for danske Varemærker, Navne og Firmaer. I saa Fald blive de ovenstaaende Regler ogsaa gjældende for fremmede Varemærker, som ønskes indregistrerede her i Riget, hvorhos Følgende skal iagttages:

1) Anmeldelsen maa være ledsaget af Anmelderens Erklæring om, at en af ham opgiven her i Riget boende Fuldmægtig skal paa hans Vegne modtage de Søgsmaal, som i Henhold til nærværende Lov maatte reises mod ham;

2) Ved Anmeldelsens Afgivelse maa det af Anmelderen godtgjøres, at han har opfyldt de Betingelser, under hvilke han i vedkommende fremmede Stat kan gjøre

Fordring paa Beskyttelse for det paagjældende Varemærke, 2 Juli. Nr. 96.

3) Anmeldelsen hjemler ikke Ret til Varemærkets Benyttelse her i Riget i videre Omfang eller for et længere Tidsrum end det, hvori Mærket nyder Beskyttelse i vedkommende fremmede Stat.

V.

§ 20. Denne Lov træder i Kraft 4 Maaneder fra den Dag at regne, da det Nummer af Lovtidenden udgaar, hvori den kundgjøres.

Regjeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særegne Forhold maatte findes hensigtsmæssige.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget. (Justitsministeriet). 2 Juli. Nr. 97.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1ste Afsnit.

a. Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Intet Fartøi, som ankommer fra udenrigsk Sted, eller som i Søen har modtaget Personer eller Gods fra saadant Skib, maa, udenfor Nødstilfælde, landsætte andre Personer her i Landet end Fartøiets Fører, der under Jagttagelse af de paabudne Forsigtighedsregler uopholdelig har at melde sig, i Kjøbstæderne hos den, som af Karantænekommissionen bemyndiges til at modtage saadan Anmeldelse, og udenfor Kjøbstæderne hos Toldopsynet, og derefter modtage skriftlig Tilladelse til Samkvem med Land (Praktika) ved et Sundhedsbevis, der meddeles uden Betaling. Denne Regel gjælder dog for Lodsers, Krydstoldvæsenets og Bug-

2 Juli. ferdampskibes Vedkommende kun i det Omfang, som til en-
Nr. 97. hver Tid fastsættes af Justitsministeren*).

Paa de Steder, hvor Karantænekommission findes, skal Toldopsynet paase, at saadanne Skibe have erhvervet Praktika.

§ 2. Det i forrige Paragraf ommeldte Sundhedsbevis meddeles af Tilsynet, naar det af Skibets Fører har modtaget Erklæring om, at der ikke i Skibet findes Personer, der lide af Sygdomme, som kunne mistænkes for at være smitsomme, eller Lig af Personer, der ere døde af slige Sygdomme. Har Skibet saadanne Syge ombord eller saadanne Lig, maa Sundhedsbevis ikke meddeles, forinden Undersøgelse er bleven anstillet af en Læge, der, naar Smitte kan befrygtes af den Syges eller Ligets Ilandsættelse, har at bestemme de Forsigtighedsregler, som i saa Henseende blive at iagttage. Sundhedsbevisets Udfærdigelse kan i fornødent Fald udsættes, indtil det af Lægen Anordnede er efterkommet. Tilsynet har at underrette Politiet om de trufne Forsigtighedsbestemmelser, og Politiet indenfor Grændserne af sin Myndighed at tilse, at de givne Paabud efterkommes.

§ 3. Justitsministeren kan tilstaa de i regelmæssig Fart gaaende Dampskibe, Fiskerbaade og mindre Fartøier, der komme fra Nabolandene, saadanne Lempelser i de i §§ 1 og 2 indeholdte Bestemmelser, som efter Forholdene findes hensigtsmæssige og tilraadelige.

Ligeledes bestemmer Justitsministeren, hvilke Lempelser der kan tilstaas for Orlogsskibe, som have Læge ombord*).

§ 4. I Strandingstilfælde har den, som leder Bjergningen, at iagttage de i §§ 1 og 2 givne Forskrifter med de Lempelser, som flyde af Forholdets Natur og Hensynet til de Skibbrudnes Redning. Med Hensyn til Lig forholdes

*) Se B. 15de Juli 1880 (Nr. 98).

efter Lov Nr. 46 af 4de Mai 1875 § 2, hvorefter i saadanne Tilfælde et Lig ikke maa jordes, forinden det er undersøgt af Politimesteren i Forening med en af ham tilkaldt Læge, ordentligvis den stedlige Embedslæge, og førend den af Lægen udstedte Dødsattest er forsynet med Paategning af Politimesteren om, at der for det Offentliges Vedkommende Intet er til Hinder for Begravelsen. 2 Juli. Nr. 97.

§ 5. Island, Færøerne, Grønland og de dansk-vestindiske Kolonier betragtes i de denne Lov vedrørende Forhold som Udland.

b. Om Tilsynet m. m.

§ 6. I Kjøbenhavn og de andre Søkjøbstæder forestaas de Foranstaltninger, som sigte til at forhindre smitsomme Sygdommes Indførelse ad Søveien, af Karantænekommissioner. Udenfor Søkjøbstæderne føres Karantænetilsynet overensstemmende med de i det Følgende indeholdte Forskrifter af Toldvæsenets Embeds og Bestillingsmænd.

De ved Politiet og Kystpolitiet ansatte Funktionærer, Sognefogder, Strandfogder, Lodser og Havnevæsenets Bestillingsmænd ere pligtige at bistaa Karantænekommissionerne og Toldvæsenet i Udøvelsen af de Pligter, som paahvile dem ifølge denne Lov.

§ 7. Karantænekommissionen i Kjøbenhavn bestaar af Overtoldinspektøren for Kjøbenhavn som Formand og expederende Medlem, en af Stadens Borgmestre, Stadslægen og Havnekapitainen. Karantænekommissionerne i de andre Kjøbstæder bestaa af Politimesteren som Formand og expederende Medlem, den øverste Toldembedsmand paa Stedet og Fysikus, dersom en saadan er bosat i Kjøbstaden, ellers den der bosatte Stads- eller Distriktslæge, og hvor ingen saadan er bosiddende i Kjøbstaden, af en anden Læge, som dertil beskikkes af Justitsministeriet.

§ 8. Under Karantænekommissionen i Kjøbenhavn ansættes en Karantænelæge og en ham bistaaende Læge, der

2 Juli. Nr. 97. begge udnævnes af Justitsministeriet. Begge lønnes af Statskassen. I de andre Kjøbstæder foretages de i denne Lov omhandlede Lægeundersøgelser af den Læge, som er Medlem af Karantænekommissionen, eller i hans Forfald af en anden af Karantænekommissionen tilkaldt Læge. Udenfor Kjøbstæderne foretages Lægeefterſynene af Distriktslæger., og i hans Forfald, eller, naar hans Tilkaldelse vilde medføre et Ophold for Skibet af mer end 8 Timer, af en anden af Tilsynet tilkaldt Læge.

§ 9. I Kjøbenhavn og de andre Søkjøbstæder skal der til enhver Tid haves paa rede Haand et paa passende Maade udstyret, isoleret Lokale, hvor søværts ankommende Personer, der lide af smitsom Sygdom, udenfor Karantænetilfælde (jfr. 2det Afsnit II.) kunne modtages og underkastes en hensigtsmæssig Behandling, og skal Foranstaltning være truffen til, at den for saadanne Syges Pasning fornødne Betjening strax kan tilkaldes af Lægen.

§ 10. For Statskassens Regning indrettes der en Karantæneanstalt. Justitsministeriet fastsætter de nærmere Regler for dens Benyttelse og med Hensyn til dens tilbørlige Afsondring. De nærmere Bestemmelser om Indretningen og Driften samt de dertil medgaaende Udgifter fastsættes ved Finantsloven.

§ 11. Bestyreren af Karantæneanstalten tillægges der, naar Bestemmelserne i denne Lovs 2det Afsnits II ere i Kraft, Ret til indenfor Anstaltens Afspærringslinie at udøve Politimyndighed og foretage Notarialforretninger samt til at foretage alle de retslige Handlinger, som henhøre til Retsbetjentes Virksomhed med Hensyn til Forundersøgelsen i kriminelle Sager.

2det Afsnit.

§ 12. Bestemmelserne i dette Afsnit træde i Virksomhed forsaavidt og i det Omfang, som det ved Bekjendtgjørelse fra Justitsministeriet bestemmes. Justitsministeriet afgjør inden-

for de Grændser, som denne Lov fastsætter, hvilke af de i dette Afsnit omhandlede Foranstaltninger der, efter Tilfældets Beskaffenhed, skulle træde i Virksomhed, og bringer den i saa Henseende tagne Bestemmelse til almindelig Kundskab ved den Bekjendtgjørelse, hvorved Foranstaltningerne sættes i Kraft. Ligeledes bekjendtgjør Justitsministeriet, naar de trufne Foranstaltninger atter skulle ophøre. 2 Juli. Nr. 97.

Ved Rigsdagens Sammentræden meddeler Justitsministeriet Samme en Beretning om de af det i Medfør af denne Paragraf siden sidste Samling trufne Foranstaltninger; disse skulle hæves, naar en samstemmende Beslutning herom vedtages af begge Rigsdagens Thing.

I. Det almindelige Eftersyn.

§ 13. Det almindelige Eftersyn finder Anvendelse paa Skibe, som ankomme fra udenrigske Steder, fra hvilke Indførelse af asiatisk Kolera, gul Feber, Dysenteri, exanthematisk Tyfus eller Børnekopper ifølge Bekjendtgjørelse fra Justitsministeriet kan befrygtes (jfr. derhos § 14 sidste Stykke).

Skulde en anden smitsom Sygdom end de ovennævnte optræde med et særlig ondartet Præg, eller skulde det paa Grund af Forholdene heri Landet være særligt magtpaaliggende at holde den fjernet, kunne Bestemmelserne om det almindelige Eftersyn ved Kgl. Anordning sættes i Kraft med Hensyn til saadan Sygdom.

§ 14. Ethvert Skib, som ankommer fra eller har staaet i Forbindelse med et Sted, med Hensyn til hvilket den i forrige Paragraf ommeldte Bekjendtgjørelse er udfærdiget, eller som paa Reisen har modtaget Personer fra eller havt Personer ombord i noget saadant Skib, skal paa dansk Søterritorium, eller, naar det er bestemt til eller agter at anløbe dansk Havn eller dansk Kyst, saasnart det faar denne i Sigte, heise et grønt eller et gult Flag paa Stortoppen.

Samme Forpligtelse paahviler, uanset at ingen Bekjendt-

2 Juli. gjørelse som den i 1ste Stykke ommeldte er udfærdiget, et-
Nr. 97. hvert hertil ankommende Skib, som har eller paa Reisen har havt Syge eller Døde ombord, med Hensyn til hvilke der er Grund til at formode, at deres Sygdom er eller har været nogen af de i § 13 udtrykkelig nævnte; et saadant Skib er da ogsaa underkastet de i §§ 15—18 indeholdte Bestemmelser.

§ 15. Ingen af de i saadant Skib Ombordværende (Passagerer eller Besætning) maa komme i Land, før Tilladelse dertil er meddelt i Søkjøbstæder af Karantænekommissionen og udenfor Kjøbstæder af den undersøgende Læge, som, hvis Skibet, paa Forespørgsel af Toldopsynet, ikke foretrækker at begive sig til en Søkiøbstad, uopholdelig foranstaltes tilkaldt af Toldopsynet.

§ 16. Skibet og de Ombordværende skulle underkastes et Lægeeftersyn. De Personer, som ved et saadant Eftersyn findes aldeles fri for de i § 13 nævnte Sygdomme, tillades det strax at begive sig i Land under Jagttagelse af de Forskrifter, som kunne være at give i Medfør af Bestemmelserne under dette Afsnits III. Befindes det ved Eftersynet, at nogen af de Ombordværende lider af en af de i § 13 ommeldte Sygdomme, eller dog, at deres Sundhedstilstand giver Anledning til Mistanke i saa Henseende, eller at der paa Reisen er forefaldet Dødsfald af saadan Sygdom, eller at Skibets Tilstand i det Hele giver Anledning til Frygt for Smittes Indbringelse, træffer Karantænekommissionen de fornødne Foranstaltninger med Hensyn til de Syges Fjernelse fra Skibet og Anbringelse i de i § 9 nævnte Lokaler eller et andet ligesaa betryggende Sted samt til Ligenes Fjernelse fra Skibet og dettes Renselse i fornødent Omfang. Skibe, i hvilke der paa Reisen er forefaldet Tilfælde af gul Feber, skulle stedse renses helt. Indtil de nævnte Foranstaltninger ere trufne, holdes Skibet afsondret og skal vedvarende være betegnet paa den i § 14 ommeldte Maade.

Saafremt Antallet af Syge er saa stort, at de ikke kunne modtages i de i § 9 ommeldte Lokaler, kan Skibet henvises til Karantæneanstalten. Dersom Skibets Fører eller Passagerer forlange det, og Karantænekommissionen finder det fornødent, skal der saavidt muligt medgives en Læge og de fornødne Medikamenter. 2 Juli. Nr. 97.

Er Skibet ankommet til et Sted, hvor der ingen Karantænekommission findes, afgjør den undersøgende Læge, hvorvidt Forholdene paa Stedet ere saadanne, at de nævnte Foranstaltninger derstedes kunne træffes eller ikke; i sidste Fald tilstedes det Skibet at landsætte de Personer, som ere befundne sunde, hvorefter det henvises til et af de Steder, hvor Karantænekommission findes, eller i fornødent Fald til Karantæneanstalten.

§ 17. Med Hensyn til Orlogsskibe bortfalder Lægeeftersynet, mod at Skibets Læge meddeler den Læge, hvem Eftersynet ellers paahviler, fornødne Oplysninger. De Bestemmelser, som paa Grundlag af de modtagne Oplysninger træffes overensstemmende med forrige Paragraf, meddeles Skibets Chef.

§ 18. Naar Skibets Fører ved Anmeldelsen erklærer, at der ikkun anløbes for at modtage Kul eller anden til Reisens Fortsættelse fornøden Forsyning eller Ordre, kan han paa de Steder, hvor en Karantænekommission findes, begjære Skibet fritaget for Lægeeftersyn mod at underkaste sig det særlige Tilsyn med, at ingen af de Ombordværende forlader Skibet, som Karantænekommissionen finder det fornødent at anordne.

II. Karantæne.

§ 19. Karantæne finder overensstemmende med de i de følgende §§ indeholdte Forskrifter Anvendelse paa Skibe, som ankomme fra udenrigske Steder, fra hvilke Indførelse af pestagtig Sygdom ifølge Bekjendtgjørelse fra Justitsministeriet kan befrygtes (jfr. derhos § 20, sidste Stykke).

2 Juli. § 20. Ethvert Skib, som ankommer fra eller har staaet
Nr. 97. i Forbindelse med et Sted, med Hensyn til hvilket Karantæne ved Bekjendtgjørelse fra Justitsmininsteriet er sat i Kraft for derfra ankommende Skibe, eller som paa Reisen har havt Samkvem med saadant Skib, skal paa dansk Søterritorium eller, naar det er bestemt til eller agter at anløbe dansk Havn eller dansk Kyst, saasnart det faar denne i Sigte, heise et grønt eller et gult Flag paa Stortoppen og desuden et Flag paa Halvt ligeledes paa Stortoppen.

Samme Forpligtelse paahviler, uanset at ingen Bekjendtgjørelser som de i 1ste Stykke ommeldte ere udfærdigede, ethvert hertil ankommende Fartøi, naar det er Føreren bekjendt, at der paa Afgangsstedet eller noget Sted, som Skibet paa Reisen har anløbet, eller i Nærheden af saadant Sted findes pestagtig Sygdom, eller naar Skibet har eller paa Reisen har havt Syge eller Døde ombord, med Hensyn til hvilke der er Grund til at formode, at deres Sygdom har været pestagtig, eller naar Skibet paa Reisen har havt Samkvem med et Skib, som formodes at have været i Berøring med pestsmittet Sted eller at have eller have havt Pestsyge ombord. Et saadant Skib er da ogsaa underkastet de øvrige under dette Afsnit II omhandlede Bestemmelser, og bliver med Hensyn til den Indflydelse, Ladningens Beskaffenhed skal have paa Behandlingsmaaden, Justitsministerens nærmere Bestemmelse at indhente.

§ 21. De i forrige Paragraf ommeldte Fartøier maa udenfor Nødstilfælde kun anløbe Havne, i hvilke der findes en Karantænekommission. Indtil Tilladelse er meddelt af paagjældende Karantænekommission, maa fra saadant Skib ingen af de Ombordværende eller nogetsomhelst Gods landsættes; ei heller maa fra Land eller fra andre Fartøier Nogen gaa ombord i samme, undtagen forsaavidt det sker i Embeds- eller Bestillings-Medfør, og disse sidste saavelsom Personer, der mod Forbudet ere komne ombord, ere under-

kastede samme Behandling som de med Skibet Ankomne. 2 Juli.
Til Fyldestgjørelse af den i § 1 paabudne Anmeldelse og Nr. 97.
for at meddele de Oplysninger, som udfordres for at afgjøre Skibets videre Behandling, maa Baad vel afgaa fra Skibet, men den maa ikke landsætte Nogen eller sætte sig i Forbindelse med andre i Havnen værende Fartøier, og enhver Berøring med samme skal ske under Jagttagelse af de Forsigtighedsregler, som Karantænekommissionen finder fornødne.

§ 22. Naar Skibets Fører ved Anmeldelsen erklærer, at der ikkun anløbes for at modtage Kul eller anden til Reisens Fortsættelse fornøden Forsyning eller Ordre, kan saadan Modtagelse ske paa det af Karantænekommissionen anviste Sted, og mod at Skibet underkaster sig det særlige Tilsyn, som Karantænekommissionen efter Omstændighederne finder det fornødent at anordne for at paase, at ingen Forbindelse med Land finder Sted udover den, som behøves for, under Jagttagelse af de Forsigtighedsregler, Karantænekommissionen anordner, at modtage de omspurgte Fornødenheder eller Ordrer.

§ 23. Vil Skibet have yderligere Samkvem med Land end det i forrige Paragraf ommeldte, skal Karantæne udstaas i Overensstemmelse med Forskrifterne i de følgende Paragrafer.

Indtil videre ere dog Skibe, der have underkastet sig Løsnings- og Rensningskarantæne ved Anlæget paa Kænsø eller saadanne andre Karantæneanlæg, som ifølge konventionsmæssige Bestemmelser maatte komme til at staa til Raadighed for Skibe, der ere bestemte til danske Havne, fritagne for al videre Karantæne her i Landet, forsaavidt de ikke efter udstaaet Karantæne have havt nogen mistænkelig Forbindelse eller noget mistænkeligt Sygdomstilfælde ombord. Endvidere kan Karantænekommissionen, naar ellers Skibet i fremmed Land har været underkastet Karantæne, og naar de Gjenstande, hvis Indførsel her er forbudt, under

2 Juli. denne ere blevne underkastede behørig Rensning, samt naar
Nr. 97. Skibet derefter ikke har havt nogen mistænkelig Forbindelse eller noget mistænkeligt Sygdomstilfælde ombord, fritage Skibet for Karantæne, forsaavidt Kommissionen skjønner, at den udstaaede Karantæne fyldestgjør de Fordringer, som stilles i de følgende Paragrafer.

§ 24. Den fuldstændige Karantæne skal holdes ved Karantæneanlæget, jfr. dog § 26. Til saadan Karantæne skulle henvises karantænepligtige Fartøier, 1) som have ombord Varer, der i Medfør af dette Affsnits III ikke maa indføres heri Landet, eller 2) i hvilke der paa Reisen har været eller efter Ankomsten findes Personer, angrebne af Pest, eller Lig af saadanne. De i saadanne Fartøier ombordværende Personer skulle holde Karantænen i Karantæneanstaltens Lasareth, og det af dem medbragte Reisegods skal renses i Karantæneanstalten. Selve Skibet renses, forsaavidt det har havt Pestsyge ombord, og ingen Del af Ladningen bestaar af Gjenstande, hvis Indførsel er forbudt. Bestaar nogen Del af Ladningen i Varer, hvis Indførsel er forbudt, og Skibets Fører ikke vil samtykke i deres Tilintetgjørelse, maa ingen Del af Ladningen losses, og Skibet skal, saasnart det har landsat de Personer, som agte sig hertil Landet, hurtigst muligt forlade Landet og erholder ikke Karantænebevis.

§ 25. Jagttagelses-Karantæne bestaar i, at Skibet henlægges paa det Sted, som Karantænekommissionen anviser, for at undergives et stadigt Tilsyn, der afgiver behørig Sikkerhed for, at intet utilladeligt Samkvem finder Sted mellem Skibet og Land eller andre Skibe. I saadan Karantæne lægges de karantænepligtige Fartøier, som ikke ere i noget af de i § 24 ommeldte Tilfælde.

§ 26. Har Skibet Gjenstande ombord, hvis Indførsel er forbudt, kan Karantænekommissionen, naar Skibets Fører strax samtykker i, at saadanne Varer tilintetgjøres, paa hans derom fremsatte Begjæring tillade, at Skibet, saafremt de

ombordværende Passagerer dertil give deres Minde, istedetfor at henvises til Karantæneanstalten forbliver under Jagttagelses-Karantæne; Karantænetiden beregnes i saa Fald dog efter de Regler, som gjælde for den fuldstændige Karantæne. 2 Juli. Nr. 97.

§ 27. I den fuldstændige Karantæne udløber Karantænetiden, naar 14 Dage ere forløbne, forsaavidt de Paagjældende have været behandlede som Pestsyge, efterat deres Behandling er tilendebragt, og ellers, efterat deres Forbindelse med Syge eller smitteførende Gjenstande er ophørt. Jagttagelses-Karantæne ophører efter stedfunden Lægeundersøgelse, naar 14 Dage ere forløbne, efterat Skibet sidst har havt Samkvem med pestsmittet Land eller mistænkt Skib (jfr. dog forrige Paragraf).

Jagttagelses-Karantæne maa dog ingensinde være under 2 Dage.

§ 28. Personer, som i Strid med Forbudet have været ombord i eller modtaget smitteførende Gods fra karantænepligtigt Fartøi, eller som have brudt Karantænen eller i Strid med Reglerne for Karantæneanstaltens Afspærring have været i Forbindelse med Personer eller Gods, der ere under Tilsyn i samme, kunne af Politiet indlægges i Karantæneanstalten eller underkastes Afspærring under behørig Bevogtning paa et passende Sted efter Reglerne i forrige Paragraf.

§ 29. Ankommer karantænepligtigt Skib i Nødstilfælde til et Sted, hvor der ingen Karantænekommission findes, skal Toldopsynet uopholdelig foranledige Politimesteren tilkaldt og indtil hans Ankomst paase, at der ikke finder andet Samkvem med Skibet Sted, end det, som er uomgængelig fornødent for at yde Hjælp, hvilken, saavidt muligt, bør ydes saaledes, at Ingen forlader Skibet, og at Ingen fra Land gaar ombord i samme. Efter sin Ankomst anordner Politimesteren det Fornødne i størst mulige Overensstemmelse med det i de ovenstaaende Paragrafer Indeholdte.

2 Juli. Nr. 97. § 30. Strander karantænepligtigt Skib, blive Bestemmelserne i de foregaaende §§ med Hensyn til Gods og Personer, saavidt muligt, at anvende efter Karantænekommissionens eller Politimesterens nærmere Bestemmelse. Skulde Fartøi og Gods ei uden Fare for Smittes Udbredelse kunne bevares, blive de at tilintetgjøre. Fartøi og Gods, som uden levende Folks Medfølge inddriver, og om hvilket der er særlig Grund til at antage, at det er kommet fra pestsmittet Sted, bør, efter at være med behørig Forsigtighed bragt i Sikkerhed, forblive henliggende urørt, indtil Politimesteren efter anstillet Undersøgelse har bestemt, hvorledes dermed bør forholdes. Forsaavidt Godset maa ansees for smitteførende, underkastes Bjergerne passende Karantæne efter Grundsætningerne i ovenstaaende Paragrafer.

§ 31. Ved Kgl. Anordning kan Karantæne overensstemmende med de Grundsætninger, som gjælde for Karantæne med Hensyn til søværts ankommende Personer, anordnes for Personer, der ankomme over Landgrændsen, saavelsom for Personer, der ankomme fra indenlandske Steder, hvor pestagtig Sygdom er udbrudt.

III. Foranstaltninger til at forhindre Indførsel af smitteførende Gjenstande.

§ 32. Justitsministeriet kan ved Bekjendtgjørelse, naar nogen af de under dette Afsnits I omhandlede Sygdomme noget Sted er udbrudt, 1) forbyde Indførsel her i Riget af brugt Linned, brugte Klædningsstykker og brugte Sengklæder, forsaavidt de nævnte Gjenstande ikke henhøre til Personers Reisegods, Klude, brugt Vat, Kradsuld, Papiraffald, Haar og Huder, samt 2) anordne, at Linned, Klædningsstykker og Sengklæder, som fra smittede eller mistænkte Steder medbringes som Reisegods, under offentligt Tilsyn renses. Endvidere kan Justitsministeriet, naar pestagtig Sygdom noget Sted viser sig, forbyde Indførsel saavel af de under 1) nævnte

som af andre Varer end de ovenfor nævnte, forsaavidt de ikke indføres i Skibe, der efter § 23, 2det Stykke, ere fritagne for Karantæne, samt, forsaavidt Karantæne ikke samtidig sættes i Kraft, bestemme, at Klædningsstykker, tilhørende Personer, der have været i Forbindelse med, og Førselsgjenstande, der have tjent til Befordring af saadanne Varer, skulle underkastes lignende Rensning. 2 Juli. Nr. 97.

Rensningens Maade bestemmes af Justitsministeriet.

Endelig anordner Justitsministeriet ved Bekjendtgjørelser de Forskrifter, som Tilsynet med Overholdelsen af de nævnte Paabud gjør fornødne.

IV. Særlige Sundhedspas.

§ 33. Ved Kgl. Anordning kan det, naar Indførelse af pestagtig Sygdom fra noget Sted kan befrygtes, bestemmes, at Personer, for at tilstedes Adgang til Riget, skulle være forsynede med den ved Anordningen nærmere bestemte Legitimation for, at de i det ved Anordningen fastsatte Antal Dage ikke have opholdt sig paa pestsmittet Sted.

Ligeledes kan det, naar pestagtig Sygdom er udbrudt noget Sted i Udlandet, ved Bekjendtgjørelse fra Justitsministeriet anordnes, at Skibe, som her til Riget ankomme fra de i Bekjendtgjørelsen angivne Steder, skulle være forsynede med Legitimation for, at der hverken i Afgangshavnen eller i nogen af de Havne, som de paa Reisen have anløbet, hersker pestagtig Sygdom. Mangel af saadan Legitimation har i saa Fald til Følge, at Skibet behandles som kommende fra pestsmittet Sted.

De med fornøden Legitimation forsynede Skibe underkastes ved Ankomsten hertil, forsaavidt de ikke i Medfør af § 20 ere karantænepligtige, et Lægeeftersyn, og naar det ved dette er godtgjort, at der ikke findes Pestsyge ombord, tilstaas der dem Praktika.

2 Juli.

3die Afsnit.

Nr. 97. § 34. For de i denne Lov omhandlede Syn tilkommer der Lægen, forsaavidt han ikke er særskilt lønnet som Karantænelæge, et Gebyr af 4 Kr. for Skibe under 60 Tons, 6 Kr. for Skibe fra 60 til ikke over 100 Tons, og 10 Kr. for Skibe af over 100 Tons. Lægen er derhos berettiget til fri Beforbring, beregnet til Lands til 2 Kr. pr. løbende Mil, og forsaavidt Forretningen (herunder indbefattet Reisen frem og tilbage) varer over 6 Timer, til Dagpenge, beregnede til 4 Kr. for hver 6 Timer, hvilke sidste ogsaa tilkomme ham for den Tid, i hvilken han selv som Følge af Forretningen maatte blive undergiven Karantæne.

§ 35. Forsaavidt den Legitimation, som ommeldes i § 33 1ste Stykke, kræver nogen Paategning eller Udfærdigelse af de kgl. Konsuler i Udlandet, tilkommer der Konsulen for saadan Paategning eller Udfærdigelse et Gebyr af 1 Kr. for hver Person, Paategningen eller Udfærdigelsen angaar, dog ikke udover 30 Kr. for hvert Skib; for Udfærdigelse af eller Paategning paa den i § 33 2det Stykke ommeldte Legitimation tilkommer der Konsulen et Gebyr af 10 Kr.

§ 36. Tilveiebringelsen og Vedligeholdelsen af de i § 9 ommeldte Lokaler sker i Kjøbenhavn ved Foranstaltning af Magistraten, paa Bornholm ved Amtsraadets Foranstaltning og andre Steder ved Forhandling mellem vedkommende Amtsraad og Byraad. De i saa Henseende medgaaende Udgifter paahvile for Kjøbenhavns Vedkommende Staden, paa Bornholm afholdes de af den for Øens Kjøbstæder og Landdistrikter fælles Amtsfond, og iøvrigt af Amtsrepartitionsfonden i hver Amtsraadskreds samt af de i Kredsen værende Kjøbstæder i Forhold til Folkemængden. Paa samme Maade udredes forskudsvis, men med Regres til Statskassen, Udgifterne til de ilandbragte Syges Behandling i de i § 9 omhandlede Lokaler og de Dødes Begravelse, forsaavidt disse Udgifter ikke efter det Følgende skulle afholdes af

Skibet. Alle andre Udgifter til Gjennemførelsen af denne Lov, derunder Udgifterne til Lægesynet, til Rensning af Skib, til Bevogtning af Skibe og til Opholdet i Karantæneanstalten, forsaavidt ikke Extraforpleining begjæres, skulle afholdes ligesom de Udgifter, som Karantænetilsynet iøvrigt medfører, af Statskassen, dog med følgende Undtagelser: 2 Juli. Nr. 97.

a) Skibet skal altid afholde Udgifterne ved Lægens Befordring til- og fraborde.

b) Skibet afholder selv de Udgifter, som flyde af det særlige Tilsyn, der ommeldes i §§ 18 og 22.

c) Er Fartøiet bestemt til udenrigs Sted og efter Karantænekommissionens eller Politimesterens Skjøn kun anløber for at landsætte Syge eller for at udstaa Karantæne, har Skibet at afholde samtlige de Udgifter, som ellers afholdes af Statskassen.

d) I de i Litr. b og c ommeldte Tilfælde har Skibet endvidere selv at afholde de til de Syges Behandling i de i § 9 ommeldte Lokaler og de Dødes Begravelse medgaaende Omkostninger. Det Samme gjælder, naar de Syge indlægges i disse Lokaler for andre Sygdomme end de i denne Lovs 2det Afsnit omhandlede.

e) De Udgifter, som Bestemmelserne i denne Lov medføre i Strandingstilfælde, afholdes af Strandingsmassen, saavidt den tilstrækker.

f) De Udgifter, som flyde af den i § 28 omhandlede Afspærring eller paa anden Maade deraf, at Personer i Strid med Loven ere gaaede ombord i karantænepligtigt Fartøi, afholdes af de Skyldige selv, forsaavidt de hos dem kunne inddrives; Inddrivelsen sker ved Udpantning.

§ 37. Statskassen tilsvarer ikke Erstatning for den Skade og det Tab, der, som Følge af de i denne Lov omhandlede Foranstaltninger, tilføies Skib eller Gods.

§ 38. Overtrædelser af de i denne Lov indeholdte Forskrifter eller de i Medfør af samme givne Paabud ansees, for-

2 Juli. saavidt høiere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige
Nr. 97. Lovgivning, med Bøder fra 20—500 Kr. og, naar Bestemmelserne i denne Lovs 2det Afsnit ere i Kraft, med Fængsel (almindelig borgerlig Straffelovs § 25) eller under særdeles formildende Omstændigheder med Bøder fra 50 til 1,000 Kr. Naar det skjønnes, at Straffen ikke vil overstige Bøder, er Karantænekommissionen og udenfor Kjøbstæderne Politimesteren berettiget til at modtage den Skyldiges Tilbud om paa Stedet at erlægge en Bøde for at undgaa Tiltale.

Det Gods, som i Strid med de i Medfør af denne Lov givne Forbud forsøges tilført eller er blevet indført, skal, forsaavidt det ikke bliver at tilintetgjøre, konfiskeres til Fordel for Statskassen, hvem ligeledes de i Henhold til denne Paragrafs første Stykke idømte eller modtagne Bøder tillægges.

§ 39. Ethvert Skib, som udklareres heri Landet, kan af Karantænekommissionen eller udenfor Kjøbstæderne af Embedslægen begjære udstedt en Bevidnelse om, hvorvidt der ved Skibets Afgang enten paa Afgangsstedet eller sammes Nærhed hersker nogen af de i denne Lovs 2det Afsnit ommeldte eller nogen anden særligt opgiven smitsom Sygdom.

Enhver Person, hvis Karantænetid er udløben, kan forlange et Bevis for udstaaet Karantæne. Det Samme kan udenfor det i § 24 i Slutningen ommeldte Tilfælde Skibsføreren forlange for Skibet, naar Karantænetiden lovlig er udstaaet for dets Vedkommende.

Den i denne Paragrafs 1ste Stykke nævnte Bevidnelse (Sundhedspas) meddeles uden Betaling for Skibe, der udklarere til Færøerne og Island. For andre Skibe erlægges en Betaling af 5 Kr., der tilfalder Statskassen. Det i denne Paragrafs 2det Stykke omhandlede Bevis (Karantænebeviset), der udfærdiges af Karantæneanstaltens Bestyrer eller Stedets Karantænekommission, meddeles uden Betaling

undtagen i det i § 36 Litr. c. ommeldte Tilfælde, i hvilket der erlægges en Betaling til Statskassen af 5 Øre pr. Ton af Skibets Drægtighed, dog ikke udover 30 Kr. 2 Juli. Nr. 97.

§ 40. Fra den Dag, da denne Lov træder i Kraft, ophæves Forordningen om Karantænevæsenet af 8de Febr. 1805 og Lov angaaende Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse ad Søveien af 1ste Mai 1868 med alle dertil sig sluttende Bestemmelser.

Indtil Lønnen for de i denne Lovs § 8 ommeldte Karantænelæger i Kjøbenhavn er fastsat ved Finantsloven, vederlægges Karantænelægen i Kjøbenhavn paa samme Maade som hidtil.

§ 41. Denne Lov trykkes paa Dansk, Tydsk, Engelsk og Fransk i saa stort et Oplag, at et tilstrækkeligt Antal Exemplarer kan tilstilles de danske Konsuler i Udlandet, og et Exemplar afgives til ethvert karantænepligtigt Skib.

§ 42. Denne Lov gjælder ikke for Færøerne.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Bekjendtgjørelse om den Anmeldelsespligt, som paahviler de i regelmæssig Fart gaaende Dampskibe, Orlogsskibe, Lodsfartøier, Krydstoldvæsenets Skibe, Bugserdampskibe samt Fiskerbaade og mindre Fartøier, som komme fra Nabolandene. (Justitsministeriet). 15 Juli. Nr. 98.

I Medfør af Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2den Juli d. A. § 3 og § 1 fastsættes herved følgende nærmere Regler for den Anmeldelsespligt, som skal gjælde med Hensyn til de i regelmæssig Fart gaaende Dampskibe, Orlogsskibe, Lodsfartøier, Krydstoldvæsenets Skibe, Bugserdampskibe samt Fiskerbaade og mindre Fartøier, som komme fra Nabolandene.

§ 1. De i regelmæssig Fart gaaende Dampskibe, som ankomme fra udenrigske Steder, eller som i Søen have modtaget Personer eller Gods fra saadant Skib, ere, forsaa-

5 Juli. vidt der ikke ombord findes Personer, der lide af Sygdomme,
Nr. 98. som kunne mistænkes for at være smitsomme, eller Lig af Personer, der ere døde af slige Sygdomme, fritagne for den ved Lov af 2den Juli d. A. § 1 paabudne Anmeldelse, mod at der af Førerne af deslige Skibe ved Anlæget til Liggepladsen, forinden Samkvem med Land finder Sted, til Toldvæsenet afgives en skriftlig Erklæring af følgende Indhold:

Undertegnede Fører af
kommende fra
erklærer herved paa Ære og Samvittighed, at der ikke, mig bekjendt, ombord i mit Skib findes Nogen, der lider af en Sygdom, som kan mistænkes for at være smitsom, og at der heller ikke ombord i Skibet findes Lig af Personer, der ere døde af slige Sygdomme.

§ 2. Naar der i Skibet findes Personer, der lide af Sygdomme, som kunne mistænkes for at være smitsomme, eller Lig af Personer, der ere døde af slige Sygdomme, tilladés det Skibet inden Anmeldelsen at lægge til ved Liggepladsen og at landsætte dets sunde Passagerer, hvorefter Føreren ufortøvet har at iværksætte Anmeldelsen, navnlig inden nogen saadan Syg eller noget saadant Lig bringes i Land.

§ 3. De i §§ 1 og 2 indeholdte Lempelser bortfalde, naar de i disse Paragrafer ommeldte Fartøier ankomme fra eller have staaet i Forbindelse med Steder, med Hensyn til hvilke nogen af de i Lov af 2den Juli d. A. 2det Afsnit omhandlede Bekjendtgjørelser er udfærdiget, eller paa Reisen have havt Samkvem med saadant Skib, eller ere i noget af de i samme Lovs § 14, 2det Stykke, og § 20, 2det Stykke, ommeldte Tilfælde.

§ 4. Danske Orlogsskibe, som have Læge ombord, ere fritagne for den i Lov af 2den Juli d. A. § 1 ommeldte Anmeldelse.

For fremmede Orlogsskibe, som have Læge ombord, bortfalder den i samme Lovs § 2 ommeldte Lægeundersøgelse, mod at Skibets Læge meddeler den Læge, hvem Undersøgelsen ellers paahviler, fornødne Oplysninger. De Bestemmelser, som paa Grundlag af de modtagne Oplysninger træffes overensstemmende med den citerede Lovs § 2, meddeles Skibets Chef. 15 Juli. Nr. 98.

Er det paagjældende Orlogsskib, det være sig dansk eller fremmed, i noget af de i denne Bekjendtgjørelses § 3 ommeldte Tilfælde, have Førerne at iagttage de herom givne Bestemmelser i Loven.

§ 5. Førerne af Lodsfartøier, Krydstoldvæsenets Skibe, Bugserdampskibe samt af Fiskerbaade og Fartøier under 12 Tons, som komme fra Nabolandene, ere, forsaavidt de ikke medføre Passagerer, indtil videre fritagne for den ved Lov af 2den Juli d. A. § 1 paabudne Anmeldelse.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Lov indeholdende Tillæg til Lov om extraordinære Hjemstedsbeviser af 9de Marts 1872. (Indenrigsministeriet). 24 Juli. Nr. 104

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Personer fra de afstaaede Hertugdømmer, der have bevaret dansk Indfødsret efter Fredstraktaten af 30te Oktober 1864, Artikel 19, og som, efter at være løste fra deres undersaatlige Forhold til det tydske Rige, ere indvandrede her i Landet, samt forsaavidt de ere Mandspersoner i den Alder, i hvilken efter Lov om Værnepligt af 6te Marts 1869, § 7, Optagelse i Lægdsrullerne finder Sted, have ladet sig optage i disse inden 1 Aar efter at de ere indkomne her i Riget, skulle være berettigede til at erholde extraordinære Hjemstedsbeviser af samme Beskaffenhed og med

24 Juli. samme Virkning som de, der hidtil ere meddelte efter Lov af
Nr. 104. 9de Marts 1872, naar de have havt fast Ophold heri Riget i 5 Aar, regnet fra det fyldte 18de Aar, og ikke i den Tid af det almindelige Fattigvæsen have nydt Understøttelse, der ikke senere er tilbagebetalt, samt ikke have været idømte Straf for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling.

§ 2. Indenrigsministeren bemyndiges til, hvor Omstændighederne ikke tale derimod, helt eller delvis af Statskassen at erstatte vedkommende Kommuner den Fattighjælp, der maatte blive ydet Personer fra de afstaaede Hertugdømmer, som have bevaret dansk Indfødsret efter Fredstraktaten af 30te Oktober 1864, Artikel 19, selv om de ikke ere forsynede med extraordinære Hjemstedsbeviser efter Lov af 9de Marts 1872, saalænge de ikke i Medfør af den gjældende Lovgivning have erhvervet sig Forsørgelseshjem i nogen Kommune her i Riget.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

24 Juli.
Nr. 105.

Lov om Opførelse af en Udstillingsbygning ved Charlottenborg Slot. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Naar nedenstaaende Betingelser med Hensyn til Bidrag fra den med det Kongelige Akademi for de skjønne Kunster forbundne Udstillingsfond blive opfyldte, bemyndiges Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet til at lade opføre en Udstillingsbygning mellem Charlottenborg Slot og Heibergsgade, bestemt for den aarlige Kunstudstilling, Akademiets Bibliothek, en større Forelæsningssal og en Del af Statens Skulptursamlinger, saaledes at Statskassen giver Grunden og af Udgifterne til Bygningen, der ikke maa

overstige 500,000 Kr., 100,000 Kr. samt et Forskud til Udstillingsfonden af 200,000 Kr., som fra Bygningens Fuldendelse forrentes og afdrages med 5 pCt., hvoraf 4 pCt. ere Renter af det i hver vedtagen Termin skyldige Beløb, Resten Afdrag. 24 Juli. Nr. 105.

Denne Bemyndigelse er betinget af, at Udstillingsfonden tilskyder indtil 200,000 Kr., overtager den ovennævnte Forrentning og Amortisation af 200,000 Kr. og deltager med Halvdelen af Udgifterne til Vedligeholdelse, Skatter m. v.

§ 2. Overbestyrelsen af Udstillingsfonden er som hidtil hos Kirke- og Undervisningsministeren. Formanden for det ved Bekjendtgjørelse af 28de Juli 1857 §§ 35 og 36 anordnede Raad beskikkes af Ministeren. De øvrige Medlemmer af dette Raad vælges ved Forholdstal.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Styrmandsexamen. (Marineministeriet). 24 Juli. Nr. 107.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Styrmandsexamen bestaar af to Afdelinger.

§ 2. Til Styrmandsexamens 1ste Afdeling eller den almindelige Styrmandsexamen fordres:

I. Dansk: Affattelse af et Brev i et tydeligt Sprog og med en tydelig Haandskrift efter opgivet Motiv hentet fra et Examinanden bekjendt Emne vedrørende Skibsfarten. Oplæsning af det affattede Brev med Forklaring af de vigtigste deri anvendte Regler af Formlæren og Sætningslæren.

II. Arithmetik, Geometri og Trigonometri, (uden Bevisførelse):

Addition, Subtraktion, Multiplikation, Division, Potens og Rod, Forhold og Proportioner, Logarithmer.

Juli. Praktisk Regning med positive og negative Tal, med
r. 107. almindelige Brøker og Decimalbrøker, samt Regning med Logarithmer.

Kjendskab, nærmest gjennem Anskuelsen, til de vigtigste Rumstørrelser: Linier, Flader og Legemer.

Trekanters Kongruents og Ligedannethed.

Maalestokke for ret Linie og Vinkel. Udførelse af de almindeligste geometriske Konstruktioner.

Udmaaling af Flader og Legemer.

Trigonometriske Størrelser og deres Brug til Opløsning af retvinklede, plane Trekanter.

III. Navigation:

Jordklodens Form og Størrelse, Linier paa dens Overflade, Brede og Længde.

Himmelkuglen og den daglige Bevægelse, Himmellegemerne i Almindelighed, Gradenet paa Himmelkuglen og Bestemmelse af Himmellegemernes Sted; Solens Egenbevægelse.

Kompassets Indretning og Brug, Misvisningen og Inklinationen, Deviationens Bestemmelse, Loggens og Lodbets Indretning og Brug.

Begreb om Søkort i Almindelighed.

Journalføring, Bestikregning med de dertil indrettede Tabeller, Udsættelse af Pladsen i Kortet saavel ved Brede og Længde, som ved Peilinger og Vinkelmaaling mellem faste Punkter i Land, Strøm og Afdrift, Bestemmelse af Kurs og Distance til et givet Sted.

Sextanten og Oktanten, Undersøgelse og Rettelse af Speilenes Stilling, Maaling af Solens Høide eller af Vinkler imellem terrestriske Gjenstande.

Tidens Udmaaling og Inddeling.

Rettelse af Solens maalte Høide.

Bestemmelse af Klokkeslettet, naar Solen staar op og gaar ned.

Bestemmelse af Misvisningen ved Observation af Solen.
Bestemmelse af Breden ved en Høide af Solen saavel i Meridianen, som udenfor denne.
Søuhrets Brug og Behandling, Bestemmelse af dets Stand ved en Høide af Solen, ved Tidssignal og ved Hjælp af et andet Uhr, hvis Stand er bekjendt, samt Bestemmelse af dets daglige Gang.
Bestemmelse af Skibets Sted ved Stedlinie-Observation af Solen.
Bestemmelse af Længden ved Hjælp af Søuhret og en Høide af Solen.
Bestemmelse af Klokkeslettet, naar Høi- og Lavvande indtræffer.

V. Internationale Regler:
Kjendskab til de for Seil- og Dampskibe gjældende Bestemmelser for at undgaa Paaseiling, for Lanterneføring m. v.; Redningsapparaterne og disses rette Brug; Brugen af den internationale Signalbog, samt af vedtagne internationale Veirsignaler.

§ 3. Til Styrmandsexamens 2den Afdeling eller den hvidede Styrmandsexamen fordres:

. Navigation: De øvrige Kundskaber i dette Fag, som det ansees af Vigtighed for en Skibsfører at have.

I. Maskinlære:
Kjendskab til Vanddampenes Egenskaber og deres Benyttelse til at udføre Arbeide.
Kjendskab til de forskjellige Slags Trykmaalere og Saltmaalere.
Kjendskab til Nutidens mest brugte Skibsdampmaskiner, til de almindeligst forefaldende Manøvrer med disse samt til Maskinkraftens Udregning.

24 Juli. III. Geografi og Veirlære.
Nr. 107. IV. Engelsk.
V. Søret og Handelsvidenskab.

§ 4. Bestemmelser om, hvad der fordres i de til Examens 2den Afdeling hørende Fag, fastsættes, forsaavidt det ikke allerede er bestemt i denne Lov, ved kongelig Anordning, saaledes at enhver Forandring i det Bestaaende kundgjøres med mindst 6 Maaneders Varsel.

§ 5. Enhver maa, for at kunne antages til Examens 1ste Afdeling, have faret tilsøs i mindst 15 Maaneder efter det fyldte 15 Aar. For at antages til Examens 2den Afdeling, som kan tages samlet eller delvis, maa Vedkommende have bestaaet Examens 1ste Afdeling.

For at kunne stedes til Examen skal Eleven medbringe Modenhedsbevis fra den Skole eller Lærer, der har forberedt ham.

§ 6. Examinerne ere offentlige og skulle være dels skriftlige, dels mundtlige; de afholdes af en Kommission, bestaaende af Navigationsdirektøren som Formand og to Meddommere, som udnævnes af Ministeren. Mindst eet af Kommissionens Medlemmer skal have faret tilsøs som Befalingsmand.

Under særegne Omstændigheder kan Examen afholdes, naar een Meddommer foruden Navigationsdirektøren er tilstede.

Navigationsdirektøren og de af Ministeren valgte Meddommere kunne ikke være Lærere ved eller deltage i Bestyrelsen af nogen Navigationsskole, eller indstille Nogen til Examen.

Spørgsmaalene opgives af Kommissionen; Overhøringen foretages af vedkommende Elevs Lærer eller i Tilfælde af dennes Forfald af en anden Lærer ved en Navigationsskole.

§ 7. Styrmandsexamen afholdes i tre aarlige Terminer,

nemlig i Maanederne Marts—April, Juli—August og 24 Juli.
November—December; dog kan den, om Tiden ikke slaar Nr. 107.
til, fortsættes ind i Mai, September og Januar; men der drages Omsorg for, at der, saavidt muligt, er 4 Maaneders Mellemrum imellem to Examina ved samme Skole og saavidt muligt 2 Maaneder imellem Afslutningen af den ene Examenstermin og Begyndelsen af den næste. Paa samme Sted kan der ikke holdes Examen mere end eengang i hver Examenstermin. Ministeren bestemmer, ved hvilke Skoler der skal afholdes Examen, dog er enhver Skole berettiget til at kræve, at Examen afholdes ved den, saafremt det aarlige Gjennemsnitsantal af bestaaede Elever i de 3 forudgaaende Kalenderaar har til 1ste Afdeling udgjort 30, idet 3 bestaaede Fag i 2den Afdeling regnes lige med 1 bestaaet i 1ste Afdeling. Navigationsdirektøren bestemmer, paa hvilke Dage Examen skal afholdes ved hver Skole.

§ 8. Under almindelige Forhold kan der ikke afholdes Examen, uden at der fra den Skole, ved hvilken der skal examineres, er indstillet mindst 8 Elever til Examens 1ste Afdeling, dog at Indstilling i 3 Fag af 2den Afdeling regnes lig med een Indstilling til 1ste Afdeling. Afvigelser herfra kunne undtagelsesvis tillades af Ministeren.

§ 9. Den, der bestaar Examens 1ste eller 2den Afdeling, eller nogen Del af sidstnævnte Afdeling, modtager et Examensbevis, udfærdiget paa ustemplet Papir og undertegnet paa Examenskommissionens Vegne af Navigationsdirektøren. I dette Bevis anføres, foruden Examensfordringerne, saavel det laveste og høieste Karaktertal, der gives for bestaaet Examen, som det Tal, Examinanden har opnaaet.

De nærmere Bestemmelser for Examens Afholdelse blive at fastsætte af Ministeren.

§ 10. Den, som ikke bestaar Examen eller ønsker at erholde en bedre Examenskarakter, kan indstille sig til Omexamination i en paafølgende Examenstermin.

24 Juli. § 11. Den Skole, ved hvilken Examen afholdes, leverer
Nr. 107. Examenslokale og de fornødne Apparater og erholder derfor af hver Examinand, der ikke henhører til Skolen, en Afgift af 4 Kroner.

§ 12. Navigationsdirektøren kan, efter at have været konstitueret i mindst 3 Aar, erholde kongelig Udnævnelse. Han lønnes som Kommandør i Søværnet i yngste Lønningsklasse. Efter 5 Aars Tjeneste, hans Konstitutionstid medregnet, tillægges der ham Lønning som Kommandør i næstældste og efter 10 Aars Tjeneste som Kommandør i ældste Lønningsklasse.

Paa Embedsreiser tilkommer der ham foruden fri Befordring de samme Dagpenge som Embedsmænd under Søværnet med tilsvarende Lønning.

For de af Ministeren valgte Meddommere bliver der at fastsætte Honorarer ved Finantsloven. Paa Tjenestereiser tilstaas dem derhos foruden fri Befordring hver 8 Kr. i Dagpenge.

§ 13. Ved denne Lov, som træder i Kraft den 1ste April 1881, hæves Lovene af 6te Marts 1869 og af 10de April 1874 og alle andre Love og Bestemmelser, der staa i Strid med denne Lov.

Midlertidige Bestemmelser.

§ 14. Den, der har bestaaet den almindelige Styrmandsexamen efter de tidligere Bestemmelser, kan begjære sig prøvet, naar Styrmandsexamen afholdes, saavel i Dansk efter § 2, I. som i ethvert af de i § 3 under I.—V. nævnte Fag. Prøven i Maskinlære efter denne Lovs § 3, II træder herefter i Stedet for den i Lov af 10de April 1874 § 2 omhandlede Prøve i samme Fag.

§ 15. Den nuværende Navigationsdirektør erholder kongelig Udnævnelse; der tillægges ham Lønning som Kommandør i ældst Lønningsklasse, og hvad hans nuværende Honorar og Pension overstiger denne Lønning, beholder

han som personligt Tillæg. Ved hans eventuelle Afgang med Pension ansættes denne efter hans Tjenestetid og Lønning, som om han hidtil havde havt kongelig Udnævnelse som Navigationsdirektør. 24 Juli. Nr. 107.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om nogle Lønningsbestemmelser for Søværnet. (Marineministeriet). 24 Juli. Nr. 108.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Indtil en ny Lov om Lønninger ved Søværnet træder i Kraft, ville de i de følgende Paragrafer nærmere fastsatte Regler være at anvende.

§ 2. Kontre-Admiraler lønnes som den yngste Halvdel af Hærens Generaler ifølge Lov af 25de Juli 1867 § 13.

Overlæger og Skibslæger lønnes henholdsvis som Overlæger og Korpslæger i Hæren efter Reglerne i Loven af 25de Juli 1867 §§ 22 og 36; den Overlæge, der gjør Tjeneste som Stabslæge, erholder desuden et Lønningstillæg af 1,200 Kr.

Auditørerne inddeles i 3 ligestore Lønningsklasser, for hvilke Lønningerne fastsættes i Overensstemmelse med Loven af 25de Juli 1867 § 19.

Undermaskinmestere lønnes som de i Lov af 15de Mai 1868 § 13 nævnte „øvrige Undermestere".

Overfyrbødere lønnes hver med 750 Kr. aarlig.

Menige Fyrbødere faae Munderingspenge som det indkaldte Lægdsrullemandskab.

Værftsingeniøren lønnes med 2000 Kr. aarlig.

Chefen for Regnskabsvæsenet lønnes med 4,000 Kr. aarlig. For hver 5 Aars Tjeneste i denne Stilling tilstaas et Tillæg af 800 Kr. aarlig, dog kan Lønningen ikke overstige 5,600 Kr. Har han alt forinden sin Ansættelse som Chef

24 Juli. for Regnskabsvæsenet opnaaet en høiere Lønning end 4,000
Nr. 108. Kr., beholder han Forskjellen som personligt Tillæg; ved Lønningsforfremmelse bortfalder dog dette personlige Tillæg, saaledes at deri, indtil sammes fulde Beløb, afkortes ligesaa Meget, som Lønningsforhøielsen andrager.

Reservelieutenantselever lønnes som Underofficerer af 2den Klasse.

Elever i Skolen for Skibsbygning og Maskinvæsen, der ikke ere Haandværkere ved Orlogsværftet, lønnes som Elever i Underofficersskolens ældste Klasse og faae 60 Kr. aarlig i Kvartergodtgjørelse.

Skibsintendanter lønnes hver med 1,400 Kr. aarlig.

Underskibsintendanter lønnes som Underofficerer af 1ste Klasses 3die Grad.

§ 3. De i Lov af 28de Mai d. A. om Søværnets Ordning indførte nye Klasser ville, med Hensyn til Beregningen af Søtillæg m. m. efter Lov af 6te Marts 1869, være at henføre til de nærmest tilsvarende Klasser, der ere nævnte i bemeldte Lov, i hvilken Henseende Marineministeren bemyndiges til at ordne det Fornødne.

Haandværkere ved Orlogsværftet og Værftsarbeidsmænd faae under Udkommando tilsøs Munderingspenge som det indkaldte Lægdsrullemandskab.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

25 Juli. **Lov om Tillæg til Lov om Hærens Ordning af**
Nr. 106. **6te Juli 1867. (Krigsministeriet).**

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Loven af 6te Juli 1867 om Hærens Ordning vedbliver fremdeles at være gjældende, forsaavidt dens Bestemmelser ikke forandres eller ophæves ved nærværende Lov eller ved Lovene af 28de Mai 1870 om Ordningen af

Kjøbenhavns Væbning og af 28de Mai 1880 om Søværnets Ordning. 25 Juli. Nr. 106.

§ 2. Fodfolket.

Reservebataillonerne ombannes til Liniebatailloner.

Halvbrigaderne formeres som Regimenter med 1 Oberst som Chef, 1 Kapitain som Depotkommandør, 1 Premierlieutenant som Adjutant, 2 Ordonnantsofficerer, Sekondlieutenanter, hjemsendte i Fredstid, 1 Oversergent og 20 Spillemænd. Hver af Brigadestabene formindskes samtidig med 1 Kapitain (Depotkommandøren) og 1 Spillemand, hver af Liniebataillonernes Rammer (Livgardens dog herfra undtaget) med 9 Spillemænd.

Liniebataillonernes Rammer forøges med 1 Premierlieutenant, 2 Stabssergenter og 2 Sergenter, og formindskes med 3 tjenstgjørende Sekondlieutenanter og 10 tjenstgjørende Korporaler.

Mandskabet til Fodfolket fordeles saaledes, at hvert Regiment faar sin Rekruttilgang fra en bestemt Halvbrigadekreds, saavidt dette iøvrigt lader sig forene med Fodfolksrekruternes ligelige Fordeling til Regimenterne.

Af det et Regiment tildelte Mandskab indkaldes i Reglen 100 Mand til Begyndelsen af November, Resten til Begyndelsen af April.

Uddannelsen af det et Regiment tildelte Mandskab sker skiftevis ved Regimentets Liniebatailloner.

Antallet af Befalingsmandselever (Hærlovens Underkorporaler) indskrænkes for hver af de 10 Rekrutbatailloner til 50; de udtages af det i Begyndelsen af April mødte Rekrutnold og forblive til Uddannelse i 1 Aar.

Antallet af det Mandskab, som forbliver til fortsat Tjeneste ved Rekrutbataillonerne, indskrænkes til 100 Mand af Aprilholdet i 2½ Maaned og Novemberholdets 100 Mand i 5 Maaneder. Ved Bedømmelsen af den Mangel paa tilstræk-

25 Juli. kelig Uddannelse, som ifølge Hærlovens § 16 kan foranledige
Nr. 106. forlods Udtagelse til fortsat Tjeneste, tages fortrinsvis Hensyn til Skydningen.

Til fortsat Øvelse indkaldes aarlig ved 5 Regimenter de to yngste Aargange til de Liniebataillоner, der ikke have uddannet Aarets Rekruttilgang; de Menige, der have ligget til fortsat Tjeneste i 5 Maaneder, indkaldes dog kun 1 Gang til disse Øvelser. Indkaldelsestiden indskrænkes til 30 Dage, og den tidligere paabudte Indkaldelse til Reservebataillоnerne bortfalder.

For Livgarden fastsættes Rekruternes Mødetid i Reglen til Begyndelsen af Mai, Antallet af Befalingsmandseleverne (Underkorporalerne) til 40 og den fortsatte Tjeneste for disse og 160 Menige (Hærlovens § 16 b.) til 1 Aar; ved Indkaldelsen af 3die Aargang til fortsat Øvelse forbigaas de Menige, der have ligget til fortsat Tjeneste.

De i Hærlovens § 44 opførte Personale formindskes med 2 Oberster og 5 Premierlieutenanter.

§ 3. Rytteriet.

Reserveeskadronerne omdannes til Linieeskadroner. Regimenternes Rammer forøges i den Anledning med 2 Premierlieutenanter, 2 Stabssergenter, 6 Sergenter, 2 Spillemænd, 1 Sadelmager og 1 Beslagsmed, og formindskes samtidig med 1 tjenstgjørende Sekondlieutenant og 6 tjenstgjørende Korporaler.

Den aarlige Rekruttilgang fastsættes til 96 Mand for hvert Regiment. Mødetiden ansættes i Reglen til Slutningen af Januar, og den første Uddannelsestid nedsættes med $1/2$ Maaned. Gjenindkaldelsestiden for 3die og 4de Aargang fastsættes til 30 Dage; Gjenindkaldelsen for 5te Aargang bortfalder.

Det i Hærlovens § 50 opførte Personale forøges med 1 Oberst, men formindskes med 2 Premierlieutenanter.

§ 4. Artilleriet.

25 Juli. Nr. 106.

Reservebatterierne ombannes til Liniebatterier. Hvert af Regimenterne inddeles i 2 Afdelinger og bestaar af 6 Liniebatterier og 2 Forstærkningsbatterier. Regimentsstabene forøges i den Anledning med 2 Oberster, Afdelingschefer, 2 Premierlieutenanter, Adjutanter, 1 Mekaniker og 1 Beslagsmed, og normeres begge med 2 Sadelmagere.

Liniebatteriernes Rammer forøges med 1 Premierlieutenant og 2 Sergenter og formindskes med 2 tjenstgjørende Korporaler. Hvert Forstærkningsbatteri normeres med 1 Kapitain eller Lieutenant af Forstærkningen som Batterichef og 1 Oversergent.

Trainafdelingerne udsondres fra Regimenterne som en selvstændig Afdeling med 1 Oberst som Chef; Personalet ved samme forøges derhos med 1 Kapitain, 2 Premierlieutenanter, hvoraf 1 Adjutant, 4 Stabssergenter, 1 Sergent, 4 tjenstgjørende Korporaler og 1 Spillemand.

Ved Feltartilleriet fastsættes Antallet af Befalingsmandselever (Underkorporaler) til 96, og Antallet af Konstabler og Trainkonstabler, som blive til fortsat Tjeneste, fastsættes henholdsvis til 144 og 216. Til Liniebatterierne indkaldes aarlig det hjemsendte Mandskab af 2den og Mandskabet af 3die Aargang i 30 Dage.

Ved Fæstningsartilleriet forøges Bataillonsstaben med 1 Mekaniker. Liniekompagniernes Rammer forøges med 1 Premierlieutenant og 4 Sergenter, og formindskes med 1 tjenstgjørende Korporal. Antallet af Befalingsmandselever (Underkorporaler) fastsættes til 80, og Antallet af Vinterstyrken til 250; Tjenestetiden for begge nedsættes med 2 Maaneder. Mandskabet af 3die Aargang gjenindkaldes aarlig i 20 Dage.

Ved de tekniske Afdelinger haves 8 Undermestre istedetfor 8 Mestersvende; Afdelingernes Rammer formindskes derhos med 3 tjenstgjørende Sekondlieutenanter. Antallet af Befa-

25 Juli. lingsmandselever (Underkorporaler) fastsættes til 16; til fort-
Nr. 106. sat Tjeneste ved disse Afdelinger forblive foruden Befalingsmandseleverne ialt kun 80 Konstabler i 1 Aar.

Det til Raadighed ved Artilleristaben stillede Personale forøges med 1 Oberst og 2 Kapitainer og formindskes med 4 Premierlieutenanter.

§ 5. Ingenieurkorpset.

Under Ingenieurtropperne oprettes 1 Jernbanekompagni, og sammendrages i den Anledning Linie- og Reservebataillonen til et Regiment paa 5 Linie- og 3 Reservekompagnier. Det for de 2 Batailloner hidtil normerede Personale forøges med 2 Premierlieutenanter, 2 Stabssergenter, 15 Sergenter og 2 Spillemænd og formindskes med 3 Korporaler.

Den aarlige Rekruttilgang til Ingenieurtropperne fastsættes til 270, Antallet af Befalingsmandselever (Underkorporaler) til 36 og af Vinterstyrken til 120.

Det til Raadighed for Ingenieurkorpset stillede Personale forøges med 1 Kapitain.

§ 6. Generalstaben.

Generalstabens Personale formindskes med 5 Sergenter.

§ 7. Hærens Befalingsmænd.

De 2 Generaler, som føre Overbefalingen over de Tropper, som garnisonere henholdsvis Øst og Vest for Store Belt, ere Generallieutenanter, de andre Generaler ere Generalmajorer.

Oberstklassen deles i 2 Grader: Oberster og Oberstlieutenanter. Af de ifølge Hærloven og nærværende Lov ved de forskjellige Vaaben opførte Oberster ville ved Fodfolket 12, Rytteriet 4, Artilleriet 6, Ingenieurkorpset 2, Generalstaben 2, samt Chefen for Kongens Adjutantstab være at henføre til Oberstgraden, de øvrige til Oberstlieutenantsgraden. Chefen for Officersskolen er Oberst eller Oberstlieutenant.

§ 8. Garnisoneringsforholdene.

25 Juli. Nr. 106.

I Jylland og paa Fyn garnisonere 3 Brigader af Fodfolket, 3 Rytterregimenter og 1 Feltartilleri-Afdeling paa 3 Liniebatterier og 1 Forstærkningsbatteri samt et Detachement af Trainafdelingen.

§ 9. De større Øvelser.

I hver 4 paa hinanden følgende Aar afholdes 2 Aar Øvelser ved Garnisonerne og 2 Aar større samlede Leir- eller Kantonnementsøvelser i 30 Dage, de sidstnævnte Øvelser med de 5 Regimenter af Fodfolket, der have indkaldt det hjemsendte Mandskab, 2 Rytterregimenter, 1 Afdeling Artilleri paa 3 Batterier og 2 Ingenieurkompagnier. Livgarden kan beordres til at deltage i disse Øvelser, der i Reglen afholdes i September Maaned.

§ 10. Militærarbeidere m. m.

Til Vagt-, Kaserne- og Magasintjeneste indkaldes aarlig 480 Militærarbeidere i 2 Hold, som forblive til Tjeneste ialt i 7 Maaneder.

Mandskabet til Traintjenesten og Hestepassertjenesten samt til Sundhedstropperne udtages af det til egentlig Krigstjeneste betegnede Mandskab, og der indkaldes dertil henholdsvis 160, 230 og 120 Mand.

§ 11. Befalingsmandselever.

Hærlovens Bestemmelser om Underkorporaler og Korporalselever forandres derhen, at de Paagjældende antages, udtages og uddannes som Befalingsmandselever (heraf i fornødent Antal som Korporalselever og som Sekondlieutenantselever) og først udnævnes til Underkorporaler efter at have bestaaet i de Skoler, i hvilke de uddannes. De nærmere Regler for disse Skoler samt for Sergentskolerne fastsættes ved Kongelig Anordning.

§ 12. Elevskolen.

Elevskolen vedbliver som Forberedelsesskole for Underofficerselever til Artilleriet og Ingenieurkorpset, indtil disse Vaabens

25 Juli. Forsyning med Underofficerer paa anden Maade er tilstrækkelig sikkret. Antallet af Elever afpasses, efterhaanden som de nuværende Elever afgaa fra Skolen, efter den tilstedeværende Trang, dog saaledes, at det for hele Skolen ikke kan overstige 60. De 3 civile Lærer entlediges efterhaanden som deres Tjeneste kan undværes. De fra Skolen afgaaede Elever kunne ikke forlange at hjemsendes, førend de have gjort 4 Aars Tjeneste som Underofficerer.

Nr. 106.

§ 13. Officersskolen.

Yngste Klasse ophæves.

Næstyngste Klasse omordnes med det Formaal, at begavede og vel anbefalede Værnepligtige, der, efter at have gjennemgaaet den for Vaabnene fastsatte Uddannelsestid og dernæst at have naaet Befalingsmandsgrad, ønske at overgaa til Stillingen som fast Officer, kunne erhverve sig de Kundskaber, som behøves for Indtrædelsen i Officersskolens næstældste Klasse. Undervisningen i Klassen varer indtil 2 Aar, og Elevernes Antal maa ikke overstige 20. De øvrige Bestemmelser om Klassen fastsættes ved Kongelig Anordning.

I næstældste Klasse kunne Elever kun optages, naar de have gjennemgaaet den for de Paagjældendes Vaaben fastsatte første Uddannelsestid. Til Optagelse i Klassen udkræves, at Vedkommende har bestaaet den almindelige Forberedelsesexamen af høiere Grad eller en dertil svarende Prøve. De øvrige Betingelser for Adgangen fastsættes ved Kongelig Anordning. Undervisningen i denne Klasse begynder hvert Aar og varer i 1½ Aar uden Afbrydelse af mellemfaldende praktisk Tjeneste.

I ældste Klasse varer Undervisningen indtil 2½ Aar.

Ansættelse, Forfremmelse og Afgang.

§ 14. Den hidtil henholdsvis Bataillonschefen og Brigadechefen tilkommende Ret til at udnævne, afskedige m. m. Sergenter, Oversergenter og Stabssergenter samt til at for-

sætte Befalingsmænd overgaar fremtidig til Regimentschefen 25 Juli.
for det ham underlagte Personales Vedkommende. Som Nr. 106.
Kompagni- og Batterichefer i Forstærkningen kunne foruden Kapitainer ogsaa Lieutenanter af Forstærkningen ansættes. Stabssergenter af Linien kunne udnævnes til Lieutenanter af Forstærkningen.

§ 15. Til Sekondlieutenanter kunne Befalingsmænd og Befalingsmandselever udnævnes, som have bestaaet Afgangsprøverne for de for Vaabnene fastsatte Sekondlieutenantsskoler, forsaavidt de enten antages til frivillig eetaarig Tjeneste eller gjenindkaldes til Tjeneste i deres Vaaben.

Ligeledes udnævnes de Elever af Officersskolens næstældste Klasse, der have bestaaet Afgangsprøven ved samme, til Sekondlieutenanter, og kunne disse derhos efter 6 Maaneders tilfredsstillende praktisk Tjeneste som Sekondlieutenanter udnævnes til Premierlieutenanter.

§ 16. Valgforfremmelse fra Premierlieutenant til Kapitain finder kun Sted hver 5te Gang.

For Forfremmelse til Oberstlieutenant og Generalmajor gjælde de hidtilværende Regler for Forfremmelse henholdsvis til Oberst og General.

Til Oberster kunne Oberstlieutenanter ved Vaabnet forfremmes. Til Oberster i Generalstaben kunne ogsaa Oberstlieutenanter i Generalstaben forfremmes. Forfremmelsen sker ved Valg.

Til Generallieutenanter kunne Generalmajorer af alle Vaaben forfremmes. Forfremmelsen sker ved Valg.

§ 17. Kompagni- og Bataillonschefer udfærdige aarlig Forfremmelseslister over de under deres Befaling ansatte tjenstgjørende Underofficerer.

Bataillonschefer, samt de med disse ligestillede eller disse overordnede Chefer udfærdige aarlig Forfremmelseslister over de under deres Befaling fast ansatte Officerer.

Generalinspektørerne og Cheferne for de forskjellige Vaa-

25 Juli. den og Korps udfærdige aarlig Forfremmelseslister over
Nr. 106. samtlige ved Vaabnet eller Korpset fast ansatte Officerer.

Forfremmelseslisterne udfærdiges saaledes, at de indeholde Oplysning ikke alene om, hvorvidt de Vedkommende overhovedet anses egnede til Forfremmelse, men ogsaa om, hvorvidt de i særlig Grad anses egnede til Forfremmelse udenfor deres Aldersorden.

De nærmere Regler for Forfremmelseslisternes Udfærdigelse, Indsendelse m. m. fastsættes iøvrigt ved Kongelig Anordning.

Ved alle Indstillinger om Forfremmelser af Hærens fast ansatte Officerer samt ved alle Udnævnelser til andre Befalingsmandsposter benyttes de sidst indsendte Forfremmelseslister, saaledes at den, der henholdsvis skal indstille eller udnævne, vælger den, som efter hans Skjøn over samtlige foreliggende Omstændigheder fortrinsvis bør komme i Betragtning.

§ 18. Den Underofficer, der har fyldt det 60de Aar, afskediges med Pension efter Pensionsloven. Den Underofficer, der har fyldt det 52de Aar, kan forlange sin Afsked med Pension efter Pensionsloven; dog kunne Stabssergenter forlange saadan Afsked med deres fyldte 50de Aar.

Den Premierlieutenant, der har fyldt det 42de Aar, den Kapitain (Ritmester) af Linien, der har fyldt det 52de Aar, den Kapitain (Ritmester), Kompagni- eller Batterichef af Forstærkningen, der har fyldt det 62de Aar, den Oberstlieutenant eller Oberst, der har fyldt det 65de Aar, og den General, der har fyldt det 70de Aar, afskediges, Officererne af Linien med Pension efter Pensionsloven.

Den Oberstlieutenant eller Oberst af Linien, som har fyldt det 60de Aar, og den General af Linien, som har fyldt det 65de Aar, kan forlange Afsked med Pension efter Pensionsloven, ligesom der ogsaa efter Opnaaelsen af de sidstnævnte Aldersaar kan meddeles Officerer, der henhøre under de an-

førte Klasser og ikke egne sig til Forfremmelse, Afsked med 25 Juli.
Pension efter Pensionsloven. Nr. 106.

De i Hærlovens § 131 fastsatte Aldersgrændser for Indtrædelsen i visse Befalingsmandsklasser i Forstærkningen ophæves.

I de første 3 Aar, efter at denne Lov er traadt i Kraft, kunne Kapitainer (Ritmestre) og Premierlieutenanter af Linien forblive i Tjenesten, indtil de have fyldt henholdsvis deres 55de og 45de Aar, dog kunne de ikke forfremmes, efter at de have fyldt henholdsvis deres 52de og 42de Aar.

§ 19. Bestemmelsen i Hærlovens § 142 sidste Punktum bortfalder.

§ 20. Spillemandsklassen.

I Spillemandsklassens Inddeling i Grader ske følgende Ændringer:

	Sp.I.	Sp.II.	Sp.III.	Sp.IV.	Sp.V.
Livgarden	1	1	13	14	14
1 Fodfolksregiment...	1	3	6	6	4
1 Rytteriregiment	"	1	5	4	"
Feltartilleriet og Trainet	"	2	9	8	8
Fæstningsartilleriet ...	"	2	2	2	"
Ingenieurregimentet ..	"	1	2	2	1

Naar Spillemænd V. og IV. efter det fyldte 18de Lægdsrulleaar have tjent henholdsvis 2 Aar og 7 Aar, kan der meddeles dem Karakter henholdsvis som Spillemand IV. og III.

Forfremmelse til Spillemand I. og Spillemand II. kan finde Sted ved Valg i de nærmest foregaaende Klasser, uanset Tjenestetiden i disse.

§ 21. Forpleiningskorpset.

For Forpleiningskorpset vedbliver indtil Videre den i Loven af 26de Mai 1868 fastsatte Ordning at være gjældende.

25 Juli.
Nr. 106.

§ 22. Lægekorpset.

Lægekorpsets Personale forøges med 3 Overlæger og formindskes med 4 tjenstgjørende Reservelæger. Korpsets Tjeneste ved Flaaden bortfalder.

§ 23. Hærens Hesteholb.

Der tildeles Regimentschefer af Fodfolket og Kronprindsens Adjutant hver 2 Heste; Premierlieutenanter i Generalstaben og 2 af Ingenieurregimentets Kompagnichefer hver 1 Hest.

Der tildeles hvert Rytterregiment 486 Heste, af hvilke i Reglen 294 ere udsatte hos private Foderværter. Der tildeles hvert Feltartilleriregiment 474 Heste, af hvilke i Reglen 300 ere udsatte hos private Foderværter.

§ 24. Revisionsbestemmelsen.

Hærlovens § 186 ophæves.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

23 Aug.
Nr. 118.

Regulativ for Bestillingsmænds Alderdomsforsørgelse og deres Hustruers Enkeforsørgelse i Henhold til Lønningsloven af 2den Juli 1880.

I Henhold til Lønningsloven af 2den Juli 1880 § 9 har Finantsministeriet fastsat følgende Regulativ for Bestillingsmænds Alderdomsforsørgelse og deres Hustruers Enkeforsørgelse.

Afsnit I.

Om Alderdomsforsørgelse.

§ 1. Det en Bestillingsmand af Statskassen til betingelsesvis Anvendelse til hans Forsørgelse tilstaaede Procenttillæg til Lønningen tilgodeskrives ham, efterhaanden som de tilsvarende maanedlige Lønningsbeløb forfalde til Udbetaling, og forrentes med 2 pCt. halvaarlig, saaledes at Renten halvaarlig lægges til det alt tilgodeskrevne Beløb, og derefter forrentes i Forbindelse med dette.

Naar Tilgodeskrivning af Lønningstilskud ophører, forbi Vedkommende træder over i en anden Bestilling (uben Pensionsret) under Statstjenesten, for hvilken Lovgivningen ikke foreskriver slige Tilskud, fortsættes Forrentningen af det alt opsparede Beløb overensstemmende med det Foranførte, indtil det enten kommer ham tilgode (jfr. § 2) eller hjemfalder til Statskassen (jfr. § 3). 23 Aug. Nr. 118

Paa samme Maade fortsættes Forrentningen af det alt opsparede Beløb, naar Vedkommende, uden at udtræde af Statstjenesten, erholder midlertidig Orlov fra sin Bestilling uden Lønning og altsaa ogsaa uden Lønningstilskud, under aadan Orlovs Varighed.

§ 2. Bliver Bestillingsmanden af en ham utilregnelig Aarsag afskediget af Statens Tjeneste, indkjøbes der for det for ham opsamlede Beløb i Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 en strax begyndende Livrente for ham. Hvor særlige Omstændigheder tale derfor, kan Finantsministeriet, naar den afskedigede Bestillingsmand strax andrager derom, tillade, at Beløbet anvendes til Forsørgelse for ham paa anden betryggende Maade eller undtagelsesvis udbetales ham kontant (jfr. § 13, 3die Stykke).

§ 3. Naar Bestillingsmanden opnaar pensionsberettiget Ansættelse, naar han efter egen Begjæring udtræder af Statens Tjeneste, naar han afskediges af en ham tilregnelig Aarsag, samt naar han døer, hjemfalder det hele opsamlede Beløb til Statskassen.

§ 4. Efterlader han sig imidlertid ved sin Død Børn under 18 Aars Alder, kan der, naar Andragende derom fremsættes af Enken eller Værgen, af det opsamlede Beløb efter Finantsministeriets nærmere Bestemmelse ydes Understøttelse til Børnene, dog ikke udover det 18de Aar.

Afsnit II.

Om Enkeforsørgelse.

§ 5. Det en Bestillingsmand til Anvendelse til Enke-

23 Aug. forsørgelse paalagte Procentafdrag i Lønningen nedsættes i
Nr. 118. fornødent Fald saameget, at dets Aarsbeløb bliver deleligt med 12, og indeholdes i Lønningen med ligestore, maanedlige Beløb. Afdraget begynder altid først med Begyndelsen af et Fjerdingaar.

§ 6. Heel eller deelvis Fritagelse for Lønningsafdrag kan indrømmes af Finantsministeriet, naar Bestillingsmanden paa fyldestgjørende Maade i betimelig Tid godtgjør, at der paa anden betryggende Maade er sikret hans eventuelle Enke en saadan livsvarig Forsørgelse, som findes passende.

§ 7. Enkeforsørgelse iværksættes i Almindelighed ved, at Lønningsafdraget indbetales i Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 enten som livsvarig fjerdingaarlig Præmie eller, hvis Bestillingsmanden strax forlanger det, som Kapitalindskud for saa stor en Overlevelsesrente (livsvarig Renteudbetaling til den efterlevende Hustru fra Mandens Død at regne), som derfor tarifmæssig kan erhverves. Vælges livsvarig Præmiebetaling, bliver ved indtrædende Lønningsforhøielse Forhøielsen af det til Enkeforsørgelse bestemte Afdrag anvendt til Sikkring af ny yderligere Overlevelsesrente; vælges Kapitalindskud, forhøies Overlevelsesrenten efterhaanden ved hver fjerdingaarlig Indbetaling, idet der hvergang sikkres et nyt yderligere Overlevelsesrentebeløb.

Sikkring af Overlevelsesrente for en Bestillingsmands Hustru, forsaavidt den ikke overskrider, hvad der paa ovenomhandlede Maader kan erholdes for det paabudne Lønningsafdrag eller for de i § 12 nævnte Bøder, skeer efter de for Embedsmænds pligtige Enkeforsørgelse nu eller fremtidig gjældende Regler med Hensyn til Helbredsattester, Følgerne af Reiser og Ophold i fremmede Lande og af Deltagelse i Krig saavelsom af Død ved Selvmord.

§ 8. Ophæves Ægteskabet ved Dom, inden Bestillingsmanden er afskediget, bortfalder Lønningsafdraget, og Vær-

vien af den imod Præmie tegnede Overlevelsesrente kan 23 Aug. godtgjøres af Livsforsikkrings- og Forsørgelsesanstalten efter Nr. 118. Planens Bestemmelser.

Hvis Ægteskabet derimod ophæves ved Bevilling, ansees Manden, forsaavidt Overlevelsesrenten er tegnet imod Præmie, for at have forpligtet sig til, saalænge han forbliver i Tjenesten, at betale de samme Præmier som hidtil, medmindre det i Skilsmissevilkaarene udtrykkelig er vedtaget, at saadan Forpligtelse skal falde bort; er derimod Overlevelsesrenten sikkret ved Kapitalindskud, ophøre yderligere Indskud for Overlevelsesrente paa samme Maade, som naar Ægteskabet ophæves ved Dom.

Naar en Bestillingsmand, hvis Ægteskab er ophævet, saaledes stiltiende eller udtrykkelig har paataget sig Forpligtelse til ved fortsat Præmiebetaling at holde en hans fraskilte Hustru sikkret Overlevelsesrente i Kraft, udredes Præmierne ligesom hidtil ved Afdrag i hans Lønning, og han behandles kun som Enkemand med Hensyn til den ham senere tilfaldende Lønningsforhøielse. Gifter han sig anden Gang, er han forpligtet til at anvende det fulde paabudne Lønningsafdrag til sin anden Hustrues Enkeforsørgelse, uanset de fortsatte Præmiebetalinger for den hans fraskilte Hustru sikkrede Overlevelsesrente.

Det er Bestillingsmandens egen Sag betimelig (mindst 14 Dage før en af de i § 15 nævnte Indbetalingsterminer) at dokumentere for Finantsministeriet den Ret vedrørende Lønningsafdragenes Ophør eller Indskrænkning, som han i Henhold til Foranstaaende støtter paa en stedfunden Ægteskabsskilsmisse. Med Hensyn til de Indbetalinger, der finde Sted, fordi saadan betimelig Dokumentation ikke er modtaget, kan der ikke senere skee nogen Forandring.

§ 9. Den Bestillingsmand, der kan opfylde Betingelserne for i Livsforsikkrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 imod sædvanlig livsvarig Præmie at tegne Livsforsikkring

23 Aug. (Udbetaling af en Kapital ved hans Død) eller Over-
Nr 118. levelsesforsikkring (saadan Udbetaling til hans Hustru hvis hun overlever ham), er berettiget til, naar han derom fremsætter Begjæring for Finantsministeriet, at faa sit til Enkeforsørgelse bestemte Lønningsafdrag anvendt til (i Almindelighed livsvarig fjerdingaarlig) Præmie for saadan Forsikkring istedetfor til Præmie for Overlevelsesrente efter § 7, dog kun paa Betingelse af, at Forsikkringssummen, hvis han døer før sin Afskedigelse, udbetales til Finantsministeriet for ved dets Foranstaltning og under dets Tilsyn at frugtbargjøres til Renienydelse for Enken eller anvendes til Indkjøb af Livrente for hende efter hendes Forslag, dog under Iagttagelse af de Forbehold, som Manden med Finantsministeriets Samtykke udtrykkelig maatte have taget i denne Henseende. Dog kan Finantsministeriet, hvis Manden ikke har taget bestemt Forbehold derimod, naar Omstændighederne særlig maatte tale derfor, indrømme Enken Raadighed over en Deel af eller endogsaa over den hele Forsikkringssum.

Naar det til Enkeforsørgelse bestemte Lønningsafdrag forhøies ved Lønningsforhøielse, kan det kun da anvendes til yderligere Livs- eller Overlevelsesforsikkring, naar Manden endnu kan opfylde de af Livsforsikkringsanstalten derfor stillede Betingelser.

Døer Hustruen, medens Manden endnu tjener i sin Bestilling, overgaar den tegnede Livsforsikkring til hans frie Raadighed.

§ 10. I Skilsmissetilfælde forholdes med Overlevelsesforsikkring ganske som med Overlevelsesrente (§ 8); men med Hensyn til Livsforsikkring indrømmes der den fraskilte Hustru intet Krav, medmindre saadant udtrykkelig er vedtaget i Skilsmissevilkaarene, og dette strax af hende anmeldes og dokumenteres for Finantsministeriet.

Hvis Forsikkringen bliver at holde vedlige til Fordeel for

den fraskilte Hustru, forholdes der med Hensyn til de fremtidige Lønningsafdrag overensstemmende med Reglerne i § 8 for det Tilfælde, at en ved Præmie sikkret Overlevelsesrente skal holdes i Kraft. 23 Au Nr. 11

I modsat Fald erholder Bestillingsmanden fri Raadighed over Livsforsikkringen.

§ 11. Naar særegne Omstændigheder tale derfor, kan det ventes indrømmet af Finantsministeriet, at Lønningsafdragene til Enkeforsørgelse anvendes paa anden hensigtsmæssig og betryggende Maade end anført i §§ 7 og 9.

§ 12. Enhver Bestillingsmand er — i fornødent Fald under Tvangsmulkt, der fastsættes af Finantsministeriet — forpligtet til efter derom modtaget Paalæg uopholdelig at tilveiebringe og indsende til Finantsministeriet de Attester, der ifølge den paagjældende Forsikkrings Beskaffenhed udkræves til dens Berigtigelse.

Disse Attester ere:

ved enhver Forsikring: lovformeligt Aldersbeviis for Manden;

og desuden:

ved Sikkring af Overlevelsesrente: Vielsesattest, Aldersbeviis for Hustruen og Lægeattest om, at Manden „ikke befinder sig i nogen øieblikkelig livsfarlig Tilstand";

ved Livsforsikkring: Attest fra Livsforsikkrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 om, at Manden kan antages til Livsforsikkring imod sædvanlig livsvarig Præmie;

ved Overlevelsesforsikkring: foruden en til nysnævnte svarende Attest tillige Aldersbeviis for Hustruen.

Naar en Alders- eller en Vielsesattest engang er indsendt, behøver en ny ikke at indsendes ved paafølgende yderligere Forsikkring af hvilkensomhelst Art, medmindre den første Attest siden skulde have givet Anledning til Tvivlsmaal.

Den Bestillingsmand, der indlader sig i Ægteskab, er forpligtet til inden 14 Dage efter Vielsen at gjøre Anmel-

23 Aug. delse derom for Finantsministeriet og samtidig under alle
Nr 118. Omstændigheder indsende de til Sikkring af Overlevelsesrente for Hustruen nødvendige Attester. Ønsker han at sikre Overlevelsesrente ved Kapitalindskud istedetfor ved livsvarig Præmie, maa dette strax anmeldes, da ellers den sidstnævnte Sikkringsmaade forudsættes at være valgt af ham. Ønsker han i Henhold til § 9 at benytte Livsforsikkring eller Overlevelsesforsikkring istedetfor Sikkring af Overlevelsesrente, har han at fremsætte dette Ønske i selve Anmeldelsen om Ægteskabets Indgaaelse, (da han i manglende Fald vil blive anseet for at ønske Sikkring af Overlevelsesrente) og samtidig at henvende sig skriftlig til Livsforsikkrings- og Forsørgelsesanstalten angaaende den ovennævnte Attest og derefter uopholdelig at tilveiebringe de yderligere Oplysninger, som Anstaltens Bestyrelse vil affordre ham, samt at meddele Finantsministeriet Bestyrelsens endelige Svar. Ønsker han enten Fritagelse i Henhold til § 6 eller Modifikation af den sædvanlige Forsørgelsesmaade i Henhold til § 11, har han, ved inden 14 Dage efter Vielsen at indsende de til Sikkring af Overlevelsesrente fornødne Attester, tillige at fremsætte sit motiverede Andragende derom for Finantsministeriet og derefter uopholdelig at meddele de Oplysninger og Bevilsligheder, som i denne Anledning maatte blive forlangte.

Ved Forsømmelse med Hensyn til, hvad Bestillingsmanden ifølge Foranstaaende har at iagttage efter Indgaaelse af Ægteskab, ifalder han en af Finantsministeriet bestemt Bøde af indtil det 3-dobbelte af de paabudne maanedlige Lønningsafdrag, som forfalde i den Tid, hvori Forsømmelsen har varet, forsaavidt der ikke for samme Forsømmelse har været paalagt ham en samtidig løbende Tvangsmulkt. Hvis Forsømmelsen angaaer Tilveiebringelsen af de til Livs- eller Overlevelsesforsikkring fornødne Attester og Oplysninger, forbeholder Finantsministeriet sig at forelægge ham en Frist, ved hvis Overskridelse han taber sin Ret til efter § 9 at

benytte saadan Forsikkring istedetfor Sikkring af Overlevelses- 23 Aug.
rente. Nr. 118

Tvangsmulkter og Bøder indeholdes af Bestillingsmandens Lønning og anvendes som Kapitalindskud for en Overlevelsesrente for hans Hustru. Paa sidstnævnte Maade anvendes ogsaa de til Enkeforsørgelse bestemte maanedlige Lønningsafdrag, som til Indbetalingstiderne (jfr. § 15) ikke kunne anvendes paa anden Maade, fordi den endelige Forsørgelsesmaade af en eller anden Grund endnu ikke er fastsat.

Døer Hustruen, er Bestillingsmanden forpligtet til uopholdelig at indsende Dødsattest til Finantsministeriet. Lønningsafdrag, som forinden saadan betimelig Modtagelse af Dødsattesten, som nys anført, ere anvendte til Livsforsikkring efter § 9, kunne ikke siden faaes tilbagebetalte.

§ 13. Naar Bestillingsmanden afskediges af Statens Tjeneste paa saadan Maade, at det til hans Alderdomsforsørgelse opsparede Lønningstilskud hjemfalder til Statskassen (jfr. nærværende Regulativs § 3), overgaae hans til Enkeforsørgelse tegnede Forsikkringer til hans frie Raadighed. Paahviler der ham ligeoverfor en fraskilt Hustru Forpligtelse til at vedligeholde en tidligere Forsikkring (§§ 8 og 10), bliver efter hans Afskedigelse Opfyldelsen af denne Forpligtelse Finantsministeriet uvedkommende.

Naar Bestillingsmanden faar Pensionsret i sin tidligere Stilling eller ansættes i andet, med Pensionsret forbundet Embede, bliver den hans Hustru sikkrede Overlevelsesrente en Deel af den Enkeforsørgelse, han som pensionsberettiget Embedsmand er pligtig at sikkre hende, ligesom hans Forpligtelse til Præmiebetaling for en fraskilt Hustru fyldestgjøres ved fortsat Indeholdelse af hans Lønning.

Naar Bestillingsmanden afskediges saaledes, at det opsparede Lønningstilskud efter § 2 kommer ham tilgode, er han af tidligere ved Præmiebetaling sikkret pligtig Enkefor-

23 Aug. sørgelse forpligtet til at vedligeholde saa stor en Deel, som
Nr. 118. kan bevares ved fortsat Betaling af et Præmiebeløb, der ikke overstiger en Sjettedeel af den Livrente, han kan faa; denne Præmie tilbageholdes af Livrentebeløbet.

Ingen Bestillingsmand kan forflyttes fra en Stilling, for hvilken dette Regulativs Regler om pligtig Enkeforsørgelse ere gjældende, til anden Bestilling i Statstjenesten, for hvilken saadant ikke er Tilfældet, paa andet Vilkaar, end at den i den første Stilling sikkrede pligtige Enkeforsørgelse vedligeholdes som saadan; er saadan Vedligeholdelse betinget af fortsat Betaling af Præmier, blive disse derfor at indeholde i hans nye Lønning.

§ 14. Hvis en afskediget Bestillingsmand har ladet Sikkringen af en Overlevelsesrente for Hustruen træde ud af Kraft, kan han, forsaavidt Hustruen endnu er levende, kun erholde ny Ansættelse paa den Betingelse, at han samtykker i, at Lønningsafdraget forhøies saa meget over det paabudne ordinære Procentbeløb af Lønningen, som udkræves til ved det hele Afdrag som livsvarig Præmie at sikkre Hustruen lige saa stor en Overlevelsesrente som den, der før hans Afskedigelse var sikkret hende.

Har Enkeforsørgelsen tidligere været sikkret paa anden Maade, vil der med Hensyn til Betingelserne for den afskedigede Bestillingsmands Gjenansættelse være at tage nærmere Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde.

§ 15. Alle til Forsikkringer i Livsforsikkrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 bestemte Lønningsafdrag blive — hvilken end deres særlige Anvendelse er — ved Finantsministeriets Foranstaltning indbetalte til Anstalten den 15de Dag i hvert Fjerdingaars 3die Maaned (medmindre de for Forsikkring fornødne Attester mangle, eller Forsikkringsmaaden endnu ikke er afgjort) og afskrives der strax paa den i Anstaltens Bøger for hver Bestillingsmands Forsikkring eller enkelte Forsikkringer anlagte særskilte Konto. Nye For-

fikkringer træde først i Kraft fra den Dag, da Indbetaling finder Sted. 23 Aug. Nr. 118

Kvittering for Indbetalingen udfærdiges ikke til Bestillingsmanden, og først ved Afskedigelsen, eller naar en Overlevelsesrente ved hans Død før Afskedigelsen træder i Virksomhed, udfærdiges Police eller Indtegningsbeviis for hans Enke.

§ 16. Finantsministeriet forbeholder sig at foretage de Forandringer i nærværende Regulativ, som der senere maatte findes Anledning til, ligesom ogsaa Fortolkningen og Anvendelsen af dets Bestemmelser udelukkende tilkommer Finantsministeriet, uden at Spørgsmaal derom kan gjøres til Gjenstand for Domstolenes Paakjendelse.

Bekjendtgjørelse om nogle Ændringer i Anordningen af 16de August 1876 og Bekjendtgjørelsen af 25de August 1879. 30 Aug. Nr. 123.

Paa Justitsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under Dags Dato allernaadigst at approbere følgende Forandringer i Anordningen af 16de August 1876 om de Regler, der blive at iagttage ved Bedømmelsen af værnepligtigt Mandskabs Tjenstdygtighed og ved det udskrevne Mandskabs Fordeling samt i Bekjendtgjørelsen af 25de August f. A. om nogle Ændringer i ovennævnte Anordning:

1. Anordningens § 7, jvfr. Bekjendtgjørelse af 25de August 1879 Nr. 2, affattes saaledes:

Den Værnepligtige, som ikke ansees anvendelig til egentlig Krigstjeneste, men dog ikke skjønnes at have saadanne Legemsfejl eller Svagheder, der gjøre ham for stedse uskikket til al Krigstjeneste, bliver at udskrive som Militærarbeider. Denne Tjenstdygtigheds-Betegning (M) maa ikke gives Værnepligtige med Legemsfejl eller Svagheder, der hindre

) Aug. dem i at kunne følge Afdelingen paa Marschen eller ben
. 123. Oppakning.

2. Til Anordningens § 8 føies:

De som tjenlige til Fodfolket (E. K. 5) befundne Værnepligtige med en Høide af mindst 62 Tommer, der ere vante til at omgaas med Heste, og som ikke ere uskikkede til Ridning og til Føring af Haandheste, gives der Tillægsvedtegning om Tjenstdygtighed til Træn- og Hestepasser-tjenesten (H).

Værnepligtige med Tjenstdygtighedsvedtegning E. K. 5 af kraftig Legemsbygning, der enten paa Grund af deres aandelige Udvikling eller Livsstilling (Barberer, Kontorister, Handelskommisser, Farmaceuter eller Folk i lignende Stillinger), eller paa Grund af deres Haandværk (nemlig Snedkere, Tømrere, Sadelmagere og dermed nær beslægtede Haandværk) maa ansees fortrinsvis egnede til Sygepassergjerningen, gives der Tillægsvedtegning om Dygtighed til Tjeneste ved Sundhedstropperne (S).

3. Anordningens § 17, sidste Stykke udgaar.

4. Anordningens § 20, 2det Stykke affattes saaledes:

Gaar Kassationen ud paa, at den Paagjældende erklæres for stedse udygtig til egentlig Krigstjeneste, men tjenlig til Militærarbeider (M), bliver Attesten umiddelbart at tilstille Justitsministeriet (Udskrivningsvæsenets Revision).

5. Anordningens § 21, sidste Stykke udgaar.

6. Anordningens § 22 affattes saaledes:

Værnepligtige, der ere betegnede tjenlige til to eller flere Tjenestegrene, tildeles fortrinsvis den, der først er nævnt i § 6.

7. I Stedet for Anordningens § 23 Nr. 5 sættes Følgende:

5. Af de Værnepligtige, der have erholdt Vedtegning E. K. 5 og Tillægsvedtegning H eller S, udtages henholdsvis Mandskabet til Træn- og Hestepassertjenesten, de høiere

Nummere fremfor de lavere, og Mandskabet til Sundheds- 30 Aug.
tropperne, ligeledes de høiere Nummere fremfor de lavere. Nr. 128.

6. Af de Værnepligtige, som have Vedtegning M, udtages Militærarbeidere til Søværnet og dernæst Militærarbeidere til anden Tjeneste, de lavere Nummere fremfor de høiere.

8. Anordningens § 29 affattes saaledes:

De Værnepligtige af Lægdsrullen, der af en Kassationskommission ere blevne erklærede for stedse udygtige til egentlig Krigstjeneste, men tjenlige til Militærarbeidere, indkaldes ikke til Udbannelse som saadanne, naar de tidligere i mindst 1 Maaned have deltaget i Øvelserne ved paagjældende Afdeling.

Hvilket herved bringes til alminbelig Kundskab.

Bekjendtgjørelse angaaende Anvendelsen af Stempelpapir og Stempelmærker. (Generaldirectoratet for Skattevæsenet.)

8 Sept.
Nr. 129.

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at de autoriserede Stempelpapirsforhandlere — foruden som hidtil at kunne forsyne ikke underskrevne Dokumenter med Stempelmærker — for Fremtiden ogsaa ere bemyndigede til at vedhæfte stemplet Papir til saadanne ikke underskrevne Dokumenter. Denne Vedhæftning sker saaledes, at Forhandleren gjennemdrager og under sit Segl sammenhefter Dokumentet med det stemplede Papir, hvilket sidste derhos umiddelbart under Stemplet forsynes med hans Paategning om, paa hvilken Dag Dokumentet — der udtrykkelig bør betegnes og derhos nævnes som underskrevet — er ham forelagt.

Endvidere meddeles det, at de Personer, som i Henhold til §§ 10 og 12 i Lov om Brugen af stemplet Papir af 19de Februar 1861 ere berettigede til at belægge under-

8 Sept. skrevne og fuldt udfærdigede Dokumenter med stemplet Papir
Nr. 129. og Stempelmærker, fremtidig ogsaa skulle være berettigede og mod Erlæggelse af den i ovennævnte § 10 ommeldte Kjendelse af 33 Øre pligtige til at vedhæfte stemplet Papir til ikke underskrevne og ikke fuldt udfærdigede Dokumenter samt anvende Stempelmærker til saadanne under Iagttagelse af en lignende Fremgangsmaade med Hensyn til Kassationen af Stempelpapiret og Stempelmærkerne som den, der er foreskrevet for den egentlige Belæggelse.

Naar flere Stykker stemplet Papir til en lavere Taxt ere sammenlagte for at benyttes i Stedet for et Stykke til høiere Taxt, uden dog af vedkommende Forhandler at være blevne forsynede med den i § 6 i Lov af 19de Februar 1861 ommeldte Paategning om, at de i Forening gjælde i Stedet for det høiere Stempel, skulle derhos de i Stempellovens § 10 nævnte Personer være berettigede og mod Erlæggelse af den sammesteds ommeldte Kjendelse pligtige til at meddele de paagjældende Stykker Stempelpapir en saadan Paategning — for underskrevne Dokumenters Vedkommende dog kun, forsaavidt den begjæres indenfor den i Lov af 19de Februar 1861 § 10 for Belæggelse foreskrevne Frist.

10 Sept. **Lov angaaende Forandring i Lov om den kom-**
Nr. 132. **munale Beskatning i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn af 11te Februar 1863. (Indenrigsministeriet).**

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Efter Andragende af Byraadet eller Kommunalbestyrelsen i de Kjøbstæder eller Handelspladse, i hvilke den i Lov af 11te Februar 1863 omhandlede Beskatningsvedtægt endnu ikke er tilveiebragt, kan Indenrigsministeren tillade, at det samlede Beløb af de Afgifter, som i Gjennemsnit af Aarene 1869—78 have været udredede af de faste Eien-

domme i samme, danner Grundlaget for disses fremtidige 10 Sept
Beskatning; dog skal Skatten paa de faste Eiendomme, hvis Nr. 132
den ved Anvendelse af denne Bestemmelse vilde overstige en Tredjedel af alle de Udgifter, der efter Gjennemsnit af det ovennævnte Tiaar i det Hele have været Gjenstand for kommunal Ligning paa Eiendomme og Personer, nedsættes til dette Beløb, og saafremt den vilde gaa ned under en Sjettedel af Gjennemsnittet af samtlige Skatter i det nævnte Tiaar, er det ikke nødvendigt at forhøie den ud over det ved § 11 i nævnte Lov fa satte laveste Beløb.

§ 2. I Kjøbstæder og Handelspladse, i hvilke en Beskatningsvedtægt alt er tilveiebragt, men de ifølge denne paa de faste Eiendomme hvilende Afgifter udgjøre mindre end en Sjettedel af alle de Udgifter, som efter Gjennemsnit af det sidste Tiaar i det Hele have været Gjenstand for kommunal Ligning paa Eiendomme og Personer, kan Indenrigsministeriet derhos tillade, at Afgifterne af de faste Eiendomme forhøies indtil denne Sjettedel, saafremt Byraadet eller Kommunalbestyrelsen begjærer saadant, naar Vedtægten underkastes Revision i Henhold til Lov 11te Februar 1863 § 15.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Bekjendtgjørelse om Anmeldelser i Henhold til Lov om Beskyttelse for Varemærker af 2den Juli 1880. (Indenrigsministeriet). 7 Okt. Nr. 139

Da Lov om Beskyttelse for Varemærker af 2den Juli 1880 træder i Kraft den 15de November d. A., vil der den nævnte Dag i Henhold til Lovens § 3 heri Staden blive aabnet et Kontor for Indregistrering af Varemærker. Stedet for Kontorlokalet og Kontortiden ville senere blive bekjendtgjorte.

Til Veiledning for dem, der agte at anmelde Varemærker

7 Okt. til Indførelse i Registret, meddeles herved nedenanførte Be-
Nr. 139. mærkninger til de Bestemmelser i Loven, som nærmest have Hensyn til Anmeldelse af Mærkerne.

Til Lovens § 1, der er saalydende:

„Ingen er berettiget til paa sine Varer, der ere bestemte til at bringes i almindelig Omsætning, eller deres Indpakning (Emballage) at anbringe en Andens eller et andet Firmas Navn eller Navnet paa en fast Eiendom, som er Tilvirkningssted for de af en Anden frembragte Varer. Ei heller maa Nogen paa saadanne Varer eller deres Indpakning anbringe en Andens Varemærke, paa hvis Benyttelse denne efter de nedenfor givne Bestemmelser har Eneret."

En Persons eller et Firmas Navn og Navnet paa den faste Eiendom, der er Tilvirkningssted for Varerne, ere beskyttede ved Loven, uden at der i saa Henseende udfordres nogen Indregistrering; et Navn alene uden noget andet Mærke kan paa Grund af Bestemmelsen i Lovens § 6 Nr. 1 ikke indregistreres; derimod er der Intet til Hinder for, at det Mærke, der anmeldes til Indregistrering, tillige indeholder Anmelderens Navn og Navnet paa den faste Eiendom, der er Tilvirkningssted for de af ham frembragte Varer (jfr. Lovens § 6 Nr. 2).

Til Lovens § 2, der er saalydende:

„Enhver, som her i Landet frembringer eller forhandler Varer, bestemte til at bringes i almindelig Omsætning, kan erhverve Eneret her i Riget paa det eller de Varemærker, som han anbringer eller agter at anbringe paa sine Varer eller deres Indpakning for at adskille dem fra de af Andre frembragte eller forhandlede Varer, naar han efter nærværende Lovs Regler anmelder Mærket til Indførelse i det dertil bestemte Varemærke-Register."

Det er kun den, som „frembringer eller forhandler Varer, bestemte til at bringes i almindelig Omsætning", der har Ret til at erholde et Varemærke indregistreret. Anmelderen bør derfor for Registrator opgive sin Næringsvei. 7 Okt. Nr. 139.

Til Lovens § 4, der er saalydende:

„Den i § 2 nævnte Anmeldelse, som skriftlig skal indleveres eller portofrit indsendes til Registrator, bør indeholde:

1. Anmelderens fulde Navn og Bopæl eller hans Firma-Navn samt Stedet, hvor hans Forretning drives.
2. En tydelig Beskrivelse af det paagjældende Mærke, om fornødent tillige indeholdende Angivelse af Mærkets Anvendelsesmaade (t. Ex. dets Anbringelse paa selve Varerne eller deres Indpakning, ved Paaklistring, Indbrænding, Indhugning o. s. v.). Beskrivelsen skal være ledsaget af en Afbildning af Mærket af høist 4 Tommer i Høide og 6 Tommer i Brede paa holdbart Papir. Afbildningen gives i 3 Exemplarer. Typen til samme bør medfølge i 2 Exemplarer, der ikke tilbagesendes.

Anmeldelserne skulle være underskrevne af Anmelderne og ledsagede af de for Anmeldelser og Bekjendtgjørelser fastsatte Beløb (§§ 8 og 9)."

Anmeldelsen maa kun angaa et Mærke; der er vel Intet til Hinder for, at den Samme anmelder flere Mærker, men der maa da ske særskilt Anmeldelse for hvert Mærke. Et Mærke kan bestaa af flere selvstændige Dele, naar disse ere bestemte til at anvendes samtidig i Forbindelse med hverandre (sammensat Mærke), men herom bør da Beskrivelsen indeholde fornøden Oplysning.

Afbildningen af Mærket maa være høist 4 Tommer

7 Okt. Høide og 6 Tommer i Brede, men kan følgelig være
Nr. 139. mindre, naar den kun tydeligt gjengiver Mærket.

Typen til Afbildningen, der skal medfølge i 2 Exemplarer, maa, for at kunne benyttes til de foreskrevne Bekjendtgjørelser, være en Kobber- eller Bly-Cliche; i det mindste det ene Exemplar maa være forsynet med Metalfod.

Anmeldelsen vil iøvrigt være at affatte i Overensstemmelse med den vedføiede Formular I. Anmeldelsen skal enten indleveres til Registrator eller portofrit indsendes til ham. Da Loven først træder i Kraft den 15de November d. A., kan ingen Anmeldelse modtages forinden den nævnte Dag, paa hvilken de Anmeldelser, der indleveres af Anmeldere, som have indfundet sig i Registrerings-Kontoret ved dets Aabning, ville blive modtagne til Indregistrering forud for de med Posten indsendte Anmeldelser.

Til Lovens § 6, der er saalydende:

„Indregistreringen af Anmeldelsen skal nægtes:

1. naar Mærket udelukkende bestaar i Tal, Ord eller Bogstaver;
2. naar det indeholder Navne paa Personer eller Firmaer, der ere forskjellige fra Anmelderens eget Navn eller Firma, eller paa en fast Eiendom, der ikke er Tilvirkningsstedet for de af Anmelderen frembragte Varer, medmindre Anmelderen godtgjør for Registrator, at han har erhvervet Ret til at benytte det paagjældende Navn eller Firma til Varemærket;
3. naar det anmeldte Varemærke indeholder offentlige Vaaben eller Mærker;
4. naar det indeholder Fremstillinger, der kunne vække offentlig Forargelse;
5. naar det samme Varemærke allerede tidligere behørig er anmeldt af en Anden.

Naar Indregistreringen nægtes, giver Registrator herom

Anmelderen Underretning med Angivelſe af de Grunde der have foranlediget Nægtelſen. Finder Anmelderen ſin Ret krænket ved Nægtelſen, kan han indanke Regiſtrators Beſlutning herom for Indenrigsminiſteren, ſom da afgjør Sagen."

7 Okt.
Nr. 139.

Indregiſtreringen af Mærket ſkal nægtes ikke alene, naar Mærket udelukkende beſtaar enten i Tal eller i Ord eller i Bogſtaver, men ogſaa naar det udelukkende beſtaar i Kombinationer deraf.

Til Lovens § 13, der er ſaalydende:

„Naar Nogen allerede paa den Tid, nærværende Lov udkommer, lovligt benytter visſe Mærker til Anbringelſe paa ſine Varer eller disſes Indpakning, kan ingen Anden ved Anmeldelſe erhverve Ret til ſaadan Benyttelſe, ſaafremt Førſtnævnte inden 14 Dage, efterat Loven er traadt i Kraft, paa den i § 4 foreſkrevne Maade gjør Anmeldelſe om det eller de af ham benyttede Mærker."

Den i § 13 ommeldte Friſt af 14 Dage udløber med Lørdagen den 27de November d. A. At Anmelderen allerede paa den Tid, Loven udkom (d. e. den 2den Juli d. A.), lovligt har benyttet Mærket til Anbringelſe paa ſine Varer eller disſes Indpakning, kan godtgjøres for Regiſtrator, ſaafremt han ikke efter Omſtændighederne mener at maatte fordre andet Bevis, ved en Erklæring paa Tro og Love fra 2de Mænd, hvis Troværdighed bekræftes af Øvrigheden; Mærket maa enten være nøiagtigt beſkrevet i Erklæringen, eller en Afbildning af Mærket være opklæbet derpaa; i ſidſte Fald maa Underſkriverne af Erklæringen tillige ſkrive deres Navne paa Afbildningen.

De Mærker, der lovligt have været benyttede, da Loven udkom, kunne dog kun fordres indregiſtrerede, forſaavidt de iøvrigt opfylde Lovens Fordringer, jfr. Lovens § 4; Mær-

7 Okt. ket maa ſaaledes ikke udelukkende beſtaa i Tal, Ord eller
Nr. 139. Bogſtaver.

Til Lovens § 19, der er ſaalydende:

„Det kan ved kongelig Anordning beſtemmes, at Indlændinge eller Udlændinge, ſom drive ſaadan Forretning, ſom i § 2 omhandlet, fra et Sted udenfor Danmark, her i Riget ſkulle for deres Varemærker, Navne og Firmaer nyde ſamme Adgang til Beſkyttelſe, ſom den ved nærværende Lov hjemlede, ſaafremt der i vedkommende fremmede Stat ydes lignende Beſkyttelſe for danſke Varemærker, Navne og Firmaer. I ſaa Fald blive de ovenſtaaende Regler ogſaa gjældende for fremmede Varemærker, ſom ønſkes indregiſtrerede her i Riget, hvorhos Følgende ſkal iagttages:

1. Anmeldelſen maa være ledſaget af Anmelderens Erklæring om, at en af ham opgiven her i Riget boende Fuldmægtig ſkal paa hans Vegne modtage de Søgsmaal, ſom i Henhold til nærværende Lov maatte reiſes mod ham;
2. Ved Anmeldelſens Afgivelſe maa det af Anmelderen godtgjøres, at han har opfyldt de Betingelſer, under hvilke han i vedkommende fremmede Stat kan gjøre Fordring paa Beſkyttelſe for det paagjældende Varemærke;
3. Anmeldelſen hjemler ikke Ret til Varemærkets Beſkyttelſe her i Riget i videre Omfang eller for et længere Tidsrum end det, hvori Mærket nyder Beſkyttelſe i vedkommende fremmede Stat.“

Med følgende Lande, hvis Lovgivning yder en lignende Beſkyttelſe for Varemærker, ſom den ved Loven af 2den Juli d. A. hjemlede, har Danmark afſluttet Overenskomſt om gjenſidig Beſkyttelſe for Varemærker, nemlig Tydſkland, Storbritannien og Irland, Frankrig, Belgien og Venezuela.

Blandt de Regler, der blive gjældende for fremmede 7 Okt.
Varemærker, er ogsaa Loven § 13, men Beviset for, at Nr. 139.
Anmelderen paa den Tid, Loven af 2den Juli d. A. udkom, har benyttet Mærket til Anbringelse paa sine Varer eller disses Indpakning, maa føres ved behørig legaliseret Attest fra en paa Anmelderens Hjemsted værende Autoritet.

Den Erklæring, den fremmede Anmelder skal afgive om, at en heri Riget boende Fuldmægtig paa hans Vegne skal modtage de mod ham reiste Søgsmaal, vil være at affatte i Overensstemmelse med den vedføiede Formular II. Erklæringen, der kan være affattet i Udlændingens eget Sprog, maa være forsynet med Notarial- eller Øvrigheds-Attest om Underskriftens Ægthed. Erklæringen skal forsynes med Paategning af Fuldmægtigen om, at han modtager den ham meddelte Fuldmagt; denne Paategning maa af Fuldmægtigen enten underskrives for Notarius publicus eller vedkjendes for Registrator.

Til Bevis for, at Anmelderen har opfyldt de Betingelser, under hvilke han i vedkommende fremmede Stat kan gjøre Fordring paa Beskyttelse for det paagjældende Varemærke, maa Anmelderen producere en behørig bekræftet Udskrift af vedkommende Varemærke-Register.

For Indregistrering af et Varemærke erlægges ifølge Lovens § 9 en Kjendelse af 30 Kr.

Den Betaling, som i Henhold til Lovens § 8 skal erlægges af Anmelderen for de foreskrevne Bekjendtgjørelser i Berlingske Tidende og Registreringstidenden, fastsættes til 2 Kr. med det nedenanførte Tillæg i Forhold til Clicheens Størrelse, nemlig:

1. naar Clicheens Brede er $2^{1}/_{2}$" eller derunder: 1 Kr. for hver Tomme af Clicheens Høide,

7 Okt. Nr. 139.

2. naar Clicheens Brede er over $2^1/_2$", men ikke over 5": 2 Kr. for hver Tomme af Clicheens Høide, og
3. naar Clicheens Brede er over 5": 3 Kr. for hver Tomme af Clicheens Høide.

Høiden beregnes i fulde Tommer, saa at den overſkydende Del af en Tomme regnes for en hel Tomme. Høiden og Breden beregnes efter Yderkanten af den til Clicheen hørende Fod.

Naar saaledes Clicheen, maalt paa den anførte Maade, er 3 Tommer bred og $2^1/_4$ Tomme høi, vil Betalingen udgjøre 2 + 3 × 2 Kr. = 8 Kr.

Den Kjendelse, der ifølge Lovens § 10 ſkal erlægges for en Udſkrift af Regiſtret, beſtemmes til 2 Kr.

Formular I.

Undertegnede:

(Anmelderens fulde Navn eller hans Firma-Navn)
(Anmelderens Næringsvei)
(Anmelderens Bopæl eller det Sted, hvor Firmaets Forretning drives)

anmelder herved til Indførelse i Varemærke-Regiſtret følgende Varemærke:

(Beſkrivelſe af det paagjældende Mærke, om fornødent tillige indeholdende Angivelſe af Varemærkets Anvendelſesmaade.)

Hermed følger:

1. Afbildning af det ovennævnte Mærke i 3 Exemplarer.
2. Typen til Afbildningen i 2 Exemplarer.
(For Anmeldelſer fra Udlændinge endvidere)
3. Min notarialiter atteſterede Erklæring om, at N. N., boende i N. N., ſkal paa mine Vegne modtage de Søgsmaal, ſom i Henhold til Lov om Beſkyttelſe for

Varemærker af 2den Juli 1880 maatte reiſes imod mig. 7 Okt. Nr. 139.

4. Bevis for, at jeg har opfyldt de Betingelſer, under hvilke jeg i mit Hjemland kan gjøre Fordring paa Beſkyttelſe for det ovennævnte Mærke, nemlig Udſkrift af det vedkommende Regiſter.

(Datum og Underſkrift.)

Formular II.

Undertegnede (Anmelderens fulde Navn eller hans Firma-Navn og Anmelderens Bopæl eller det Sted, hvor Firmaets Forretning drives), der agter i Henhold til den for Kongeriget Danmark gjældende Lov om Beſkyttelſe for Varemærker af 2den Juli 1880 at anmelde et Varemærke til Indførelſe i det danſke Varemærke-Regiſter, erklærer herved, at (Fuldmægtigens Livsſtilling og fulde Navn), der boer (Fuldmægtigens Bopæl), ſkal paa mine Vegne modtage de Søgsmaal, ſom i Henhold til ovennævnte Lov maatte reiſes imod mig.

(Datum, Underſkrift og Notarialatteſt.)

Undertegnede (Fuldmægtigens Livsſtilling og fulde Navn) modtager den mig ovenfor meddelte Fuldmagt.

(Datum og Underſkrift ſamt Notarialatteſt, medmindre Underſkriften vedkjendes for Regiſtrator.)

Anordning, hvorved de i Lov af 2den Juli 1880 indeholdte Beſtemmelſer om Adgang til at opnaa den ved bemeldte Lov hjemlede Beſkyttelſe for Varemærker gjøres anvendelige til Fordel for Indlændinge og Udlændinge, der i Tydſkland, Venezuela, Belgien, Storbritannien og Irland ſamt Frankrig frembringe eller forhandle Varer, beſtemte til at

13 Okt. Nr. 140.

13 Okt. Nr. 140. bringes i almindelig Omsætning. (Indenministeriet.)

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: At da ifølge § 19 i Lov af 2den Juli d. A. om Beskyttelse Varemærker ved kongelig Anordning kan bestemmes, Indlændinge og Udlændinge, som drive saadan Forret som i Lovens § 2 omhandlet fra et Sted udenfor D mark, her i Riget skulle for deres Varemærker, Navn Firmaer nyde samme Adgang til Beskyttelse, som den bemeldte Lov hjemlede, saafremt der i vedkommende fr mede Stat nydes lignende Beskyttelse for danske V mærker, Navne og Firmaer, og da saadan Beskyttelse Varemærkers Vedkommende er sikkret danske Undersaatt Tydskland, Venezuela, Belgien, Storbritannien og Irl samt Frankrig ved de under 17de Marts, 21de Juni, 1 og 28de November f. A. samt 7de April d. A. med gjeringerne i de nævnte Stater afsluttede Overenskom saa ville Vi herved have anordnet, at de i fornævnte af 2den Juli d. A. indeholdte Bestemmelser om Adgang at opnaa den ved bemeldte Lov hjemlede Beskyttelse Varemærker skulle være anvendelige til Fordel for Indl dinge og Udlændinge, der i Tydskland, Venezuela, Belgi Storbritannien og Irland samt Frankrig frembringe e forhandle Varer, bestemte til at bringes i almindelig O sætning.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst h at rette.

6 Novbr. Nr. 147. **Bekjendtgjørelse angaaende Notering paa Kjøb havns Børs af Kursen paa tydsk, engelsk, fra belgisk og hollandsk Mønt. (Indenrigsministerie**

Paa Indenrigsministeriets derom nedlagte allerund

danigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under 3die d. M. allernaadigst at bifalde: 6 Novb Nr. 147

1) at der fra den 1ste Januar 1881 at regne paa Kjøbenhavns Børs hver Tirsdag og Fredag noteres følgende Vexelkurser:

Hamborg: Rigsmark .... à vista
10 Dage fra Dato.
3 Maaneder fra Dato.

London: £......................... à vista
10 Dage fra Dato.
3 Maaneder fra Dato,

Paris: francs...................... à vista

Antwerpen: francs.................. à vista

Amsterdam: fl...................... à vista

samt endvidere, naar Kursnoteringskomiteen dertil maatte finde Anledning, Kurs for 3 Maaneders Vexler paa de tre sidstnævnte Pladser, og

2) at Kursnoteringskomiteen før hver Notering til Veiledning ved Fastsættelsen af Kursen modtager skriftlig Anmeldelse fra Bankerne og solide Bankierer om de Kurser, hvortil de den samme Noteringsdag forpligte sig til at sælge à vista Vexler paa de Pladser, hvorpaa Kurs noteres, til Beløb af mindst:

Hamborg: Rigsmark 100,000, London: £ 5,000, Paris: francs 100,000, Antwerpen: francs 100,000, Amsterdam: fl. 50,000,

forsaavidt Kursen noteres i Overensstemmelse med den afgivne Anmeldelse.

Hvilket herved bringes til alminbelig Kundskab.

Bekjendtgjørelse angaaende Ombytningen af de sjællandske Jernbane-Aktier mod amortisable 4 pCt.s Statsobligationer. (Finantsministeriet.) 16 Novb Nr. 149

I Medhold af Loven af 2den Juli d. A. om Statens

16 Novbr. Overtagelse af de det sjællandske Jernbaneselskab tilhørende
Nr. 149. Jernbaner med Tilbehør har Finantsministeriet, efterat den fornødne Overenskomst med bemeldte Selskab er afsluttet, til Indløsning af dettes Aktier udfærdiget amortisable 4 pCt.s Statsobligationer af samme Beløb med Tillæg af en Fjerdedel, altsaa: en Obligation paa 500 Kr. for hver Actie paa 200 Rd. eller 400 Kr., en Obligation paa 2,500 Kr. for hver Actie paa 1,000 Rd. eller 2,000 Kr., og en Obligation paa 5,000 Kr. for hver Actie paa 2,000 Rd. eller 4,000 Kr.; fremdeles, forsaavidt Sterling-Actierne ikke i Overensstemmelse med Finantsministeriets Bekjendtgjørelse af 4de September d. A. betimeligen ere forlangte ombyttede mod Obligationer paa Kronemønt, en Obligation paa 25 Lst. for hver Actie paa 20 Lst., en Obligation paa 125 Lst. for hver Actie paa 100 Lst., og en Obligation paa 250 Lst. for hver Actie paa 200 Lst.; endvidere, forsaavidt Ombytningen saaledes er bleven forlangt, en Obligation paa 400 Kr., som suppleres med en kontant Udbetaling af 52 Kr. 67 Ø. for hver Actie paa 20 Lst., en Obligation paa 2,200 Kr. med en Udbetaling af 67 Kr. 37 Ø. for hver Actie paa 100 Lst., og en Obligation paa 4,500 Kr. med en Udbetaling af 36 Kr. 75 Ø. for hver Actie paa 200 Lst.

Obligationerne ere forsynede med 40 Stkr. Renteanvisninger, lydende paa den til hvert Aars 30te Juni og 31te December forfaldende Rente, den første dog kun paa et Tillæg ligt en Fjerdedel af den den 30te Juni 1880 forfaldne 2 pCt.s Rente af Jernbane-Actierne.

Obligationerne ere uopsigelige fra Kreditors Side, men forfalde til Udbetaling efter Trækning. Denne skeer aarlig til 31te December, første Gang til Udbetaling den 31te December 1880, i Overværelse af Notarius publicus i Kjøbenhavn og saaledes, at der hver Gang udtrækkes en af de 20 omtrent lige store Serier, paa hvilke Obligationerne

16 Novbr
Nr. 149

ere fordelte. Trækningens Udfald bekjendtgjøres 3 Gange i „Den Berlingske politiske og Avertissements Tidende", i „Kjøbenhavns Adressekontors Efterretninger" og i „The Times" saavidt muligt i September Maaned. Naar den Serie udtrækkes, til hvilken en Obligation efter dens Overskrift hører, er Obligationens Kapital forfalden til Udbetaling den 31te December næstefter, og Forrentningen skal fra den Tid ophøre.

De forfaldne Kapitaler og Renter udbetales ved Finantshovedkassen i Kjøbenhavn i Kronemønt, Sterlingsummerne efter den sidste før Forfaldsdagen paa Kjøbenhavns Børs noterede Kurs paa kort Sterling. Udbetalingen af Sterling-Obligationernes Kapitaler og Renter kan ogsaa finde Sted i Sterling ved Handelshuset C. J. Hambro & Søn i London. Ved Kapitalernes Udbetaling maa Obligationerne afleveres i behørig kvitteret Stand med alle Renteanvisninger for de efterfølgende Terminer indtil 31te December 1899. Renterne indtil Kapitalernes Forfaldstid udbetales til Enhver, som afleverer de forfaldne Renteanvisninger.

Ved den nu begyndende Ombytning af Jernbane-Aktierne mod Statsobligationer maa hver Aktie være ledsaget med de til samme udgivne Kupons, nemlig Rentekupons for 31te December 1880 og følgende Terminer og Udbytte-Kupons for Aaret 1880 og følgende Aar. Der meddeles altid en Obligation for hver Aktie. Obligationerne udleveres efter Nummernes Orden uden Hensyn til, hvor der begynder en ny Serie.

Ombytningen sker i Statsgjældskontoret mellem 11 og 2.

De nye Obligationer ere udstedte til Ihændehaver, men kunne noteres i Statsgjældskontorets Bøger som lydende paa navngivne Eiere.

Aktier paa Rigs- eller Kronemønt, som ere udstedte til Ihændehaver og ikke senere have faaet nogen Paategning,

Novbr. byttes strax mod Ihændehaver-Obligationer paa Krone-
. 149. mønt, naar ellers Intet er til Hinder derfor. Det samme gjælder, naar Sterling-Actier byttes mod Sterling-Obligationer.

I alle andre Tilfælde maa Actierne indleveres med en Skrivelse, hvori de specificeres, og hvortil Blanket kan faas i Statsgjældskontoret.

Naar Ombytningen ikke kan foregaa strax, meddeler Statsgjældskontoret Indsenderen et Modtagelsesbevis, som ved Sagens Afgjørelse bliver at levere tilbage med behørig Kvittering.

De kontante Afdrag paa Sterling-Actier, som betimelig ere blevne anmeldte til at ombyttes mod Kronemønt-Obligationer, blive at anvise paa og hæve ved Finantshovedkassen uden Renter.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Decbr. **Bekjendtgjørelse ang. Indretningen af og Tilsynet**
r. 151. **med Dampkjedler paa Landjorden*). (Justitsministeriet).**

I Medfør af Lov om Tilsynet med Dampkjedler paa Landjorden af 24de Marts 1875 § 1, saaledes som denne Paragraf er bleven forandret ved Lov af 2den April d. A., samt førstnævnte Lovs §§ 2 og 5 fastsættes herved Følgende:

A. Tilsynets Gjenstand.

§ 1. Gjenstand for det Offentliges Tilsyn er enhver Dampkjedel, der paa Landjorden bruges enten som særskilt

*) Under samme D. er udgaaet en Instrux for de i Henhold til §§ 9 og 15 af Lov 24de Marts 1875 om Tilsyn med Dampkjedler paa Landjorden udnævnte Synsmænd.

Dampudviklingsapparat eller til at forsyne en Dampmaskine. 1 Decb
Fra det Offentliges Tilsyn ere dog, foruden de i Lov af Nr. 15
24de Marts 1875 § 23 nævnte Dampkjedler, endvidere undtagne:

1. Cylindriske Dampkjedler uden indvendig Ildkanal, hvis Rumfang ikke er over 200 Potter, naar de: a) ere forsynede med en Sikkerhedsventil af 1 Tommes Diameter uden Snævring i Aabningen samt med idetmindste een Vandstandsviser og et Forsyningsapparat for Vand, og b) fyldestgjøre de Forskrifter, som indeholdes i de 4 sidste Stykker af denne Bekjendtgjørelses § 2.

2. Kjedler, som ikke rumme over 500 Potter, naar de ere forsynede med en Sikkerhedsventil med fri Udstrømningsaabning for Dampen af mindst 0,07 Kvadrattomme for hver Kvadratfod Ildpaavirkningsflade (jfr. § 2, 1ste Stykke), og Totalbelastningen af denne Sikkerhedsventil høist udgjør 10 Pund pr. Kvadrattomme, eller det paa anden Maade godtgjøres for Politimesteren, at Trykket ikke overstiger den nævnte Størrelse.

3. Kjedler, som rumme over 500 Potter, naar de ere forsynede med: a) en Sikkerhedsventil som under Nr. 2, og hvis Totalbelastning høist udgjør 7 Pund pr. Kvadrattomme, b) et aabent med Atmosfæren i Forbindelse staaende Rør af mindst 3 Tommers Lysningsdiameter samt høist 16 Fods vertikal Høide, regnet fra Rørets nederste Aabning, hvorhos dette ikke maa naa dybere ned i Kjedlens Vandbeholdning end til mindst 4 Tommer over Kjedlens Bund.

Paa de under Nr. 2 og Nr. 3 nævnte Kjedler finde Forskrifterne i de 4 sidste Stykker af denne Bekjendtgjørelses § 2 Anvendelse, dog at Kjedler, som ikke rumme over 300 Potter, helt eller delvis kunne forfærdiges af Støbejern, forsaavidt de ere forsynede med et aabent, med Atmosfæren i Forbindelse staaende Rør af mindst 1½ Tommes eller, hvis Kjedlen lovligt er tagen i Brug før den 1ste Januar 1881,

1 Decbr. Nr. 151. af 1 Tommes Lysningsaabning, samt høist 6 Fods vertikal Høide, regnet fra Rørets nederste Aabning, der tillige ikke maa være Kjedlens Bund nærmere end 4 Tommer.

B. Indretningen af de Tilsynet undergivne Dampkjedler.

§ 2. Dampkjedlens Ildpaavirkningsflade, hvorved forstaaes hele den Flade af Kjedlens Vægge, Kanaler eller Rør, som er udsat for Ildens eller Røgens umiddelbare Paavirkning, skal overalt være i Berøring med Vand, idet den normale Vandstand i Kjedlen skal ligge mindst 4 Tommer over Ildpaavirkningsfladen.

Ovenstaaende Bestemmelse finder dog ikke Anvendelse paa:

1) Apparater til Overhedning af Damp, der ikke udgjøre Dele af selve Dampkjedlen,

2) saadanne Dele af Ildpaavirkningsfladen, som paa Grund af deres forholdsvis ringe Udstrækning og deres Beliggenhed ifølge Synsmændenes Skjøn ingensinde ere udsatte for at blive gløbende selv ved meget stærk Fyring.

Ingen Del af en Kjedels Ildpaavirkningsflade maa udføres af Støbejern eller Messing. Herfra undtages dog cylindriske Rør af Messing, der ikke ere over 4 Tommer i indvendigt Tværmaal. Bestemmelserne i dette Stykke komme ikke til Anvendelse paa Kjedler, der lovligt ere tagne i Brug før den 1ste Juli 1875.

Brugen af Dampkjedler, hvis Plader ere samlede ved Falsning, forbydes.

Ligeledes forbydes Brugen af Dampkjedler med svejsede Pladesamlinger, paa hvilke Dampens Tryk virker i sønderrivende Retning.

Bestemmelserne i 4de og 5te Stykke af denne § finde ikke Anvendelse paa Kjedler, der lovligt ere tagne i Brug før den 1ste Januar 1881.

§ 3. Kjedlens normale Vandstand (jfr. § 2, 1ste Stykke) skal være angiven ved en tydelig Linie paa Kjedlen, samt, saafremt dette Mærke skjules ved Mur eller anden Beklæd-

ning, tillige ved en tydelig Linie paa Muren eller Beklæd- 1 Decbr
ningen. Nr. 151

For at kunne kontrollere Vandstanden i Kjedlen skal der paa denne findes et Apparat, der stadig viser Vandstanden, samt 3 Prøvehaner eller Prøveventiler med passende Udstrømningsaabninger, af hvilke den ene skal have sin indvendige Munding 3 Tommer over, den anden 1 Tomme under og den tredie 3 Tommer under den normale Vandstand. Forsaavidt Vandstandsviseren og Prøvehanerne eller Prøveventilerne ikke hver for sig ere anbragte umiddelbart paa Kjedlen, skal den fælles Forbindelse mellem dem og Kjedlen tilveiebringes ved Rør af mindst 3 Tommers Lysningsdiameter.

Prøvehanerne eller Prøveventilerne skulle være saaledes indrettede, at man for at fjerne Kjedelsten og andre Urenligheder kan støde i lige Retning gjennem dem.

De ovennævnte Apparater skulle anbringes saaledes, at de med Lethed kunne iagttages af Fyrbøderen.

Bestemmelserne i denne § med Undtagelse af sammes første Stykke finde ikke Anvendelse paa Kjedler, der lovligt ere tagne i Brug før den 1ste Juli 1875, forsaavidt Kjedlerne vedvarende ere i Overensstemmelse med de i Lov af 12te April 1851 givne Forskrifter.

§ 4. Enhver Dampkjedel skal være forbunden med mindst eet forsvarligt **Vandforsyningsapparat**, som er istand til at vedligeholde den normale Vandstand i Kjedlen.

Hvor Røret fra et Forsyningsapparat — Føderøret — indmunder i Kjedlen, skal der udvendigt paa denne anbringes en særlig selvlukkende Ventil, som hindrer Vandet i at strømme ud af Kjedlen gjennem Føderøret. Denne Bestemmelse finder dog ikke Anvendelse paa Kjedler, der lovligt ere tagne i Brug før den 1ste Juli 1875.

Lokomotiver og Lokomobiler skulle have 2 af hinanden uafhængigt virkende Forsyningsapparater, der ikke maa dri-

1 Decbr. ves ved samme Maskine, og som hvert for sig er i Stand
Nr. 151. til at vedligeholde Vandstanden i Kjedlen.

Med Hensyn til Lokomotiver og Lokomobiler, som lovligt ere tagne i Brug før den 1ste Januar 1881, tilstedes det dog, at de kun ere forsynede med en af Hovedmaskinen dreven Fødepumpe, forsaavidt den lader sig udløse af Maskinen og drive ved Haandkraft.

Umiddelbar Forsyning af Kjedlen fra en Bys Vandledning kan i Reglen ikke ansees for forsvarlig.

Flere Dampkjedler, henhørende til samme Bedrift, tillades det at forsyne ved et fælles Forsyningsapparat, naar dette er istand til at forsyne saavel hver enkelt Kjedel som alle Kjedlerne tilsammen med den fornødne Vandmængde.

§ 5. Paa enhver Dampkjedel skal anbringes mindst 1 eller, naar Kjedlens Ildpaavirkningsflade er større end 400 Kvadratfod, mindst 2 Sikkerhedsventiler.

Belastningen paa Ventilerne skal tilveiebringes ved Vægte, som trykke paa Ventilerne umiddelbart eller ved Hjælp af Vægtstænger. Det tillades at ophænge Vægtene i eller lade dem hvile paa Fjedre.

At belaste Ventilerne ved spændte Fjedre alene, virkende umiddelbart eller ved Hjælp af Vægtstænger paa Ventilerne, kan kun tillades paa Lokomotiver og saadanne Lokomobiler, som ved Maskinens Gang ere underkastede stærke Rystelser, og kun forsaavidt Fjedrene efter Synsmændenes Skjøn tilstede Ventilerne at aabne sig tilstrækkeligt.

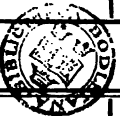
Belastningen maa ikke være større, end at Dampen aabner Ventilerne, naar den har naaet den største Spænding, som ifølge den af Synsmændene foretagne Prøve med Kjedlen maa haves i denne (jfr. C. § 10), ligesom Belastningen ikke yderligere maa forøges ved Paahængning af Vægt eller kunne forøges ved Forskydningen af Vægte eller Spænding af Fjedre. — Hvor Belastningen derfor er tilveiebragt ved Vægte paa Vægtstænger, maa disse ikke have Overlængde,

og hvor Belastningen er tilveiebragt ved Fjedre, maa der 1 Decbr. være anbragt en Stopper, som forhindrer, at Fjedrene spændes for stærkt. Nr. 151.

Alle Ventiler skulle iøvrigt være saaledes indrettede, at Dampen i intet Tilfælde kan afkaste Ventilen, selv om de Midler, ved hvilke Ventilerne belastes, skulde ophøre at virke. Denne Bestemmelse finder dog ikke Anvendelse paa Kjedler, som lovligt ere tagne i Brug før den 1ste Juli 1875.

Arealet af Sikkerhedsventilens Lysaabning eller Summen af alle Sikkerhedsventilernes Lysaabningers Arealer o: Summen af Arealerne af de Aabninger, hvorigjennem Dampen, naar alle Sikkerhedsventilerne samtidig løftes, kan strømme ud, maa ikke være mindre end angivet i nedenstaaende Tabel, der bestemmer Lysaabningerne i Kvadrattommer for hver Kvadratfod af Kjedlens Ildpaavirkningsflade i Forhold til den høieste Spænding over Atmosfærens Tryk, som det ifølge Synsmændenes Prøve er tilladt at have i Kjedlen.

Største tilladte Trykforskjel paa Kvadrattommen.	0 til 7 Pd.	7 til 14 Pd.	14 til 21 Pd.	21 til 28 Pd.
	Kvadrattommer.			
Areal af Lysaabningen for hver Kvadratfods Ildpaavirkningsflade	0,0707	0,0486	0,0369	0,0298

Største tilladte Trykforskjel paa Kvadrattommen.	28 til 35 Pd.	35 til 42 Pd.	42 til 49 Pd.	49 til 56 Pd.
	Kvadrattommer.			
Areal af Lysaabningen for hver Kvadratfods Ildpaavirkningsflade				

1 Decbr.
Nr. 151.

Største tilladte Trykforskjel paa Kvadrattommen.	til 63 Pd.	til 70 Pd.	til 77 Pd.	til 84 Pd.
	Kvadrattommer.			
Areal af Lysaabningen for hver Kvadratfods Ildpaavirkningsflade....................	0,0152	0,0138	0,0127	0,0117

Største tilladte Trykforskjel paa Kvadrattommen.	84 til 91 Pd.	91 til 98 Pd.	98 til 105 Pd.	105 til 112 Pd.
	Kvadrattommer.			
Areal af Lysaabningen for hver Kvaratfods Ildpaavirkningsflade....................	0,0109	0,0103	0,0096	0,0091

Decbr. Veiene for Dampen fra Kjedlen til Sikkerhedsventile
. 151. og fra disse til den fri Luft maa paa intet Sted have mi
Tværsnitsarealer end de Lysaabninger, som Sikkerheds
tilerne efter Ovenstaaende mindst skulle have.

Kjedler med flade eller indbuede Sider eller Bunde sk
være forsynede med en Luftventil, saafremt ikke de næ
Dele af Kjedlen have saa stor Styrke i Forhold til de
Udstrækning, at de efter Synsmændenes Skjøn kunne m
staa Atmosfærens Tryk udvendig fra.

§ 6. Enhver Dampkjedel skal være forsynet med en e
Synsmændenes Skjøn forsvarlig **Maaler for Dam
Spænding.** Paa denne Maaler skal anbringes et tyde
Mærke, som angiver den høieste i Kjedlen tilladte Dam
spænding.

§ 7. Paa enhver efter 1ste Januar 1881 i Brug tag
Dampkjedel skal der findes et Apparat til Anbringelse
Synsmændenes Kontrolmanometer, nemlig et med Ha
forsynet Rør, der ender i en lodret Metalflanche af ¼
Tommes Tykkelse og $1^1/_2$ Tommes Tvermaal. Flanchen af d
angivne Dimensioner kan anbringes paa den øverste Prøv
hane.

For Kjedler, som ere lovligt tagne i Brug før 1ste Janu
1881, skal den angivne Indretning forefindes senest 1st
Januar 1884.

§ 8. Paa enhver Dampkjedel skal Fabrikkens Mærke o
Fabrikkens Løbenummer eller andet Mærke, hvorved Kjedle
Identitet aldeles utvivlsomt kan godtgjøres, og det Aar,
hvilket Kjedlen er forfærdiget, være angivet paa en solid o
øinefaldende Maade. Paa Lokomobiler skal desuden pa
samme Maade Eierens Navn være anbragt.

C. Prøvelse af de Tilsyn undergivne Dampkjedler.

§ 9. Forinden en Kjedel, der ikke tidligere har væ
underkastet Prøve her i Landet, prøves, skal Rekvirente
med Begjæringen om Synets Foretagelse aflevere en nø

tig Beskrivelse af Kjedlen med Angivelse af Ristens og 1 Decbr.
Ildpaavirkningsfladens Størrelse i Kvadratfod, samt af, Nr. 151.
hvor stor en Del af Ildpaavirkningsfladen der ligger over
den normale Vandstand; ligeledes opgives den største Spænding af Dampen over Atmosfærens Tryk, som Kjedlen ved Brugen vil blive underkastet. Beskrivelsen indhændiges Synsmændene til Brug ved deres Forretning.

I de af Synsmændene afgivne tvende Beretninger om den første Prøve, som en Kjedel underkastes her i Landet eller efter at have undergaaet en Hovedreparation eller Forandring, have de at indføre en nøiagtig Beskrivelse af Kjedlen. Ved enhver efterfølgende Synsforretning skal det Eieren af Kjedlen tilhørende Exemplar af den første Synsforretning, indeholdende Beskrivelse af Kjedlen, være tilstede.

Ved de aarlige Eftersyn af faststaaende Kjedler skal det Eieren tilhørende Exemplar af den sidste Synsforretning være tilgjængeligt for Synsmanden.

§ 10. Ved Synsforretningen skulle Synsmændene undersøge, om alle ved denne Anordning trufne Bestemmelser om Kjedlen ere iagttagne, samt underkaste denne en **Trykprøve** ved Indpumpning af Vand, hvorved godtgjøres, om Kjedlen ved et Tryk, som er 5/3 Gange saa stort som det Damptryk, den ved Brugen vil blive underkastet, udviser nogen væsentlig Utæthed eller nogen større Formforandring, som kunde medføre Fare ved Kjedlens Benyttelse med den af Eieren eller Brugeren opgivne Dampspænding.

Saafremt Kjedlen paa et af Trykprøvens Stadier har vist nogen betænkelig Utæthed, eller den har erholdt en væsentlig Formforandring, saaledes at dens Benyttelse ved den opgivne Spænding maa ansees for utilstedelig, ere Synsmændene, saafremt det forlanges, bemyndigede til at undersøge, hvor stort et Tryk Kjedlen da kan udholde uden at vise nogen

1 Decbr. Nr. 151. væsentlig Utæthed samt uden at faa større eller blivende Formforandringer.

Kjedlen maa kun benyttes ved en Dampspænding, som ikke overstiger ²/₃ af det Tryk, hvormed den er prøvet og funden tilstrækkelig stærk og tæt.

Er en Kjedel prøvet i Udlandet, fastsættes det høieste tilladte Damptryk i Kjedlen ligeledes til ²/₃ af det, hvormed Kjedlen er prøvet.

Naar det høieste tilladelige Damptryk i Kjedlen er fastsat, og Sikkerhedsventilerne og deres Belastning ere indrettede i Overensstemmelse med dette Tryk, mærkes saavel Sikkerhedsventilerne som de til deres Belastning tjenende Apparater med Stempler, hvorved paa selve Ventilen angives Ventilaabningens Diameter i danske Linier, paa Vægtstængerne disses fulde Længde i danske Tommer, og paa Vægtlodderne, der tjene til Belastning af Ventilerne, deres Vægt i danske Pund. Hvor Vægtlodderne, med hvilke Ventilerne belastes, bestaa af flere Stykker, stemples hvert enkelt af dem med sin Vægt.

Saafremt en Sikkerhedsventil belastes med spændte Fjedre, stemples den Stopper, som hindrer Fjedrene i at spændes for stærkt, med Angivelse af dens Længde i danske Linier.

Saafremt Eieren af en Kjedel deri er enig, ere Synsmændene undtagelsesvis bemyndigede til at prøve en Kjedel uden at Sikkerhedsventilen er anbragt paa samme, imod at de ved Beregning forvisse sig om, at Ventilens Belastning er en saadan, at den for Kjedlen tilladte høieste Spænding ikke kan overskrides, og derefter tilkjendegive dette ved den ovenfor paabudne Stempling.

D. Om Pasning af de det Offentliges Tilsyn undergivne Dampkjedler.

§ 11. Paa og omkring Kjedlen skal der altid være

ƚddeligt, rent og ordentligt, Spjeldet til Skorstenen skal 1 Decbr.
ædse være i Orden. Nr. 151.

§ 12. Prøvehanerne og Vandstandsviserne skulle altid olde i ren og brugbar Stand.

a) Prøvehanerne undersøges flere Gange om Dagen, men navnlig ved hver Opfyring; ere de tilstoppede, skulle de ufortøvet renses.

Under Brugen af Kjedlen skal der af underste Prøvehane altid udstrømme Vand, af mellemste Hane som Regel ligeledes Vand og af den øverste Damp.

b) Vandstandsglasset maa stadigt iagttages og det maa navnlig paases, at Vandet, hver Gang der fyres, staar mindst i samme Høide som Vandlinien paa Kjedlen. Mindst en Gang om Dagen maa Fyrbøderen forvisse sig om, at Hanerne paa Vandstandsglasset ere i Orden, idet Glassets Udblæsningshane aabnes samtidigt med, at de to Forbindelseshaner skiftevis aabnes og lukkes forsigtigt. Viser nogen af Hanerne sig herved at være tilstoppet, maa den uopholdelig renses; findes Utætheder, skulle de snarest muligt repareres.

Springer Glasset, skal det senest ved det første længere Ophold erstattes af et nyt.

c) Svømmeren prøves jævnligt, navnlig hver Gang der fyres, om den bevæger sig frit.

§ 13. Vandstanden i Kjedlen maa ikke synke dybere end det paa Kjedlen anbragte Vandstandsmærke, der stedse skal ldes tydeligt angivet. Skulde af en eller anden Grund, Ex. ved Forsømmelighed fra Fyrbøderens Side eller ved et udseligt stort Dampforbrug Vandstanden synke væsentlig bere, navnlig saafremt den synker saa dybt, at den ikke gives ved Vandstandsviserne eller Prøvehanerne, og der aledes kan være Fare for, at nogen Del af Ildpaavirkngsfladen er blottet for Vand, skal Kjedlen, saafremt den i Forbindelse med en eller flere andre Kjedler, afspærres

1 Decbr. fra disſe; Ilden ſkal dernæſt ufortøvet rages ud, Spjældet
Nr. 151. og Fyrdøren aabnes og Kjedlen henſtaa roligt, til den er afkjølet. Under ingen Omſtændigheder maa der, naar ovenſtaaende Tilfælde indtræder, ſættes Vand paa Kjedlen, forinden Afkjølingen af Kjedlen og Murværket har fundet Sted.

Har nogen Del af Ildkanalen været gløende, maa Kjedlen ikke benyttes, forinden det ved en omhyggelig Underſøgelſe er godtgjort, at den fremdeles er i tjenſtdygtig Stand.

Paa Vandforſyningsapparaterne og dertil hørende Føderør med Kontraventil ſkal Fyrbøderen under Fødningen jævnligt have ſin Opmærkſomhed henvendt, for at overbeviſe ſig om, at der virkelig gaar Vand paa Kjedlen.

Hvor der findes Reſerve-Fødeapparat, ſkal dette mindſt en Gang om Ugen ſættes i Virkſomhed, for at der kan haves Sikkerhed for, at det er i brugbar Stand.

§ 14. **Dampſpændingen** maa ikke ſtige høiere end angivet ved Mærket paa Trykmaaleren. Skulde det ved uforſigtig Fyring eller pludſelig ophørt Dampforbrug ſtige høiere end tilladt, ſaaledes at Sikkerhedsventilerne begynde at blæſe ſtærkt ud, ſkal Ilden ufortøvet dæmpes og Kjedlen forſynes med Vand. Er Vandſtanden imidlertid ſunken ſaa dybt, at der kan være Fare for, at nogen Del af Ildpaavirkningsfladen kan være blottet for Vand, maa der dog ſom angivet i forrige §, under ingen Omſtændigheder ſættes Vand paa Kjedlen.

a) Trykmaaleren ſkal iagttages, hver Gang der fyres. Naar Leilighed dertil gives, ſkal det efterſes, om Trykmaalerens Viſer, naar der ingen Spænding er paa Kjedlen, er gaaet tilbage paa Nulpunktet; viſer der ſig nogen væſentlig Afvigelſe herfra, ſom kunde tyde paa, at Trykmaaleren er i Uorden, ſkal dette meddeles Kjedlens Eier eller Bruger.

b) Sikkerhedsventilerne maa under ingen Omſtæn-

bigheder overbelastes. De skulle mindst een Gang dag- 1 Decbr.
lig forsigtigt løftes lidt, for at Sikkerhed kan haves Nr. 151.
for, at de stedse ere i Orden.

§ 15. **Kjedelrensningen** skal finde Sted, saa ofte det gjøres fornødent; herved skal alt Bundfald samt al Kjedelsten fjernes af Kjedlen.

Føderøret og Udblæsningsrøret saavelsom Forbindelsesrørene imellem Kjedlen og Vandstandsglasset samt Prøvehanerne befries omhyggeligt for Sten og Slam. Sikkerhedsventilen, Kontraventilen samt de forskjellige Haner efterses omhyggeligt og efterslibes om fornødent.

Ved enhver Kjedelrensning efterses Kjedlen omhyggeligt saavel udvendigt som indvendigt, og Feil eller Læk, som ere forefundne ved den daglige Gang eller ved Rensningen, skulle da afhjælpes. Ere Feilene saa betydelige, at de ikke strax kunne udbedres, skal Kjedlens Eier eller Bruger underrettes derom.

Afsætter Fødevandet meget Slam og Bundfald, bør der hver Morgen eller efter et andet længere Ophold, forinden Kjedlen atter sættes i Arbeide (altsaa medens Vandet endnu er i Ro), udblæses saa meget Vand, at den væsentligste Del af Slam og Bundfald bortfjernes. Ved Arbeidets Ophør om Aftenen sættes da mindst saa meget Vand paa Kjedlen over normal Vandstand, som der skal blæses ud den næste Morgen.

Saafremt der vises Forsømmelighed i Henseende til Kjedlens forsvarlige Rensning, kunne Synsmændene paabyde, at Kjedlen renses med visse bestemte Mellemrum, der dog ikke maa være kortere end 3 Uger, naar Kjedlen benyttes 12 Timer i hvert Døgn, og i Forhold dertil, naar den bruges mere eller mindre.

§ 16. For ethvert længere **Ophold** skal Kjedlen forsynes med Vand over den sædvanlige Vandstand, ligesom Ilden skal slukkes, saafremt Kjedlen lades uden Tilsyn. For

1 Decbr. eller under en kortere Standsning skal Ilden dæmpes og
Nr. 151. Vand sættes paa Kjedlen. Saalænge der er Ild paa Risten, maa Spjeldet til Skorstenen — til Forhindring af Gas-explosioner i Fyrkanalen — aldrig lukkes fuldstændigt.

Saalænge der er Spænding paa Kjedlen, maa Stød eller Slag paa den undgaas; det er derfor ikke tilstedeligt at foretage Stemninger af Flanscher eller Stemmefuger, medens Kjedlen er i Brug.

§ 17. Den, som betjener Kjedlen, skal i en Bog, som skal forevises ved hvert aarligt Eftersyn, optegne, hvor mange Timer Kjedlen benyttes, naar den renses og eftersees, og hvilke væsentlige Mangler der ere forefundne eller forмодede at være tilstede. Saadanne Mangler skal han uopholdelig anmelde for Kjedlens Eier eller Bruger, der er pligtig til snarest muligt at lade dem afhjælpe.

E. Om Brugen af Lokomobiler i Nærheden af Bygninger og let antændelige Gjenstande.

§ 18. Enhver kan modsætte sig, at et Lokomobil benyttes indenfor 50 Alen fra hans med Straa, Rør eller lignende let antændeligt Tag belagte Bygning, Stak eller Mødding. Brugeren af en Eiendom har i saa Henseende samme Ret som Eieren.

§ 19. Lokomobiler maa ikke benyttes i nærmere Afstand end 10 Alen fra Bygninger belagte med Straa, Rør eller lignende let antændeligt Tag, Stak, Mødding eller andre større Oplag af ligesaa brændbare Stoffer udenfor Hus, og naar de benyttes i nærmere Afstand fra de nævnte Gjenstande end 20 Alen, skal der

a) under Risten være anbragt en tætsluttende lukket Askekasse af støbt Jern eller af forsvarligt tykke Smedejernsplader med en hensigtsmæssigt indrettet Forplade under Indfyringsstedet,

b) omkring Lokomobilet anbringes en Skjærm af Jernblik eller af Træ, mindst 2 Alen høi og i en saadan Afstand

fra Lokomobilet, at en Mand kan gaa mellem dette og Skjærmen, 1 Decbr. Nr. 151.

c) til Brændsel alene benyttes Stenkul eller Kokes og Cinders, hvorhos der

d) over Skorstenens Munding skal være anbragt enten en kuppelformig Gnistfanger, hvis hele nederste Kant er ledet ind i en omkring Skorstenens øverste Kant anbragt Vandbeholder, der stedse skal holdes forsynet med Vand gjennem et fra Fødepumpen anbragt Rør, eller en til Skorstenens øverste Rand nøie sluttende dobbelt Gnistfanger af Jerntraad, hvis Traade ikke ere fjernede over ¼ Tomme fra hinanden, og med en Afstand af mindst 2 Tommer mellem Nettene.

Naar et Lokomobil benyttes i mindre end 50 Alens Afstand fra Bygninger belagte med Straa, Rør eller lignende let antændeligt Tag, Stak, Møddiug eller andre større Oplag af ligesaa brændbare Sager udenfor Hus, skal Pladsen, hvorpaa Lokomobilet opstilles, forinden frigjøres og under Brugen i en Omkreds af 10 Alen fra Lokomobilet stedse holdes ryddelig for Halm og lignende brændbare Stoffer, hvorhos der under Brugen i Lokomobilets umiddelbare Nærhed altid skal haves et større Kar med Vand og Brandspande samt en Brandstige paa rede Haand.

§ 20. Ved Benyttelse af Lokomobiler i Byer kan det af Politiet forlanges, at der skal drages Omsorg for at Røgen fra Lokomobilet ikke bliver til Ulempe for de Omboende.

§ 21. Et Exemplar af de om Brugen af Lokomobiler i Nærheden af Bygninger og let antændelige Gjenstande til enhver Tid gjældende Bestemmelser skal stedse medfølge ethvert Lokomobil, der udleies til Brug. Ved Lokomobiler, der benyttes indenfor 50 Alen fra nogen Bygning, skal tillige Fyrbøderen være i Besiddelse af et Exemplar af de i ovenstaaende Afsnit D. indeholdte Bestemmelser for Pasning af Dampkjedler.

1 Decbr. Saadanne Exemplarer kunne forlanges udleverede uden
Nr. 151. Betaling hos enhver Politimester.

F. Om Ophævelse af ældre Bestemmelser.

§ 22. Bekjendtgjørelse angaaende Indretningen af og Tilsynet med Dampkjedler paa Landjorden af 28de Juni 1875 og de dertil sig sluttende Bekjendtgjørelser af 17de Marts og 28de Juni 1876 samt Bekjendtgjørelse af 2den November 1877 ophæves.

Foranstaaende Bestemmelser træde i Kraft den 1ste Januar 1881.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

15 Decbr. **Anordning ang. Fordringerne til 2den Afdeling af**
Nr. 160. **Styrmandsexamen. (Marineministeriet).**

Vi Christian den Niende osv., G. v.: I Henhold til Lov om Styrmandsexamen af 24de Juli d. A. § 4 ville Vi allernaadigst have anordnet, som følger:

§ 1. I de til Styrmandsexamens 2den Afdeling hørende Fag med Undtagelse af Maskinlære, for hvilket Fags Vedkommende Fordringerne ere bestemte ved ovennævnte Lovs § 3, fordres:

i Navigation: Nærmere Kjendskab til Maanens og Planeternes Bevægelse i Solsystemet samt til deres tilsyneladende Bevægelse paa Himmelkuglen; Maanens Phaser; Kjendskab til de klareste Fixstjerners Plads paa Himmelkuglen.

Aarsagerne til Deviationen, dennes Forandring ved Skibets Krængning, samt Midlerne, hvorved Deviationen kan ophæves.

Kjendskab til de nyere Lodde- og Logge-Apparater.

Kort Begreb om Søkorts Konstruktion og om Storcirkelseilads.

Nærmere Undersøgelse af Sextantens og Oktantens

Feil, den kunstige Horizont, Færdighed i Vinkelmaaling saavel imellem terrestriske Gjenstande som imellem Himmellegemer. 15 Decb Nr. 16(

Rettelse af Maanens, en Planets og en Fixstjernes maalte Høide.

Bestemmelse af Klokkeslettet, til hvilket et givet Himmellegeme passerer Meridianen, samt af hvilke Fixstjerner der passere denne i et givet Tidsrum.

Bestemmelse af Misvisningen og Deviationen saavel ved terrestriske som ved astronomiske Observationer.

Bestemmelse af Breden ved en Høide af Maanen i Meridianen, ved en Høide af en Planet eller en Fixstjerne saavel i som i Nærheden af Meridianen samt ved en Høide af Polarstjernen.

Bestemmelse af Længden ved Hjælp af Søuhret og Høiden af en Planet eller Fixstjerne.

Bestemmelse af Skibets Sted ved Stedlinieobservationer af hvilkesomhelst Himmellegemer.

Bestemmelse af Søuhrets Stand ved Hjælp af Høiden af en Planet eller Fixstjerne.

Beregning af et Himmellegemes Høide, naar Klokkeslettet er bekjendt.

Bestemmelse af Middelklokkeslettet i Greenwich ved Hjælp af Maanedistancer; Anvendelse af det fundne Klokkeslet til at bestemme enten Længden eller Søuhrets Stand.

Kjendskab til den Tid, paa hvilken de forskjellige Observationer bedst foretages.

Geografi og Veirlære: Kort Oversigt over Fordelingen af Land og Hav paa Jordkloden, de vigtigste Bugter og Stræder, Søstæder, Øgrupper og Forbjerge; Vind- og Strømforholdene i Verdenshavene og de mest befærdede Veie over disse.

15 Decbr. Kjendskab til de vigtigste meteorologiske Instrumenter,
Nr. 160. deres Indretning og Anvendelse med Hensyn til Undersøgelse af Luftens Tryk, Varme og Fugtighed og Havets Saltholdighed; Lovene for de almindelige Forstyrrelser i Atmosphæren og for Storme.

i Engelsk: Oplæsning og mundtlig Oversættelse fra Engelsk til Dansk af et Stykke i et tidligere læst Pensum af mindst 100 Oktavsider; Afskrift efter Diktat af et Stykke i det samme Pensum og Oversættelse af det Nedskrevne; Oversættelse fra Engelsk til Dansk af de vigtigste Søfarten vedkommende Dokumenter; Kjendskab til de vigtigste Regler af Formlæren.

i Søret og Handelsvidenskab: De vigtigste Regler efter dansk Ret om Skibe, Skibsmandskabets Forhold og Pligter; Befragtning, Havari, Bodmeri, Bjergning, Paaseiling; Søforsikring og Behandlingen af Søsager, saa og om Told-, Fyr-, Havne-, Lods-, og Konsulatvæsen.

Kortfattet Oversigt over Kredit-, Mønt-, Maal- og Vægtforholdene; Kundskab om Vexler, om Kurser og Bogføring.

§ 2. Denne Anordning træder i Kraft den 1ste Juli 1881.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

31 Decbr. **Bekjendtgjørelse, hvorved Brugen af Dampkjedler**
Nr. 167. **med sveisede Pladesamlinger i Dampfartøier forbydes (Justitsministeriet).**

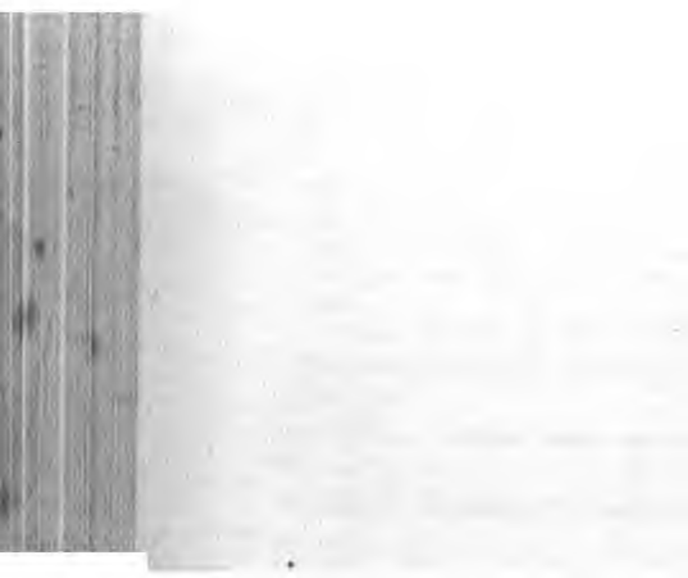
I Medfør af Lov om Tilsyn med Dampfartøier af 24de Marts 1875 § 2 fastsættes herved Følgende:

I Dampfartøier forbydes Brugen af Dampkjedler med

veisede Pladesamlinger, paa hvilke Dampens Tryk virker i sønderrivende Retning. 31 Decbr. Nr. 167.

Denne Bestemmelse finder dog ikke Anvendelse paa Kjedler, der lovligt ere tagne i Brug før den 1ste Januar 1881.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Tillæg.

Ifølge de i Tidsrummet fra 1 Jan. 1875 til 31 Decbr. 1880
ıkomne Love og Anordninger m. v. ville følgende Anmærkninger
ɛre at tilføie i de tidligere udkomne Afdelinger af nærværende
amling:

I. I Samlingen for Aarene 1683—1784:

ide 311. Ved F. 23 April 1781 om Jordfællesskabets Ophævelse
§ 24: Ophævet ved L. 28 Mai 1880 (Nr. 63) § 87.

II. I Samlingen for Aarene 1785—1813:

ide 104. Ved F. 25 Juni 1790 ang. skadeligt Vands Afledning:
Ophævet ved L. 28 Mai 1880 (Nr. 63) § 87.

– 129. Ved P. 10 Novbr. 1791 ang. det ved F. 25 Juni 1790
befalede Nivellationsarbeide gjøres samme Anm.

– 136. Ved F. 18 Jan. 1792 ang. Indførsel efter Domme: See
L. 28 Mai 1880 (Nr. 66) om Vexelsager og Vexelprotester § 7.

– 564. Ved F. 8 Febr. 1805 ang. Kvarantainevæsenet: Bortfalder efter L. 2 Juli 1880 (Nr. 97) § 40.

– 639. Ved F. 24 Octbr. 1806 om Underretsprokuratorernes
Salarium: L. 24 Mai 1879 (Nr. 55).

– 742. Ved Regl. 21 Novbr. 1810 § 13: „Forandret ved L. 15
Mai 1875 (Nr. 53) om Jordemødrenes Lønning og Forhold § 2."

– 755. Ved P. 1 Novbr. 1811 ang. de Reisendes Kontoir:
„Ophævet ved L. 15 Mai 1875 (Nr. 52) om Tilsynet
med Fremmede og Reisende m. m. § 23."

III. I Samlingen for Aarene 1814—1834:

Side 122. Ved P. 28 Febr. 1817 om Kystpolitiet § 13: Ophævet ved L. 15 Mai 1875 (Nr. 52) om Tilsynet med Fremmede og Reisende m. m. § 23.

— 222. Ved F. 24 Juli 1822 ang. Lovens 3—19—8: „§§ 1–5, 7 og 8 ere ophævede ved L. 15 Mai 1875 (Nr. 52) om Tilsynet med Fremmede og Reisende m. m. § 23."

— 241. Ved P. 25de Marts 1824: „Ophævet ved L. 22 Decbr. 1876 (Nr. 157) § 7."

— 265. Ved F. 18 Mai 1825 ang. trasserede Vexler: Ophævet ved Vexellov 7 Mai 1880 (Nr. 52), jfr. L. 28 Mai 1880 (Nr. 66) § 11.

— 278. Ved P. 25 Aug. 1825: Ophævet ved L. 22 Decbr. 1876 (Nr. 157) § 7.

— 295. Ved F. 7 Marts 1827 om Salarium for Aktores i Justitssager: L. 24 Mai 1879 (Nr. 55).

— 360. Ved P. 14 Novbr. 1828: Ophævet ved L. 22 Decbr. 1876 (Nr. 157) § 7.

— 365. Ved F. 10 Decbr. 1828: „Jfr. L. 15 Mai 1875 (Nr. 52) om Tilsynet med Fremmede og Reisende m. m. § 23."

— 411. Ved F. 27 Marts 1831 om Lodsvæsenet: See nu L. 13 Juni 1879 (Nr. 73).

IV. I Samlingen for Aarene 1834—1848:

Side 3. Ved P. 12 Febr. 1834 ang. Bolværksafgiften § 8: L. 24 Decbr. 1878.

— 336. Ved F. 7 April 1843 ang. indenbyes Vexler: Ophævet ved Vexellov 7 Mai 1880 (Nr. 52), jfr. L. 28 Mai 1880 (Nr. 66) § 11.

— 541. Ved A. 29 Juli 1846 ang. Vands Afledning: Ophævet ved L. 28 Mai 1880 (Nr. 63) § 87.

V. I Samlingen for Aarene 1849—1859:

Side 7. Ved L. 20 Juni 1850 om Kreditforeninger: „See L. 24 Marts 1875 (Nr. 33) hvorved Indenrigsministeren bemyndiges til at stadfæste visse Forandringer i det lovbestemte Indhold af Statuterne for Kreditforeninger."

Side 71. Ved L. 16 Marts 1851 indeh. Tillæg til A. 29 Juli 1846: Ophævet ved L. 28 Mai 1880 (Nr. 63) § 87.

— 84. Ved L. 9 April 1851: See nu L. 20 Novbr. 1876 (Nr. 135) om Pensionering af Underbefalingsmænd m. v., L. s. D. (Nr. 136) om Invalideforsørgelse, samt L. 6 Febr. 1880 (Nr. 9).

— 98. Ved L. 12 April 1851 om Dampkjedler m. m.: Ophævet ved L. 24 Marts 1875 (Nr. 22) om Tilsyn med Dampfartøier § 26 samt L. s. D. (Nr. 23) om Tilsyn med Dampkjedler paa Landjorden § 25.

— 116. Ved L. 27 Febr. 1852 om den sjællandske Jernbane: Jfr. L. 24 Mai 1875 (Nr. 59) §§ 5 og 6.

— 134. Ved L. 10 Marts 1852 ang. Ophævelsen af Kvarantaine-Foranstaltninger: Bortfalder efter L. 2 Juli 1880 (Nr. 97) § 40.

— 135. I Noten til L. 26 Marts 1852 ang. Redningsvæsenet paa de danske Kyster § 2 tilføies: L. 29 Marts 1878 (Nr. 38).

— 190. Ved Tyendelov 10 Mai 1854 § 60: „Forandret ved L. 15 Mai 1875 (Nr. 52) om Tilsynet med Fremmede og Reisende m. m. § 10."

— 195. Ved L. 24 Mai 1854: „Ophævet ved L. 7 April 1876 (Nr. 57) om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage § 13".

— 210. Ved L. 21 Marts 1855 § 9 sidste Punktum: „Forandret ved L. 30 Novbr. 1876 (Nr. 140)."

— 226. Ved L. 8 Marts 1856 om Borger- og Almueskolevæsenet § 7: See L. 12 April 1878 (Nr. 48), ang. en forhøiet Ligning til Skolefondene for Ringkjøbing og Veile Amter, L. 24 Mai 1879 (Nr. 60) samt L. 28 Mai 1880 (Nr. 74) ang. en forhøiet Ligning til nogle af Amternes Skolefonds.

— 232. Ved L. 8 Marts 1856 ang. Jordemødrenes Lønning: „See L. 15 Mai 1875 (Nr. 53) om Jordemødrenes Lønning og Forhold."

— 258. Ved L. 17 Marts 1856 om en Jernbane ved Faxøe: „See L. 4 Mai 1875 (Nr. 44) om Anlæg af Jernbaner til Tuborg Havn samt til Faxe og Rødvig, navnlig § 8."

— 290. Ved L. 30 Novbr. 1857 ang. Staden Kjøbenhavns og dens Grunds Forsyning med Vand fra de nye Vandvær-

ker: „Jfr. L. 28 Jan. 1876 (Nr. 14) ang. Tilveiebringelse af Vedtægter for Benyttelsen af Vand fra kommunale Vandværker".

Side 307. Ved L. 29 Decbr. 1857 om Eftertryk: L. 24 Mai 1879 (Nr. 56) samt A. 5 Decbr. 1879 (Nr. 125).

— 312. Ved L. 29 Decbr. 1857 om Haandværks- og Fabriksdrift § 1: See nu Raadstue-P. 12 April 1878 indeh. Vedtægt, hvorved bestemmes, hvad der er at anse som bunden Næring i Kjøbenhavn.

— 315. Ved s. L.s § 12: See nu Raadstue-P. 12 April 1878 indeh. Inddeling af Næringsveie i Kjøbenhavn med Hensyn til Størrelsen af den Kjendelse, som skal erlægges ved Overleveringen af Borgerskab eller Næringsbevis.

— 344. Ved L. 29 Decbr. 1857 om smitsomme Sygdomme hos Huusdyrene: „Jfr. L. 30 Novbr. 1876 (Nr. 141)."

— 344. I Anm. til s. L. § 2 tilføies: „K. 10 April 1875 (Nr. 32)."

— 348. Ved s. L. § 9: B. 14 Febr. 1879 (Nr. 11).

— 366. Ved Bygningslov 12 Jan. 1858 for en Deel af Frederiksberg og Hvidovre Sogne: „Jfr. L. 11 Febr. 1876 (Nr. 20) ang. Tilveiebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter".

— 397. Ved Bygningslov 30 Decbr. 1858 for Kjøbstæderne: „Jfr. L. 11 Febr. 1876 (Nr. 20) ang. Tilveiebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter".

— 419. Ved L. 17 Jan. 1859 om Vands Afledning: Ophævet ved L. 28 Mai 1880 (Nr. 63) § 87.

— 434. Ved B. 22 Septbr. 1859 ang. Ombytning af Statsobligationer 4): B. 1 Marts 1880 (Nr. 21).

— 437. Ved s. B. 19): B. 3 Febr. 1879 (Nr. 9).

VI. I Samlingen for Aarene 1860—64:

Side 18. Ved P. 26 Oktbr. 1860: „See Tillæg til denne Vedtægt i B. 7 Novbr. 1876 (Nr. 133)."

— 40. Ved L. 19 Febr. 1861 om Sønæringen: „See Tillæg til denne L. i L. 20 Novbr. 1876 (Nr. 134)."

— 52. Ved L. 19 Febr. 1861 om Brugen af stemplet Papir § 6 o. flg.: See B. 8 Septbr. 1880 (Nr. 129).

Side 54. Ved s. L. § 12: „See B. 9 Marts 1876 (Nr. 33) ang. Stempelmærkers Benyttelse til Anfordringsbeviser".

— 107. Ved L. 19 Febr. 1861 om Oprettelse af en Sø- og Handelsret § 13 6): Jfr. L. 28 Mai 1880 (Nr. 66) om Vexelsager og Vexelprotester § 11.

— 174. Ved L. 10 Marts 1861 om Jernbaneanlæg: L. 16 Juni 1879 (Nr. 78).

— 191. Ved L. 23 Jan. 1862 ang. Huusbyravlens Fremme: Bortfalder efter L. 2 Juli 1880 (Nr. 88) § 6.

— 203. Ved L. 23 Jan. 1862 om Sporveie: „Jfr. L. 20 Febr. 1875 om Benyttelse af Lokomotiver paa Sporveie."

— 203. Ved L. 23 Jan. 1862 om Benyttelsen af Firmaer: Jfr. L. 28 Mai 1880 (Nr. 64) om Spare- og Laanekasser § 10.

— 208. Ved L. 12 Febr. 1862 om Reisepas: „See nu L. 15 Mai 1875 (Nr. 52) om Tilsynet med Fremmede og Reisende m. m. § 1."

— 212. Ved A. 11 Marts 1862 § 7: „Forandret ved A. 2 Febr. 1877 (Nr. 11)."

— 278. Ved L. 29 Decbr. 1862 indeh. Forandring i F. 26 Marts 1845: Ophævet ved L. 7 April 1876 (Nr. 57) om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage § 13".

— 284. Ved L. 11 Febr. 1863 ang. Forandring i L. 19 Febr. 1861: „See Tillæg til denne L. i L. 20 Novbr. 1876 (Nr. 134)."

— 296. Ved L. 11 Febr. 1863 om Behandlingen af offentlige Politisager: Forandret ved L. 24 Mai 1879 (Nr. 54).

— 367. Ved L. 4 Juli 1863 om Told- og Skibsafgifterne Position „Salt": See L. 12 April 1878 (Nr. 46) om Afgang til toldfri Indførsel af Salt til Sodafabrikation.

— 371. Ved s. L. Positionen Sukker, Mallas og Sirup tilføies i Anm.: „See nu B. 24 Marts 1875 (Nr. 21) ang. Toldafgiften for Sukker m. m."

— 392. Ved s. L. § 18 e: „See B. 5 Mai 1876 (Nr. 71) ang. Ophør af Toldbegunstigelser for Maskiner af ny Opfindelse."

— 403. Ved s. L. 5te Afdeling: L. 16 Juni 1879 (Nr. 79).

— 447. Ved L. 31te Marts 1864 ang. Hingsteskuer: Bortfalder efter L. 2 Juli 1880 (Nr. 88) § 6.

Side 447. Ved L. 31 Marts 1864 ang. Havneafgift: B. 29 Marts 1879 (Nr. 34),

---

VII. I Samlingen for Aarene 1865—69.

Side 12. Ved L. 14 April 1865: „See Tillæg til denne L. i L. 30 Novbr. 1876 (Nr. 139)".

— 92. Ved alm. borg. Straffelov § 199: „Jfr. L. 4 Mai 1875 (Nr. 46) om Forandring i L. om Ligsyn, § 2."

— 118. Ved L. 23 Febr. 1866 om Eftertryk: L. 24 Mai 1879 (Nr. 56) navnlig § 2, hvorved §§ 7—9 i ovenstaaende Lov ophæves, samt A. 5 Decbr. 1879 (Nr. 125).

— 125. Ved L. 23 Febr. 1866 om Disciplin i Handelsskibe m. m. § 10: B. 21 Aug. 1878 (Nr. 91).

— 175. Ved L. 1 Marts 1867 § 2: See nu B. 18 Oktbr. 1878 (Nr. 114).

— 180. Ved L. 13 Marts 1867 ang. danske Skibes Registrering § 13: See L. 30 Marts 1876 (Nr. 52) indeh. nærmere Bestemmelse om Udstedelsen af de i ovenstaaende § ommeldte midlertidige Nationalitets-Certificater, samt B. 21 Septbr. 1878 (Nr. 102).

— 192. Ved L. 13 Marts 1867 ang. Skibes Maaling: B. 29 Aug. 1878 (Nr. 94).

— 233. Ved B. 29 Marts 1867: Bortfalder efter B. 18 Oktbr. 1878 (Nr. 114) § 33.

— 251. Ved L. 3 Mai 1867 ang. Huusdyravlens Fremme: Bortfalder efter L. 2 Juli 1880 (Nr. 88) § 6.

— 255. Ved L. 21 Juni 1867 ang. Forholdsregler for at undgaae Paaseiling: See A. 28 April 1880 (Nr. 49) samt B. s. D. (Nr. 50).

— 311. Ved L. 6 Juli 1867 om Hærens Ordning: See L. 25 Juli 1880 (Nr. 106) om Tillæg til ovenstaaende Lov.

— 425. Ved A. 9 Aug. 1867 ang. Forholdsregler for at undgaa Paaseiling: Ophævet ved A. 28 April 1880 (Nr. 49).

— 489. Ved L. 24 April 1868 om Søværnets Ordning: Ophævet ved L. 28 Mai 1880 (Nr. 69) § 65.

— 509. Ved L. 1 Mai 1868 ang. Forhindring af asiatisk Koleras Indbringelse: Bortfalder efter L. 2 Juli 1880 (Nr. 97) § 40.

e 532. Ved L. 15 Mai 1868 om Lønninger m. v. ved Søværnet: Jfr. L. 24 Juli 1880 (Nr. 108).

587. Ved L. 26 Mai 1868 om Hærens Forpleiningskorps: See L. 25 Juli 1880 (Nr. 106) § 21.

603. Ved L. 26 Novbr. 1868 ang. Huusdyravlens Fremme: Bortfalder efter L. 2 Juli 1880 (Nr. 88) § 6.

695. Ved L. 6 Marts 1869 om Styrmandsexamen: Ophæve ved L. 24 Juli 1880 (Nr. 107) § 13.

708. Ved L. 19 Marts 1869 om Udlaan af Umyndiges Midler § 13 tilføies i Noten: „A. 20 Aug. 1876 (Nr. 131)."

506. Ved A. 17 Septbr. 1869: „Bortfalder efter A. 16 Aug. 1876 (Nr. 112)".

VIII. I Samlingen for Aarene 1870—74.

e 6. Ved L. 26 Marts 1870 om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold m. m. § 2: See A. 3 Septbr. 1879 (Nr. 105) og 27 Febr. 1880 (Nr. 18).

16. Ved Tillæg 27 April 1870 til Politivedtægten for Kjøbenhavn § 45: See nu Tillæg 20 Novbr. 1877 (Nr. 124).

54. Ved B. 30 Juni 1870: „See B. 24 Marts 1875 (Nr. 21) 2)."

57. Ved L. 2 Juli 1870 ang. en forhøiet Ligning til Amternes Skolefond: L. 12 April 1878 (Nr. 48) ang. en forhøiet Ligning til Skolefondene for Ringkjøbing og Veile Amter, L. 24 Mai 1879 (Nr. 60) samt L. 28 Mai 1880 (Nr. 74) ang. en forhøiet Ligning til nogle Amters Skolefonds.

87. Ved A. 12 Novbr. 1870 § 7: „Ophævet ved A. 20 Oktbr. 1876 (Nr. 131).

105. Ved L. 2 Jan. 1871 om Ligsyn: Forandret ved L. derom 4 Mai 1875 (Nr. 46). See endvidere B. 15 Decbr. 1875 (Nr. 125) ang. Dødsattester.

116. Ved L. 7 Jan. 1871 om Postvæsenet § 12: „See L. 24 Marts 1875 (Nr. 17) om Omskrivning fra Rigsmønt til Kronemønt af Postvæsenet vedk. Betalinger."

167. Ved L. 28 Marts 1871 (Nr. 57) om Toldafgiften for Sukker § 5: See nu B. 24 Marts 1875 (Nr. 21).

Side 169. Ved L. 1 April 1871 om Jagten §§ 11—12: Midle-tidig forandrede ved L. 24 Mai 1879 (Nr. 57).

— 181. Ved L. 1 April 1871 (Nr. 65) ang. Omordning af Sta-stutteriet § 9: Bortfalder efter L. 2 Juli 1880 (Nr. 88) § 6.

— 186. Ved L. 12 Mai 1871 (Nr. 86) om Forhyring af Søfol m. m. § 7: B. 21 Aug. 1878 (Nr. 91).

— 210. Ved A. 5 Aug. 1871 ang. Undervisningen i de lærd Skoler § 2, 5: Forandret ved A. 15 Juni 1877 (N 56) ang. en Forandring i Religionsundervisningen i l lærde Skoler.

— 226. Ved Bygningslov 21 Novbr. 1871: Forandret ved herom af 15 Mai 1875 (Nr. 54).

— 250. Ved L. 9 Decbr. 1871 (Nr. 167) om Fortsættelse Statens Drift af de jydsk-fyenske Jernbaner: Forandr ved L. 30 Marts 1876 (Nr. 50).

— 287. Ved L. 9 Marts 1872 (Nr. 37) om Udstedelse af ext ordinære Hjemstedsbeviser: See L. 24 Juli 1880 (N 104).

— 289. Ved L. 25 Marts 1872 (Nr. 41) om Stempelafgift udenlandske offentlige Pengeeffekter § 5: See B. 15 Dec 1879 (Nr. 108).

— 367. Ved L. 25 Marts 1872 (Nr. 56) ang. Anlæg af en l land-falstersk Jernbane § 5: Jfr. L. 18 Juni 18 (Nr. 82).

— 383. Ved Regul. 12 Septbr. 1872: Ophævet ved Regul. Aug. 1879 (Nr. 101).

— 423. Ved L. 21 Marts 1873 om Brandvæsenet i Kjøbstæde med Undtagelse af Kjøbenhavn § 13: Forandret B. 17 Aug. 1877 (Nr. 83) ang. Bestemmelse af de Kv titeter af Fyrværkerisager, Patroner og deslige, som er tilladt at have udenfor Krudttaarn eller i Butik- Arbeidslokale.

— 425. Ved s. L. § 17: See B. 28 Febr. 1877 (Nr. 18).

— 459. Ved Raadstue-P. 1 April 1873 (ang. Inddeling af ringsveie): See Raadstue-P. 21 Decbr. 1876.

— 466. Ved L. 16 April 1873 ang. Frihed for Bygningsaf §§ 1 og 3: See B. 8 April 1878 (Nr. 45) og B. Juni 1880 (Nr. 79).

— 472. Ved L. 16 April 1873 om Dampfærgeforbindelse §

See L. 24 Mai 1875 (Nr. 59) om forskjellige Jernbaneanlæg paa Sjælland § 7.

173. Ved L. 3 Mai 1873 § 2: Forandret ved L. 24 Marts 1877 (Nr. 30).

510. Ved L. 23 Mai 1873 om Digearbeider § 2: See L. 24 Marts 1875 (Nr. 20), hvorved Maribo Amtsraad bemyndiges til at udstede Partialobligationer, lydende paa Ihændehaveren, for Laan til Digearbeider efter nærv. Lov.

512. Ved L. 23 Mai 1873 om Jernbaneanlæg paa Sjælland og Falster: Jfr. L. 24 Mai 1875 (Nr. 59) om forskjellige Jernbaneanlæg paa Sjælland § 9.

516. Ved L. 23 Mai 1873 om Sidebaner til de jydsk-fyenske Statsbaner: Jfr. L. 4 Mai 1875 (Nr. 43) om Anlæg af Jernbaner fra Skive til Glyngøre og fra Aarhus til Ryomgaard.

517. Ved s. L. § 3: L. 16 Juni 1879 (Nr. 78) § 6.

548. Ved K. 20 Decbr. 1873 ang. Bestemmelsen for Funderingen af Nationalbankens Sedler § 1: Forandret ved K. 2 Novbr. 1877 (Nr. 120).

502. Ved L. 10 April 1874 (Nr. 55) om Forandringer i Styrmandsexamen m. m.: Ophævet ved L. 24 Juli 1880 (Nr. 107) § 13.

607. Ved B. 28 April 1874 om hvad der bliver at iagttage af Stenolie førende Skibe i Kjøbenhavns Havn: Ophævet ved B. 16 Juni 1877 (Nr. 58) § 10.

612. Ved B. 3 Septbr. 1874 (Nr. 119) om Accisеafgiften i Kjøbenhavn: L. 29 Marts 1879 (Nr. 33).

L. I det tidligere Udkomne af nærværende Bind:

4. Ved L. 24 Marts 1875 (Nr. 22) om Tilsyn med Dampfartøier § 2: See B. 31te Decbr. 1880 (Nr. 167).

13. Ved L. 24 Marts 1875 (Nr. 23) om Tilsyn med Dampkjedler paa Landjorden § 1: See L. 2 April 1880 (Nr. 34) samt B. 1 Decbr. 1880 (Nr. 151).

24. Ved L. 4 Mai 1875 om Anlæg af Jernbaner til Tuborg Havn samt til Faxe og Rødvig § 5: Forandret ved L. 16 Febr. 1878 (Nr. 18).

Side 28. Ved L. 4 Mai 1875 (Nr. 46) § 2: See B. 1875 (Nr. 125) ang. Dødsattester.

— 39. Ved L. 15 Mai 1875 (Nr. 53) om Jordemødning og Forhold § 4: See Instrux 28 Se (Nr. 101) for samtlige til Praxis berettige mødre.

— 44. Ved L. 24 Mai 1875 (Nr. 59) om forskjellige anlæg paa Sjælland § 1, 2): Forandret v Marts 1878 (Nr. 27).

— 58. Ved L. 25 Febr. 1876 (Nr. 24) om Forand Nr. 65 af 1 April 1871 § 9: Bortfalden efter 1880 (Nr. 88) § 6.

— 59. I Noten til L. 25 Febr. 1876 (Nr. 25) ang. af Huusdyr fra Danmark tilføies: B. 28 (Nr. 92), 30 April 1879 (Nr. 11).

— 64. I Noten til L. 30 Marts 1876 (Nr. 52) om n Nationalitets-Certifikater tilføies: B. 21 Sep (Nr. 102).

— 66. Ved L. 7 April 1876 (Nr. 57) § 12: See Till litivedtægten for Kjøbenhavn 14 Decbr. 1876 (

— 69. Ved L. 16 Juni 1876 om Hærens Forsyning Tilfælde af Krigsberedskab manglende Heste o See B. 20 Marts 1877 (Nr. 26). Ved f. L. 10: See B. 25 Jan. 1878 (Nr. 9). Ved f. See B. 25 Jan. 1878 (Nr. 10).

— 73. Ved A. 16 Aug. 1876 (Nr. 112): Ændret v Aug. 1879 (Nr. 100) og B. 30 Aug. 1880 (

— 97. Ved L. 20 Novbr. 1876 (Nr. 135) om Pensi Underbefalingsmænd m. m.: Forandret ved L 1880 (Nr. 9).

— 188. Ved B. 8 April 1878 (Nr. 45) om Frihed for afgift: Forandret ved B. 17 Juni 1880 (Nr. 7

— 234. Ved B. 2 Decbr. 1878 (Nr. 123) ang. Beskaf og Anbringelsen af Lanterner: Bortfalden eft April 1880 (Nr. 50).

— 246. Ved L. 15 Marts 1879 (Nr. 23) om Foran mod pestagtig Sygdom: Bortfalden efter L. 2 (Nr. 97) § 40.

— 256. Ved L. 24 Mai 1879 (Nr. 56) indeh. Tillæg Eftertrykt: See A. 5 Decbr. 1879 (Nr. 125).

e 289. Ved L. 13 Juni 1879 (Nr. 74) om Lønninger m. v. ved Lodsvæsenet § 4, 2det Stykke: Forandret ved L. 21 Febr. 1880 (Nr. 12).

- 297. Ved B. 25 Aug. 1879 (Nr. 101) om Ændringer i A. 16 Aug. 1876: See B. 30 Aug. 1880 (Nr. 123).

- 335. Ved L. 2 April 1880 (Nr. 34) om Tilsyn med Dampkjedler paa Landjorden: See B. 1 Decbr. 1880 (Nr. 151).

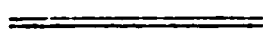
- 465. Ved L. 2 Juli 1880 (Nr. 89) om Statens Overtagelse af de sjællandske Jernbaner § 1: See B. 6 Novbr. 1880 (Nr. 147).

- 474. Ved L. 2 Juli 1880 (Nr. 90) om Lønninger ved Toldvæsenet § 9: See Regul. 23 Aug. 1880 (Nr. 118).

- 475. Ved L. 2 Juli 1880 (Nr. 96) om Beskyttelse for Varemærker § 2: See B. 7 Oktbr. 1880 (Nr. 139).

- 480. Ved s. L. § 19: See A. 13 Oktbr. 1880 (Nr. 140).

- 504. Ved L. 24 Juli 1880 (Nr. 107) om Styrmandsexamen § 4: See A. 15 Decbr. 1880 (Nr. 160).

Sagregister.

Embeds- og Bestillingsmænd.

Aar og Datum.		
1878. 29 Marts.	L. om Forrentning af Statsbanernes Bestillingsmænds Lønningsafdrag	18
1879. 3 Sept.	A. om Reglerne for Vedligeholdelsen, Brugen og Afleveringen af de Staten tilhørende Embedsboliger og Embedsjorder	31
1880. 27 Febr.	A. om Ændring i og Tillæg til foranstaaende A., forsaavidt angaaer de Embedsboliger, der ere tillagte Retsbetjente og Embedslæger	33
2 Juli.	L. om Lønninger ved Toldvæsenet	46
23 Aug.	Regul. for Bestillingsmænds Alderdomsforsørgelse og deres Hustruers Enkeforsørgelse i Henhold til Lønningslov 2 Juli 1880....	51

Familieforhold.

1880. 7 Mai.	L. om gift Kvindes Raadighed over, hvad hun erhverver ved selvstændig Virksomhed	37

Fattigvæsen.

1875. 13 Aug.	B. ang. Fremgangsmaaden ved Hjemsendelse af trængende Personer fra Danmark til Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen og omvendt, forsaavidt Hjemsendelsen skeer tillands	4
1879. 10 Marts.	L. om midlertidige Foranstaltninger mod den ved Arbeidsløshed og Vinterens Strenghed indtraadte Nød	34
1880. 24 Juli.	L. indeh. Tillæg til L. om extraordinære Hjemstedsbeviser af 9 Marts 1872	4[illegible]

Fremmede og Reisende.

1875. 15 Mai.	L. om Tilsynet med Fremmede og Reisende m. m.	[illegible]

Aar og Datum.		
	der ere dansk Eiendom og gaa i Fart mellem Kjøbenhavn og Steder i Toldterritoriet, deri ikke indbefattet Færøerne, Island, Grønland og de dansk-vestindiske Øer	25
1879. 29 Marts.	B. ang. Fritagelse for Erlæggelse af den ved allerh. Resol. 30 Oktbr. 1816 paabudne Afgift for Skibes Passage gjennem Knippelsbro i Tidsrummet fra 1 April d. A. til 31 Marts 1882 for Seilskibe, der ere dansk Eiendom og gaa i Fart mellem Kjøbenhavn og Steder i Toldterritoriet, deri ikke indbefattet Færøerne, Island, Grønland og de dansk-vestindiske Øer	25
27 Juni.	B. ang. Ophævelse af Bogestrømsafgiften ...	2

Helligdagsfreden.

1876. 7 April.	L. om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage	
14 Dec.	Tillæg til Politivedtægten for Kbhavn 18 Jan. 1869 ang. Arbeidskjørsel samt Driven med Kreaturer paa Folkekirkens Helligdage	1

Hittegods.

1876. 22 Dec.	L. om Opfiskning af Ankere, Ankertouge og andet Skibsredskab m. m.	1

Husdyrene.

1875. 30 April.	K. ang. Udvidelse af de i L. 29 Decbr. 1857 om ondartede smitsomme Sygdomme hos Husdyrene givne Forskrifter til Mund- og Klovesyge........................	
1876. 25 Febr.	L. om Forandring af L. Nr. 65 af 1 April 1871 § 9	
25 Febr.	L. ang. Forholdsregler vedrørende Udførslen af Husdyr fra Danmark	

BODLEIANA · BIBLIOTHECA

